

Hippocratius
1557

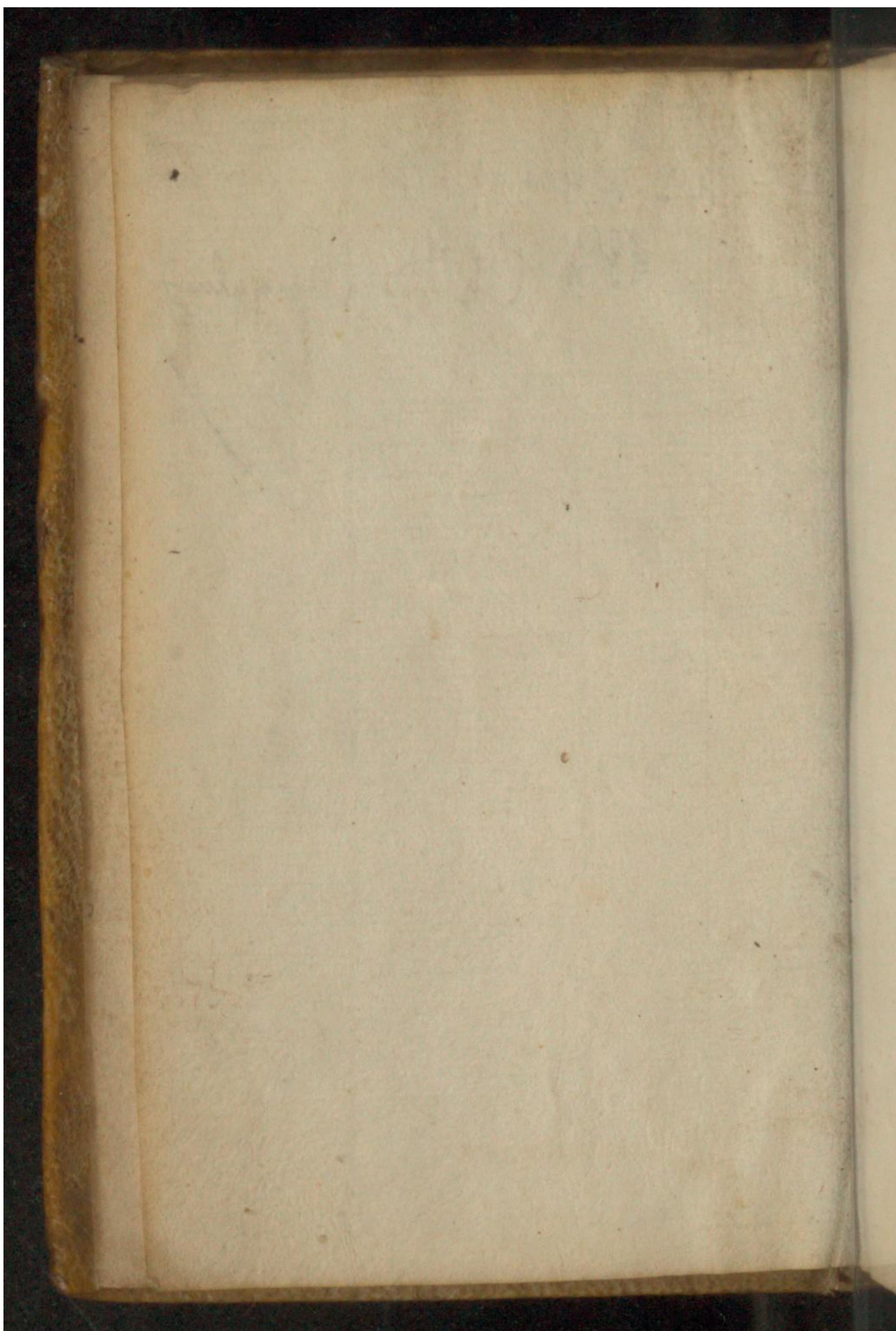

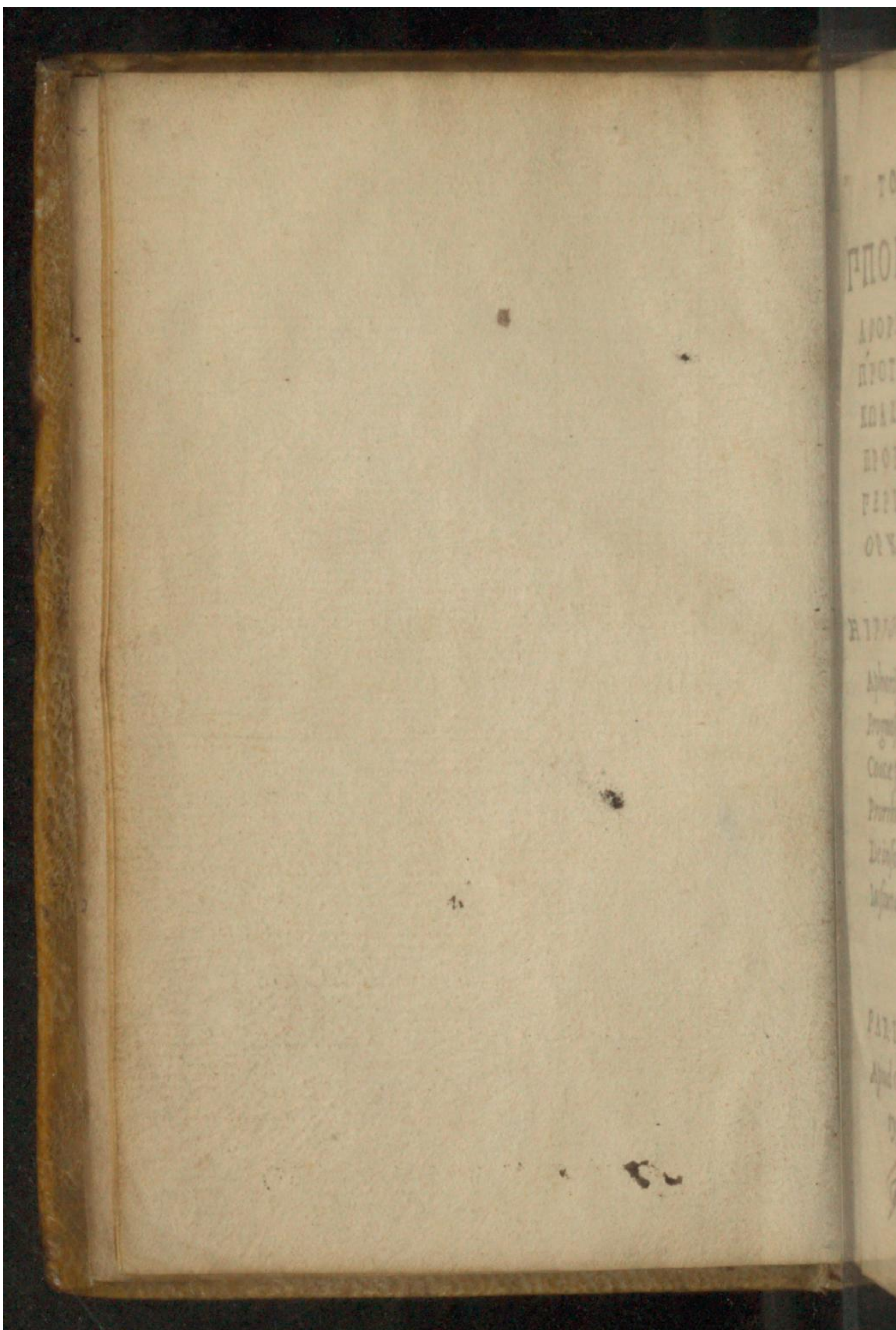

Ex libris

1854 Ch.^{rs} de Langalerie

TOM. VII.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΦΟΡΙΣΜΩΝ βιβλ. ζ.
ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ.
ΚΩΑΚΑΙ ΠΡΟΓΝΩΣΕΙΣ.
ΠΡΟΡΡΗΤΙΚΩΝ βιβλ. β.
ΠΕΡΙ ΕΝΥΠΝΙΩΝ.
ΟΡΚΟΣ.

HIPPOCRATIS

Aphoriſmorum lib. VII.
Prognoſtica.
Coacæ prænotiones.
Prorrheticorum lib. II.
De inſomniis.
Iuſiurandum.

PARISIIS. M. D. LVII.
Apud Guil. Morelium in Græcis
typographum Regium.

EX LIB. IAC. SYLVII DE *Ordine & ordinis ratione in legendis Hippocratis & Galeni libris.*

MEdicum iu curatione, vel etiam ante curationem, coram ęgro vel ægri parentibus & amicis præſentire ac prædicere oportet, præſentia, præterita, & futura (de his enim tribus temporibus vtrunque dicitur Hippocrati, vt docet Galenus initio Prorrheticorum & Prognoſticorum) & quæ æger prætermittit, vt morbi naturam, & ægri conditionem agnoſcere credatur, & ob id ſe audentius medico committat. Vt etiam victus rationem, atque adeò totam curatioņē felicius instituat: vt ſalutem quoque certam poſsit promittere, vel mortem futuram prænunciare, non ex aſtris, & aſtronomicis quibuſdam ſchematibus nugaciſsimis, ſed ex ipſa rei natura, hoc eſt, morbi eſſentia, genere, quantitate, more, tempore, & ægri viribus contra morbum talem ac tantum pugnantibus robuſtis, & ob id morbum victuris: vel imbecillibus, & propter id morbo

cessuris. Quæ res medicum admirabilem & propè diuinum, & à calumnia de ægri morte liberum reddit. Hanc in rem vtiles sunt libri omnes physiologici, prçcipuè omnes de Pulsibus, quos inter prognosticos, post eos qui de Criticis diebus, & Crisibus recenset Galenus in libris suis, & ordine: & de Dyspnœa, & aliis actionibus. Ad Hygiinem pertinentes, pathologici, ætiologici, semiotici: prçcipuè Locorum affectorum: Epidemij: Therapeutici item omnes. Præter hos verò in id præstantissimi sunt,

De Coacis prænotionibus, lib. 1. Hipp.

Prognosticorum Hip. lib. 3. cum Gal. cõmentariis tribus.

Prorrhetica, id est, prædictiones Hipp. cum Galeni cõmentariis tribus, Hæc prorrhetica vt prognostica in tres diuiserunt libros, fortasse ob tres Galeni commẽtarios. Caluus prorrhetica tantum in duos libros diuisit. Vtrunque opus, & Aphorismos ex Epidemiis videtur Hippocrates collegisse, tanquam ex particularibus experimentis vniuersales sententias, Galen. lib. primo de diebus criticis.

De prænotione 1. Gal. pulcherrimus.

Præsagia ex insomniis vnus Hippoc. &

alter Galeni.

De languentium insomniis Hipp.

De decubitu prænotiones ex mathematica scientia, Galeno ascriptus.

Aphorismorum lib. 7. Hippocratis, licet septimus sit anceps, cum Galeni commentariis. In his enim plurima sunt ad prænotionem prędictionémque maximè idonea: quædam ad Therapeuticas partes, diæteticen, chirurgicen, pharmaceuticen: alia non pauca ad alias medicinæ partes pertinent (vt doctè exploranti manifestum est) in quos omnes veluti epitome est Ars medica, quam etiam totam constituere docet libro de ipsius constitutione.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΩΝ,

Τμῆμα πρῶτον.

ΟΒΙΟΣ βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, ὁ δὲ καιρὸς ὀξὺς, ἡ δὲ πεῖρα σφαλερὴ, ἡ δὲ κρίσις χαλεπή. δεῖ δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ποιέοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοσέοντα, καὶ τοὺς παρέοντας, καὶ τὰ ἔξωθεν.

Ἐν τῇσι ταραχῇσι τῆς κοιλίης καὶ τοῖς ἐμέτοισι τοῖσιν αὐτομάτως γινομένοισιν, ἢν μὲν οἷα δεῖ καθαίρεσθαι καθαίρωνται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρουσιν· ἢν δὲ μὴ, τοὐναντίον. οὕτω δὲ καὶ ἡ

APHORISMORVM HIPPOCRATIS,

Sectio prima.

1 VITA breuis, ars verò longa, occasio autem præceps, experimẽtum periculoſum, iudicium difficile. Nec ſolum ſeipſum pręſtare oportet opportuna facientem, ſed & ægrum, & aſsidentes, & exteriora. ἑαυτόν

2 In perturbationibus ventris, & vomitibus ſpontaneis, ſi talia purgentur qualia purgari oportet, confert & leuiter ferunt: ſin minus, cõtra. Sic & pro ταῖς

vaſorũ inanitio, ſi ſi
at qualis fieri debet
cõfert, & bene tole-
rãt: ſin minꝰ, cõtra.
Inſpicienda itaq; &
regio, & tẽpus, & æ-
tas, & morbi in qui-
bꝰ cõueniat, aut nõ.

3 Habitus exerci-
tatorũ qui ad ſum-
mum bonitatis at-
tingunt, periculoſi,
ſi in extremo con-
ſtiterint. neq; enim
poſſunt in eodẽ per
manere, neq; quie-
ſcere. Cùm verò nõ
quieſcãt, neq; poſsĩt
ꝑficere in meliꝰ, reli
quũ eſt vt decidant
in deteriꝰ. His ergo
de cauſis bonũ habi
tũ ſtatĩ ſoluere expe
dit, vt corpus rurſus
nutriri ĩcipiat: neq;
cõpreſsiones ad ex-
tremũ ducẽdę: peri-

κενεαγγείη, ἢν μὲν οἵην
δεῖ γίνεσθαι γίνηται,
ξυμφέρει τε, καὶ εὐφό-
ρως φέρουσιν· ἢν δὲ
μὴ, τοὐναντίον. ἐπιβλέ-
πειν οὖν δεῖ καὶ χώρην,
καὶ ὥρην, καὶ ἡλικίην,
καὶ νούσους ἐν ᾗσι δεῖ,
ἢ οὔ.

Ἐν τοῖσι γυμναστι-
κοῖσιν αἱ ἐπ' ἄκρον
εὐεξίαι σφαλεραὶ, ἢν
ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἔωσιν· οὐ
γὰρ δύνανται μένειν
ἐν τῷ αὐτέῳ, οὐδὲ ἀτρε-
μέειν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀτρε-
μέουσιν, οὐδ' ἔτι δύναν-
ται ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδι-
δόναι· λείπεται ἐπὶ τὸ
χεῖρον. τουτέων οὖν εἵνε-
κα τὴν εὐεξίην λύειν
ξυμφέρει, μὴ βραδέ-
ως, ἵνα πάλιν ἀρχὴν
ἀναθρέψιος λαμβά-
νῃ τὸ σῶμα· μηδὲ τὰς
συμπτώσιας ἐς τὸ ἔ-
σχατον ἄγειν· σφαλε-

ρὸν γάρ. ἀλλ᾽ ὁκοίη ἂν ἡ φύσις ᾖ τοῦ μέλλοντος ὑπομένειν, εἰς τοῦτο ἄγειν. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ κενώσιες αἱ ἐς τὸ ἔσχατον ἄγουσαι σφαλεραί, καὶ πάλιν αἱ ἀναθρέψιες, αἱ ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἐοῦσαι σφαλεραί.

Αἱ λεπταὶ καὶ ἀκριβέες δίαιται, καὶ ἐν τοῖσι μακροῖσιν αἰεὶ πάθεσι, καὶ ἐν τοῖσιν ὀξέσιν, οὗ μὴ ἐπιδέχεται, σφαλεραί. καὶ πάλιν αἱ ἐς τὸ ἔσχατον λεπτότητος ἀφιγμέναι δίαιται, χαλεπαί· καὶ γὰρ αἱ πληρώσιες αἱ ἐς τὸ ἔσχατον ἀφιγμέναι χαλεπαί.

Ἐν τῇσι λεπτῇσι διαίτῃσι ἁμαρτάνουσι νοσέοντες. διὸ μᾶλλον βλάπτονται· πᾶν γὰρ τὸ ἁμάρτημα ὃ

culosũ enĩ. Sed qualis natura fuerit ei⁹ qui debet perferre, ad hoc ducere cõuenit. Sic & vacuationes quę ad extremũ deducunt, periculosæ: & rurs⁹ refectiones, cũ extremę fuerint, periculosæ.

4 Vict⁹ tenuis, atq; exquisit⁹, in morbis quidẽ longis semper, in acutis verò, in quibus non conuenit, periculosus. Et rursus qui ad extremũ deuenit tenuitatis, grauis est. Nam & repletiones quæ ad extremũ deueniunt, graues sũt.

5 In tenui victu ægri delinquũt: quò fit vt magis lædantur. Quicunque enim error cõmitti-

tur magnus, maior
in hoc fit, quàm in
paulo pleniori vi-
ctu. propterea etiam
ſanis periculoſus e-
xiſtit valde tenuis
ac exquiſitus victus
& ſtatus: quoniam
errores grauius fe-
runt. Ob hoc igi-
tur tenuis victus,
atque admodum ex
quiſitus, eo qui ſit
paulo plenior, ma-
gis periculoſus.

6 Extremis mor-
bis, extrema ex-
quiſitè remedia o-
ptima ſunt.

7 Vbi morbus pera
cutus eſt, ſtatim ex-
tremos habet labo-
res, & extremè te-
nuiſsimo victu vtẽ-
dũ eſt. Vbi vero nõ,
ſed plenioré victũ
contingit adhibere,

αὖ γίνηται μέγα, γίνε-
ται μᾶλλον ἐν τῇσι λε-
πτῇσι, ἢ ἐν τῇσιν ὀλί-
γον ἀδροτέρῃσι διαί-
τῃσι. διὰ τοῦτο καὶ ἐν
τοῖσιν ὑγιαίνουσι σφα-
λεραὶ αἱ πάνυ λεπταὶ
καθεστηκυῖαι καὶ ἀκρι-
βέες δίαιται, ὅτι τὰ ἁ-
μαρτανόμενα χαλε-
πώτερον φέρουσι. δι-
ὰ τοῦτο οὖν αἱ λεπταὶ καὶ
ἀκριβέες δίαιται σφα-
λεραὶ ἐς τὰ πλεῖστα τῶν
σμικρὸν ἀδροτέρων.

Ἐς δὲ τὰ ἔσχατα
νοσήματα, αἱ ἔσχαται
θεραπεῖαι ἐς ἀκρι-
βείην κράτισται.

Ὅκου μὲν οὖν κάτο-
ξυ τὸ νόσημα, αὐτίκα
καὶ τοὺς ἐσχάτους πόνους
ἔχει, καὶ τῇ ἐσχάτως λε-
πτοτάτῃ διαίτῃ ἀναγ-
καῖον χρέεσθαι· ὅκου δὲ
μὴ, ἀλλ' ἐνδέχεται ἁ-
δροτέρως διαιτᾶν,

τοσοῦτον ἀποκαταβαίνειν, ὁκόσον ἂν ἡ νοῦσος μαλθακωτέρη τῶν ἐσχάτων ᾖ.

Ὁκόταν δὲ ἀκμάζῃ τὸ νόσημα, τότε καὶ τῇ λεπτοτάτῃ διαίτῃ ἀναγκαῖον χρέεσθαι.

Συντεκμαίρεσθαι δὴ χρὴ καὶ τὸν νοσέοντα, εἰ ἀρκέσει τῇ διαίτῃ πρὸς τὴν ἀκμὴν τῆς νούσου, καὶ πότερον ἐκεῖνος ἀπαυδήσει πρότερον, καὶ οὐκ ἐξαρκέσει τῇ διαίτῃ, ἢ ἡ νοῦσος πρότερον ἀπαυδήσει, καὶ ἀμβλυνεῖται.

Ὁκόσοισι μὲν οὖν αὐτίκα ἡ ἀκμὴ, αὐτίκα λεπτῶς διαιτᾶν· ὁκόσοισι δὲ ἐς ὕστερον ἡ ἀκμὴ, ἐς ἐκεῖνο καὶ πρὸ ἐκείνου μικρὸν ἀφαιρε-

tantum cibi indulgendum eſt, quanto morbus remiſsior extremis fuerit.

Quando morbus in ſuo vigore conſtiterit, tūc victu tenuiſsimo vtendum.

Cōiectari autem oportet, an æger eo victu ſufficiat vſq; ad morbi vigorem: & nunquid prius ille deficiat, & impár ne futurus ſit ei victui, an morbus antea deficiat atque hebeteſcat.

Quibus igitur ſtatim morbus conſiſtit, ijs ſtatim tenuis victus adhibendus eſt: quibus verò poſterius debet cōſiſtere, in ipſo tēpore vigoris, & paulo antè cibus ſub-

trahendus. prius verò vberius agendũ, vt æger sufficiat.

11 In accessionibus abstinere oportet: nã cibũ dare, nocuũ est. & quib⁹ ꝑ circuitũ fiũt accessiones, in ipsa accessione abstinere oportet.

12 Accessiones verò & constitutiones, morbi iudicabũt, & anni tempora, & circuituum successiua incremẽta, siue quotidie, siue alternis diebus, siue per maiora interualla fiãt. Sed & ex his quæ mox apparẽt, ĩdicia sumũtur: quẽadmogum in morbo laterali, si circa initia statĩ sputũ appareat, morbum breuiat: si verò postea appa-

τέον. ἔμπροσθεν δὲ πιοτέρως διαιτᾶν, ὡς ἂν ἐξαρκέσῃ ὁ νοσέων.

Ἐν τοῖσι παροξυσμοῖσιν ὑποστέλλεσθαι χρή· τὸ γὰρ προστιθέναι, βλάβη· καὶ ὁκόσα κατὰ περιόδους παροξύνεται, ἐν τοῖσι παροξυσμοῖσιν ὑποστέλλεσθαι χρή.

Τοὺς δὲ παροξυσμοὺς καὶ τὰς καταστάσιας δηλώσουσιν αἱ νοῦσοι, καὶ αἱ ὧραι τοῦ ἔτεος, καὶ αἱ τῶν περιόδων πρὸς ἀλλήλας ἐπιδόσιες, ἤν τε καθ᾽ ἡμέρην, ἤν τε παρ᾽ ἡμέρην, ἤν τε καὶ διὰ πλείονος χρόνου γίνωνται. ἀτὰρ καὶ τοῖσιν ἐπιφαινομένοισιν, οἷον ἐν πλευριτικοῖσι, πτύελον αὐτίκα ἢν ἐπιφαίνηται, ἀρχομένου μὲν βραχύνει, ἢν δ᾽ ὕστερον ἐπιφαίνηται, μηκύνει· καὶ

οὖρα καὶ ἀποχωρήματα, καὶ ἱδρῶτες, καὶ εὔκριτα καὶ δύσκριτα, καὶ βραχέα καὶ μακρὰ τὰ νοσήματα ἐπιφαινόμενα δηλοῖ.

Γέροντες εὐφορώτατα νηστείην φέρουσι, δεύτερον οἱ καθεστηκότες, ἥκιστα τὰ μειράκια, πάντων δὲ μάλιστα παιδία· τούτων δὲ αὐτέων, ἃ ἂν τύχῃ αὐτὰ ἑωυτῶν προθυμότερα ἐόντα.

Τὰ αὐξανόμενα τὸ θερμὸν ἔχει πλεῖστον τὸ ἔμφυτον· πλείστης οὖν δεῖται τροφῆς. ἢν δὲ μή, τὸ σῶμα ἀναλίσκεται. γέρουσι δὲ ὀλίγον τὸ θερμόν· διὰ τοῦτο ἄρα ὀλίγων ὑπεκκαυμάτων δέονται· ἀπὸ πολλῶν γὰρ ἀποσβέννυ-

reat, producit. Et vrinæ, & alui excrementa, & sudores, quæcunq; apparuerĩt, vel bonã morborũ iudicationẽ, vel malam, vel breues, aut lõgos fore morbos ostendunt.

13 Senes facilime ieiuniũ ferũt: secundo loco, qui ætatem cõsistẽtẽ habẽt: min⁹ adolescentes: omniũ minimè pueri, præsertim qui inter ipsos sunt viuidiores.

14 Qui crescũt plurimũ habẽt calidi innati: plurimo igitur egẽt alimẽto, alioqui corpus absumitur. Senibus verò parum calidi innati inest: paucis ꝓpterea fomitib⁹ egẽt, quia à multis extinguũ-

tur. Hanc etiam ob cauſam febres ſenibus nõ ſimiliter acutæ fiunt: frigidum enim eorũ corpus.

15 Ventres hyeme & vere natura calidiſſimi ſunt, & ſomni lõgiſsimi: quare per ea tẽpora alimenta copioſiora ſunt exhibenda. Etenĩ tunc calor innatus plurimus eſt: vnde & pluribus egent alimẽtis. indicio ſunt ætates & athletæ.

16 Vict⁹ humidus febricitantibus omnibus cõfert, maximè verò pueris, & alijs qui tali victu vti cõſueuerunt.

17 Et quibus ſemel aut bis, & quib⁹ plurá ne an pauciora, particulatim opor-

ται. διὰ τοῦτο καὶ οἱ πυρετοὶ τοῖς γέρουσιν οὐχ ὁμοίως ὀξέες· ψυχρὸν γὰρ τὸ σῶμα.

Αἱ κοιλίαι χειμῶνος καὶ ἦρος θερμόταται φύσει, καὶ ὕπνοι μακρότατοι· ἐν ταύτῃσι οὖν τῇσι ὥρῃσι καὶ τὰ προσάρματα πλείω δοτέον· καὶ γὰρ τὸ ἔμφυτον θερμὸν πολύ. τροφῆς οὖν πλείονος δέονται. σημεῖον, αἱ ἡλικίαι καὶ οἱ ἀθληταί.

Αἱ ὑγραὶ δίαιται πᾶσι τοῖσι πυρεταίνουσι ξυμφόρουσι, μάλιστα δὲ παιδίοισι, καὶ τοῖσιν ἄλλοισι τοῖσιν οὕτως εἰθισμένοισι διαιτᾶσθαι.

Καὶ οἷσιν ἅπαξ ἢ δὶς, ἢ πλείω, ἢ ἐλάσσω,

ἢ κατὰ μέρος. δοτέον δέ τι καὶ τῇ ὥρῃ, καὶ τῇ χώρῃ, καὶ τῇ ἡλικίῃ, καὶ τῷ ἔθει.

teat afferre, cõſiderandum. Condonãdũ autẽ aliquid tẽpori, & regioni, & ętati, et cõſuetudini.

Θέρεος καὶ φθινοπώρου σιτία δυσφορώτατα φέρουσι· χειμῶνος δὲ, ῥήϊστα· ἦρος δὲ δεύτερον.

18 AEſtate, & autũno cibos difficillimè ferunt: hyeme, facillimè: ſecundum locum ver habet.

Τοῖσιν ἐν τῇσι περιόδοισι παροξυνομένοισι μηδὲν διδόναι, μηδ᾽ ἀναγκάζειν, ἀλλ᾽ ἀφαιρεῖν τῶν προσθεσίων πρὸ τῶν κρισίων.

19 His qui per circuitus accesſionem habẽt, nihil dare oportet, neq; cogere, ſed ſubtrahere adiectioni ãte iudicationes.

Τὰ κρινόμενα καὶ κεκριμένα ἀρτίως, μὴ κινέειν, μηδὲ νεωτεροποιέειν, μήτε φαρμακίῃσι, μήτ᾽ ἄλλοισιν ἐρεθισμοῖσιν, ἀλλ᾽ ἐᾷν.

20 Quæ iudicantur, & iudicata ſunt integre, neq; mouere, neq; nouare aliquid, ſiue medicamentis, ſiue aliter iritando, ſed ſinere.

Ἃ δεῖ ἄγειν, ὅκου ἂν μάλιστα ῥέπῃ ἡ φύσις, διὰ τῶν ξυμφερόντων χωρίων ταύτῃ ἄγειν.

21 Quę ducere oportet, quò maxime natura vergit, per loca cõferẽtia eò ducere.

22 Cōcocta medicari, atq; mouere, non cruda, nec in prīcipijs, modò non turgeant: plurima verò non turgent.

23 Deiectiones non multitudine sunt ęstimādę, sed si talia deijciātur qualia cōueniūt, & ægri facilè tolerant. Atq; vbi vsq; ad animi defectionē expedit ducere, faciendum, si æger posit tolerare.

24 In acutis morbis rarò, & in principijs medicinis purgantibus vti, & hoc cum præmeditatione faciendum.

25 Si qualia oportet purgari, purgentur, confert, & facilè ferunt: si contrà, difficulter.

Πέπονα φαρμακεύειν, καὶ κινέειν, μὴ ὠμὰ, μηδὲ ἐν ἀρχῇσιν, ἢν μὴ ὀργᾷ· τὰ δὲ πλεῖστα οὐκ ὀργᾷ.

Τὰ χωρέοντα, μὴ τῷ πλήθει τεκμαίρεσθαι, ἀλλ' ὡς ἂν χωρέῃ οἷα δεῖ, καὶ φέρει εὐφόρως· καὶ ὅκου δεῖ ἄχρι λειποθυμίης ἄγειν, καὶ τοῦτο ποιέειν, ἢν ἐξαρκέσῃ ὁ νοσέων.

Εν τοῖσιν ὀξέσι πάθεσιν ὀλιγάκις, καὶ ἐν ἀρχῇσι, τῇσι φαρμακείῃσι χρέεσθαι, καὶ τοῦτο προεξευκρινήσαντας ποιέειν.

Ην οἷα δεῖ καθαίρεσθαι καθαίρωνται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρουσι· τὰ δ' ἐναντία, δυσχερῶς.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐν ᾧ νοσήματι ὕπνος πόνον ποιέει, θανάσιμον· ἢν δὲ ὕπνος ὠφελέῃ, οὐ θανάσιμον.

Ὅκου παραφροσύνην ὕπνος παύῃ, ἀγαθόν.

Ὕπνος, ἀγρυπνίη, ἀμφότερα μᾶλλον τοῦ μετρίου γινόμενα κακόν.

Οὐ πλησμονὴ, οὐ λιμὸς, οὐδ᾽ οὐδὲν ἄλλο ἀγαθὸν, ὅτι ἂν μᾶλλον τῆς φύσιος ᾖ.

Κόποι αὐτόματοι, φράζουσι νούσους.

Ὁκόσοι πονέοντές τι τοῦ σώματος τὰ πολλὰ τῶν πόνων μὴ αἰσθάνονται, τουτέοισιν ἡ γνώμη νοσέει.

Τὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ λεπτυνόμενα σώ-

SECTIO SECVNDA.

IN quo morbo somnus laborē facit, mortale: si verò iuuat, nō mortale.

Vbi somnus delirium sedat, bonum.

Somnꝰ atq; vigilia, vtraq; si modū excesserint, malū.

Nō satietas, nō fames, neq; aliud quicquā quod modū naturæ excesserit.

Spōtaneę lassitudines, morbos prænuntiant.

Quicunque dolētes parte aliqua corporis, omnino dolorem nō sentiunt, his mens ægrotat.

Quæ lōgo tempore extenuātur cor-

pora, lentè reficere oportet: quæ verò breui, breuiter.

8 Si à morbo cibũ aſſumens quis non corroboratur, pluri alimẽto corpus vti ſignificatur: quod ſi non aſſumente cibum hoc accidat, ſcire oportet id indigere vacuatione.

9 Corpora cũ quiſpiam purgare voluerit, oportet fluida facere.

10 Non pura corpora quantò plus nutries, tanto magis lædes.

11 Facilius eſt refici potu, quàm cibis.

12 Quæ relinquuntur in morbis poſt iudicationem, recidiuas facere conſuerunt.

ματα, νωθρῶς ἐπαναφέρειν δεῖ· τὰ δὲ ἐν ὀλίγῳ, ὀλίγως.

Ἢν ἐκ νόσου τροφὴν λαμβάνων τις μὴ ἰσχύῃ, σημαίνει ὅτι τὸ σῶμα πλείονι τροφῇ χρέεται· ἢν δὲ τροφὴν μὴ λαμβάνοντος, τοῦτο γίγνηται, χρὴ εἰδέναι ὅτι κενώσιος δέεται.

Τὰ σώματα χρὴ ὅκου ἄν τις βούληται καθαίρειν, εὔροα ποιέειν.

Τὰ μὴ καθαρὰ τῶν σωμάτων, ὁκόσον ἂν θρέψῃς, μᾶλλον βλάψεις.

Ῥᾷον πληροῦσθαι ποτοῦ, ἢ σιτίων.

Τὰ ἐγκαταλιμπανόμενα ἐν τῇσι νούσοισι μετὰ κρίσιν, ὑποστροφὰς ποιέειν εἴωθε.

Ὁκόσοισι κρίσις γίνεται, τουτέοισιν ἡ νὺξ δύσφορος ἡ πρὸ τοῦ παροξυσμοῦ· ἡ δ᾽ ἐπιοῦσα εὐφορωτέρη ὡς ἐπιτοπολύ.

Quibuſcũque criſis, id eſt iudicatio fit, his nox grauis ante acceſsionem: quæ verò ſubſequitur, magna ex parte leuior exiſtit.

Ἐν τῇσι τῆς κοιλίης ῥύσεσιν αἱ μεταβολαὶ τῶν διαχωρημάτων ὠφελέουσιν, ἢν μὴ ἐς τὰ πονηρὰ μεταβάλλῃ.

In profluuijs alui mutationes excrementorum iuuant, niſi ad mala mutatio fiat.

Ὅκου φάρυγξ νοσέει, ἢ φύματα ἐν τῷ σώματι ἐκφύεται, σκέπτεσθαι χρὴ τὰς ἐκκρίσιας· ἢν γὰρ χολώδεες ἔωσι, τὸ σῶμα ξυννοσέει· ἢν δὲ ὅμοιαι τοῖς ὑγιαίνουσι γίγνωνται, ἀσφαλὲς τὸ σῶμα τρέφειν.

Vbi fauces egrotant, aut tubercula naſcũtur in corpore, excretiones inſpicere oportet. Nã ſi bilioſæ fuerint, corpus vnà ægrotat: ſi verò ſimiles ſanis, tutũ eſt corpus nutrire.

Ὅκου λιμὸς, οὐ δεῖ πονέειν.

Vbi fames, laborandum non eſt.

Ὅκου ἂν τροφὴ παρὰ φύσιν πλείων εἰσέλθῃ, τὴν νοῦσον ποι

Vbi cibꝰ præter naturam plus ingeſtus eſt, hic morbum fa-

cit: quod ostendit sanatio.

18 Eorum quæ confertim & velociter nutriũt, velocesquoq; fiũt excretiones.

19 Acutorũ morborũ nõ omnino sunt certæ prædictiones aut mortis, aut salutis.

20 Quibus adhuc iuuenibus, aluus humecta est, ijs senescentibus exiccatur: quibus verò iuuenibus adhuc aluus sicca est, ijs senescentibus humectatur.

21 Famem vini potio soluit.

22 Quicunq; morbi ex repletione fiunt, vacuatio curat: & quicunq; ex vacuatione, repletio: & ex alijs, contrarietas.

εα· δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ἴησις.

Τῶν τρεφόντων ἀθρόως καὶ ταχέως, ταχεῖαι καὶ αἱ διαχωρήσιες γίγνονται.

Τῶν ὀξέων νοσημάτων οὐ πάμπαν ἀσφαλέες αἱ προδιαγορεύσιες, οὔτε τοῦ θανάτου, οὔτε τῆς ὑγιείης.

Ὁκόσοισι νέοισιν ἐοῦσιν, αἱ κοιλίαι ὑγραί εἰσι, τουτέοισιν ἀπογηράσκουσι ξηραίνονται· ὁκόσοισι δὲ νέοισιν ἐοῦσιν, αἱ κοιλίαι ξηραί εἰσι, τουτέοισι πρεσβυτέροισι γινομένοισιν ὑγραίνονται.

Λιμὸν θώρηξις λύει.

Ἀπὸ πλησμονῆς ὁκόσα ἂν νοσήματα γένηται, κένωσις ἰῆται· καὶ ὁκόσα ἀπὸ κενώσιος, πλησμονή· καὶ τῶν ἄλλων ἡ ὑπεναντίωσις.

Τὰ ὀξέα τῶν νοσημάτων κρίνεται ἐν ταῖς τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρῃσι.

23 Acuti morbi in quatuordecim diebus iudicantur.

Τῶν ἑπτὰ ἡ τετάρτη ἐπίδηλος. ἑτέρης ἑβδομάδος ἡ ὀγδόη ἀρχή. θεωρητὴ δὲ ἡ ἐνδεκάτη· αὕτη γὰρ ἐστὶ τετάρτη τῆς ἑτέρης ἑβδομάδος. θεωρητὴ δὲ πάλιν ἡ ἑπτακαιδεκάτη, αὕτη γὰρ ἐστὶ τετάρτη μὲν ἀπὸ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης, ἑβδόμη δὲ ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης.

24 Septenorum, quartus est index. Alterius septimanæ octauus principium. Est autem & vndecimus contemplabilis. Ipse enim quart⁹ est alterius septimanæ. Rursus verò & decimusseptimus cõtẽplabilis. ipse siquidẽ est quart⁹, à quartodecimo: septimus verò, ab vndecimo.

Οἱ θερινοὶ τεταρταῖοι, τὰ πολλὰ γίνονται βραχέες· οἱ δὲ φθινοπωρινοὶ, μακροὶ, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς τὸν χειμῶνα συνάπτοντες.

25 AEstiuæ quartanę magna ex parte breues: autumnales, longæ, & maximè quæ hyemem attingunt.

Πυρετὸν ἐπὶ σπασμῷ βέλτιον γενέσθαι, ἢ σπασμὸν ἐπὶ πυρετῷ.

26 Febrem conuulsioni superuenire melius est, q̃ febri conuulsionem.

27 His quæ nō ex ratione leuius accidunt, non oportet fidere, neque multū formidare mala quæ præter rationē eueniunt. Plurima enim talia stabilia nō sunt, neque multum durare, & permanere cōsueuêre.

Τοῖσι μὴ κατὰ λόγον κουφίζουσιν οὐ δεῖ πιστεύειν, οὐδὲ φοβεῖσθαι λίην τὰ μοχθηρὰ γινόμενα παραλόγως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν τοιούτων ἐστὶν ἀβέβαια, καὶ οὐ πάνυ τι διαμένειν, οὐδὲ χρονίζειν εἴωθε.

28 Febricitantiū nō omnino leuiter permanere corpus, & nihil minui, vel etiā plus quàm ratio postulat, contabescere, malum. illud enī morbi longitudinem, hoc vero imbecillitatē significat.

Τῶν πυρεσσόντων μὴ παντάπασιν ἐπιπολαίως τὸ διαμένειν καὶ μηδὲν ξυνδιδόναι τὸ σῶμα, ἢ καὶ συντήκεσθαι μᾶλλον τοῦ κατὰ λόγον, μοχθηρόν. τὸ μὲν γὰρ μῆκος νούσου σημαίνει, τὸ δὲ ἀσθένειαν.

29 Quum morbi inchoāt, si quid mouēdum videtur, moue: quum verò cōsistūt ac vigēt, melius est quietem habere.

Ἀρχομένων τῶν νούσων, ἤν τι δοκέῃ κινεῖν, κίνει· ἀκμαζουσῶν δὲ, ἡσυχίην ἔχειν βέλτιόν ἐστιν.

Περὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη, πάντα ἀσθενέστερα· περὶ δὲ τὰς ἀκμὰς, ἰσχυρότερα.

30 Circa initia & fines, omnia imbecilliora: quũ verò cõſiſtunt, fortiora.

Τῷ εὐσιτέοντι ἐξ ἀῤῥωστίης, μηδὲν ἐπιδιδόναι τὸ σῶμα, μοχθηρόν.

31 Ei⁹ qui in ęgritudine bene cibatur, nihil proficere corp⁹, malum.

Ὡς τὰ πολλὰ πάντες οἱ φαύλως ἔχοντες, κατ᾽ ἀρχὰς μὲν εὐσιτέοντες, καὶ μηδὲν ἐπιδιδόντες, πρὸς τῷ τέλει πάλιν ἀσιτέουσιν· οἱ δὲ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ἀσιτέοντες ἰσχυρῶς, ὕστερον δὲ εὐσιτέοντες, βέλτιον ἀπαλλάσσουσιν.

32 Omnes ferè qui malè ſe habẽt circa initia bene cibati, neq; quicquam proficiẽtes, circa finem rurſus cibum nõ appetũt: qui verò circa initia cibũ valde nõ appetunt, poſtea bene appetentes, ii melius euadunt.

Ἐν πάσῃ νούσῳ τὸ ἐῤῥῶσθαι τὴν διάνοιαν, καὶ εὖ ἔχειν πρὸς τὰς προσφορὰς, ἀγαθὸν, τὸ δ᾽ ἐναντίον κακόν.

33 In quouis morbo mente cõſtare, & bene ſe habere ad illa quæ offeruntur, bonum: contra verò ſe habere, malum.

Ἐν τῇσι νούσοισιν, ἧσσον κινδυνεύουσιν

34 In morbis minus periclitantur

quorum naturę aut ætati, aut habitui, aut tempori magis cõgruit morbus, q̃ quibus secundũ nihil istorũ congruit.

In quouis morbo partes ad vmbilicũ & imũ vẽtrem attinẽtes, crassitudinẽ habere melius est: multum verò extenuari, ac contabescere, prauum. Sed & hoc quoque ad inferiores purgationes periculosum,

Qui salubritatẽ corporis habent, per medicamẽta euacuati, citò exoluuntur, & qui prauo vtũtur cibo.

Qui bene se habent corpore, difficulter ferunt medicationes.

οἷσιν ἂν οἰκείη τῆς φύσιος, καὶ τῆς ἡλικίης, καὶ τῆς ἕξιος, καὶ τῆς ὥρης ἡ νοῦσος ᾖ μᾶλλον, ἢ οἷσιν ἂν μὴ οἰκείη κατά τι τουτέων.

Ἐν πάσῃσι τῇσι νούσοισι, τὰ περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ ἦτρον πάχος ἔχειν, βέλτιόν ἐστι· τὸ δὲ σφόδρα λεπτὸν καὶ ἐκτετηκὸς, μοχθηρόν. ἐπισφαλὲς δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ πρὸς τὰς κάτω καθάρσιας.

Οἱ ὑγιεινῶς ἔχοντες τὰ σώματα, ἐν τῇσι φαρμακείῃσι καθαιρόμενοι, ἐκλύονται ταχέως, καὶ οἱ πονηρῇ τροφῇ χρεόμενοι.

Οἱ εὖ τὰ σώματα ἔχοντες, φαρμακεύεσθαι ἐργώδεες.

Τὸ σμικρῷ χεῖρον καὶ πόμα καὶ σιτίον, ἥδιον δὲ, τῶν βελτιόνων μὲν, ἀηδεστέρων δὲ, μᾶλλον αἱρετέον.

Οἱ πρεσβῦται τῶν νέων τὰ μὲν πολλὰ νοσέουσιν ἧσσον. ὁκόσα δὲ ἂν αὐτέοισι χρόνια νοσήματα γένηται, τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει.

Βράγχοι καὶ κόρυζαι τοῖσι σφόδρα πρεσβύτῃσιν οὐ πεπαίνονται.

Οἱ ἐκλυόμενοι πολλάκις καὶ ἰσχυρῶς ἄνευ φανερῆς προφάσιος, ἐξαπίνης τελευτῶσι.

Λύειν ἀποπληξίην, ἰσχυρὴν μὲν ἀδύνατον, ἀσθενέα δὲ οὐ ῥηΐδιον.

Τῶν ἀπαγχομένων καὶ καταλυομένων-

38 Paulo deterior potus aut cibus, suauior autẽ, melioribus quidẽ; sed minus suauibus, est preferẽdus.

39 Seniores iuuenibus plurimùm ęgrotant minus. Qui verò morbi ipsis accidunt longi, maxima ex parte comitantur ad mortem.

40 Raucedines, & grauedines in valde senibus coctionem nõ admittunt.

41 Qui frequẽter ac vehemẽter absque causa manifesta exoluuntur derepẽte moriuntur.

41 Soluere morbum quẽ apoplexiam vocant, fortem impossibile: debilem verò, non facile.

43 Strangulati atque dissoluti, ac

nōdum mortui, nō referūtur quib⁹ ſpuma circa os fuerit.

44 Qui natura admodum craſsi ſunt, citius intereunt q̃ qui graciles

45 Quicūque iuuenes morbo comitiali laborāt mutatione maximè ætatis, & temporum, & locorum, & victuum quoque liberātur.

46 Duobus doloribus ſimul nō eundē locum infeſtantib⁹ vehementior alterum obſcurat.

47 Dum pus conficitur, dolores ac febres accidunt magis quàm iam confecto.

48 In omni corporis motu vbi laborare cœperit, quies ſtatī

νων, μηδέπω δὲ τεθνηκότων οὐκ ἀναφέρουσιν, οἷσιν ἂν ἀφρὸς ᾖ περὶ τὸ στόμα.

Οἱ παχέες σφόδρα κατὰ φύσιν ταχυθάνατοι γίνονται, μᾶλλον τῶν ἰσχνῶν.

Τῶν ἐπιληπτικῶν τοῖσι νέοισιν ἀπαλλαγὴν, αἱ μεταβολαὶ μάλιστα τῆς ἡλικίης, καὶ τῶν ὡρέων, καὶ τῶν τόπων, καὶ τῶν βίων ποιέουσι.

Δύο πόνων ἅμα γινομένων μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον, ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον.

Περὶ τὰς γενέσιας τοῦ πύου οἱ πόνοι καὶ οἱ πυρετοὶ συμβαίνουσι, μᾶλλον ἢ γινομένου.

Ἐν πάσῃ κινήσει τοῦ σώματος, ὁκόταν ἄρχηται πονέειν, τὸ δια-

ναπαύειν εὐθὺς ἄκοπον.

Οἱ εἰθισμένοι τοὺς συνήθεας πόνους φέρειν, κἂν ὦσιν ἀσθενέες ἢ γέροντες, τῶν ἀσυνήθων, ἰσχυρῶν τε, καὶ νέων ῥᾷον φέρουσι.

Τὰ ἐκ πολλοῦ χρόνου συνήθεα κἂν ᾖ χείρω, τῶν ἀσυνήθων ἧσσον ἐνοχλεῖν εἴωθε. δεῖ οὖν καὶ ἐς τὰ ἀσυνήθεα μεταβάλλειν.

Τὸ κατὰ πολὺ καὶ ἐξαπίνης κενοῦν, ἢ πληροῦν, ἢ θερμαίνειν, ἢ ψύχειν, ἢ ἄλλως ὁκωσοῦν τὸ σῶμα κινεῖν, σφαλερόν· καὶ γὰρ πᾶν τὸ πολὺ τῇ φύσει πολέμιον. τὸ δὲ κατ᾽ ὀλίγον, ἀσφαλές, καὶ ἄλλως, ἤν τις ἐξ ἑτέρου ἐφ᾽ ἕτερον μεταβαίνῃ.

lassitudinē aufert.

49 Qui cōsueti solitos labores ferre, et si fuerint imbecilles & senes, nō cōsuetis, fortib⁹, atq; iuuenibus facilius ferunt.

50 Quæ ex lōgo tēpore cōsueta sunt, etsi deteriora sunt, insuetis min⁹ molestare solēt. Oportet igitur ad insueta permutari.

51 Plurimum atque repetè euacuare, vel replere, vel calefacere, vel refrigerare, siue quouis alio modo corpus mouere, periculosum: quoniā omne nimiū est naturæ inimicū: sed quod paulatī fit tutū est, tū aliàs, tū quum ab altero ad alterū transitus fit.

51 Omnia ſecundũ rationem facienti, ſi non ſuccedat ſecũdũ rationem, nõ eſt tranſeundũ ad aliud, ſtãte eo quod à principio viſũ eſt.

Πάντα κατὰ λόγον ποιέοντι, μὴ γινομένων τῶν κατὰ λόγον, μὴ μεταβαίνειν ἐφ' ἕτερον, μένοντος τοῦ δόξαντος ἐξ ἀρχῆς.

52 Quicunque aluos humidas habent, ſiquidem iuuenes fuerint, melius commutant his qui ſiccas habent: ad ſenectam verò deterius commutãt. nam ſeneſcentibus magna ex parte exiccãtur.

Ὁκόσοι τὰς κοιλίας ὑγρὰς ἔχουσι, νέοι μὲν ἐόντες, βέλτιον ἀπαλλάσσουσι τῶν τὰς ξηρὰς ἐχόντων· ἐς δὲ τὸ γῆρας, χεῖρον ἀπαλλάσσουσι· ξηραίνονται γὰρ ὡς ἐπιπολὺ τοῖσιν ἀπογηράσκουσι.

53 Magnitudo corporis, iuuentę quidem nec indecens, neque illiberalis: ſenectæ verò inutilis, deterior paruitate.

Μεγέθει δὲ σώματος, ἐνεάσαι μὲν, ἐλευθέριον καὶ οὐκ ἀειδές· ἐγγηρᾶσαι δὲ, δύσχρηστον, καὶ χεῖρον τῶν ἐλασσόνων.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων μάλιστα τίκτουσι τὰ νοσήματα· καὶ ἐν τῇσιν ὥρῃσιν αἱ μεγάλαι μεταβολαὶ ἢ ψύξιος, ἢ θάλψιος, καὶ τὰ ἄλλα κατὰ λόγον οὕτως.

Τῶν φυσίων, αἱ μὲν πρὸς θέρος, αἱ δὲ πρὸς χειμῶνα εὖ ἢ κακῶς πεφύκασι.

Τῶν νούσων ἄλλαι πρὸς ἄλλας εὖ ἢ κακῶς πεφύκασι· καὶ ἡλικίαι τινὲς πρὸς ὥρας, καὶ χώρας, καὶ διαίτας.

Ἐν τῇσιν ὥρῃσιν ὅταν τῆς αὐτῆς ἡμέρης, ὁτὲ μὲν θάλπος, ὁτὲ δὲ ψῦχος γίνηται, φθινοπωρινὰ τὰ νοσήματα προσδέχεσθαι χρή.

SECTIO TERTIA.

MVTAtiones tēporũ potiſsimũ pariũt morbos: & in quibuſdam tēporibus magnæ mutationes, aut frigoris, aut caloris, & alia pro ratione eodem modo.

2 Naturarum, hæ quidē ad æſtatē, hæ verò ad hyemē bene maléve ſe habēt.

3 Morbi quoq; alij ad alia bene vel male ſe habent: & quędam ętates ad tempora, & loca, & victus genera.

4 In tēporibus quãdo eodē die modò calor, modò frigus fit, autũnales morbi expectandi ſunt.

5 Austri auditum hebetātes, caligino si, caput grauantes, pigri, dissoluentes. quando huiuscemo di tempestas præua luerit, talia in mor bis patiuntur. At si aquilonia fuerit, tus ses, fauces, alui duræ, difficultates vri næ, horrores, costarum dolores, & pectoris. quando hæc tempestas præualue rit, talia in morbis expectare oportet.

6 Quādo æstas fit veri similis, sudores in febribus mul tos expectare oportet.

7 In siccitatibus febres acutæ fiunt: & si annus magna ex parte talis fuerit, qualem fecerit cō-

Νότοι βαρυήκοοι, ἀχλυώδεες, καρηβαρικοὶ, νωθροὶ, διαλυτικοί. ὁκόταν οὗτος δυναστεύῃ, τοιαῦτα ἐν τῇσιν ἀῤῥωστίῃσι πάσχουσιν. ἢν δὲ βόρειον ᾖ, βῆχες, φάρυγγες, κοιλίαι σκληραὶ, δυσουρίαι, φικώδεες, ὀδύναι πλευρέων, στηθέων. ὁκόταν οὗτος δυναστεύῃ, τοιαῦτα ἐν τῇσιν ἀῤῥωστίῃσι προσδέχεσθαι χρή.

Ὁκόταν θέρος γένηται ἦρι ὅμοιον, ἱδρῶτας ἐν τοῖσι πυρετοῖσι πολλοὺς προσδέχεσθαι χρή.

Εν τοῖσιν αὐχμοῖσι πυρετοὶ ὀξέες γίγνονται. καὶ ἢν μὲν ἐπιπλέον ᾖ τὸ ἔτος τοιοῦτον ἐὸν, ὁκοίην τὴν κατάστασιν ἐποί-

ησιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὰ νοσήματα τοιαῦτα δεῖ προσδέχεσθαι.

Ἐν τοῖσι καθεστῶσι καιροῖσιν, ἢν ὡραίως τὰ ὡραῖα ἀποδιδῶσιν, εὐσταθέες καὶ εὐκρινέες αἱ νοῦσοι γίνονται· ἐν δὲ τοῖσιν, ἀκαταστάτοισιν, ἀκατάστατοι καὶ δύσκριτοι.

Ἐν φθινοπώρῳ ὀξύταται αἱ νοῦσοι, καὶ θανατωδέσταται ὡς ἐπίπαν. ἦρ δὲ ὑγιεινότατον, καὶ ἥκιστα θανατῶδες.

Τὸ φθινόπωρον τοῖσι φθίνουσι κακόν.

Περὶ δὲ τῶν ὡρέων, ἢν μὲν ὁ χειμὼν αὐχμηρὸς καὶ βόρειος γένηται, τὸ δὲ ἔαρ ἔπομβρον καὶ νότιον, ἀνάγκη τοῦ θέρεος πυρετοὺς ὀξέας, καὶ ὀφθαλμίας,

ſtitutionem, tales plurimum morbos oportet expectare.

8 In cōſtantibus tẽporib⁹, quum tẽpeſtiue tẽpeſtiua redduntur, morbi conſtantes, & boni iudicij fiunt: in inconſtātibus autem, inconſtantes & mali iudicij.

9 Autumno morbi acutiſsimi, atque exitiales maxima ex parte. Ver verò ſaluberrimum, & minime exitiale.

10 Autumnus tabidis malus.

11 De tẽporibus, ſiquidẽ hyems ſicca, & aquilonia fuerit, ver verò pluuioſū, & auſtrale, neceſſe eſt ęſtate febres acutas, & lippitudines,

& intestinorum difficultates fieri, præcipuè verò mulieribus, et viris qui natura sunt humidiores.

12 Si verò hyems australis, & pluuiosa, & serena fuerit: ver autem siccum, & aquilonium, mulieres, quibus partus in ver incidit, ex quacunque occasione abortiunt: quæ verò pariẽt, imbecilles, & morbidos infantes pariũt: quare vel statim intereũt, vel tenues & valetudinarij viuũt. Cæteris verò mortalibus difficultates intestinorũ, et lippitudines siccę fiũt: seniorib⁹ autẽ distillationes quæ citò interimunt.

13 Si verò æstas sic-

καὶ δυσεντερίας γίγνεσθαι μάλιστα δὲ τῇσι γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσι τοῖσιν ὑγρὰς ἔχουσι τὰς φύσιας.

Ην δὲ νότιος ὁ χειμὼν, καὶ ἔπομβρος, καὶ εὔδιος γένηται· τὸ δὲ ἔαρ αὐχμηρὸν, καὶ βόρειον, αἱ μὲν γυναῖκες ἧσιν οἱ τόκοι πρὸς τὸ ἔαρ, ἐκ πάσης προφάσιος ἐκτιτρώσκουσιν· αἳ δὲ ἂν τέκωσιν, ἀκρατέα καὶ νοσώδεα τὰ παιδία τίκτουσιν· ὥστε ἢ παραυτίκα ἀπόλλυσθαι, ἢ λεπτὰ καὶ νοσώδεα ζῆν ἐόντα. τοῖσι δὲ ἄλλοισι δυσεντερίαι καὶ ὀφθαλμίαι ξηραὶ γίνονται· τοῖσι δὲ πρεσβυτέροισι κατάῤῥοι συντόμως ἀπολλύντες.

Ην δὲ τὸ θέρος αὐ-

χειμερὸν καὶ βόρειον γένηται, τὸ δὲ φθινόπωρον ἔπομβρον καὶ νότιον, κεφαλαλγίαι εἰς τὸν χειμῶνα γίνονται, καὶ βῆχες, καὶ βράγχοι καὶ κόρυζαι· ἐνίοισι δὲ καὶ φθίσιες.

Ἢν δὲ βόρειον ᾖ καὶ ἄνυδρον, τοῖσι μὲν ὑγροῖσιν ἐοῦσι τὰς φύσιας, καὶ τῇσι γυναιξὶ ξύμφορον· τοῖσι δὲ λοιποῖσιν ὀφθαλμίαι ἔσονται ξηραὶ, καὶ πυρετοὶ ὀξέες, καὶ κόρυζαι χρόνιαι· ἐνίοισι δὲ μελαγχολίαι.

Τῶν δὲ καταστασίων τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὸ μὲν ὅλον, οἱ αὐχμοὶ τῶν ἐπομβριῶν εἰσὶν ὑγιεινότεροι, καὶ ἧσσον θανατώδεες.

Νοσήματα δὲ ἐν τῇσι μὲν ἐπομβρίῃ-

ca fuerit, & aquilonia, autumnus verò pluuioſus, & auſtralis, dolores capitis ad hyemem fiũt, tuſſes, raucedines, atque grauedines: quibuſdam autem & tabes.

14 Si verò aquilonius ſit & ſiccus, his qui natura ſunt humidiore, & mulieribꝰ cõferet: reliquis autẽ erunt lippitudines ſiccę, et febres acutæ, & grauedines diuturnæ: nõnullis & atræ biles.

15 Ex anni autẽ cõſtitutionibus, quod in totum dixerim, ſiccitates imbribus ſunt ſalubriores & minus mortiferæ.

16 Morbi pluuiarum multitudine,

magna ex parte fiũt febres longæ, alui profluuia, putredines, morbi comitiales, & attoniti, & anginæ. In ſiccitatibus autem, tabitudines, lippitudines, articulorum dolores, ſtillicidia vrinæ, & difficultates inteſtinorum.

Quotidianæ autẽ cõſtitutiones, aquiloniæ quidem corpora dẽſant, confirmant, & bene mobilia, coloratiora, & melius audientia faciunt, & aluos exiccant, oculos mordent: & ſi pectus dolor aliquis obſederit, dolorem augẽt. Auſtrinæ diſſoluũt corpora & humectant, capita aggra

σιν ὥστε τὰ πολλὰ γίνεται, πυρετοί τε μακροὶ, καὶ κοιλίης ῥύσιες, καὶ σηπεδόνες, καὶ ἐπίληπτοι, καὶ ἀπόπληκτοι, καὶ κυνάγχαι. ἐν δὲ τοῖσιν αὐχμοῖσι, φθινώδεες, ὀφθαλμίαι, ἀρθρίτιδες, στραγγουρίαι, καὶ δυσεντερίαι.

Αἱ δὲ καθ' ἡμέρην καταστάσιες, αἱ μὲν βόρειοι τά τε σώματα ξυνιστῶσι, καὶ εὔτονα, καὶ εὐκίνητα, καὶ εὔχροα, καὶ εὐηκοώτερα ποιέουσι, καὶ τὰς κοιλίας ξηραίνουσι, καὶ τὰ ὄμματα δάκνουσι, καὶ περὶ τὸν θώρηκα ἄλγημα ἤν τι προϋπάρχῃ, μᾶλλον πονέουσιν. αἱ δὲ νότιοι διαλύουσι τὰ σώματα καὶ ὑγραίνουσι, καὶ καρηβαρίας, καὶ βα-

ρηκοΐας, καὶ ἰλίγγους ἐμποιέουσιν, ἔν τε τοῖσιν ὀφθαλμοῖσι καὶ ἐν τοῖσι σώμασι δυσκινησίην, καὶ τὰς κοιλίας ὑγραίνουσι.

Κατὰ δὲ τὰς ὥρας, τοῦ μὲν ἦρος καὶ ἄκρου τοῦ θέρεος, οἱ παῖδες, καὶ οἱ τουτέων ἐχόμενοι τῇσιν ἡλικίῃσιν, ἄριστά τε διάγουσι, καὶ ὑγιαίνουσι μάλιστα. τοῦ δὲ θέρεος καὶ τοῦ φθινοπώρου, μέχρι μέν τινος οἱ γέροντες· τὸ δὲ λοιπὸν φθινοπώρου καὶ χειμῶνος, οἱ μέσοι τῇσιν ἡλικίῃσι.

Νοσήματα δὲ πάντα μὲν ἐν πάσῃσι τῇσιν ὥρῃσι γίνεται, μᾶλλον δ' ἔνια κατ' ἐνίας αὐτέων καὶ γίνεται καὶ παροξύνεται.

uant, auditum obtundunt, & vertigines faciunt, oculis atq; corporibus difficilem motum præstant, & aluos humectant.

18 Per tempora anni, vere quidem & prima æstate pueri, & qui hos sequũtur ætate, optimè degunt, & sani sunt maximé. AEstate verò & autumno aliquò vsque senes, reliquum autumni, & hyemis, qui mediam ætatem habent.

19 Morbi omnes quidem in omnibus temporibus fiunt, quidam verò magis in quibusdã ipsorum & fiunt & excitantur.

20 Vere enim furores, & atrę biles, & morbi comitiales, & ꝓfluuia sãguinis, & ãginæ, & grauedines, raucedines, tuſſes, leprę, impetigines, vitiligines, & puſtulæ vlceroſæ plurimæ, & tubercula, & articulorũ dolores.

Τοῦ μὲν ἦρος, τὰ μανικὰ, καὶ τὰ μελαγχολικὰ, καὶ τὰ ἐπιληπτικὰ, καὶ αἵματος ῥύσιες, καὶ κυνάγχαι, καὶ κόρυζαι, καὶ βράγχοι, καὶ βῆχες, καὶ λέπραι, καὶ λειχῆνες, καὶ ἀλφοὶ, καὶ ἐξανθήσιες ἑλκώδεες πλεῖσται, καὶ φύματα, καὶ ἀρθριτικά.

21 AEſtate autem nonnulli horum, & febres continuæ, & ardentes, & tertianæ plurimę, & quartanæ, & vomitus, & alui profluuia, & lippitudines oculorũ, & auriũ dolores, & oris vlcerationes, genitalium putredines, & ſudamina.

Τοῦ δὲ θέρεος, ἔνιά τε τουτέων, καὶ πυρετοὶ ξυνεχέες, καὶ καῦσοι, καὶ τριταῖοι πλεῖστοι, καὶ τεταρταῖοι, καὶ ἔμετοι, καὶ διάῤῥοιαι, καὶ ὀφθαλμίαι, καὶ ὤτων πόνοι, καὶ στομάτων ἑλκώσιες, καὶ σηπεδόνες αἰδοίων, καὶ ἵδρωα.

22 Autumno verò, & plurimi æſtiui morbi fiunt, & fe-

Τοῦ δὲ φθινοπώρου, καὶ τῶν θερινῶν τὰ πολλὰ, καὶ πυρε-

ρετοὶ τεταρταῖοι, καὶ πλάνητες, καὶ σπλῆνες, καὶ ὕδρωπες, καὶ φθίσιες, καὶ στραγγουρίαι, καὶ λειεντερίαι, καὶ δυσεντερίαι, καὶ ἰσχιάδες, καὶ κυνάγχαι, καὶ ἄσθματα, καὶ εἰλεοί, καὶ ἐπιληψίαι, καὶ τὰ μανικὰ, καὶ τὰ μελαγχολικά.

bres quartanæ, & erraticæ, lienes, aquę inter cutem, tabes, stillicidia vrinæ, leuitates & difficultates intestinorum, coxendicum dolores, & anginæ, & ãhelationes, & ilei, & morbi comitiales, & furores, & atræ biles.

Τοῦ δὲ χειμῶνος, πλευρίτιδες, περιπνευμονίαι, λήθαργοι, κόρυζαι, βράγχοι, βῆχες, πόνοι στηθέων, καὶ πλευρέων, καὶ ὀσφύος, κεφαλαλγίαι, ἴλιγγοι, ἀποπληξίαι.

23 Hyeme verò, morbi laterales, & pulmonis inflammationes, lethargi, grauedines, raucedines, tusses, dolores pectoris & laterũ, ac lumborum, capitis dolores, vertigines & apoplexiæ.

Ἐν δὲ τῇσιν ἡλικίῃσι τοιαῦτα συμβαίνει, τοῖσι μὲν σμικροῖσι καὶ νεογνοῖσι παιδίοισιν ἄφθαι, ἔμετοι, βῆχες, ἀγρυ-

24 In ætatibus autẽ talia contingũt, paruis & nuper natis puerulis, oris vlcera, vomitꝰ, tusses, vigi-

liæ, pauores, vmbilici inflammationes, aurium humiditates.

25 In progressu verò quum iam dentire incipiunt, gingiuarum prurigines, febres, conuulsiones, alui profluuia, & maximè quũ caninos edunt dentes, & his præsertim pueris, qui crassissimi sunt, & aluos duras habent.

26 Quum verò iã magis adoleuerint, tõsillæ, & vertebræ quæ in occipitio ad interiora luxationes, crebri ãhelitus, calculi, lũbrici rotũdi, ascarides, verrucę, satyrię, strumę, et alia tubercula, sed præcipue antedicta.

πνίαι, φόβοι, ὀμφαλοῦ φλεγμοναὶ, ὤτων ὑγρότητες.

Πρὸς δὲ τὸ ὀδοντοφυεῖν προσάγουσιν οὔλων ὀδαξισμοὶ, πυρετοὶ, σπασμοὶ, διάῤῥοιαι, καὶ μάλισθ' ὅταν ἀνάγωσι τοὺς κυνόδοντας, καὶ τοῖσι παχυτάτοισι τῶν παιδίων, καὶ τοῖσι τὰς κοιλίας σκληρὰς ἔχουσι.

Πρεσβυτέροισι δὲ γιγνομένοισι παρίσθμια, σπονδύλου τοῦ κατὰ τὸ ἰνίον εἴσω ὤσιες, ἄσθματα, λιθιάσιες, ἕλμινθες στρογγύλαι, ἀσκαρίδες, ἀκροχόρδονες, σατυριασμοὶ, χοιράδες, καὶ τἄλλα φύματα, μάλιστα δὲ τὰ προειρημένα.

Τοῖ-

Τοῖσι δὲ πρεσβυτέροισι καὶ πρὸς τὴν ἥβην προσάγουσι, τουτέων τε τὰ πολλὰ, καὶ πυρετοὶ χρόνιοι μᾶλλον, καὶ αἵματος ῥύσιες ἐκ ῥινῶν.

23) Grandioribus autẽ & iã accedẽtibus ad pubertatẽ plurima ex his, & febres diuturnæ magis, & ex naribus profluuia ſanguinis.

Τὰ δὲ πλεῖστα τοῖσι παιδίοισι πάθεα κρίνεται· τὰ μὲν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρῃσι, τὰ δὲ ἐν ἑπτὰ μησὶ, τὰ δὲ ἐν ἑπτὰ ἔτεσι, τὰ δὲ καὶ πρὸς τὴν ἥβην προσάγουσιν. ὅσα δ' ἂν διαμένῃ τοῖσι παιδίοισι πάθεα, καὶ μὴ ἀπολυθῇ περὶ τὸ ἡβάσκειν, ἢ τοῖσι θήλεσι περὶ τὰς τῶν καταμηνίων ῥήξεις, χρονίζειν εἴωθε.

24 Plurimæ autem ægrotaones pueris iudicãtur: nonnullę quidẽ in quadraginta diebus, nonnullæ in ſeptem menſibus, nonnullæ verò in annis ſeptem, quæ verò permanſerint nec in pubertate finierint, puerulis aut fœminis quum menſtrua erũpunt, conſeneſcere conſueuerunt.

Τοῖσι δὲ νεηνίσκοισιν αἵματος πτύσιες, φθίσιες, πυρετοὶ ὀξέες, ἐπιληψίαι, καὶ

25 Adoleſcentibus autem ſanguinis ſpuitiones, tabes, febres acutæ, morbus comitialis &

alij,sed,precipuè antedicti.

30 Vltra hanc ætatẽ creber anhelitus, morbi laterales,pulmonis inflammationes ,lethargi,phrenetides,ardores,diuturna profluuia,cholera, difficultates intestinorum,leuitates intestinorum, hæmorrhoides.

31 Senibus spirandi difficultates,destillationes cum tusse, vrinæ stillicidia, vrinę difficultates,articulorũ dolores renũ pasiones,vtigines,apoplexiæ,mali habit⁹,prurit⁹ toti⁹ corporis,vigiliæ,alui,oculorũ &nariũ humiditates, visus obtusus glaucedines,auditus graues.

τἆλλα νοσήματα, μάλιστα δὲ τὰ προειρημένα.

Τοῖσι δὲ ὑπὲρ τὴν ἡλικίην ταύτην, ἄσθματα, πλευρίτιδες, περιπνευμονίαι, λήθαργοι, φρενίτιδες, καῦσοι, διάῤῥοιαι χρόνιαι, χολέραι, δυσεντερίαι, λειεντερίαι, αἱμοῤῥοΐδες.

Τοῖσι δὲ πρεσβύτῃσι, δύσπνοιαι, κατάῤῥοι βηχώδεες, στραγγουρίαι, δυσουρίαι, ἄρθρων πόνοι, νεφρίτιδες, ἴλιγγοι, ἀποπληξίαι, καχεξίαι, ξυσμοὶ τοῦ σώματος ὅλου, ἀγρυπνίαι, κοιλίης καὶ ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν ὑγρότητες, ἀμβλυωπίαι, γλαυκώσιες, βαρυηκοΐαι.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

SECTIO QVARTA.

Τὰς κυούσας φαρμακεύειν ἢν ὀργᾷ, τετράμηνα καὶ ἄχρις ἑπτὰ μηνῶν· ἧσσον δὲ ταύτας. τὰ δὲ νήπια καὶ τὰ πρεσβύτερα εὐλαβέεσθαι χρή.

Ἐν τῇσι φαρμακείῃσι τοιαῦτα ἄγειν ἐκ τοῦ σώματος ὁκοῖα καὶ αὐτόματα ἰόντα, χρήσιμα· τὰ δ' ἐναντίως ἰόντα, παύειν.

Ἢν οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρωνται, συμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρουσι· τὰ δ' ἐναντία, δυσχερῶς.

Φαρμακεύειν, θέρεος μὲν μᾶλλον τὰς ἄνω, χειμῶνος δὲ, τὰς κάτω.

Ὑπὸ κύνα, καὶ πρὸ

1 Vteros gerẽtes sunt medicandæ, si materia turget, quarto mense, & vsq; ad septimũ: sed has minus. Iuniora autẽ & seniora vereri oportet.

2 In medicationib. talia educere è corpore, qualia & spõte prodeuntia, vtilia: quæ verò contrario modo prodeunt, cohibere oportet.

3 Si qualia oportet purgari purgentur, confert, & leuiter ferunt: contraria verò, grauiter.

4 Medicari, æstate superiores magis, hyeme verò inferiores.

5 Sub cane, & ante

canẽ, difficiles sunt medicationes.

κυνὸς, ἐργώδεες αἱ φαρμακεῖαι.

6 Graciles & facilè vomentes purgare superiora, cauentes hyemem.

Τοὺς ἰσχνοὺς καὶ εὐημέας ἄνω φαρμακεύειν, ὑποστελλομένους χειμῶνα.

7 Vomentes verò difficulter, & mediocriter bene carnosos, per inferiora, cauentes æstatem.

Τοὺς δὲ δυσημέας καὶ μέσως εὐσάρκους κάτω, ὑποστελλομένους θέρος.

8 Tabidos verò, cauentes ad superiores purgationes.

Τοὺς δὲ φθινώδεας, ὑποστελλομένους τὰς ἄνω φαρμακείας.

9 Melancholicos plenius ꝑ inferiora, eadẽ ratione cõtraria apponentes.

Τοὺς δὲ μελαγχολικοὺς ἁδροτέρως τὰς κάτω, τῷ αὐτῷ λογισμῷ τἀναντία προστιθέντες.

10 Medicari in valde acutis, si materia turget, eadem die. tardare enim in talibus malum est.

Φαρμακεύειν ἐν τοῖσι λίην ὀξέσιν, ἢν ὀργᾷ, αὐθημερόν· χρονίζειν γὰρ κακὸν ἐν τοῖσι τοιούτοισιν.

11 Quibus tormina & circa vmbilicum labores, & lumborũ

Ὁκόσοισι στρόφοι καὶ περὶ τὸν ὀμφαλὸν πόνοι, καὶ ὀσφύος

ἄλγημα μὴ λυόμενον μήτε ὑπὸ φαρμακείης, μήτ' ἄλλως εἰς ὕδρωπα ξηρὸν ἱδρύεται.

Ὁκόσοισι κοιλίαι λεῖαι περιώδεες χειμῶνος, ἄνω φαρμακεύειν, κακόν.

Πρὸς τοὺς ἐλλεβόρους τοῖσι μὴ ῥηϊδίως ἄνω καθαιρομένοισι πρὸ τῆς πόσιος προυγραίνειν τὰ σώματα πλείονι τροφῇ καὶ ἀναπαύσει.

Ἐπὴν πίῃ τις ἐλλέβορον, πρὸς μὲν τὰς κινήσιας τῶν σωμάτων μᾶλλον ἄγειν, πρὸς δὲ τοὺς ὕπνους καὶ μὴ κινήσιας, ἧσσον. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ναυτιλίη, ὅτι κίνησις τὰ σώματα ταράττει.

Ἐπὴν βούλῃ μᾶλ-

dolor, qui neque à medicamento, neq; aliter soluitur, in aquam intercutẽ siccam firmatur.

Quorum alui intestinorum læuitate laborant, hyberno tempore supra purgari, malum.

Ad helleboros qui non facilè suprà purgantur, eorum corpora ante potionem pluri cibo, atq; quiete humectanda sunt.

Quũ biberit quis helleborum, ad motiones quidẽ corporũ ducere magis, ad somnos verò atque quietẽ minus. Indicat autem nauigatio, turbari motione corpus.

Quũ volueris ma

gis ducere hellebo-
rum, moue corpus:
quum verò ſiſtere,
ſomnum facito, &
non moueto.

λον ἄγειν τὸν ἐλλέ-
βορον, κίνει τὸ σῶ-
μα· ἐπὴν δὲ παῦσαι,
ὕπνον ποίει, καὶ μὴ κί-
νει.

16 Carnes ſanas ha-
bétibus, helleborus
periculoſus: facit e-
nim conuulſionem.

Ἐλλέβορος ἐπικίν-
δυνος τοῖσι τὰς σάρ-
κας ὑγιέας ἔχουσι· σπα-
σμὸν γὰρ ἐμποιέει.

17 Si quis febrem nõ
habens, abſtinet à
cibo, & cordis mor
ſum, ſeu vertiginem
patitur, & oris ama-
ritudinẽ ſentit, pur
gatione indigere ꝑ
ſuperiora ſignificat.

Ἀπυρέτῳ ἐόντι, ἀ-
ποσιτίη, καὶ καρ-
διωγμὸς, καὶ σκοτό-
δινος, καὶ στόμα ἐκ-
πικρούμενον, ἄνω
φαρμακείης δεῖσθαι
σημαίνει.

18 Supra præcordia
dolores, purgatione
ĩdigere ꝑ ſuperiora
ſignificát: quicunq;
verò inferiora mole
ſtant, per inferiora.

Τὰ ὑπὲρ τῶν φρε-
νῶν ὀδυνήματα, ἄνω
φαρμακείης δεῖσθαι
σημαίνει· ὁκόσα δὲ
κάτω, κάτω.

19 Qui in medica-
mentis purgati, non
ſitiunt, non quieſcũt
priuſquam ſitiant.

Ὁκόσοι ἐν τῇσι φαρ-
μακοποσίῃσι μὴ δι-
ψῶσι καθαιρόμενοι,
οὐ παύονται, πρὶν ἢ
διψήσωσιν.

Ἀπυρέτοισιν ἐοῦσιν ἢν γίνηται στρόφος, καὶ γονάτων βάρος, καὶ ὀσφύος ἄλγημα, κάτω φαρμακείης δεῖσθαι σημαίνει.

20 Nō febricitātibus ſi tormina acciderint, & genuū grauitas, & lūborū dolor, purgari inferiꝰ oportere ſignificatur.

Ὑποχωρήματα μέλανα, ὁκοῖον αἷμα μέλαν, ἀπὸ ταυτομάτου ἰόντα, καὶ ξὺν πυρετῷ καὶ ἄνευ πυρετοῦ, κάκιστα· καὶ ὁκόσα ἂν χρώματα πλείω ᾖ κάκιον. ξὺν φαρμάκῳ δὲ ἄμεινον, καὶ ὅσῳ ἂν πλείω χρώματα, οὐ πονηρά.

21 Deiectiones nigræ, qualis eſt ſanguis niger, ſpōte venientes, ſiue cum febre, ſiue ſine febre, peſsimæ: & quanto colores fuerint plures, peius: cum medicamento verò melius, & quanto colores pluresnō praui.

Νοσημάτων ὁκόσων ἀρχομένων ἢν χολὴ μέλαινα, ἢ ἄνω ἢ κάτω ἐπέλθῃ, θανάσιμον.

22 Morbis quibuſlibet īcipiētibꝰ ſi atra bilis, vel ſupra, vel infra exierit, letale.

Ὁκόσοισιν ἐκ νοσημάτων ὀξέων, ἢ πολυχρονίων, ἢ ἐκ τρωμάτων, ἢ ἄλλως λελεπτυσμένοισι, χολὴ μέ-

23 Quibuſcunq; ex morbis acutis, aut diuturnis, vel ex vulneribus, ſiue quouis alio modo extenuatis, bilis ni-

gra, ſiue vti ſanguis niger de ſubter exierit, poſtridie moriũtur.

24 Difficultas inteſtinorũ, ſi ab atra bile incœperit, letalis eſt.

25 Sanguis quidem ſupra, qualiſcunque fuerit, malus: infra autẽ, ſi niger exeat, bonus eſt.

26 A difficultate inteſtinorum vexato, ſi veluti carunculæ exeant, letale eſt.

27 Quibus in febribus ſanguinis fluxerit multitudo, quacunq; ex parte, quũ reficiuntur, alui his humectantur.

28 Quibus bilioſæ deiectiones, ſuperueniente ſurditate ceſsãt: & quibus ſurditas, ſuperuenien-

λαινα, ἢ ὁκοῖον αἷμα μέλαν ὑπέλθῃ, τῇ ὑστεραίῃ ἀποθνήσκουσι.

Δυσεντερίη, ἢν ἀπὸ χολῆς μελαίνης ἄρξηται, θανάσιμον.

Αἷμα ἄνω μὲν ὁποῖον ἂν εἴη, κακόν· κάτω δὲ, ἀγαθὸν μέλαν ὑποχωρέον.

Ἢν ὑπὸ δυσεντερίης ἐχομένῳ ὁκοῖαι ἂν σάρκες ὑποχωρήσωσι, θανάσιμον.

Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν αἱμοῤῥαγέει πλῆθος ὁκοθενοῦν ἐν τῇσιν ἀναλήψεσι, τουτέοισιν αἱ κοιλίαι καθυγραίνονται.

Ὁκόσοισι χολώδεα τὰ διαχωρήματα, κωφώσιος ἐπιγινομένης, παύονται· καὶ ὁκόσοισι κώφωσις, χολωδέων ἐπιγινομέ-

νων παύονται.

tibus biliosis, cessát.

Ὁκόσοισι ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἑκταίοισιν ἐοῦσι ῥίγεα γίνεται, δύσκριτα.

29 Quibus in febribus sexto die rigores fiũt, iudicatio difficilis sequitur.

Ὁκόσοισι παροξυσμοὶ γίνονται, ἣν αὖ ὥρην ἀφῇ ὁ πυρετὸς, ἐς τὴν αὔριον τὴν αὐτὴν ὥρην ἢν λάβῃ, δύσκριτα.

30 Quibus accessiones fiunt, quacũque hora febris dimiserit, si eadem postero die occupauerit, iudicatio difficilis.

Τοῖσι κοπώδεσιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν, ἐς ἄρθρα καὶ παρὰ τὰς γνάθους μάλιστα αἱ ἀποστάσιες γίνονται.

31 Qui in febrib9 lassitudinẽ sentiunt, ijs ad articulos, & iuxta maxillas potissimũ abscessus fiunt.

Ὁκόσοισι δὲ ἀνισταμένοισιν ἐκ τῶν νούσων τι πονέει, ἐνταῦθα αἱ ἀποστάσιες γίνονται.

32 Quibus ex morbis cõualescentibus pars aliqua laborat, eò abscessus fiunt.

Ατὰρ ἢν καὶ προπεπονηκός τι ᾖ πρὸ τοῦ νοσέειν, ἐνταῦθα στηρίζει ἡ νοῦσος.

33 Sed etsi ante morbum pars laborauerit, ibi morbus firmatur.

Ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ, οἰδήματος μὴ ἐόντος ἐν τῇ φάρυγγι,

34 Si febre detento, suffocatio repẽtè superuenerit, nullo in

faucibus apparente tumore, letale.

35 Si febre detento repéte collum peruertitur, ac vix deuorare poteſt, ſine vllo tumore, letale eſt.

36 Sudores febricitantibus boni, qui manare cœperīt die tertio, quinto, ſeptimo, nono, vndecimo, decimoquarto, decimoſeptimo, viceſimoprimo, viceſimoſeptimo, triceſimoprimo, & triceſimoquarto. ij enim ſudores morbos iudicant. Qui vero non ita fiunt, laborē & morbi longitudinem, aut eiuſdem recidiuam ſignificant.

πνὶξ ἐξαίφνης ἐπιγίγνηται, θανάσιμον.

Ην ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ἐχομένῳ ὁ τράχηλος ἐξαίφνης ἐπιστραφῇ, καὶ μόγις καταπίνειν δύνηται, οἰδήματος μὴ ἐόντος, θανάσιμον.

Ιδρῶτες πυρεταίνουσιν ἢν ἄρξωνται, ἀγαθοὶ τριταῖοι, καὶ πεμπταῖοι, καὶ ἑβδομαῖοι, καὶ ἐναταῖοι, καὶ ἑνδεκαταῖοι καὶ τεσσαρεσκαιδεκαταῖοι, καὶ ἑπτακαιδεκαταῖοι, καὶ μιῇ καὶ εἰκοστῇ, καὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ, καὶ τριακοστῇ πρώτῃ, καὶ τριακοστῇ τετάρτῃ· οὗτοι γὰρ οἱ ἱδρῶτες νούσους κρίνουσιν. οἱ δὲ μὴ οὕτως γινόμενοι, πόνον σημαίνουσι, καὶ μῆκος νούσου, καὶ ὑποτροπιασμούς.

Οἱ ψυχροὶ ἱδρῶτες ξὺν μὲν ὀξεῖ πυρετῷ γιγνόμενοι, θάνατον· ξὺν πρηϋτέρῳ δὲ, μῆκος νόσου σημαίνουσι.

37 Frigidi sudores, cum febre quidem acuta, mortem: cum mitiori autem, morbi longitudinem significant.

Καὶ ὅκηῃ ἐνι τοῦ σώματος ἱδρὼς, ἐνταῦθα φράζει τὴν νοῦσον.

38 Qua corporis parte sudor est, ibi significat morbum.

Καὶ ὅκου ἐνὶ τοῦ σώματος θερμὸν ἢ ψυχρὸν, ἐνταῦθα ἡ νοῦσος.

39 Et qua parte corporis inest calor aut frigus, ibi morbus.

Καὶ ὅκου ἐν ὅλῳ τῷ σώματι μεταβολαὶ, καὶ ἢν τὸ σῶμα καταψύχηται, ἢ αὖθις θερμαίνηται, ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέρου γίνηται, μῆκος νόσου σημαίνει.

40 Et vbi in toto corpore mutationes, & si corpus refrigeretur, vel vicissim calefiat, vel color alius ex alio oriatur, longitudinem morbi significant.

Ἱδρὼς πολὺς ἐξ ὕπνου ἄνευ τινὸς φανερῆς αἰτίης γινόμενος τῷ σώματι, ση-

41 Sudor multus ex somno factus absq; aliqua causa manifesta copiosiore cibo corpus vti

significat. Quòd si cibum non accipienti hoc accidat, quòd egeat vacuatione significat.

42 Sudor multus, frigidus calidúsve semper fluẽs, frigidus maiorem, calidus minorem morbum significat.

43 Febres quæ nõ intermittentes die tertio vehemẽtius affligũt, periculosiores: quoquo modo autẽ intermiserint, periculũ abesse significãt.

44 Quibus febres lõgæ, ijs tubercula ad articulos, vel labores fiunt.

45 Quibus tubercula ad articulos vel labores à febribus fiũt, ij cibis pluribus vtũtur.

μαίνει ὅτι πλείονι τροφῇ χρέεται. ἢν δὲ τροφὴν μὴ λαμβάνοντι τοῦτο γίγνηται, σημαίνει ὅτι κενώσιος δέεται.

Ἱδρὼς πολὺς ψυχρὸς ἢ θερμὸς αἰεὶ ῥέων, ὁ ψυχρὸς μέζω, ὁ δὲ θερμὸς ἐλάσσω νοῦσον σημαίνει.

Οἱ πυρετοὶ ὁκόσοι μὴ διαλείποντες διὰ τρίτης ἰσχυρότεροι γίνονται, μᾶλλον ἐπικίνδυνοι· ὅτῳ δ' ἂν τρόπῳ διαλείπωσι, σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνοι.

Ὁκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, τουτέοισι φύματα ἐς τὰ ἄρθρα, ἢ πόνοι ἐγγίνονται.

Ὁκόσοισι φύματα ἐς τὰ ἄρθρα ἢ πόνοι ἐκ πυρετῶν γίνονται, οὗτοι σιτίοισι πλείοσι χρέονται.

Ἢν ῥῖγος ἐμπίπτῃ πυρετῷ μὴ διαλείποντι, ἤδη ἀσθενεῖ ἐόντι, θανάσιμον.

46 Si rigor incidat febre nō intermittēte in ægrum iam debilem, letale eſt.

Αἱ ἀποχρέμψιες αἱ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι μὴ διαλείπουσιν πελιδναὶ, καὶ αἱματώδεες, καὶ δυσώδεες, καὶ χολώδεες, πᾶσαι κακαί· ἀποχωρεῦσαι δὲ καλῶς, ἀγαθαί, καὶ κατὰ τὰς διαχωρήσιας, καὶ κατὰ τὰ οὖρα. ἢν δὲ μή τι τῶν συμφερόντων ἐκκρίνηται διὰ τῶν τόπων τούτων, κακόν.

47 Excreationes in febribus non intermittētibus liuidæ, cruentæ, fœtidæ, biliosæ, omnes malæ: bene tamen ſi exeant, bonæ, ſiue per alui excreatiorem, ſiue per vrinas bonæ. Si quid verò quod nō iuuet per hæc loca excernatur, malum.

Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπουσι πυρετοῖσιν, ἢν τὰ μὲν ἔξω ψυχρὰ ᾖ, τὰ δὲ ἔνδον καίηται καὶ δίψαν ἔχῃ, θανάσιμον.

48 In febribus nō intermittētibus ſi partes externæ frigidæ, internæ vruntur & ſitiunt, lethale eſt.

Ἐν μὴ διαλείποντι πυρετῷ, ἢν χεῖλος, ἢ ὀφρὺς, ἢ ὀφθαλμὸς, ἢ ῥὶς διαστραφῇ, ἢν μὴ βλέπῃ, ἢν μὴ ἀκούῃ,

49 In febre non intermittente ſi labrum, aut ſupercilium, aut oculus, aut naſus peruertatur, ſi nō videt, ſi non audit, debili

iam corpore, quicquid horum euenerit, in propinquo mors est.

ἤδη ἀσθενέος ἐόντος τοῦ σώματος, ὅ,τι ἂν τουτέων γένηται, ἐγγὺς ὁ θάνατος.

50 Vbi febre nõ intermittente difficultas spirandi & delirium acciderit, letale est.

Ὁκόταν ἐν τῷ πυρετῷ μὴ διαλείποντι δύσπνοια γένηται καὶ παραφροσύνη, θανάσιμον.

51 In febribus abscessus qui ad primas iudicationes nõ soluuntur, longitudinem morbi significant.

Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἀποστήματα μὴ λυόμενα πρὸς τὰς πρώτας κρίσιας, μῆκος νούσου συμαίνει.

52 Quibus in febribus vel in alijs morbis sponte illachrymant oculi, nihil absurdum est: quibus verò non sponte, absurdius.

Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἢ ἐν τῇσιν ἄλλῃσιν ἀῤῥωστίῃσι κατὰ προαίρεσιν ὀφθαλμοὶ δακρύουσιν, οὐδὲν ἄτοπον· ὁκόσοισι δὲ μὴ κατὰ προαίρεσιν, ἀτοπώτερον.

53 Quibus in febribus circa dentes lentores quidã nascuntur, ijs vehementiores fiunt febres.

Ὁκόσοισι δὲ ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐν τοῖσι πυρετοῖσι περὶ γλίσχρα γίνεται, ἰσχυρότεροι γίνονται οἱ πυρετοί.

Ὁκόσοισιν ἐπὶ πολὺ βῆχες ξηραὶ, βραχέα ἐρεθίζουσαι, ἐν πυρετοῖσι καυσώδεσιν, οὐ πάνυ τι διψώδεές εἰσιν.

54 Quibus plurimũ tusses, leuiter iritantes, in febribus ardẽtibus fiũt, ij nõ multum siti infestãtur.

Οἱ ἐπὶ βουβῶσι πυρετοὶ, πάντες κακοὶ, πλὴν τῶν ἐφημέρων.

55 Ab inguinum tumoribus febres omnes malę, pręter diarias.

Πυρέσσοντι ἱδρὼς ἐπιγενόμενος, μὴ ἐκλείποντος τοῦ πυρετοῦ, κακόν· μηκύνει γὰρ ἡ νοῦσος, καὶ ὑγρασίην πλείω σημαίνει.

56 Febricitanti sudor superueniens, febre non deficiente, malum. prorogatur enim morbus, & plus humiditatis inesse significatur.

Ὑπὸ σπασμοῦ ἢ τετάνου ἐνοχλουμένῳ πυρετὸς ἐπιγενόμενος, λύει τὸ νόσημα.

57 Spasmo aut tetano laboranti febris si accesserit, morbũ soluit.

Ὑπὸ καύσου ἐχομένῳ ἐπιγενομένου ῥίγεος, λύσις γίνεται.

58 Febre ardente laborãti rigor si superueniat, solutio fit.

Τριταῖος ἀκριβὴς κρίνεται ἐν ἑπτὰ περιό-

59 Tertiana febris exquisita septenis ad summum cir-

cuitibus iudicatur.

δοισι τὸ μακρότατον.

60 Quibus febricitãtibus aures obſurduerint, ijs ſanguis è naribus profluens, aut aluus turbata ſoluit morbum.

Ὁκόσοισιν αὖ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τὰ ὦτα κωφωθῇ, αἷμα ἐκ ῥινῶν ῥυὲν, ἢ κοιλίη ἐκταραχθεῖσα λύει τὸ νόσημα.

61 Febricitantem niſi diebus imparibus febris reliquerit, ſolet reuerti.

Πυρέσσοντι ἢν μὴ ἐν περισσῇσιν ἡμέρῃσιν ἀφῇ ὁ πυρετὸς, ὑποτροπιάζειν εἴωθεν.

62 Quibus febricitantibus morbus regius ſupuenerit ante diem ſeptimũ, malũ.

Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἴκτεροι ἐπιγίνονται πρὸ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, κακόν.

63 Quibus in febribus quotidie rigores repetunt, quotidie febres ſoluuntur.

Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι καθ' ἡμέρην ῥίγεα γίνεται, καθ' ἡμέρην οἱ πυρετοὶ λύονται.

64 Quibus in febribus morbus regius die ſeptimo, vel nono, vel vndecimo, vel decimoquarto, ſupuenerit, bonum, niſi dextrum hypochondrium obdu-

Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τῇ ἑβδόμῃ, ἢ τῇ ἐνάτῃ, ἢ τῇ ἐνδεκάτῃ, ἢ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἴκτεροι ἐπιγίνονται, ἀγαθὸν, ἢν μὴ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον

χόνδριον σκληρὸν ᾖ· ἢν δὲ μὴ, οὐκ ἀγαθόν.

ruerit: alioqui, minimè bonum.

Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι περὶ τὴν κοιλίην καῦμα ἰσχυρὸν καὶ καρδιωγμὸς, κακόν.

65 In febribus circa ventriculum vehemens æstus & cordis morsus, malum.

Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσιν ὀξέσιν οἱ σπασμοὶ, καὶ περὶ τὰ σπλάγχνα πόνοι ἰσχυροὶ, κακόν.

66 In acutis febribus conuulsiones, & circa viscera vehementes dolores, malum.

Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν οἱ ἐκ τῶν ὕπνων φόβοι ἢ σπασμοὶ, κακόν.

67 In febrib⁹ ex somnis timores, vel conuulsiones, malum.

Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τὸ πνεῦμα προσκόπτον, κακόν· σπασμὸν γὰρ σημαίνει.

68 In febribus spiritus offendens, malum: conuulsionem enim significat.

Ὁκόσοισιν οὖρα παχέα, θρομβώδεα, ὀλίγα οὐκ ἀπυρέτοισι, πλῆθος ἐπελθὸν ἐκ τουτέων λεπτὸν, ὠφελέει. μάλιστα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔρχεται, οἷσιν ἐξ ἀρχῆς, ἢ διὰ ταχέων ὑπόστασιν ἴσχει.

69 Quib⁹ vrinę sunt crassæ, grumosæ, paucæ, si ex ijs copia tenuis veniat, iuuat. Maximè verò tales veniunt, quibus ab initio, vel paulo pòst sedimentum inest.

70 Quibus verò in febribus vrinæ turbatæ, quales iumentorum, ijs dolor capitis vel adest, vel aderit.

Ὀκόσοισι δὲ ἐν πυρετοῖσι τὰ οὖρα ἀνατεταραγμένα οἷον ὑποζυγίου, τουτέοισι κεφαλαλγίαι ἢ πάρεισιν, ἢ παρέσονται.

71 Quibus die septimo iudicatur, ijs vrina rubra die quarto nubeculam habet, & alia ex ratione.

Ὀκόσοισιν ἑβδομαῖα κρίνεται, τουτέοισιν ἐπινέφελον ἴσχει τὸ οὖρον τῇ τετάρτῃ ἐρυθρὸν, καὶ τἄλλα κατὰ λόγον.

72 Quibus pellucidæ & albæ sunt vrinæ, malæ: quę maxime in delirantibus apparent.

Ὀκόσοισιν οὖρα διαφανέα, λευκὰ, πονηρά· μάλιστα δὲ ἐν τοῖσι φρενιτικοῖσιν ἐπιφαίνεται.

73 Quibus ilia suspensa murmurant, lumborum superueniente dolore, ijs alui humectantur, nisi infernè flatus erũpant, aut vrinę multitudo ꝓueniat: atque hæc in febribus.

Ὀκόσοισιν ὑποχόνδρια μετέωρα διαβορβορύζοντα, ὀσφύος ἀλγήματος ἐπιγενομένου, αἱ κοιλίαι τουτέοισι καθυγραίνονται, ἢν μὴ φῦσαι καταῤῥαγέωσιν, ἢ οὔρου πλῆθος ἐπέλθῃ. ἐν πυρετοῖσι δὲ ταῦτα.

Ὁκόσοισιν ἐλπὶς ἐς τὰ ἄρθρα ἀφίστασθαι, ῥύεται τῆς ἀποστάσιος οὖρον πολὺ καὶ παχὺ καὶ λευκὸν γινόμενον, οἷον ἐν τοῖσι κοπώδεσι πυρετοῖσι τεταρταίοισιν ἄρχεται ἐνίοισι γίνεσθαι. ἢν δὲ καὶ ἐκ τῶν ῥινῶν αἱμοῤῥαγήσῃ, καὶ πάνυ ταχὺ λύεται.

74 Quibus ſperatur ad articulos abſceſſum futurũ, abſceſſu liberat vrina multa craſſa &alba redita, qualis in febribus laborioſis quarto die quibuſdã fieri incipit. ſi verò etiam ex naribus ſanguis fluxerit, breui admodũ ſolutio fit.

Ἢν αἷμα ἢ πῦον οὐρέῃ, τῶν νεφρῶν, ἢ τῆς κύστιος ἕλκωσιν σημαίνει.

75 Si ſanguinẽ aut pus meiat, id renũ, aut veſicæ exulcerationem ſignificat.

Ὁκόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ παχεῖ ἐόντι σαρκία μικρὰ, ἢ ὥσπερ τρίχες συνεξέρχονται, τουτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἐκκρίνεται.

76 Quibus in vrina craſſa paruæ carunculæ, aut veluti capilli vnà exeunt, ijs à renibus excernitur.

Ὁκόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ παχεῖ ἐόντι πιτυρώδεα συνεξουρέεται, τουτέοισιν ἡ κύστις ψωριᾷ.

77 Quibus in vrina craſſa furfurea quædam ſimul exeunt, his veſica ſcabie laborat.

78 Qui ſponte ſanguinem meiunt, ijs à renibus venulam ruptam eſſe ſignificatur.

Ὁκόσοι ἀπὸ ταὐτομάτου αἷμα οὐρέουσι, τουτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν φλεβίου ῥῆξιν σημαίνει.

79 Quibus in vrina ſubſident arenoſa, ijs veſica calculo laborat.

Ὁκόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ ψαμμώδεα ὑφίσταται, τουτέοισιν ἡ κύστις λιθιᾷ.

80 Si ſanguinem, aut grumos meiat, aut ſtillicidium vrinæ habeat, & dolor ad imũ ventrem & femẽ incidat, circa veſicam labor eſt.

Ἢν αἷμα οὐρέῃ, καὶ θρόμβους, καὶ στραγγουρίην ἔχῃ, καὶ ὀδύνη ἐμπίπτῃ ἐς τὸ ὑπογάστριον καὶ ἐς τὸ περίναιον, τὰ περὶ τὴν κύστιν πονεῖ.

81 Si ſanguinem, aut pus, aut ſquamulas meiat, & grauis odor adſit, veſicæ exulceratio ſignificatur.

Ἢν αἷμα ἢ πύον οὐρέῃ, καὶ λεπίδας, καὶ ὀσμὴ βαρείη ᾖ, τῆς κύστιος ἕλκωσιν σημαίνει.

82 Quibus in fiſtula vrinaria naſcitur tuberculum, ijs ſuppurato eo & erupto, ſolutio fit.

Ὁκόσοισιν ἐν τῇ οὐρήθρῃ φῦμα φύεται, τουτέοισι διαπυήσαντος καὶ ἐκραγέντος, λύσις.

Οὔρησις νύκτωρ πολλὴ γινομένη, σμικρὴν τὴν ὑποχώρησιν σημαίνει.

53 Mictus noctu multus si fiat, paruã deiectionem significat.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

SECTIO QVINTA.

Σπασμὸς ἐξ ἐλλεβόρου, θανάσιμον.

1 Conuulsio ab helleboro, letalis.

Ἐπὶ τραύματι σπασμὸς ἐπιγινόμενος, θανάσιμον.

2 Conuulsio à vulnere, letalis.

Αἵματος πολλοῦ ῥυέντος, σπασμὸς ἢ λυγμὸς ἐπιγινόμενος, κακόν.

3 Vbi copiosus sanguis fluxerit, conuulsio aut singultus superueniens, malum.

Ἐπὶ ὑπερκαθάρσει σπασμὸς ἢ λυγμὸς ἐπιγινόμενος, κακόν.

4 A purgatione immodica, conuulsio, aut singultus superueniens, malum.

Ἢν μεθύων ἐξαίφνης ἄφωνός τις γένηται, σπασθεὶς ἀποθνήσκει, ἢν μὴ πυρετὸς ἐπιλάβῃ, ἢ ἐς τὴν ὥρην ἐλθὼν καθ' ἣν

5 Si ebrius quispiã repentè obmutescat, conuulsus moritur, nisi febre corripiatur, aut vbi ad

horam peruenerit qua crapulæ ſoluũtur, vocẽ recuperet.

αἱ κραιπάλαι λύονται, φθέγξηται.

Qui diſtentione corripiuntur, intra quatuor dies intereunt: ſi verò has effugerint, ſani fiunt.

Ὁκόσοι ὑπὸ τετάνου ἁλίσκονται, ἐν τέσσαρσιν ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται· ἢν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ὑγιέες γίνονται.

Comitiales morbi quibus fiũt ante pubertatẽ, mutationem recipiũt: quib⁹ autem poſt viceſimum quintum annum, ferè, comitantur ad mortẽ vſque.

Τὰ ἐπιληπτικὰ ὁκόσοισι πρὸ τῆς ἥβης γίνεται, μετάστασιν ἴσχει· ὁκόσοισι δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτέων γίνεται, τουτέοισι τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει.

Qui morbo laterali laborãt, niſi intra dies quatuordecim repurgentur, ij ad ſuppurationẽ vertuntur.

Ὁκόσοι πλευριτικοὶ γενόμενοι, οὐκ ἀνακαθαίρονται ἐν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρῃσι, τουτέοισιν ἐς ἐμπύημα μεθίσταται.

Tabes ijs maximè ætatibus fit, à decimooctauo anno ad triceſimumquintum.

Φθίσις γίνεται μάλιστα ἡλικίῃσι τῇσιν ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐτέων, μέχρι πέντε καὶ τριάκοντα.

Ὁκόσοισι κυνάγχην διαφεύγουσιν ἐς τὸν πνεύμονα τρέπεται, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσιν· ἢν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ἔμπυοι γίνονται.

10 Quibus ab angina ad pulmoné mali fit cóuersio, ij intra dies septem moriuntur: si verò hos effugerint, suppurantur.

Τοῖσιν ὑπὸ τῆς φθισίων ἐνοχλουμένοισιν, ἢν τὸ πτύσμα ὅπερ ἂν ἀποβήξωσι, βαρὺ ὄζῃ ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας ἐπιχεόμενον, καὶ τρίχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσι, θανάσιμον.

11 Quí tabe infestantur, si sputum quod extussiunt, olet grauiter carbonibus iniectum, & capilli à capite defluunt, letale.

Ὁκόσοισιν ἂν φθισιῶσιν αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσιν, οὗτοι διαῤῥοίης ἐπιγινομένης ἀποθνήσκουσιν.

12 Quibus tabe laborantibus capilli defluunt à capite, ij alui profluuio superueniente, moriuntur.

Ὁκόσοι αἷμα ἀφρῶδες ἀναπτύουσι, τουτέοισι ἐκ τοῦ πνεύμονος ἡ τοιαύτη ἀναγωγὴ γίνεται.

13 Qui spumosum sanguiné expuunt, ijs ex pulmone eductio eiusmodi fit.

14 Tabe laboranti profluuium alui superueniens, letale.

Ὑπὸ φθίσιος ἐχομένῳ διάῤῥοια ἐπιγενομένη, θανατῶδες.

15 Qui ex morbo laterali ſuppurantur, ſi intra dies quadraginta ex quo eruptio facta eſt, repurgentur, liberantur: ſin minus, tranſeunt ad tabem.

Ὁκόσοι ἐκ πλευρίτιδος ἔμπυοι γίνονται, ἢν ἀνακαθαρθῶσιν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρῃσιν ἀφ᾽ ἧς ἂν ἡ ῥῆξις γένηται, παύονται· ἢν δὲ μὴ, εἰς φθίσιν μεθίστανται.

16 Calidũ vtentibus frequẽtius, hæc adfert incõmoda, carnium effœminationem, neruorum incontinentiam, mentis torporem, profluuia ſanguinis, animi defectiones: hæc quibus mors.

Τὸ θερμὸν βλάπτει ταῦτα τοῖσι πλεονάκις χρεομένοισι, σαρκῶν ἐκθήλυνσιν, νεύρων ἀκράτειαν, γνώμης νάρκωσιν, αἱμοῤῥαγίας, λειποθυμίας, ταῦτα οἷσι θάνατος.

17 Frigidum verò, cõuulſiones, diſtentiones, liuores, & rigores febriles.

Τὸ δὲ ψυχρὸν, σπασμοὺς, τετάνους, μελασμοὺς, καὶ ῥίγεα πυρετώδεα.

18 Frigidum inimicum oſſibus, dentibus, neruis, cerebro,

Τὸ ψυχρὸν πολέμιον ὀστέοισιν, ὀδοῦσι, νεύροις, ἐγκεφάλῳ,

νωτιαίῳ μυελῷ. τὸ δὲ θερμὸν ὠφέλιμον.

ſpinali medullæ: calidum verò amicũ.

Ὁκόσα κατέψυκται, ἐκθερμαίνειν δεῖ, πλὴν ὁκόσα αἱμοῤῥαγέει, ἢ μέλλει.

19 Quæ refrigerata ſunt, excalfacere oportet, exceptis ijs quibꝰ ſanguis fluit, aut fluxurus eſt.

Ἕλκεσι τὸ μὲν ψυχρὸν δακνῶδες, δέρμα περισκληρύνει, ὀδύνην ἀνεκπύητον ποιέει, μελασμοὺς, ῥίγεα πυρετώδεα, σπασμοὺς καὶ τετάνους.

20 Frigidum vlceribus quidẽ mordax, cutem obdurat, dolorem inſuppurabilem facit, liuorem obducit, rigores febriles, cõuulſiones, & diſtenſiones.

Ἔστι δὲ ὅκου ἐπὶ τετάνου ἄνευ ἕλκεος νέῳ εὐσάρκῳ, θέρεος μέσου, ψυχροῦ πολλοῦ κατάχυσις ἐπανάκλησιν θέρμης ποιέεται, θέρμη δὲ ταῦτα ῥύεται.

21 Eſt autem vbi in diſtẽtione ſine vlceratione iuueni corpulẽto, æſtate media, frigidę multę ꝑfuſio calorẽ reuocat, calor autem ſoluit.

Τὸ θερμὸν ἐκπυητικὸν οὐκ ἐπὶ παντὶ ἕλκει, μέγιστον σημεῖον ἐς ἀσφαλείην· δέρμα μαλάσσει, ἰσχναίνει, ἀνώδυνον, ῥιγέων,

22 Calidũ nõ ĩ omni vlcere, ſaniẽ faciẽs, magnũ ad ſecuritatem indiciũ: cutem mollit, extenuat, dolorẽ ſedat, rigores,

cōuulsiones,& distē
tiones mitigat: capi
tis grauitatē soluit:
ossiū fracturis pluri
mū cōfert, sed nudis
præcipuè, eóq; ma-
gis si in capite vlce
ra habēt. ijs etiā quę
moriūtur aut vlce
rātur à frigore. her
petib⁹ deniq; exedē
tibus, sedi, pudēdis,
vtero, vesicę: his om
nib⁹ calidū amicū,
& iudicās: frigidum
inimicū & perimēs.

27 Frigido verò in
ijs vti oportet, vndè
fluit aut fluxur⁹ san
guis est, non quidē
ad ipsa, sed circa ea
loca vndè influit: &
si quæ inflāmatio-
nes aut deflagratio
nes ad rubrū sub-
cruētūve colorē tē-
dunt, recēti efflore-
cēte sāguine, ijsdē

σπασμῶν, τετάνων
παρηγορικόν· τὴν δὲ
ἐν τῇ κεφαλῇ καρη-
βαρίην λύει. πλεῖστον
δὲ διαφέρει ὀστέων κα-
τάγμασι, μάλιστα δὲ
τοῖσιν ἐψιλωμένοισι.
τουτέων δὲ μάλιστα τοῖ-
σιν ἐν κεφαλῇ ἕλκεα
ἔχουσι· καὶ ὁκόσα ὑπὸ
ψύξιος θνήσκει ἢ ἑλκοῦ-
ται. καὶ ἕρπησιν ἐσθιομέ-
νοισιν, ἕδρῃ, αἰδοίῳ,
ὑστέρῃ, κύστει· τουτέοισι
τὸ θερμὸν φίλιον, καὶ
κρῖνον· τὸ δὲ ψυχρὸν
πολέμιον καὶ κτεῖνον.

Ἐν τουτέοισι δὲ δεῖ
τῷ ψυχρῷ χρέεσθαι,
ὁκόθεν αἱμοῤῥαγέει
ἢ μέλλει, μὴ ἐπ' αὐ-
τά, ἀλλὰ περὶ αὐτὰ
ὁκόθεν ἐπιῤῥεῖ· καὶ
ὁκόσαι φλεγμοναὶ ἢ
ἐπιφλογίσματα ἐς
τὸ ἐρυθρὸν καὶ ὕφαι-
μον ῥέποντα νεαρῷ
αἵματι, ἐπὶ ταῦτα. ἐ-

περὶ τάγε παλαιὰ μελαίνει, καὶ ἐρυσιπέλας τὸ μὴ ἡλκωμένον ὠφελεῖ· ἐπὶ τόγε ἡλκωμένον βλάπτει.

Τὰ ψυχρὰ οἷον χιὼν, κρύσταλλος, τῷ στήθει πολέμια, βηχέων κινητικὰ, αἱμοῤῥοϊκὰ, καταῤῥοϊκά.

Τὰ δὲ ἐν ἄρθροισιν οἰδήματα καὶ ἀλγήματα ἄτερ ἕλκεος, καὶ ποδαγρικὰ, καὶ σπάσματα, τουτέων τὰ πλεῖστα τὸ ψυχρὸν πολλὸν καταχεόμενον ῥηΐζει τε καὶ ἰσχναίνει, καὶ ὀδύνην λύει. νάρκη δὲ μετρίη ὀδύνης λυτική.

Ὕδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον καὶ ταχέως ψυχόμενον, κουφότατον.

Ὁκόσοισι δὲ πιεῖν ὀρέξιες νυκτὸς, τουτέοισι πάνυ διψῶσιν ἢν ἐπικοιμηθῶσιν, ἀγαθόν.

ipsis adhibito. nã veterib⁹ nigrediné adfert, erysipelas etiã nõ vlceratũ iuuat: si qdé vlceratũ lædit.

24 Frigida qualis nix & glacies, pectori inimica, tusses mouent, sanguinis fluxiones, & destillationes efficiunt.

25 Articulorũ tumores atq; dolores absque vlcere, atq; etiã podagricos, & conuulsa magna ex pte aqua frigida largè effusa leuat & extenuat, soluítq; dolorẽ. nã modicus torpor dolorẽ soluit.

26 Aqua quæ citò calet & citò refrigeratur, leuissima est.

27 Qui noctu bibere appetunt, ijs admodũ sitiẽtibus obdormiscere, bonũ est.

28 Suffitus aromatũ muliebria ducit: sępius vero & ad alia vtilis esset nisi capitis faceret grauitatem.

Γυναικείων ἀγωγὸν ἡ ἐν ἀρώμασι πυρίη. πολλαχοῦ δὲ καὶ εἰς ἄλλα χρησίμη ἂν ἦν, εἰ μὴ καρηβαρίας ἐνεποίει.

29 Grauidas purgarẽ conuenit, si materia turget, à quarto mẽse ad septimum vsque, sed has minus. iuniore autem aut seniore fœtu, vereri oportet.

Τὰς κυούσας φαρμακεύειν, ἢν ὀργᾷ, τετράμηνα, καὶ ἄχρι ἑπτὰ μηνῶν· ἧσσον δὲ ταύτας· τὰ δὲ νήπια καὶ πρεσβύτερα εὐλαβέεσθαι.

30 Mulier vterũ gerens secta vena abortit, eóque magis si sit fœtus grãdior.

Γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα φλεβοτομηθεῖσα ἐκτιτρώσκει, καὶ μᾶλλον εἰ μεῖζον εἴη τὸ ἔμβρυον.

31 Mulierem grauidam morbo quopiam acuto corripi, letale est.

Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ὑπό τινος τῶν ὀξέων νουσημάτων ληφθῆναι, θανάσιμον.

32 Mulieri sanguinem euomẽti menstruis erũpentibus, solutio fit.

Γυναικὶ αἷμα ἐμεούσῃ, τῶν καταμηνίων ῥαγέντων λύσις γίνεται.

33 Mulieri mẽstruis

Γυναικὶ τῶν κα-

ταμηνίων ἐκλιπόντων, αἷμα τῶν ῥινῶν ῥυῆναι, ἀγαθόν.

deficientibus, sanguis è naribus profluens, bonum est.

Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ἢν ἡ κοιλίη πολλὰ ῥυῇ, κίνδυνος ἐκτρῶσαι.

34 Mulieri vterũ gerenti si aluus multũ profluat, periculum est ne abortiat.

Γυναικὶ ὑπὸ ὑστερικῶν ἐνοχλουμένῃ ἢ δυστοκούσῃ πταρμὸς ἐπιγινόμενος, ἀγαθόν.

35 Mulieri quæ vterinis infestatur, aut difficulter parienti sternutamentum superueniẽs, bonum.

Γυναικὶ τὰ καταμήνια ἄχροα, καὶ μὴ κατὰ τὰ αὐτὰ αἰεὶ γινόμενα, καθάρσιος δεῖσθαι σημαίνει.

36 Mulieri menses decolores, nec eodẽ semper modo & tẽpore prodeũtes, purgationem indicant esse necessariam.

Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, ἢν οἱ μασθοὶ ἐξαίφνης ἰσχνοὶ γένωνται, ἐκτιτρώσκει.

37 Si mulieri vterum gerenti mammæ graciles fiant, abortit.

Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ἢν ὁ ἕτερος μασθὸς ἰσχνὸς γένηται δίδυμα ἐχούσῃ. θάτερον ἐκτιτρώσκει. καὶ ἢν μὲν ὁ δε-

38 Mulieri geminos gerenti, si altera mamma fiat gracilis, alterũ abortit: & siquidem dextra

mãma gracilis fiat, marem: si verò sinistra, fœminam.

ξιὸς ἰσχνὸς γένηται, τὸ ἄρσεν· ἢν δὲ ὁ ἀριστερὸς, τὸ θῆλυ.

39 Si quæ mulier neque grauida, neque peperit, lac habet, ei menstrua defecerunt.

Ην γυνὴ μὴ κύουσα, μηδὲ τετοκυῖα γάλα ἔχῃ, ταύτῃ τὰ καταμήνια ἐκλέλοιπε.

40 Quibus mulieribus ad mãmas sanguis colligitur, furorem significat.

Γυναιξὶν ὁκόσῃσιν ἐς τοὺς τιτθοὺς αἷμα συστρέφεται, μανίην σημαίνει.

41 Si velis noscere an mulier conceperit, cum dormitura est aquam mulsam ei propinato, & si ventris tormina patiatur, concepit: sin minus, non concepit.

Γυναῖκα ἢν θέλῃς εἰδέναι εἰ κύει, ἐπὴν καθεύδειν μέλλῃ μελίκρητον διδόναι πιεῖν, κἢν μὲν στρόφον ἔχῃ περὶ τὴν γαστέρα, κύει· ἢν δὲ μὴ, οὐ κύει.

42 Mulier grauida si marem concepit, bene colorata est: si fœminam, male colorata.

Γυνὴ ἔγκυος, εἰ μὲν ἄρσεν κύει, εὔχρους ἐστίν· ἢν δὲ θῆλυ, δύσχρους.

Ην γυναικὶ κυούσῃ ἐρυσιπέλας ἐν τῇ ὑστέρῃ γένηται, θανατῶδες.

43 Si grauidę mulieri fiat in vtero eryſipelas, letale.

Ὁκόσαι παρὰ φύσιν λεπταὶ ἐοῦσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσιν, ἐκτιτρώσκουσι πρὶν ἢ παχυνθῆναι.

44 Quæ præter naturam tenues vterum gerunt, abortiunt donec craſſeſcant.

Ὁκόσαι δὲ μετρίως τὸ σῶμα ἔχουσαι ἐκτιτρώσκουσι δίμηνα καὶ τρίμηνα ἄτερ προφάσιος φανερῆς, ταύτῃσιν αἱ κοτυληδόνες μύξης μεσταί εἰσι, καὶ οὐ δύνανται κρατεῖν ὑπὸ τοῦ βάρεος τὸ ἔμβρυον, ἀλλ᾽ ἀπορρήγνυνται.

45 Quæ verò mediocriter corpulentæ abortiunt ſecundo menſe, aut tertio ſine occaſione manifeſta, ijs acetabula mucoris ſunt plena, nec præ pondere fœtum continere poſſunt, ſed diſrumpuntur.

Ὁκόσαι παρὰ φύσιν παχεῖαι ἐοῦσαι μὴ ξυλλαμβάνουσιν ἐν γαστρὶ, ταύτῃσι τὸ ἐπίπλοον τὸ στόμα τῶν ὑστερέων ἀποπιέζει, καὶ πρὶν ἢ λεπτυνθῆναι, οὐ κύουσιν.

46 Quæ præter naturam craſſę quum ſint, non cõcipiunt, ijs os vteri ab omento comprimitur: & priuſquàm extenuentur, non concipiunt.

47 Si vterus coxæ adiacens ſuppurauerit, linamentum recipiat neceſſe eſt.

Ἢν ὑστέρη ἐν τῷ ἰσχίῳ ἐγκειμένη διαπυήσῃ, ἀνάγκη ἔμμοτον γίνεσθαι.

48 Fœtus mares in dextra vteri parte, fœminæ in ſiniſtra magis geſtantur.

Ἔμβρυα, τὰ μὲν ἄρσενα ἐν τοῖσι δεξιοῖσι, τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖσιν ἀριστεροῖσι μᾶλλον.

49 Vt ſecundæ procidant, ſternutatorio immiſſo, nares & os apprendito.

Ἐς ὑστερῶν ἐκπτώσιας, πταρμικὸν ἐπιτιθεὶς, ἐπιλαμβάνειν τοὺς μυκτῆρας καὶ τὸ στόμα.

50 Mulieri ſi velis menſtrua cohibere, cucurbitulam quàm maximam ad mammas appone.

Γυναικὶ τὰ καταμήνια ἢν βούλῃ ἐπισχεῖν, σικύην ὡς μεγίστην πρὸς τοὺς τιτθοὺς πρόσβαλλε.

51 Quæ vterum ferunt, ijs vteri os cõprimitur.

Ὁκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσι, τουτέων τὸ στόμα τῶν ὑστερέων συμμέμυκεν.

52 Mulieri grauidæ ſi lac multũ è mammis effluat, fœtum imbecillum ſignificat: ſi verò ſolidæ mammę fuerint, fœtum ſaniorem ſi-

Ἢν γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ γάλα πολὺ ἐκ τῶν μαζῶν ῥυῇ, ἀσθενὲς τὸ ἔμβρυον σημαίνει· ἢν δὲ στερεοὶ οἱ μαστοὶ ἔωσιν, ὑγιει-

νότερ

νοσερὸν τὸ ἔμβρυον σημαίνει.

gnificant.

Ὁκόσαι διαφθείρειν μέλλουσι τὰ ἔμβρυα, ταύτῃσιν οἱ τιτθοὶ ἰσχνοὶ γίνονται· ἢν δὲ πάλιν σκληροὶ γένωνται, ὀδύνη ἔσται ἢ ἐν τοῖσι τιτθοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσιν ἰσχίοισιν, ἢ ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσι γούνασι, καὶ οὐ διαφθείρουσιν.

53 Quæ fœtus ſunt corrupturę, ijs mãmę extenuantur: cõtrà verò ſi duræ fiant, dolor aut mammas, aut coxas, aut oculos, aut genua infeſtabit, nec fœtum corrumpunt.

Ὁκόσῃσι τὸ στόμα τῶν ὑστερέων σκληρόν ἐστι, ταύτῃσιν ἀνάγκη τὸ στόμα τῶν ὑστερέων ξυμμύειν.

54 Quibus os vteri durũ eſt, ijs comprimatur os vteri neceſſe eſt.

Ὁκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσαι ὑπὸ πυρετῶν λαμβάνονται, καὶ ἰσχυρῶς ἰσχναίνονται ἄνευ προφάσιος φανερῆς, τίκτουσι χαλεπῶς καὶ ἐπικινδύνως, ἢ ἐκτιτρώσκουσαι κινδυνεύουσιν.

55 Quæ gerẽtes vterum à febribus corripiuntur, aut vehementer ſine manifeſta cauſa extenuantur, eæ difficulter & cum periculo pariunt, aut abortientes periclitantur.

56 Si muliebri profluuio conuulsio & animi defectus superueniant, malum.

Ἐπὶ ῥόῳ γυναικείῳ σπασμὸς καὶ λειποθυμίη ἢν ἐπιγένηται, κακόν.

57 Si menstrua plura fiant, morbi accidunt: etsi nō fiant, ab vtero morbi contingunt.

Καταμηνίων γινομένων πλειόνων, νοῦσοι ξυμβαίνουσι· καὶ μὴ γινομένων, ἀπὸ τῆς ὑστέρης ξυμβαίνουσι νοῦσοι.

58 Recto intestino, & vtero inflammato, purulentísque renibus, vrinæ stillicidium succedit: iecori verò inflammatione laborāti superuenit singultus.

Ἐπὶ ἀρχῷ φλεγμαίνοντι καὶ τῇ ὑστέρῃ φλεγμαινούσῃ, καὶ τοῖσι νεφροῖσιν ἐμπυοῖσι, στραγγουρίη ἐπιγίνεται· τῷ δὲ ἥπατι φλεγμαίνοντι λὺγξ ἐπιγίνεται.

59 Si mulier non cōcipit, & scire vis an sit conceptura, vestibus circūtectam subter suffito: etsi odor per corpus ire videatur ad nares & os vsque, ipsam non sua culpa sterilem esse, scito.

Γυνὴ ἢν μὴ λαμβάνῃ ἐν γαστρὶ, βούλῃ δὲ εἰδέναι εἰ λήψεται, περικαλύψας ἱματίοισι θυμία κάτω· κἢν μὲν πορεύεσθαί σοι δοκέῃ ἡ ὀδμὴ διὰ τοῦ σώματος ἐς τὰς ῥῖνας καὶ ἐς τὸ στόμα, γίνωσκε ὅτι αὐτὴ οὐ δι' ἑαυτὴν ἄγονός ἐστιν.

Ην γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ αἱ καθάρσιες πορεύωνται, ἀδύνατον τὸ ἔμβρυον ὑγιαίνειν.

60 Si mulieri grauidæ purgationes exeant, benè valere fœtum est impossibile.

Ην γυναικὶ καθάρσιες μὴ πορεύωνται, μήτε φρίκης, μήτε πυρετοῦ ἐπιγινομένου, ἄσαι δὲ αὐτῇ προσπίπτωσι, λογίζου ταύτην ἐν γαστρὶ ἔχειν.

61 Si mulieri purgationes cessent, neque rigor, neque febris superueniãt, fastidiáque accidãt, grauidam esse censeto.

Ὁκόσαι ψυχρὰς καὶ πυκνὰς τὰς μήτρας ἔχουσι, οὐ κυΐσκουσι· καὶ ὁκόσαι καθύγρους ἔχουσι τὰς μήτρας, οὐ κυΐσκουσιν· ἀποσβέννυται γὰρ αὐταῖς ὁ γόνος. καὶ ὁκόσαι ξηρὰς μᾶλλον καὶ περικαέας· ἐνδείῃ γὰρ τῆς τροφῆς φθείρεται τὸ σπέρμα. ὁκόσαι δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τὴν κρᾶσιν ἔχουσι σύμμετρον, αἱ τοιαῦται ἐπίτεκνοι γίνονται.

62 Quæ frigidos & spissos vteros habent, nõ cõcipiunt: & quæ præhumidos vteros habent, non concipiunt: extinguitur enim in eis genitura. & quę ficciores & aduren tes: nã alimẽti defectu corrumpitur semẽ. Quę verò ex vtrisq; mediocrẽ habent temperationẽ, tales fœcundæ fiũt.

63 Similiter quoque & in maribus: aut enim propter corporis raritatem, spiritus foras dissipatur, ita vt genitură transmittere nequeat: aut propter spissitudinem, humor non exit foras: aut propter frigiditatem nō calefit, vt eò loci cogatur: aut ꝑpter caliditatem, hoc idem accidit.

64 Lac dare capite dolentibus, malum: malum verò & febricitātibus, & quibus ilia suspēsa murmurant, & siticulosis: malum item & quibus biliosæ deiectiones, & ijs quib⁹ sunt febres acutæ, & quibus copiosa sanguinis deiectio fa-

Παραπλησίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀῤῥένων· ἢ γὰρ διὰ ἀραιότητα τοῦ σώματος, τὸ πνεῦμα ἔξω φέρεται, πρὸς τὸ μὴ παραπέμπειν τὸ σπέρμα· ἢ διὰ τὴν πυκνότητα, τὸ ὑγρὸν οὐ διαχωρέει ἔξω· ἢ διὰ τὴν ψυχρότητα οὐκ ἐκπυριᾶται, ὥστε ἀθροίζεσθαι πρὸς τὸν τόπον τοῦτον· ἢ διὰ τὴν θερμασίην, τὸ αὐτὸ τοῦτο γίνεται.

Γάλα διδόναι κεφαλαλγέουσι, κακόν· κακὸν δὲ καὶ πυρεταίνουσι, καὶ οἷσιν ὑποχόνδρια μετέωρα διαβορβορίζοντα, καὶ τοῖσι διψώδεσι· κακὸν δὲ καὶ οἷσι χολώδεες αἱ διαχωρήσιες, καὶ ἐν τοῖσιν ὀξέσι πυρετοῖσιν ἐοῦσι, καὶ οἷσιν αἵματος πολλοῦ διαχώ-

ῥυσις γέγονεν. ἁρμόζει δὲ τοῖσι φθινώδεσι, μὴ λίην πολλῷ πυρέσσουσι διδόναι γάλα, καὶ ἐν πυρετοῖσι μακροῖσι καὶ βληχροῖσι, μηδενὸς τῶν προειρημένων σημείων παρεόντος, παρὰ λόγον δὲ ἐκτετηκόσι.

cta est. Conuenit verò tabidis, non valdè multum febricitantibus, & in febribus longis & languidis, si nullum ex suprà dictis signis adfuerit, & præter rationẽ tabefactis.

Ὁκόσοισιν οἰδήματα ἐφ᾽ ἕλκεσι φαίνεται, οὐ μάλα σπῶνται, οὐδὲ μαίνονται· τουτέων δὲ ἀφανισθέντων ἐξαίφνης, τοῖσι μὲν ὄπισθεν σπασμοὶ, τέτανοι· τοῖσι δὲ ἔμπροσθεν μανίαι, ὀδύναι πλευροῦ ὀξεῖαι, ἢ ἐμπύησις, ἢ δυσεντερίη, ἢν ἐρυθρὰ ᾖ τὰ οἰδήματα.

65 Quibus tumores in vlceribus apparent, ij non valde cõuellũtur, neq; insaniũt: verũ his euanescẽtibus repentè, quibusdã à tergo cõuulsiones & distẽsiones accidũt: quibusdã à frõte, insania, lateris dolor acutus, empyema & dysenteria, si rubicundi fuerint tumores.

Ἢν τραυμάτων ἰσχυρῶν ἐόντων καὶ πονηρῶν, οἴδημα μὴ φαίνηται, μέγα κακόν.

66 Si in magnis vulneribꝰ & prauis tumor non appareat, ingens malum.

67 Molles tumores boni, crudi verò mali.

Τὰ χαῦνα χρηστὰ, τὰ ὠμὰ κακά.

68 Partem capitis posteriorem dolenti, in fronte recta vena incisa, prodest.

Τὰ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς ὀδυνωμένῳ, ἡ ἐν μετώπῳ ὀρθὴ φλὲψ τμηθεῖσα ὠφελέει.

69 Rigores incipiũt, mulieribus quidem ex lumbis magis, & per dorsum ad caput: sed viris parte corporis posteriore magis q̃ anteriore, veluti femorũ & cubitorum: cutis nempe ijs rara est: indicio est pilus.

Ῥίγεα ἄρχεται, γυναιξὶ μὲν ἐξ ὀσφύος μᾶλλον, καὶ διὰ νώτου ἐς κεφαλήν· ἀνδράσι δὲ μᾶλλον ὄπισθεν ἢ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος, οἷον ἀπό τε πηχέων καὶ μηρῶν. ἀτὰρ καὶ τὸ δέρμα ἀραιόν. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἡ θρίξ.

70 A quartanis correpti, nõ admodum conuulsionibus capiũtur: si verò prius capti fuerint, deinde superuenerit quartana liberãtur.

Οἱ ὑπὸ τεταρταίων ἁλισκόμενοι, ὑπὸ σπασμοῦ οὐ πάνυ τι ἁλίσκονται· ἢν δὲ ἁλίσκωνται πρότερον, εἶτα ἐπιγένηται τεταρταῖος, παύονται.

71 Quibus aridæ & duræ cutes circun-

Ὁκόσοισι δέρματα περιτείνεται καρφα-

λεα καὶ σκληρὰ, ἄνευ ἱδρώτων τελευτῶσιν. ὁκόσοισι δὲ χαλαρὰ καὶ ἀραιὰ, σὺν ἱδρῶτι τελευτῶσιν.

tenduntur, ſine ſudore moriuntur: quibus vero laxæ & raræ, cũ ſudore moriuntur.

Οἱ ἰκτερώδεες οὐ πάνυ τι πνευματώδεές εἰσι.

72 Qui regio morbo laborãt, nõ multum ventoſi ſunt.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

SECTIO SEXTA.

ΕΝ τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ὀξυρεγμίη ἐπιγινομένη, μὴ γινομένη πρότερον, σημεῖον ἀγαθόν.

IN diuturnis læuitatibus inteſtinorũ ſi ruct⁹ acid⁹ ſupueniat, qui prius nõ erat, bonũ eſt ſignũ.

Οἷσι ῥῖνες ὑγρότεραι φύσει, καὶ ἡ γονὴ ὑγροτέρη, ὑγιαίνουσι νοσηρότερον. οἷσι δὲ τἀναντία, ὑγιεινότερον.

2 Quib⁹ nares natura humidiores, & genitura humidior, ij valetudine mala ſunt: quibus verò contraria, bona.

Ἐν τῇσι μακρῇσι δυσεντερίῃσιν αἱ ἀποσιτίαι, κακὸν, καὶ σὺν πυρετῷ κάκιον.

In lõgis inteſtinorũ difficultatib⁹ inediæ ex faſtidio malũ, & cũ febre peius.

4 Circũglabra vlcera, praua ſunt.

Τὰ περιμάδηρα ἕλκεα, κακοήθεα.

5 Dolores & laterum, & pectorum, cæterarúmque partium, an multũ differant, perdiſcẽdum eſt.

Τῶν ὀδυνέων καὶ ἐν πλευρῇσι, καὶ ἐν στήθεσι, καὶ ἐν τοῖσιν ἄλλοισιν, ἢν μέγα διαφέρωσι, καταμαθητέον.

6 Renum vitia, & quicunque veſicam obſident dolores, in ſenibus difficulter ſanantur.

Τὰ νεφρικὰ, καὶ ὁκόσα κατὰ τὴν κύστιν ἀλγήματα, ἐργωδῶς ὑγιάζεται τοῖσι πρεσβύτῃσι.

7 Dolores ventris ſublimes, leuiores: non ſublimes, vehementiores.

Τὰ ἀλγήματα τὰ κατὰ τὴν κοιλίην γινόμενα, τὰ μὲν μετέωρα κουφότερα· τὰ δὲ μὴ μετέωρα, ἰσχυρότερα.

8 Aqua inter cutem laborãtibus vlcera in corpore nata, difficulter ſanantur.

Τοῖσιν ὑδρωπικοῖσι τὰ γινόμενα ἕλκεα ἐν τῷ σώματι, οὐ ῥηϊδίως ὑγιάζεται.

9 Latæ puſtulæ nõ admodum prurigi noſæ.

Τὰ πλατέα ἐξανθήματα οὐ πάνυ τι κνησμώδεα.

10 Caput dolenti & vndique laboranti,

Κεφαλὴν πονέοντι καὶ περιωδυνέοντι,

πῦον, ἢ ὕδωρ, ἢ αἷμα ῥυὲν κατὰ τὰς ῥῖνας, ἢ κατὰ τὸ ςόμα, ἢ κατὰ τὰ ὦτα λύει τὸ νόσημα.

pus, vel aqua, vel ſanguis per nares, aut os, aut aures effluens, morbum ſoluit.

Τοῖσι μελαγχολικοῖσι καὶ τοῖσι νεφριτικοῖσι αἱμοῤῥοΐδες ἐπιγινόμεναι, ἀγαθόν.

11 Atra bile vexatis & renũ morbis hæmorrhoides ſuperuenientes, bonum.

Αἱμοῤῥοΐδας ἰηθέντι χρονίας, ἢν μὴ μία φυλαχθῇ, κίνδυνος ὕδρωπα ἐπιγενέσθαι, ἢ φθίσιν.

12 A diuturnis curato hæmorrhoidib⁹, niſi vna ſeruetur, periculũ eſt ne aqua inter cutem vel tabes ſuperueniant.

Ὑπὸ λυγμοῦ ἐχομένῳ πταρμοὶ ἐπιγινόμενοι λύουσι τὸν λυγμόν.

13 Singultienti ſternutationes ſuperuenientes ſingultum ſoluunt.

Ὑπὸ ὕδρωπος ἐχομένῳ, τοῦ κατὰ τὰς φλέβας ἐς τὴν κοιλίην ὕδατος ῥυέντος, λύσις.

14 Aqua intercutẽ laboranti, ſi aqua è venis in vẽtrẽ defluxerit, ſoluitur morb⁹.

Ὑπὸ διαῤῥοίης ἐχομένῳ μακρῆς, ἀπὸ ταυτομάτου ἔμετος ἐπιγινόμενος λύει τὴν διαῤῥοίην.

15 Longo alui profluuio laboranti ſpontaneus vomitus ſuperueniens, morbũ ſoluit.

16 Pleuritide aut peripneumonia detento, alui profluuiũ ſuperueniens, malũ.

Ὑπὸ πλευρίτιδος ἢ ὑπὸ περιπνευμονίης ἐχομένῳ, διαῤῥοίη ἐπιγινομένη, κακόν.

17 Lippientẽ profluuio corripi, bonum.

Ὀφθαλμιῶντα ὑπὸ διαῤῥοίης ληφθῆναι ἀγαθόν.

18 Diſciſſa veſica, aut cerebro aut corde, aut ſepto trãſuerſo, aut aliquo ex tenuibus inteſtinis, aut ventriculo, aut iecore, letale eſt.

Κύστιν διακοπέντι, ἢ ἐγκέφαλον, ἢ καρδίην, ἢ φρένας, ἢ τῶν ἐντέρων τι τῶν λεπτῶν, ἢ κοιλίην, ἢ ἧπαρ, θανατῶδες.

19 Cũ diſciſsũ fuerit os, aut cartilago, aut neruus, aut genę tenuis particula, aut pręputiũ, neq; augetur neq; coaleſcit.

Ἐπὴν διακοπῇ ὀστέον, ἢ χόνδρος, ἢ νεῦρον, ἢ γνάθου τὸ λεπτὸν, ἢ ἀκροποσθίη, οὔτε αὔξεται, οὔτε ξυμφύεται.

20 Si in ventrem ſanguis præter naturã effundatur, ſuppuretur neceſſe eſt.

Ἢν ἐς τὴν κοιλίην αἷμα χυθῇ παρὰ φύσιν, ἀνάγκη ἐκπυηθῆναι.

21 Inſanientibus ſi varices, vel hæmorrhoides ſuperuenerint, ĩſaniæ ſolutio.

Τοῖσι μαινομένοισι κιρσῶν ἢ αἱμοῤῥοΐδων ἐπιγινομένων, τῆς μανίης λύσις.

Ὁκόσα ῥήγματα ἐκ τοῦ νώτου ἐς τοὺς ἀγκῶνας καταβαίνει, φλεβοτομίη λύει.

22 Ruptiones quę ex dorſo ad cubitos deſcendunt, venæ ſectio ſoluit.

Ἢν φόβος ἢ δυσθυμίη πολὺν χρόνον διατελέῃ, μελαγχολικὸν τὸ τοιοῦτον.

23 Si timor atq; mœſtitia longo tempore perſeuerent, ex eo atra bilis ſignificatur.

Ἐντέρων ἢν διακοπῇ τῶν λεπτῶν τι, οὐ ξυμφύεται.

24 Si quod graciliũ inteſtinorũ diſciſsũ ſit, non coaleſcit.

Ἐρυσίπελας, ἔξωθεν μὲν εἴσω τρέπεσθαι, οὐκ ἀγαθόν· ἔσωθεν δὲ ἔξω, ἀγαθόν.

25 Eryſipelas ab exterioribꝰ ad interiora verti, non eſt bonũ: ab interioribus ad exteriora, bonũ.

Ὁκόσοισιν ἂν ἐν τοῖσι καύσοισι τρόμοι γίνωνται, παρακοπὴ λύει.

26 Quibꝰ ĩ febribꝰ ardẽtibus tremores fiũt, delirio ſoluũtur.

Ὁκόσοι ἔμπυοι ἢ ὑδρωπικοὶ καίονται ἢ τέμνονται, ἐκρυέντος τοῦ πύου καὶ τοῦ ὕδατος ἀθρόου, πάντως ἀπόλλυνται.

27 Quicunque ſuppurati aut intercute laborantes vruntur, aut ſecantur, ſi pus aut aqua vniuerſim effluxerit, omninò moriuntur.

28 Eunuchi neque podagra laborant, neque calui fiunt.

Εὐνοῦχοι οὐ ποδαγριῶσιν, οὐδὲ φαλακροὶ γίνονται.

29 Mulier podagra nō laborat, nisi mēstrua ei defecerint.

Γυνὴ οὐ ποδαγριᾷ, ἢ μὴ τὰ καταμήνια αὐτῇ ἐκλίπῃ.

30 Puer podagra nō laborat ante veneris vsum.

Παῖς οὐ ποδαγριᾷ πρὸ τοῦ ἀφροδισιασμοῦ.

31 Oculorū dolores meri potio, aut balneum, aut fomentū, aut medicamētum potum, soluit.

Ὀδύνας ὀφθαλμῶν ἀκρητοποσίη, ἢ λουτρὸν, ἢ πυρίη, ἢ φαρμακείη λύει.

32 Balbi longo alui profluuio maximè corripiuntur.

Τραυλοὶ ὑπὸ διαῤῥοίης μάλιστα ἁλίσκονται μακρῆς.

33 Qui acidū ructāt, nō valde morbo laterali corripiuntur.

Οἱ ὀξυρεγμιώδεες οὐ πάνυ πλευριτικοὶ γίνονται.

34 Qui calui sunt, ijs varices magni non fiunt: quibus verò caluis varices superueniunt, ij rursus capillati fiunt.

Ὁκόσοι φαλακροὶ, τουτέοισι κιρσοὶ μεγάλοι οὐ γίνονται. ὁκόσοισι δὲ ἂν φαλακροῖσιν ἐοῦσι κιρσοὶ ἐπιγένωνται, πάλιν οὗτοι γίνονται δασέες.

35 Τοῖσιν ὑδρωπικοῖσι βὴξ ἐπιγινομένη, κακόν.

Aqua inter cutem laborantibus tuſsis ſuperueniens, malū.

36 Δυσουρίην φλεβοτομίη λύει· τάμνειν δὲ τὰς εἴσω.

Difficultatē vrinæ vena ſecta ſoluit: ſecādę verò īteriores.

37 Ὑπὸ κυνάγχης ἐχομένῳ οἴδημα γενέσθαι ἐν τῷ τραχήλῳ, ἀγαθόν· ἔξω γὰρ τρέπεται τὸ νόσημα.

Angina correpto, ſi tumor oriatur in collo, bonum: foras enim morbus deducitur.

38 Ὁκόσοισι κρυπτοὶ καρκίνοι γίνονται, μὴ θεραπεύειν βέλτιον. θεραπευόμενοι γὰρ, ἀπόλλυνται ταχέως· μὴ θεραπευόμενοι δὲ, πλέω χρόνον διατελοῦσι.

Quibus occulti cancri oriuntur, nō curare melius eſt. curati enim citius intereunt: non curati verò, longius tempus perdurant.

39 Σπασμὸς γίνεται, ἢ ἀπὸ πληρώσιος, ἢ κενώσιος. οὕτω δὲ καὶ λυγμός.

Conuulſio fit, aut ex repletione, aut ex inanitione, ita verò & ſingultus.

40 Ὁκόσοισι περὶ τὸ ὑποχόνδριον πόνοι γίνονται ἄτερ φλεγμονῆς, τουτέοισι ὑπο-

Quibus cica iliū dolores fiunt ſine inflammatione, ijs febris ſuperueniens

dolorem ſoluit.

ρετὸς ἐπιγενόμενος λύει τὸν πόνον.

41 Quibus in corpore pus deliteſcens nõ innoteſcit, ijs ob craſsitudinem puris, aut loci, non innoteſcit.

Ὁκόσοισι διαπύον τι ἐὸν ἐν τῷ σώματι μὴ διασημαίνει, τουτέοισι διὰ παχύτητα τοῦ πύου, ἢ τοῦ τόπου, οὐκ ἀποσημαίνει.

42 Regio morbo laborantibus, ſi fiat hepar durum, malum.

Ἐν τοῖσιν ἰκτερικοῖσι τὸ ἧπαρ σκληρὸν γενέσθαι, πονηρόν.

43 Qui lienoſi difficultate inteſtinorũ corripiuntur, ijs ſuperueniente longa inteſtinorum difficultate, aqua inter cutem, aut inteſtinorũ læuitas ſuperuenit, ac moriũtur.

Ὁκόσοι σπληνώδεες ὑπὸ δυσεντερίης ἁλίσκονται, τουτέοισιν ἐπιγενομένης μακρῆς τῆς δυσεντερίης, ὕδρωψ ἐπιγίνεται, ἢ λειεντερίη, καὶ ἀπόλλυνται.

44 Quibus ex ſtillicidio vrinæ ileos ſuperuenerit, intra ſeptẽ dies moriũtur, niſi febre ſupueniente ſatis vrina fluxerit.

Ὁκόσοισιν ἐκ στραγγουρίης εἰλεὸς ἐπιγίνεται, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται, ἢν μὴ πυρετοῦ ἐπιγενομένου ἅλις τὸ οὖρον ῥυῇ.

Ἕλκεα ὁκόσα ἐνιαύσια γίνεται, ἢ μακρότερον χρόνον ἴσχουσιν, ἀνάγκη ὀστέον ἀφίστασθαι, καὶ τὰς οὐλὰς κοίλας γίνεσθαι.

45 Vlcera ſi annua aut etiam diuturniora fiunt, os abſcedere eſt neceſſe, & cicatrices cauas fieri.

Ὁκόσοι ὗβοι ἐξ ἄσθματος, ἢ βηχὸς γίνονται πρὸ τῆς ἥβης, ἀπόλλυνται.

46 Qui gibbi ex aſthmate, aut tuſsi fiunt ante pubertatem, moriuntur.

Ὁκόσοισι φλεβοτομίη ἢ φαρμακείη ξυμφέρει, τουτέους προσήκει τοῦ ἦρος φλεβοτομεῖν, ἢ φαρμακεύειν.

47 Quibus venæ ſectio vel purgatio cõfert, eis conuenit vere venam ſecare, & medicamẽtum purgans dare.

Τοῖσι σπληνώδεσι δυσεντερίη ἐπιγινομένη, ἀγαθόν.

48 Lienoſis difficultas inteſtinorum ſuperueniens, bonum.

Ὁκόσα ποδαγρικὰ νοσήματα γίνεται, ταῦτα ἀποφλεγμήναντα ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρῃσιν ἀποκαθίσταται.

49 Qui morbi podagrici fiunt, ij ſedata inflammatione intra dies quadraginta conquieſcunt.

50 Quibus pręcisum est cerebrum, ijs necesse est febrē & bilis vomitum superuenire.

Ὀκόσοισιν ἂν ὁ ἐγκέφαλος διακοπῇ, τουτέοισιν ἀνάγκη πυρετὸν καὶ χολῆς ἔμετον ἐπιγίνεσθαι.

51 Qui sani cum sint, capitis repentè doloribus corripiuntur, & statim muti fiunt, & stertunt, intra septem dies intereunt, nisi febris apprehenderit.

Ὀκόσοισιν ὑγιαίνουσιν ὀδύναι γίνονται ἐξαίφνης ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ παραχρῆμα ἄφωνοι γίνονται, καὶ ῥέγχουσιν, ἀπόλλυνται ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν, ἢν μὴ πυρετὸς ἐπιλάβῃ.

52 Spectare etiā oportet quæ per somnū in oculis subapparent: nam si quid commissis palpebris ex albo appareat, neq; alui profluuio, aut medicamenti potione id accidat, malum signum est, & valde letale.

Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ τὰς ὑποφάσιας τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσιν ὕπνοισιν· ἢν γάρ τι ὑποφαίνηται ξυμβαλλομένων τῶν βλεφάρων τοῦ λευκοῦ, μὴ ἐκ διαῤῥοίης ἐόντι, ἢ ἐκ φαρμακοποσίης, φλαῦρον τὸ σημεῖον καὶ θανατῶδες σφόδρα.

53 Deliratio quæ cū

Αἱ παραφροσύναι,

αἱ μὲ

αἱ μὲν μετὰ γέλωτος γινόμεναι, ἀσφαλέστεραι· αἱ δὲ μετὰ σπουδῆς, ἐπισφαλέστεραι.

riſu fit, tutior: quæ verò ſerio, periculoſior.

Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθεσι τοῖσι μετὰ πυρετοῦ αἱ κλαυθμώδεες ἀναπνοαὶ, κακαί.

54 In morbis acutis qui cum febre ſunt, luctuoſa ſuſpiria, mala.

Τὰ ποδαγρικὰ τοῦ ἦρος καὶ τοῦ φθινοπώρου κινέεται ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

55 Dolores podagrici vere & autumno plurimum mouentur.

Τοῖσι μελαγχολικοῖσι νοσήμασιν ἐς τάδε ἐπικίνδυνοι αἱ ἀποσκήψιες, ἢ ἀποπληξίην τοῦ σώματος, ἢ σπασμὸν, ἢ μανίην, ἢ τύφλωσιν σημαίνει.

56 Morbis melãcholicis ad hęc periculoſi humorum decubitus, vel ſtuporẽ corporis, vel cõuulſionẽ, vel furorẽ, vel cæcitatem ſignificant.

Ἀπόπληκτοι δὲ μάλιστα γίνονται ἡλικίῃ τῇ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτέων ἄχρις ἑξήκοντα.

57 Apoplexiæ autem fiunt maximè à quadrageſimo anno ad ſexageſimum vſque.

Ἢν ἐπίπλοον ἐκπέσῃ, ἀνάγκη ἀποσαπῆναι.

58 Si omentum excidat, neceſſario putreſcit.

59 Quibus à lõgo coxendicum dolore vexatis, coxa excidit, rursúmque recidit, ijs mucores superueniunt.

Οκόσοισιν ἀπὸ ἰσχιάδος ἐνοχλουμένοισι χρονίης ἐξίσταται τὸ ἰσχίον, καὶ πάλιν ἐμπίπτει, τουτέοισι μύξαι ἐπιγίνονται.

60 Quibus à diuturno dolore coxendicũ vexatis, coxa excidit, ijs crus tabescit, & claudicãt, nisi vrãtur.

Οκόσοισιν ἀπὸ ἰσχιάδος ἐνοχλουμένοισι χρονίης, τὸ ἰσχίον ἐξίσταται, τουτέοισι τήκεται τὸ σκέλος, καὶ χωλοῦνται, ἢν μὴ καυθῶσι.

SECTIO SEPTIMA.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

1 IN morbis acutis frigus partiũ extremarum, malum.

ΕΝ τοῖσιν ὀξέσι νοσήμασι ψῦξις ἀκρωτηρίων, κακόν.

2 In osse ægrotanti caro liuida, malum.

Επὶ ὀστέῳ νοσέοντι σὰρξ πελιδνή, κακόν.

3 A vomitu singultus & oculorum rubor, malum.

Επὶ ἐμέτῳ λὺγξ καὶ ὀφθαλμοὶ ἐρυθροί, κακόν.

Ἐπὶ ἱδρῶτι φρίκη, οὐ χρηστόν.

4 A ſudore horror, non bonum.

Ἐπὶ μανίῃ δυσεντερίη, ἢ ὕδρωψ, ἢ ἔκστασις, ἀγαθόν.

5 A furore dyſenteria, aut aqua intercutem, vel mentis alienatio, bonum.

Ἐπὶ νούσῳ πολυχρονίῃ ἀποσιτίη καὶ ἄκρητοι ὑποχωρήσιες, κακόν.

6 In morbo diuturno faſtidium cibi, & deiectiones ſyncerae, malum.

Ἐκ πολυποσίης ῥῖγος καὶ παραφροσύνη, κακόν.

7 A multa potatione rigor, & deſipientia, malum.

Ἐπὶ φύματος ἔσω ῥήξεως, ἔκλυσις, ἔμετος, καὶ λειποψυχίη γίνεται.

8 A tuberculi intus eruptione, exolutio, vomitio, & animi defectio fit.

Ἐπὶ αἵματος ῥύσει παραφροσύνη, ἢ καὶ σπασμὸς, κακόν.

9 A ſanguinis profluuio deſipientia, aut etiam conuulſio, malum.

Ἐπὶ εἰλεῷ ἔμετος, ἢ λύγξ, ἢ σπασμὸς, ἢ παραφροσύνη, κακόν.

10 Ab ileo vomitus, aut ſingultus, aut conuulſio, aut deſipientia, malum.

Ἐπὶ πλευρίτιδι περιπνευμονίη, κακόν.

11 A morbo laterali, inflammatio pulmonis, malum.

12 A pulmonis inflammatione phrenitis, malum.

Ἐπὶ περιπνευμονίῃ φρενῖτις, κακόν.

13 Ab æstibus vehementibus conuulsio aut distētio, malum.

Ἐπὶ καύμασιν ἰσχυροῖσι σπασμὸς, ἢ τέτανος, κακόν.

14 A capitis ictu stupor, aut desipientia, malum.

Ἐπὶ πληγῇ ἐς τὴν κεφαλὴν ἔκπληξις, ἢ παραφροσύνη, κακόν.

15 A sanguinis sputo, puris expuitio, malum.

Ἐπὶ αἵματος πτύσει πύου πτύσις, κακόν.

16 A puris sputo, phthisis & fluxio: quum verò sputum retentū fuerit, moriūtur.

Ἐπὶ πύου πτύσει, φθίσις καὶ ῥύσις· ἐπὴν δὲ τὸ πτύελον ἴσχηται, ἀποθνήσκουσιν.

17 Ab hepatis inflammatione singultus, malum.

Ἐπὶ φλεγμονῇ τοῦ ἥπατος λὺγξ, κακόν.

18 A vigilia conuulsio, vel desipientia, malum.

Ἐπὶ ἀγρυπνίῃ σπασμὸς ἢ παραφροσύνη, κακόν.

19 Ab ossis denudatione erysipelas, malum.

Ἐπὶ ὀστέου ψιλώσει ἐρυσίπελας, κακόν.

20 Ab erysipelate putredo, aut suppura-

Ἐπὶ ἐρυσιπέλατι σηπεδὼν, ἢ ἐκπύησις,

κακόν.

tio, malum.

Ἐπὶ ἰσχυρῷ σφυγμῷ ἐν τοῖσιν ἕλκεσιν αἱμοῤῥαγίη, κακόν.

21 A forti in vlceribus pulſu profluuiũ ſanguinis, malum.

Ἐπὶ ὀδύνῃ πολυχρονίῃ τῆς περὶ τὴν κοιλίην ἐκπύησις, κακόν.

22 A diuturno ventris dolore ſuppuratio, malum.

Ἐπὶ ἀκρήτῳ ὑποχωρήσει δυσεντερίη, κακόν.

23 A ſyncera deiectione difficultas inteſtinorum, malum.

Ἐπὶ ὀστέου διακοπῇ παραφροσύνη, ἢν κενεὸν λάβῃ, κακόν.

24 Ab oſsis pręciſione deſipientia, ſi vacuũ apprehẽderit, malũ.

Ἐκ φαρμακοποσίης σπασμὸς, θανατῶδες.

25 A medicamẽti potione conuulſio letalis eſt.

Ἐπὶ ὀδύνῃ ἰσχυρῇ τῶν περὶ τὴν κοιλίην ἀκρωτηρίων ψύξις, κακόν.

26 A vehementi dolore ventris partium extremarum algor, malum.

Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ τεινασμὸς ἐπιγινόμενος, ἐκτρῶσαι ποιέει.

27 Mulieri grauidæ ſi tenſio ſuperuenerit, abortum facit.

Ὅ, τι ἂν ὀστέον, ἢ χόνδρος, ἢ νεῦρον ἀποκοπῇ ἐν τῷ σώματι, οὔ-

28 Siue os, ſiue cartilago, ſiue neruus abſciſſus fuerit in cor-

pore, neq; augetur, neque coalescit.

τι αὔξεται, οὔτε συμφύεται.

29 Si alba pituita detento fortis ventris fluxus superuenerit, morbum soluit.

Ἢν ἀπὸ λευκοῦ φλέγματος ἐχομένῳ διάῤῥοια ἐπιγένηται ἰσχυρή, λύει τὴν νοῦσον.

30 Quibus in alui profluuijs spumosa sunt excreméta, ijs à capite ea defluunt.

Ὁκόσοισιν ἀφρώδεα τὰ διαχωρήματα ἐν τῇσι διαῤῥοίῃσι, τουτέοισιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ταῦτα καταῤῥεῖ.

31 Quibus febricitãtib⁹ in vrinis sedimẽta veluti farina crassior fiunt, lõgã ægritudinem significãt.

Ὁκόσοισι πυρέσσουσιν ἐν τοῖσιν οὔροισι κριμνώδεες αἱ ὑποστάσιες γίνονται, μακρὴν τὴν ἀῤῥωστίην σημαίνουσιν.

32 Quibus in vrinis biliosa sediméta, suprà verò tenuia, acutum morbum significant.

Ὁκόσοισι δὲ χολώδεες αἱ ὑποστάσιες, ἄνωθεν δὲ λεπταί, ὀξεῖην ἀῤῥωστίην σημαίνει.

33 Quibus diuersæ sunt vrinæ, ijs vehemens fit in corpore turbatio.

Ὁκόσοισι δὲ διεστηκότα τὰ οὖρα γίνεται, τουτέοισι ταραχὴ ἰσχυρὴ ἐν τῷ σώματί ἐστιν.

34 Quibus in vrinis bullæ supernatãt, renum morbum, eúm-

Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσιν οὔροισιν ἐφίσανται πομφόλυγες, νεφριτικὰ ση-

μαίνουσι, καὶ μακρὴν τὴν ἀῤῥωστίην ἔσεσθαι.

que longum significant.

Ὁκόσοισι δὲ λιπαρὴ ἡ ἐπίστασις ἦ, καὶ ἀθρόη, τουτέοισι νεφριτικὰ, καὶ ὀξέα σημαίνει.

35 Quib⁹ adipalis superficies & conglobata, ijs renũ & acutũ morbũ significat.

Ὁκόσοισι δὲ νεφριτικοῖσιν ἐοῦσι τὰ προειρημένα συμβαίνει σημεῖα, πόνοι τε περὶ τοὺς μύας τοὺς ῥαχιαίους γίνονται, ἢν μὲν περὶ τοὺς ἔξω τόπους γίνωνται, ἀπόστημα προσδέχου ἐσόμενον ἔξω· ἢν δὲ μᾶλλον οἱ πόνοι πρὸς τοὺς εἴσω τόπους γίνωνται, καὶ τὸ ἀπόστημα προσδέχου ἐσόμενον μᾶλλον εἴσω.

36 Quibus verò è renibus laborantibus prędicta accidunt signa, doloresq; circa spinæ musculos fiũt, siquidem circa loca exteriora, extrinsecus abscessum quoque futurum expecta: si verò circa interiora magis fiant, abscessum etiam intrinsecus potius futurum expecta.

Ὁκόσοι αἷμα ἐμέουσιν, ἢν μὲν ἄνευ πυρετοῦ, σωτήριον· εἰ δὲ ξὺν πυρετῷ, κακόν· θεραπεύειν δὲ τοῖσι ψυκτικοῖσι, καὶ τοῖσι στυπτικοῖσι.

37 Qui sanguinẽ vomũt, si sine febre, salutare: si cũ febre, malũ: curãdũ refrigerãtib⁹ & adstringẽtib⁹.

Κατάῤῥοι ἐς τὴν ἄ-

38 Destillationes in vẽtrẽ superiorẽ sup-

purantur intra viginti dies.

…νω κοιλίην ἐκπυοῦνται ἐν ἡμέρῃσιν εἴκοσιν.

39 Si quis sanguinem & grumos meiat, & vrinæ stillicidio laboret, ad imum ventrē, & in pectine, ad vesicam loca male habere significatur.

Ην οὐρέῃ αἷμα καὶ θρόμβους, καὶ στραγγουρίην ἔχῃ, καὶ ὀδύνη ἐμπίπτῃ ἐς τὸ περίναιον, καὶ τὸ ὑπογάστριον, καὶ τὸν κτένα, τὰ περὶ τὴν κύστιν νοσέειν σημαίνει.

40 Si derepentè lingua incontinens fiat, aut aliqua corporis pars stupore elanguescat, eiusmodi est melancholicum.

Ην ἡ γλῶσσα ἐξαίφνης ἀκρατὴς γένηται, ἢ ἀπόπληκτόν τι τοῦ σώματος, μελαγχολικὸν τὸ τοιοῦτο γίνεται.

41 Si senioribus supra modum purgatis singultus superuenerit, non bonum.

Ην ὑπερκαθαιρομένων τῶν πρεσβυτέρων λὺγξ ἐπιγένηται, οὐκ ἀγαθόν.

42 Si febris non ex bile sit orta, multa aqua eáque calida capiti superfusa, febrē soluit.

Ην πυρετὸς μὴ ἀπὸ χολῆς ἔχῃ, ὕδατος πολλοῦ καὶ θερμοῦ καταχεομένου κατὰ τῆς κεφαλῆς, λύσις τοῦ πυρετοῦ γίνεται.

43 Mulier non fit ambidextra.

Γυνὴ ἀμφιδέξιος οὐ γίνεται.

Ὁκόσοι ἔμπυοι καίονται ἢ τέμνονται, ἢν μὲν τὸ πῦον καθαρὸν ῥυῇ καὶ λευκόν, περιγίνονται· ἢν δὲ ὕφαιμον καὶ βορβορῶδες, καὶ δυσῶδες, ἀπόλλυνται.

44 Qui ſuppurati vruntur aut ſecantur, ſi purũ & album pus effluxerit, euadunt: ſi verò ſubcruentum, fæculẽtúmque ac fœtidum, intereunt.

Ὁκόσοι τὸ ἧπαρ διάπυον καίονται, ἢν μὲν τὸ πῦον καθαρὸν ῥυῇ καὶ λευκὸν, περιγίνονται. ἐν χιτῶνι γὰρ τὸ πῦον τουτέοισιν ἐστίν. ἢν δὲ οἷον ἀμόργη ῥυῇ, ἀπόλλυνται.

45 Quibus ſuppuratum iecur aduritur, ſi purum pus fluxerit & album, euadũt. in tunica enim ipſis pus continètur: ſi verò qualis amurca fluat, intereunt.

Ὀδύνας ὀφθαλμῶν ἄκρητον ποτίσας καὶ λούσας πολλῷ θερμῷ, φλεβοτόμει.

46 Dolores oculorũ poſt meri potum, & aquæ multæ calentis balneum, venæ ſectione curato.

Ὑδρωπιῶντα ἢν βὴξ ἔχῃ, ἀνέλπιστός ἐστι.

47 Si hydropicus tuſſiat, deſperatus eſt.

Στραγγουρίην καὶ δυσουρίην θώρηξις καὶ φλεβοτομίη λύει. τέμνειν δὲ τὰς ἔσω φλέβας.

48 Vrinæ ſtillicidium & meiendi difficultatẽ vini potio & venæ ſectio ſoluit. Incidendæ autẽ interiores.

49 Ab angina vexatis tumor & rubor in pectore superueniens, bonum. foras enim couertitur morbus.

Ὑπὸ κυνάγχης ἐχομένῳ οἴδημα καὶ ἐρύθημα ἐν τῷ στήθει ἐπιγινόμενον, ἀγαθόν· ἔξω γὰρ τρέπεται τὸ νόσημα.

50 Quibus cerebrum sideratum est, intra tres dies intereunt: si verò hos superauerint, sani fiunt.

Ὁκόσοισιν ἂν σφακελισθῇ ὁ ἐγκέφαλος, ἐν τρισὶν ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται· ἢν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ὑγιέες γίνονται.

51 Sternutamentum fit ex capite, cerebro excalfacto, aut humectato inani quod in capite est. Aer enim intus contentus, foras erumpit. Strepit autem, quia per angustum ipsi est exitus.

Πταρμὸς γίνεται ἐκ τῆς κεφαλῆς, διαθερμαινομένου τοῦ ἐγκεφάλου, ἢ διϋγραινομένου τοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ κενοῦ. ὑπερχεῖται γὰρ ὁ ἀὴρ ὁ ἐνεὼν ἔξω, ψοφεῖ δὲ ὅτι διὰ στενοῦ ἡ διέξοδος αὐτῷ ἐστίν.

52 Quibus hepar vndique dolet, ijs febris superueniēs, soluit dolorem.

Ὁκόσοισιν ἧπαρ περιοδυνᾶται, τουτέοισι πυρετὸς ἐπιγινόμενος λύει τὴν ὀδύνην.

Ὁκόσοισι συμφέρει αἷμα ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τῶν φλεβῶν, τουτέοισι χρὴ ἦρος φλεβοτομεῖσθαι.

53 Quibus ſanguinem à venis mittere confert, ijs vere ſecare venam oportet.

Ὁκόσοισι μεταξὺ τῶν φρενῶν καὶ τῆς γαστρὸς φλέγμα ἀποκλείεται, καὶ ὀδύνην παρέχει οὐκ ἔχον διέξοδον εἰς οὐδετέρην τῶν κοιλιῶν, τουτέοισι κατὰ τὰς φλέβας ἐς τὴν κύστιν τραπέντος τοῦ φλέγματος, λύσις γίνεται τῆς νούσου.

54 Quibus interventriculum & ſeptum tranſuerſum pituita conditur, & dolorem adfert, ad alterutrum vẽtrem exitum nou habens, ijs per venas ad veſicã verſa pituita, morbi fit ſolutio.

Ὁκόσοισιν αὖ τὸ ἧπαρ ὕδατος πλησθὲν εἰς τὸ ἐπίπλοον ῥαγῇ, τουτέοισιν ἡ κοιλίη ὕδατος ἐμπίμπλαται, καὶ ἀποθνήσκουσιν.

55 Quibus hepar aqua plenum in omẽtum eruperit, ijs venter aqua repletur, ac moriuntur.

Ἀλύκη, χάσμη, φρίκη, οἶνος ἴσος ἴσῳ πινόμενος, λύει τὴν νοῦσον.

56 Anxitudo, oſcitatio, horror ſi adſit, vinum parpari potum ſoluit ęgritudinem.

Ὁκόσοισιν ἐν τῇ οὐρήθρῃ φῦμα γίνεται,

57 Quibus in meatu vrinario tuberculũ

gignitur, ijs suppuratione facta & eruptione dolor soluitur.

τουτέοισι διαπυήσαντος καὶ ἐκραγέντος, λύεται ὁ πόνος.

58 Quibus ex occasione aliqua cerebrum fuerit cōcussum, mutos ꝓtinus fieri est necesse.

Οκόσοισι δ' ἂν ὁ ἐγκέφαλος σεισθῇ ἀπό τινος προφάσιος, ἀνάγκη ἀφώνους γενέσθαι παραχρῆμα.

59 Corporibus humidas carnes habentibus, famē adhibere cōuenit: fames enim siccat corpora.

Τοῖσι σώμασι τοῖσιν ὑγρὰς τὰς σάρκας ἔχουσι δεῖ λιμὸν ἐμποιέειν· λιμὸς γὰρ ξηραίνει τὰ σώματα.

60 Vbi toto corpore mutatio, & corpus refrigeratur, & rursus calefit, aut colorem alium ex alio cōmutat, morbi significatur longitudo.

Οκου ἂν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι μεταβολαὶ, καὶ τὸ σῶμα καταψύχηται, καὶ πάλιν θερμαίνηται, ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέρου μεταβάλλῃ, μῆκος νόσου σημαίνει.

61 Sudor multus, calidus aut frigidus, semper fluens humorē, in robusto quidē supernè, debili verò infernè significat.

Ιδρὼς πολὺς θερμὸς ἢ ψυχρὸς ῥέων αἰεὶ, σημαίνει ἔχειν πλησμονὴν ὑγροῦ. ἀπάγειν οὖν χρὴ, τῷ μὲν ἰσχυρῷ, ἄνωθεν· τῷ δὲ ἀσθενεῖ, κάτωθεν.

Οἱ πυρετοὶ οἱ μὴ διαλείποντες, ἢν ἰσχυρότεροι διὰ τρίτης γένωνται, ἐπικίνδυνοι· ὅτῳ δ' ἂν τρόπῳ διαλείπωσι, σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνοι.

62 Si febres quæcunque nõ ĩtermittétes tertio quoq; die vehemẽtiores fiũt, periculoſę: quoquo modo autem intermiſerint, ſignificãt ſe periculoſas non eſſe.

Ὁκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, τουτέοισιν ἢ φύματα, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐγγίνονται.

63 Quibus febres lõgæ, ijs tubercula aut in articulis dolores fiunt.

Ὁκόσοισι φύματα μακρὰ, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐκ πυρετοῦ γίνονται, οὗτοι σιτίοισι πλείοσι χρέονται.

64 Quibus tubercula diutina, aut in articulos dolores ex febre decumbunt, hi pleniore cibo vtuntur.

Ἢν τις τῷ πυρέσσοντι τροφὴν διδῷ, τῷ μὲν ὑγιαίνοντι ἰσχὺς, τῷ δὲ κάμνοντι νοῦσος.

65 Si quis febricitanti cibũ dederit, valenti quidem robur, ægrotanti verò morbus fit.

Τὰ διὰ τῆς κύστιος διαχωρέοντα ὁρᾶν δεῖ εἰ οἷα τοῖς ὑγιαίνουσιν ἀποχωρέεται· τὰ ἥκι-

66 Quæ per veſicam excernuntur inſpicere oportet, an talia ſint qualia ſanis ex-

cernūtur. nā quę his minimè sunt similia ea morbosiora: quæ verò sunt sanis similia, minimè morbosa.

Et quibus deiectiones si stare siueris, nec moueris, subsistūt veluti strigmēta, & si pauca sint, paruus morb⁹ est, si verò multa, magnus, ijs aluū infernè purgari cōfert: quòd si aluo nō purgata sorbitiones exhibueris, quo plures dederis, eo magis nocebis.

Quæ cruda deorsum secedunt, ab atra sunt bile: si plura maior: si pauciora, minor morbus est.

Excreationes in febribus nō intermittētibus liuidæ, cruē-

στα οὖν ὅμοια τουτέοισι, ταῦτα νοσωδέστερα· τὰ δὲ ὅμοια τοῖσιν ὑγιαίνουσιν, ἥκιστα νοσερά.

Καὶ οἷσι τὰ ἀποχωρήματα, ἢν ἐάσῃς στῆναι, καὶ μὴ κινήσῃς, οἷονεὶ ὑφίσταται ξύσματα, καὶ ἢν ὀλίγα ᾖ, ὀλίγη ἡ νοῦσος γίνεται· ἢν δὲ πολλὰ, πολλή, τουτέοισι ξυμφέρει ἀποκαθῆραι τὴν κοιλίην. ἢν δὲ μὴ καθαρὴν ποιήσας διδῷς τὰ ῥοφήματα, ὁκόσα ἂν πλείω διδῷς, μᾶλλον βλάψεις.

Ὁκόσα ἂν κάτω ὠμὰ διαχωρέῃ, ὅτι χολῆς μελαίνης ἐστὶν, ἢν πλείω, πλείων· ἢν δ' ἐλάσσω, ἐλάσσων ἡ νοῦσος.

Αἱ ἀποχρέμψιες αἱ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσι μὴ διαλείπουσιν αἱ

πελιδναὶ, καὶ αἱματώδεες, καὶ χολώδεες, καὶ δυσώδεες, πᾶσαι κακαί· ἀποχωρέουσαι δὲ καλῶς, ἀγαθαὶ, καὶ κατὰ τὴν κοιλίην, καὶ κύστιν· καὶ ὅκου ἄν τι ἀποχωρέον στῇ μὴ κεκαθαρμένον, κακόν.

Τὰ σώματα χρὴ ὅκου τις βούλεται καθαίρειν, εὔροα ποιέειν. καὶ ἢν μὲν ἄνω βούλῃ εὔροα ποιέειν, στῆσαι τὴν κοιλίην· ἢν δὲ κάτω, ὑγρῆναι.

Ὕπνος, ἀγρυπνίη, ἀμφότερα μᾶλλον τοῦ μετρίου γινόμενα, νοῦσος.

Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπουσι πυρετοῖσιν, ἢν τὰ μὲν ἔξω ψυχρὰ ᾖ, τὰ δὲ ἔξω καίηται, καὶ δίψαν ἔχῃ, θανάσιμον.

Ἐν μὴ διαλείποντι πυρετῷ, ἢν χεῖλος, ἢ ῥὶς, ἢ ὀφθαλμὸς, ἢ ὀφρὺς διαστραφῇ, ἢν μὴ

tæ, bilioſæ, fœtidæ, omnes malę: cũ verò bene excernũtur, bonum eſt, & per ventrem & per veſicam: & vbi aliquid ſecedens ſteterit, nõ purgatum, malum.

70 Corpora vbi quis purgare volet, fluida faciat oportet: & ſi ſuprà, aluus ſiſtenda: ſi verò infrà, humectanda.

71 Somnus & vigilia vtraque modũ ſi exceſſerint, morbus.

72 In febribus non intermittentibus, ſi exteriora frigẽt, interiora vrũtur, & febris adſit, letale.

73 In febre non intermittente, ſi labrum, aut naſus, aut oculus, aut ſupciliũ peruertatur, ſi nõ vi-

deat, si nõ audiat: & iam debilis est, quicquid horũ acciderit, in propinquo mors est.

βλέπῃ, ἢ μὴ ἀκούῃ, ἤδη ἀσθενὴς ἐὼν, ὅ, τι ἂν τουτέων γένηται, θανάσιμον.

74 Albæ pituitæ aqua intercutem superuenit.

Ἐπὶ λευκῷ φλέγματι, ὕδρωψ ἐπιγίνεται.

75 Ab alui profluuio, difficultas intestinorum.

Ἐπὶ διαῤῥοίῃ, δυσεντερίη.

Ἐπὶ δυσεντερίῃ λειεντερίη ἐπιγίνεται

76 Difficultati intestinorũ superuenit eorundem læuitas.

Ἐπὶ σφακελισμῷ, ἀπόστασις ὀστέου.

77 A sideratione ossis abscessus.

Ἐπὶ αἵματος ἐμέτῳ, φθόη, καὶ τοῦ πύου κάθαρσις ἄνω.

78 A sanguinis vomitu tabes, & puris supernè purgatio.

Ὁκοῖα καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὴν κύστιν, καὶ τοῖσι κατὰ τὴν κοιλίην ὑποχωρήμασι καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὰς σάρκας, καὶ ἤν που ἄλλῃ τῆς φύσιος ἐκβαίνῃ τὸ σῶμα, ἢν ὀλίγον, ὀλίγη ἡ νοῦσος γίνεται· ἢν δὲ πουλὺ, πουλλή· ἢν πάνυ πουλὺ, θανάσιμον τὸ τοιοῦτον.

79 Qualia fuerint vesicæ aut alui excreméta, & ex carnibus, & sicubi corpus à natura exierit, spectare oportet. Nã si parũ, paruus morb⁹ est: si multũ, magnus: si valde multũ, letale.

ΤΕΛΟΣ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ προγνωστικόν.

HIPPOCRATIS prognoſtica.

Τὸν ἰητρὸν δοκέει μοι ἄριστον εἶναι, πρόνοιαν ἐπιτηδεύειν· προγινώσκων γὰρ καὶ προλέγων παρὰ τοῖσι νοσέουσι, τά τε παρεόντα, καὶ τὰ προγεγονότα, καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, ὁκόσα τε παραλείπουσιν οἱ ἀσθενέοντες, ἐκδιηγεύμενος, πιστεύοιτ' ἂν μᾶλλον γινώσκειν τὰ τῶν νοσεόντων πρήγματα, ὥστε τολμᾶν ἐπιτρέπειν τοὺς ἀνθρώπους σφέας ἑωυτοὺς τῷ ἰητρῷ.

Τὴν δὲ θεραπείην ἄριστα ἂν ποιέοιτο, προειδὼς τὰ ἐσόμενα τῶν παθημάτων. ὑγιέας μὲν γὰρ ποιέειν ἅπαντας τοὺς ἀ-

Medicũ prænotionem adhibere, optimũ eſſe mihi videtur. Prçnoſcens enim & prædicens apud ægrotos, & præſentia, & præterita, & futura, & quæ ægrotos prçtereũt exponens, fidem vtique fecerit, quòd ægrotorum res magis cognoſcat, quare audebunt homines ſeipſos medico committere.

At verò curationẽ optimè fecerit, vbi prænouerit futuras affectiones. Sanos enim facere omnes

ęgrotos impoſsibile.
hoc enim præſtātiꝰ
eſſet q̄ prępnoſcere in
poſterum euētura.
Quoniā verò ho-
mines moriūtur, alij
priusq̄ medicū vocēt
præ violētia morbi:
alij accito etiā medi
co, repētè vita dece-
dunt: quidā, vbi vnā
vixerunt diē: quidā,
tēpore paulò diutio
re, antequàm medi-
cꝰ arte ſingulis mor
bis repugnet: itaque
noſcēdæ taliū affe-
ctionū naturæ, quan
tum corporum vires
excedunt. Simul ve-
rò & ſi quid diuini in
morbo ineſt, etiā hu
ius prænotionē edi-
ſcere. Ita enim meri-
tò mirabilis, & medi
cꝰ bonꝰ fuerit. nā qui
ſuperſtites mane-

σθενέοντας, ἀδύνατον·
ἐστι δὲ τὸ προγινώσκειν
τὰ μέλλοντα ἀποβή-
σεσθαι, κρεῖττον ἂν ἦν.
Ἐπεὶ δὴ γὰρ οἱ ἄνθρωποι
ἀποθνήσκουσιν, οἱ μὲν
πρὶν καλέσαι τὸν ἰητρὸν
ὑπὸ ἰσχύος τῆς νούσου· οἱ
δὲ, καὶ ἐσκαλεσάμενοι,
παραχρῆμα ἐτελεύτη-
σαν· οἱ μὲν, ἡμέρην μίην
ζήσαντες· οἱ δὲ, ὀλίγῳ
πλέονα χρόνον, πρὶν ἢ
τὸν ἰητρὸν τῇ τέχνῃ πρὸς
ἕκαστον νόσημα ἀντα-
γωνίσασθαι· γνόντα οὖν
χρὴ τῶν παθέων τῶν τοιού-
των τὰς φύσιας, ὁκό-
σον ὑπὲρ τὴν δύναμίν εἰ-
σι τῶν σωμάτων· ἅμα δὲ καὶ
εἴ τι θεῖον ἔνεστιν ἐν τῇσι
νούσοισι, καὶ τούτου τὴν
πρόνοιαν ἐκμανθάνειν.
οὕτω γὰρ ἂν θαυμάζοιτό τε
δικαίως, καὶ ἰητρὸς ἀγα-
θὸς ἂν εἴη· καὶ γὰρ οὓς οἷόν
τε περιγίνεσθαι, τούτους

ἔτι μᾶλλον δύναιτ' ἂν ὀρθῶς διαφυλάσσειν, ἐκ πλείονος χρόνου προβουλευόμενος πρὸς ἕκαστα· καὶ τοὺς ἀποθανουμένους τε καὶ σωθησομένους προγινώσκων τε καὶ προαγορεύων, ἀναίτιος ἂν εἴη.

Σκέπτεσθαι δὲ χρὴ ὧδε· ἐν τοῖσιν ὀξέσι νοσήμασι, πρῶτον μὲν τὸ πρόσωπον τοῦ νοσέοντος, εἰ ὅμοιόν ἐστι τοῖσι τῶν ὑγιαινόντων· μάλιστα δὲ, εἰ αὐτὸ ἑωυτῷ. οὕτω γὰρ ἂν εἴη ἄριστον· τὸ δ' ἐναντιώτατον τοῦ ὁμοίου, δεινότατον. εἴη δ' ἂν τὸ τοιόνδε· ῥὶς ὀξεῖα, ὀφθαλμοὶ κοῖλοι, κρόταφοι ξυμπεπτωκότες, ὦτα ψυχρὰ καὶ ξυνεσταλμένα, καὶ οἱ λοβοὶ τῶν ὤτων ἀπεστραμμένοι, καὶ τὸ δέρμα τὸ περὶ τὸ μέτωπον σκληρόν τε καὶ περιτεταμένον, καὶ καρφαλέον ἐ-

repoſsunt, eos adhuc magis rectè conſeruare poterit, ex multo tempore antea cõſiliũ adhibẽs ad ſingula: & tum morituros, tum ſeruandos prænoſcẽs ac prædicens, inculpat⁹ erit.

Cõſiderãdũ vero ſic: in morbis acutis, primùm faciẽ ęgroti, ſimilíſne ſit faciei ſanorũ, maximè vero ipsáne ſibiipſi. Ita enim optima fuerit. ſin illi diſsimillima fuerit, horrẽdiſsima eſt. Talis autẽ fuerit, naſus acut⁹, oculi caui, tẽpora collapſa, aures frigidę ac contractæ, & extremitates aurium auerſæ, & cutis circa frõtem dura & circuntenta ac arida, & co-

lor totius faciei pal-
lidus, aut etiam ni-
ger, & liuidus, aut
plumbeus. Si igitur
in principio morbi,
facies talis fuerit, &
nondũ ex alijs signis
coniectura facere li
cuerit, ĩterrogare o-
portet, nũ vigilaue-
rit homo, aut alui ex
cremẽta valde liqui
da sint, aut fames ali
qua ipsum teneat. Et
si quidẽ horum ali-
quid cõfiteatur, mi-
nus graue esse putã-
dũ est. Iudicantur
autẽ & cognoscũtur
talia ĩ die ac nocte,
si ob has causas facies
talis fuerit. Si verò
nihil horum esse di-
cat, neque in prædi-
cto tẽpore considat,
nosse conuenit mor
ti proximum esse. at

ον, καὶ τὸ χρῶμα τοῦ ξύμ
παντος προσώπου χλω
ρόν τε, ἢ καὶ μέλαν ἐὸν,
καὶ πελιὸν, ἢ μολιβδῶ-
δες. ἢν μὲν οὖν ἐν ἀρχῇ τῆς
νούσου, τὸ πρόσωπον
τοιοῦτον ᾖ, καὶ μήπω οἷόν
τε ᾖ, τοῖσιν ἄλλοισι ση
μείοισι ξυντεκμαίρε-
σθαι, ἐπανέρεσθαι χρὴ,
μὴ ἠγρύπνησεν ὥνθρω
πος, ἢ τὰ τῆς κοιλίης ἐξ
υγρασμένα ᾖ ἰσχυρῶς,
ἢ λιμῶδές τι ἔχῃ αὐ-
τόν. κἢν μέν τι τουτέων
ὁμολογῇ, ἧσσον νομί-
ζειν δεινὸν εἶναι. κρίνεται
δὲ τὰ τοιαῦτα ἐν ἡμέ-
ρῃ τε καὶ νυκτὶ, ἢν διὰ
ταύτας τὰς προφά-
σιας τὸ πρόσωπον
τοιοῦτον ᾖ. ἢν δὲ μη-
δὲν τουτέων φῇ εἶναι,
μηδὲ ἐν τῷ χρόνῳ τῷ,
προειρημένῳ κατα-
στῇ, εἰδέναι χρὴ ἐγγὺς
ἐόντα τοῦ θανάτου. ἢν

δὲ καὶ παλαιτέρου ἐόντος τοῦ νοσήματος, ἢ τριταίου, ἢ τεταρταίου, τὸ πρόσωπον τοιοῦτον ᾖ, περὶ τουτέων ἐπανέρεσθαι περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐκέλευσα.

Καὶ τἄλλα σημεῖα σκέπτεσθαι, τά τε ἐν τῷ ξύμπαντι προσώπῳ, τά τε ἐν τῷ σώματι, καὶ τὰ ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν. ἢν γὰρ τὴν αὐγὴν φεύγωσιν, ἢ δακρύωσιν ἀπροαιρέτως, ἢ διαστρέφωνται, ἢ θάτερος θατέρου ἐλάσσων γίνηται, ἢ τὰ λευκὰ ἐρυθρὰ ἴσχωσιν, ἢ πελιὰ φλέβια ἢ μέλανα ἐν αὐτέοισιν ἔχωσιν, ἢ λῆμαι φαίνωνται περὶ τὰς ὄψιας, ἢ καὶ ἀναιωρεύμενοι, ἢ ἐξίσχοντες, ἢ ἔγκοιλοι ἰσχυρῶς γινόμενοι, ἢ αἱ ὄψιες αὐχμῶσαι καὶ ἀλαμπεῖς,

ſi vetuſtiore exiſtente morbo, aut triduano, aut quatriduano, talis fuerit facies, de his interrogare oportet, de quibus etiã prius iuſsi.

¶ Itémque alia ſigna conſiderare, & in vniuerſa facie, & in corpore, & in oculis. Si enim lucem fugiant, aut inuoluntariè lachrymentur, aut diſtorqueantur, aut alter altero minor fiat, aut albas partes rubentes habeãt, aut venulas liuidas aut nigras in ipſis habeãt, aut lemæ ac ſordes circa oculos appareãt, aut etiã iſtabiles, aut eminẽtes, aut caui vehemẽter facti, aut ſquallẽtes & obſcuri fuerĩt,

aut color totius faciei alteratus fuerit: hæc omnia mala & perniciosa esse putandum est.

ἢ τὸ χρῶμα τοῦ ξύμπαντος προσώπου ἠλλοιωμένον ᾖ, ταῦτα πάντα κακὰ νομίζειν καὶ ὀλέθρια εἶναι.

6 Considerãda verò & quæ in oculis subapparẽt in somnis. si enim ex albo quid apparuerit, palpebris non commissis, si id nõ ex alui profluuio, aut medicamẽti potione fuerit, aut ægrotus nõ ita dormire cõsueuerit, malũ signũ & valde letale.

Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ τὰς ὑποφάσιας τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσιν ὕπνοισιν· ἢν γάρ τι ὑποφαίνηται τοῦ λευκοῦ, τῶν βλεφάρων μὴ ξυμβαλλομένων, μὴ ἐκ διαῤῥοίης, ἢ φαρμακοποσίης ἐόντι, ἢ μὴ εἰθισμένῳ οὕτω καθεύδειν, φλαῦρον τὸ σημεῖον, καὶ θανατῶδες λίαν.

7 Si verò retorta, aut contracta fiat, aut liuida, aut pallida palpebra, aut labiũ, aut nasus, cũ aliquo ex alijs signis, morti ꝓximũ esse scito.

Ην δὲ καμπύλον ἢ ῥικνὸν γένηται, ἢ πελιὸν, ἢ ὠχρὸν βλέφαρον, ἢ χεῖλος, ἢ ῥὶς, μετά τινος τῶν ἄλλων σημείων, εἰδέναι χρὴ, ἐγγὺς ἐόντα θανάτου.

8 Letale est etiã habere labia resoluta, & pẽdentia, & frigida,

Θανατῶδες δὲ καὶ χείλεα ἀπολυόμενα, καὶ κρεμάμενα, καὶ ψυχρὰ,

καὶ ἔκλευκα γινόμενα.

Κεκλιμένον δὲ χρὴ καταλαμβάνεσθαι τὸν νοσέοντα ὑπὸ τοῦ ἰητροῦ, ἐπὶ τὸ πλευρὸν τὸ δεξιὸν, ἢ τὸ ἀριστερὸν, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τὰ σκέλεα ὀλίγον ἐπικεκαμμένα ἔχοντα, καὶ τὸ ξύμπαν σῶμα ὑγρὸν κείμενον. οὕτω γὰρ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ὑγιαινόντων κατακλίνονται.

Ἄρισται δέ εἰσι τῶν κατακλίσεων αἱ ὅμοιαι τῇσι τῶν ὑγιαινόντων· ὕπτιον δὲ κεῖσθαι, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τὰ σκέλεα ἐκτεταμένα ἔχοντα, ἧσσον ἀγαθόν.

Εἰ δὲ καὶ προπετὴς γένοιτο, καὶ καταῤῥέοι ἀπὸ τῆς κλίνης ἐπὶ τοὺς πόδας, δεινότερόν ἐστιν.

Εἰ δὲ καὶ γυμνοὺς τοὺς πόδας εὑρίσκοιτο ἔχων μὴ θερμοὺς κάρτα

& albicantia facta.

¶ Decumbentem ægrotum à medico deprehendi conuenit, latus dextrum aut sinistrum, & manus, & collum, & crura modicè inflexa habentē, & totum corpus, flexibile situm. Ita enim plurimi ex sanis decumbunt.

10 Optimi autem sunt decubit⁹ qui sanorū decubitibus similes existūt. At verò supinū iacere, & manus, & collū, & crura extenta habere, minus bonum est. Si verò etiam pronus fiat, & de lecto ad pedes delabatur, magis horrendum est.

11 Si verò nudos quoq; pedes habere cōperiatur, nec admodū

calidos:& manus,& collum,ac crura inęqualiter disiecta,ac nuda,malum est. anxietaté enim significat.

ἐόντας· καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τὰ σκέλεα ἀνωμάλως διεῤῥιμμένα καὶ γυμνὰ,κακόν· ἀλυσμὸν γὰρ σημαίνει.

Letale auté est & hiantem semper dormire:& crura supini iacentis valde incuruata esse ac complicata. At in ventrem decũbere,si quis nó sit adsuetus dum sanus fuit,ita dormire, delirium significat,aut dolorem locorum circa ventré.

Θανατῶδες δὲ, καὶ τὸ κεχηνότα καθεύδειν αἰεὶ, καὶ τὰ σκέλεα ὑπτίου κειμένου ξυγκεκαμμένα εἶναι ἰσχυρῶς, καὶ διαπεπλεγμένα. τὸ ἐπὶ γαστέρα δὲ κεῖσθαι, ᾧ μὴ συνηθές ἐστι καὶ ὑγιαίνοντι οὕτω κοιμᾶσθαι, παραφροσύνην τινὰ σημαίνει, ἢ ὀδύνην τῶν ἀμφὶ τὴν κοιλίην τόπων.

Cæterùm erectũ sedere velle ægrum, in morbi vigore, in omnibus morbis acutis malum est:pessimum autem in peripneumonicis.

Ἀνακαθίζειν δὲ βούλεσθαι τὸν νοσέοντα, τῆς νούσου ἀκμαζούσης, πονηρὸν μὲν ἐν πᾶσι τοῖς ὀξέσι νοσήμασι, κάκιστον δὲ ἐν τοῖσι περιπλευμονικοῖσιν.

Détibus stridere in

Ὀδόντας δὲ πρίειν ἐν

πυρετοῖσιν, ὁκόσοισι μὴ ξυνήθές ἐστιν ἀπὸ παίδων, μανικὸν καὶ θανατῶδες, ἀλλὰ προλέγειν ἀπ' ἀμφοῖν κίνδυνον ἐσόμενον· ἢν δὲ καὶ παραφρονέων τοῦτο ποιῇ, ὀλέθριον γίνεται κάρτα ἤδη.

Ελκος δὲ ἤν τε καὶ προγεγονὸς τύχῃ ἔχων, ἤν τε καὶ ἐν τῇ νούσῳ γίνηται, καταμανθάνειν δεῖ· ἢν γὰρ μέλλῃ ἀπόλλυσθαι ὁ ἄνθρωπος, πρὸ τοῦ θανάτου, πελιδνόν τε καὶ ξηρὸν ἔσται, ἢ ὠχρόν τε καὶ ξηρόν.

Περὶ δὲ χειρῶν φορῆς, τάδε γινώσκω· ὁκόσοισιν ἐν πυρετοῖσιν ὀξέσιν, ἢ περιπλευμονίῃσιν, ἢ φρενίτισιν, ἢ ἐν κεφαλαλγίῃσι, πρὸ τοῦ προσώπου φερωμένας καὶ θηρευούσας διὰ

febribus, quibus nō familiare id eſt à pueris, furioſum ac letale eſt. Verùm prędicere oportet ab vtriſque periculum futurū. Si verò etiā delirus hoc faciat, pernicioſum valde iam exiſtit.

15 Vlcus autem ſiue prius factum fuerit, ſiue in morbo acceſſerit, conſiderare oportet. Si enim moriturus eſt homo, ante mortem liuidum ac ſiccum erit, aut etiā pallidum & ſiccum.

16 At verò de manuum motione ita ſentio. quæ in febribus acutis, aut peripneumonijs, aut in phrenitide, aut capitis dolore, ante faciem feruntur, & fruſtra ve-

nantur, & festucas legunt, & floccos de vestibus euellunt, & de pariete paleas detrahunt. eas omnes malas & letales esse.

κενῆς, καὶ ἀποκαρφολογούσας, καὶ κροκίδας ἀπὸ τῶν ἱματίων ἀποτιλλούσας, καὶ ἀπὸ τοῦ τοίχου ἄχυρα ἀποσπώσας, πάσας εἶναι κακὰς καὶ θανατώδεας.

15 Spiritus densus dolorem significat aut inflammationem, in locis supra septum trãsuersum: qui verò magnus expiratur, & per multũ temporis interuallum, delirium indicat. Si verò frigidus è naso & ore expiretur, valde iã perniciosꝰ est.

Πνεῦμα δὲ, πυκνὸν μὲν ἐόν, πόνον σημαίνει, ἢ φλεγμονὴν, ἐν τοῖσιν ὑπὲρ τῶν φρενῶν χωρίοισι· μέγα δὲ ἀναπνεόμενον καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου, παραφροσύνην δηλοῖ. ψυχρὸν δὲ ἐκπνεόμενον ἐκ τῶν ῥινῶν καὶ τοῦ στόματος, ὀλέθριον κάρτα ἤδη γίνεται.

16 Bonã autẽ spirationẽ valde magnã vim habere ad salutẽ, in omnibus acutis morbis putare conuenit, qui cũ febribus sunt, & ĩ quadraginta diebus iudicantur.

Εὔπνοιαν δὲ χρὴ νομίζειν κάρτα μεγάλην δύναμιν ἔχειν ἐς σωτηρίην ἐν ἅπασι τοῖσιν ὀξέσι νοσήμασιν, ὅσα ξὺν πυρετοῖσίν ἐστι, καὶ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρῃσι κρίνεται.

17 Sudores optimi sũt ĩ omnibꝰ acutis mor

Οἱ δὲ ἱδρῶτες, ἄριστοι μέν εἰσιν ἐν πᾶσι τοῖς

ὀξέσι νοσήμασιν, ὁκόσοι ἐν ἡμέρῃσι τῇσι κρισίμοισι γίνονται, καὶ τελέως τὸν πυρετὸν ἀπαλλάττουσιν· ἀγαθοὶ δὲ καὶ ὁκόσοι διὰ παντὸς τοῦ σώματος γινόμενοι, ἀπέδειξαν τὸν ἄνθρωπον εὐπετέστερον φέροντα τὸ νόσημα. οἳ δ' ἂν μὴ τοιοῦτόν τι ἐργάσωνται, οὐ λυσιτελέες· κάκιστοι δὲ οἱ ψυχροὶ τε καὶ μοῦνον περὶ τὴν κεφαλήν τε καὶ τὸ πρόσωπον γινόμενοι καὶ τὸν αὐχένα. οὗτοι γὰρ ξὺν μὲν ὀξεῖ πυρετῷ θάνατον προσημαίνουσι· ξὺν δὲ πρηϋτέρῳ, μῆκος νούσου. καὶ οἱ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα ὡσαύτως γινόμενοι, τοῖσι περὶ τὴν κεφαλήν. οἱ δὲ κεγχροειδέες, καὶ μοῦνον περὶ τὸν τράχηλον γινόμενοι, πονηροί. οἱ δὲ μετὰ σταλαγμῶν καὶ ἀτμίζοντες, ἀγαθοί. κατανοεῖν

bis, qui in dieb⁹ iudicatorijs fiũt, & febrẽ pfecte submouẽt. Boni verò sunt, qui p totum corpus fiũt, & hominẽ facilius morbũ ferre faciũt. Qui verò tale quid nõ effecerint, incommodi sunt. Pessimi autem sunt frigidi, & q tãtũ circa caput & faciem fiunt, & circa ceruicem. Hi enim cum acuta quidem febre, mortem præsignificant: cum mitiore verò, longitudinẽ morbi. Et qui per totum corpus fiunt, similiter significãt ac ij qui circa caput. At verò milioformes, & qui solũ circa collum fiunt, mali sunt. Qui verò cũ guttis fiunt, & euaporãt, boni sunt. Cõsiderare

porrò cōuenit ſudores in ſūma. fiūt enim aliqui ꝓpter corporū exolutionem, aliqui propter inflāmationis vigorem.

Præcordium optimum eſt doloris exors, & molle, & æquale, tum in dextra, tum in ſiniſtra parte. At inflāmatū, aut dolorē exhibēs, aut intentū, aut dextrę partes īęqualiter affectæ ad ſiniſtras: hæc ōnia obſeruare oportet. Si verò etiā pulſus inerit in præcordio, turbationē ſignificat aut deliriū.

Verū oculos taliū inſuper intueri oportet. Si enī oculi frequenter moueātur, furioſos hos fore timor eſt. Tumor in

δὲ χρὴ τὸ σύνολον τῶν ἱδρώτων· γίνονται γὰρ, οἱ μὲν διʼ ἔκλυσιν σωμάτων, οἱ δὲ διὰ συντονίην φλεγμονῆς.

Ὑποχόνδριον δὲ, ἄριστον μὲν, ἀνώδυνόν τε ἐὸν, καὶ μαλθακὸν, καὶ ὁμαλὸν, καὶ ἐπὶ δεξιὰ, καὶ ἐπʼ ἀριστερά. φλεγμαῖνον δὲ, ἢ ὀδύνην παρέχον, ἢ ἐντεταμένον, ἢ ἀνωμάλως διακείμενα τὰ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερὰ, ταῦτα πάντα φυλάσσεσθαι χρή. εἰ δὲ καὶ σφυγμὸς ἐνείη ἐν τῷ ὑποχονδρίῳ, θόρυβον σημαίνει, ἢ παραφροσύνην.

Ἀλλὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικατιδεῖν τῶν τοιουτέων· ἢν γὰρ αἱ ὄψιες πυκνὰ κινέωνται, μανῆναι τούτοις ἐλπίς. οἴδημα δὲ ἐν τῷ ὑπο-

χονδρίῳ σκληρόν τι ἐὸν καὶ ἐπωδύνων· κάκισον μὲν, εἰ παρ' ἅπαν εἴη τὸ ὑποχόνδριον. εἰ δὲ εἴη ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει, ἀκινδυνότερόν ἐστιν ἐν τῷ ἐπ' ἀριστερά.

præcordio durus existẽs & dolorosus, pessim⁹ quidẽ est si ꝑ totũ fuerit præcordiũ: si verò fuerit in altera parte, minus periculos⁹ est in sinistra.

Σημαίνει δὲ τὰ τοιαῦτα οἰδήματα, ἐν ἀρχῇ μὲν θάνατον ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι· ἢν δὲ ὑπερβάλλῃ εἴκοσιν ἡμέρας ὅ,τε πυρετὸς ἔχων, καὶ τὸ οἴδημα μὴ καθιστάμενον, ἐς διαπύησιν τρέπεται.

22 Significãt autem eiusmodi tumores, in principio quidẽ, mortem breui affuturam: si verò viginti dies trãsgrediatur, tum febris detinens, tum tumor non cõsidens ad suppurationem conuertitur:

Γίνεται δὲ τουτέοισιν ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ, καὶ αἵματος ῥῆξις ἐκ τῶν ῥινῶν, καὶ κάρτα ὠφελέει.

23 Contingit autem his in primo circuitu, etiam sanguinis eruptio ê naribus, & valde prodest.

Ἀλλ' ἐπανερωτᾷν χρὴ, εἰ τὴν κεφαλὴν ἀλγέουσιν, ἢ ἀμβλυώσσουσιν. ἢν γάρ τι τοιοῦτον εἴη, ἐνταῦθα ῥέπει.

24 Verũ interrogare conuenit, an caput doleant, aut hebetẽ visum habeant. Si enim horũ quid fuerit, ad eum locũ repit.

magis tamē in iunioribus v, ac xxx. annis sanguinis eruptionē expectare conuenit.

25 ¶ Molles verò tumores, & doloris expertes, & digito cedētes diuturniores iudicationes faciūt, & minꝰ illis sunt horrēdi. Si trāsgreditur lx. dies febris detinēs, & tumor nō cōsidit, suppuraturū significat & hūc & eū qui in reliquo vētre est eodē modo. Qui igitur tumores dolorosi sunt, duri, & magni, periculū mortis breui affore significāt: at qui molles, & doloris expertes sunt, & digito cōpressi cedunt, diuturniores illis sunt.

26 ¶ Cæterū tumores in vētre minus faciunt abscessus, ijs qui sunt

μᾶλλον δὲ τοῖσι νεωτέροισι πέντε καὶ τριήκοντα ἐτέων, τὴν τοῦ αἵματος ῥῆξιν προσδέχεσθαι χρή.

Τὰ δὲ μαλθακὰ τῶν οἰδημάτων, καὶ ἀνώδυνα, καὶ τῷ δακτύλῳ ὑπείκοντα, χρονιωτέρας τὰς κρίσιας ποιέεται, καὶ ἧσσον ἐκείνων δεινότερά ἐστιν. εἰ δὲ ὑπερβάλλει ἑξήκοντα ἡμέρας ὅ, τε πυρετὸς ἔχων, καὶ τὸ οἴδημα μὴ καθίσταται, ἔμπυον ἔσεσθαι σημαίνει καὶ τοῦτο καὶ τὸ ἐν τῇ ἄλλῃ κοιλίῃ κατὰ τωὐτό. ὁκόσα μὲν οὖν ἐπώδυνά τέ ἐστι, καὶ σκληρά, καὶ μεγάλα, σημαίνει κίνδυνον θανάτου ὀλιγοχρόνιον. ὁκόσα δὲ μαλθακά τε καὶ ἀνώδυνα, καὶ τῷ δακτύλῳ πιεζόμενα ὑπείκει, χρονιώτερα ἐκείνων.

Τὰς δὲ ἀποστάσιας ἧσσον τὰ ἐν τῇ γαστρὶ οἰδήματα ποιέεται, τῶν ἐν

τοῖσιν ὑποχονδρίοισιν· ἥκιστα δὲ τὰ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ εἰς ἀποπύησιν τρέπεται. αἵματος δὲ ῥῆξιν ἐκ τῶν ἄνω τόπων μάλιστα προσδέχεσθαι.

Ἁπάντων δὲ χρὴ τῶν οἰδημάτων χρονιζόντων περὶ ταῦτα τὰ χωρία, ὑποσκέπτεσθαι τὰς ἐκπυήσιας. τὰ δὲ διαπυήματα τὰ ὧδε δεῖ σκέπτεσθαι τὰ ἐντεῦθεν. ὁκόσα μὲν ἔξω τρέπεται, ἄριστά ἐστι, μικρά τε ἐόντα, καὶ ὡς μάλιστα ἐκκλίνοντα ἔξω, καὶ ἐς ὀξὺ ἀποκυρτούμενα· τὰ δὲ μεγάλα τε ἐόντα καὶ πλατέα, καὶ ἥκιστα ἐς ὀξὺ ἀποκορυφούμενα, κάκιστα· ὅσα δὲ εἴσω ῥήγνυται, ἄριστά ἐστιν, ἃ μηδὲν τῷ ἔξω χωρίῳ ἐπικοινωνέει, ἀλλ' ἐστὶ προεσταλμένα τε καὶ ἀνώδυνα. καὶ πᾶν τὸ ἔξω χωρίον, ὁμόχροον φαίνεται.

in præcordijs. Minimè verò qui ſub vmbilico ſunt, ad ſuppurationẽ cõuertũtur. at ſãguinis eruptio, ex ſupernis locis maximè expectanda.

Omniũ autẽ tumorũ diuturnorũ circa hos locos, ſuppuratio cõſiderãda. Sũt autẽ ſuppurationes quæ hinc fiunt, hoc modo cõſiderãdæ: quæ extra vertũtur, optimæ ſunt, eęq; paruę, & q̃ maximè foras eminẽtes, & in acutũ faſtigiatæ: quæ verò magnæ ſunt, & latæ, & minimè in acutũ faſtigiatæ, eæ peſsimę. quę verò intro rũpũtur, optimæ sũt, quæ nil cũ externo loco cõmunicãt, ſed ſunt cõtractæ, & ſine dolore, & totꝰ externus locꝰ cõcolor apparet.

28 At verò pus optimũ eſt, ſi eſt albũ & æquale, & læue, & q̃ minimè graueolẽs: quod verò huic cõtrariũ eſt, peſsimũ.

29 Aquæ porrò inter cutẽ, ex acutis morbis abortę, omnes malæ ſunt. neq; enim à febre liberãt, & valde doloroſæ sũt, ac letales. Incipiũt autẽ pleręq; à laterũ mollitie, et à lũbis: aliquę verò etiã ab hepate.

30 Quibus igitur à laterũ mollitudine & lũbis principia fiunt, his & pedes intumeſcũt, & alui pflu uia diuturna ipſos tenent, quæ neque dolores ex laterũ mollitudine ac lũbis ſoluũt, et vẽtrẽ molliũt. quib⁹ verò ab hepate

Τὸ δὲ πῦον, ἄριστον λευκόν τε εἶναι, καὶ ὁμαλὸν, καὶ λεῖον, καὶ ὡς ἥκιστα δυσῶδες· τὸ δὲ ἐναντίον τουτέου, κάκιστον.

Οἱ δὲ ὕδρωπες, οἱ ἐκ τῶν ὀξέων νοσημάτων πάντες κακοί. οὔτε γὰρ τοῦ πυρὸς ἀπαλλάσσουσιν, ἐπώδυνοί τε εἰσὶ κάρτα καὶ θανατώδεες. ἄρχονται δὲ οἱ πλεῖστοι, ἀπὸ τῶν κενεώνων καὶ τῆς ὀσφύος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἥπατος.

Οἷσι μὲν οὖν ἀπὸ τῶν κενεώνων καὶ τῆς ὀσφύος αἱ ἀρχαὶ γίνονται, οἵ τε πόδες οἰδέουσι, καὶ διάῤῥοιαι πολυχρόνιοι ἔχουσιν, οὔτε τὰς ὀδύνας λύουσαι τὰς ἐκ τῶν κενεώνων καὶ τῆς ὀσφύος, οὔτε τὴν γαστέρα λαπάσσουσαι. ὁκόσοισι δὲ ἀπὸ τοῦ ἥπατος ὕδρωπες

περιγίνονται, βῆχές τε καὶ θυμὸς τούτοισιν ἐγγίνεται, καὶ οὐδὲν τι ἀποπτύουσιν ἄξιον λόγου, καὶ οἱ πόδες οἰδέουσι, καὶ ἡ γαστὴρ οὐ διαχωρέει, εἰ μὴ σκληρά τε καὶ πρὸς ἀνάγκην· καὶ περὶ τὴν κοιλίην γίνονται οἰδήματα, τὰ μὲν ἐπὶ δεξιὰ, τὰ δ' ἐπ' ἀριστερὰ, ἱστάμενά τε καὶ καταπαυόμενα.

Κεφαλὴ δὲ, καὶ χεῖρες καὶ πόδες ψυχρὰ ἐόντα, κακὸν, τῆς τε κοιλίης, καὶ τῶν πλευρῶν, θερμῶν ἐόντων· ἄριστον δὲ καὶ ὅλον τὸ σῶμα, θερμόν τε ἐὸν, καὶ μαλθακόν.

Στρέφεσθαι δὲ χρὴ ῥηϊδίως τὸν ἀλγέοντα, καὶ ἐν τοῖσι μετεωρισμοῖσιν ἐλαφρὸν εἶναι· εἰ δὲ βαρὺς ἐὼν φαίνοιτο, καὶ τὸ ἄλλο σῶμα καὶ τὰς

aquæ inter cutem oriuntur, his tusses tussiendíq; prõptitudo accedit & nihil memorabile expuũt, & pedes tument, & venter nõ egerit nisi dura, & coactus: & circa aluum fiũt tumores, aliqui in dextra, aliqui in sinistra parte, tum consistentes, tum considentes.

31 Caput autẽ & manus, & pedes, si frigida sunt, malum est, vbi & venter, & latera calida sunt: optimum vero est & totũ corpus calidum esse, ac molle.

32 Cõuerti autem facilè conuenit ægrotum, & in attollẽdo se leuem esse. Si verò grauis esse appareat, & reliquo corpore,

manibus, & pedibus, magis periculosum est.

33 Si verò supra grauitatē vngues & digiti liuidi fiāt, mors e uestigio expectāda est: at si digiti ac pedes penitus nigrescāt, minus perniciosi sunt quàm liuidi.

34 Verùm & alia signa considerare oportet. Si enim facilè ferre videatur malum, & aliud quoddam ex salutaribus ad hæc signa subindicet, morbum ad abscessum verti spes est: ita vt æger quidē supstes māsurus sit, corporis verò partes nigræ factæ, casuræ.

35 Testes & pudenda reuulsa, dolores fortes significant, &

χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐπικινδυνότερον.

Εἰ δὲ πρὸς τῷ βάρει καὶ οἱ ὄνυχες καὶ οἱ δάκτυλοι πελιδνοὶ γίνονται, προσδόκιμος ὁ θάνατος παραυτίκα· μελαινόμενοι δὲ παντελῶς οἱ δάκτυλοι, καὶ οἱ πόδες, ἧσσον ὀλέθριοι τῶν πελιδνῶν εἰσίν.

Ἀλλὰ καὶ τἆλλα σημεῖα σκέπτεσθαι χρή· ἢν γὰρ εὐπετέως φέρων φαίνηται τὸ κακὸν, καὶ ἄλλο τι τῶν περιεστηκότων πρὸς τουτέοισι τοῖσι σημείοισιν ἀποδεικνύῃ, τὸ νόσημα ἐς ἀπόστασιν τραπῆναι ἐλπίς· ὥστε τὸν μὲν ἄνθρωπον περιγενέσθαι, τὰ δὲ μελανθέντα τοῦ σώματος ἀποπεσεῖν.

Ὄρχιες δὲ καὶ αἰδοῖα ἀνεσπασμένα, πόνους ἰσχυροὺς σημαίνει, καὶ

κίνδυνον θανατώδεα.

periculum letale.

Περὶ δὲ ὕπνων, ὥσπερ κατὰ φύσιν σύνηθες ἡμῖν ἐστί, τὴν μὲν ἡμέρην ἐγρηγορέναι χρή· τὴν δὲ νύκτα, καθεύδειν.

Quòd verò ad ſomnos attinet, quemadmodũ ſecundum naturam cõſuetum nobis eſt, interdiu vigilare oportet, noctu dormire.

Ην δὲ εἴη τοῦτο μεταβεβλημένον, κάκιον. ἥκιστα δ' ἂν λυπέοιτο, εἰ κοιμῷτο τὸ πρωῒ ἐς τὸ τρίτον μέρος τῆς ἡμέρης.

Si verò hoc fuerit trãſmutatum, peius eſt. Minimè verò lædi ęger poterit, ſi dormiat manè ad tertiã partem diei.

Οἱ δὲ ἀπὸ τουτέου τοῦ χρόνου ὕπνοι, πονηρότεροί εἰσι.

Qui verò ab hoc tẽpore fiunt ſomni, deteriores ſunt.

Κάκιστον δὲ μὴ κοιμᾶσθαι, μήτε τῆς νυκτὸς, μήτε τῆς ἡμέρης· ἢ γὰρ ὑπὸ ὀδύνης τε καὶ πόνων ἀγρυπνίη, ἢ παραφροσύνη ἔσται ἀπὸ τουτέου τοῦ σημείου.

Peſsimum autem eſt nõ dormire, neq; noctu, neq; interdiu. Aut enĩ præ dolore ac laborib⁹ vigiliæ adſunt, aut delirium aderit ab hoc ſigno.

Διαχώρημα δὲ ἐστὶν ἄριστον, τὸ μαλθακόν τε καὶ ξυνεστηκὸς, καὶ τὴν

Egeſtio alui optima eſt, mollis & cohærẽs, & ſecundum

horam, in qua etiam à ſano egerebatur. Iuxta copiam verò, pro ratione ciborũ ingeſtorum. Tali enim cõtingente exitu, vẽter infernus ſanus fuerit.

ὥρην, ἣν περ καὶ ὑγιαίνοντι ὑπεχώρει· πλῆθος δὲ πρὸς λόγον τῶν ἐσιόντων· τοιαύτης γὰρ ἐούσης τῆς διεξόδου, ἡ κάτω κοιλίη ὑγιαίνοι ἄν.

41 Si verò liquida fuerit egeſtio, conducit neq; ſtridere, neque frequentem eſſe, & paulatim ſecedere. Delaſſatur enim homo ex frequenti deſeſſu, & vigilias vtique contraxerit.

Εἰ δὲ εἴη ὑγρὸν τὸ διαχώρημα, ξυμφέρει μήτε τρύζειν, μήτε πυκνόν τι εἶναι, καὶ κατ' ὀλίγον ὑποχωρέειν. κοπιῴη γὰρ ὁ ἄνθρωπος, ὑπὸ τῆς ξυνεχέος ἐξαναστάσιος, καὶ ἀγρυπνοίη ἄν.

42 Si verò ſæpe aceruatim egerit, periculum eſt ne in animi deliquium incidat. Quin & iuxta copiã ingeſtorum egerere oportet, bis aut ter ĩ die, & noctu ſemel. Plura verò mane, quemadmodum in

Εἰ δὲ ἀθρόον πολλάκις διαχωρέει, κίνδυνος λειποθυμῆσαι. ἀλλὰ χρὴ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν εἰσιόντων, ἢ δὶς, ἢ τρὶς τῆς ἡμέρης ὑποχωρέειν, τῆς δὲ νυκτὸς, ἅπαξ· πλείονα δ' ὑπὸ τὸ πρωῒ, ὥσπερ συνή-

θὲς ὄντι τῷ ἀνθρώ-
πῳ.

Παχύνεσθαι δὲ χρὴ τὸ διαχώρημα, ἰούσης πρὸς κρίσιν τῆς νούσου· ὑπόπυῤῥον δὲ ἔστω, καὶ μὴ λίην δυσῶδες.

Ἐπιτήδειον δὲ καὶ ἕλμινθας στρογγύλας διεξιέναι μετὰ τοῦ διαχωρήματος, πρὸς κρίσιν ἰούσης τῆς νούσου.

Δεῖ δὲ ἐν παντὶ τῷ νοσήματι, λαπαρὴν τὴν κοιλίην εἶναι, καὶ εὔογκον· ὑδαρὲς δὲ κάρτα ἢ λευκὸν, ἢ χλωρὸν, ἢ ἐρυθρὸν ἰσχυρῶς, ἢ ἀφρῶδες διαχωρέειν· πονηρὰ ταῦτα πάντα.

Ἔτι δὲ πονηρὸν, καὶ σμικρόν τε ἐὸν, καὶ γλίσχρον, καὶ λευκὸν, καὶ

conſuetudine eſt homini.

43 Inſpiſſari autem oportet egeſtionem, morbo ad iudicationem tẽdente: ſit autem ſubfulua, & non valde graueolens.

44 Commodum eſt & lumbricos rotundos cũ egeſtione prodire, morbo ad iudicationem tendente.

45 Oportet autem in omni morbo mollem eſſe ventrem, & iuſta mole præditũ. at verò aquoſum valde, aut albũ, aut pallidum, aut viride, aut vehementer rufum, aut ſpumoſum ſtercus egerere: hæc omnia mala ſunt.

46 Malũ inſuper eſt & quod exiguũ eſt, & viſcoſum ac albũ,

aut ſubuiride ac læue.

ὑπόχλωρον, καὶ λεῖον.

47 His verò magis letalia fuerint ſtercora nigra, aut pĩguia, aut liuida, aut ęruginoſa, & malè olẽtia.

Τουτέων δὲ θανατωδέστερα ἂν εἴη τὰ μέλανα, ἢ λιπαρὰ, ἢ πέλια, ἢ ἰώδεα, ἢ κάκοδμα.

48 Quæ verò varia sũt, diuturniora quidem his ſunt, nihilominus autẽ pernicioſa. Sunt autẽ talia, ramentoſa, & biliosa & cruẽta, & praſina, & nigra, aliquando ſimul inter ſe exeuntia, aliquando particulatim.

Τὰ δὲ ποικίλα, χρονιώτερα μὲν τουτέων, ὀλέθρια ἐστὶν οὐδὲν ἧσσον. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα, ξυσματώδεα, καὶ χολώδεα, καὶ πρασοειδέα, καὶ μέλανα, ποτὲ μὲν ὁμοῦ διεξερχόμενα ἀλλήλοισι, ποτὲ δὲ κατὰ μέρος.

49 Flatum porrò ſine ſtrepitu ac crepitu prodire optimũ eſt. melius autem eſt & cum ſtrepitu exire, q̃ iſthic reuolui. & qui ſic progreſſus eſt flatus, aut dolere qd hominẽ ſignificat,

Φῦσαι δὲ ἄνευ ψόφου καὶ παρδήσιος διεξιέναι, ἄριστον· κρέσσον δὲ, καὶ σὺν ψόφῳ διελθεῖν, ἢ αὐτοῦ ἀνειλέεσθαι. καὶ οὕτω διεξιοῦσα, σημαίνει ἢ πονέειν τι τὸν ἄνθρωπον,

ἢ παραφρονέειν, ἢν μὴ ἑκὼν ὁ ἄνθρωπος οὕτω τὴν ἄφεσιν τῆς φύσης ποιήσηται.

aut delirare: niſi ſua ſponte homo ita flatum emittat.

Τοὺς δὲ ἐκ τῶν ὑποχονδρίων πόνους τε καὶ κυρτώματα, ἢν ᾖ νεαρὰ, καὶ μὴ ξὺν φλεγμονῇ, λύει βορβορυγμὸς ἐγγινόμενος ἐν τῷ ὑποχονδρίῳ· καὶ μάλιστα μὲν διεξιὼν ξὺν κόπρῳ τε, καὶ οὔρῳ, καὶ φύσῃ· ἢν δὲ μὴ, καὶ αὐτὸς δὴ περαιωθεὶς, ὠφελέει· ὠφελέει δὲ καὶ ὑποκαταβὰς ἐς τὰ κάτω χωρία.

50 Cæterùm præcordiorũ dolores ac tumores, ſi fuerint recentes, & nõ cum inflammatione, ſoluit murmur in præcordio obortum: & maximè quidem ſi pertrãſierit cum ſtercore, & vrina, ac flatu: ſin minus, etiam ipſum ꝑ ſe ſi trãſierit, prodeſt: prodeſt itẽ ſi ſubdeſcenderit ad infernos locos.

Τὸ δὲ οὖρον ἄριστόν ἐστιν, ὅταν ᾖ λευκή τε ἡ ὑπόστασις, καὶ λείη, καὶ ὁμαλὴ παρὰ πάντα τὸν χρόνον, ἐς τ' ἂν κριθῇ ἡ νοῦσος· σημαίνει γὰρ ἀσφάλειάν τε, καὶ νόσημα ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι.

51 Optima verò eſt vrina, quũ fuerit alba ſubſidentia, & lęuis, & æqualis per totum tẽpus, donec iudicatus fuerit morbus. ſignificat enim & ſecuritatẽ, & morbum fore breuem.

52 Si intermiserit, & aliquando quidē pura meiatur, aliquando verò subsidet album ac lęue, diuturnior fit morbus, & minus securus.

Εἰ δὲ διαλείποι, καὶ ποτὲ μὲν καθαρὸν οὐρέοιτο, ποτὲ δὲ ὑφίσταιτο τὸ λευκὸν καὶ λεῖον, χρονιωτέρα γίνεται ἡ νοῦσος, καὶ ἧσσον ἀσφαλής.

53 Si verò fuerit & vrina subrubra, & subsidentia ipsius similis, & læuis, diuturniorem quidē hęc morbum q̃ prior significat, sed valde salutarem.

Εἰ δὲ εἴη τό, τε οὖρον ὑπέρυθρον, καὶ ἡ ὑπόστασις αὐτέου ὁμοίη, καὶ λείη, πολυχρονιώτερον μὲν τοῦτο τοῦ πρώτου γίνεται, σωτήριον δὲ κάρτα.

54 At subsidentiæ in vrinis crassiores polentæ partes referentes, prauæ sunt. His autem peiores sunt laminosæ. Albæ verò & tenues valde malæ sunt. Verū his deteriores sunt furfuraceæ.

Κριμνώδεες δὲ ἐν τοῖσιν οὔροισιν αἱ ὑποστάσιες, πονηραί· τουτέων δὲ εἰσὶ κακίους, αἱ πεταλώδεες· αἱ λευκαὶ δὲ καὶ λεπταὶ, κάρτα φλαῦραι· τουτέων δ' ἔτι κακίους εἰσὶν αἱ πιτυρώδεες.

55 Nubeculæ quæ ferūtur in vrinis, al-

Νεφέλαι ἐμφερόμεναι τοῖσιν οὔροισι, λευ-

καὶ μὲν ἀγαθαὶ, μέλαιναι δὲ φλαῦραι. ἔστ' ἂν δὲ πυῤῥόντε εἴη τὸ οὖρον καὶ λεπτὸν, σημαίνει τὸ νόσημα ἄπεπτον εἶναι. ἢν δὲ καὶ πολυχρόνιον εἴη τοιοῦτον ἐὸν, κίνδυνος μὴ οὐ δυνήσεται ὁ ἄνθρωπος διαρκέσαι, ἔστ' ἂν πεπανθῇ τὸ οὖρον.

Θανατωδέστερα δὲ τῶν οὔρων, τά τε δυσώδεα, καὶ ὑδατώδεα, καὶ μέλανα, καὶ παχέα.

Επὶ δὲ τοῖσι μὲν ἀνδράσι καὶ τῇσι γυναιξὶ, τὰ μέλανα τῶν οὔρων κάκιστα· τοῖσι δὲ παιδίοισι, τὰ ὑδατώδεα.

Οκόσοι δ' ἂν οὖρα λεπτὰ καὶ ὠμὰ οὐρέουσι πουλὺν χρόνον, ἢν τ' ἄλλα ὡς περιεσομένοισι σημεῖα ᾖ, τουτέοι-

bæ quidē bonæ ſunt, nigræ verò malæ. Qnandiu verò fulua fuerit vrina & tenuis, morbum incō coctum eſſe ſignificat. Si verò & diuturna fuerit talis exiſtens periculū eſt ne ſufficere homo poſſit, donec vrina fuerit concocta.

Letaliores autem ſunt vrinæ, & fœtidæ, & aquoſæ, & nigræ, & craſſæ.

At tum in viris, tum in mulieribus nigræ vrinæ peſsimæ ſunt, in pueris autem aquoſæ.

Quicunque vrinas tenues & crudas meiunt multo tempore, ſi alia veluti ſuperſtitibus futuris ſigna fuerint, ijs

abſceſſum expectare oportet ad locos infra ſeptum tranſuerſum.

59 Sed & pinguedines ſupernè inſtãtes, araneorum telis ſimiles, dãnare oportet: ſunt enim colliquationis ſigna.

60 Conſiderare verò conuenit invrinis in quibꝰ nubeculę sũt, an ſupernè aut infernè ſint, & quales habeãt colores. Et quæ quidem deorſum feruntur, cum coloribꝰ relatis, eas bonas eſſe putare, ac laudare: quæ verò ſurſum ferũtur, cũ coloribus relatis, malas eſſe, & tales dãnare.

61 Nec verò decipiat te, ſi veſica morbum aliquẽ habens, eiuſ-

σιν ἀποστάσιν δεῖ προσδέχεσθαι ἐς τὰ κάτω τῶν φρενῶν χωρία.

Καὶ τὰς λιπαρότητας δὲ τὰς ἄνω ἐφισταμένας, ἀραχνοειδέας μέμφεσθαι· συντήξιος γὰρ σημεῖα.

Σκοπεῖν δὲ χρὴ τῶν οὔρων ἐν οἷσι αἱ νεφέλαι, ἤν τε ἄνω, ἤν τε κάτω ἔωσι, καὶ τὰ χρώματα ὁκοῖα ἴσχουσι· καὶ τὰς μὲν κάτω φερομένας ξὺν τοῖς χρώμασιν οἷσιν εἴρηται, ἀγαθὰς εἶναι νομίζειν καὶ ἐπαινέειν· τὰς δὲ ἄνω ξὺν τοῖσι χρώμασιν, οἷσιν εἴρηται, κακὰς εἶναι, καὶ μέμφεσθαι τὰς τοιάσδε.

Μὴ ἐξαπατάτω δέ σε, ἤν γε ἡ κύστις τι νόσημα ἔχουσα, τῶν οὔ-

ρων τὰ τοιαῦτα ἀποδιδῷ· οὐ γὰρ τοῦ ὅλου σώματος σημεῖον ἐστὶν, ἀλλ' αὐτῆς καθ' ἑωυτῆς.

modi vrinas reddiderit: nō enī totius corporis signū est, sed ipsius per se vesicæ.

Ἔμετος δὲ ὠφελιμώτατος, ὁ φλέγματος καὶ χολῆς ξυμμεμιγμένος, καὶ μὴ παχὺς κάρτα μηδὲ πολὺς ὡς μάλιστα· οἱ γὰρ ἀκρητέστεροι κακίους εἰσίν.

Vomitus cómodissimus est, ex pituita ac bile q̄ maximè p̄mixtus, & non crassus valde, neq; multus: nā meraciores, deteriores sunt.

Εἰ δὲ εἴη τὸ ἐμεύμενον πρασοειδὲς, ἢ πέλιον, ἢ μέλαν, ὅ,τι ἂν ᾖ τουτέων τῶν χρωμάτων, νομίζειν χρὴ πονηρὸν εἶναι.

Si verò id quod vomitu reiectū est, prasini fuerit coloris, aut liuidum aut nigrum: quicunque horum fuerit colorū, malum esse putandum est.

Εἰ δὲ καὶ πάντα τὰ χρώματα ὁ ωὐτὸς ἄνθρωπος ἐμέει, κάρτα ὀλέθριον τοῦτο γίνεται· τάχιστα γὰρ θάνατον σημαίνει τὸ πέλιον τῶν ἐμεσμάτων, εἰ ὄζει δυσῶδες.

Si verò omnes colores idē homo vomit, valde perniciosum hoc est. Celerrrimā enim mortē significat liuidus vomitus si graueolens fuerit.

Πᾶσαι δὲ αἱ ὑπόσα-

Omnes verò subpu

tridi ac fœtidi odores, in omnibus vomitibus mali sunt.

Sputũ verò in omnibus doloribus, quæ circa pulmonem & costas fiunt, citò ac facile expui conuenit, & flauum sputo valde permixtũ apparere. Si enim longè postea post principium doloris, expuerit quod flauum est, aut fuluum, aut quod multá tussim inducit, & nõ valde permixtum est, deterius est. Nam & flauum meracum, periculosum est: & albũ ac viscosum & rotũdum, inutile est. Malum est & quod viride est valde, itémque pallidũ & quod spumosum.

σαπροι καὶ δυσώδεες ὀσμαὶ, κακαὶ ἐν πᾶσι τοῖσιν ἐμεομένοισιν.

Πτύελον χρὴ ἐν πᾶσι τοῖσιν ἀλγήμασι, τοῖσι περὶ τὸν πλεύμονα καὶ τὰς πλευρὰς, ταχέως τε ἀναπτύεσθαι, καὶ εὐπετέως· ξυμμεμιγμένον τε φαίνεσθαι τὸ ξανθὸν, ἰσχυρῶς τῷ πτυέλῳ· εἰ γὰρ πολλῷ ὕστερον μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀδύνης, ἀναπτύοιτο ξανθὸν ἐὸν, ἢ πυῤῥὸν, ἢ πολλὴν βῆχα παρέχον, καὶ μὴ ἰσχυρῶς ξυμμεμιγμένον, κάκιον γίνεται· τό, τε γὰρ ξανθὸν ἄκρητον ἐὸν, κινδυνῶδες· τὸ δὲ λευκὸν καὶ γλίσχρον καὶ στρογγύλον, ἀλυσιτελές. κακὸν δὲ καὶ τὸ χλωρὸν ἐὸν κάρτα καὶ τὸ ἀφρῶδες.

Εἰ δὲ εἴη οὕτως ἄκρητον, ὥστε καὶ μέλαν φαίνεσθαι, δεινότερόν ἐστι τοῦτο ἐκείνων.

Si verò ita ſit meracū, vt etiā nigrum appareat, hoc ipſum deterius eſt q̄ illa.

Κακὸν δὲ καὶ ἢν μηδὲν ἀνακαθαίρηται, μηδὲ προΐῃ ὁ πλεύμων, ἀλλὰ πλήρης ἐὼν ζέῃ ἐν τῷ φάρυγγι.

Malum etiam eſt ſi nihil repurgetur, neque emittat pulmo, ſed plenus ferueat in gutture.

Κορύζας δὲ καὶ πταρμοὺς ἐπὶ πᾶσι τοῖσι περὶ τὸν πλεύμονα νοσήμασι, προγεγονέναι ἢ ἐπιγίνεσθαι, κακόν· ἀλλ᾽ ἐν τοῖσιν ἄλλοισι νοσήμασι τοῖς θανατωδεστάτοισιν οἱ πταρμοὶ λυσιτελοῦσιν.

Grauedines & ſternutationes in omnibus circa pulmonem morbis, & anteceſsiſſe, & ſuccedere, malū eſt. At in alijs morbis letaliſsimis ſternutationes proſunt.

Αἵματι δὲ ξυμμεμιγμένον μὴ πολλῷ πτύελον ξανθὸν ἐν τοῖσι περιπλευμονικοῖσιν, ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς νούσου πτυόμενον περιεστικὸν καὶ κάρτα ὠφελέει· ἑβδομαίῳ δὲ ἐόντι καὶ παλαιοτέρῳ, ἧσσον ἀσφαλές.

Sputum autem flauū ſanguine p̄mixtum non multo, ſi in pulmonis inflammatione, in principio morbi reijciatur, ſalutare eſt, & valde prodeſt. Si verò ſeptimo die, aut poſteriꝰ, minus ſecurum eſt.

71 Omnia ſputa mala ſunt, quę dolorē non ſedant: peſsima verò ſunt nigra, velut deſcriptum eſt: quæ verò dolorem ſedant, omnium optima exiſtunt.

72 Quicunque dolores ex his locis non ſedantur, neque ad ſputorum purgationes, neque ad ſtercorum alui ſubductionem, neque ad venæ ſectiones, & victus rationem ac medicamēta, eos ad ſuppurationem verti ſcito.

73 Ex ſuppurationibus quæcunq; dum ſputum adhuc bilioſum eſt, ſuppurātur, pnicioſę valde ſunt, ſiue bilioſum illud in parte, ſiue ſimul cum pure expuatur:

Πάντα δὲ πτύελα πονηρά ἐστιν, ὁκόσα ἂν τὴν ὀδύνην μὴ παύῃ· κάκιστα δὲ τὰ μέλανα, ὡς διαγέγραπται· τὰ δὲ παύοντα ὀδύνην, πάντων ἀμείνω ἀναπτυόμενα.

Ὁκόσα δὲ τῶν ἀλγημάτων ἐκ τουτέων τῶν χωρίων μὴ παύηται, μήτε πρὸς τὰς τῶν πτυέλων καθάρσιας, μήτε πρὸς τὴν τῆς κοιλίης ἐκκόπρωσιν, μήτε πρὸς τὰς φλεβοτομίας τε καὶ φαρμακείας, καὶ διαίτας, εἰδέναι δεῖ ἐκπυήσοντα.

Τῶν δὲ ἐκπυημάτων ὁκόσα μὲν ἔτι χολώδεος ἐόντος τοῦ πτυέλου ἐκπυΐσκεται, ὀλέθρια κάρτα, ἤν τε ἐν μέρει τὸ χολῶδες τῷ πύῳ ἀναπτύοιτο, ἤν τε ὁμοῦ.

μάλιϛα ἢ ἢν ἄρξηται χωρέειν τὸ ἐμπύημα, ἀπὸ τουτέου τοῦ πτυέλου, ἑβδομαίου ἐόντος τοῦ νοσήματος. ἐλπὶς δὲ τὸν τὰ τοιαῦτα πτύοντα, ἀποθανέεσθαι τεσσαρεσκαιδεκαταῖον, ἢν μή τι αὐτέῳ ἐπιγένηται ἀγαθόν.

Ἐϛι δὲ, τὰ μὲν ἀγαθὰ τάδε· εὐπετέως φέρειν τὸ νόσημα, εὔπνοον εἶναι, τῆς ὀδύνης ἀπηλλάχθαι, τό, τε πτύελον ῥηιδίως ἀναβήσσειν, τό, τε σῶμα ὁμαλῶς φαίνεσθαι θερμόν τε εἶναι καὶ μαλθακὸν, καὶ δίψαν μὴ ἔχειν, οὖρά τε καὶ διαχωρήματα, καὶ ὕπνους καὶ ἱδρῶτας, ὡς διαγέγραπται, ἕκαϛα εἰδέναι ἀγαθὰ ἐόντα ἐπιγίνεσθαι· οὕτω μὲν γὰρ ἁπάντων τουτέων ἐπι-

& hoc potiſsimùm, ſi morbo ad ſeptimum diem progreſſo, ſuppuratio ab hoc ſputo procedere incipiat. Timor autem eſt eũ qui talia expuit, moriturum eſſe decimaquarta die, niſi aliquod bonum ſignum ipſi acciderit.

Sunt autem bona hęc: facilè ferre morbum, bene ſpirare, à dolore liberatũ eſſe, ſputũ facilè tuſsiendo reijcere, corpus æqualiter calidum ac molle apparere, ſitim nõ habere, vrinas & alui egeſtiones, & ſomnos, & ſudores, velut deſcriptũ eſt: hæc ſingula noſſe cõuenit accidere vt quæ bona ſint. Nã omnibus his ſic

contingentibus, homo non morietur.

25 Si verò aliqua ex his accesserint, aliqua non, nō ampliore tempore vita producta, decimaquarta die homo peribit.

26 Porrò mala signa his contraria sunt: ęgrè ferre morbum, spiritum magnū & densum esse, dolorē non sedari, sputū vix tussiendo reijcere, valde sitire, corpus inæqualiter à febri teneri, ventrem quidem ac costas fortiter calidas esse, frontem verò & manus ac pedes frigidos. Vrinas autem & alui egestiones, & somnos, & sudores, velut descriptum est: hæc singula nosse opor-

γινομένων, ἔτι ἂν ἀποθάνοι ὁ ἄνθρωπος.

Ἢν δὴ τὰ μέν τι τουτέων ἐπιγίνοιτο, τὰ δὲ μὴ, οὐ πλέονα χρόνον ζήσας ἢ τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας, ἀπόλοιτ᾽ ἂν ὁ ἄνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὰ ἐναντία τουτέων· δυσπετέως φέρειν τὴν νοῦσον, πνεῦμα μέγα καὶ πυκνὸν εἶναι, τὴν ὀδύνην μὴ παύεσθαι, τὸ πτύελον μόλις ἀναβήσσειν, διψῆν κάρτα, τό, τε σῶμα ὑπὸ πυρὸς ἀνωμάλως ἔχεσθαι καὶ τὴν μὲν κοιλίην καὶ τὰς πλευρὰς, θερμὰς εἶναι ἰσχυρῶς, τὸ δὲ μέτωπον καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ψυχρούς· οὖρα δὲ καὶ διαχωρήματα, καὶ ὕπνους, καὶ ἱδρῶτας, ὡς διαγέγραπται, ἕκαστα εἰδέναι

κακὰ

κακὰ ἐόντα· οὕτως δὲ εἰ ἐπιγένοιτό τι τῷ πτυέλῳ τουτέων, ἀπόλλοιτο ἂν ὁ ἄνθρωπος, πρὶν ἢ ἐς τὰς τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας ἀφικέσθαι, ἢ ἐναταῖος, ἢ ἐνδεκαταῖος. οὕτως οὖν ξυμβάλλεσθαι χρὴ, ὡς τοῦ πτυέλου τουτέου θανατώδεος ἐόντος μάλα, καὶ οὐ περιάγοντος ἐς τὰς τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας.

Τὰ δὲ ἐπιγινόμενά τε κακὰ καὶ ἀγαθὰ ξυλλογιζόμενον ἐκ τουτέων χρὴ τὰς προῤῥήσιας προλέγειν· οὕτω γὰρ ἂν τις ἀληθεύοι μάλιστα.

Αἱ δὲ ἄλλαι ἐκπυήσιες ἐῤῥήγνυνται αἱ πλεῖσται, αἱ μὲν εἰκοσταῖαι, αἱ δὲ τριηκοσταῖαι, αἱ δὲ τεσσαρακονθήμεροι, αἱ

tet mala esse. Si enim ita accesserit horum aliquid ad sputum, peribit vtiq; homo, priusquam ad decimum quartum diem peruenerit, aut nono die, aut vndecimo. Sic igitur coniecturã facere oportet, quòd hoc sputũ letale sit valde, & non perducat ad decimũ quartum diem.

Proinde & mala & bona signa expẽdentem ex his, prędictiones facere oportet: ita enim potissimũ veritatem consequi quis poterit.

At verò aliæ suppurationes rumpuntur, plurimę quidem vigesimo die, alię verò trigesimo, aliæ quadragesimo, ali-

quę verò ad sexaginta dies perueniunt.

79 Considerare verò futuræ suppurationis principium oportet, suppuratione facta ab ea die qua primum homo febricitauit, aut si fortè ipsum primùm rigor apprehẽdit: & si pro dolore grauitatẽ sibi factam esse dixerit, in eo loco in quo dolebat: hæc enim in principijs suppurationum fiunt.

80 Ex his igitur tẽporibus eruptionẽ suppurationum fore expectare oportet ad prædicta tempora.

81 Si verò suppuratio fuerit in altero latere solùm, vertere & considerare oportet in his, num aliquem

δὲ πρὸς τὰς ἑξήκοντα ἡμέρας ἀφικνέονται.

Ἐπισκέπτεσθαι δὲ χρὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐμπυήματος ἔσεσθαι λογιζόμενον, ἀπὸ τῆς ἡμέρης ᾗ τὸ πρῶτον ὁ ἄνθρωπος ἐπύρεξεν, ἢ εἴποτε αὐτὸν πρῶτον ῥῖγος ἔλαβε· καὶ εἰ φαίη ἀντὶ τῆς ὀδύνης αὐτῷ βάρος γεγενῆσθαι ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἤλγεε· ταῦτα γὰρ ἐν ἀρχῇσι γίνεται τῶν ἐμπυημάτων.

Ἐξ οὖν τουτέων τῶν χρόνων τὴν ῥῆξιν χρὴ προσδέχεσθαι τῶν ἐμπυημάτων ἔσεσθαι ἐς τοὺς χρόνους τοὺς προειρημένους.

Εἰ δὲ εἴη τὸ ἐμπύημα ἐπὶ θάτερα μοῦνον, στρέφειν τε καὶ καταμανθάνειν χρὴ ἐπὶ τουτέοισι, μήτε

ἔχῃ ἄλγημα ἐν τῷ ἑτέρῳ πλευρῷ, καὶ ἢν θερμότερον ᾖ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, κατακλινομένου ἐπὶ τὸ ὑγιαῖνον πλευρὸν, ἐρωτᾷν εἴ τι αὐτῷ δοκέει βαρὺ ἐκκρέμασθαι ἐκ τοῦ ἄνωθεν· εἰ γὰρ εἴη τοῦτο, ἐπὶ θάτερόν ἐστι τὸ ἐμπύημα, ἐπὶ ὁκοῖον ἂν πλευρὸν τὸ βάρος γίνηται.

habeat dolorem in altero latere, & an alterum altero sit calidius: & reclinato ægro in latus sanum, interrogare ipsum, an videatur ipsi graue quid ex superno latere incumbere: si enim hoc fuerit, in altero est suppuratio, in quo grauitas affuerit.

Τοὺς δὲ ξύμπαντας ἐμπύους γινώσκειν χρὴ τοῖσι δὴ τοῖσι σημείοισι· πρῶτον μὲν, εἰ ὁ πυρετὸς οὐκ ἀφίησιν, ἀλλὰ τὴν μὲν ἡμέρην λεπτὸς ἴσχει, τὴν δὲ νύκτα πλείων.

Cæterùm omnes suppuratos ex his signis cognoscere oportet: primùm quidem, si febris non dimittit, sed per diem quidẽ tenuis est, noctu verò amplior.

Καὶ ἱδρῶτες πολλοὶ ἐπιγίνονται, βῆχές τε καὶ θυμὸς ἐγγίνεται αὐτέοισι, καὶ ἀποπτύουσιν οὐδὲν ἄξιον λόγου.

Et sudores multi oboriuntur, tusséσque ac tussiendi prõptitudo ipsis adest, & nihil memorabile expuunt.

84 Et oculi caui fiũt, & maxillæ ruborem contrahunt.

Καὶ οἱ μὲν ὀφθαλμοὶ, ἔγκοιλοι γίνονται· αἱ δὲ γνάθοι, ἐρυθήματα ἴσχουσι.

85 Et vngues quidẽ manuum curuãtur, digiti verò calescũt, & potissimum summi: & in pedibus tumores fiunt.

Καὶ οἱ μὲν ὄνυχες τῶν χειρῶν γρυποῦνται· οἱ δὲ δάκτυλοι θερμαίνονται, καὶ μάλιστα ἄκροι. καὶ ἐν τοῖσι ποσὶν οἰδήματα γίνεται.

86 Et cibos non appetunt, & pustulæ per corpus enascuntur.

Καὶ σιτίων οὐκ ἐπιθυμέουσι, καὶ φλύκταιναι γίνονται ἀνὰ τὸ σῶμα.

87 Quæcunq; igitur suppurationes diuturnæ sunt, hæc signa habent, & fidem ipsis valde habere oportet.

Ὁκόσα μὲν οὖν ἐγχρονίζει τῶν ἐμπυημάτων, ἔχει τὰ σημεῖα ταῦτα, καὶ πιστεύειν αὐτοῖσι χρὴ κάρτα.

88 Quæ verò breues sunt, ex his signis cognoscere oportet, si quid apparuerit ex his, qualia in principijs fiunt. Simul autẽ & si aliquanto difficilius spirauerit homo.

Ὁκόσα δὲ ὀλιγοχρόνιά ἐστι, σημαίνεσθαι τουτέων, ἤν τι ἐπιφαίνηται, οἷα καὶ τοῖσιν ἐν ἀρχῇσι γινομένοισιν. ἅμα δὲ καὶ ἤν τι δυσπνούστερος ᾖ ὁ ἄνθρωπος.

Τὰ δὲ ταχύτερον αὐτέων καὶ βραδύτερον ἐῤῥηγνύμενα, τοῖσδε γινώσκειν χρή. ἢν μὲν ὁ πόνος ἐν ἀρχῇσι γίνηται, καὶ ἡ δύσπνοια, καὶ ἡ βὴξ, καὶ ὁ πτυαλισμὸς διατείνῃ, ἐς τὰς εἴκοσιν ἡμέρας ἔχων, προσδέχεσθαι τὴν ῥῆξιν, ἢ καὶ ἔτι πρόσθεν· ἢν δὲ ἡσυχαίτερος ὁ πόνος ᾖ, καὶ τἄλλα πάντα, τουτέοισι κατὰ λόγον τουτέου προσδέχεσθαι τὴν ῥῆξιν ἐς ὕστερον.

Γίνεσθαι δὲ ἀνάγκη καὶ πόνον, καὶ δύσπνοιαν, καὶ πτυελισμὸν πρὸ τῆς τοῦ πύου ῥήξιος.

Περιγίνονται δὲ τουτέων μάλιστα μὲν οὓς ἂν ἀφῇ ὁ πυρετὸς αὐθήμερον μετὰ τὴν ῥῆξιν, καὶ σιτίων ταχέως

At verò quę ex ipsis citius & tardius rũpuntur, his signis cognoscere oportet. Si quidẽ enim dolor in principijs fiat, & spirãdi difficultas, & tussis, & sputatio perseuerãs, ad vigesimum diem pertingat, eruptionẽ tũc expectare oportet, aut etiam prius. Si verò quietior fuerit dolor, & alia omnia ꝓ huius ratione, eruptio posterius expectãda est.

Necesse verò est accedere & dolorẽ, & spirãdi difficultatẽ, & sputationem, ante puris eruptionem.

Ex his aũt maximè superstites manẽt hi quos febris eodẽ post eruptionẽ die dimiserit: & q cibos citò

appetiuerint, & à ſiti liberati fuerint: & ſi venter parua & cōpacta egeſſerit, & pus albũ & læue & eiuſdem coloris fuerit, & à pituita liberum, & citra dolorem ac tuſsim fortem repurgetur.

Ac optimè quidē ſic ac celerrimè liberantur: ſin minus, hi quibus proxima his contigerint.

At verò intereunt hi quos febris nō dimiſerit, aut vbi ipſos dimiſiſſe putata fuit, rurſus recaleſcēs apparuerit: & qui ſitim quidem habuerint, cibos autem non appetiuerint, & ſi venter liquidus fuerit, & pus pallidum ſiue viride, & liuidum ex-

ἐπιθυμῶσι, καὶ δίψης ἀπηλλαγμένοι ἔωσι, καὶ ἡ γαστὴρ σμικρά τε καὶ ξυνεστηκότα ὑποχωρέῃ καὶ τὸ πῦον λευκόν τε καὶ λεῖον καὶ ὁμόχροον ᾖ, καὶ φλέγματος ἀπηλλαγμένον, καὶ ἄτερ πόνου τε καὶ βηχὸς ἰσχυρῆς ἀνακαθαίρηται.

Ἄριστα μὲν οὕτως καὶ τάχιστα ἀπαλλάσσουσιν· ἢν δὲ μή, οἷσιν ἂν ἐγγυτάτω τούτων γίνηται.

Ἀπόλλυνται δὲ οὓς ἂν ὅ,τε πυρετὸς μὴ ἀφείῃ, ἢ δοκέων αὐτέους ἀφιέναι, αὖθις φαίνηται ἀναθερμαινόμενος· καὶ δίψαν μὲν ἔχωσι, σιτίων δὲ μὴ ἐπιθυμέωσι· καὶ ἡ κοιλίη ὑγρὴ ᾖ, καὶ τὸ πῦον χλωρὸν καὶ πέλιον πτύ-

η, ἢ φλεγματῶδες καὶ ἀφρῶδες. ἢν ταῦτα πάντα γίγνηται, ἀπόλλυνται.

puerint, aut pituitosum & spumosum. Si hæc omnia contigerint, pereunt.

Ὁκόσοισι δ' ἂν τούτων, τὰ μὲν ἐπιγένηται, τὰ δὲ μή, οἱ μὲν αὐτέων ἀπόλλυνται, οἱ δὲ ἐν πολλῷ χρόνῳ περιγίνονται. ἀλλ' ἐκ πάντων τῶν τεκμηρίων τῶν ἐόντων ἐν τουτέοισι, σημαίνεσθαι καὶ τοῖσιν ἄλλοισι πᾶσιν.

94 Quibus verò ex his quædam accesserint, quædã non, horum aliqui intereũt, aliqui in multo tempore superstites euadunt. Verũ ex omnibus signis quę adsũt, tum in his, tum in alijs omnibus cõiecturam facere oportet.

Ὁκόσοισι δὲ ἀποστάσιες γίγνονται ἐκ τῶν περιπλευμονικῶν νοσημάτων, παρὰ τὰ ὦτα, καὶ ἐμπύουσιν ἐς τὰ κάτω χωρία, καὶ συριγγοῦνται, οὗτοι δὲ περιγίνονται.

95 Quibuscunque ex inflammati pulmonis morbis, abscessus circa aures fiunt, & suppurantur ad infernas partes, afistulantur, hi superstites euadunt.

Ἐπισκέπτεσθαι δὲ χρὴ τὰ τοιαῦτα, ὧδε· ἢν ὅ,τε πυρετὸς ἔχῃ, καὶ ἡ ὀδύνη μὴ παύη-

96 Verũ huiusmodi sic cõsiderare oportet. Si & febris detinuerit, & dolor nõ seda-

tus fuerit, & sputum ꝓ ratione nō prodierit, neq; biliosæ, neq; solutū faciles, & mere racæ alui egestiones fuerint neque vrina valde multa, & multam subsidentiā habens: iudicatur autē superstes futurus ab omnibus reliquis salutaribus signis, tūc abscessus huiusmodi fore sperandū est. Fiūt autē partim ad infernas partes, quibus videlicet inflammatio aliqua circa præcordia affuerit: partim in supernis, quib⁹ pręcordiū molle & doloris exors ꝑmāserit, & vbi spirandi difficultas, quæ ꝑ tēpus aliquod affuit, desierit citra aliam manifestā causam.

ται, καὶ τὸ πτύελον μὴ ἐκχωρέῃ κατὰ λόγον, μὴ δὲ χολώδεες αἱ τῆς κοιλίης διαχωρήσιες, μὴ δὲ εὔλυτοί τε καὶ ἄκρητοι γίγνοιντο. καὶ μηδὲ τὸ οὖρον πουλύ τε κάρτα καὶ πολλὴν ὑπόστασιν ἔχον· ὑπηρετῆται δὲ περιεστικῶς ὑπὸ τῶν λοιπῶν πάντων τῶν περιεστικῶν σημείων, τουτέοισι χρὴ τὰς τοιαύτας ἀποστάσιας ἐλπίζειν ἔσεσθαι. γίνονται δὲ αἱ μὲν ἐς τὰ κάτω χωρία, οἷσιν ἂν περὶ τὰ ὑποχόνδρια τοῦ φλέγματός τι ἐγγίνηται· αἱ δὲ ἄνω, οἷσι τὸ ὑποχόνδριον λαπαρόν τε καὶ ἀνώδυνον διατελέῃ· δύσπνους δέ τινα χρόνον γενόμενος, παύσηται ἄτερ φανερῆς προφάσιος ἄλλης.

Αἱ δὲ ἀποστάσιες αἱ ἐς τὰ σκέλεα ἐν τῇσι περιπλευμονίῃσι τῇσιν ἰσχυρῇσί τε καὶ ἐπικινδύνοισι, λυσιτελέες μὲν πᾶσαι, ἄρισται δὲ αἱ τοῦ πτυέλου ἐν μεταβολῇ ἐόντος γιγνόμεναι· εἰ γὰρ τὸ οἴδημα καὶ ἡ ὀδύνη γίγνοιτο, τοῦ πτυέλου ἀντὶ ξανθοῦ πυώδεος γινομένου καὶ ἐκχωρέοντος ἔξω, οὕτως ἂν ἀσφαλέστατα ὅ, τε ἄνθρωπος περιγίνοιτο, καὶ ἡ ἀπόστασις ἀνώδυνος τάχιστα παύσεται.

17 Cæterũ abſceſſus ad crura in pulmonis inflãmationibus fortibus ac periculoſis omnes quidem vtiles ſunt, optimi verò ſunt, qui dum ſputum iã in mutatione eſt, fiunt. Si enim tumor & dolor fiat, ſputo pro flauo purulento facto, & foras procedente: ita ſecuriſsimè homo ſuperſtes euaſerit, & abſceſſus abſq; dolore celerrimè ſedabitur.

Εἰ δὲ τὸ πτύελον μὴ ἐκχωρέοι καλῶς, μηδὲ τὸ οὖρον ὑπόστασιν ἀγαθὴν ἔχον φαίνοιτο, κίνδυνος χωλὸν γενέσθαι τὸ ἄρθρον, ἢ πολλὰ πρήγματα παρασχεῖν.

18 Si verò ſputũ non bene proceſſerit neque vrina ſubſidentiam bonam habens apparuerit, periculũ eſt claudum fore articulum, aut multũ moleſtiarum exhibiturum.

Ην δὲ ἀφανίζωνται

19 At ſi euaneſcant

& recurrant abſceſſus, ſputo non prodeunte, febréq; permanente, horrẽdum eſt: periculum enim eſt ne deliret homo & moriatur.

100 Ex ſuppuratis à pulmonis inflammatione, ſeniores magis intereũt. Ex alijs autem ſuppurationibus iuniores magis moriuntur.

101 Dolores qui cum febre fiũt circa lumbos & infernas partes, ſi ſeptum tranſuerſum attigerint, infernas partes relinquentes, pernicioſi valde ſunt.

102 Proinde alijs quoque ſignis animum aduertere oportet. Nam ſi quod etiã ex alijs ſignis malũ ap-

καὶ παλινδρομέωσιν αἱ ἀποστάσιες, τοῦ πτυέλου μὴ ἐκχωρέοντος, καὶ τοῦ πυρετοῦ ἔχοντος, δεινόν· κίνδυνος γὰρ, μὴ παραφρονήσῃ καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος.

Τῶν δὲ ἐμπύων, τῶν ἀπὸ τῶν περιπλευμονικῶν, οἱ γεραίτεροι μᾶλλον ἀπόλλυνται. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ἐμπυημάτων, οἱ νεώτεροι μᾶλλον ἀποθνήσκουσιν.

Αἱ δὲ ξὺν πυρετῷ γινόμεναι ὀδύναι περὶ τὴν ὀσφὺν τε καὶ τὰ κάτω χωρία, ἢν τῶν φρενῶν ἅπτωνται, τὰ κάτω ἐκλείπουσαι, ὀλέθρια κάρτα.

Προσέχειν οὖν δεῖ τὸν νόον τοῖσιν ἄλλοισι σημείοισιν, ὡς ἤν τι καὶ τῶν ἄλλων σημείων ἐπι-

φαίνηταί τι πονηρὸν, ἀνέλπιστος ὁ ἄνθρωπος.

Ὁκόσοι δὲ τῶν ἐμπύων καίονται, οἷσιν ἂν καθαρὸν μὲν τὸ πῦον ᾖ, καὶ λευκὸν, καὶ μὴ δυσῶδες, σώζονται. οἷσι δὲ ὕφαιμόν τε καὶ βορβορῶδες, ἀπόλλυνται.

Εἰ δὲ ἀναΐσσοντος τοῦ νοσήματος ὡς πρὸς τὰς φρένας, τἄλλα σημεῖα μὴ πονηρὰ ἐπιγίνηται, ἔμπυον ἔσεσθαι τοῦτον πολλαὶ ἐλπίδες.

Κύσιες δὲ σκληραί τε καὶ ἐπώδυνοι, δειναὶ μὲν παντελῶς καὶ ὀλέθριαι· ὀλεθριώταται δὲ ὁκόσαι ξὺν πυρετῷ συνεχεῖ γίνονται· καὶ γὰρ οἱ ἀπ' αὐτέων τῶν κύσεων πόνοι, ἱκανοὶ ἀποκτεῖναι· καὶ αἱ κοιλίαι οὐ διαχωρέουσιν ἐν τουτέῳ τῷ χρό-

paruerit, deſperatus eſt homo.

103 Quicunque verò ſuppurati vruntur, quibus quidẽ purum pus fuerit, & album, & non fœtidũ, hi ſeruãtur: quibus autem ſubcruentum, & cœnoſum, hi pereunt.

104 Si verò aſsiliente ad ſeptũ trãſuerſum morbo, alia ſigna nõ mala acceſſerĩt, hunc ſuppuratum fore multa ſpes eſt.

105 Porrò veſicæ duræ & dolentes, penitus quidem horrẽdæ ac pernicioſæ ſunt, pnicioſiſsimæ verò quę cum febre continua fiunt. Etenim dolores ab ipſis veſicis ad occidendum ſufficiunt, & alui non egerunt hoc tem-

pore, nisi durũ quiddam, & hoc coactæ.

106 Soluit autem vrina purulenta micta, quę albam ac lęuem subsidentiam habet.

107 Si verò neque ab vrina quicquã remiserit dolor, neque vesica molliatur, & febris continua fuerit, in primis circuitib⁹ morbi ægrum moriturũ esse timor est.

108 Atque hic modus potissimum pueros corripit septẽnes, donec ad quintumdecimum annum peruenerint.

109 Febres iudicantur in ijsdẽ numero diebus ex quibus & superstites euadũt homines, & ex quibus pereunt. Etenim placidissimæ febres, &

νῳ, εἰ μὴ σκληρόν τ
καὶ πρὸς ἀνάγκην.

Λύει δὲ οὖρον πυώ
δες οὐρηθὲν, λευκὴν
καὶ λείην ἔχον τὴν
ὑπόστασιν.

Ἢν δὲ μήτε τῷ οὔρῳ μηδὲν ἐνδιδῷ ὁ πόνος, μήτε ἡ κύστις μαλάσσηται, ὅ, τε πυρετὸς ξυνεχὴς ᾖ, ἐν τῇσι πρώτῃσι περιόδοισι τοῦ νοσήματος, ἐλπὶς τὸν ἀλγέοντα ἀπολέσθαι.

Ὁ δὲ τρόπος οὗτος ἅπτεται τῶν παιδίων μάλιστα τῶν ἑπταετέων, ἕως ἂν ἐς τὰ πεντεκαίδεκα ἔτεα γένωνται.

Οἱ δὲ πυρετοὶ κρίνονται ἐν τῇσιν αὐτῇσιν ἡμέρῃσι τὸν ἀριθμὸν, ἐξ ὧν τε περιγίνονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐξ ὧν ἀπόλλυνται. οἵ τε γὰρ εὐηθέστατοι τῶν πυρετῶν, καὶ

τῶν σημείων ἀσφαλεστάτων βεβῶτες τεταρταῖοι παύονται ἢ πρόσθεν· οἵ τε δὲ κακοηθέσταλοι καὶ τῶν σημείων δεινοτάτων γινόμενοι, τεταρταῖοι κτείνουσιν ἢ πρόσθεν. ἡ μὲν οὖν πρώτη ἔφοδος αὐτέων οὕτω τελευτᾷ· ἡ δὲ δευτέρη, ἐς τὴν ἑβδόμην προσάγεται· ἡ δὲ τρίτη, ἐς τὴν ἑνδεκάτην· ἡ δὲ τετάρτη, ἐς τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην· ἡ δὲ πέμπτη, ἐς τὴν ἑπτακαιδεκάτην· ἡ δὲ ἕκτη, ἐς τὴν εἰκοστήν. αὗται μὲν οὖν ἐκ τῶν ὀξυτάτων νοσημάτων διὰ τεσσάρων ἐς τὰς εἴκοσιν, ἐκ προσθέσιος τελευτῶσιν.

Οὐ δύναται δὲ ὅλῃσιν ἡμέρῃσιν οὐδὲν τουτέων ἀριθμεῖσθαι ἀτρεκέως, οὐδὲ γὰρ ὁ ἐνιαυ-

ſignis ſecuriſsimis nitétes, quarto die deſinunt, aut priús. Maligniſsimæ verò, & quæ ſignis horrendiſsimis fiunt quarto die aut priùs occidunt. Primus igitur ipſarum inſultus ſic deſinit: ſecundus autem, ad ſeptimum producitur: tertius, ad vndecimum: quartus, ad decimumquartum: quintus, ad decimumſeptimum: ſextus, ad vigeſimum. Hi igitur impetus ex acutiſsimis morbis per quatuor ad viginti, ex additione deſinunt. Nō poteſt autem quicquam horū integris diebus exactè numerari. Neq; enim an-

nus & menſes integris diebus numerari poſſunt. Poſteà verò eodẽ modo iuxta eandẽ additionẽ, primus circuitꝰ IIII. & xxx. dierũ eſt: ſecũdꝰ xl. dierũ, tertius lx. dierũ. At in horum prĩcipiis difficillimũ eſt cognoſcere eos qui in plurimo tẽpore iudicabuntur: ſimillima enim ſunt ipſorũ principia. Verùm à primo die animaduerſiorem facere oportet, & prout ſinguli quaternarij adduntur, conſiderare, & non latebit te quo vertetur morbus. Fit autem & quartanarum febriũ cõſtitutio ex huiuſmodi ordine.

160 Qui porrò morbi

τός τε καὶ οἱ μῆνες ὁλῃσιν ἡμέρῃσιν περικασιν ἀριθμεῖσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῷ αὐτέῳ τρόπῳ, κατὰ τὴν αὐτὴν πρόσθεσιν ἡ πρώτη περίοδος τεσσάρων καὶ τριήκονθ' ἡμερέων· ἡ δὲ δευτέρη, τεσσαράκοντα ἡμερέων· ἡ δὲ τρίτη, ἑξήκοντα ἡμερέων. τουτέων δ' ἐν ἀρχῇσιν ὅτι χαλεπώτατον διαγινώσκειν τὰ μέλλοντα ἐν πλείστῳ χρόνῳ κρίνεσθαι· ὁμοιόταται γὰρ αἱ ἀρχαί εἰσιν αὐτέων. ἀλλὰ χρὴ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρης ἐνθυμέεσθαι, καὶ καθ' ἑκάστην τετράδα προστιθεμένην σκέπτεσθαι. καὶ οὐ λήσεταί ὅπη τρέψεται τὸ νόσημα. γίνεται δὲ ἡ τῶν τεταρταίων κατάστασις ἐκ τῶν τοιούτων κόσμον.

Τὰ δὲ ἐν ἐλαχίστῳ

χρόνῳ μέλλοντα κρίνεσθαι, εὐπετέστερα γινώσκεσθαι· μέγιστα γὰρ τὰ διαφέροντα ἀπ' ἀρχῆς αὐτέων ἐστίν. οἱ μὲν γὰρ περιεσόμενοι, εὔπνοοί τε καὶ ἀνώδυνοί εἰσι, καὶ κοιμῶνται τὰς νύκτας, τά τε ἄλλα σημεῖα ἔχουσιν ἀσφαλέστατα. οἱ δὲ ἀπολλύμενοι, δύσπνοοι γίνονται, ἀλλοφάσσοντες, ἀγρυπνέοντες, τά τε ἄλλα σημεῖα κάκιστα ἔχοντες. ὡς οὖν τουτέων οὕτω γινομένων, ξυμβάλλεσθαι χρὴ κατά τε τὸν χρόνον, κατά τε τὴν πρόσθεσιν ἑκάστην ἐπὶ τὴν κρίσιν ἰόντων τῶν νοσημάτων. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ τῇσι γυναιξὶν αἱ κρίσιες ἐκ τῶν τόκων γίνονται.

in breuiſsimo tēpore iudicabūtur, faciliores cognitu ſunt: maximę enim differētiæ ab initio ipſis ſunt. Qui enim ſupſtites ab ipſis euaſuri ſunt facilè ſpirantes, & doloris exortes ſunt, & noctu dormiūt, aliáq; ſigna ſecuriſsima habent. Qui verò morituri, ægrè ſpirātes fiunt, delirātes, vigilantes, aliáq; ſigna peſsima habētes. Vt igitur his ita cōtingentibus, cōiectare oportet & iuxta hoc tēpus, & iuxta vnamquāque additionem, tendentibus ad iudicationē morbis. Iuxta eandem rationē mulieribus quoq; iudicationes fiūt ex partu.

¶ Capitis dolores fortes & continui cum febre, ſi quidem letalium ſignorum quid acceſſerit, pernicioſi valde ſunt.

¶ Si verò abſque talibus ſignis, dolor viginti dies tranſmiſerit, & febris tenuerit, ſanguinis à naribus eruptionem aut abſceſſum quẽdam ad infernas partes expectare oportet.

¶ Sed & quãdiu dolor recens fuerit, ſimiliter ſanguinis è narib⁹ eruptionem aut puris eruptionẽ ſperare conuenit, cũ aliàs, tũ ſi dolor circa tempora & frontem fuerit.

¶ Verũ ſanguinis eruptio magis expectanda eſt iuniorib⁹ tri-

Κεφαλῆς δὲ ὀδύναι ἰσχυραί τε καὶ ξυνεχέες, ξὺν πυρετῷ, ἢν μέν τι τῶν θανατωδέων σημείων προσγίνοιτο, ὀλέθριον κάρτα.

Εἰ δὲ ἄτερ τῶν τοιούτων σημείων ἡ ὀδύνη ὑπερβάλλοι εἴκοσιν ἡμέρας, ὅ τε πυρετὸς ἔχοι, ὑποσκέπτεσθαι χρὴ αἵματος ῥῆξιν διὰ ῥινῶν, ἢ ἄλλην τινὰ ἀπόστασιν ἐς τὰ κάτω χωρία.

Ἔστ' ἂν δὲ καὶ ἡ ὀδύνη ᾖ νεαρὰ, προσδέχεσθαι χρὴ ὡσαύτως, αἵματος ῥῆξιν διὰ ῥινῶν, ἢ ἐκπύησιν. ἄλλως τε ἢν ἡ ὀδύνη περὶ τοὺς κροτάφους ᾖ, καὶ τὸ μέτωπον ᾖ.

Μᾶλλον δὲ χρὴ προσδέχεσθαι τὴν μὲν αἵματος ῥῆξιν τοῖσι νεωτέροισι πέντε καὶ

τριήκοντ

ήκοντα ἐτέων· τοῖ-
δὲ γεραιτέροισι, τὴν
πύησιν.

ginta quinque annis, senioribus verò, puris eruptio.

Ωτὸς δὲ ὀξέη ὀδύνη
ὺ πυρετῷ ξυνεχεῖ
καὶ ἰσχυρῷ, δεινόν·
ίνδυνος γὰρ παραφρο
σαι τὸν ἄνθρωπον,
ὶ ἀπολέσθαι. ὡς οὖν
ύτέου τοῦ τρόπου σφα
ροῦ ἐόντος, ταχέως
ῖ προσέχειν τὸν νόον
ῖσι σημείοισι πᾶσιν,
πὸ τῆς πρώτης ἡμέρης.

115 Auris dolor acutus cum febre continua ac forti, horrendus est: periculũ est enim deliraturũ esse hominem, ac periturum. Proinde quum hic modus minimè tutus sit, cito mentẽ aduertere oportet etiam alijs signis, à primo statim die.

Απόλλυνται δὲ, οἱ
ὲν νεώτεροι τῶν ἀν-
ρώπων, ἑβδομαῖοι, καὶ
ι θᾶσσον, ἀπὸ τουτέου
ου νοσήματος· οἱ δὲ γέ
οντες, πολλῷ βραδύ-
ερον. οἵ τε γὰρ πυρε-
οὶ καὶ αἱ παραφρο-
ύναι ἧσσον αὐτέοι-
ιν ἐπιγίνονται· καὶ τὰ ὦ-
α διὰ τοῦτο φθάνει ἐκ-
υΐσκεσθαι. ἀλλὰ ταύ-
ῃσι μὲν τῇσιν ἡλικίῃ-

116 Pereunt autem iuniores homines, septimo die, & adhuc citius, ex hoc morbo: senes verò, longè tardiùs. Nam & febres & deliria minùs ipsis accidunt: & hac de causa aures anteà suppurantur. Verùm his quidem ætatibus reci-

diuæ morbi contingentes, plurimos occidũt. At verò iuniores, priusquàm suppuretur auris, pereunt.

117 Nam si pus album effluxerit ex aure, spes est iuuenem superstitem euasurum esse, si sanè & aliud quoddam bonũ signum ipsi accedat.

118 Fauces exulceratæ cum febre, horrédæ sunt. Verùm si quod aliud item signũ accedat, ex his quæ anteà mala esse iudicata sunt, in periculo hominẽ versari prædicendum est.

119 Anginæ horrédissimæ sunt, & citissimè occidũt, quæ neque in faucib⁹ quicquam conspicuũ faciunt, neq; in ceruı-

σιν ἀποστροφαὶ τῶ
σήματος ἐπιγινόμ
ναι, ἀποκτείνουσι
πλείσους. οἱ δὲ νεώ
ροι, πρὶν ἐκπυῆσαι
οὖς, ἀπόλλυνται.

Ἐπήνγε ῥυῇ πύο
λευκὸν ἐκ τοῦ ὠτὸς, ἐ
πὶς τῷ νεωτέρῳ πε
γενέσθαι, ἤνγε καὶ ἄ
λό τι αὐτέῳ ἐπιγένη
χρηστὸν σημεῖον.

Φάρυγξ δὲ ἑλκω
μένη, σὺν πυρετῷ, δ
νόν· ἀλλ' ἤν τι καὶ ἄλ
σημεῖον γένηται τ
προκεκριμένων πονη
ρῶν εἶναι, προλέγειν
ἐν κινδύνῳ ἐόντος
ἀνθρώπου.

Αἱ δὲ κυνάγχαι
δεινόταται μὲν εἰ
καὶ τάχιστα ἀναι
ροῦσιν, ὁκόσαι μή
τι ἐν τῇ φάρυγγι μ
δὲν ἔκδηλον ποιέουσ
μήτε ἐν τῷ αὐχέ

πλεῖστον δὲ πόνον παρέχουσι καὶ ὀρθόπνοιαν· αὗται γὰρ καὶ αὐθημερὸν ἀποπνίγουσι, καὶ δευτεραῖαι, καὶ τριταῖαι, καὶ τεταρταῖαι. ὅσαι δὲ τὰ μὲν ἄλλα παραπλησίως πόνον παρέχουσιν, ἐπαίρονται δὲ, καὶ ἐρυθήματα ἐν τῇ φάρυγγι ποιέουσιν, ὀλέθριαι μὲν κάρτα, χρονιώτεραι δὲ μᾶλλον τῶν πρόσθεν, ἢν τὸ ἐρύθημα μέγα γίνηται.

Ὁκόσοισι δὲ ξυνεξερευθείη ἡ φάρυγξ καὶ ὁ αὐχὴν, αὗται δὴ χρονιώτεραι· καὶ μάλιστα ἐξ αὐτέων τινὲς περιφεύγουσιν, ἢν ὅ,τε αὐχὴν, καὶ τὸ στῆθος ἐρύθημα ἔχῃ, καὶ μὴ παλινδρομέῃ τὸ ἐρυσίπελας εἴσω.

ce: verùm plurimum dolorem exhibẽt, & erecta ceruice spirationẽ inducunt. Hæ enim eodem die suffocãt, secundo item ac tertio, & quarto. Quæ verò alioqui similiter dolorẽ exhibent, attolluntur autẽ, & in faucibus rubores faciũt, perniciosę quidem valde sunt, verùm prioribus magis diuturnæ, si rubor fuerit magnus.

Quibuscunq; verò fauces & ceruix simul rubuerint, hæ anginæ diuturniores sũt & ex ipsis maximè euadunt, si & ceruix, & pectus ruborẽ habuerit, & erysipelas, i. ignis sacer nó intro recurrerit

121 Si verò neq; in diebus iudicatorijs dissipetur erysipelas, neque tuberculum ad externã partem conuertatur, neque pus tussiendo reijciat, facileque ac sine dolore degere videatur, mortẽ significat, aut ruboris recidiuam.

Ἢν δὲ μήτε ἐν ἡμέρῃσι κρισίμῃσιν ἀφανίζηται τὸ ἐρυσίπελας, μήτε φύματος ξυστραφέντος ἐν τῷ ἔξω χωρίῳ, μήτε πῦον ἀποβήσσῃ, εὐπετέως τε καὶ ἀπόνως ἔχειν δοκέῃ, θάνατον σημαίνει, ἢ ὑποστροφὴν τοῦ ἐρυθήματος.

122 Securius est autem tumorem & rLuborẽ quàm maximè foras verti: si verò ad pulmonem vertatur, & delirium inducit, & quidã ex ipsis suppurati plerunq; fiunt.

Ἀσφαλέστερον δὲ τὸ οἴδημα καὶ τὸ ἐρύθημα ὡς μάλιστα ἔξω τρέπεσθαι· ἢν δὲ ἐς τὸν πνεύμονα τρέπηται, παράνοιάν τε ποιέει, καὶ ἔμπυοι ἐξ αὐτέων τινὲς ὡς τὰ πολλὰ γίνονται.

123 Gurguliones periculosi sunt vt & resecentur & scarificentur, q̃ diu rubicundi fuerint & magni. nã inflammationes ad hos succedunt, & sanguinis eruptiones.

Οἱ δὲ γαργαρεῶνες, ἐπικίνδυνοι καὶ ἀποτάμνεσθαι καὶ ἀποσχάζεσθαι, ἕως ἂν ἐρυθροί τε ὦσι καὶ μεγάλοι· καὶ γὰρ φλεγμοναὶ ἐπιγίνονται τουτέοισι καὶ αἱμοῤῥαγίαι.

…ἀλλὰ χρὴ τὰ τοιαῦτα …ρῖσιν ἄλλοισι μηχανήμασι πειρῆσθαι κατισχναίνειν ἐν τουτέῳ τῷ χρόνῳ.

Quare tales alijs machinamentis attenuare conari oportet hoc tempore.

Ὁπόταν δὲ ἀποκριθῇ ἤδη πᾶν, ὃ δὴ σταφυλὴν καλέουσι, καὶ γίνηται, τὸ μὲν ἄκρον τοῦ γαργαρεῶνος, μεῖζόν τε καὶ περιφερές· τὸ δὲ ἀνωτέρω, λεπτότερον ἐν τουτέῳ τῷ καιρῷ, ἀσφαλὲς διαχειρίζειν. ἄμεινον δὲ καὶ τὴν κοιλίην ὑποκενώσαντα χειρουργίῃ χρῆσθαι, ἢν ὅ, τε χρόνος ξυγχωρέῃ, καὶ μὴ ἀποπνίγηται ὁ ἄνθρωπος.

124 Quum verò totum iam fuerit secretum. quòd sanè vuam appellant, & fiat extrema gurgulionis pars maior & rotunda, superior autẽ tenuior, in hoc tempore tutũ est rem aggredi. Præstat tamẽ & aluo subducta, chirurgia hac vti, si & tempus permittat, & homo non stranguletur.

Ὁκόσοισι δ' αὖ οἱ πυρετοὶ παύωνται, μήτε σημείων γινομένων λυτηρίων, μήτε ἐν ἡμέρῃσι κρισίμῃσιν, ὑποστροφὴν προσδέχεσθαι χρὴ τουτέοισιν.

125 Quibus febres cessant, neque signis solutorijs apparẽtibus, neque in diebus iudicatorijs, his reuersuras esse expectandum est.

Ὅστις δ' αὖ τῶν πυρετῶν μη-

126 Quæcunque febris longiorẽ morã traxe

rit homine alioqui ad ſalutem diſpoſito, ita vt neq; dolor teneat ob inflammationem, aut ob aliquam aliam manifeſtã cauſam, huic abſceſſum expectare oportet cũ tumore ac dolore ad aliquem articulum, vel maximè infernũ.

127 Fiunt autem huiuſmodi abſceſſus magis & in breuiori tẽpore, his qui iuniores ſunt triginta annis.

128 Expectare verò ſtatim oportet abſceſſum, ſi febris detinẽs viginti dies tranſmiſerit. Senioribus autẽ minus fiunt, diuturniore etiam exiſtente febre.

129 At verò huiuſmodi abſceſſum expectare oportet febre con

κοινῇ περιεστικῶς διακειμένου τοῦ ἀνθρώπου, μήτε ὀδύνης ἐχούσης διὰ φλεγμονήν τινα, μήτε διὰ πρόφασιν ἄλλην μηδεμίην ἐμφανέα, τουτέῳ προσδέχεσθαι ἀπόστασιν μετ' οἰδήματός τε καὶ ὀδύνης ἔς τι τῶν ἄρθρων, καὶ οὐχ ἧσσον ἐς τὰ κάτω.

Μᾶλλον δὲ γίνονται καὶ ἐλάσσονι χρόνῳ αἱ τοιαῦται ἀποστάσιες, τοῖσι νεωτέροισι τριήκοντα ἐτέων.

Ὑποσκέπτεσθαι δὲ χρὴ εὐθέως τὰ περὶ τῆς ἀποστάσιος, ἢν εἴκοσιν ἡμέρας ὁ πυρετὸς ἔχων ὑπερβάλλῃ. τοῖσι δὲ γεραιτέροισιν ἧσσον γίνεται, πολυχρονιωτέρου ἐόντος τοῦ πυρετοῦ.

Χρὴ δὲ τὴν μὲν τοιαύτην ἀπόστασιν προσδέχεσθαι συνεχέος ἐόντος τοῦ πυ-

ετοῦ· ἐς δὲ τεταρταῖον καταστήσεσθαι, ἢν διαλείπῃ τε καὶ καταλαμβάνῃ πεπλανημένον τρόπον, καὶ ταῦτα ποιέων τῷ φθινοπώρῳ προσπελάσῃ.

Ὥσπερ δὲ τοῖσι νεωτέροισι τῶν τριήκοντα ἐτέων αἱ ἀποστάσιες γίνονται, οὕτως οἱ τεταρταῖοι μᾶλλον τοῖσι τριήκοντα ἐτέων, καὶ γεραιτέροισι.

Τὰς δὲ ἀποστάσιας εἰδέναι χρὴ, τοῦ χειμῶνος μᾶλλον γινομένας, χρονιώτερόν τε παυομένας, ἧσσον δὲ παλινδρομεούσας.

Ὅστις δ' ἂν ἐν πυρετῷ μὴ θανατώδει φῇ τὴν κεφαλὴν ἀλγέειν, ἢ καὶ ὀρφνῶδές τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν φαίνεσθαι, ἢ καρδιωγμὸς τουτέῳ προσγένηται, χο-

tinua exiſtente: verũ ad quartanam deducetur, ſi intermiſerit, & erroneo modo apprehenderit, & ſi hæc faciens ad autumnũ appropinquarit.

12 Quemadmodũ autem iunioribus triginta annis abſceſſus fiũt, ita quartanę magis his qui triginta ſunt annorum, & ſenioribus.

13 Cæterùm hęc noſſe expedit, abſceſſus magis hyeme fieri, tardiúſque ceſſare, & minus recurrere.

13 Quicunq; verò in febre non letali, dixerit ſibi caput dolere, aut etiam præ oculis obſcurum quiddam apparere, ſi & oſculi vẽtris morſus huic acceſſerit, ei bilio-

ſus vomitus aderit.

133 Si verò etiam rigor acceſſerit, & partes infra precordium fri gidas habuerit, citius adhuc vomit⁹ aderit.

134 At ſi quid biberit aut ederit ſub hoc tẽ-pus, valde cito vo-met.

135 Porrò quibus horũ dolor fieri inceperit primo die, hi quarto magis quàm quinto premuntur: ſeptimo verò liberantur.

136 Plerique tamen ip-ſorum tertio die do-lere incipiunt, vexan tur autem maximè quinto, liberãtur no-no, aut vndecimo.

137 Qui verò incepe-rint quinto die dole-re, aliáque iuxta ra-tionem priorum ip-

λώδης ἔμετος παρέσται.

Ἢν δὲ καὶ ῥῖγος προσγένηται, καὶ τὰ κάτω μέρη τοῦ ὑποχονδρίου ψυχρὰ ἔχῃ, καὶ θᾶσσον ἔτι ὁ ἔμετος παρέσται.

Ἢν δέ τι πίῃ ἢ φάγῃ ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον, κάρτα τοῦ ταχέως ἐ-μεῖται.

Τουτέων δὲ οἷσιν ἂν ἄρξηται ὁ πόνος τῇ πρώτῃ ἡμέρῃ γίνεσθαι, τε-ταρταῖοι πιέζονται μάλιστα καὶ πεμπταῖοι, ἐς δὲ τὴν ἑβδόμην ἀ-παλλάσσονται.

Οἱ μέντοι πλέονες αὐτῶν, ἄρχονται μὲν πονέεσθαι, τριταῖοι· χει-μάζονται δὲ μάλιστα, πεμπταῖοι· ἀπαλλάσ-σονται δὲ, ἐναταῖοι, ἢ ἑνδεκαταῖοι.

Οἳ δ᾽ ἂν ἄρξωνται πεμπταῖοι πονέεσθαι, καὶ τἄλλα κατὰ λόγον αὐ-

τέοισι τὴν πρόσθεν γίνηται, ἐς τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην κρίνεται ἡ νοῦσος. γίνεται δὲ ταῦτα. τοῖσι μὲν ἀνδράσι, καὶ τῇσι γυναιξὶ, ἐν τοῖσι τριταίοισι μάλιστα· τοῖσι δὲ νεωτέροισι, γίνεται μὲν καὶ ἐν τούτοισι, μᾶλλον δὲ ἐν τοῖσι ξυνεχεστέροισι πυρετοῖσι, καὶ ἐν τοῖσι γνησίοισι τριταίοισιν.

Οἷσι δ' ἂν τοιουτοτρόπῳ πυρετῷ, κεφαλὴν ἀλγέουσιν, ἀντὶ μὲν τοῦ ὀρφνῶδές τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν φαίνεσθαι, ἀμβλυωσμὸς γίνεται, ἢ μαρμαρυγαὶ προφαίνονται· ἀντὶ δὲ τοῦ καρδιώσσειν, ἐν τῷ ὑποχονδρίῳ τῷ δεξιὰ ἢ ἐπ' ἀριστερὰ, ξυντείνεταί τι, μήτε ξὺν ὀδύνῃ μήτε ξὺν φλεγμονῇ, αἷμα διὰ τῶν ῥινῶν τού-

ſis fiant, his ad deci-mumquartũ morbus iudicatur. Fiunt autẽ hæc & viris, & mulieribus, maximè in tertianis. Iunioribus verò fiunt quidem & in his, verùm magis in continuis febribus, & in ſinceris tertianis.

Quibuſcunq; verò in huiuſmodi febre caput dolẽtibus, pro eo quod obſcurum quiddam præ oculis appareat, viſus hebetudo contingit, aut ſplendores ob oculos obuerſantur: & pro oſculi ventris morſu in præcordiorũ dextra aut ſiniſtra parte aliquid tenditur, neque cũ dolore, neq; cũ inflãmatione, ſanguinẽ de naribus his

pro vomitu fluxum esse expectãdum est.

τοῖσι ῥυῆναι προσδόκιμον ἀντὶ τοῦ ἐμέτου.

139 Magis tamen & hîc in iuuenibus sanguinis eruptionem expectare oportet, his autẽ qui triginta sunt annorum, & seniores adhuc, minus, verùm vomitus in his expectari debent.

μᾶλλον δὲ καὶ ἐνταῦθα τοῖσι νέοισι τοῦ αἵματος τὴν ῥῆξιν προσδέχεσθαι· τοῖσι δὲ τριήκοντα ἔτεσι καὶ γεραιτέροισιν, ἧσσον, ἀλλὰ τοὺς ἐμέτους τούτοις προσδέχεσθαι.

140 At verò pueris cõuulsiones fiunt, si febris fuerit acuta, & vẽter non egesserit, & vigilarint, & terreãtur, & eiularint, & colorem mutarint, & viridem siue pallidũ, aut liuidum, aut rubrum contraxerint.

Τοῖσι δὲ παιδίοισι σπασμοὶ γίνονται, ἢν ὁ πυρετὸς ὀξὺς ᾖ, καὶ ἡ γαστὴρ μὴ διαχωρέῃ, καὶ ἀγρυπνέωσί τε, καὶ ἐκπλαγέωσι, καὶ κλαυθμυρίζωσι, καὶ τὸ χρῶμα μεταβάλλωσι, καὶ χλωρὸν, ἢ πέλιον, ἢ ἐρυθρὸν ἴσχωσι.

141 Fiunt autem hæc promptissimè quidẽ pueris nuperrimè editis, vsque ad septimũ annum: seniores autem pueri, & viri, nõ

Γίνεται δὲ ταῦτα ἐξ ἑτοιμοτάτου μὲν τοῖσι παιδίοισι τοῖσι νεωτάτοισιν, ἐς τὰ ἑπτὰ ἔτεα· τὰ δὲ πρεσβύτερα τῶν παιδίων καὶ οἱ ἄνδρες, οὐκ

ἔτι ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἀπὸ τῶν σπασμῶν ἁλίσκονται, ἢν μή τι τῶν σημείων προσγίνηται τῶν ἰσχυροτάτων τε καὶ κακίστων, οἷά περ ἐν τῇσι φρενίτισι γίνεται.

amplius in febribus corripiuntur conuulsionibus, nisi quid ex signis fortissimis ac pessimis accesserit, qualia sanè in phrenitide fieri solent.

Τοὺς δ' ἀπολλυμένους τε καὶ περιεσομένους τῶν παιδίων τε καὶ τῶν ἄλλων, τεκμαίρεσθαι τοῖς ξύμπασι σημείοισιν, ὡς ἐφ' ἑκάστοισιν ἕκαστα διαγέγραπται. ταῦτα δὲ λέγω, περί τε τῶν ὀξέων νοσημάτων καὶ ὅσα ἐκ τουτέων γίνεται.

142 Perituros porrò & superstites futuros, tum pueros, tũ alios, ex omnibus signis cõiectare oportet, prout singula de singulis perscripta sunt. Atque hæc & de acutis morbis, & de his qui ex ipsis oriuntur, dico.

Χρὴ δὲ τὸν μέλλοντα ὀρθῶς προγινώσκειν τοὺς περιεσομένους καὶ τοὺς ἀποθανουμένους, ὅσοισί τε ἂν μέλλῃ πλέονας ἡμέρας παραμένειν τὸ νόσημα, καὶ ὅσοισιν ἂν ἐ-

143 Qui verò rectè prænoscere volet, & superstites futuros, & morituros: & quibus per plures dies duraturus est morbus, & quibus ad paucio-

res, eum ſigna omnia ediſcere, & iudicare poſſe conuenit, ita vt vires ipſorum inter ſe conferendo expendat quemadmodum perſcriptum eſt, & de alijs, & de vrinis, & de ſputis, vbi ſimul & pus & bilem ægrotus tuſsiendo reiecerit.

λάσσους, τὰ σημεῖα ἐκμανθάνοντας πάντα δύνασθαι κρίνειν, λογιζόμενον τὰς δυνάμιας αὐτέων πρὸς ἀλλήλας, ὥσπερ γέγραπται, περί τε τῶν ἄλλων, καὶ τῶν οὔρων, καὶ τῶν πτυέλων, ὅταν ὁμοῦ πῦόν τε ἀναβήσσῃ καὶ χολήν.

14 Quin & impetus morborũ ſemper popülariter graſſantiũ cito animaduertere oportet, & temporis conſtitutionem non ignorare. Probè tamen id noſſe expedit de cõiecturis certis, & alijs ſignis, & non ignorare quòd in omni anno, & omni tempore, mala malum, bona bonum ſignificant. Nam & in Li-

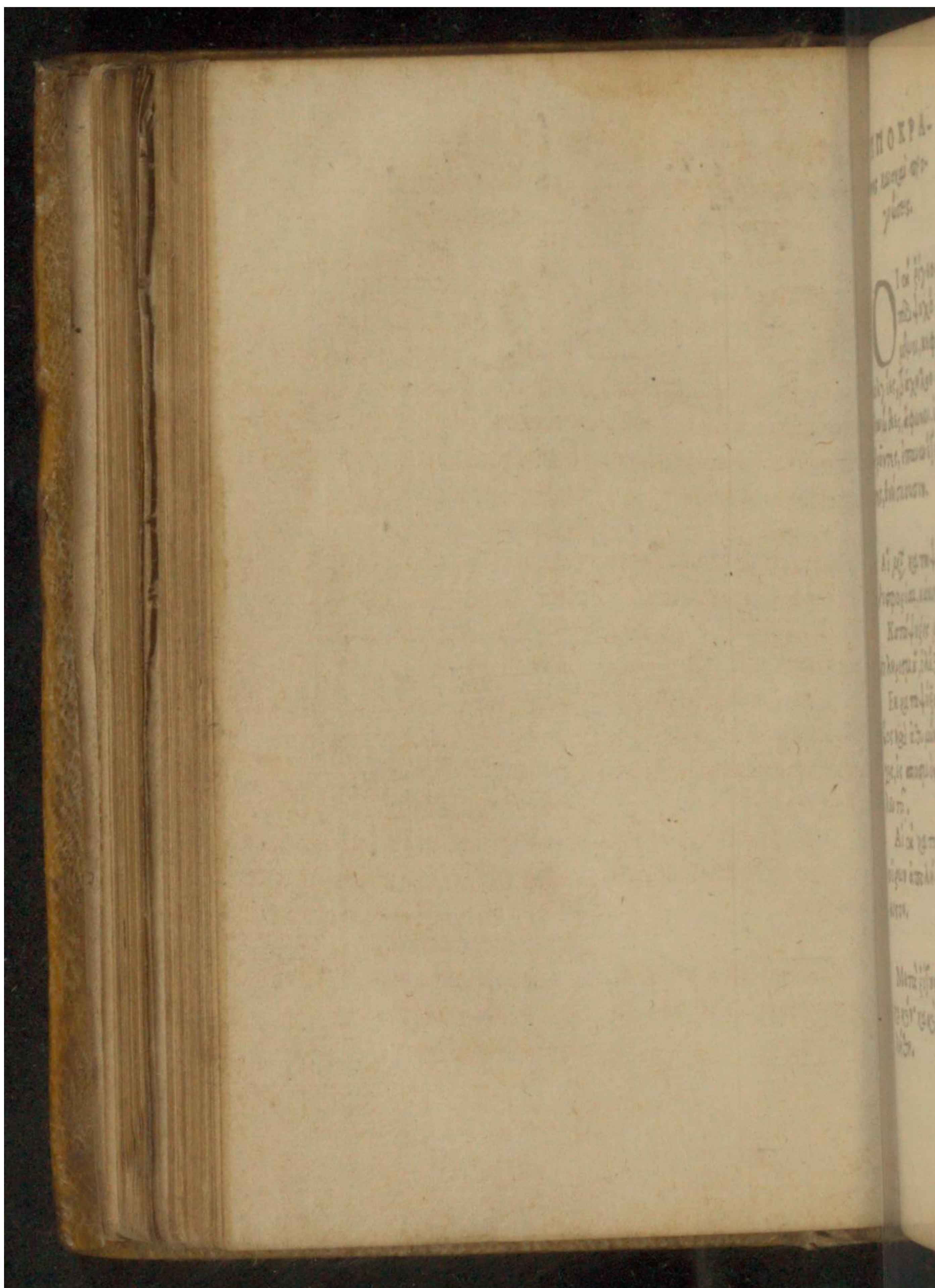
Χρὴ δὲ καὶ τὰς φορὰς τῶν νοσημάτων ἀεὶ ἐπιδημεόντων ταχέως ἐνθυμεῖσθαι, τήν τε τῆς ὥρης κατάστασιν. εὖ μέντοι χρὴ εἰδέναι, περὶ τῶν τεκμηρίων, καὶ τῶν ἄλλων σημείων, καὶ μὴ λανθάνειν, ὅτι ἐν παντὶ ἔτει καὶ πάσῃ ὥρῃ, τά τε κακὰ κακὸν σημαίνει, καὶ τὰ χρηστὰ ἀγαθόν· ἐπεὶ καὶ ἐν Λιβύῃ, καὶ ἐν Δήλῳ, καὶ ἐν Σκυθίῃ

φαίνεται τὰ προγεγραμμένα ἀληθεύοντα σημεῖα. ἐξ ὧν χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἔντε τοῖσιν αὐτοῖσι χωρίοισιν, οὐδὲν δεινὸν, τὰ πολλαπλάσια, αὐτῶν ἐπιτυγχάνειν, ἢν ἐκμαθών τις αὐτὰ κρίνειν τε καὶ λογίζεσθαι ὀρθῶς ἐπίστηται.

Ποθέειν δὲ χρὴ οὐδενὸς νοσήματος ὄνομα ὅ,τι μὴ τυγχάνῃ ἐνθάδε γεγραμμένον· πάντα γὰρ ὁκόσα ἐν τοῖσι χρόνοισι τοῖσι προειρημένοισι κρίνεται, γνώσῃ τοῖσιν αὐτέοισι σημείοισιν.

bya, & Delo ac Scythia, prçſcripta ſigna vera comperiuntur: proinde ſciendũ eſt minimè difficile eſſe in iiſdem regionibus poſſe aliquem pleraque ex ipſis aſſequi, ſi memoria tenens ipſa, iudicare ac rectè expendere ſciat.

Cæterùm nullíus morbi nomen deſiderare oportet, quod hic non eſt aſcriptũ. Omnes enim qui in prædictis tẽporibus iudicãtur, ex iiſdem ſignis cognoſces.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ κωακαὶ προγνώσεις.

Οἱ ἐκ ῥίγεος περιψυχόμενοι, κεφαλαλγέες, τράχηλον ὀδυνώδεες, ἄφωνοι, ἐφιδροῦντες, ἐπανενέγκαντες, θνήσκουσιν.

Αἱ μετὰ καταψύξιος δυσφορίαι, κάκισται.

Κατάψυξις μετὰ σκληρισμοῦ, ὀλέθριον.

Ἐκ καταψύξιος φόβος καὶ ἀθυμίη ἄλογος, ἐς σπασμὸν ἀποτελευτᾷ.

Αἱ ἐκ καταψύξιος οὔρων ἀπολήψιες, κάκιστον.

Μετὰ ῥίγους ἄγνοια, κακόν· κακὸν δὲ καὶ λήθη.

HIPPOCRATIS Coacæ prænotiones.

Qui ex rigore perfrigerantur, caput, ac collum dolẽtes, voce deſtituti, ĩſuper exudãtes, poſt quam ſe recollegerint, moriuntur.

2 Moleſtè ferre morbum cum perfrigeratione, peſsimũ eſt.

3 Perfrigeratio cum duritia pniciosa eſt.

4 Ex perfrigeratione timor & triſtitia præter rationem, in conuulſionem finit.

5 Ex perfrigeratione vrina intercipi, peſsimum eſt.

6 Ignorantia cum rigore, malum : malũ item obliuio..

Soporoſi rigores aliquatenus pernicioſi: & flammeus in facie color, cum ſudore, in his malign⁹ eſt. in his frigiditas poſteriorum partiū, cōuulſionē accerſit. & in ſumma, poſteriorum partiū frigiditas, cōuulſoria eſt.

Τὰ κωματώδεα ῥίγεα ἀπολέθρια· καὶ τὸ φλογῶδες ἐν προσώπῳ μεθ' ἱδρῶτος, ἐν τούτοισι κακοήθεες. ἐν τουτέοισι ψύξις τῶν ὄπισθεν, σπασμὸν ἐπικαλέεται. καὶ ὅλως δὲ ψύξις τῶν ὄπισθεν σπασμῶδες.

Ex dorſo horrores frequentes, & cito tranſeuntes, ægrè tolerari poſſunt. vrinæ enim interceptionem eámque doloroſam ſignificāt. inſuper exudare, his peſsimum eſt.

Αἱ ἐκ νώτου φρῖκαι πυκναὶ, καὶ ὀξέως μεταπίπτουσαι, δύσφοροι· οὔρου γὰρ ἀπόληψιν καὶ ἐπώδυνον σημαίνουσι. τὸ ἐφιδροῦν τούτοισι κάκιστον.

Rigor cōtinenter vexans, corpore iam debili exiſtente, letalis eſt.

Ῥῖγος ἐν συνεχείᾳ τοῦ σώματος ἀσθενέος ἤδη ἐόντος, θανάσιμον.

Qui frequenter exudāt, ac inſuper rigēt, pernicioſum hoc eſt:

Οἱ πυκνὰ ἐφιδροῦντες, καὶ ἐπιρριγέοντες, ὀλέθριον·

καὶ ὑπὸ τῇσι τελευτῇσιν ἀναφαίνονται ἐμπύημα ἔχοντες, καὶ κοιλίας ταραχώδεας.

& in fine ſuppurationem habere compeꝛiuntur, ventréſque perturbatos.

Τὰ ἐκ νώτου ῥίγεα δυσφορώτερα. ὃς δ' ἂν ἑπτακαιδεκάτῃ ῥιγώσας, τεταρτῇ καὶ εἰκοστῇ ἐπιῤῥιγοῖ, δύσκολον.

11 Rigores ex dorſo moleſtiores ſunt: qui vero decimaſeptima die rigoré habuit, & quarta ac viceſima inſuper riguerit, malignum hoc eſt.

Οἱ φρικώδεες κεφαλαλγικοὶ ἐφιδροῦντες κακοήθεες.

12 Horrore affecti caput dolétes exudantes, malignum id eſt.

Οἱ φρικώδεες ἐφιδροῦντες πολλῷ, δύσκολοι.

13 Horrore affecti, multũ inſuper exudantes, difficili malo implicantur.

Τὰ πολλὰ ἀνωθρώδεα ῥίγεα, κακοήθεα.

14 Rigores multi torpidi, maligni ſunt.

Οἷσιν ἑκταίοισι ῥίγεα γίνεται, δύσκριτον.

15 Quibus ſexta die rigores fiũt, hi ægrè iudicantur.

Ὁκόσοισι φρῖκαι πυκναὶ ὑγιαίνουσιν, οὗτοι ἐξ αἵματος ῥύσιος ἐκπυΐσκονται.

16 Quibus ſanis horrores frequẽtes ſunt, hi ex ſanguinis fluxione ſuppurantur.

17 Horror & ſpirandi difficultas in doloribꝰ, ſigna tabis ſunt.

Τὸ φρικῶδες καὶ τὸ δύσπνουν ἐν τοῖσι πόνοισι, σημεῖα φθι[...]νώδεα.

18 Ex pulmonis ſuppuratione, & circa ventrẽ aliquando ac clauiculam dolores, & anxiè ſtertere, ſputi copiam in pulmone ſignificat.

Ἐξ ἐμπυήσιος πλα[...]μονος, καὶ κατὰ κοιλίην ἐνίοτε ἀλγήματα καὶ κληῖδα, καὶ τὸ ὑπο[...]ρέγχειν ἀσώδεα, σημαίνει πτύελον πλῆθος ἐν τῷ πλεύμονι.

19 Horrore affecti, anxij, delaſſati, lumbos dolentes, aluos humectas habent.

Οἱ φρικώδεες, ἀσώ[...]δεες, κοπιώδεες, ὀσφυ[...]αλγέες, κοιλίας καθυ[...]γραίνονται.

20 Affectiones inſuper rigentes, & quæ ad noctem aliquãto magis exacerbãtur, cum vigilijs ac delirio, in ſomnis aliquãdo vrinas inuoluntariè emittentes, in cõuulſionem deſinũt.

Τὰ ἐπιῤῥιγέοντα[...] ἐς νύκτα μᾶλλόν τι[...] παροξυνόμενα, ἄγρυ[...]πνα, φληγματώδεα[...] ἐν τοῖσιν ὕπνοισιν ἔστι[...] ὅτε οὖρον ὑπ' ἑωυτῶν[...] χαλῶντα, φλεβοδονώ[...]δεα ἐς σπασμὸν ἀποτελευτᾷ.

21 Cõtinui rigores in acutis praui ſunt.

Τὰ ξυνεχέα ῥίγεα[...] ἐν ὀξέσι, πονηρόν.

22 Ex rigore cũ capi-

Αἱ ἐκ ῥίγεος μετὰ κ[...]

φαλαλγίης ἐκλύσιες, ὀλέθριον.

tis dolore exolutiones perniciosæ.

Τὰ αἱματώδεα οὖρα ἐν τούτοισι πονηρόν.

Cruētæ in his vrinæ prauæ.

Ῥῖγος ὀπισθοτονῶδες κτείνει.

Rigor cūtētione neruorū à tergo, necat.

Τὰ φρικώσαντα καὶ ἀνιδρώσαντα κρισίμως, ἐς δὲ τὴν αὔριον φρίξαντα παραλόγως, μὴ ἀγρυπνοῦντα, μήτε πεπαινόμενον, αἱμοῤῥαγήσειν οἴομαι.

Qui inhorruerūt & exudarūt iudicatorio modo, & postridie pter rationē horruerūt, si quis nō vigilijs ĩfestetur, neq; cō coxerit, ei sanguinē erupturū esse puto.

Τὰ μετὰ ῥίγεος ἐπισχόμενα οὖρα, πονηρὰ καὶ σπασμώδεα, ἄλλως τε, καὶ προκαρωθέντι. ἐλπὶς δὲ ἐν τούτοισι καὶ τὰ παρὰ τὰ ὦτα.

Vrinæ cum rigore suppressę, malæ & conuulsoriæ, tum aliàs, tum si quis antea graui sopore pressus fuit: spes autē in his est abscessus retro aures fore.

Τριταιοφυέα ῥίγεα, ἢν ἐν μέσῳ παροξυνόμενα πυρετῷ ἀτάκτῳ, πάνυ κακοήθεα.

Rigores velut in febre tertiana, si ĩ media inordinata febre exacerbentur, valde maligni sunt.

27 Si verò contrario conuellentibus modo exacerbentur, cũ rigore & febre, perniciosum est.

28 Vocis ĩterceptiões ex rigore, soluuntur tremore: & insup rigẽtes tremores succedentes iudicant.

29 Qui ex rigore cũ capitis dolore exoluũtur, in periculo sunt.

30 Cruẽta vrina his mala est.

31 Quibus rigor, his vrinæ suppressio.

32 Cõuulsio in febre, manuũ ac pedũ dolores, maligni sunt. malignus est & doloris ex femore ꝑgressus: neque genuũ dolor bonus: sed & surarũ dolores maligni sunt, mẽtémque emouent: tũ aliàs, tũ

Τἀναντία δὲ παροξυνόμενα τῶν σπώντων, τὰ μετὰ ῥίγεος καὶ πυρετοῦ, ὀλέθριον.

Αἱ ἐκ ῥίγεος ἀφωνίαι, τρόμῳ λύονται· καὶ τοὺς ἐπεῤῥιγέοντας τρομώδεα γινόμενα κρίνει.

Οἱ ἐκ ῥίγεος μετὰ κεφαλαλγίης ἐκλυόμενοι, σφαλεροί.

Τὸ αἱματῶδες οὖρον τουτέοισι κακόν.

Οἷσι ῥῖγος, οὔρου ἐπίστασις.

Σπασμὸς ἐν πυρετῷ, χειρῶν καὶ ποδῶν πόνοι, κακοήθεες· κακοήθεες δὲ καὶ ἐκ μηροῦ ὁρμὴ ἀλγήματος· ἀλλ' οὐδὲ γουνάτων πόνος, κρήγυον· ἀτὰρ καὶ γαστροκνημιῶν πόνοι, κακοήθεες, καὶ γνώμης παραφορή· ἄλλως τε,

...η οὖρον ἢν ἐνεωρηθῇ.

Οἱ ἐξ ὑποχονδρίων ἀλγήματος πυρετοὶ, κακοήθεες· τὸ καρῶδες ἐν τούτοισι, κάκιστον.

Οἱ μὴ διαλείποντες ἱδρουῦντες πυκνὰ μετ' ὑποχονδρίου ἐντάσεως, ὡς ἐπιτοπολὺ κακοήθεες· καὶ τὰ ἐς ἀκρώμιον καὶ κληῗδα στηρίζοντα ἀλγήματα, ἐν τούτοισι πονηρά.

Οἱ τριταιοφυέες ἀσώδεες πυρετοὶ, κακοήθεες.

Αἱ ἐν πυρετῷ ἀναυδίαι, κακόν.

Κοπιώδεες, ἀχλυώδεες, ἄγρυπνοι, κωματώδεες, ἐφιδροῦντες, ἀναθερμαινόμενοι, κακόν.

Οἱ κοπιώδεες μετὰ φρίκης ἐφιδρώσαν-

si vrinæ subsidentia in medio innatet.

33 Febres ex præcordiorum dolore malignæ sunt, sopor in his pessimus est.

34 Qui frequenter exudare cum præcordij intensione non cessant, plerunq; malignè habent: & dolores in summũ humerum ac clauiculam incumbentes, in his praui sunt.

35 Febres tertianæ naturã referentes, cum anxietudine, malignæ sunt.

36 Vocis interceptiones in febre, malæ.

37 Lassati caligantes, vigilantes soporosi, exudantes, recalescentes, male habẽt.

38 Lassati cum horrore si exuda-

rũt iudicatorio modo, recalfacti in morbo acuto, male habent: tum aliàs, tum si circa hæc sanguis de naribus stillarit.

59 E regio morbo abũdè colorati, moriuntur: alba verò alui egestio in his p̃cedit.

60 Febres tertianæ naturam referentes erroneæ, in pares dies tráslapsæ, difficiles.

61 Anxietudines ĩ diebus iudicatorijs, si in his sine sudore perfrigerẽtur, & omnes qui sine sudore perfrigerãtur citra iudicatione̅, male habẽt.

62 Et qui insuper riguerunt ex his, vbi vomuerunt meraca, anxij, tremuli in febre, malum.

63 Qui ex rigoribus,

τες κρισίμως, αὖ αθερμανθέντες ἐν ὀξεῖ, κακόν· ἄλλως τε, κἢν αἷμα ἐπιστάξωσι περὶ ταῦτα.

Ικτερώδεες κατακορέες, θνήσκουσιν· λευκὸν διαχώρημα τουτέοισι προδιέρχεται.

Οἱ τριταιοφυέες πλανώδεες, ἐς ἀρτίας μεταπεσόντες, δύσκολοι.

Οἱ ἐν κρισίμοισιν ἀλυσμοὶ ἀνιδροῦντες περιψυχόμενοι, καὶ ἅπαντες δὲ οἱ ἄνευ ἱδρῶτος περιψυχόμενοι ἀκρίτως, κακόν.

Καὶ οἱ ἐπερριγώσαντες ἐκ τούτων, ἐμέσαντες ἄκρητα, ἀσώδεες, τρομώδεες ἐν πυρετῷ, κακόν. καὶ φωνὴ δὲ ἐκ ῥίγεος.

Τὰ δὲ ἐκ ῥιγῶν

μικροῖσιν ἱδρῶσι περιψύχοντα, κακόν.

Οἱ ἐφιδροῦντες ἄγρυπνοι ἀναθερμαινόμενοι, κακόν.

Οἱ ἐφιδροῦντες ἐν πυρετῷ, κακοήθεες.

Οἷσι χολώδεος διαχωρήσιος ἐούσης, περὶ στῆθος δῆξις καὶ πικρότης, κακόν.

Ἐν πυρετοῖσι κοιλίης ἐμφυσωμένης, πνεῦμα μὴ διεκπίπτον, κακόν.

Κοπιώδεες λυγγώδεες κάτοχοι, κακοί.

Ἐν νώτου πυκινῇσι καὶ λεπτῇσι φρίκῃσιν ἐφιδροῦντες, δύσφοροι.

Οὔρου ἀπόληψις ἐπώδυνον σημαίνει· τὸ ἐφιδροῦν τούτοισι, κακόν.

Τὸ παρὰ τὸ ἔθος ποιέειν τι, οἷον προσθ-

paruis sudorib⁹ perfrigerantur, malum.

Exudantes vigilantes recalescẽtes, malum.

Qui insuper exudant in febre, malignè habent.

Quibus biliosa est alui egestio, ac circa pectus morsus & amaritudo, malũ est.

In febribus inflata aluo flatus nõ erumpere, malum.

Lassati singultientes stupore detenti, mali.

In dorsi horroribus crebris ac tenuibus ĩsudãtes, ægrè ferũt.

Vrina intercepta dolorẽ significat si sudor accedat, malũ.

Præter consuetudinem quid facere, velut est, propo-

here ſibi aliquid, & expectare aliquid prius non conſuetũ, aut contrarium, malum eſt, & mentis emotioni proximũ.

μέλεσθαί τι πρότερον μὴ εἰθισμένον, ἢ τοὐναντίον, πονηρὸν, καὶ πλησίον παρακοπῆς.

52 Qui morbi in malis ſignis leuantur, & qui in bonis non remittũt, difficiles ſũt.

Τὰ ἐν πονηροῖσι σημείοισι κουφίζοντα, καὶ τὰ ἐν χρηστοῖσι μὴ ἐνδιδόντα, δύσκολα.

53 Qui exudãt & maximè capite in morbis acutis ſubmoleſtè ferentes, malum: tum aliàs, tum ſi vrinæ ſunt nigræ, & turbidus ſpiritus in his, malus.

Οἱ ἱδρῶντες καὶ μάλιστα κεφαλὴν ἐν ὀξέσι ὑποδύσφοροι, κακόν· ἄλλως τε, καὶ ἐπ' οὔροισι μέλασι, καὶ τὸ θολερὸν ἐπὶ τούτοισι πνεῦμα, κακόν.

54 Extremæ partes ſi in vtranq; partem cito trãſmutentur, malum eſt: ſed & ſitis huiuſmodi mala eſt.

Ακρεα ταχὺ ἐπ' ἀμφότερα μεταπίπτοντα, καὶ δίψα δὲ τοιαύτη, πονηρόν.

55 Ex moderato ferox reſponſio, atque vox acuta, malum. præ-

Ἐκ κοσμίου θρασεῖα ἀπόκρισις φωνὴ ὀξεῖα, κακὸν ὑποχόν-

δρια τουτέοισιν εἴσω-
ἀρύαται.

Τὰ ἐκ καταψύξιος ἱδρώδεος ταχὺ ἀναθερμαινόμενα, κακόν.

Οἱ ἐν ὀξέσιν ἐφιδροῦντες ἀποδύσφοροι, κακόν.

Οἱ παραλόγως, κενεαγγείης μὴ ἐούσης, ἀδύνατοι, κακόν.

Ἐν πυρετῷ, ἕλξις οἷον ἀπὸ ἐμέτου ἐς ἀνάχρεμψιν τελευτῶσα, κακόν.

Νάρκη ἐς ἀμφότερα ταχὺ μεταπίπτουσα, κακόν.

Στάξιες αἱ ἐλάχισται, κακαί.

Κακὸν δὲ πάντως ἐν ὀξεῖ δίψα παραλόγως λυθεῖσα.

Οἱ πρὸς χεῖρα ἀναΐσσοντες, κακοί.

Οἷσιν ἅμα πυρετῷ καυσώδει, οἰδήματα ὑπνώδεα νενωθρευμένα,

cordia his intro trahuntur.

56 Qui ex perfrigeratione sudorosa cito recalescunt, malum.

57 Qui in acutis exudant submolestè ferétes, malum.

58 Qui pręter ratione̅ nulla existéte vasorũ euacuatione, impotentes fiunt, malum.

59 In febre tractus velut à vomitu, ĩ screationé desinés, malũ.

60 Torpor in vtrunq; cito trãslatus, malũ.

61 Sanguinis stillę pusillæ, malæ.

62 In acuto morbo sitis præter ratione̅ soluta, malum.

63 Qui ad manum exiliũt, male habe̅t.

64 Quibus cum febre ardéte, tumores somnolenti, torpidi fiũt,

his dolor in latus superueniens leuis siderationis ac resolutionis modo occidit.

65 Suffocatio in acutis ægris attenuatis, perniciosa.

66 In iam perniciosis parui tremores, & vomitus æruginosus: qui in potibus substrepunt, & submurmurant in siccis: & qui difficulter deglutiunt spiritu tussiente, perniciose habẽt in acutis perfrigeratis.

67 Rubores in manibus ac pedibus, perniciosi.

68 Efflãtes & refracti, in sõnis leuiter suspiciẽtes, morbo regio abũdè colorati moriũtur: alba alui egestio in his præcedit.

ἐς πλευρὸν ὀδύνη ἐπελθοῦσα παραπληκτικῶς κτείνει.

Πνιγμὸς ἐν ὀξέσιν ἐλθοῦσι ἰσχνοῖσιν, ὀλέθριον.

Ἐπὶ τοῖσιν ἤδη ὀλεθρίοισι τὰ σμικρὰ βρομώδεα, καὶ ἰώδης ἔμετος, οἱ ἐν τοῖσι ποτοῖσιν ἀποψοφέοντες, καὶ ἀποβορβορύζοντες ξηροῖσι, καὶ οἱ χαλεπῶς καταβρωχθίζοντες πνεύματι βηχώδει, ὀλέθριοι ἐν ὀξέσι κατεψυγμένοισι.

Τὰ ἐν χερσὶ καὶ ποσὶν ἐρυθήματα, ὀλέθρια.

Οἱ ἐκφυσῶντες καὶ ἀνακεκλασμένοι, ἐν τοῖσιν ὕπνοισιν ἀποβλέποντες, ἰκτερώδεες κατακορέες θνήσκουσι· λευκὸν διαχώρημα τουτοῖσι προέρχεται.

Αἱ ἐν πυρετοῖσιν ἐκστάσιες σιγῶσαι, μὴ ἀφώνῳ, ὀλέθριαι.

69 In febribus mẽtis emotiones taciturnæ, in eo qui voce priuatus nõ eſt, perniciosæ ſunt.

Τὰ πελιδνὰ γινόμενα ἐν πυρετῷ, σύντομον θάνατον σημαίνει.

70 Liuores qui fiũt in febre, breui mortem affore ſignificant.

Οἷσιν ἐν πυρετῷ, ἀλγήματος πλευροῦ γινομένου, κοιλίη ὑδατόχολα πολλὰ διαδιδούσης, ῥηΐζει. ἀσιτίαι δὲ παρακολουθοῦσι καὶ ἱδρῶτες μετ' προσώπου εὐχροίης, καὶ κοιλίης ὑγρῆς, καί τι καὶ καρδιαλγίης, οὗτοι μακροτέρως νοσήσαντες, περιπλευμονικῶς τελευτῶσι.

71 Quibus in febre, dolore lateris accedẽte, aluꝰ multa aquoſa ac biliosa egerit, hi alleuantur. Quibus verò inediæ cõſequenter accedũt, ac ſudores, cum bono faciei colore, & aluo liquida, ita vt adſit etiam aliquis cordis, ſeu potiꝰ oris ventris dolor, hi vbi longius ægrotarunt, peripneumonicorum modo moriuntur.

Πυρέσσοντι ἐν ἀρχῇ, μέλαινα χολὴ ἄνω ἢ κάτω διελθοῦ-

72 Febriẽti ſi atra bilis ĩ prĩcipio, ſurſum aut deorſum prodie

rit, letale eſt.

σα, θανάσιμον.

Qui cum perfrigerationibus, non ſine febre, ſupernè exudant, moleſtè ferentes, & phrenitici, in acuto morbo pernicioſe habent.

Οἱ μετὰ καταψυξίων οὐκ ἀπύρων ἱδροῦντες ἄνω, δύσφοροι, φρενιτικοί τε καὶ ὀλέθριοι ἐν ὀξεῖ.

Dolores modicè acuti ad clauiculam, ac ſurſum tranſeuntes, pernicioſi.

Τὰ ἐπ' ὀλίγον ὀξέα ἀλγήματα ἐς κληῗδα, καὶ τὰ ἄνω πίπτοντα, ὀλέθρια.

In longis pernicioſis morbis, ſedis dolor letalis eſt.

Ἐν μακροῖσιν ὀλεθρίοισιν, ἕδρης ἄλγημα θανάσιμον.

Si debiliter iam affecti non videāt, aut non audiant, aut labium, aut oculus aut naſus ipſis diſtorqueatur, letale eſt.

Τοῖσιν ἀσθενέως ἤδη διακειμένοισι, μὴ βλέπειν, ἢ μὴ ἀκούειν, ἢ διαστρέφεσθαι χεῖλος, ἢ ὀφθαλμὸν, ἢ ῥῖνα, θανάσιμον.

In febribus inguinis dolor, morbum diuturnum ſignificat.

Ἐν πυρετοῖσι βουβῶνος ἄλγημα, νοῦσον χρονίην σημαίνει.

In febrib⁹ iudicatio

Αἱ ἐν πυρετοῖ-

σιν ἀκρισίαι, χρόνους μὲν ἐμποιέουσιν, ἀτὰρ οὐχὶ ὀλέθριαι.

Οἱ ἐξ ἀλγημάτων ἰσχυρῶν πυρετοὶ, πολυχρόνιοι.

Αἱ τρομώδεες ψηλαφώδεες παρακρούσιες, φρενιτικαί· καὶ οἱ κατὰ γαστροκνημίην πόνοι, ἐν τούτοισι γνώμης παράφοροι.

Ὅσοι ἐν ξυνεχεῖ ἄφωνοι κείμενοι μύοντες σκαρδαμύσσουσιν, ἢν αἵματος ἐνεόντος ἐκ ῥινῶν ἐμέσαντες φθέγξωνται, καὶ παρ᾽ αὐτοῖσι γένωνται, σώζονται. μὴ γενομένων δὲ τούτων δύσπνοοι γενόμενοι, θνήσκουσι συντόμως.

Οἱ λαβόντες ἐς τὴν αὔριον παροξυνθέντες, κακόν.

nes impeditę ac sublatæ, tēporis quidem diuturnitatem inducunt, non autē perniciosæ sunt.

78 Febres ex doloribꝰ acribus, diuturnę.

79 Mentis emotiones tremulę, palpatorię, phreniticę sunt: & dolores circa suram, in his mentē emouent.

80 Quicunq; in febre cōtinua, voce destituti iacentes, oculis cōniuentes nictāt, hi si postq̄ sanguis ipsis ex naribus fluxit, & vbi vomuerūt, loquātur, & ad seipsos redeant, seruātur. si verò hæc non fiāt, difficulter spirātes facti, breui moriuntur.

81 Qui meliꝰ habuerunt si postridie exacerbētur, malū est.

82 Si tertia die cohibiti, quarta exacerbentur, malum est. num & tales exacerbationes phreniticæ sunt?

Τρίτην ἐπισχόντ
τετάρτην παροξυ
θέν τες, κακόν. ἆρ
γε καὶ φρενιτικοὶ
τοιοῦτοι παροξυ
σμοί.

83 Quibuscunq; desinunt febres, non in diebus iudicatorijs, his recidiuæ fiunt.

Ὁκόσοισιν ἐκλε
πουσιν οἱ πυρετοὶ
κατὰ κρισίμους,
τροπικόν.

84 Qui in principio tenues, cum capitis pulsu, & vrina tenui, ad iudicationẽ acerbantur his nihil miri est si & mẽtis emotio insupérque vigiliæ accedant.

Οἱ ἐν ἀρχῇ λεπ
μετὰ κεφαλῆς σφυγμ
καὶ οὔρου λεπτοῦ πρ
κρίσιν παροξυνόντ
θαῦμα δὲ οὐδὲν ἀκ
παρακροῦσαι καὶ ἔτ
γρυπνίη γένοιτο.

85 In morbis acutis, motus, iactatio, somnus turbulentus, quibusdã cõuulsionem significat.

Ἐν ὀξέσι κίνησις
ῥιπτασμὸς, ὕπνος τα
χώδης, σπασμὸν ἐ
σι σημαίνει.

86 Turbulentæ cum ferocia excitationes mẽtem emouentes, malæ sunt, itémque

Αἱ ταραχώδεες
σὺν τῷ ἐγέρσιες πα
φοροι, πονηρὸν, κ
σπασ

σπασμώδεες, ἄλλως τε
, μεθ' ἱδρώτων. σπα-
σμώδεες δὲ καὶ τρα-
χήλου καὶ μεταφρέ-
νου δοκέουσι ψύξιες,
πάρ καὶ ὅλου τοῦ σώ-
ματος. ἐν τουτέοισιν ὑ-
μενώδεες οὐρήσιες.

Αἱ ἐν κώματι πα-
ραφρόσιες, σπασμώ-
δεες.

Αἱ ἐπ' ὀλίγον θρα-
σεῖαι παραφρόσιες, θη-
ριώδεες· καὶ σπασμοὺς
δὲ προσημαίνουσιν.

Ἐν τοῖσι μακροῖσι,
κοιλίης ἄλογοι ἐπάρ-
σιες, σπασμώδεες.

Τὰ εὐθὺ ταραχώ-
δεα, ἄγρυπνα, ἐπιστά-
ζοντα ἐκ ῥινῶν, ἑκ-
ταῖα κουφισθέντα νύ-
κτα, πονήσαντα δὲ ἐς
τὴν αὔριον, ἐφιδρώ-
σαντα, κατενεχθέν-
τα, παραφρονήσαντα,
αἱμοῤῥοεῖ λαύρως,

conuulsoriæ, tum a-
liàs, tū cū sudoribus.
Cōuulsoriæ etiā vi-
dentur colli ac dorsi
pfrigerationes, imò
etiātotius corporis:
in his mictiones sunt
pelliculosæ.

87 Deliria cum sopo-
re, conuulsoria.

88 Mentis emotiones
modicè feroces, feri
næ sunt: sed & cōuul
siones significant.

89 In morbis longis,
vētris prȩter rationē
tumores, cōuulsorij.

90 Affectiones statim
turbulētȩ, vigilias in
ducētes, sanguinē de
naribus stillātes, sex
ta die alleuātes per
noctē, verū postridie
rursus affligētes, exu-
dātes, ī sōnū delatȩ,
mentē emouētes, lar
gè sanguinē fundūt,

& morbos soluũt. aquosa vrina talia significat.

91 Qui cum relatis, ab atra bile mente moti, tremuli fiunt, malignè habent.

92 Deliriũ in spiritu & sudore, letale est. letale est & in spiritu ac singultu.

93 Insomnia in phrenitide euidentia, bona sunt.

94 In phrenitide egestiones alui albæ, & torpor, malum.

95 Rigor his pessim⁹ est.

96 In phreniticis in principijs affectiones mansuetæ, ac frequenter transmutationem habentes, malæ sunt.

97 Quibus ab atra bile mente motis, tre-

καὶ λύει τὰ πάθεα. ὑδατώδεες οὖρον τοι-
τα σημαίνει.

Μετὰ τῶν εἰρημένων
τῶν ἐξισταμένων μ
λαγχολικῶς, οἱ τρ
μώδεες γινόμενοι,
κοήθεες.

Παραφροσύνη
πνεύματι καὶ ἱδρῶ
θανατώδης. θαν
τώδης δὲ καὶ ἐν πνεύμ
τι καὶ λυγμῷ.

Ενύπνια τὰ ἐν φρε
τιδι ἐναργῆ, ἀγαθόν.

Εν φρενίτιδι διαχ
ρήσιες λευκαὶ, καὶ ν
θρότης, κακόν.

Ρῖγος τουτέοισι,
κιστον.

Εν τοῖσι φρενιτ
κοῖσιν ἐν ἀρχῇσι τ
ἐπιεικῶς ἔχοντα, π
κνά τε μεταπίπτο
τα, κακόν.

Τῶν ἐξισταμένων μ
λαγχολικῶς, οἷς τρ

ροι ἐπιγίνονται, κακόν.

Οἱ ἐξιστάμενοι μελαγχολικῶς, τρομώδεες γινόμενοι, καὶ πτυαλίζοντες, ἦρά γε φρενιτικοί;

Οἱ ἐκστάντες, ὀξέως ἐπιπυρέξαντες, φρενιτικοὶ γίνονται.

Οἱ φρενιτικοὶ βραχύ ὑπό τι ψόφου καταπλησσόμενοι, τρομώδεες σπασμώδεες.

Τὰ ἐν φρενιτικοῖσι μανικῶς τρομώδεα, θανάσιμα.

Αἱ περὶ ἀναγκαῖα παραφροσύναι, κάκισται· αἱ ἐκ τούτων παροξυνόμεναι, ὀλέθριοι.

Αἱ παρακρούσιες, φωναὶ κλαγγώδεες, γλώσσης σπασμώδεες, καὶ αὐτοὶ τρομώδεες γινόμενοι, ἐξίστανται. σκληρυσμὸς τούτοισιν ὀλέ-

mores fiũt, malũ est.

98 Qui ab atra bile mente moti, tremuli fiunt, ac saliuam fundunt, num sanè phrenitici sunt?

99 Mente moti, acutè insuper febricitantes, phrenitici fiunt.

100 Phrenitici strepitum valde percipientes, tremuli, aut conuulsi.

101 In vehemẽter phreniticis, tremores letales sunt.

102 Deliria circa necessaria, pessima: quę ex his exacerbantur, letalia sunt.

103 Mentis perculsiones, voces clangorosæ, linguæ conuulsiones tremulæ, & voces tremulæ factę mẽtem alienant durities in his pern.

ciosa est.

104 Prædebilitatorum deliria, pessima.

105 Affectiones in phreniticis frequẽter trãsmutationẽ habẽtes, cõuulsoriæ, prauæ.

106 Phrenitici cũ perfrigeratione saliuã fundentes, vomitum nigrum indicant.

107 Qui variè ęgrotãt, & frequenter soporo si mẽte mouẽtur, his nigrũ vomitum expectandum esse dicito.

108 Quæ conuulsorio modo exacerbãtur, stupefactoria sunt.

109 Tumores iuxta aurem in morbis longis parui sunt: sanguinis fluxiones ac vertigines insuper apparentes, perniciosæ.

θριον.

Αἱ προεξαδυνατ… σαύτων παραφροσ… ναι, κάκισαι.

Τὰ ἐν φρενιτικοῖ… πυκνὰ μεταπίπτο… τα, σπασμώδεα, π… νηρά.

Οἱ ἐν φρενιτικοῖ… μετὰ καταψύξιος π… λίζοντες, μέλανα … τον δηλοῦσι.

Τοῖσι ποικίλως … νοσέουσι, καὶ παρα… ουσι πυκνὰ κωμα… δέσι, προσδέχεσθαι … γε μέλανα ἔμετο…

Τὰ παροξυνόμ… τρόπον σπασμώδεα… τοχα.

Τὰ παρ' οὖς ἐπ… ματα ἐν μακροῖσι … κρά· αἱμοῤῥώδεα … σκοτώδεα ἐπιφαιν… να, ὀλέθρια.

Οἱ ἰλιγγώδεες πυρετοὶ καὶ σὺν ἰλέων, καὶ ἄνευ ἰλέων, ὀλέθριοι.

110 Febres vertiginosæ, & cum voluulis, & ſine voluulis, perniciosæ.

Τοῖσι πνευματίοισιν ...ισι, πυρετὸς ὕστερον ...ύς.

111 Anheloſis febris poſtea acuta.

Μετὰ ὑποχονδρίου ...υζῦνος καταψυχθέν..., παρ' οὖς μέγα, ἔ...ρμα.

112 Cũ præcordio intẽto perfrigeratis, magnus ĩ aure tumor.

...οῖσιν αἱ ἐν πυρετῷ ...ῦναι γινόμεναι περὶ ...όσφυν καὶ τὰ κάτω ...ρια, φρενῶν ἅ...πτονται, ἐκλείπουσαι ... κάτω, ὀλέθρια, ἄλ...ς τε καὶ ἢν ἄλλο τι σημ...ον προσγίνηται πο...ρόν. ἢν δὲ τἄλλα ση...ῖα μὴ πονηρὰ γίνη...ι, ἔμπυον γενήσεσθαι ...πίς.

113 Quibus in febre dolores qui circa lũbos & infernas partes fiunt, ſeptum trãſuerſum contingunt, infernas partes relinquentes, pernicioſi ſunt, tum aliàs, tum ſi aliud quoddam ſignum prauum accedat. Si verò alia ſigna non fuerint praua, ſuppuratum fore timor eſt.

Παιδίοισιν ὀξὺς πυρετὸς καὶ κοιλίης ὑπόστασις μετ' ἀγρυπνίης, καὶ τὸ ἐκλακτίζειν, καὶ

114 Pueris febris acuta, & aluus ſuppreſſa cum vigilijs, & calcitrare, &

colorem mutare, & ruborem habere, cõuulsorium est.

τὸ χρῶμα μεταβά[λ]λαν, καὶ ἴσχειν ἔρυθ[ος] σπασμῶδες.

115 Affectiones statím turbulentæ, vigilias inducentes, & nigra compacta egerentes partim sanguinem fundunt.

Τὰ αὐθὺ ταραχ[…] διὰ ἄγρυπνα, μέλα[…] δὲ τὰ συνώθετα, αἱμ[…] ῥοεῖ ἔνια.

116 Affectiones cũ vigilijs & anxietudine repentina, sanguinẽ fundunt, tum aliàs, tum si quid etiã antea profluxerit. Nũ & qui modicè perfrigerati postea horruerunt?

Τὰ ἀγρυπνήσαν[…] ἐξαίφνης ἀλυσμῷ […] μοῤῥοέει, ἄλλως τ[…] ἦν τι προεῤῥύηκη. […] ἐάν γε καὶ μεταφρίξ[…]τες οἱ ἐπ' ὀλίγον τ[…] ψύχοντες;

117 At qui circa exacerbationes tussiunt, & parum exudant, malignè habent.

Περὶ δὲ τοὺς πα[…]ξυσμοὺς βήσσοντε[…] ἱδρώοντες μικ[…] κακοήθεες.

118 Ad latus dolore ac suffocatione accedẽte, hi suppurantur.

Ἐς πλευρὸν ὀδ[…]νης καὶ πνιγμοῦ π[…]γινομένου, οὗτοι […]πυοῦνται.

119 Quibus in febrib[9] cõtinuis pustulæ per

Οἷσιν ἐν συνε[…]σι φλυζάκια κ[…]

ῦ τὸ σῶμα ἐκφύει,
ινάσιμον, μὴ γινο-
ὑου πυώδους ἀπὸ
ίματος· μάλιστα δὲ ἀ-
ισαι τούτοισι γίνεσθαι
ρὰ οὖς.

totum corpus erum
punt, letale, si nō pu
rulētus abscessus fi-
at: maximè autē cir-
ca aurē his fieri solet.

Ἐν ὀξεῖ τὰ μὲν ἔξω-
εν περιψύχεσθαι, τὰ
δὲ ἔσωθεν καίεσθαι, καὶ
ψῆν, κακόν.

120 In morbo acuto ex
ternas partes perfri-
gerari, internas au-
tem ardere, & sitire,
malum est.

Οἱ συνεχέες διὰ τρί-
ης ἐπιτείνοντες, ἐπι
ίνδυνοι.

121 Febres cōtinuę per
tertiam diem auge-
scentes, periculosæ.

Οἷσιν ἂν ποτε πυρε-
ὸς διαλίπῃ, ἀκίνδυ-
ον.

122 Quibus febris ali-
quando intermittit,
periculo vacant.

Ἐν μακροῖς πυρετοῖ-
ιν, ἢ φύματα, ἢ ἐς ἄρ-
ρα πόνοι ἐγγίνονται,
καὶ ἢν γίνωνται, οὐκ
ἀχρηστοι.

123 In febribus lōgis,
aut tubercula, aut do
lores in articulis fi-
unt: & si facti fuerīt
non sunt inutiles.

Κεφαλαλγίη ἐν ὀ-
ξεῖ, ὑποχόνδριον ἀνε-
σπασμένον, μὴ ῥυέν-
τος αἵματος ἐκ ῥινέων,
ς φρενιτικὸν περιΐ-
σταται.

124 Capitis dolor in
morbo acuto, pręcor
dium reuulsum, non
profluēte ex naribus
sanguine, ad phreni-
tidem deuenit.

125 Febres lipyricæ, bilis effusione nõ accedente, non soluũtur.

126 Morb⁹ regius ante septimũ diem accedens, malum: septimo verò ac nono, & vndecimo ac decimoquarto, iudicatorius est, si non præcordia ĩduret: sin minus, ambigua res est.

127 Frequentes per eadem recidiuæ, circa iudicationẽ sanguinolentæ, nigrorum vomitum faciunt. fiunt autẽ & tremulę.

128 Dolores qui in tertianis febrib⁹ exacerbantur, tertianarum generis morbum faciunt, & grumosum sanguinem egerunt.

129 In febribus secundum venã quę est in collo, pulsus ac do-

Τὰ λειπυρικὰ μ
χολέρας ἐπιγινομέ
νης, οὐ λύεται.

Ἴκτερος πρὸ μὲν
ἑβδόμης ἡμέρης ἐπι
γινόμενος, κακόν· ἑβ
δόμῃ δὲ καὶ ἐνάτῃ, καὶ ἐν
κάτῃ καὶ τεσσαρεσκαι
κάτῃ, κρίσιμον, μ
σκληρυνόντων τῶν ὑποχόν
δρια· ἢν δὲ μή, ἐνδοια
σόν.

Αἱ πυκναὶ διὰ τῶ
αὐτῶν ἀποστροφαί, π
ρὶ κρίσιν αἱματώδεε
μελαίνων ἔμετον πο
ουσι. γίνονται δὲ κα
τρομώδεες.

Τὰ ἐν τριταίοισι π
ρεσσιν ἀλγήματα π
ροξυνόμενα, τριταιο
γενῆ ποιέεται, καὶ θρο
βώδεα αἵματα δια
χωρέει.

Ἐν πυρετοῖσι κ
φλέβα τὴν ἐν τῷ τρα
χήλῳ σφυγμὸς κα

πόνος, ἐς δυσεντερίην ἀποτελευτᾷ.

lor, in dyſenteriam deſinit.

Τὸ μεταβάλλον πολλάκις χρῶμα κατὰ θερμασίην, χρήσιμον.

130 Color qui ſæpe in calore trâſmutatur, vtilis eſt.

Τοῖσι χολώδεσι πνεῦμα μέγα, καὶ πυρετὸς ὀξὺς μετὰ ὑποχονδρίου ἐντάσιος, παρ' οὖς ἀφίστησιν.

131 In bilioſis ſpiritus magnus, & febris acuta cum præcordij intenſione, iuxta aurem abſceſſum facit.

Οἱ ἐκ μακρῶν ἀναλαμβάνοντες εὔσιτοι, μηδὲν ἐπιδιδόντες, ἐπιστρέφουσι κακοήθως.

132 Qui ex morbis lõgis ſe refocillâtes bene cibum accipiunt, & nihil proficiunt, hi malignè in recidiuam incidunt.

Οἷσιν ἐν πυρετοῖσι φλέβες αἱ ἐν κροτάφοισι σφυγματώδεες, καὶ πρόσωπον ἐῤῥωμένον, καὶ ὑποχόνδριον μὴ λαπαρὸν, χρόνιον, καὶ οὐ παύονται χωρὶς αἵματος ῥύσιος ἐκ ῥινῶν πολλῆς, ἢ λυγγὸς, ἢ σπασμοῦ,

133 Quibus in febrib⁹ venæ in têporib⁹ pulſant, & facies ſana eſt, & prȩcordiũ non molle, diuturnũ morbum ſignificat, & nõ deſinẽtem citra multi ſanguinis ex naribus fluxũ, aut ſingultũ, aut conuulſionẽ,

aut coxendicum dolorem.

In febre ardente ſi aluus eruperit, mortale eſt.

Ex alui dolore laborioſo, febris ardens, pernicioſa,

In febribus ardentibus ſi aurium ſonitus accedant cum viſus hebetudine, & grauitate ſecundum nares, melancholico modo ab atra bile mente mouētur, ſanguine ipſis nō erumpente.

Tremores in febribus ardentibus, mentis perculſio ſoluit.

In febre ardēte fluxio ſanguinis ex naribus quarta die, mala eſt: ſi non aliud qd boni coinciderit. verū quinta minꝰ pe

ἢ ὀδύνης ἰσχίων.

Ἐν καύσῳ κοιλίη καταῤῥαγεῖσα, θανάσιμον.

Ἐκ κοιλίης ἀλγήματος ἐπιπόνου, πυρετὸς καυσώδης, ὀλέθριον.

Ἐν τοῖσι καυσώδεσιν ἤχων προσγινομένων μετ' ἀμβλυωσμοῦ, καὶ κατὰ ῥῖνας βάρους, ἐξίστανται μελαγχολικῶς, μὴ αἱμοῤῥαγήσαντες.

Τοὺς ἐν καύσεσι τρόμους, παρακοπὴ λύει.

Ἐν καύσῳ ῥύσις ἐκ μυκτήρων τεταρταίῳ, κακόν· ἢν μή τι ἄλλο ἀγαθὸν ξυμπέσῃ. πεμπταίῳ δὲ ἧσσον κιν-

διψώδεες.

Οἱ ἐν τοῖσι καυσώδεσιν ὑποπεριψύχουσι διαχωρήμασι ὑδατοχόλοισι συχνοῖσιν, ὀφθαλμοῖσι κακόν· ἄλλως τε, κἢν κάτοχοι γίνωνται.

Καῦσος ῥίγεος ἐπιγινομένου λύεται.

Καῦσοι ὑποστρέφειν εἰώθασι, καὶ ἡμέρας τέσσαρας ἐπισημήναντες, ἔπειτα ἐφιδροῦσιν· εἰ δὲ μή, τῇ ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ.

Τοὺς καυσώδεας διακρίνουσιν αἱ τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέραι, κουφίζουσαι ἢ ἀναιροῦσαι.

Ἐκ καύσου, μὴ γινομένου πυώδους παρ' οὖς ἀποστήματος, οὐ πάνυ σώζονται.

Οἱ ληθαργικοί, τρομώδεες ἀπὸ χειρῶν,

riculosa est.

159 Qui ex febribus ardentibus aliquantulum perfrigerātibus cū crebris egestionibus alui aquosis ac biliosis laborāt, oculis malū est: tū aliàs, tum si stupidi fiant.

160 Febris ardēs rigore accedente soluitur.

161 Febres ardentes recidiuare solēt, & vbi per dies quatuor significationem de se præbuerunt, postea exudant: sin minus, septima die.

162 Febres ardētes xiiij dies dijudicāt, aut alleuātes, aut pimētes.

163 Ex febre ardētes, abscessu puruleto, qui circa aurem non fit, nō valde seruantur.

164 Letargici, tremuli ex manibus,

ſomnolenti, diſcolores, tumidi, pulſibus tardi ſunt, & partes ſub oculis eleuatas habẽt, & ſudores ĩſuper accedũt, & aluis bilioſis, & intẽperatis ſubtument.

ὑπνώδεες, δυσχρῶτες, οἰδηματώδεες, σφυγμοῖσι νωθροῖσι, καὶ μετάρσια τὰ ὑποφθάλμια, καὶ ἱδρῶτες ἐπιγίνονται, καὶ κοιλίας ὑποδέουσι χολώδεας, καὶ ἀκρατέας.

165 Sin obaridas habuerint, vrinę & egeſtiones alui latenter ipſis progrediuntur, vrina velut iumẽtorum eſt, potũ non expetunt, neque aliud quicq̃. Poſtquam verò reſipuerint, collũ doloroſum ſe habere dicunt, & ſonitus per aures tranſire.

Ἢν καταξήρους ἴσχωσιν, οὖρα καὶ διαχωρήματα προϊόντα λαθραίως, τὸ οὖρον ὑποζυγίου, πιεῖν τε οὐκ αἰτέουσιν, οὐδὲ θάτερον οὐδέν. ἔμφρονες δὲ γενόμενοι, τράχηλον ἐπώδυνον φασὶν ἔχειν, καὶ διὰ τῶν οὐάτων ἤχους διαΐσσειν.

166 Qui verò ex lethargicis ſeruantur, plerunq; pectore ſuppurati fiunt.

Ὁκόσοι δὲ σώζονται τῶν ληθαργικῶν, ἔμπυοι ὡς ἐπιτοπολὺ γίνονται.

Quibuſcunq; in febribꝰ tremores citra iudicationẽ ceſſant, his tẽporis progreſſu in articulos abſceſſus

Ὁκόσοισιν ἐν πυρετοῖσιν ἀκρίτως τὰ τρομώδεα παύεται, τουτέοισι χρόνῳ ἐς ἄρθρα

ἀπόστασις ὀδυνώδης ἐκπυοῦσα, καὶ κύστις ἐπώδυνος.

Τῶν πυρεταινόντων οἷσι μὲν ἐρυθήματα τῶν προσώπων, καὶ πόνος κεφαλῆς ἰσχυρὸς, καὶ σφυγμὸς φλεβῶν, αἵματος ῥύσις τὰ πολλὰ γίνεται.

Οἷσι δὲ ἆσαι, καὶ καρδιωγμοὶ, καὶ πτυαλισμοὶ, ἔμετος· οἷσι δὲ βρυγμοὶ, φῦσαι, ψόφοι κοιλίης καὶ ἐπάρσιες, καὶ ἐκτάραξις κοιλίης.

Τοῖσι χρονίζουσιν ἀσφαλέως ἐν πυρετῷ ξυνεχεῖ, χωρὶς πόνου, ἢ φλεγμονῆς, ἢ ἄλλης προφάσιος, ἀπόστασιν προσδέχεσθαι πόνου καὶ οἰδήματος, καὶ μᾶλλον ἐς τὰ κάτω χωρία. προσδέχεσθαι δὲ δεῖ τὰς ἀποστάσιας, τοῖσιν ὑπὲρ τριήκοντα ἔτεα μᾶλλον.

dolorosus suppurat⁹ fit,& vesica dolet.

Febrictibus quibus rubores sunt ĩ facie, & dolor capitis fortis,& venarũ pulsus, his sanguinis fluxio plerũque contingit.

Quib⁹ autẽ cibi fastidia sunt,& oris vẽtriculi morsus, & multũ saliuæ,his vomitus fit:quibusverò ructus adsunt, & flatus, strepitus ac eleuationes ventris,his fit alui exturbatio.

Qui diutius securè ex febre continua laborant,citra dolorẽ, aut inflãmationem, aut aliã causam, his abscessus expectandus est cũ dolore ac tumore,& magis in infernis partibus.expectare autẽ oportet abscess⁹,his magis q̃ xxx.annũ egressi sunt,

cantur sanguine de naribus fluente, in die iudicatorio: & sudore multo, & vrina purulenta ac vitrea prodeunte, & bonã subsidentiam habente, & aceruatim exeunte: abscessu item memorabili oriẽte, & aluo mucosa & cruẽta derepẽte egerente, & vomitibus non prauis secundũ iudicationem.

αἵματος ἐκ ῥινῶν ῥυέν τος, ἐν κρισίμῳ· καὶ ἱδρῶτος πολλοῦ γινομένου, καὶ οὔρου πυώδεος καὶ ὑαλώδεος γενομένου, ὑπόστασιν χρηστὴν ἔχοντος, καὶ ἀθρόου γινομένου· καὶ ἀποστήματος ἀξιολόγου, καὶ κοιλίης μυξώδεος καὶ αἱματώδεος καὶ ἐξαπίνης καταῤῥαγείσης, καὶ ἐμέτων οὐ μοχθηρῶν κατὰ κρίσιν.

157 Somni profundi, non turbulenti, firmam iudicationem significant: turbulenti verò cum dolore corporis, inconstantes sunt.

Υπνοι βαθέες, μὴ ταραχώδεες, βεβαίαν κρίσιν σημαίνουσιν· οἱ δὲ ταραχώδεες μετ' ἀλγήματος σώματος ἀβέβαιοι.

158 Septima die, aut nona, aut decimaquarta, fluxiones sanguinis à naribus, plerunque febres sol-

Εβδομαίοισιν, ἢ ἐν ταίοισιν, ἢ τεσσαρεσκαιδεκαταίοισι, ῥύσιες ἐκ ῥινέων λύουσιν ὡς ἐπιτοπουλὺ τοὺς πυρετούς

τοὺς· ὁμοίως δὲ καὶ
ιλίης ῥύσις χολώ-
ις, καὶ δυσεντεριώ-
ις, καὶ πόνος γουνά
ν, ἢ ἰσχίων· καὶ οὖρον
παυθὲν πρὸς τὴν
ίσιν· ἐν γυναικὶ δὲ καὶ
ημηνίων ῥύσις.

uunt: ſimiliter & al-
ui fluxio biliosa, &
qualis in dyſenteria
fieri ſolet, & genuũ
ac coxendicum do-
lor: & concocta vri-
na ad iudicationem:
in muliere verò etiã
menſtruæ purgatio-
nis fluxus.

Οἱ ἐν πυρετοῖσιν αἱ
ῥαγήσαντες ἱκα-
ς ὁκοθενοῦν, ἐν τῇ-
ν ἀναλήψεσι κοι-
ίαι καθυγραίνονται.

159 Quibus in febri-
bus ſanguis abundè
vndecũq; profluxit,
his in refectionibus
à morbo alui hume-
ctantur.

Οἱ ἐν πυρετοῖσιν ἱδ-
ρώοντες, κεφαλαλ-
έες, κοιλίην ἀπολε-
λημμένοι, σπασμώ-
ες.

160 Qui in febribus
exudãt, caput dolen
tes, aluo ſuppreſſa,
conuulſi fiunt.

Αἱ ἐπ' ὀλίγον θρα-
έως παρακρούσιες, καὶ
ηριώδη καὶ σπασμὸν
ημαίνουσι.

161 Mentis emotiones
modicè feroces, & fe
rinum, & conuulſio-
nem ſignificant.

Σπασμὸς ἐν πυρε-
ῷ γινόμενος, καὶ παυό-
ενος αὐθήμερον, ἀ-

162 Cõuulſio in febre
naſcẽs, & eadem die

deſinens,bona eſt.

163 Cõuulſio in febre orta, ſedat febrẽ eadem die,aut poſtera, aut tertia:ſi verò horam in qua incepit, tranſgrediatur,& nõ deſinat,malum eſt.

164 Febres intermittẽtes,verũ inæqualiter caleſcentes,aluo inflata, pauca egerente,in his poſt iudicationem lumborũ dolore ſequuto,alui erumpunt : at amburentes ad manũ,torpidæ, ſiticuloſæ,anxioſæ,in his aluo ſuppreſſa grauati exoluuntur : quandoque verò & rubicũdæ in pedibus ambuſtiones, eadem ſignificant.

165 Hybernæ febres quartanæ,leniter in

γαθόν.

Σπασμὸς ἐν πυρε-
τῷ γινόμενος, παύει τ
πυρετὸν αὐθημερὸν
τῇ, ὑστεραίῃ, ἢ τῇ τ
τῃ· ὑπερβάλλων ἢ τ
ὥρην ἐν ᾗ ἤρξατο, κ
παυόμενος, κακόν.

Οἱ διαλείποντες, α
μάλως δὲ χλιαινόμ
νοι, κοιλίης ἐμφυσ
μένης, μικρὰ διαδι
σης, ὀσφυαλγήσα
μετὰ κρίσιν, τουτέο
κοιλίαν καταῤῥήγν
ται· οἱ δὲ περικαέες π
χεῖρα, νωθροὶ, διψ
δεες, ἀσώδεες, κο
λίης ἀπειλημμέν
βαρυνόμενοι ἐκλύο
ται· ἔστι δ᾽ ὅτε κ
τὰ ἐξέρυθρα ἐν πο
κατακαύματα, τὰ
τὰ σημαίνει.

Οἱ χειμερινοὶ τ
ταρταῖοι πυρετοὶ,
πρηέως μεθιστάντ

τὰς ὀξέας νούσους.
κεφαλῆς πόνος συν-
ος μετ' ὀξέος πυ-
ῇ, καὶ ἄλλου σημείου τῶν
κόλων, θανάσιμον·
ν δὲ σημείου φαύλου,
βάλλων τὰς εἴκο-
ἡμέρας, αἵματος ῥύ
, ἢ πῦον ἐκ ῥινός, ἢ
οστάσιας ἐς τὰ κάτω
αίνει, μάλιστα μὲν
τέροισι τῶν τριήκοντα
έντε. τὰς ῥύσιας·
τι δὲ πρεσβυτέ-
ροισι, τὰς ἀποστάσιας
οσδέχεσθαι. περὶ μέ-
πον δὲ καὶ κροτά-
ς ὄντος τοῦ πόνου,
συνήθους ῥύσιας.
ισι κεφαλαλγίαι, καὶ
ἐμπυρέτοισι, καὶ
δῖναι, καὶ φωνῆς
δυτής, καὶ νάρκη χει
, ἢ ἀποπλήκτους,
ἐπιληπτικοὺς προσ-
ου τούτους ἔσεσθαι,
καὶ ἐπιλήσμονας.

acutos morbos trāſeunt.

166 Capitis dolor ptinax cū febre acuta, & alio ſigno maligno letale eſt: cæterùm ſine ſigno malo trāſgrediens xx. diē ſanguinis aut puris fluxum è narib⁹, aut abſceſſus ad infernas partes ſignificat: fluxiones quidē iunioribus xxxv. annis: ſenioribus verò, abſceſſus. ſi verò circa frontē ac tempora fuerit dolor ille pertinax, fluxiones.

167 Quib⁹ capitis ſunt dolores, & ſonit⁹ auriū, in febre, & vertigo, & vocis tarditas, & manuū torpor, eos aut ſideratos, aut comitiales, aut obliuioſos fore expecta.

168 Qui caput dolent, ſtupore correpti delirātes, aluo ſuppreſſa, oculo ferociente, floruléti, hi in poſteriorem partem conuelluntur.

Οἱ κεφαλαλγέες κ
τόχως παρακρούοντ
κοιλίης ἀπολειφθεί
σης, ὄμμα θρασυνθέ
τες, αἰθηροὶ, ὀπισθ
τονώδεες γίνονται.

169 Capitis ſuccuſsiones, oculi rubicūdi, mēte manifeſtè emouētes, pniciosæ ſunt. non commoriuntur hæc, ſed circa aurem tumorem faciunt.

Τὰ ἀποσείοντα
φαλῆς, ὄμματα ἐξέ
θρα παρακρούοντα
φῶς, ὀλέθρια· οὐ ξυ
ποθνήσκει ταῦτα, ἀλ
παρ' οὖς οἴδημα π
έει.

170 Capitis dolor cum ſedis & pudēdorum dolore, & torporem, & impotentiam inducit, & vocem reſoluit, hæc horrenda nō ſunt: verùm ſomnolenti ac ſinglutiētes fiunt nono mēſe: ex quibus ſoluta voce in idē reſtituūtur.

Κεφαλαλγίαι μ
θ' ἕδρης, καὶ αἰδο
ἀλγήματος, καὶ νω
τητα καὶ ἀχρησίην
ρέχει, καὶ φωνὴν π
ραλύει, ταῦτα οὐ
λεπά· ὑπνώδεες δὲ
λυγγώδεες γίνον
ἐνάτῳ μηνὶ ἐκ τοῦ
φωνῆς λυθείσης ἐ
αὐτὸ καθίσανται.

171 Qui in capitis dolore aſcaridas habēt,

Ἀσκαριδώδεες δὲ
μενοι ἐν κεφαλαλ

φωσις καὶ κῶμα πα-
ρακολουθοῦντα, τὰ
ρὶ οὖς ἐπαίρει.

his ſurditas & ſopor conſequẽs, abſceſſus circa aurem excitat.

ι κεφαλαλγέες, κα-
ως ὀδυνώδεες, ὄμ-
ἐξέρυθρον, αἱμορ-
ι.

172 Qui caput dolent, ſtupore detenti doloroſi, oculum rubicundum habẽtes, ſanguinem effundunt.

ὰ σείοντα κεφα-
α, τὰ ἠχώδεα αἱμορ-
ι· ἢ γυναικὶ τὰ γυ-
κεῖα καταβιβάζει,
ως τε καὶ ἢν κατὰ
ιν καῦμα παρακο-
θέῃ· ἴσως δὲ καὶ δυ-
τερικά.

173 Capitis concuſſiones, & aurium ſonitus ſanguinem effundũt: aut mulieri mẽſes deducunt, tum aliàs, tum ſi iuxta ſpinam ardor cõſequatur: fortaſsis autẽ dyſentericis fluxiones.

καρηβαρικοί, κατὰ
μα ὀδυνώδεες, ἄ-
πνοι, αἱμορραγέου-
ἄλλως τε καὶ ἢν
ς τράχηλον συν-
ῃ.

174 Capite grauati, iuxta ſinciput dolentes, vigilijs infeſtati, ſanguinẽ effundunt, tum aliàs, tũ ſi quid ad collum ſe extendat.

ὰ ἐν κεφαλαλγίῃ
ώδεα ἐμέσματα
κωφώσιος, ἀγρυ-

175 Vomitus in capitis doloribus æruginoſi cum ſurditate, vi-

gilantibus, cito insaniam excitant.

πτύοισι ταχὺ ἐκμαίνει.

176 Quibus capitis ac colli dolor est, sed & totius corporis tremula quædam impotentia, sanguinis eruptio soluit: quin & tempore hæc soluuntur. verùm vesicæ in hoc supprimuntur.

Οἷσι κεφαλῆς καὶ [τρα]χήλου πόνος, καὶ ὅλ[ου] δέ τις ἀκρατίη [τρο]μώδης, αἱμοῤῥαγίη λύ[ει]. ἀτὰρ καὶ οὕτω χρό[νῳ] λύονται. αἱ δὲ κύστιες τουτέῳ λαμβάνο[ν]ται.

177 In acutis capitis doloribus, & in torpidis cum grauitate, conuulsiones fieri solent.

Εν τῇσιν ὀξείῃσι [κε]φαλαλγίῃσι, καὶ τ[ῇ]σι ναρκώδεσι μετ[ὰ βά]ρεος, ἐθέλει σπασ[μώ]δεα γίνεσθαι.

178 Capitis doloré soluit pus per nares, aut sputa crassa & non olentia: soluit item vlcerű eruptio: quandoque & somnus, & alui fluxus.

Κεφαλαλγίην λ[ύει] πῦον διὰ ῥινῶν, ἢ π[τύα]λα παχέα καὶ ἄοσμ[α]. λύει δὲ καὶ ἑλκέων [ἔκ]θυσις· ποτὲ δὲ καὶ ὕπ[νος] καὶ κοιλίης ῥύσις.

179 Capitis dolor moderatus cum siti cibũ capiéte, aut cum sudore non soluente

Κεφαλῆς ἄλγ[ημα] μέτριον μετὰ δί[ψης] νηδιούσης, ἢ μετ[ὰ ἱ]δρῶτος μὴ λύον[τος]

ν πυρετὸν, ἀποστά-
ιας ἐν οὔλοισιν, ἢ πα-
ωῦς σημαίνει, μὴ κοι
ης ἐκταραχθεί-
ς.

febrem, abſceſſus in gĩgiuis, aut circa aurem ſignificat, aluo non exturbata.

180 Κεφαλαλγίη καρώ
ς μετὰ βάρεος, ποιεῖ
σπασμῶδες.

Capitis dolor ſoporoſus cum grauitate, conuulſorium quid facit.

181 Οἱ κεφαλαλγικοὶ,
φώδεες, ὑπάγρυ-
οι, ἀσαφέες, ἀδύ-
ατοι, τῆς κοιλίης ὑγρῆς
πιώδεες, ἦρά γε
ανίσανται.

Caput dolentes, ſiticuloſi, aliquatenus vigilãtes, obſcuri cognitu, impotẽtes, ex aluo liquida delaſſati, num mente mouentur?

182 Κεφαλαλγέες, ὑπό
φοι, χεῖρας τρομώ
ες, τράχηλον ὀδυ-
δεες, οὐ ἐοντες μέ-
να δεδασυμένα, ἐ-
ροντες μέλανα, ὀλέ
ιοι.

Caput dolẽtes, ſurdaſtri, manibus tremuli, collum dolentes, meientes nigra condenſata, vomentes nigra, perniciosè habent.

183 Οἱ κεφαλαλγέες,
ιδρουῦντες, κοιλίην
εἰλημμένοι, σπα-
σμώδεες.

Caput dolentes, exudantes, aluũ ſuppreſſam habentes, conuulſioni obnoxij ſunt.

184 Sopor vbique malus est.

Τὸ καρῶδες πανταχοῦ κακόν.

185 Qui soporosi in principijs fiunt, cum capitis, lumborũ, colli, præcordij dolore, vigilãtes, num phrenitici sunt? nasus in his destillans, perniciosus, tum aliàs, tũ quarto ab initio die. malum est etiam alui proluuium valde rubicundum.

Οἱ κωματώδεες ἐ ἀρχῇσι γινόμενοι, μ κεφαλῆς, ὀσφύος, τρ χήλου, ὑποχονδρίο ὀδύνης, ἀγρυπνέον τες, ἦρά γε φρενιτ κοί; μυκτὴρ ἐν τουτ οισιν ἀποστάζων, ὀλέ θριον, ἄλλως τε καὶ τ ταρταίοισι ἐοῦσι ἢ ἀ χομένοισι. κακὸν καὶ κοιλίης περίκλ σις ἐξέρυθρος.

186 Soporosi ab initio exudantes, vrinis cõ coctis ardentes, verùm citra iudicationem perfrigescentes, & breui rursus ardentes, torpidi, soporosi, conuulsi, perniciosè habent.

Οἱ κωματώδεες ἀρχῆς ἐφιδρώσαντ οὔροισι πέποσι καυ στικοὶ, ἀκρίτως δὲ π ριψύχοντες, διὰ τα χέων πυρεκαέες, νω θροὶ, κωματώδεες, σ σμώδεες, ὀλέθριοι.

187 Somni soporosi, & perfrigerationes, perniciosę sunt.

Οἱ κωματώδεες πνοι, καὶ αἱ καταψ ξιες, ὀλέθριον.

Κωματώδεας, καὶ ἀπώδεας, κεκωφωμένους, κοιλίης καταῤῥωγυίης, ἐρυθρὰ διηθεῦντα περὶ κρίσιν, ὠφελέει.

188 Soporosis, delassatis, surdis factis, aluo erũpẽte, si rubicũda egesta fuerint circa iudicationẽ, prosunt.

Κωματώδεες, ἀσώδεες, ὑποχόνδριον ὀδυνώδεες, σμικρὰ ἐμετώδεες, τὰ παρ' οὖς ἴσχουσι· πρόσθεν δὲ περὶ τὸ πρόσωπον ἐπάρματα μετὰ κώματος.

189 Soporosi, anxiosi, præcordium dolentes, parum vomẽtes, abscessus iuxta aurẽ habent: antea verò circa faciem tumores cum sopore.

Τὰ ἐξαίφνης παρακρούσαντα ἀλυσμῷ, αἱμοῤῥαγικά.

190 Morbi derepentè mentem percellẽtes cũ anxietudine, sanguinem profundũt.

Τὰ κωματώδεα, ἀσώδεα, ὀδυνώδεα ὑποχόνδρια, θαμινὰ σμικρὰ πτύοντα, τὰ παρ' οὖς ἐπάρματα. κωματώδεες, ἦρά τι ἔχει σπασμῶδες.

191 Soporosa, anxiosa, dolorosa prę cordia, frequẽter parũ spuẽtia, tumores circa aurem habẽt. soporosi, num aliquid cõuulsorij habent?

Κωματώδεα, μεμωρωμένα, κάτοχα, ποι-

192 Affectiones soporosæ, fatuitatem inducentes, stuporis detentionem inferentes, variantia pręcor-

dia & ventrem tumidum habentes, cibũ fastidientes, aluo suppressa, exudantes nũ his turbidus spiritus & geniturae simile quid pertrãsiens singultum significat? num & aluus biliosa insuper egerit? Splendidũ in his mictum prodest: vẽtres quoq; his insuper turbantur.

197 Cerebro corrupto, alij in tribus diebus, alij in septẽ moriuntur. has verò si effugerint, seruãtur. Quib' autem ex his resectis os disparatum repertũ fuerit, hi pereunt.

196 Caput dolentibus ex posteriore parte ossa rupta habentibus, fluxio è nare larga, crassa, mala est:

κίλλοντα ὑποχόνδρια καὶ κοιλίην ἐπηρμένοι, ἀπόσιτοι, ἀπολελαμμένοι, ἐφιδροῦντες, ἦρα τουτέοισι τὸ θολερὸν πνεῦμα καὶ τὸ γονοειδὲς διηθὸν, λύγγα σημαίνει; κοιλίη δὲ ἦρα χολώδης προσδιέρχεται; τὸ λαμπῶδες ἐν τουτέοισιν οὐρηθὲν ὠφελίει· καὶ κοιλίαι δὲ τουτέοισιν ἐπιταράσσονται.

Ἐγκεφάλου σφακελίσαντος οἱ μὲν ἐν τῇσι τρισὶν ἡμέρῃσιν, οἱ δὲ ἐν τῇσιν ἑβδόμῃσι τελευτῶσι· ταύτας δὲ διαφυγόντες, σώζονται· οἷσι δὲ ἀναιμηθεῖσι τῶν τοιουτέων διεστηκὸς εὑρεθῇ τὸ ὀστέον, ἀπόλλυνται.

Τοῖσι κεφαλαλγικοῖσιν ὀστέα ἐαγεῖσιν ἐκ τοῦ ὄπισθεν, ῥύσις ἐκ μυκτῆρος λαῦρος, παχεῖα, κα

κὴν ὀφθαλμὸν προαλγήσαντες, οὗτοι ῥιγέουσιν. ἦρα αἱ κατὰ κρόταφον ὀστέων διαῤῥαγαὶ, σπασμώδεες;

Ὠτὸς πόνος συντόνος, μετὰ πυρετοῦ ὀξέος, καὶ ἄλλου του σημείου τῶν ὑποδυσκόλων, τοὺς μὲν νέους ἑβδομαίους κτείνει, καὶ συντομώτερον παραφρονήσαντας, μὴ ῥυέντος πολλοῦ πύου ἐκ τοῦ ὠτὸς, ἢ ἐκ ῥινῶν αἵματος, μηδὲ ἄλλου του σημείου χρηστοῦ γινομένου· τοὺς δὲ πρεσβυτέρους βραδύτερον, καὶ ἧσσον ἀναιρεῖ· τά τε γὰρ ὦτα φθάνει ἐκπυέειν. καὶ παραφρονέουσιν ἧσσον· ὑποστρέφουσι δὲ οἱ πολλοὶ τουτέων, καὶ οὕτως ἀπόλλυνται.

ſi vbi oculum antea doluerint, rigent. nũ & iuxta tempora oſſium diruptiones cóuulſoriæ ſunt?

199 Auris dolor pertinax cum febre acuta, & alio quodam ſigno aliquantum maligno, iuuenes quidẽ ſeptima die occidit, & citius delirio correptos, ſi non multũ pus effluxerit ex aure, aut ſanguis è naribus, neque aliud quoddam bonum ſignum compareat: ſeniores autem tardius, & minus tollit. nam & aures ſuppuratione præueniunt, & minus delirant. verùm multi ex his recidiuant, atque ſic pereunt.

196 Surditas in acutis ac turbulentis consequens, malũ: malum etiã in longis: in his autẽ dolores etiam ad coxas deducit.

Κώφωσις ἐν ὀξέσι καὶ ταραχώδεσι παρακολουθοῦσα, κακόν· κακὸν δὲ καὶ ἐν τοῖσι μακροῖσιν· ἄγει δὲ τουτέοισι καὶ ἐς ἰσχία πόνους.

197 In febribus surditas, aluum sistit.

Ἐν πυρετοῖσι κώφωσις, κοιλίην ἐφίστησιν.

198 Aures frigidę, & pellucidę, & contractæ, perniciosæ.

Ὦτα ψυχρὰ, καὶ διαφανέα, καὶ συνεσταλμένα, ὀλέθριον.

199 Tinnitus in acutis, & sonitus in aurib⁹, letale.

Βόμβος ἐν ὀξέσι, καὶ ἦχος ἐν ὠσὶ, θανάσιμον.

200 Sonitus aurium, cũ visus hebetudine, & narium grauedine, mentem emouet, & sanguinẽ profundit.

Ἦχοι μετὰ ἀμβλυωσμοῦ, καὶ κατὰ ῥῖνας βάρεος, παρακρουσικὸν, καὶ αἱμοῤῥαγίει.

201 Quibus surditas cum capitis grauitate, & pręcordij intẽtione, & ad splendorem turbatio, sanguinem profundit.

Οἷσι κώφωσις μετὰ καρηβαρίης, καὶ ὑποχονδρίου ἐντάσιος, καὶ πρὸς αὐγὰς ἐνοχλεῖν, αἱμοῤῥοεῖ.

202 In febre acuta obsurdescere, furiosũ.

Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφοῦσθαι, μανικόν.

Οἱ δύσκωφοι, ἐν τῷ λαμβάνειν τρομώδεες, γλῶσσαν παραλελυμένοι, νωθροὶ, κακόν.

203 Valde surdi, in accipiendo tremuli, linguam resoluti, torpidi, malum.

Προσηκούσης ἀῤῥωστίης κώφωσις, καὶ οὖρον ὑπέρυθρον, ἀκατάστατον, ἐναιωρεύμενον, παρακρουστικόν.

204 Accedente ægritudine surditas, & vrina subrubicunda, subsidentiam non habens, sed id quod in medio innatat, mentem emouet.

Τὸ ἰκτεροῦσθαι ἐν τούτοισι κακόν· κακὸν δὲ καὶ ἀπὸ ἰκτέρου μώρωσις· τούτους ἀφώνους, αἰσθανομένους ξυμβαίνει πνίγεσθαι. τάχα δὲ ἡ κοιλίη πονηρεύεται τούτοισι.

205 Morbo regio corripi in his malum mala est & ex morbo regio fatuitas: hos voce priuari, sentiétes suffocari contingit. fortassis auté & aluus male his afficitur.

Τὰ δὲ ὀδυνηρῶς παρ᾽ οὖς ἀνιστάμενα, ὀλέθρια.

206 Quę circa aurem dolorose excitátur, perniciosa sunt.

Τὰ παρ᾽ οὓς ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἀλγήματος ἐρυθήματα ἐν πυρετοῖσι γινόμενα, σημεῖον μὲν ἐρυσιπέλα-

207 Rubores ad auré ex pgresso dolore in febrib' nascentes, signũ quidé sunt erysi

pelatis in facie futu
ri: sed & conuulsio-
nes ex talibus fiunt,
cum vocis interce-
ptione ac exolutiõe.

208 Tumores circa au
rem ex plurimis gra
ueolentibus cum fe
bre acuta, & præcor
dio intento tardius
excitati, occidunt.

209 Tumores circa au
rem, leuiter siderа-
tis mali.

210 Tumores circa au
rem in lõgis morbis
non suppurantes, le-
tales. alui verò his
deorsum feruntur.
num quibus abscel-
sus sunt iuxta aures,
caput dolet? num è
supernis partib⁹ exu
dant: num & insuper
rigent? num & alui
erumpunt, & quid so
porosum habent?

τος τοῦ προσώπου ἐ-
σεσμένου· ἀτὰρ καὶ σπα-
σμοὶ ἐκ τῶν τοιουτέων γί-
νονται μετὰ ἀφωνίης καὶ
ἐκλύσιος.

Τὰ περὶ οὖς τῶν πλεί-
στοισι δυσώδεσι πυρε-
τῷ ὀξεῖ, ὑποχονδρίῳ
συντόνῳ, χρονιώτε-
ρως ἀναστάντα, κτείνει.

Τὰ περὶ οὖς, φαῦ-
λα τοῖσι παραπλη-
κτικοῖσι.

Τὰ περὶ οὖς ἐν μα-
κροῖσι μὴ ἐκπυοῦντα,
θανάσιμον. κοιλίαι δὲ
τοῖσι τουτέοισι τάχα
φέρονται. ἆρά γε οἷ-
σι τὰ περὶ ὦτα κεφα
λαλγικοῖσιν; ἆρά τι
ἐφιδροῦσι τὰ ἄνω;
ἆρά τι καὶ ἐπερρίγευ-
σιν; ἆρά γε αἱ κοιλίαι
καταρρήγνυνται, καί τι
καὶ κωματώδεες;

ἄρα καὶ τὸ ὑδατῶδες οὖρον ἐναιωρεύμενον λευκοῖσι, καὶ τὰ ὑποποίκιλα, ἔκλευκα, δυσώδεα;

num & aquoſa eſt vrina, alba innatãtia habens, & aliquantũ varia, exalbida, graueolentia?

Τὰ παρ' οὖς λαπάσσει βηχία μετὰ πτυαλισμῶν ἰόντα.

211 Abſceſſus iuxta aurem ſubmouent tuſſiculæ cum ſputationibus ortæ.

Οὖρα τοῖσι παρ' ὦτα ταχὺ καὶ ἐπ' ὀλίγον πεπαινόμενα, φλαῦρα· καὶ τὸ καταψύχεσθαι ὧδε πονηρόν.

212 Vrinæ in abſceſsibus retrò aures citò & modicè matureſcentes, malę ſunt & ſic perfrigerari, malum eſt.

Τὰ παρ' οὖς ἐν τοῖσι χρονίοισιν ἐκπυεύμενα μὴ λευκῷ σφόδρα καὶ ἀόδμῳ κτείνει, καὶ μάλιστα γυναῖκας.

213 Abſceſſus circa aurem in morbis diuturnis ſupporati nõ valde albo & inodoro pure occidunt, & maximè mulieres.

Τὰ παρ' οὖς μάλιστα ἐκ τῶν ὀξέων ἐν τοῖσι καυσώδεσι γίνεται. κἢν μὴ

214 Abſceſſus iuxta aurem, & ex acutis morbis maximè in febribus ardentibus fiunt: & ſi non iu-

dicationem fecerint, & ematurescāt, aut ex naribus sanguis fluxerit, aut vrinæ subsidentiā crassam habuerint ægri pereunt. plerique verò talium tumorum antea propulsantur.

κρίσιν ποιήσῃ, καὶ ἐκπεπαίνηται, ἢ ἐκ ῥινῶν αἷμα ῥυῇ, ἢ οὖρα ὑπόστασιν παχεῖαν λάβῃ, ἀπόλλυνται· τὰ πολλὰ δὲ τῶν τοιούτων οἰδημάτων προαποκαθίσανται.

215 Verùm considerare oportet insuper etiā ipsas febres, siue augescant, siue remittant, atq; sic pronunciare.

Προσεπιθεωρέειν δὲ καὶ τοὺς πυρετοὺς, ἤν τε ἐπιτείνωσιν, ἤν τε αἰ ῶσι, καὶ οὕτως ἀποφαίνεσθαι.

216 Ex surditate ac torpore, de naribus aliquid destillare, difficultatis aliquid habet. vomitus his conueniet, & alui turbatio.

Ἐπὶ κωφώσει καὶ ν θίη ἐκ ῥινῶν ἀποστάξεν, ἔχει τι δύσκολον· ἔμετος τουτέοισιν ἀρμόσει, καὶ κοιλίης ταραχή.

217 Ex surditate leniter abscessus ita aures fiunt, tum aliàs, tum si quid nauseæ accedat: sed & sopo-

Ἐκ κωφώσιος ἐπιεικέως τὰ περὶ ὦτα ἀλλως τε καὶ ἤν ἀσώδ τι γίνηται· ἀτὰρ καὶ τοῖσι κωματώδεσι ἐπ

τουτέοισι ἢ, μᾶλ... τι τὰ παρ' ὦτα. | rosis, ex ijs etiã magis abscess' ad aurẽ fi..t.

Κώφωσιν ἐν πυρε...ν, ῥύσις ἢ ῥινῶν λύει, ...ὶ κοιλίης ταραχή. | 218 Surditatẽ ex febrib', è naribus fluxio soluit, ac alui turbatio.

Πρόσωπον ἐκ μετε...ου ταπεινούμενον, καὶ ...ωνὴ λεπτοτέρη καὶ ἀσθε...νέρη γινομένη. καὶ ...ῦμα μανώτερον, καὶ ...κότερον, ἄνεσιν ἐς ...ὴν ἐπιοῦσαν σημαίνει. | 219 Facies quæ ex tumida humiliatur & vox quę leuior ac debilior fit, & spiritus rarior ac læuior remissionẽ in sequentem diem significat.

Προσώπου διαφθο... θανάσιμον· ἥσσον ..., εἰ δι' ἀγρυπνίην, ἢ λι...ν, ἢ κοιλίης αὐτά... ...ξιν γίνηται. καθίσα...ται δὲ ἐν ἡμέρῃ ἢ, νυ...τὶ τὸ διὰ ταῦτα δια...θαρέν· γίνοιτο δ' ἂν ...οιοῦτον, ὀφθαλμοὶ κοῖ...οι, ῥὶς ὀξεῖα, κρόταφοι συμπεπτωκότες, ...τα ψυχρὰ καὶ συνε...σταλμένα, δέρμα σκλη...ρὸν, χρῶμα ὠχρὸν ἢ ...μέλαν· πελιανόμε- | 220 Faciei corruptio, letalis. verùm min', si propter vigilias, aut famem, aut alui exturbationem fiat: & si id quod propter hæc corruptum est, sedetur per diem ac noctem: talis autem fuerit, oculi caui, nasus acutus, tempora collapsa, aures frigidæ ac contractæ. cutis dura, color pallidus aut niger: liue-

scens verò ex his pal-
pebra, aut labiũ, aut
nas°, breui letale est.

221 Faciei bonus co-
lor, & toruitas ĩ mor
bo acuto, malum est.
Frontis ex his con-
tractio, phrenitidis
signum est.

222 Circa faciẽ color
bonus, & sudores nõ
febrientibus, sterco-
ra vetusta subesse si-
gnificat, aut victus
rationem inordina-
tam.

223 Rubores circa na
sum, alui humescen-
tis signa sunt.

224 Dolores circa præ
cordia aut pulmonẽ
si supputentur, ma-
lum est.

225 Oculorũ puritas,
& albas ipsorum par
tes ex nigris aut li-
uidis puras fieri, iu-

νον ἢ τῶν ἰσχνοῖσι
φαρον, ἢ χεῖλος, ἢ
συντόμως θανάσιμ

Προσώπου εὔχρο
καὶ σκυθρωπότης
ὀξεῖ, κακόν· μετώ
ξυναγωγὴ τῶν τουτ
σι, φρενιτικόν.

Περὶ πρόσωπον
χροια, καὶ ἱδρῶτες ἀ
ρέτοισι, κόπρανα π
λαιὰ ὑπεόντα οἱ σ
μαίνει, ἢ διαίτης ἀ
ξίην.

Τὰ κατὰ ῥῖνας ἐρυ
ματα, κοιλίης ὑγρ
νομένης σημεῖα.

Τοῖσι κατὰ τὰ ὑπο
χόνδρια ἢ τὸν πλ
μονα πόνοισιν ἐμπυ
μένοισι, κακόν.

Ὀφθαλμῶν καθαρό
της, καὶ τὰ λευκὰ αὐ
ων ἐκ μελάνων ἢ πε
ων καθαρὰ γίνεσθαι, κ

μον. ταχέως μὲν οὖν ...θαιρομένων, ταχεῖ... σημαίνει κρίσιν· ...αδέως δὲ, βραδυτέ...ω.

dicatorium est. si igitur citò purgentur, celerem iudicationem significat: si tardè, tardiorem.

Τὸ ἀχλυῶδες τῶν ...φθαλμῶν, ἢ τὸ λευ... ...ν ἐρυθραινόμενον, ... πελιαινόμενον, ἢ ...λεβῶν μελαινῶν πλη...ύμενον, οὐκ ἀσεῖον. ...λαῦρον δὲ καὶ τὸ τὴν ...γὴν φεύγειν, ἢ δα...ύειν, ἢ διαστρέφεσθαι· ...καὶ τὸν ἕτερον ἐλάσσω ...ίνεσθαι, πονηρόν· καὶ τὸ ...ὰς ὄψιας πυκνὰ δι...ρρίπτειν· ἢ λημία μι...ὰ περὶ αὐτὰς, ἢ αὐ...ίδα λεπτὴν ἴσχειν· ἢ ...ὸ λευκὸν μέζω γί...εσθαι, τὸ δὲ μέλαν ἐ...λάσσω· ἢ κρύπτεσθαι τὸ ...μέλαν ὑπὸ τὸ ἄνω ...λέφαρον. πονηρὸν δὲ ... κοιλότης ὀμμάτων,

22 Caligo oculorum, aut si alba ipsorum pars rubescat, aut liuescat, aut venulis nigris impleatur, bonũ non est. Malum est etiã lucis splendorẽ fugere, aut lachrymari, aut distorqueri. & alterũ minorẽ fieri, malũ est: & oculos frequenter agitare ac iactare, aut paruas lemas ac sordes circa ipsos, aut cõcretionẽ tenuẽ albicãtẽ habere: aut albã partem maiorem fieri, nigram verò minorem: aut nigram sub palpebram supernã occultari. Mala est etiam oculorũ cauitas,

&expressio valida foras, & splendoris extritio, vt pupilla extẽdi nõ possit: & extremitatũ palpebrarum curuitas, & oculi fixi, & assiduè nictare, & colores permutare, & palpebras inter dormiendũ nõ cõmittere, perniciosum est. malus est & oculus peruersus.

227 Oculorũ rubor in febre oriẽs, alui diuturnã malignã affectionem significat.

228 Circa oculos pustularum eruptiones in virium refectionibus, aluum prorumpere faciunt.

229 In oculorũ distortione lassato febriẽti, rigor perniciosus: & soporosi in his, malè habent.

καὶ ἔκθλιψις ἔξω σφ
δρὰ, καὶ λαμπηδόν
ἔκθλιψις, ὥστε μὴ δ
νασθαι τὴν κόρην ἐκτ
νεσθαι· καὶ βλεφαρίδ
καμπυλότης, καὶ πή
ξις ὀμμάτων, συνεχ
ώς τε μύειν, καὶ χρ
ματα μεταβάλλειν,
βλέφαρα μὴ συμβ
λειν ἐν τῷ καθεύδει
ὀλέθριον· κακὸν δὲ
ἰλλαίνων ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμῶν ἔρευθ
ἐν πυρετῷ γινόμεν
κοιλίης πονηρὴν χ
νίην σημαίνει.

Αἱ παρ' ὀφθαλμ
ἐπαναστάσιες ἐν τῇ σ
ἀνακομιδῇσι, κοιλ
ην καταῤῥηγνύουσι

Ἐπὶ ὀμμάτων δια
στροφῇ, κοπιώδει, πυ
ρετώδει, ῥῖγος ὀλέ
θριον· καὶ οἱ κωματ
ώδεες ἐν τουτέοισι, κα
κόν.

Ὀφθαλμιῶντι αὐ-ρὶ, πυρετοῦ ἐπιγενομένου, λύσις· εἰ δὲ μὴ, κίνδυνος τυφλωθῆναι, ἢ ἀπολέσθαι, ἢ ἀμφότερα.

230 Viro lippienti, febre ſuperueniēte, ſolutio: ſin minus, periculū eſt ne cæcus fiat, aut pereat, aut vtrunque.

Οἷσιν ὀφθαλμιῶσι κεφαλαλγίη προσγίνεται, καὶ παραμηκύνει χρόνον πουλὺν, κίνδυνος τυφλωθῆναι.

231 Quib⁹ lippientib⁹ capitis dolor accedit, & ad multū tēpus comitatur, periculum eſt ne cæci fiāt.

Ὀφθαλμιῶντι διάρροια ἀπὸ ταὐτομάτου, χρήσιμον.

232 Lippienti alui profluuium ſua ſponte prodiens, vtile eſt.

Ὀμμάτων ἀμαύρωσις, καὶ τὸ πεπηγὸς, ἀχλυῶδες, κακόν.

233 Oculorū obſcuratio, & oculus fixus, caliginoſus, malum.

Ὀμμάτων ἀμαύρωσις ἅμα ἀψυχίῃ, σπασμῶδες συντόμως.

234 Oculorum obſcuratio cum animi deliquio, breui conuulſionem inducit.

Ὀμμάτων ὀρθότης ἐν ὀξεῖ, καὶ κίνησις ὀξείη, καὶ ὕπνος ταραχώδης, ἀγρυπνίη, ποτὲ δὲ καὶ στάξις ἐκ ῥινῶν,

235 Oculorū rectitudo ī morbo acuto, & mot⁹ velox, & ſónus turbulētus, & vigilię, & quādoq; ſanguinis è naribus ſtillationes,

nihil boni.

236 Qui febres ad tactum non adurentes habēt, phrenitici fiunt: & magis si sanguis fluxerit.

237 Lingua quę ī principio quidem inhorruit, in colore verò permanet: progressu autem temporis exasperatur, & liuescit, & rūpitur, letalis est. Si verò valde nigrescat, in quartadecima die iudicationē fore significat. periculosissima autē est nigra, & cum virore pallida.

239 Linguam circa bifidam sui partem, velut saliua alba obduci, febris remissionis signum est, siquidem id quod superinductum est, crassum fuerit eadem di

* *

Πρὸς τὴν ἀφὴν μ
περικαέες, φρενιτικ
γίνονται, καὶ μᾶλλο
ἢν αἷμα ῥυῇ.

Γλῶσσα δὲ, κατ' ἀρ
χὰς μὲν περιφρικῶσα, τ
δὲ χρώματι διαμένου
σα, προϊόντος δὲ τ
χρόνου, τραχυνομέν
καὶ πελιαινομένη,
ῥηγνυμένη, θανάσι
μον. σφόδρα δὲ μελ
νομένη, ἐν τεσσαρεσ
καιδεκάτῃ κρίσιν γ
νέσθαι δηλοῖ. χαλεπω
τάτη δὲ ὀξινὴ μέλαι
να καὶ χλωρή.

Γλώσσης παρὰ
δίκρουν, ὥσπερ σι
λῳ λευκῷ καταλεί
σθαι, σημεῖον ἀνέσ
ως πυρετοῦ, ταχέ
μένοντος τοῦ ἐπιγ
νήματος αὐθημερο

...πλοτέρου δὲ, ἐς τὴν ...τεραίην· ἔτι λεπτοτέ- ...ου, τριταίην. τὰ δ' αὖ ...ὰ σημαίνει καὶ ἐπ' ἄ- ...ην τὴν γλῶσσαν γι- ...όμενα, ἧσσον δέ.

si verò tenuius, postridie. si verò adhuc tenuius, tertia die Eadẽ significant etiam huiusmodi, si circa summam linguam fiant, verùm minus.

Γλῶσσα τρομώδης ... ἐρυθήματος κατὰ ...ῖνας, καὶ κοιλίης ὑ- ...ρῆς· τὰ δὲ ἄλλα ἀσή- ...μως ἔχοντα κατὰ πλεύ- ...ονα, πονηρὰ, καὶ ὀ- ...έως καθάρσιας ὀλε- ...ρίους σημαίνει.

239 Lingua tremula cum rubore iuxta nasum, & aluo liquida, si reliqua sine signis sint circa pulmonẽ, malum est, & celeres purgationes perniciosas significat.

Γλῶσσα παρὰ λόγον ...παλινομένη, καὶ ἀσώ- ...ης μεθ' ἱδρῶτος ψυ- ...ροῦ ἀπὸ κοιλίη ὑγρῇ, ...μελαίνων ἐμέτων ἐστὶ ...σημεῖον. τὸ κοπιῶδες ...ν τουτέοισι κακόν.

240 Lingua citra rationẽ quæ tenera fit, & cũ cibi fastidio nauseabunda cũ frigido sudore ex aluo liquida, nigrorum vomituum signũ est: lassitudo in his mala est.

Αἱ τρομώδεες γλῶσ- σαι ποτὲ καὶ κοιλίην ὑ- γρὴν ποτε ποιέουσι·

241 Liguæ tremulę quibusdam & aluum liquidã quãq; faciunt:

denigratæ verò in his celerem mortem significant. Num lingua tremula mentẽ non firmã significat?

242 Linguæ asperæ & resiccatæ phreniticę sunt.

243 Dentes collidere aut stridere quibus non familiare id est à pueris, furiosum ac letale est: iam verò delirãs si hoc faciat, penit⁹ letale est. perniciosum autem est & resiccari dentes.

244 Dentis corruptio abscessum circa gingiuam factũ soluit.

245 Ex dẽtis corruptione vehemens febris superaccedens, & deliriũ, letale est: si verò seruentur vlcera suppurabunt, & ossa discedent.

μελανθεῖσαι δὲ ἐν τ
τέοισι, ταχὺν θάνα
σημαίνουσιν. ἦρά
τρομώδης γλῶσσα
μαίνει οὐχ ἱδρυμέν
γνώμης;

Αἱ δασεῖαι κατά
ροι, φρενιτικαί.

Ὀδόντας συνερίζ
ἢ πρίειν, ᾧ μὴ συνήθ
ἐκ παιδίου, μανικ
καὶ θανάσιμον· ἤδη
παραφρονῶν ἢν ποι
ἔχῃ, παντελῶς ὀλ
θριον. ὀλέθριον δὲ κ
ξηραίνεσθαι τοὺς ὀδό
τας.

Ὀδόντος σφακελ
σμὸς. ἀπόστημα πα
οῦλον γινόμενον λύ

Ἐπὶ ὀδόντος σφα
λισμῷ πυρετὸς ἐπι
νόμενος σφοδρὸς, κ
παραφροσύνη, θανά
σιμον· ἢν δὲ σώζων
ἕλκεα ἐκπυήσει, κ
ὀστέα ἀφίστανται.

Οἷσι περὶ τὴν ὑπερῴην ὑγροῦ σύστασις γίνεται, ὡς τὰ πολλὰ πυοῦται.

246 Quibus circa palatum humoris collectio fit, plerunque supp rantur.

Τὰ περὶ γένυας ἀλγήματα σφοδρὰ κίνδυνος εἰς ὀστέου ἀνάπλευσιν ἐλθεῖν.

247 Dolores vehementes circa maxillas, periculũ est ne ad ossis eductionẽ deueniãt.

Χεῖλος συσπώμενον σημαίνει κοιλίης χολώδεος κατάῤῥηξιν.

248 Labium contractũ, alui biliosæ eruptionem significat.

Τὰ ἀπὸ οὔλων αἵματα ὑπὸ κοιλίῃ ὑγρῇ, ὀλέθρια.

249 Sanguis de gingiuis ex aluo liquida, perniciosus.

Πτυάλου ἀναχρέμψιες ἐν πυρετῷ, πελιδναὶ, μέλαιναι, χολώδεες ἐπιστᾶσαι μὲν κακὸν, ἀποχωρέουσαι δὲ κατὰ λόγον, χρήσιμοι.

250 Sputi excreationes in febre liuidæ, nigræ, biliosæ siquidem supprimantur malæ sunt secedentes verò pro ratione, vtiles.

Οἷσιν ἁλμώδεα πτύελα, καὶ βὴξ ὑφίσταται, τουτέοισι χρὼς ἐρυθραίνεται οἷον ἐξανθίσματα· πρὸ δὲ τῆς τελευτῆς τραχύνεται.

251 Quibus salsuginosa sputa, ac tussis supprimũtur, his corpus velut à pustulis rubescit. verùm ante obitum exasperatur.

252 Screatio frequens, si sanè & aliud quoddam signū affuerit, phrenitidē indicat.

Ἀνάχρεμψις πυκνή, ἤν δή τι καὶ ἄλλο σημεῖον προσῇ, φρενιτικόν.

253 Vocis interceptiones cum exolutione, pessimæ.

Αἱ μετ' ἐκλύσιος ἀφωνίαι, κάκισται.

Modicè feroces mētis emotiones, malæ & ferinæ sunt.

Αἱ ἐπ' ὀλίγον θρασεῖες παρακρούσιες, πονηρὸν καὶ θηριῶδες.

254 Quibus vox cum febre deficit & cum iudicatione intercepta, tremuli moriuntur.

Οἷσι φωνὴ ἅμα πυρετῷ ἐκλείπει μετὰ ἀκρισίας, τρομώδεες θνήσκουσιν.

255 Vocis interceptiones in febre cōuulsorio modo oriētes, & ad mentis emotionē cum silentio deueniētes perniciosum.

Αἱ ἐν πυρετῷ ἀφωνίαι, σπασμώδεα τρόπον ἐκστᾶσαι σιγῇ, ὀλέθριον.

256 Vocis ex dolore interceptiones, dolorosam mortē inducūt.

Αἱ ἐκ πόνου ἀφωνίαι, δυσθάνατοι.

257 Vocis interceptiones cum exolutione stupefactorio modo,

Αἱ μετ' ἐκλύσιος κατόχως ἀφωνίαι,

ὀλέθριοι.

Αἱ κατακλώμεναι φωναὶ μετὰ φαρμακείην, ἦ ἄρα πονηρόν; τουτέων οἱ πλεῖστοι ἐφιδροῦσι, καὶ κοιλίας καθυγραίνονται.

Ἐν ἀφωνίῃ πνεῦμα οἷον τοῖσι πνιγομένοισι, πρόχειρον, πονηρόν· ἦ ἄρά γε καὶ παρακρουστικόν;

Αἱ ἐκ κεφαλαλγίης ἀφωνίαι ἅμα ἱδρῶτι πυρετώδεες, χαλῶντα ἐπ' αὐτῶν, αὐτίκα χρονιώτερα. ἐπιῤῥιγοῦντα τουτέοισιν, οὐ πονηρόν.

Αἱ μετ' ἀφωνίης ἐκστάσιες, ὀλέθριαι.

Αἱ τοῖσιν ἐπιῤῥιγέουσιν ἀφωνίαι,

perniciofæ ſunt.

258 Voces confractæ poſt medicamenti ſumptionem, nũ prauæ ſunt; pleriq; horũ exudant, & ventres humectos habent.

259 In vocis interceptione ſpiritus, velut his qui ſtrãgulãtur, præ manibus expoſitus, malus eſt. num & mentem emouet?

260 Ex capitis dolore vocis interceptiones ſi ſint, febricitantes cum ſudore, laxãtur in ſeipſos, fiúntque morbi reuertentes diutius durantes. his inſuper rigere, malũ non eſt.

261 Mentis emotiones cum vocis interceptione, perniciofæ.

262 Vocis interceptiones inſup rigentib⁹,

letales : tales autē leniter caput dolent.

263 Vocis interceptiones cū exolutione, in febre acuta ſine ſudore ſunt quidem letales, minus verò cum ſudore : verùm diuturnitatem tēporis ſignificant. fortaſſis autē & qui ex recidiua tale quid patiūtur, tutiſsimi ſūt: perniciosiſsimè autem ex talib⁹ habēt, quibus ſanguis ex naribus fluit & quibus alui humectantur.

264 Vox acuta planctū referēs, & oculorum obſcuratio conuulſoriū eſt: dolores his ad īfernas partes, tolleratu faciles ſunt.

265 Cum voce tremula ſolutio alui præter rationem, in his

θανάσιμον· εἰσὶ δὲ κεφαλαλγέες οἱ τοιοῦτοι ἐπιεικέως.

Αἱ μετ' ἐκλύσεως ἀφωνίαι, ἐν πυρετῷ ὀξεῖ ἀνιδρωτί, εἰσὶ μὲν θανάσιμοι, ἧσσον δὲ τὰ ἐφιδροῦντι· χρόνον δὲ σημαίνει. ἴσως δὲ καὶ οἱ ἐξ ἐπιστροφῆς παθόντες τι τοιοῦτον, ἀσφαλέστατοι· ὀλεθριώτατοι δὲ τῶν τοιούτων, οἷσι τὰ ἐκ ῥινέων, καὶ οἷσι κοιλίαι καθυγραίνονται.

Η ὀξυφωνίη κλαυθμώδης, καὶ ὀμμάτων ἀμαύρωσις, σπασμῶδες· οἱ ἐς τὰ κάτω πόνοι, τουτέοισιν εὔφορον.

Αμα φωνῇ τρομώδει, λύσις κοιλίης παράλογος, ἐν τουτέοισι

δεσιν κῶσι χρονίοισιν ὀλέθριον.

morã trahentib⁹ diuturnis pernicies eſt.

Αἱ πυκναὶ ἀποκαρώδεες ἀφωνίαι ξυσᾶσαι, φθινώδεα προσημαίνουσι.

266 Frequentes ſubſoporatę vocis interceptiones conſiſtentes, tabem præſignant.

Πνεῦμα, πυκνὸν μὲν καὶ σμικρὸν ἐὸν, φλεγμονὴν καὶ πόνον ἐν τοῖσι καιρίοισι τόποισι σημαίνει· μέγα δὲ καὶ διὰ πολλοῦ, παραφροσύνην ἢ σπασμὸν· ψυχρὸν μὲν θανάσιμον, θανάσιμον δὲ καὶ τὸ ρετῶδες καὶ λιγνυῶδες πνεῦμα. ἧσσον δὲ τοῦ ψυχροῦ καὶ τὸ μέγα ἔξω πνεόμενον· σμικρὸν δὲ εἴσω, καὶ τὸ μικρὸν ἔξω, μέγα δὲ εἴσω, κάκιστον δὴ καὶ πλησίον θανάτου, καὶ τὸ ἐκτεῖνον καὶ κατεπεῖγον δὲ ἀμαυρον, καὶ διπλῆ

267 Spiritus, qui dēſus quidē & paruus eſt, inflãmationem & dolorem in locis principalibus ſignificat: magnus autē & per multum tempus, delirium aut conuulſionem: & frigidus quidē letalis eſt, letalis autem eſt & febriculoſus & fuliginoſus. verùm minus q̃ frigidus. & qui magnus foras exſpiratur: paruus verò intro, & paruus foras, magnus verò intro, peſſimus ſanè eſt, & morti propinquus. itēq; extendēs, & vrgēs, & obſcur⁹, & dupla

intro reuocatio, veluti superinspirantibus: bona autẽ spiratio, ĩ omnib⁹ morbis qui cũ febre acuta sunt, & in quadraginta diebus iudicãtur, magnũ momentum ad salutẽ habet.

εἴσω ἐπανάκλησις, ὁποῖον ἐπεισπνέουσιν· εὔπνοια δὲ ἐν πᾶσιν ὁκόσα ἐν πυρετῷ ὀξεῖ, κὴν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρῃσι κρίνεται, μεγάλην ἔχει ῥοπὴν ἐς σωτηρίην:

268 Collum durum & dolorosum, & maxillarum colligatio, & venarum iugulariũ palpitatio fortis, & tendinum distentio, perniciosum.

Τράχηλος σκληρὸς καὶ ἐπώδυνος, καὶ γνάθων σύνδεσις, καὶ φλεβῶν σφαγιτίδων παλμὸς ἰσχυρὸς, καὶ τενόντων ξύντασις, ὀλέθριον.

269 Dolores in faucibus gracilib⁹ strãgulatorij à capitis dolore originẽ trahentes, cõuulsorij sunt.

Τὰ ἐν φάρυγγι ἰσχνῷ ἀλγήματα πνιγώδεα, ἀπὸ κεφαλῆς ἀλγηδόνος ὁρμώμενα, σπασμώδεα.

270 Frigiditates colli ac dorsi apparentes, sed & toti⁹ corporis cõuulsoriæ, in his mictiones fiũt crassiorem farinã referẽtes.

Αἱ τραχήλου καὶ μεταφρένου ψύξιες δοκέουσαι, καὶ ὅλου δὲ τοῦ σώματος σπασμώδεες, ἐν τουτέοισι κριμνώδεες οὐρήσιες:

Οἷς κατὰ φάρυγγα ἐρεθισμοὶ, ἐπιεικέως τὰ παρ' οὖς ἐπάρματα.

271 Quibus circa fauces irritaméta sunt, his tumores circa aurem leniter erũpunt.

Φάρυγξ ἐπώδυνος, ἰσχνὴ, μετὰ δυσφορίης, ὀλέθριον ὀξέως.

272 Fauces dolorosæ, graciles, cũ ægrè toler. bili molestia, pniciosæ acutè sunt.

Οἷσι πνεῦμα ἀνέλκεται, καὶ φωνὴ πνιγμώδης, σπόνδυλος ἐγκάθηται, τουτέοισιν ἐπὶ τῇσι τελευτῇσιν οἷον συσπῶντός τινος τὸ πνεῦμα γίνεται.

273 Quib⁹ spiritus retrahitur, & vox strãgulatoria est, & vertebra intro cõsidet, his in fine velut contrahente quodã spiritus fit.

Φάρυγξ τρηχυνθεῖσα ἐπ' ὀλίγον, καὶ κοιλίη κενεῇσιν ἀναστάσεσι, μετώπῳ ἀλγήματα, ψηλαφώδεες, ὀδυνώδεες· τὰ ἐκ τουτέων αὐξανόμενα, δύσκολα.

274 Fauces modicè exasperatæ, & aluus vanis conatibus nités, frontis dolores, ægri palpãdo contrectantes, dolorosi: quæ ex his augescunt, difficilia sunt.

Τὰ κατὰ φάρυγγα ἰσχυρὰ ἀλγήματα, τὸ παρ' οὖς ἔπαρμα, καὶ σπασμοὺς ἐργάζεται,

275 Dolores fortes circa fauces, tumores circa aurem, & conuulsiones efficiunt,

colli item ac dorsi dolores.

καὶ ῥαχήλου καὶ νώ-του ἀλγήματα.

276 Cũ febre acuta cõuulsiones pniciosæ.

Μετὰ πυρετοῦ ὀξέος σπασμοὶ, ὀλέθριον.

277 Colli & cubitorũ dolores, cõuulsorij: à facie autem hi, & secundum fauces.

Τραχήλου καὶ, πη-χέων ἀλγήματα σπ-σμώδεα· ἀπὸ προσώ-που δὲ ταῦτα, καὶ κατὰ φάρυγγα.

278 Pallidi, graciles, saliuã sputantes, in his in somnis sudores boni sunt. num & sudore leuari plurimis non malum est? dolores ad infernas partes his toleratu faciles sunt.

Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυε-λίζοντες ἐν τουτέοισι ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί· ἦ γάρ γε καὶ τῷ ἱδρῶτι κουφίζεσθαι, το-σι πλείστοισιν οὐ πονη-ρόν; οἱ ἐς τὰ κάτω πο-νοι τουτέοισιν εὔφοροι.

279 In dorsi ac pectoris dolore mictio cruẽta suppressa, perniciosa est cũ dolore.

Ἐν ἀλγήματι νώ-του καὶ στήθεος αἱματώ-δης οὔρησις ἐπιστᾶσα ὀλέθριος ἐπιπόνως.

280 Colli dolor, malũ quidem in omni febre, pessimũ autem his quibus timor est vt etiam insaniant.

Τραχήλου πόνος κακὸν μὲν ἐπὶ πυρε-τῷ παντὶ, κάκιστον δ-ἐν οἷσι καὶ ἐκμανῆναι ἐλπίς.

281 In pectoris dolo-

Ἐπὶ στήθεος ἀλγή-

ματ-

κατι πυρετώδει, καὶ κοιλίη ταραχώδης, ναρκώδης, σημεῖα μελαινῶν ἀποχωρησίων.

re febriculoſo, aluus turbata, torpida, nigrarum egeſtionum ſigna ſunt.

Τὰ ἐν ὀξέσι κατὰ φάρυγγα ἰσχνὴν μικρὰ ὀδυνώδεα, ὅτε χάνοι μὴ ῥηϊδίως συνάγοντι χνῷ, παρακρουστικά. ἐκ τουτέων φρενιτικοὶ, ὀλέθριον.

282 Dolores parui in acutis iuxta fauces graciles, in gracili vbi hiarit, non facilè os contrahente, mentem emouent. ex his phrenitici pernicioſè habent.

Φάρυγξ ἑλκωθεῖσα ἐν πυρετῷ, μετ' ἄλλου σημείου τῶν δυσκόλων, κινδυνώδες.

283 Fauces exulceratę in febre cum alio ſigno ex his quæ difficilia ſunt, periculoſæ ſunt.

Ἐν πυρετοῖσιν ἐξαπίνης πνίγεσθαι, καὶ καταπίνειν μὴ δύνασθαι, χωρὶς οἰδήματος, κακόν.

284 In febribus de repẽte ſuffocari, & deglutire non poſſe, citra tumorẽ, malũ eſt.

Τράχηλον ἐπιστραφῆναι μὴ δύνασθαι, μηδὲ καταπίνειν, θανάσιμον ὡς τὰ πολλά.

285 Collum conuertere non poſſe, neque deglutire, vt plurimum letale eſt.

Ὑποχόνδριον χρὴ μαλθακὸν εἶναι, καὶ ἀπο-

286 Præcordium molle eſſe cõuenit, & do

loris exors,& æquale. at inflãmatũ, aut inæqualiter se habens, aut dolens, signum est ægritudinis non leuis.

Tumor verò ĩ præcordijs durus & dolorosus, pessimus quidem est, si iuxta omnes partes fuerit. ex his autẽ qui ab vna parte sunt, minus periculosus est qui à sinistris est. significant autem, in principio quidem tales mortẽ citam: si verò viginti dies transmittant, febre manẽte, suppurationem. contingit autem his in primo circuitu. sanguinis eruptio è naribus, valde prodest. plerunq; enim hi caput dolent,& visus obscuratur. & magis in his

νον καὶ ὁμαλές· φλεγμαῖνον δὲ, ἢ ἀνωμάλως ἔχον, ἢ ἀλγοῦμενον, σημεῖον ἀῤῥωστίης ἐστὶν οὐκ εὐήθεος.

Οἴδημα δὲ ἐν ὑποχονδρίοισι σκληρόν τε ἐὸν καὶ ἐπώδυνον, κάκιστον μὲν, εἰ παρὰ πάντων εἴη τῶν μερέων· τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρεος, ἀκινδυνότερον τὸ ἐκ τῶν ἀριστερῶν. σημαίνει δὲ, ἐν ἀρχῇ μὲν τὰ τοιαῦτα θάνατον σύντομον· ὑπερβάλλοντα δὲ τὰς εἴκοσι, τοῦ πυρετοῦ μένοντος, ἐμπύησιν. γίνεται δὲ τούτοις ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ· ἔκρηξις αἵματος διὰ ῥινῶν κάρτα ὠφελέει. τὰ δὲ πολλὰ κεφαλὴν οὗτοι πονέουσι, καὶ ὄψις ἀμαυροῦται. καὶ μᾶλλον εἰς ταῦτα προσγί-

...ει αὐτῇ προσδέχου τὴν ...ῆξιν. ἡλικίῃσι δὲ λε... τέων· τοῖσι δὲ πρεσβυ...έροισιν, ἧσσον.

Τὰ μαλθακὰ δὲ καὶ ...ὠώδυνα τῶν οἰδημά...των, χρονιώτερα δὲ ...τὰς κρίσιας ποιέεται, ...σσόν ἐστιν ἐπικίνδυ...α· τὰς δὲ ἑξήκοντα καὶ ...ταῦτα ὑπερβάλλον...τα, τοῦ πυρετοῦ μένον...τος, ἐμπυοῦνται. παρα...πλήσια δὲ σημαίνει ...τοῖσιν ἐν ὑποχονδρίοι...σι καὶ τὰ περὶ κοιλίην. ...πλὴν ἧσσον ἐκπυοῦται ...ταῦτα ἐκείνων. ἥκιστα ...δὲ ὑπ' ὀμφαλόν. καὶ γί...νεται δὲ ταῦτα μὲν ἐν ...χιτῶνι, τὰ δ' ἄνω κε...χυμένα. θανάσιμα ...δ' ἐστὶν αὐτῶν, ὅσα ἂν ...ἔσω ῥαγῇ. τῶν δὲ λοιπῶν

ſanguinis eruptionẽ affore expecta. in ætatibus autẽ annorũ trigintaquinque: ſenioribꝰ verò minus.

z89 At verò molles & doloris exortes tumores, diuturniores iudicationes faciũt, & minus periculoſi ſunt. ſed & hi ſexaginta dies tranſgrediẽtes, febre manente, ſuppurantur. conſimilia verò ſignificant & tumores circa ventrem, his qui ſunt in præcordijs. verùm minus ſuppurantur hi quã illi. minimè verò qui ſub vmbilico cõſiſtunt. & fiũt etiam hi quidẽ in tunica, illi verò ſurſum diffuſi. letales autẽ ſunt ex ipſis, quicũq; intro rupti fuerint. ex reliquis autẽ

ſuppurationibꝰ, quæ quidem foras rumpuntur, optimum eſt vt in breuiſsimã & acutiſsimam molem colligantur: quę verò intro, vt neq; mole, neque dolore, neque colore foris ſe manifeſtas faciãt: cõtrarium autem peſsimum eſt. quædã verò ex his propter puris craſsitudiné, nullam de ſe ſignificationem præbent. porrò recẽtes in præcordijs tumores, ſi non cum inflammatione fuerint, & dolores ab ipſis ſoluit murmur in præcordio obortũ, & maximè quidẽ ſi pertrãſierit per vrinas, & alui egeſtiones. ſin minꝰ, ſi etiã ipſum pertrãſierit, ꝓdeſt autẽ & ſi ſubdeſcenderit ad infernos locos.

ἐμπυημάτων, τὰ μὲν ἔξω ῥηγνύμενα, βέλτιστον μὲν ὡς εἰς ἐλάχιστον καὶ ὀξύτατον συλλέγεσθαι. τὰ δὲ εἴσω, μήτε ὄγκῳ, μήτε πόνῳ, μήτε χρώματι διάδηλον ἔξω ποιέει· τὸ δ' ἐναντίον κάκιστον. τινὰ δὲ τούτων διὰ πάχος πύου, οὐ διασημαίνει· τὰ δὲ πρόσφατα τῶν ἐν τοῖσιν ὑποχονδρίοισιν ἐπαρμάτων, ἢν μὴ σὺν φλεγμονῇ ᾖ, καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῶν πόνους λύει βορβορυγμὸς γενόμενος ἐν ὑποχονδρίῳ, καὶ μάλιστα μὲν διαπερσῶν δι' οὔρων, ἢ διαχωρημάτων· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτὸς διαπεραιωθεὶς ὠφελεῖ δ' ἢ καὶ ὑποκαταβὰς ἐς τὰ κάτω χωρία.

Σφυγμὸς ἐν ὑποχονδρίῳ μετὰ θορύβου, παρακρουστικόν, καὶ μᾶλλον ἢν ὄψιες πυκνὰ κινέωνται.

289 Pulsus in præcordio cū tumultu, mentis emotorius est, & magis si oculi frequēter moueantur.

Καρδίης πόνος καὶ σφυγμὸς ὑποχονδρίων, πυρετοῦ περιψυχθέντος, κακὸν, ἄλλως τε κἢν ἐφιδρώσιν.

290 Oris vētriculi dolor, & pulsus pręcordiorum, febre perfrigerata malum, tum aliàs, tum si insuper exudarint.

Ἐς ὑποχόνδριον ἐμπίπτοντα ἀλγήματα, ἄλλως τε πονηρὸν, καὶ ἢν κοιλίας καθυγραίνῃ. κακίω δὲ ἐν ὀλίγῳ γινόμενα. καὶ τὰ παρ' οὖς τε αἰστάμενα ἐκ τούτεων, κακοήθεα, καὶ τὰ ἄλλα ἐκπυήματα.

291 Dolores ad pręcordium irruentes, tum aliàs mali sunt, tum si aluos humectent. peiores autem sunt, si breui fiāt. & tumores circa aurē ex his emergētes, maligni sunt, & aliæ suppurationes.

Καρδιαλγικὰ καὶ μετὰ στρόφου, κοιλίης θηρία καταῤῥήγνυνται.

292 Oris ventriculi dolores cum tormine, ventris animalcula erumpere faciunt.

Καρδίης ἄλγημα πρεσβυτέρῳ πυκνῷ

293 Oris ventriculi dolor seniorē frequēter

impetēs, mortem repentinam significat.

ἐπιφοιτέον, θάνατο[…] ἐξαπίναιον σημαίνει.

294 Quibus præcordia eleuantur, aluo suppressa, malū est, maximè autē in morbis tabidis longis, & quibus alui humectātur.

Οἷσιν ὑποχόνδρια μετεωρίζεται, κοιλίη[…] ὑποστάσης, κακὸν· μάλ[…]στα δὲ ἐν φθινώδεσι τ[…] μακρῶν, καὶ οἷς κοιλία[…] ὑγραίνονται.

295 In præcordio inflammatio suppuratoria est, quibus ante mortem nigra per aluum subeunt.

Ἐν ὑποχονδρίῳ φλ[…]γμονὴ ἀποπυητική ἐ[…]στιν, οἷς πρὸ τοῦ θανά[…]του, μέλανα διαχω[…]ρέει.

296 Præcordiorū distētio cum sopore anxioso, in caput dolente abscessus circa aurem attollit.

Ὑποχονδρίων συ[…]τασις μετὰ κώματι[…] ἀσώδεος, κεφαλαλγ[…]κῶ τὰ παρὰ οὖς ἐπαίρ[…]

297 Post præcordiorū tumorem, biliosis spiritus magnus & febris acuta, abscessus circa aurem attollit.

Μετὰ ὑποχονδρ[…]ων ἔπαρσιν, τοῖσι χο[…]λώδεσι πνεῦμα μέγ[…] καὶ πυρετὸς ὀξὺς, τ[…] παρὰ οὖς ἐπαίρει.

298 In dolore præcordiorum submurmurāti, lumborū dolor superaccedens, in fe-

Ἐν ὑποχονδρίων ἀ[…]γήματι ὑποβορβορ[…]ζοντι, ὀσφύος ἄλγημ[…] ἐπιγενόμενον, ἐν π[…]

ρετοῖς, κοιλίας ἐπιτοπολὺ καθυγραίνει, ἢν μὴ φῦσα καταῤῥαγῇ, ἢ οὔρου πλῆθος ἔλθῃ.

bribus, vẽtres vt plurimùm humectat, niſi flatus eruperit, aut vrinę copia prodierit.

Ἐπὶ ὑποχονδρίῳ χρονίῳ, καὶ κοιλίῃ δυσώδει, παρ᾽ οὖς ἀπόστημα κτείνει.

299 Ex præcordio diutinè afflicto, & aluo graueolẽti, abſceſſus circa aurem occidit.

Τοῖσιν ἀπὸ ὑποχονδρίων ἀλγήμασιν κοιλίη κατὰ μικρὸν ὑπόγλισχρα διαδιδοῦσα, βραχέα κοπρώδεα ἐκχέοι, ἆρα καὶ αἱμοῤῥαγεῖ;

300 Quibus à præcordiorũ doloribus aluus paulatim ſubuiſcoſa egerens, pauca ſtercoracea effundit, num etiam ſanguinem effundit?

Οἷσιν ἐξαίφνης ἀπυρέτοισιν ἐοῦσιν, ὑποχονδρίου καὶ καρδίης πόνος, καὶ περὶ σκέλεα καὶ τὰ κάτω μέρεα, καὶ κοιλίη ἐπήρθη, λύει φλεβοτομίη, καὶ κοιλίης ῥύσις. πυρέξαι βλαβερὸν τούτοισι· μακροὶ δὲ οἱ πυρετοὶ καὶ ἰσχυ-

301 Quibus derepẽte dum ſine febre ſunt, præcordij & oris vẽtriculi dolor, & circa crura ac infernas partes, & aluus in tumorem eleuata eſt, ſoluit venæ ſectio, & alui fluxio. his febrire nociuum eſt: longę enim & vehemen

tes febres fiũt, & tusses, & spiritus, & singultus fiunt. his auté ad solutioné tendentibus, dolor fortis coxarum, aut crurum, aut puris sputũ, aut oculorum priuatio succedit.

ῥοὶ γίνονται, καὶ βῆ χες, καὶ πνεῦμα, καὶ λυγμοὶ γίνονται. λύ δὲ μελλόντων το των, πόνος ἰσχυρὸς ἰσ ων, ἢ σκελέων, ἢ πύο πτύσις, ἢ ὀφθαλμῶ στέρησις ἐπιγίνεται.

302 Quibus dolores præcordiorum, oris ventriculi, hepatis, partium circa vmbilicũ, hi sanguine per aluum egesto, seruãtur: non autem egesto, moriuntur.

Οἷσι πόνοι ὑποχο δρίων, καρδίης, ἥπα τος, τῶν περὶ ὀμφαλὸ μερῶν, αἵματος διαχ ρήσαντος, σώζονται. μ διαχωρήσαντος δὲ, θν σκουσιν.

302 Quibus præcordia nõ mollia, facies sana, non liberantur citra multi sanguinis ex naribus fluxũ, aut conuulsioné, aut coxédicũ dolorem.

Οἷσιν ὑποχόνδρι λαπαρὰ, πρόσωπο ἐῤῥωμένον, οὐ λύοντα χωρὶς αἵματος ῥύσιο ἐκ ῥινῶν πολλοῦ, ἢ σπ σμοῦ, ἢ ὀδύνης ἰσχίων

303 Dolores ad præcordia in febre voce intercepta, sine sudo

Αἱ πρὸς ὑποχόν δρια ἐν πυρετῷ ὀδύ ναι ἀναύδῳ, ἀνίδρ

λυόμεναι, κακόν· τούτοισιν ἐς ἰσχία ἀλγήματα.

re ſoluti, malum eſt: his ad coxẽdices dolores fiunt.

Οἱ κατὰ κοιλίην ἐν πυρετῷ παλμοὶ ἐκστάσιας ποιέουσιν· αἱμοῤῥοίη δὲ φρικώδης.

304 Iuxta ventrẽ in febre palpitationes, mẽtis emotiones inducunt: ſanguinis autem fluxio horrorẽ efficit.

Αἱ ἐς ὑποχόνδρια ἐν πυρετῷ ὀδύναι ἀναΐσσουσαι, ἀνιδρωτὶ λυόμεναι, κακοήθεες. τούτοισιν ἐς ἰσχία ἀλγήματα, ἅμα πυρετῷ καυσώδει, κοιλίη καταῤῥαγεῖσα, ὀλέθριον.

305 Dolores in febre ad pręcordia exilientes, ſine ſudore ſoluti, maligni ſunt. his ad coxendices dolores fiunt, & ipſis vnà cum febre ardente, aluus deorſum erumpẽs, pernicioſum eſt.

Οἱ περὶ ὀμφαλὸν πόνοι παλμώδεες, ἔχουσι μέν τι καὶ γνώμης παράφορον· περὶ κρίσιν δ' ὧν τούτοισι φλέγμα ἅλις συχνὸν σὺν πόνῳ διέρχεται.

306 Dolores circa vmbilicum palpitatorij, habẽt quidem & aliquid mentis emotorium: verùm circa iudicationẽ pituita his aceruatim copioſo cũ dolore penetrat.

Μετὰ κοιλίης ὑπο-

307 Poſt aluũ ſuppreſ-

ſam, pręcordia ſubleuata in tumorē, mala ſunt: maximè tabeſcentibus iam diu, & quibus alui humectantur.

ςωσιν ὑποχόνδρια μ… τέωρα, κακόν· μάλις… δὲ τοῖσι φθινώδεσι… μακρῶν, καὶ οἷσι κοι… λίαι ὑγραίνονται.

308 Anxietatem in pręcordio ſentientibus, tumores circa aurē oborti, ipſos occidūt.

Τοῖσιν ἀλυσμώδ… σιν ἐν ὑποχονδρίῳ τ… παρ' οὖς ἐπαρθέντα… κτείνει.

309 Durities circa ventrem cum dolore in febrientibus cū horrore, cibum auerſantibus, ſi aluo inſuper parū humectata, purgationē non faciāt, ad ſuppurationē peruenient.

Τὰ κατὰ κοιλίη… σκληρύσματα μετὰ π… νου, πυρετοῖσι φρικ… δεσιν, ἀποσίτοισι, σμ… κρὰ ἐφυγραινομένης… κάθαρσιν οὐ διδόντα… ἐς ἐμπύησιν ἥξει.

310 Dolor ſupra vmbilicum, & lumborum dolor, ſi medicamentis non ſoluantur, in hydropem ſiccū deſinunt.

Υπὲρ ὀμφαλὸν πό… νος καὶ ὀσφύος ἄλγ… μα, φαρμακείῃ μὴ λυ… μενα, ἐς ὑδρωπιῶδε… ξηρὸν ἀποτελευτᾷ.

311 Dolores ex lumbis diuturniores, qui

Τὰ δὲ ἐξ ὀσφύος ἀλ… γήματα χρονιώτερα

...υρετῷ παροξυνόμενα τριταιογενῶς, ...οιέει τὰ θρομβώδεα ...μικτα διαχωρέειν.

febre tertianæ generis modo exacerbantur, grumosum sanguinem egerere faciunt.

Τὰ ἐν ὀσφύϊ ἀλγήματα, αἱμοῤῥοϊκά.

312 Dolores in lumbis, sanguinis fluxioné inducunt.

Αἱ ἐξ ὀσφύος ἀλγήματος αἱμόῤῥοιαι, ...αῦραι.

313 Ex lumborũ dolore sanguinis fluxiones largæ fiunt.

Οἷσιν ἐξ ὀσφύος ἀλγήματος, ἀναδρομὴ ...ς κεφαλὴν, καὶ χεῖρες ναρκώδεες, καὶ καρδιαλγικὰ, καὶ ἠχώδεα, αἱμοῤῥοϊκὰ λάβρως. καὶ κοιλίαι καταῤῥήγνυνται τούτοισι, καὶ γνῶμαι ταραχώδεες ἐπιπολύ.

314 Quibus ex lumborum dolore, recursus ad caput, & manus torpidæ, & oris vẽtriculi dolores, & aurium sonitus, his sanguis largè profluet. sed & alui his deorsum erumpunt, & mens turbata est vt plurimúm.

Αἱ ἐκ νώτου ἀλγήματος ἀῤῥωστίης ἀρχαὶ, δύσκολοι.

315 Ex dorsi dolore ægritudinis principia, difficilia sunt.

Ἐν ὀσφύος ἀλγήματι συντόνῳ, καὶ ὑπο-

316 In lumborum dolore pertinaci, & am

pliore alui subductione, à veratro vomere spumosa multa, prodest.

φορῇ πλέονι, ἀπ' ἐλ
λεβόρου ἐμέσαι ἀφρ
δεα συχνὰ, ὠφελεῖ.

317 Spinæ distortioné ac spirandi difficultatem, sanguinis fluxio soluit.

Ῥάχιος διαστροφ
καὶ δύσπνοιαν, αἱμ
τος ῥύσις λύει.

318 In lumbis dolentibus oris ventriculi dolores insuper accedentes, signa sanguinis fluxionis sunt, etiam prægressæ.

Ἐν ὀσφύϊ ἐπωδυν
καρδιαλγικὰ προσ
θόντα, σημεῖα αἱμο
ῥοώδη, ἢ καὶ προγ
γενημένα.

319 Affectiones ex lũbis ad collum & caput trãseuntes, leuis siderationis modo resoluentes, conuulsoriæ, mentis emotoriæ sunt. num tales etiam soluuntur conuulsionibus? aut talium alui ægrotant per eadẽ prodeũtia?

Τὰ ἐξ ὀσφύος ἐς τ
χηλον καὶ κεφαλὴν αἰ
διδόντα, παραλύοντ
παραπληκτικὸν τρό
πον, σπασμώδεα, πα
ρακρουστικά. ἆρα κα
λύεται τὰ τοιαῦτα σπ
σμοῖσιν; ἢ τῶν τοιού
των κοιλίαι νοσέουσ
διὰ τῶν αὐτῶν ἰόντω

320 Ex lumborũ doloris recursu, oculorũ

Ἐξ ὀσφύος ἀναδρ
μῆς πόνου, ὀφθαλμ

...ωσις, κακόν. | distortio, malum.

321 Πόνος ἐς στῆθος ...νυνθεὶς νωθρότητι, κακὸν τῶν πυρετῶν. οὗτοι ὀξέως ἀπόλλυνται. | Dolor in pectus firmatus torpore, malus in febre est. hi repentè pereunt.

322 Ἐξ ὀσφύος ἀλγήματα ἀναδρομαὶ ἐς καρδίην πυρετώδεες, φρικώδεες, ἀνεμέοντες λεπτὰ ὑδατώδεα, παρενεχθέντες, ἄφωνοι, ...έσαντες μέλανα, ...λευτῶσι. | Ex lumborum dolore recursiones ad os ventriculi, febriculosæ, horrorem inducentes: sic affecti reuomentes tenuia aquosa, mente moti, voce destituti, nigrorum vomitu facto, moriuntur.

323 Τὰ κατ' ὀσφὺν καὶ λεπτὸν χρόνια ἀλγήματα, καὶ πρὸς ὑποχόνδρια πόνοι, ἀποσιτίη ἅμα πυρετῷ, τούτοισιν ἐς κεφαλὴν ἄλγημα σύντονον ἐλθὸν, κτείνει ὀξέως τρόπον σπασμώδεα. | Diuturni circa lũbos, & tenue intestinum dolores, & ad præcordia dolores, si ęgri cibos auersentur vnà cũ febre, his dolor intentus ad caput progressus, repétè ipsos occidit conuulsorio modo.

324 Οἷσιν ὀσφύος ἄλγημα, οὗτοι κακοί. | Quibus lumbi dolent, hi male habẽt.

num his tremores fiunt, & circuli rubicundi in tibijs in rigore? nũ lũbos dolẽtibus, cibos fastidiẽtibus, nõvomẽtib⁹, modicè ferociter mẽte motis, spes est nigra proditura esse?

ἆρα τρύζουσι τρομ
δεα γίνεται καὶ φωΐδ
ἐν ῥίγει; ἆρα τοῖς ὀ
σφυαλγέουσιν, ἀσώδε
σιν, ἀνεμέτοισιν, ὀλι
θρασέως παρακρούο
σιν, ἐλπὶς μέλαινα δ
ἐλθεῖν;

325 Lumborum dolor in ventriculi os dolente, cum exscreatione violenta, habet quid conuulsorium.

Ὀσφύος πόνος κα
διαλγικῶ, μετ' αὐ
χρέμψιος βιαίης, ἔχ
τι σπασμῶδες.

326 Rigor vnà cum iudicatione aliquatenus horrendus est.

Ὑπόδεινον ἅμα κ
σει ῥῖγος.

327 Lumborum dolor sine causa manifesta sæpe impetens, maligni morbi signũ est.

Ὀσφύος ἄλγημα
ἄνευ προφάσιος π
κνὰ ἐπιφοιτέον, κακ
θεος ἀξξωσίης ση
μεῖον.

328 Lumborum dolor cum sopore anxioso, malus est.

Ὀσφύος ἄλγημα
τὰ κώματος ἀσώδ
ος, πονηρόν.

329 Lumborum distentio ex muliebrium multitudine, ad sup-

Ὀσφύος σιώπασ
ἐν γυναικείων πλή

ὡς, ἐκπυητικόν· καὶ
ποικίλως ἰόντα γλί-
α, δυσώδεα, πνι-
δη ἐπὶ τοῖσι προ-
ημένοισιν, ἐκπυ-
κόν. οἶμαι δὲ καὶ
ραφρονέειν τι τὰς τοι-
τας.

purationem tendit. & variè prodeuntes viſcoſi, graueolétes, ſtrangulatorij menſes ex prædictis, ad ſuppurationem tendũt. arbitror autem tales etiam aliquantum delirare.

Οἷσιν ὀσφύος ἄλ-
μα καὶ πλευροῦ
ου προφάσιος, ἰ-
ριώδεες γίνον-
.

330 Quibus lumborũ dolor, & lateris ſine cauſa manifeſta, hi regium morbum incurrunt.

ἱ ἐν κρισίμοισιν ἐκ
αἱμορραγιῶν πε-
ψύξιες, νεανικαὶ, κά-
κιστ. τὸ δ' αὖ ἔμπαλιν αἱ-
ρραγέειν, πονηρὸν,
ν ἐπὶ σπληνὶ μεγά-
ἐκ τῶν δεξιῶν· καὶ
ὑποχόνδρια ὡσαύ-
.

331 Perfrigeratiões ex ſanguinis eruptionibus in diebus iudicatorijs, vehementes, peſsimæ ſunt. vice verſa ſanguinẽ erũpere, malum eſt, velut in ſplene magno ex dextris: & circa præcordia codẽ modo ſe res habet.

ὰ αἱμορραγοῦντα,
ἐρριγωκῶτα τῷ σώμα-

332 Vulnera ſanguinẽ fundẽtia, inſuper ri-

gentia, maligna. sic affecti loquentes latenter moriuntur.

333 Affectiones quę v. die sanguinem largè fundunt, sexta insuper riguerũt, septima perfrigeratæ fuerunt, & repentè recalefactæ, in his alui malè afficiuntur.

334 Post sanguinis eruptionem, nigrorum per aluũ egestio, mala. mala autem sunt & rubicunda valde & æruginosa. quarta die tales fiũt sanguinis eruptiones. soporosi ex talibus conuulsi moriuntur, nigris prægressis, & vẽtre tumefacto.

335 Post sanguinis eruptiones & nigrorum egestiones, in acuto surditas, malum. san

τα, καὶ κακοήθεα. διαλ-
γόμενοι λαθραίως τ-
λευτῶσι.

Τὰ πεμπταῖα αἱμ-
ῥαγεῦντα λάβρως,
κτη, ἐπιῤῥιγώσαντ-
ἑβδόμη περιψυχθ-
τα, ἀναθερμανθέν-
ὀξέως, τούτοισι κοιλ-
πονηρεύονται.

Μεθ' αἱμοῤῥαγί-
μελαίνων διαχώρησ-
κακόν. πονηρὸν δὲ κ-
τὰ ἐξέρυθρα ἰώδεα
ταρταίοισιν αἱ τοια-
ται αἱμοῤῥαγίαι. κ-
ματώδεες ἐκ τοιο-
των σπασθέντες θ-
σκουσι, μελαίνων π-
διελθόντων, καὶ κοιλ-
ἐπαρθείσης.

Μεθ' αἱμοῤῥο-
καὶ μελαίνων διαχ-
ρήσιας, ἐν ὀξεῖ κ-
φωσις, κακόν. αἱ-

διαχώρησις τού-
τιν ὀλέθριον· κώ-
σις δὲ λύει.

Οἷσιν αἱμοῤῥαγίαι
ίως, προϊόντος χρό
ν κοιλίαι πονηρεύ-
ναι, ἢν μὴ οὖρον πέ-
ν ἔλθῃ. ἆρά γε τὸ
πτῶδες οὖρον τοιοῦ-
τί σημαίνει;

Οἷσιν ἐπὶ αἱμοῤῥα-
λάβρῳ πυκνῇ, με-
λαίνων συχνὴ δια-
ρησις, ἐπιστάσης δὲ
αἱμοῤῥόοι, οὗτοι κοι-
ς ὀδυνώδεες. ἅμα
πισὶ φύσησιν, εὔφο
. ἆρα οἱ τοιοῦτοι ἐφι
οῦσι πολλοῖσι ψυ-
οῖσι; τὸ ἀνάπεπτα-
γμένον οὖρον ἐν τού
ισιν, οὐ πονηρὸν, οὐ-
τὸ ἐφιστάμενον γο-
ειδές· ἐπιπολὺ δὲ οὗτοι

guinis egeſtio his
pernicioſa: ſurditas
autem ſoluit.

337 Quibus ſanguinis
eruptiones plures,
his tẽporis progreſſu
alui malè afficiũtur,
niſi vrina concocta
prodierit. nũ & aquo
ſa vrina tale quid ſi-
gnificat?

338 Quibus ex ſangui
nis eruptione larga
frequenti, multa fit
alui cum nigris ege-
ſtio, ea autẽ ſuppreſ-
ſa, ſanguinis fluxio-
nes, hi aluũ dolent.
vnà verò cum qui-
buſdam flatibus, faci
lè tolerant. num ta-
les multis frigidis ſu
doribus exudãt? con
turbata in his vrina,
mala non eſt, neque
id quod genituræ ſi-
ile in ipſa reſidet: verùm plerunque hi

Q

aquosa mingunt.

ὑδατώδεα οὐρέουσιν.

339 Quibus de narib' in surditate ac torpore pauca destillant, habét quid difficultatis: vomitus his códucit, & alui perturbatio.

Οἷσιν ἐκ ῥινῶν ἐ κωφώσει καὶ νωθρ τητι μικρὰ ἀποστάζ ἔχει τι δύσκολον· μετος τούτοισι συμ φέρει, καὶ κοιλίης τα ραχή.

340 Magnæ in principijs sanguinis eruptiones, circa refectionem aluos humectant.

Αἱ ἐν ἀρχῆσι μεγ λαι αἱμοῤῥαγίαι, π ἀνακομιδὴν κοιλί καθυγραίνουσι.

341 Fluxiones ex naribus largæ per vim suppressæ, quádoque cóuulsioné prouocant: venæ sectio soluit.

Τὰ ἐκ ῥινῶν λάβρ βίῃ ἀπολειφθέντα, στιν ὅτε σπασμὸν ἐπικ λεῖται· φλεβοτομ λύει.

342 Vndecima die orientes sanguinis stillationes, difficiles sunt, tum aliàs, tum si bis superstillauerint, & rursus stillauerint.

Αἱ ἑνδεκαταῖαι στ ξιες, δύσκολοι, ἄλλ τε κἢν δὶς ἐπιστάξῃ, ἢν ἐπιστάξῃ.

343 In sanguinis fluxione multa, aut sin-

Ἐπὶ αἵματος ῥ σει πολλῇ, ἢ λυγ

..., ἢ σπασμὸς, κακόν.

...οῖσιν ἕως ἐτῶν ἑζ· ...ιμων δύναμιν μετ ...ροίης, καὶ πνεῦμα ...ζόμενον ἐν τῇσιν ...οῖσι, καὶ γῆς ἐπιθυ..., αἵματος φθορὴν ... ἔκλυσιν σημαίνει.

Ἐν τοῖσι μακροῖσι μικρὰ ἐπιφαινόμε... αἱμοῤῥοώδεα, ὀλέ...α.

Τὰ σκοτώδεα ἐξ ἀρ...ς αἱμοῤῥοίη ῥινὸς ...ει.

Τὰ ἐκ ῥινῶν ἐπι... ...ῖς ἱδρῶσι περιψυ...μενα, κακοήθεα.

Αἵματος ἀφαίρεσις κατὰ ψύξιν νενωθρευ...ην, κακόν.

...σοι κοιλίης ἐπιστάσης ...μοῤῥέουσι, καὶ ἐπιῤῥεῖ

gultus, aut cõuulſio, mala eſt.

344 In his qui decolores vſque ad ſeptem annos vires recolligũt,& ſpiritus in vijs aceruatus,& terrę cõcupiſcẽtia,ſanguinis corruptionẽ ac exolutionem ſignificat.

345 In morbis longis paruæ comparentes ſanguinis fluxiones, pernicioſæ ſunt.

346 Vertigines ab initio ſanguinis nariũ fluxio ſoluit.

347 Ex naribus erũpente ſanguine,cum exiguis ſudorib⁹ pfrigeſcẽtia,maligna ſunt.

348 Sanguinis detractio in pfrigeratione torpida,mala eſt.

349 Qui aluo ſuppreſſa ſanguinem effundunt,& vnà cum ſan

guinis effusione insuper rigent, his aluum velut ex intestinorum læuore lubricam hæc faciũt, itémque duram, & ascaridas, aut ambo.

350 Sanguinis fluxiones quę statis temporibus fiunt, siticulosę, si sanguinem non effuderint, comitialis morbi mortẽ inducunt.

351 Ex hæmorrhoide parum apparẽte vertigines obortæ, paruam ac modicã siderationem significãt. soluit venæ sectio. & quicquid hoc modo apparuerit, mali aliquid significat.

352 Palpitantes per totum, num etiã voce ĩtercepta moriũtur?

353 Tremores conuul-

γοῦσιν ἅμα τῷ αἱμ
ῥοεῖν, τούτοισι κοιλ
λειεντεριώδεα ποι
καὶ ἐπίσκληρον, καὶ ἀσ
ρίδας, ἢ ἀμφότερ

Τὰ τεταγμένο
χρόνοισιν αἱμοῤῥ
δεα, διψώδεα, μὴ
μοῤῥαγήσαντα, ἐ
ληπτικῶς θνήσκει.

Ἐξ αἱμοῤῥοΐδος
σον ἐπιφανείσης,
τώδεα ἐλθόντα, π
πληγικὸν μικρὸν
ἐπ᾽ ὀλίγον σημαί
λύει φλεβοτομίη.
παῖ τὸ οὕτως ἐπι
νόμενον, κακόν τι
μαίνει.

Οἱ παλμώδεες
ὅλον, ἆρα καὶ ἄφ
τελευτῶσι;

Τὰ τρομώδεα

ώδεα γινόμενα ἐπὶ
ῶσι, ἐπιλυπόστροφα.
τοισι κρίσις ἐπιῤ-
ώσωσιν. ἐπιῤῥιγοῦ-
δ' οὗτοι τὴν κοιλίην
ύματι προκληθέν-
ες. ὕπνος πολὺς ἐν τού-
σι σπασμώδης, καὶ
ές μέτωπον βάρεα,
ὶ οὔρησις δυσκο-
ίνουσα.

οι ἐν ὑστερικοῖσιν ἄ-
ροι σπασμοί, εὐ-
ρέες.

ὰ σπασμώδεα ἄνι
οντι πτύελα παραῤ-
ντα πυρετώδει ἐόν
ύηθεα. τούτοισι ἐπι
λίαι τι καθυγραί-
ται. τάχα δέ τι καὶ
άρθρα ἀποστήσεται.

οισιν ἐν σπασμώδεϊ
ὁ ὀφθαλμοὶ ἐκλαμ
ουσιν ἀτενὲς, οὔτε
ἐωυτοῖσιν εἰσὶ,
νοσέουσί τε μακρο
ως.

sorij nascentes in sudoribus, reuerti solent. iudicatio his fit vbi superriguerint. superrigẽt autem hi ardore circa vẽtrem prouocati. somnus multus in his cõuulsorius, & ad frontem grauitates, & mictio difficilis.

334 Conuulsiones antea non cognitæ in strangulatis ab vtero, faciles sunt.

335 Conuulsoria sine sudore sputa defluentia in febriẽte, leuia sunt: his insuper alui aliquantũ humectantur. fortassis autẽ & ad articulos aliquid abscedet.

336 Quibus conuulsis oculi intẽte relucẽt, nec apud seipsos sũt, & diutius ægrotant.

357 Quæ conuulſorio modo exacerbantur cum ſtuporis detentione, abſceſſus iuxta aurem excitant.

358 Tremulis, anxioſis, parui iuxta aurẽ tumores conuulſionem ſignificant, aluo male affecta.

359 Cõuulſiones & tetanicas diſtentiones febris accedẽs ſoluit.

360 Conuulſio ex vulnere, letalis eſt.

361 Cõuulſio in febre orta pernicioſa eſt. minimè verò pueris.

362 Seniores ſeptẽ annis in febre nõ corripiuntur cõuulſione. ſin minus, pernicioſum eſt.

363 Conuulſionẽ ſoluit febris ſuperueniens acuta, quæ prius non fuit. ſi verò fuit pri⁹,

Τὰ σπασμώδεα
τον παροξυνόμενα
κατόχως, τὰ παρ
ἐπαίρει.

Τρομώδεσιν, ἀσ
δεσι μικρὰ, τὰ παρ
ἐπάρματα σπασμ
σημαίνει κοιλίης
νηρευομένης.

Τὰ σπασμώδεα,
τετανώδεα πυρε
ἐπιγινόμενος λύει

Σπασμὸς ἐκ τ
ματι, θανάσιμον.

Σπασμὸς ἐκ
τοῦ γινόμενος, ὀλ
θριον. ἥκιστα δὲ
δίοισιν.

Οἱ πρεσβύτεροι ἑ
ἐτῶν ἐν πυρετῷ
ἁλίσκονται ὑπὸ σ
σμοῦ· εἰ δὲ μὴ, ὀλέθρ

Σπασμοῦ λυ
κὴν, πυρετὸς ἐπιγ
μενος ὀξὺς μὴ π
ρον γεγονώς. εἰ δὲ
πρότερον γεγον

χροξυνθείς· ὠφε-
ει δὲ καὶ οὖρον διέξο-
ος ὑαλοειδὴς πολ-
ὺ, καὶ ῥύσις κοιλίης,
αὶ ὕπνοι. τῶν δὲ ἐξαπί-
ης σπασμῶν λυτικὸν,
υρετὸς, κοιλίης ῥύσις
Ἐν τοῖσι σπασμοῖσιν
φωνίη ἐπὶ πολὺ,
κόν. τὸ δὲ ἐπὶ μικρὸν,
γλώσσης ἀποπλη-
ην ἢ βραχίονος, καὶ τῶν
ὰ δεξιὰ σημαίνει. λύε-
αι δὲ οὔροισιν ἐξαπί-
ς ἐλθοῦσιν πολλοῖ-
ν ἀθρόοισιν.
Ἱδρῶτες δὲ, οἱ μὲν κατὰ
μικρὸν, ὠφελέουσιν· οἱ
ἀθρόοι, καὶ αἱ τῶν αἱμά-
ων ἀφαιρέσιες αἱ ἀ-
θρόαι, βλάπτουσιν.
Ἐν τοῖσι τετάνοισι
ὀπισθοτόνοισι γέ-
νυες λυόμεναι, θανά-
σιμον. θανάσιμον δὲ

iam exacerbata. prodest & vrinæ transitus vitri speciem referens copiosus, & alui fluxus, & somni. at repentinas cõuulsiones soluit febris, alui fluxus.

304 In conuulsionibus vocis ĩterceptio diu durans, mala est: parua autem aut linguę siderationẽ, aut brachij, aut dextrarum partiũ significat. soluitur autem vrinis multis aceruatis derepẽtè prodeuntib⁹.

305 Sudores autẽ, paulatim orientes prosunt: aceruati verò, itémq; sanguinis detractiones aceruatæ lædunt.

306 In distẽtionib⁹ & an & retro oriẽtib⁹, & ĩ tergũ solũ cõtingẽti us, si maxillæ soluãtur letale est. letale est

etiam sudare in distẽ tione in dorsum nascente, & corpus dissolui, & in eadẽ affectione reuomere per nares, aut clamare, aut nugari, si ab initio vox intercepta fuit. in posterã enim diẽ mortẽ significat.

καὶ ἱδροῦν ἐν ὀπισ τόνῳ, καὶ τὸ σῶμα δι λύεσθαι, καὶ ἀνεμ ὀπισθοτόνῳ διὰ ῥινῶ ἢ ἐξ ἀρχῆς ἀφων ἐόντα βοᾶν, ἢ φλυ ρεῖν. ἐς γὰρ τὴν ὑστεραί θάνατον σημαίνει.

367 Febriles ĩ dorsum distẽtiones, vrinæ geniturę similes soluũt.

Πυρετώδεα ὀπισ τονώδεα, γονοειδ οὐρήσιες λύουσι.

368 Anginæ quæ neq; in collo, neq; in faucibus, quicquã conspicuum faciunt, verùm suffocationem vehementem ac spirandi difficultatem inducunt, eadem die & tertia occidunt.

Τὰ κυναγχικὰ μήτε ἐν τῷ τραχήλ μήτε ἐν τῇ φάρυγ μηδὲν ἔνδηλον ποι τα, πνιγμὸν δὲ νεα κὸν καὶ δύσπνοιαν π έχοντα, αὐθημε καὶ τριταίους κτεί

369 Quæ verò tumores & roborẽ ĩ collo accipiũt, ĩ cęteris quidem cõsimiles sunt, verùm diuturniores.

Τὰ δὲ ἐπάρματ ἔρευθος ἐν τῷ τρα λῳ λαμβάνοντα, μὲν λοιπὰ παραπ σια, χρονιώτερα

σοισι δὲ συνεξερυ- θείη ἤτε φάρυγξ, καὶ αὐχὴν, καὶ τὸ στῆθος, χρονιώτερα, καὶ μάλιστα ἐξ αὐτῶν σώζονται, ἢν μὴ παλινδρομέῃ τὰ ἐρυθήματα. ἢν δὲ ἀφανίζηται, μήτε φύματος συστραφέντος ἔξω, μήτε πύου ἀναχρεμπτομένου πρηέως καὶ ἀπόνως, μήτε ἐν ἡμέρῃσι κρισίμῃσιν, ὀλέθρια γίνεται. ἆρα γε ἔμπυοι γίνονται; ἀσφαλέστατον δὲ τὸ ἔρευθος καὶ τὰς ἀποστάσιας ὅτι μάλιστα ἔξω τρέπεσθαι.

370 Ερυσιπέλας δὲ, ἔξωθεν μὲν ἐπιγίνεσθαι, χρήσιμον· εἴσω δὲ τρέπεσθαι, θανάσιμον. τρέπεται δὲ, ὅταν ἀφανιζομένου τοῦ ἐρυθήματος βαρύνηται τὸ στῆθος καὶ δυσπνοώ-

quibuſcunq; verò & fauces, & ceruix, & pectus ſimul rubuerĩt, diuturniores sũt, & ex ipſis maximè ſeruantur, ſi non recurrerint rubores. ſi verò diſsipentur, neque tuberculo foras cõuerſo ac collecto, neq; pure leniter ac ſine dolore exſcreato, neq; in diebus iudicatorijs, pernicioſæ ſunt. num etiam ſuppurati fiunt? ſecuriſsimũ autem eſt ruborem & abſceſſus q̃ maximè foras verti.

Eryſipelas verò, foris quidem accedere, cõmodum eſt: intro autẽ conuerti, letale. conuertitur autem intro, quũ diſparente rubore pectus grauatur, & diffici-

lem ſpirationem ha-
bet.

370 Quibus verò an-
ginæ ad pulmonem
vertuntur partim in
ſeptẽ diebus pereũt:
partim euadẽtes, ſup
purati fiũt, ſi nõ edu
ctio pituitoſa ſur-
ſum ipſis fiat.

372 Quibus per pulſa
tionis venarum ve-
hementiam, ſtercus
derepẽtè per aluum
ſecedit, letale eſt.

373 In anginis ſputa
gracilium ſubacida,
malum.

374 Anginoſi ĩ linguis
tumores, citra ſigna
diſparentes, perni-
cioſi: & dolores diſ-
parentes citra mani
feſtam cauſam, perni
cioſi ſunt.

375 In anginis qui non
breui concocta ex-

περος γίνεται.

Οἷς δὲ κυνάγχη ἐ
τὸν πλεύμονα τρέπε
ται, οἱ μὲν ἐν τῇσιν ἑπτ
ἡμέρῃσιν ἀπόλλυντ
οἱ δὲ διαφυγόντες, ἐμ
πυοι γίνονται, μὴ γι
νομένης αὐτοῖς ἀναγω
γῆς φλεγματώδεος.

Οἷσι διὰ σφοδρότ
τος σφυγμοῦ, κόπρος
ἐξαπίνης διαχωρέε
θανάσιμον.

Ἐν τοῖσι κυναγχι
κοῖσι τὰ ὑπόξηρα π
σματα ἰσχνῶν, κακόν

Τὰ κυναγχικὰ ἐ
γλώσσαις οἰδήματα
ἀσήμως ἀφανιζόμε
να, ὀλέθρια· καὶ τὰ ἀ
γήματα ἀφανιζόμε
να χωρὶς προφάσιος
ὀλέθρια.

Ἐν τοῖσι κυναγχι
κοῖσιν οἱ μὴ ταχὺ ἀ
ναπτύοντες πέπονα

λέθριοι.

Εν κυνάγχῃ ἀσή-
μως εἰς κεφαλὴν ἀλ-
ήματα μετὰ πυρετοῦ,
λέθρια.

Εν κυνάγχῃ ἀσή-
μως ἐς σκέλη ἀλγή-
ματα μετὰ πυρετοῦ,
λέθρια.

Εκ κυναγχικῶν ἀ-
ρίτως ὑποχονδρίου
ἄλγημα, μετὰ ἀκρα-
σίης καὶ νωθρότητος
γινόμενον, κτείνει λα-
θραίως, εἰ καὶ πάνυ δο-
κοῖεν ἐπιεικῶς ἔχειν.

Εκ κυναγχικῶν ἀ-
σήμως ἰσχνανθέντων
ἐς στῆθος ἄλγημα καὶ
ἐς κοιλίην ἔσθον σύν-
τονον, ποιέει πυῶδες
διαχωρέειν, ἄλλως δὲ
λυομένου τὸ τοιοῦτον.

Εκ κυναγχικῶν παν-
τα ὀλέθρια, ὅσα μὴ ἐν-
δηλον ἐποίησεν ἄλγη
μα. ἀτὰρ καὶ ἐς σκέλεα

spuunt, perniciose habent.

376 In angina dolores ad caput citra notas cũ febre, perniciosi.

377 In angina dolores ad crura, citra notas cũ febre, perniciosi.

378 Ex anginis citra iudicationem præcordij dolor, cũ impotẽtia ac torpore fact᷒, occidit occultè, etiã si valde mansuetè se habere putent.

379 Ex anginosis citra notas attenuatis, dolor ad pectus & ad aluum progressus concitatus, pus egerere facit, aliàs autẽ eius q̃ exoluitur tale est.

380 In anginis omnia perniciosa sunt, quæ nõ manifestũ dolorẽ faciũt. sed & ad crura

dolores diuturni ꝓcedunt, & difficulter ſuppurantur.

ἀλγήματα χρόνια φ τὰ, καὶ ἐκπυοῦτα δυσκόλως.

381 Ex angina ſputa viſcoſa, craſſa, valde alba, quæ violẽter educuntur, mala ſunt. & omnis eiuſmodi maturatio, mala. purgatio multa deorſum, tales leuis ſiderationis modo perimit.

Τὰ ἐκ κυνάγχη πτύαλα γλίσχρα, παχέα, ἔκλευκα, βιαίω ἀναγόμενα, κακόν. κ πᾶς ὁ τοιοῦτος πεπα σμὸς, κακόν. κάθαρσι πολλὴ κάτω, τοὺς τοιού τους παραπληκτικῶ ἀπόλλυσιν.

382 Ex angina ſubarida frequentia ſputa, cum tuſsi, lateris dolorẽ inducentia, perniciosa: itémque ea quæ inter potãdum per tuſsim ſubemergunt, & deglutio violenta, mala.

Ἐκ κυνάγχης ὑπόξηρα πυκνὰ πτύελα, βηχώδεα, πλευροῦ ὀδυνώδεα, ὀλέθρια. καὶ τὰ ἐν τοῖσι ποτοῖσιν ὑποβήσσοντα, καὶ κα τάποσις βιαία, πονηρόν.

383 Pleuritici quibꝰ in principio ſputationes penitus purulentę ſunt, tertia die moriuntur, aut quinta. ſi verò has effuge-

Τῶν πλευριτικῶν οἷσιν ἐν ἀρχῇ πάμπυοι αἱ πτύσιες, τριταῖοι θνήσκουσιν, ἢ πεμπταῖοι. φυγόντες δ

αὕτας, μὴ πολὺ ῥᾷον ἔχοντες, ζ. ἢ θ. ἢ ια. ἄρχονται ἐμπυοῦσθαι.

rint, non multo melius habentes, septima, aut nona, aut vndecima suppurari incipiunt.

Οἷσι δὲ ἄνω ὠτὸς ἔρευθος, τῶν πλευριτικῶν καὶ ὁμοίως θερμαίνονται, καὶ κοιλίη ταράσσεται χολώδεα δυσώδεα, εἰκοσταῖοι καὶ τεσσαρακοσταῖοι κινδυνεύουσι. φυγόντες δὲ ταύτας, σώζονται.

384 Quibus supra aurem rubor, & similiter veluti pleuritici calescunt, & aluus biliosis ac graueolentibus exturbatur, hi vigesima ac quadragesima die periclitantur. vbi verò has effugerint, seruãtur.

Αἱ ξηραὶ τῶν πλευριτίδων καὶ ἄπτυστοι, χαλεπώταται· φοβεραὶ δὲ ἐν οἷσιν ἄνω τὰ ἀλγήματα.

385 Pleuritides siccæ ac sine sputo, difficillimæ sunt. horrendæ quoq; hæ in quibus dolores superne sũt.

Αἱ ἄνευ σπασμάτων πλευρίτιδες χαλεπώτεραι τῶν μετὰ σπασμάτων.

386 Pleuritides sine cõuulsionibus grauiores sunt his quę cum cõuulsionibus fiunt.

Τῶν πλευριτικῶν οἷσιν ἐν ἀρχῇ γλῶσσα χολώδης γίνεται, ἑβ.

387 Quibus pleuriticis in principio lingua biliosa fit, hi septima

die iudicãtur. quib⁹ autẽ tertia aut quarta die, circa nonam.

388 Bulla subliuida si fiat in lingua in principio, qualis est ferri tincti in oleum, difficilior solutio contingit: & iudicatio quidem ad decimũquartum diem peruenit: sanguinem autẽ plerunque spuunt.

389 Sputum in pleuriticis, tertia die maturari ac exspui incipiens, citiores solutiones facit: verùm posterius tardiores.

390 In doloribus pleuriticorum, commodum est aluum molliri, sputa colorari, strepitus in pectore non fieri, vrinam bene procedere. his autem contraria diffici

δομαῖοι κρίνονται. οἷ-
σι δὲ γ. ἢ δ. περὶ τὴν θ
Πομφόλυγος δὲ ἐπι-
πελίου γινομένης ἐπὶ
τῆς γλώσσης ἐν ἀρχῇ
οἵη σιδηρίου βαφέντο
ἐς ἔλαιον, χαλεπωτ
ρη ἡ ἀπόλυσις γίνετ
καὶ ἡ μὲν κρίσις ἐς τὴν
ιδ. ἀφικνεῖται· αἷμα
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πτύουσ

Πτύαλον δ' ἐν τῇσι
πλευρίτισι, τρίτον μ
ἀρχόμενον πεπαίνε
σθαι καὶ πτύεσθαι, θᾶσσ
ποιέει τὰς ἀπολύσια
ὕστερον δὲ, βραδυτέ
ρας.

Τὰ δὲ ἀλγήματ
τοῖσι πλευριτικοῖσι ἰσ
χρήσιμον κοιλίην μ
λάσσεσθαι, πτύαλα χρ
ματίζεσθαι, ψόφους
τῷ στήθει μὴ γίνεσθ
τὸ οὖρον εὐοδεῖν· τὰ
τούτων ἐναντία δυσ

...α, καὶ πτύαλον γλυ-
...γινόμενον.

lia sunt: itémque sputum dulce fieri.

Αἱ δὲ χολώδεες ἅμα καὶ αἱματώδεες πλευρίτιδες, ὡς τὸ ἐπὶ πολὺ κρίνονται ἐναταῖαι, ἢ ἑνδεκαταῖαι, καὶ μάλιστα ὑγιάζονται. οἷσι δὲ τῶν πλευριτικῶν ἐν ἀρχῇ μὲν οἱ πόνοι μαλθακοί, ε. ἢ ς. παροξύνονται, μᾶλλον πρὸς τὰς ιβ. ἀφικνέονται, καὶ οὐ πάνυ σώζονται. κινδυνεύουσι δὲ μάλιστα ἑβδομαῖοι, καὶ δωδεκαταῖοι. τὰς δὲ δὶς ἑπτὰ φυγόντες, σώζονται.

391 Biliosæ simul & sanguineæ pleuritides, plerunque nona aut vndecima die iudicãtur, & maximè sanãtur. quibus autem pleuriticis in principio quidem dolores molles sunt, quinta verò aut sexta die exacerbãtur, hi magis ad duodecimam perueniunt, & non valde seruantur. periclitantur autem maximè septima die ac duodecima. vbi verò bis septem dies effugerint, seruantur.

Ὅσοισι τῶν πλευριτικῶν ψόφος τοῦ πτυάλου πολὺς ἐν τῷ στήθει, καὶ πρόσωπον κατηφὲς, καὶ ὀφθαλμὸς ἰκτεριώδης, καὶ ἀχλυώ-

392 Quibꝰ pleuriticis strepitus sputi multꝰ in pectore est, & facies tristis, & oculus morbi regij colore infectus, ac caligi-

nosus, hi pereunt.

393 Qui ex pleuritide suppurati fiũt, in quadraginta à ruptione diebus exspuunt.

394 Sputum in omnibus pleuriticis ac peripneumonicis facilè ac cito exspui conuenit, & flauum sputo ammixtum esse. quòd verò lõgè post dolorẽ educitur flauum, aut non mixtum, & multã tussim inducẽs, malum est. Prauum autem penitus est flauũ meracum, & viscosum, & album, & rotũdum, & cum virore pallidum valde, & spumosum, & liuidũ, & æruginosum. peius autẽ aliquãto est id quod ita meracum est, vt nigrum appareat.

δης, ἀπόλλυνται.

Οἱ ἐκ πλευριτικῶ ἔμπυοι γινόμενοι, τῇσι μ. ἡμέρῃσιν ἀν πτύουσιν ἀπὸ τῆς ἐκ ξιος.

Πτύαλον δὲ χρὴ π σι τοῖσι πλευριτικοῖ σι, καὶ περιπλευμο κοῖσι εὐπετέως τε κ ταχέως ἀναπτύεσθα μεμίχθαι τε τὸ ξα θὸν τῷ πτυάλῳ· δ' ὕστερον πολλῷ τ ὀδύνης ἀναγόμεν ξανθὸν, ἢ μὴ μεμιγ νον, καὶ πολλὴν βῆ παρέχον, πονηρόν. νηρὸν δὲ πάντας καὶ ξανθὸν ἄκρητον, καὶ τὸ χρον, καὶ λευκὸν, καὶ στρογγύλον, καὶ τὸ χλ ρὸν σφόδρα, καὶ τὸ ἀφ δες, καὶ τὸ πελιῶδ καὶ ἰώδες. χεῖρον τι τὸ οὕτως ἄκρητ ὥστε μέλαν φαίνεσ αἷμ

...ατι δὲ μὴ πολλῷ ...μεμιγμένον τὸ ...θὸν, ἐν ἀρχῇ μὲν σω...ριον, ἑβδομαίῳ δ' ἢ ...λαιοτέρῳ, ἧσσον ...φαλές. αἱματῶδες δὲ ...ν, ἢ πέλιον εὐθέως ...ἀρχῇ, κινδυνῶδες. ...νηρὰ δὲ καὶ τὰ ἀ...ώδεα, καὶ τὰ ξαν..., καὶ μέλανα, καὶ ...δεα, καὶ ἰξώδεα, καὶ ...α ταχέως χρωματί...ται. τὰ δὲ μυξώδεα ...λιγνυώδεα, καὶ χρω...ατίζεται ταχέως, καὶ ...ιν ἀσφαλέστερα· τὰ ...ἐντὸς πέμπτης ἐς πέ...ιν χρωματιζόμενα, ...λτίω.

at sanguine nõ multo permixtum flauũ, in principio quidem salutare est, septima verò die aut posterius, minus tutũ. sanguineũ verò valde, aut liuidum statim in principio, periculosum est. praua sũt etiam sputa spumosa, & flaua, & nigra, & æruginosa, ac viscosa, & quæcunque cito colorantur. at mucosa ac fuliginosa, & cito colorãtur, & securiora sunt: quę verò intra quintum diem ad coctioné colorãtur, meliora sũt.

395 Πᾶν δὲ πτύαλον μὴ ...λῦον τὴν ὀδύνην, πο...νηρόν· λῦον δὲ, χρή...σιμον.

Omne porrò sputũ non soluens dolorẽ, malum est, soluens autem, bonum.

396 Ὅσοι δὲ μετὰ τοῦ ...χολώδεος πυώδες

Quicunq; verò cũ bilioso purulentum

educũt, aut seorsim, aut permixtum, plerũq; xiiij. die moriũtur, si nõ mali aut boni quippiã ex prescriptis superueniat. Sin minus, pro ratione, maximè autẽ his quibus eiusmodi pus septima die incipit.

397 Bonũ verò est & in ijs & ĩ omnibus circa pulmonẽ morbis, facilè ferre morbum, à dolore liberatũ esse, sputũ facilè educere, bene spirare, & sine siti esse, & totũ corpus æqualiter calescere, ac molle esse. & ad hęc somnos, sudores, vrinas, alui egestiões bonas esse: mala aũt sunt ijs contraria. si quidem igitur omnia bona ad hoc sputum accesserint, ser-

ἀνάγουσιν, ἢ χωρὶς, μεμιγμένον, ὡς ἐπὶ πολὺ τεσσαρεσκαιδ καταῖοι θνήσκουσιν, μήτι κακὸν ἢ ἀγαθ ἐπιγένηται τῶν προγ γεγραμμένων. εἰ δὲ μή, τὰ λόγον. μάλιστα δὲ σιν ἑβδομαίοισιν ἄρχ ηται τὸ τοιοῦτον πτύαλο

Ἐστι δὲ ἀγαθὸν μ καὶ τούτοισι καὶ πᾶ τοῖσι περὶ πλεύμον φέρειν ῥηϊδίως τὸ ν σημα, τῆς ὀδύνης ἀπ λάχθαι, τὸ πτύαλον πετέως ἀνάγειν, ε πνοον εἶναι, καὶ ἄδιψο τὸ σῶμα ἅπαν ὁμα λῶς θερμαίνεσθαι, κα μαλθακὸν εἶναι· καὶ πρὸ τοῖσιν ὕπνους, ἱδρῶ τας, οὔρων διαχωρήσ χρηστὴν γίνεσθαι· κακ δὲ τἀναντία τούτων. Ἢν οὖν πάντα προσγέν τῷ πτύσματι τού

χρήσιμα, σώζοιτ' εἰ δὲ τὰ μὲν, τὰ δὲ μή, είους τῶν ιδ. βιώ- · τῶν δ' ἐναντίων εῶν ἐπιγινομέ- ο, συντομώτερον.

uari homo poterit. Si verò partim affue rint, partim non, nō vltra xiiij. vita pdu cta peribit. quòd si cō traria signa acce- dant, citius etiam.

Ὅσα δὲ τῶν ἀλγη- ατων ἐν τοῖσι τόποι- σι τούτοισι μὴ παύσῃ, μήτε πρὸς τὰς ἀ- πτύσιας, μήτε πρὸς φλεβοτομίας τε διαίτας, ἐμπυ- σκεται.

398 Quicunq; verò do lores in his locis nō sedantur, neq; ad ex- spuitiones, neque ad venarū sectiones, ac victus rationes, sup- purantur.

Ὅσοισι δὲ ἐκ περι- πνευμονίης ἀποστά- σ παρ' οὖς, ἢ ἐς τὰ κάτω γίνεται, καὶ ἐκ- πυοῦσί τε, καὶ ἐκσυ- ριγγοῦνται· περιγίνον δὲ, οἷσιν ἂν ὅ, τε πυ- ρὸς, καὶ ὁ πόνος πα ρακολουθῇ, καὶ τὸ πτύαλον χωρέῃ κατὰ λό- · μηδὲ χολώδεες διαχωρήσιες, ἐν-

399 Quibuscunq; au- tem ex peripneumo nia abscessus circa aurem, aut ad infer- nas partes fiunt, sup- purantur, ac fistulan tur: superstites au- tem euadūt, quibus & febris, & dolor affuerit, & sputum pro ratione nō pro- dierit: neque biliosæ alui egestiones, solu

túque faciles ac meracæ fiunt: neq; vrina crassa valde, & multã subsidentiam habens, & alia salutaria habuerint. fiunt autem, ad infernas quidé partes, his quibus circa præcordia inflãmatio fit: ad supernas verò, quibus præcordiũ molle & doloris exors fuerit, & vbi per tẽpus aliquod difficulter spirauerint, ac citra manifestam causam cessauerint.

λυποί τε καὶ ἀκρι
γίνονται, μηδὲ οὖ
παχύ τε σφόδρα, κ
πολλὴν ὑπόστασιν
χον, τά τε ἄλλα σω
ρίως ἔχοιεν. γίνοντ
δὲ, αἱ μὲν ἐς τὰ
τω, οἷσιν ἂν περὶ
ποχόνδρια φλεγμ
νὴ γίνηται· αἱ δὲ
τὰ ἄνω, οἷσιν ἂν,
μὲν ὑποχόνδριον
παρόν τε καὶ ἀνώ
νον ᾖ· δύσπνοοι δὲ
νὰ χρόνον γενόμεν
παύσωνται χωρὶς
φάσιος.

400 At abscessus ad crura in periculosis inflammationibus pulmonis, omnes quidẽ commodi sunt, optimi autem, sputo purulẽto pro flauo enascente. nõ procedente verò sputo secun-

Αἱ δὲ ἐς τὰ σκέλ
τῶν περιφασίων, α
σιν ἐπικινδυνώοισι
ριπλευμονίῃσι, λυ
τελέες μὲν πᾶσαι· β
τισαι δὲ αἱ τοῦ πτυέ
πυώδεος αὐτι ξα
γενομένου. μὴ χωρ
τος δὲ τοῦ πτυέλου κ

λόγον, μηδὲ οὖρον ...στησιν ὑπόστασιν ἔχον, κίνδυνος χωλωθῆ... τὸν ἄνθρωπον, ἢ καὶ ...ἀλλὰ πρήγματα πα...ρέχειν. ἢν δὲ παλιν...μέωσιν αἱ ἀποστά...σιες, πυρετοῦ παρακο...λουθοῦντος, καὶ τῶν πτυά... μὴ χωρεόντων, κίν...δυνος θανεῖν καὶ πα...φρονῆσαι. ὅσοι δὲ ...περιπλευμονικῶν οὐκ ἐκαθάρθησαν ...ῃσι κυρίῃσιν ἡμέ...ρῃσιν, ἀλλὰ παρακό...ντες διέφυγον τὰς ...σαρεσκαίδεκα, κίν...δυνος ἐμπύους γενέσθαι.

...τῶν περιπλευμο...ν αἱ ἐκ πλευριτί... μεταστᾶσαι, τῶν ...ἀρχῆς γινομένων ...φαλέστεραι.

...τῶν δὲ σωμάτων τὰ ...υμνασμένα καὶ πυ...κνά, θᾶσσον ὑπὸ τῶν

dum rationem, neq; vrina bonã ſubſidentiam habente, periculum eſt claudũ fore hominem, aut multum moleſtiarũ exhibitura res eſt. ſi verò recurrerĩt abſceſſus, febre conſequente, & ſputo nõ procedente, periculum eſt ne moriatur ac deliret. quicunque verò peripneumonici nõ purgati ſunt iudicatorijs dieb⁹, ſed mente moti quatuordecim dies effugerunt, eos periculũ eſt ſuppuratos fieri.

401 Peripneumoniȩ ex pleuritide tranſmutatæ, ſecuriores ſunt his quȩ ab initio fiũt.

402 Corpora exercitata ac denſa, citiùs à

pleuriticis ac peripneumonicis morbis pereunt quàm in exercitata.

πλευριτικῶν καὶ περιπλευμονικῶν ἀπόλλυνται τῶν ἀγυμνάστων

403 Grauedines & ſternutationes in morbis circa pulmonem, & anteceſsiſſe,& ſuccedere,malũ eſt.reliquis autem ſternutatio non incommoda eſt.

Κορύζας καὶ πταρμοὺς τοῖσι περὶ πλεύμονα καὶ προηγεῖσθαι καὶ ἐπιγίνεσθαι, πονηρόν· τοῖσι δὲ λοιποῖσι πταρμὸς οὐκ ἀλυσιτελής.

404 Peripneumonicis quibus lingua tota alba ac aſpera fit,ambæ pulmonis partes inflãmatæ ſunt:quibus verò dimidium, vna iuxta quam apparet: & quibus ad vnam clauiculã dolor fit, his ſuperna pulmonis ala vna ægrotat: quibus autẽ ad ambas clauiculas dolor fit, ambæ ſupernæ pulmonis alæ

Τοῖσι περιπλευμονικοῖσιν οἷσι γλῶσσα πᾶσα λευκὴ καὶ τρηχεῖα γίνεται, ἀμφότερα φλεγμαίνει τὰ μέρεα τοῦ πλεύμονος· οἷσι δὲ τὸ ἥμισυ, ἐν καθ' φαίνεται· καὶ οἷσι μὲν πρὸς τὴν ἑτέρην κληῖδα ὁ πόνος γίνεται, ἡ ἄνω πτέρυξ τοῦ πλεύμονος ἡ μία νοσέει· οἷσι δὲ πρὸς ἄμφω κληῖδας ὁ πόνος γίνεται, αἱ ἄνω πτέρυγες τοῦ πλεύμονος ἀμ

σέουσιν· οἷσι κατὰ μέ-
ν τὴν πλευρὴν, ἡ μέ-
· οἷσι δὲ πρὸς τὴν
κτασιν, ἡ κάτω· οἷσι
παν τὸ ἓν μέρος πο-
νέουσι, πάντα τὰ κατὰ
το μέρος νοσέει. ἢν
ὖν σφόδρα φλεγ-
αίνωσιν αἱ ἀορταὶ,
τε προσκαθῆσθαι
ὸς τὸ πλευρὸν, πα-
λύονται τὸ κατὰ τοῦτο
μέρος τοῦ σώματος,
ὰ πελιώματα πε-
τὴν πλευρὴν ἔξω
νεται. τούτους δὲ
άλεον οἱ ἀρχαῖοι
ήτους. ἢν δὲ μὴ
όδρα φλεγμαί-
σιν, ὥστε μὴ προ-
αθῆσθαι, ἀλγηδὼν
ὲν γίνεται παρ' ὅ-
ν, οὐ μὴν παραλύ-
ταί γε, οὐδὲ πελιώ-
ατα ἴσχουσιν.
Οἷσι δ' ἅπας ὁ πλεύ- 40
μων φλεγμήνη μετ'

ægrotãt: quibus iuxta mediã costã, media: quibus ad discriminationẽ, inferna: at totam vnam partem dolentibus, omnia iuxta hanc partẽ dolent. siquidem igitur aortæ appellatę, vtrinq; appendentes pulmonis partes, valde inflammatæ sunt, vt ad latus assideãt, hac corporis parte resoluuntur, & liuores foris circa costã habent. hos autẽ veteres ictos, siue sideratos vocabant. si verò non valde inflammatæ sunt, vt nõ assideant, dolor quidem fit per totum, non tamen resoluũtur, neq; liuores habent.

Quibus verò totus pulmo inflãmat⁹ fue

rit, vnà cũ corde, vt ad latus allabatur, hi toti resoluuntur, & iacet æger frigidus sensus exors: moritúrq; secũda aut tertia die. si verò etiam sine corde cõtigerit, minus diu viuunt. quidã autem etiam seruantur.

τῆς καρδίης, ὥστε κα προσπεσεῖν πρὸς τὴ πλευρὴν, παραλύετ παῦς ὁ νοσέων, καὶ κεῖ ται ψυχρὸς ὁ νοσέω ἀναίσθητος· θνήσκει δευτεραῖος, ἢ τριταῖο ἢν δὲ καὶ χωρὶς τῆς κα δίης συμβῇ, καὶ ἧσσ πλείονα χρόνον ζῶσι ἔνιοι δὲ καὶ διασώ ζονται.

406 Qui suppurati fiũt, maximè ex pleuritide ac peripneumonia, eos calores comitantur, interdiu tenues, noctu vehementiores, & nihil memoratu dignũ spuunt, & circa collum ac clauiculã sudant, & oculi caui fiunt, maxillę verò rubent. digiti summi deterius calescunt ac asperantur. vngues curuãtur, ac

Τοῖσιν ἐμπύοις γι νομένοισι, μάλιστα δὲ πλευριτικοῦ καὶ περι πλευμονικοῦ, θέρμ παρακολουθοῦσι, τ τὴν ἡμέρην λεπταὶ, τ δὲ νύκτα συντομώ ραι, καὶ πτύουσιν ο δὲν ἄξιον λόγου, ἱδρ σί τε περὶ τράχηλ καὶ κληῗδα· καὶ ο μὲν ὀφθαλμοὺς κο λαίνονται, τὰς δὲ γ θους ἐρεύθονται. χ
ρον δὲ, θερμαίνονται τοὺς δακτύλους ἄκρους, κ

τραχυῶνται· γρυποῦνται δὲ ὄνυχας, καὶ καταψύχονται, περί τε τοὺς πόδας ἐπάρματα ἔχουσι, καὶ κατὰ τὸ σῶμα φλυκταινίδια, σιτίων τε ἀφίσανται. τὰ μὲν οὖν χρονίζοντα τῶν οἰδημάτων ἔχει ταῦτα σημεῖα· τὰ δὲ συντόμως ῥηγνύμενα σημειοῦσθαι τούτων τε τοῖσιν ἐπιγινομένοισι, καὶ τοῖσιν ἐν ἀρχῇ πόνοισι, ἅμα δὲ καὶ ἢν ὁ δυσπνοώτερος γίνηται. ῥήγνυται δὲ τὰ πλεῖστα τῶν ἐμπυημάτων, τὰ μὲν εἰκοσταῖα, τὰ δὲ τεσσαρακοσταῖα, τὰ δὲ πρὸς τὰ ἑξήκοντα. οἷσι μὲν οὖν ὁ πόνος ἐν ἀρχῇ ἔγκειται σύντονος, καὶ δύσπνοια, καὶ βὴξ μετὰ πτυαλισμοῦ, πρὸς τὰς εἴκοσιν ἢ συντομώτερον

perfrigerãtur, & circa pedes tumores habent, & circa corpus puſtulas, & abſtinẽt à cibis. diuturnæ igitur ſuppurationes ſigna hæc habent. quę vero breui rumpuntur, ex notis ad eas conſequentibus cognoſcere oportet, & ex doloribus in principio, ſimul autem & ſi aliquando difficilius ſpirauerit homo. rumpuntur autem plurimæ ſuppurationes, partim vigeſima die, partim quadrageſima, partim ſexageſima. quibus igitur dolor in principio incumbit intentus, & ſpirandi difficultas, & tuſsis cũ ſputatione, ad vigeſimũ diẽ aut citi⁹

eruptionem expecta.
quibus autem leuio-
ra hæc sunt, iuxta
rationem. supputa-
re autẽ oportet tem
pus à quo primũ do-
luit, aut grauat' fuit,
aut febrijt, aut si quã
do rigor corripuit.
necesse est autẽ præ-
cedere & dolorem,
& spirandi difficulta
tem, & sputationem,
ante ruptionem. qui-
bus igitur & febris
statim post ruptionẽ
decedit, & cibum ap
petunt, & pus facilè
educitur album, in-
odorũ, lęue, eiusdem
coloris, & à pituita
liberũ, & aluus par-
ua compacta egerit,
plerunque breui ser
uátur. quos verò & fe
bres sequuntur, & si-
tis, & cibi fastidiũ, &

προσδέχου τὴν ῥῆ-
ξιν· οἷσι δὲ ἐλαφρότε-
ρα ταῦτα ἐστὶν, κατὰ λό-
γον. λογίζεσθαι δὲ τὸν
χρόνον ἀφ' οὗ πρῶ-
τον ἤλγησεν, ἢ ἐβα-
ρύνθη, ἢ ἐπύρεξεν, ἢ
εἴ ποτε ῥῖγος ἔλαβε.
προγίνεσθαι δὲ ἀνάγκη
καὶ πόνον, καὶ δύσπνοιαν,
καὶ πτυαλισμὸν, πρὸ
τῆς ῥήξιος. οἷσι μὲν οὖν
ὅ, τε πυρετὸς εὐθέως
ἀπογίνεται μετὰ τὴν ῥῆ-
ξιν, καὶ σιτίων ἐπιθυ-
μέουσι, καὶ τὸ πῦον
ἀνάγεται ῥηϊδίως λευ-
κὸν ἐὸν, καὶ ἄοσμον,
καὶ λεῖον, καὶ ὁμό-
χροον, καὶ ἀφλέγμαν-
τον, κοιλίη τε μικρὰ
συνεστηκότα ἀποχω-
ρέει, ὡς ἐπὶ τὸ πουλὺ
σώζονται συντόμως.
οἷσι δὲ πυρετοί τε πα-
ρακολουθοῦσι, καὶ δί-
ψα, καὶ ἀποσιτίη, καὶ

...πῦον πέλιον, ἢ χλω...ὸν, ἢ φλεγματῶδες, ἢ ...φρῶδες, κοιλίη τε ...ὑγραίνεται, τελευ...ῶσι. οἷσι δὲ, τὰ μὲν ἐπι...γίνεται ἐκ τῶν προει...ημένων, τὰ δὲ μὴ, ...ούτων οἱ μὲν ἀποθνή...σκουσιν, οἱ δὲ πολλῷ ...χρόνῳ σώζονται.

Οἱ δὲ μέλλοντες ἔμ...πυοι γίνεσθαι, πτύουσιν, τὸ μὲν πρῶτον ἁλμυ...ρὸν, εἶτα γλυκύτερον.

Οἷσι δ' ἐν πλεύμο...νι φύματα γίνεται, τὸ ...πῦον ἀνάγουσιν ἐς μ. ἡμέρας μετὰ τὴν ῥῆ...ξιν. ταύτας δὲ ὑπερ...βάλλοντες, ὡς τὰ πολ...λὰ φθισικοὶ γίνονται.

Ἐπὶ πλευροῦ ἀλγή...ματι, στάξις ἀπὸ ῥινῶν ...αἵματος, κακόν.

Οἷσιν ἐμπύησιν ἐ...πιεικέστερον ἔχουσιν, ...δυσωδίαι τῶν πτυσμά

pus liuidum, aut cũ virore pallidum, aut pituitoſum, aut ſpumoſum, & aluus inſuper liquida fit, moriũtur. at quibus aliqua ex prædictis acceſſerint, aliqua nõ, horũ aliqui pereunt, aliqui multo tempore ſeruantur.

407 Qui ſuppurati futuri ſunt, primũ ſalſuginoſum ſpuunt, deinde dulcius.

408 Quibus in pulmone tubercula fiunt, pus educunt ad dies quadraginta poſt ruptionem. has verò tranſgredientes, plerunque tabidi fiunt.

409 In lateris dolore, ſtillatio ſanguinis de naribus, mala eſt.

410 Quos ſuppuratos mitius habentes, ſpu

torum graueolentię sequuntur, eos recidiua occidit.

τῶν παρακολουθοῦσι, τούτους ἀποτροπὴ κτείνει.

411 Qui ex pleuriticis exspuunt purulenta, subbiliosa, rotunda: aut purulenta subcruēta, progresso tēpore, perniciosè habēt perniciosè item qui nigra fuliginosa spuūt, aut quibus velut à vino nigro sputa fiunt.

Οἱ ἐν πλευριτικοῖσιν ἀναπτύοντες πυώδεα, ὑπόχολα, στρογγύλα, ἢ πυώδεα ὕφαιμα, προεληλυθότος χρόνου ὀλέθριοι· ὀλέθριοι δὲ καὶ οἱ τὰ μέλανα λιγνυώδεα πτύοντες, ἢ οἷσιν ἀπὸ οἴνου μέλανος γίνεται πτύσματα.

412 Quicunque sanguinem spumosum spuunt, dextrum præcordium dolētes, de hepate spuunt, & multi pereunt.

Ὅσοι αἷμα ἀφρῶδες πτύουσι, πονέοντες ὑποχόνδριον δεξιὸν, ἀπὸ τοῦ ἥπατος πτύουσι, καὶ οἱ πολλοὶ ἀπόλλυνται.

413 Quibus dum concutiuntur pus cœnosum & graueolens prodit plerunque pereunt.

Οἷσι σειομένοισι πῦον βορβορῶδες ἔρχεται καὶ δυσῶδες, ἀπόλλυνται ὡς τὰ πολλά.

414 Quibus à pure specillum coloratur,

Οἷσιν ἀπὸ τοῦ πύου ἡ μήλη χρωματίζεται,

...γ δ' οὐ ἀπὸ πυρὸς, ἀπόλλυνται ὡς τὰ πολλά.

Μετὰ πλευροῦ ἀλγήματος, μὴ πλευριτικοῦ δὲ, καὶ ταραχωδέων λεπτῶν ἐπιεικῶν, οὗτοι φρενιτικοὶ ἀποβαίνουσιν.

Ἐν τοῖσι κατὰ πλεύμονα αἱ λίην ἐξέρυθροι ἀποστάξιες, πονηρόν.

Μετὰ βράγχου πτύελα γλίσχρα ἁλμυρώδεα, κακόν· ἢν δέ τι καὶ ἐπαίρηται κατὰ στῆθος, ἐν τούτοισι κακόν. τὰ ἐς τράχηλον ἀλγήματα, τούτων ἰσχναιθέντων, ὀλέθριον.

Βράγχος μετὰ βηχὸς, καὶ κοιλίης ὑγρῆς, πῦον ἀνάγει.

Οἷσιν ἐν περιπλευμονίῃ οὖρα παχέα ἐν ἀρχῇ, εἶτα πρὸ τῆς τεταρτάδος

velut ab igne plerũque pereunt.

415 Cum lateris dolore, non tamen pleuritico, & turbulentis tenuibus lenibus, hí phrenitici euadunt.

416 In morbis pulmonis valde rubicundę sanguinis stillæ, malæ sunt.

417 Cum raucedine, sputa viscosa, salsuginosa, mala. si verò etiã quid attollatur iuxta pectus, in his malum est. dolores ad collũ, his attenuatis, perniciosi.

418 Raucedo cũ tussi, & aluo liquida, pus educit.

419 Quib⁹ in peripneumonia vrinæ crassæ in principio deinde ante quartum diem

attenuatur, letale est

λεπτύνεται, θανάσιμον.

420 Qui in peripneumonijs siccis pauca cōcocta educūt, horrenda res est.

Οἱ ἐν ξηροῖσι περιπλευμονικοῖσιν ὀλίγα πέπονα ἀνάγοντες, φοβεροί.

421 Rubores in pectoribus sublati, talibus perniciosi sunt.

Τὰ ἐν τοῖσι στήθεσιν ἐρυθήματα ἀποπλατέα, γίνεται τοῖς τοιούτοισιν ὀλέθρια.

422 Lateris dolor in sputo bilioso præter rationem euanescés, mentem emouet.

Πλευροῦ ἄλγημα ἐν πτύσει χολώδει ἀλόγως ἀφανισθὲν, ἐξίσταται.

423 Febres intermittẽtes ob suppurationẽ, pleræque sudorificæ sunt.

Οἱ δ' ἐμπυήσιν πυρετοὶ διαλείποντες, ἐφιδρῶντες οἱ πολλοί εἰσι.

424 Suppuratis surditas oborta, cruẽtam egestionem significat: his ad finem nigra prodeunt.

Τοῖσιν ἐμπύοισι κώφωσις γενομένη, αἱματώδεα διαχώρησιν σημαίνει· τούτοισι πρὸς τὴν τελευτὴν μέλανα διαχωρέει.

425 Lateris dolor cum febre diuturna, puris eductionem fore significat.

Πλευροῦ ἄλγημα μετὰ πυρετοῦ χρονίου, σημαίνει πύον ἀνάξειν.

426 Horrore affecti frequenter ad suppura-

Οἱ φρικώδεες πυκνὰ ἐς ἐμπύησιν ἐρ-

...γνται· ἀτὰρ καὶ πυ-
...ρὸς τὸν τοιοῦτον ἄγει
...ἐμπύησιν.

Οἷσιν ἐκ πλευροῦ ἀλ-
γήματος ἀσιτίαι
...λουθοῦσιν, ὑπὸ-
...καρδιαλγικοὶ, ἱδρῶ-
...τες.

Ἔχοντος δὲ προσώ-
...ου ἄνθη, καὶ κοιλίης
...ροτέρης, ἐκπυήμα-
...τα πλεύμονα ἴ-
...ουσι.

...τὰ ὀρθοπνοϊκὰ ποι-
... ὑδρωπιώδεα σκλη-
...

Τὰ σπάσματα μὲν
...ντα ὀχληρὰ γίνε-
...ι, καὶ πόνους τε ἐν
...χῇ συντόνους πα-
...χει, καὶ ἐξ ὑστέρου
...ους ἀπομιμνήσκει.
...πικολώτατα δὲ τὰ
...ὶ θώρηκα, μάλιστα
...κινδυνεύουσιν.

Οἷσιν ἔμετος αἵ-
...ατος, πυρετὸς πο-

tionẽ deueniunt: ſed & febris talẽ ad ſuppurationẽ perducit.

427 Quos ex lateris dolore cibi faſtidia ſequũtur, oris vẽtriculi dolore ac ſudore aliquantulum vexãtur.

428 Facie flores habente, & aluo liquidiore, ſuppurationes circa pulmones habent.

429 Erectæ ceruicis ſpirationes facit hydrops ſiccus.

430 Conuulſiones omnes quidem moleſtæ ſunt, & dolores ĩ principio intentos inducunt: & poſtea quoq; aliquos cõmonefaciunt. verùm difficillimæ ſunt circa thoracem, & maximè periculoſæ.

431 Quib⁹ eſt vomitus sãguinis, febris mul-

ta, & dolor circa mã mam, thoracem, & dorſum: quibus hæc omnia fiũt, breui moriuntur: quibus autẽ non omnia, neq; valde, tardius. inflãmati autẽ ſunt dieb⁹ quatuordecim ad ſummum.

432 Sanguinem ſpuentibus confert vt ſint ſine febre, & tuſsiãt, ac doleant leuiter, & vt ſputum tenue fiat ad dies bis ſeptem. febrire verò, & tuſsire, ac dolere pertinaciter, & ſanguinem recentem ſemper ſpuere, incõmodum eſt.

433 Quibus latus ſubleuatum in tumorẽ ac calidi⁹ eſt, & inclinatis in alterũ, grauitas aliqua impendere videtur, his pus ex

λὺς, καὶ πόνος περὶ μα
ζὸν, καὶ θώρηκα, καὶ
μετάφρενον· οἷσι γὰ
γίνεται πάντα ταῦτα
συντόμως θνήσκουσι
οἷσι δὲ μὴ πάντα, μη
σφόδρα, βραδύτερο
φλεγμαίνουσι δὲ τὸ μ
κρότατον ἡμέρας τ
σαρεσκαίδεκα.

Τοῖσιν αἷμα πτύου
σιν ἀπυρέτοις εἶναι συ
φέρει, καὶ βήσσειν,
πονέειν ἐλαφρῶς, κα
τὸ πτύαλον λεπτύνε
πρὸς τὰς δὶς ἑπτά. π
ρέσσειν δὲ, καὶ βήσσει
καὶ πονέειν συντόνω
καὶ αἷμα πρόσφατ
αἰεὶ πτύειν, ἀσύμφ
ρον.

Ὁκόσοισι τὸ πλευ
μετέωρον καὶ θερ
τερον, ὅταν ἐγκεκλι
νοισιν ἐπὶ θάτερον,
ρος ἐξηρτῆσθαι δοκ
τούτοισι τὸ πῦον ἐκ

...ς μέρεός ἐστιν.
...οἷσιν ἐμπύοισι τὸν
...ύμονα, κατὰ κοιλίην
...ὸν ἀποχωρέειν, θα-
...τιμον.
...Ὅσοι τρωθέντες ἐς
...θώρηκα, τὸ μὲν ἐκ
... τοῦ τρώματος ὑγιά-
...νησαν, τὸ δ' ἐντὸς
..., κινδυνεύουσιν ἔμ-
...οι γίνεσθαι. ὅσοις
...αι ἀσθενὴς ἔνδο-
...ν ἡ οὐλὴ γίνηται, εὐ-
...ως ἀναρρήγνυται.
Ἀπόλλυνται δὲ ἐκ
...ὲ τῶν περιπλευμο-
...ιῶν ἐμπυημάτων οἱ
...ραίτεροι μᾶλλον· ἐκ
τῶν λοιπῶν, οἱ νεώ-
...ροι.
...ῶν ἐμπύων οἷσι σειο-
...νοισιν, ἀπὸ τῶν ὤ-
...ων πολὺς γίνεται
...όφος, ἔλασσον ἔχου-
...πῦον, ἢ οἷσιν ὀλίγον
...αννοωτέροισιν ἐοῦσι
...ὶ εὐχροωτέροισιν.

vna parte eſt.

434 Suppuratis pulmonem, per aluum pus ſecedere, letale eſt.

435 19 Quicunq; vulnerati in thoracem, externa vulneris parte ſanati ſunt, interna non, periclitãtur ne ſuppurati fiant. quibus autẽ debilis inducta eſt intus cicatrix, facilè refringitur.

436 Ex peripneumonicis ſuppurationibus ſeniores magis pereunt: ex reliquis, iuniores.

437 Quibus ſuppuratis dum concutiuntur, multus ſtrepitus de humeris fit, minus puris habẽt hi, quàm quib⁹ paucus, ſi diffi cilius ſpirent & meliorẽ colorẽ habeãt.

438 Quibus autẽ, strepitus quidem nullus fit, verùm difficultas ſpirandi fortis, & vngues liuidi, hi pleni ſunt pure, & pernicioſè habent.

Οἷσι δὲ, ψόφος μ
μηδὲ εἷς ἐγγίνεται,
πνοια δὲ ἰσχυρὴ, καὶ ὀ
χες πέλιοι, πλήρεες
τοί εἰσι πόνου, καὶ
λέθριοι.

439 Qui ſpumoſum ſãguinem vomunt, dolore infra ſeptũ trãſuerſum non exiſtente, de pulmone vomunt. & quibus quidem magna in ipſo vena rumpitur, multum vomũt, & in periculo verſantur. quibus verò minor, minus educunt, & ſecuriores ſunt.

Ὅσοι ἀφρῶδες αἷ
ἐμέουσι, πόνου μὴ
τος κάτω τοῦ διαφρ
ματος, ἀπὸ τοῦ πλ
μονος ἐμέουσι. καὶ
μὲν ἡ μεγάλη φλ
ἐν αὐτῷ ῥήγνυται,
λύ τε ἐμέουσι, καὶ εἰ
ἐπικίνδυνοι. οἷσι δ
ἐλάσσων, ἔλασσον
ἀνάγουσι καὶ ἐ
ἀσφαλέστεροι.

440 Quib⁹ tabidis ſputum in igne grauem nidorem olet, & capilli de capite fluũt, pereunt.

Τῶν φθισικῶν
σιν ἐπὶ τοῦ πυρὸς
πτύαλον κνίσση βα
καὶ αἱ τρίχες ἐκ
κεφαλῆς ῥέουσιν,
πόλλυνται.

441 Quibus tabidis in mare expuenti-

Τῶν φθισικῶν
σιν ἐπὶ θάλασσαν

…ιν, ἐς τὸν πυθμένα
…ίξα τὸ πῦον, ὀλέ-
…ν συντόμως. ἔσω
…ν χαλκῷ ἢ θά-
…σα.

…όσοισι τῶν φθισι
… αἱ τρίχες ἐκ τῆς
…αλῆς ῥέουσιν, ἀπὸ
…ῤῥοίης ἀπόλλυνται·
… ὅσοισι φθισι-
…ιν ἐπιγίνονται δι-
…οιαι, θνήσκουσιν.
…ι ἐν φθινώδεσιν
… έσιες πτυάλων ἐξι
… ληρωδῶς, αἱμορ-
…δα τούτοισιν ἐλπὶς
…φανῆναι.
…θίσιες ἐπικινδυνώ-
…ται, αἵτε ἀπὸ ῥή-
… φλεβῶν τῶν πα-
…ῶν, καὶ ἀπὸ καταῤῥ-
…ου ἀπὸ κεφαλῆς.

…ῶν δὲ ἡλικιῶν ἐπι
…ωότεραι πρὸς
…σιν ἀπὸ ιη. ἐτέων,
…ρι ε. καὶ λ.

bus, pus ad fundum sidit, breui pereunt: sit autem mare in æneo vase.

441 Quibus tabidis capilli ex capite defluunt, à profluuio alui moriuntur: & quibus tabidis alui profluuia accedunt, moriuntur.

442 In tabescentibus sputa suppressa, mentem ad nugas garriẽdas emouẽt, his spes est hęmorroidem apparere posse.

443 Tabes periculosissimę sunt, à ruptione venarum crassarum, & à defluxu de capite.

444 AEtates periculosissimæ sunt ad tabem, ab anno decimo octauo, vsque ad trigesimũquintum.

445 Pruriginosa corpora post aluũ suppressam in tabidis, mala sunt.

Τὰ κνησμώδεα σώ
ματα μετὰ κοιλίης στ
σιν ἐν φθισικοῖσι, κ
κόν.

446 In habitibus tabescentibus cum febre fluxiones ad gingiuas & dentes comparentes, malæ sunt.

Ἐπὶ τῇσι φθινώ
σιν ἕξεσι μετὰ πυρετ
ἐς οὖλα καὶ ὀδόντας
ματα ἐπιφαινόμε
κακόν.

447 In omnibus in tumorem eleuata pręcordia, mala sunt: in tabidis autẽ pessima.

Ἐπὶ πᾶσιν ὑπο
χόνδρια μετέωρα, κακ
κάκιστον δὲ τῶν τ
φθισικοῖσι.

448 Ex his qui diutina tabe perniciosè consumpti sunt, aliqui ante finẽ rigore apprehenduntur.

Τῶν μακρῶν τῶ
σι τετηκόσιν ὀλεθ
σιν, ἔνιοι πρὸ τῶν τ
τῶν ἐπιῤῥιγοῦσι.

449 Pustularũ eruptiones velut ferro lanceinatæ, habitus tabem significant.

Τὰ ἀμυχώδεα ἐ
θήματα, φθίσιν
ος σημαίνει.

450 Difficulter spirãtes ex putredine, multa cruda educentes in tabe, perniciosè habent.

Οἱ δύσπνοοι ἐξ
σει πολλὰ ἄπεπτα
νάγοντες ἐν φθίσε
λέθριοι.

Οἷσιν ἡπατικοῖσι πολὺ πτύαλον αἱματῶδες, εἴτε ὑποσαπρον, εἴτε χολῶδες ἄκρητον, ὀλέθριον αὐθέως.

Quibus hepaticis multum est sputum cruētum, siue subputridū, siue biliosum meracū, statim perniciosum est.

Ἐφ' ἡπατικῷ τῆξις σὺν βράγχῳ, κακὸν, ἄλλως τε ἢν ἀποβήσσῃ.

In hepatico colliquatio, cū raucedine malum, tum aliàs, tū si aliquantū tussiat.

Οἱ καθ' ἧπαρ ὀδυνέεες, καρδιαλγικοί, καρώδεες, ῥιγώδεες, κοιλίαι ταραχώδεες, λεπτοὶ, ἀπόσιτοι, ἐφιδρῶντες πολλῷ, πυώδεα κάτω κοιλίην ὑφοῖσαι.

Hepar dolētes, os ventriculi dolentes, soporosi, rigorem habentes, & aluum turbatā, tenues, cibum auersantes, multū exsudantes, purulenta per aluum egerunt.

Οἷσιν ἧπαρ ἐξαπίνης περιοδυνέουσιν, πυρετὸς ἐπιγινόμενος λύει.

Hepar derepentè circumcirca dolentibus, febris accedēs dolorem soluit.

Ὅσοι δὲ ἀφρῶδες αἷμα πτύουσι, πονέοντες ὑποχόνδριον δεξιὸν, ἀπὸ τοῦ ἥπατος πτύουσι, καὶ θνήσκουσιν.

Qui sanguinē spumosum spuunt, præcordiū dextrū dolentes, de hepate spuūt, & moriuntur.

Quib⁹ hepar vſtis, velut amurca prodit, letale eſt.

Hydropes ex morbis acutis, doloroſi ſiunt ac pernicioſi. incipiunt autem plerique à laterum mollitudine, aliqui etiam ab hepate. his igitur quibus à laterũ mollitudine initium ſumunt, pedes tument, & alui profluuia diuturna ſequuntur, aluum nõ mollientia, neq; dolores ex lumbis & laterum mollitudine ſoluẽtia: quibus verò ab hepate tuſsis adhuc promptè oboritur, & pedes tument, & aluus dura egerit, eáq; ad neceſsitatem coacta, & tumores circa ipſam fiunt, partim in dex-

Οἷσιν ἧπαρ καυ[...]
σιν οἷον ἀμόργη [...]
χεται, θανάσιμον.

Οἱ δὲ ὕδρωπες [...]
ἐκ τῶν ὀξέων νοση[...]
των, ἐπίπονοι γίνο[...]
καὶ ὀλέθριοι. ἄρχο[...]
δὲ, οἱ πλεῖστοι μὲν ἀ[...]
τῶν κενεώνων, οἱ δ[...]
ἀπὸ τοῦ ἥπατος. τ[...]
μὲν οὖν ἀπὸ τῶν [...]
νεώνων ἀρχομένοι[...]
οἱ πόδες οἰδέουσι, [...]
διάῤῥοιαι πολυχρ[...]
παρακολουθοῦσιν [...]
λαπάσσουσαι καὶ [...]
οὐδὲ τὰς ὀδύνας [...]
σαι τὰς ἐξ ὀσφύος [...]
κενεώνων· ὅσοις δ[...]
τοῦ ἥπατος βὴξ ἔτ[...]
μως ἐγγίνεται, κα[...]
πόδες οἰδέουσι, κ[...]
κοιλίη σκληρὰ δι[...]
δωσι, καὶ πρὸς ἀνά[...]
οἰδήματα τῆς κοιλία[...]
γίνεται, τὰ μὲν ἐπ[...]

...ὰ, τὰ δ' ἐπ' ἀριστερὰ, πάλιν καταπαύεται.

tra, partim ĩ sinistra, & rursus sedantur.

Επὶ τοῖσι ξηροῖσιν ...δρωπιώδεσι τὰ στραγ...γουρικὰ, μοχθηρόν· ...λαῦρα δὲ καὶ τὰ μι...κρὰς ὑποστάσιας ἔχον...τα.

454 In hydropicis siccis vrinæ stillicidia mala: malæ etiã vrinæ paruas subsidentias habentes.

Τοῖσιν ὑδρωπιώδε...σιν ἐπιληπτικὰ ἐπι...γινόμενα, ὀλέθριον, ...λλων τε σημείων ...μοχθηρῶν, καὶ κοιλίας ...ὑγραίνουσιν.

455 Hydropicis comitialis morbi affectiones accedentes, perniciosæ sunt, & inter se signa praua sunt, & aluos humectant.

Εν τοῖσι χολώδεσι ...κοιλίη ταραχώδης, ...δέουσα σμικρὰ γο...νοειδέα, μυξώδεα, καὶ ...πόνον περὶ ἥβην ἐμ...ποιέοντα, καὶ οὖρα οὐκ ...λύτως ἰόντα, ἐς ὕ...δρωπα ἀποτελευτᾷ ...τῶν τοιούτων.

456 In biliosis aluus turbata, egerens parua geniturę similia, mucosa, & dolorem circa pubem inducentia, & vrinæ non facilè solubiles prodeũtes, ex talibus in hydropem desinunt.

Υδεριῶντι πυρετῶ...δει, οὖρον μικρὸν καὶ ...ταραγμένον, ὀλέ...θριον.

457 Hydropico febrienti, vrina parua & turbata, perniciosa est.

In aqua inter cutem incipiente, alui profluuium aquosum oriens, citra cruditatem, morbum soluit.

In hydrope sicco sui significationem præmittente, tormina circa intestinum tenue insidentia, mala sunt.

Ex hydropicis comitiales, perniciosi.

Hydrops qui ad curationem remisit recurrẽs, desperat⁹ est.

Hydropicis circa venas aqua in aluũ prolapsa, solutio fit.

Dysenteria intempestiuè suppressa, abscessum in costis, aut visceribus, aut in articulis facit: num igitur biliosus abscessus in articulis, sanguineus in costis, aut

Ἐπὶ δὲ ὑδέρῳ ἀρχο
μένῳ, διάῤῥοια γινο
μένη ὑδατώδης, χωρὶ
ἀπεψίης, λύει τὸ νό
σημα.

Τοῖσι ξηρέοισιν ὑ
δρωπιώδεσι προση
μαίνουσι, στρόφοι πε
τὸ λεπτὸν ἐμπίπτον
τες, κακόν.

Τὰ ἐξ ὑδρωπικ
ἐπιληπτικὰ, ὀλέθρια

Ὕδερος πρὸς θερ
πείην ἐνδιδοὺς παλ
δρομέων, ἀνέλπισ

Τοῖσιν ὑδρωπιώ
σι κατὰ φλέβας ἐς κ
λίην ῥαγέντος τ ὕδ
τος, λύσις.

Δυσεντερίη ἀκρ
ρως ἐπισᾶσα, ἀπόσ
σιν ἐν πλευροῖσιν
σπλάγχνοισιν, ἢ ἐν
θροισιν ποιέει ἆ ρα
μὲν χολώδης ἐν ἄ
θροισιν, ἡ δὲ αἱματ
δης ἐν πλευροῖσιν

...λάγχνοισι; visceribus fit?

Δυσεντερικοῖσιν ἔμε...ς χολώδης ἐν ἀρχῇ, ...κόν.

464 Dysentericis vomit⁹ biliosus in principio, malus est.

Οἷσιν ἐκ δυσεντε...ίης ὀξείης ἐς πυώδεα ...εται τὸ ὑγρὸν, τὸ ἐφι...άμενον ἔκλευκον ἔσται ...αὶ πολύ.

465 Quibus ex dysenteria acuta humor ad purulentiam deuenit, his id quod superstat, valde album ac multum erit.

Τὰ δυσεντεριώδεα, ...πόρυθρα, ἰλυώδεα, λά...ρα διαχωρήματα ...ῶν φλογώδεσιν, ἐξε...ύθροισι χρώμασι λυ...μενα, ἐλπὶς ἐκμα...ῆναι.

466 Dysentericæ, subrubræ, limosæ, large egestiones alui, in flammeis, valde rubicundis coloribus solutæ, insaniæ timorem inducunt.

Δυσεντερίη σπληνώ...δεσι μὴ μακρὴ, χρή...σιμον, μακρὴ δὲ πονη...ρόν. ληγούσης γὰρ, εἰ ...ὕδρωπες, ἢ λειεντερίαι γίνονται, θανάσιμον.

467 Dysenteria nõ longa splenicis commoda est, lõga verò mala. definente enim, si hydropes, aut intestinorũ lęuitates fiunt, letale est.

Εν λειεντερικοῖσι, μετὰ θηρίων, ὀδύναι στρόφω...

468 In intestinorũ læuitatibus cũ animalculis, dolores tormine

soluti, partes circa articulos tumefaciunt, ex talibus squamulę rubicūdæ, pustulosę: hi vbi exudarunt velut flagris cæsi rubefiunt.

λυόμεναι, τὰ περὶ ἄρ θρα μετεωρίζουσιν, α τοιούτων λέπια ἐξέρ θρα, φλυκταινούμενα ἐφιδρώσαντες οὗτο διαφοινίσσονται οἱ μάστιξιν.

Qui in longis intestinorum lęuitatibus vnà cū animalculis tormina patiūtur, & doloribus afficiūtur, his solutis intumescūt: insuper rigere his malum est.

Οἱ ἐν λειεντεριώδ σι μακροῖσι ἅμα θη ρίοισι στροφώδεες, ὀδ νώδεες, λυομένων ἐπο δέουσι. τὸ ἐπιῤῥιγοῦ τούτοισι κακόν.

Intestinorū lęuitates cum spirandi difficultate, & lateris pūctura, in tabē desinunt.

Λειεντερικὰ μετὰ δ σπνοίης, καὶ πλευροῦ τῇ κνήσει, ἐς φθίσι ἀποτελευτᾷ.

Voluulosis vomitus, & surditas, malū.

Εἰλεώδεσιν ἔμετος καὶ κώφωσις, κακόν.

Vesicæ durę & dolentes, omnino quidem malæ sunt, pessimæ verò cum febre continua. nā dolores

Κύστιες δὲ σκληρα τε καὶ ἐπώδυνοι, πα των μὲν κακὸν, κάκισο δὲ πυρετῷ συνεχεῖ. κ γὰρ οἱ ἀπ' αὐτέων π

...οι, ἱκανοὶ ἀνελεῖν· καὶ ...θιλίαι τουτέοισιν, οὐ ...πάνυ διαχωρέουσι. ...ύει δὲ τούτους οὖρον ...πυώδες ἐλθὸν, λευκὴν ...καὶ λείην ἔχον ὑπόστασιν. μὴ λυομένων δὲ τούτων, μηδὲ τῆς κύστιος ...απαλυνομένης ἐν τῇσι ...ι πρώτῃσι περιόδοισιν, ἢ τοῖς ἀπολέσθαι τὸν ...οσέοντα. μάλιστα δὲ γίνεται τοῖσι παισὶν ἀπὸ ἑπτὰ ἐτέων μέχρι πεντεκαίδεκα.

ab ipſis veſicis, ad occidendum ſufficiũt: & alui his non valde egerũt. ſoluit autem hos vrina purulenta prodiens, albã ac leuem ſubſidentiã habens. his verò non ſolutis, neq; veſica mollescẽte in primis circuitibus, ægrum moriturũ eſſe timor eſt. fit autem hoc maximè à ſeptem annis vſque ad decimumquintum.

Οἱ λιθιῶντες σχηματισθέντες, ὥστε τὸν λίθον μὴ προσπίπτειν πρὸς τὸν οὐρητῆρα, ῥηϊδίως οὐρέουσιν.

473 Calculoſi ita figurati, vt lapis ad vrinarium meatũ non illabatur, facilè mingunt.

Οἷσι δὲ φῦμα περὶ τὴν κύστιν ἐστὶ, τὸ παρέχον τὴν δυσουρίην, παντοίως σχηματισθέντες ὀχλέονται. λύσις

474 Quibus tuberculum eſt circa veſicã, quod meiendi difficultatem inducit, ad omnis generis figuras vexantur: huius

autem solutio fit, pure erumpente.

Quibus vrina clã destinè allabitur ad pudendum, exoluuntur desperati.

In vrinę stillicidio voluulus accedens, septima die perimit, nisi febre accedente, vrina aceruatim prodeat.

Torpores, & sensus stupiditates præter morẽ orientes, futuræ siderationis signum sunt.

Qui ex vulnere impotentes fiunt corpore, febre quidem accedẽte citra rigorẽ, sanantur: non autem accedente, siderati fiunt dextra aut sinistra parte.

Sideratis si hæmorrhoides accedant,

δὲ τούτου γίνεται, πύοι ῥαγέντος.

Οἷσι λανθάνει τὸ οὖρον προαπίπτον καὶ τὸ αἰδοῖον, ἕλκονται αἰέλπιστοι.

Ἐπὶ στραγγουρίῃ εἰλεὸς ἐπιγενόμενος, ἑβδομαίους ἀπόλλυσιν, ἢν μὴ πυρετοῦ ἐπιγενομένου, ἀθρόον οὖρον ἔλθῃ.

Νάρκαι, καὶ ἀναισθησίαι γινόμεναι παρὰ τὸ ἔθος, ἀποπληκτικῶν συμβησομένων σημεῖον.

Ὅσοι ἐκ τρώματος ἀκρατέες γίνονται τοῦ σώματος, πυρετοῦ μὲν ἐπιγενομένου χωρὶς ῥίγεος, ὑγιάζονται· μὴ ἐπιγενομένου δὲ, ἀποπληκτικοὶ γίνονται τὰ δεξιὰ, ἢ τὰ ἀριστερά.

Ἀποπληκτικοῖσιν αἱμοῤῥοΐδες ἐπιγενό-

λῖναι, χρήσιμον· ψύξιες δὲ καὶ ναρκώσιες, πονηρόν.

Ἐν τοῖσιν ἀποπληκτικοῖσιν ὑπὸ τῆ δυσφορίῃ τοῦ πνεύματος ἱδρὼς ἐπιγινόμενος, θανάσιμον· ἐν αὐτοῖσι δὲ πάλιν ταύτοισιν ἢν πυρετὸς ἐπιγίνηται, λύσις.

Τὰ ἐξαίφνης ἀποπληκτικὰ λελυμένως ἐπιπυρετήναντα χρόνῳ, ὀλέθρια.

Οἷσιν ἐκ τινὸς ἀῤῥωστίης ἐς ὕδρον περιίσταται, τούτοισι κοιλίαι ξηραὶ σπυραθώδεες ἔρχονται, μετὰ περιτήξιος μυξώδεος καὶ οὔρου οὐ καλοῦ, διατάσιές τε περὶ ὑποχόνδρια, καὶ πόνοι καὶ ἐπάρματα περὶ κοιλίην, καὶ πόνοι πε-

vtile est: si verò frigiditates & torpores, malum.

In sideratis ex spiritus ægra latione, sudor accedens, letale: rursus autem in his ipsis si febris accedat, solutio fit.

Siderationes derepètè exolutorio modo ortæ, insuper tempori progressu febre accedente, perniciosæ sunt.

Quibus ex aliqua ægritudine ad aquam inter cutem res deuenit, his alui siccæ excrementa caprini stercoris pilulis similia egerunt, cum eliquidatione mucosa, & vrina non bona, & distentiones circa præcordia, & dolores ac tumores circa ventrem, & dolores cir-

ca laterum mollitudinem, & iuxta spinę musculos accidunt: febres item, & sitis, & tusses siccæ sequũtur, & circa motus spirãdi difficultas, & crurũ grauitas, & à cibis abstinẽt, & paucis ingestis explentur.

ρὶ κενεῶνας, καὶ περὶ τοὺς ῥαχιαίους μύας προσπίπτουσι· πυρετοί τε, καὶ δίψαι, καὶ βῆχες ξηραὶ παρακολουθοῦσι, καὶ δύσπνοια περὶ τὰς κινήσιας, καὶ σκελέων βαρύτης, σιτίων τε ἀφεστᾶσι, καὶ προσενεγκάμενοι μικρὰ πληροῦνται.

Hydropas leucophlegmatias appellatos, alui profluuium sedat: at tristitię cum silentio, & hominum auersiones, leniter eo modo affectos occidunt.

Τοὺς λευκοφλεγματοῦντας διάῤῥοια παύει. αἱ μετὰ σιγῆς ἀθυμίαι, καὶ ἀπανθρωπίαι ἐπιεικῶς αὐτοὺς κατεργαστικαί.

Qui ex timore cũ perfrigeratione mẽte mouentur, febres cum sudoribus, & somni vocem aliquantum intercipientes, hæc soluunt.

Οἷσι φόβου μετὰ καταψύξιος ἐξίστανται, πυρετοὶ μεθ' ἱδρώτων, καὶ ὕπνοι ὑπαίαυδοι, ταῦτα λύουσιν.

Ex insania ad rau

Ἐκ μανίης ἐς βρα

...ον μετ' βηχὸς ἀπό-
...ασις.

cedinem cum tussi fit discessus,

...Ἐν τοῖσι μανικῶ-
...σι σπασμὸς προσ-
...γινόμενος, ἀμαύρω-
...ν ἴσχει.

484 In furiosis conuulsio accedens, dissipationem facit.

...Αἱ σιγῶσαι ἐκστά-
...ες οὐχ ἡσυχάζου-
...σαι, ὄμμασι περιβλέ-
...πουσαι, πνεῦμα ἔξω ἀ-
...φέρουσαι, ὀλέθριαι·
...ποιοῦσι δὲ παραπλη-
...κτικὰ χρόνια. ἀτὰρ
...ἐκμαίνονται οὗτοι.
...σι δὲ τῶν ταραχ-
...θ κοιλίης οὕτω πα-
...ξύνονται, περὶ κρί-
...ν μέλανα διέρχε-
...ται.

485 Mentis emotiones taciturnę non quiescentes, oculis circũspicientes, spiritum extra efferentes, perniciosæ sunt: faciunt autem & leues siderationes diuturnas: sed & ita affecti ad insaniam deueniunt: qui verò in ventris turbatione ita exacerbantur, his nigra circa iudicationem prodeunt.

...Οἷσιν ὑγιαίνουσι χει-
...μῶνος ἐόντος περὶ τὴν
...ὀσφὺν ψυχρότης καὶ βά-
...ρος ἀπὸ βραχείης προ-
...φάσιος, καὶ κοιλίης ἐπί-
...στασις, τῆς ἄνω καλῶς

486 Quibus sanis hyeme circa lumbos frigiditas & grauitas ex leui causa, & aluus suppressa, superno ventriculo probè

officium ſuum præſtante, his coxendicũ morbus, aut renum dolor, aut vrinę ſtillicidiũ fortaſsis contigerit.

ὑπηρετούσης, ἰσχίαι ἢ νεφρῶν πόνος, στραγγουρίης τάχα συμβαίνη.

488 Quibus infernæ partes affligũtur, pruribus anteà fortibus obortis, his arenoſa vrina fit, & ſupprimitur: qui verò ex his perniciosè habẽt, his mens obtorpeſcit.

Οἷσι τὰ κάτω κ… κοῦται, κνησμῶν ἐγ… νομένων ἔμπροσθ… ἰσχυρῶν, τούτοισιν ἀ… μώδεες οὖρον γίνετ… καὶ ἐφίσταται· τοῖσ… ὀλεθρίοισιν αὐτῶν… διάνοια ἀπονάρκω…

489 Qui circa articulos rubicũdas in ſuperficie puſtulas habẽt, inſuperq; rigorem, hi circa ventrem & inguina rubefiunt, velut ex plagis doloroſis, & moriuntur.

Οἱ τὰ ἄρθρα φ… κταινούμενοι ἐξ… θροισιν ἐπιπολαίοι… περιρρίγώσαντες, οὗτοι… λίας καὶ βουβῶνας… φοινίσσονται, οἷα… γῆσιν ἐπωδυνοισι… ἀποθνήσκουσι.

490 Morbo regio affecti, nõ ita ſubtili ſenſu præditi, quibus ſingultus ſunt, his alui erumpunt: fortaſsis

Τὰ ἰκτερώδεα, … νυ τι ἐπαισθανόμ… οἷσι λύγγες, κοι… κίαι ταράσσονται· …

…ρὰ ἐπίστασις, οὗτοι
…λιοιοῦνται.
…ὰ κατὰ πλευρὸν ἀλ-
…ματα, ἐν πυρετοῖσιν
…ως ἑστηκότα, ἄστη-
…φλεβοτομίη βλά-
…α, κἢν ἀπόσιτος ᾖ.
…ὑποχόνδριον με-
…ρον· καὶ ἐν κατα-
…ει, οὐκ ἀπύρους νε-
…ρωμένους αἵμα-
…ἀφαίρεσις βλάπτει.
…δοκέοντες δὲ ἐπι-
…στερον ἔχειν, οὗτοι
…θνήσκουσι.
…κεφαλὴν καὶ πόδας
…χεῖρας καταψύ-
…α, κοιλίης καὶ πλευ-
…θερμῶν ἐόντων,
…θόν. βέλτιστον δὲ πάν-
…ίως τὸ σῶμα θερ-
…τε εἶναι καὶ μαλ-
…θόν.
…τρέφεσθαι δὲ ῥηϊ-
…ς χρὴ τὸν νοσέον-
…ὶ, ἐν τοῖσι μετεωρι-
…οῖσιν ἐλαφρὸν εἶναι.

autem & suppressio fit, hi viridanti pallore inficiuntur.

491 Dolores iuxta latus, in febrib⁹ tenuiter consistētes, citra notas, venę sectio lęserit, siue cibū auersetur æger, siue præcordium sublime habuerit: & in perfrigeratione, non sine febre torpidos sanguinis detractio lædit: & putantes se meliùs habere, hi moriūtur.

492 Caput & pedes & manus perfrigerari, aluo & lateribus calidis, malū est. optimum autem est, totum corpus similiter calidū ac molle esse.

493 Conuerti autem conuenit facilè ægrotum, & in attollendo se leuem esse.

at grauitas toti⁹ corporis,&manuũ ac pedũ, mala eſt. ſi verò etiã ad grauitatẽ liuidi accedant digiti ac vngues, mors ꝓpinqua eſt: ſi verò penitus nigreſcãt, minus pernicioſi ſunt liuidis. verùm etiã alia cõſiderare oportet. ſi enĩ facilè fert morbum, & aliud quoddam ex bonis ſignis ſubindicat, morbus ad abſceſſum vertitur, & partes corporis nigrefactæ decidunt.

494 Teſtes & pudenda reuulſa, malum ſignificant.

495 Flatum ſine ſtrepitu ac crepitu prodire, optimum eſt. melius autẽ eſt & cum ſtrepitu exire, quã i-

βαρύτης δὲ ὅλου τ
σώματος, καὶ χειρῶν
ποδῶν, πονηρόν. ε
καὶ πρὸς τῷ βάρει
λιοι γίγνονται οἱ
κτυλοι καὶ οἱ ὄνυχ
πλησίον ὁ θάνατ
μελαινόμενα δὲ πα
λῶς, ἧσσον ὀλέθρι
πελίων. ἀλλὰ τὰ
πὰ θεωρεῖν· ἢν γὰρ
πετέως φέρῃ τὸ νό
μα, ἢ ἄλλό τι τῶν
σίμων ἀποδεικνύ
νόσημα ἐς ἀπόσ
τρέπεται, καὶ τὰ
λανθέντα τοῦ σώμ
ἀποπίπτει.

Ορχιες καὶ αἰδ
ἀνεσπασμένα, πο
ρὸν σημαίνει.

Φῦσαν δὲ
ψόφου περδήσιο
ἐξιέναι, βέλτιστον.
σον δὲ καὶ σὺν
φῳ διελθεῖν, ἢ

ς ἀναλέεσθαι, καίτοι
τοιοῦτον βόμβον δὴ
ῦσα, σημαίνει πό-
νον καὶ παραφροσύ
νην, ἢν μὴ ἑκὼν ὤνθρωπος
ἵεται τὴν ἄφεσιν
τῆς φύσης.

Ἕλκος πελιὸν καὶ
ξηρὸν, ἢ χλωρὸν γινό-
μενον, θανάσιμον.

Ἀνάκλισις βελτίστη
ὡς εἴθισταί τις ὑγι-
αίνων· ὕπτιον δὲ κεῖσθαι,
τὰ σκέλεα ἐκτεταμέ-
να, οὐκ ἀστεῖον. εἰ δὲ καὶ
καταῤῥέοι προπετὴς
ἐπὶ πόδας, χεῖρον. θα-
νάσιμον δὲ καὶ κεχη-
νέναι, καὶ καθεύδειν ἀεί.
καὶ τὰ σκέλεα ὑπτίου
κειμένου συγκεκαμμένα
τε εἶναι ἰσχυρῶς καὶ
διαπεπλεγμένα. τὸ
ἐπὶ γαστέρα κεῖσθαι οἷς
μὴ σύνηθες, παρα-
φροσύνην σημαίνει, καὶ
πόνους περὶ κοιλίην.

sthîc reuolui, etiãsi tali modo ꝓgressus, dolorem & desipientiam significet, nisi volens homo vltro flatum ita emittat.

496 Vlcus liuidum & siccum, aut cũ virore pallidum, letale est.

497 Decubitus optim⁹ est, velut quis sanus solitus fuit: at supinum iacere, cruribus extentis, bonum nõ est. si verò etiã delabatur pronus ad pedes, deterius est. letale autem est & hiare, & dormire semper, & crura supinè iacẽtis valde incuruata esse ac complicata. in ventrem autẽ decumbere, si quis non sit adsuetus, delirium significat, & dolores circa ventrem,

at pedes nudos habere & manus, si quis non vehementer calidus sit, & crura disiecta, malum est: anxietatem enim significat. cæterùm erectũ sedere velle, malum est in acutis: pessimũ autem peripneumonicis ac pleuriticis. dormire verò oportet noctu, interdiu vigilare: contrariũ autem, malum est. minimè verò lædi æger poterit, si dormiat manè ad tertiã diei partem: verùm posteà somni mali sunt. pessimum autem est non dormire, neque die, neque nocte: aut enim præ dolore & afflictione vigilauerit, aut ab hoc signo delirabit.

πόδας δὲ γυμνοὺς ἰ
χειν ἢ χεῖρας, μὴ θε
μὸν ἐόντα ἰσχυρῶς,
τὰ σκέλεα διερριφθ
κακόν· ἀλυσμὸν γὰρ
μαίνει. ἀνακαθίζειν
βούλεσθαι, κακὸν ἐν τ
σιν ὀξέσι· κάκιστον δὲ
περιπλευμονικοῖσι
πλευριτικοῖσι. καθ
δειν δὲ χρὴ τὴν νύκτ
τὴν δὲ ἡμέρην ἐγρη
ρέειν· τὸ δ' ἐναντί
πονηρόν. ἥκιστα δ'
βλάπτοι τὸ πρωῒ κ
μώμενος ἕως τοῦ τρί
τῆς ἡμέρης. οἱ δὲ μ
ταῦτα ὕπνοι, πονηρ
κάκιστον δὲ μὴ καθε
δειν, μήτε ἡμέρης, μ
τε νυκτός. ἢ γὰρ ὑπ
ὀδύνης τε καὶ πό
νου ἀγρυπνοίη αν
ἢ παραφρονή
σει ἀπὸ τού
του τοῦ ση
μείου.

Ὁκόσοισι κρόταφος ...μνεται, σπασμὸς ἐκ ...ν ἐναντίων τῆς το-...ς ἐπιγίνεται.

498 Quibus tempora secantur, conuulsio ex contrarijs sectioni partib⁹ oboritur.

Ὅσοισιν αὖ ὁ ἐγκέ-...λος σεισθῇ, καὶ πο...ϛῃ πληγεῖσιν, ἢ ἄλ...ς πίπτουσι, παρα-...ῆμα ἄφωνοι γίνον-...αι, καὶ οὔτε ὁρῶσιν, ...τε ἀκούουσι, καὶ τὰ ...λὰ θνήσκουσιν.

499 Quibus cerebrum concussum fuerit & doluerit percussis, aut aliàs lapsis, hi statim voce priuantur, & neq; vident, neque audiunt, & plerũque moriuntur.

Οἷς ὁ ἐγκέφαλος ...ώσκεται, πυρετὸς ἐπιτοπολὺ καὶ χο...ς ἔμετος ἐπιγίνεται, ...ἀποπληξίη σώμα-...ς, καὶ ὀλέθριοι οἱ τοι-...τοι.

500 Quibus cerebrum vulneratur, febris plerunq; ac bilis vomitus accedit, & corporis sideratio, atque tales perniciosè habent.

Τῶν ῥηγνυμένων κε-...λῆς ὀστέων, χαλεπώ-...τον γνῶναι τὰ κατ...ς ῥαφὰς ῥηγνύμενα. ...γνυται δ᾽ ἀπὸ τῶν ...ρέων καὶ στρογγύ-...ων βελέων μάλιστα, ...ὶ ἐκ τῶν ἐξ ὑπεναν

501 Ex ruptis capitis ossibus, difficillima cognitu sunt ea quæ circa suturas rũpuntur. rũpuntur autem maximè à grauibus ac rotundis telis, & ex his quę ex subcon

trario afferuntur, & nõ ex plano loco. at verò de quibus ambiguũ eſt, rupta ne ſint an nõ, iudicare oportet, exhibito ad manducandũ in vtranq; maxillam aſphodeli caule, aut ferula, ita vt animaduertere iubeas, an os aliquod ipſi ſtrepere videatur. nã fracta ſtrepere vidẽtur. progreſſu verò tẽporis, fracta partim ſeptima, partim xiiij. partim etiã aliter ſignificationẽ de ſe præbent: nã & carnis ab oſſe diſceſſus fit, os liuidum, & dolores, ſanie effluẽte. hęc autẽ ęgre iam auxilium admittũt.

Quibus omẽtum excidit, neceſſe eſt putrefieri.

πίου φερομένων, κα μὴ ἐξ ἰσοπέδου. τ δ' ἀπορεόμενα, πό ρον ἔῤῥωγεν ἢ οὔ, κρ νειν δεῖ, διαμασᾶσθ δόντα ἐφ' ἑκατέρ τὴν σιηγόνα, ἀνθέ κον, ἢ νάρθηκα, κ προσέχειν κελεύειν τι ψοφεῖν αὐτῷ δ κέει τὸ ὀστέον· τὰ γ κατεηγότα δοκέει φεῖν. προϊόντος τοῦ χρόνου τὰ ἐῤῥω τα μὲν ζ. τὰ δὲ ιδ. δὲ καὶ ἄλλως διαο μαίνει· τῆς τε γὰρ σ κὸς ἀπόστασις ἀπὸ ὀστέου γίνεται, καὶ ὀστέον πέλιον, καὶ ο νοι, ἰχώρων ἀποῤῥε των. γίνεται δὲ ταῦ ἤδη δυσβοήθητα.

Οσοισιν ἐπίπλ ἐκπίπτει, ἀνάγκη ἀ σαπῆναι.

...ν ἔντερον διακο- ...τῶν λεπτῶν, οὐ συμ- ...ται.

503 Si inteſtinũ quoddam ex gracilibus diſſectum fuerit, nõ coaleſcit.

...νεῦρον διακοπὲν, ἢ ...θου τὸ λεπτὸν, ἢ ἀ- ...ποσθίη, οὐ συμφύ- ...εται.

504 Neruus diſſectus, aut genę tenuis pars, aut præputium, non coaleſcit.

...), τι ἂν ἐν τῷ σώματι ...ὀστέον ἀποκοπῇ, ἢ ...νδρος, οὐκ αὔξεται.

505 Quodcunq; os in corpore reſectũ fuerit, aut cartilago, nõ augeſcit.

...Ἐπὶ τρώματι σπα- ...ὸς ἐπιγινόμενος, ...ρόν.

506 Ex vulnere conuulſio accedens, mala eſt.

...ἐπὶ τρώματι χολῆς ...ετος ἐπιγινόμενος, ...ρόν· καὶ μάλιστα ἐπὶ ...σι κεφαλικοῖσι.

507 Ex vulnere bilis vomitus accedens, malum: & maximè in capitis vulneribus.

...Νεῦρα ὅσα παχέα ...τρώσκεται, ὡς ἐπὶ ...πολὺ χωλοῦνται. ...λοξὰ τιτρωσκό- ...να μάλιστα, καὶ ...ῶν μυῶν αἱ κεφα- ...ὶ, μάλιστα τῶν ἐν μη- ...οῖσιν. ἀποθνήσκου- ...δὲ μάλιστα ἐκ

508 Nerui craſsi ſi vulnerantur, plerunque claudi fiunt, & ſi obliqui vulnerantur præſertim, & ſi muſculorũ capita, maximè in femoribus. moriuntur maxime ex

vulneribus, si quis cerebro sauciatus fuerit, aut spinalem medullam, aut hepar, aut septum transuersum, aut cor, aut vesicam, aut venam crassam. moritur autem etiam, si in arteriam & pulmonem valde magnæ plagæ fiant, ita vt pulmone percusso, paucior spiritꝰ per os procedat, q̃ is est qui ex vulnere elabitur. moriuntur autem qui in intestina vulnerati sunt, siue ex tenuibus aliquod, siue crassis vulneratũ fuerit, si per transuersum fiat plaga, & magna. si verò parua & recta, quidã euadũt. minimè verò moriũtur vulnerati in paribꝰ corporis vbi

τῶν σωμάτων, ἢν
ἐγκέφαλον τρωθῇ
ῥαχίτην μυελὸν, ἢ
παρ, ἢ φρένας, ἢ κα
δίην, ἢ κύστιν, ἢ φλ
τῶν παχειῶν. θνή
δὲ, κἢν ἐς ἀρτηρίην
πλεύμονα μεγάλ
σφόδρα αἱ πλη
γίνωνται, ὥστε τὸ π
μονος πληγῆθος, ἐ
σον προερχόμ
πνεῦμα κατὰ στόμα
νεσθαι, ἢ τὸ ἐκ πτ
ἐκ τοῦ σώματος. θ
σκουσι δὲ καὶ οἱ ἐς
ἐντὸς νεῦρα, ἢν τ
τῶν λεπτῶν τρωθ
σιν, ἢν δὲ τῶν παχ
ἢν ἐπικάρσιος ἡ π
γὴ γένηται καὶ μεγα
εἰ δὲ μικρὴ καὶ ὀρθ
περιγίνονται ἔνιοι
κιστα δὲ θνήσκουσι
τιτρωσκόμενοι ἐν
ταῦτα μὴ ἐπὶ τῶν
σώματος μερῶν ἢ

…ν προσωτάτω. τὴν ἐστὶ …ιν ἀμαυροῦται ἐν …ῖσι τρώμασι τοῖσιν …τὴν ὀφρὺν, καὶ μικρὸν …πάνω. ὅσῳ δ' ἂν τὸ …ῶμα νεώτερον ᾖ, μά…στα βλέπουσι. χρο…ζομένης δὲ τῆς οὐλῆς, …μαυροῦσθαι μᾶλλον …υμπίπτει.

hæc non ſunt,aut ab his quàm lõgiſsimè abſunt.at verò viſus obſcuratur in vulneribus orientibus in ſuperciliũ, & paulo altius.prout autẽvulnus recentius eſt,maximè vident.cicatrice verò diutius tardante ac ſeneſcente, magis obſcurari cõtingit.

Αἱ σύριγγες χαλε…πώταταί εἰσιν, ὅσαι ἐν …τοῖσι χονδρώδεσί τε …καὶ ἀσάρκοισι τόποι…σι πεφύκασιν, εἰσί τε …κοῖλαι, μολῦνταί τε, καὶ …χωρέουσιν αἰεί, σαρ…κίον τε ὑπὸ τῷ στόματι …πρόσεστιν αὐταῖς. εὐθε…ραπευτότεραι δ' εἰσιν, ὅσαι …ἐν τοῖσι μαλθακοῖσι …τόποισι καὶ σαρκώ…δεσί τε καὶ ἀνεύροισι …πεφύκασι.

Fiſtulæ difficillimæ ſunt,quæ in cartilaginoſis & excarnibus locis ſunt,&caue ſunt,&procedunt ac ſanie manant ſemper, & caruncula in oſculo ipſis ineſt. curatu autem faciliores ſunt,quæ in mollibus & carnoſis & non neruoſis exiſtunt.

Τὰ δὲ πρὸ ἥβης οὐ [illegible]

Morbi hi ante pu-

bertatem non fiunt, peripneumonia, pleuritis, podagra, nephritis, varix circa tibiam, fluxus sanguineus, cancer non cógenitus, vitiligo leuce dicta non à natura insita, deflux⁹ medullæ spinalis, hæmorrhois, voluulus chordapsus appellatus non cognatus. horum morborũ nullum ante pubertatem fore expectandũ est. verùm ab anno decimo quarto, vsque ad quadragesimum secundum, natura corporis morborum omnis generis ferax fit. rursus ab hac ætate, vsq; ad annos sexaginta tres non fiũt strumæ, neque lapis in vesica, nisi prius existat, nequ

γίνεται νοσήματα
ριπλευμονικὰ, πε
πλευριτικὰ, ποδα
κὰ, νεφρῖτις, κίρσ
περὶ κνήμην, ῥοῦς
ματηρὸς, καρκῖνος
σύμφυτος, λεύκη
συγγενής, κατάῤ
ῥους νωτιαῖος, αἱμο
ῥοῒς, μὴ σύμφυτ
χορδαψός. τούτων
νοσημάτων πρὸ ἥβ
οὐ χρὴ προσδέχε
σθαι, γινησόμενον
δέν. ἀπὸ ιδ. μέχ
β. καὶ μ. ἐτέων, πάμ
φορος ἡ φύσις νοσ
μάτων ἤδη τοῦ σώ
ματος γίνεται. πά
λιν δὲ ἀπὸ ταύτη
τῆς ἡλικίης μέχρι ξγ
ἐτέων, οὐ γίνονται χ
ράδες, οὐδὲ λίθος
κύσει, ἢν μὴ τύχῃ πρό
τερον ὑπάρχων, οὐδ

...τάῤῥους νωτιαῖος, ...δὲ νεφρῖτις, ἢν μὴ ...ρακολουθῶσιν ἐξ ...λης ἡλικίης· οὐδὲ ...μοῤῥοΐδες, οὐδὲ ῥοῦς ...ματηρὸς, ἢν μὴ πρό...ρον τύχῃ γεγενημέ...· ταῦτα μέχρι γή...ς ἀπέχεται νοσή...ματα.

defluxus medullę spinalis, neq; nephritis, nisi ex alia ætate comitentur: neque hæmorrhoides, neq; fluxus sanguineus, nisi prius fuerit. hi vsque ad senectutē absunt morbi.

Ἐν γυναικείοισι τὰ ...ρὸ τῶν τόκων ἰόν...α ὑδατώδεα, κα...κόν.

In mensibus muliebribus qui aquosi ante partus prodeūt, mali sunt.

Στόματα ἀφθώ...δεα, τῇσιν ἐπιφόροι...σιν οὐ χρηστόν. ἆρα ...καὶ κοιλίαι καθυγραί...νονται;

Ora feruido aphthæ vlcere affecta, vterum gestantibus non sunt bona. num & alui humectantur?

Ἐκ κενεώνων μαλ...θάκα ἀλγήματα ἐς ...τὸ λεπτὸν, ἐν μακροῖ...σιν, ἐκ διαφθορῆς καὶ ...μὴ λίην καθαρθεί...σης, ὀλέθριον.

Dolores ex laterum mollitudine ad intestinum tenue transeuntes, in morbis lógis, ex corruptione fœtus non valde purgata, perniciosi sunt.

514 Quæ ex partu ac fœtus corruptione multa repente concitata, supprimũtur, difficilia sunt. rigor his infest⁹ est, & alui turbatio, tum aliàs, tum si præcordiũ doleãt.

515 Vterũ gestantibus dolores capitis soporosi, cum grauitate orientes ac conuulsione, plerunque mali sunt.

516 Quib⁹ dolores ꝑtinaces ex mensibus, circa supernã partẽ, & intestinum tenue, aluos humectant, aliquantum cibos auersantur: his circa iudicationem delationes in somnũ fiũt, & impotentes ex capitisdolore exsudãt, ac perfrigerantur. tales recidiuæ plerisq;

Τὰ ἐκ τόκου ἢ
φθορῆς πολλὰ ὀξ
ὁρμήσαντα, ἐπισχ
δύσκολα. ῥῖγος τ
σι πολέμιον, καὶ κ
λίης ταραχή· ἄλ
τε καὶ ὑποχονδρ
ὀδυνώδεες.

Τῇσιν ἐπιφόρ
κεφαλαλγικὰ κα
ρώδεα, μετὰ βάρεος
νόμενα καὶ σπασμ
φλαῦρα ὡς ἐπὶ τὸ π
λύ.

Ἧσιν ἐκ γυναικεί
περὶ τὸ ἄνω καὶ τὸ
πτὸν πόνοι σύντονοι,
λίας καθυγραίνουσι
ἀπασώδεες· ταύτῃ
περὶ κρίσιν καταφ
ραὶ, καὶ ἀδύνατοι κ
φαλαλγικῶς ἐφιδρ
σι, καὶ περιψύχουσι
αἱ τοιαῦται ὑποστρο
φαὶ, τῇσι πλείστῃσ

νόμεναι μετὰ τὴν ἄ-
εσιν, ταχέως κτεί-
νουσι.

Τὰ μετὰ μυχθισμοῦ
ω ἀναφερόμενα
σώματα, καὶ τῆξις
παράλογος, τῇσιν ἐπι-
φερούσῃσιν ἐκτιτρώσκει.

Ὀδύνη κοιλίης μετὰ
κον, ὑπὸ ταύτῃσι πυ-
ἔα καθαίρει.

Αἱ ναρκώδεες καὶ
κλιστα ἐν τῇσι κινή-
σι μετὰ ἀδυναμίης
τα κεκλασμέναι, περὶ
κρίσιν ἐνοχληθεῖ-
σαι, ἀσώδεες, ἐξιδροῦ-
σι πολλῷ. κοιλίαι κα-
ταυγρανθεῖσαι ταύτῃ,
κακόν.

Τὰ δὲ γυναικεῖα μὴ
ἐπιστῆναι, χρήσιμον.
ἐπιληπτικὰ ἐκ τῶν τοι-
ούτων, οἶμαι. ἐνίῃσι δὲ
ἀποφοραὶ μακραί, ἐνίῃ-
σι δὲ αἱμοῤῥοΐδες,

orientes poſt remiſſionem, cito occidunt.

517 Spiritus qui cum ſuſpirijs extra feruntur, & colliquatio præter rationem, in vterum geſtantibus abortum facit.

518 Dolor ventris poſt partum, in his purulenta purgat.

519 Torpidæ, & præſertim in motibus cum impotentia fractæ, circa iudicationẽ vexatæ, anxioſæ, multum exſudant. alui his humectæ, malũ.

520 Menſes non ſupprimi, commodum eſt: ex talibus comitiales morbi fiunt, vt arbitror. quibuſdã verò vẽtris ſubductiones diuturnę, quibuſdam hęmorrhoides.

521 Pręgnātibus præcor
dij dolor, malum:&
alui his ſubeũtes,ma
lum.& inſuper rigē-
re his malum.dolor
ventris in talibus mi
nus malum, ſi limo-
ſa purgentur.

522 Quę ex talibus fa
cilè pariunt.poſt par
tum vehemẽter mo-
leſtantur.

523 Prægnantibus ta-
beſcentibus, quibus
rubor in facie fit,ſtil
lationes de naribus
orientes,hunc auer-
tunt.

524 Quibus ex partu
prodeunt alba,hisve
rò ſuppreſsis,cum fe
bre ſurditas,& dolor
acutus ad latus fit,
mente mouentur, &
perniciosè habent.

525 In geſtantibus v-
terum ſalſuginoſa,

Τῇσιν ἐπιφόρο
ὑποχονδρίου ἄλγη
κακόν· καὶ κοιλίαι
τῃσι φερόμεναι,
κόν. καὶ τὸ ἐπιῤῥιγ
ταύτῃσι κακόν. ὁ δ'
κοιλίης ἐν τῇσι το
τῃσιν ἧσσον κακὸν
ἰλυώδεα καθαίρῃ.

Ἧσι ῥηϊδίως τῶν
οὕτων τίκτεται,
τόκον δύσφορα σ
δεα.

Τῇσι κυούσῃσι
νώδεσιν, ᾗσιν ἔρευ
τοῦ προσώπου γί
ται, αἱ ἀπὸ ῥινῶν ἀ
στάξιες τοῦτο ἀποστρέ
σι γινόμεναι.

Ἧσιν ἐκ τόκου
κὰ, ἐπισχαύτων δὲ,
μα πυρετῷ κώφωσ
καὶ ἐς πλευρὸν ὀδ
νη ὀξεῖα, ἐξίσανται
λέθριοι,

Τὰ ἐν τῇσιν ἐπ
φόροισι ἁλμυρώδ

...μαίνει μετὰ τόκον
...σκολα λευκοῖσιν
...κνώδεσιν. αἱ τοιαῦ-
...ι καθάρσιες ἀπο-
...ληρεῦσι. λύγξ ἐπὶ
...ίοισι φλαῦρον, καὶ
...σις ὑστερῶν, καὶ συν-
...είνει.
Ἐς πόδας καὶ ἐς ὀ-
...ὺ συντάσιες ἐκ γυ-
...ικείων, ἐκπυητικόν,
...ὶ τὰ ἀπὸ κοιλίης
...ίσχρα δυσώδεα ἐπὶ
...ύνως ἰόντα. πνιγμοὶ
...ὶ τοῖσι προγεγραμ-
...ένοισιν, ἐκπυητικόν.
Τὰ ὑστερικὰ ἐν κοι-
...ίῃσι σκληρύσματα
...πώδυνα ὀξέως, ὀλέ-
...ιον.
Τῇσιν ἐπιφόροισιν
...ν ἀφθώδεα ῥεύμα-
...ι ἐπώδυνα, πονη-
...ν. αἱμοῤῥοῒς ταύτῃ
...κάκιστον.
Ἧσι κοιλίης ἐ-
...αρθείσης ἐς αἰδοῖον

significant post partum molestias ex albis mordacibus. tales purgationes indurant. singultus in his malum.

526 Ad pedes & ad lũbos distentiones ex mẽsibus, suppurationem inducunt, itémque ea quæ de aluo viscosa groueolẽtia cũ dolore prodeunt. strãgulationes quoq; ex præscriptis, supputationem faciunt.

527 Vterinæ in ventriculis durities dolorosæ acutè, perniciosum.

528 Vterũ iam gestantibus ex feruido vlcere fluxiones dolorosæ, malum. hęmorrhois his pessimum.

529 Quib⁹ aluo tumefacta, ad pudendum

rubor deuenit, mensibus albis humidis derepentè progressis, in longis febrib⁹ moriuntur.

ἔρευθος ἦλθε, γυ κείων λευκῶν ὑγ κατελθόντων ἐξαι νης, ἐν μακροῖσι πυ ποῖσι τελευτῶσι.

530 Cõuulsionis, si mẽses in principio apparuerint, febre nõ accedente, solutio fit.

Σπασμῷ, γυ κείων ἐν ἀρχῇσι φα των, πυρετοῦ μὴ ἐ γινομένου, λύσις.

531 Vrinę tenues cum aliquantula nubecula in medio cõsistente, rigorẽ significãt.

Οὖρα λεπτὰ φελα ἐν μέσῳ ἑ μενα, ῥῖγος σημαίν

532 Si à quarta die sanguinis fluxus fiat, diuturnitatẽ significat, & aluus erumpit, & crurum tumores.

Ην ἀπὸ τῆς τε δος αἵματος ῥύσις νηται, χρόνια σημ νει, καὶ κοιλίη κατα γνυται, καὶ σκελ οἰδήματα.

533 Vterum gerentibus capitis dolores soporosi cum grauitate orientes, mali sunt. fortassis autem his etiã conuulsoriũ quid pati contingit.

Τῇσιν ἐπιφόρο κεφαλαλγικὰ καρ δεα μετὰ βάρεος γι μενα, φλαῦρα. ἴσως ταύτῃσι καὶ ἅμα σ σμῶδές τι ὠφελέε

534 Quę ante partum iuxta modum bilis

Αἱ προαλγήσασ τρόπον χολερώδεα

τι

...ι τόκων, τίκτουσι ...ηϊδίως· πυρέξασαι ...κακοήθεες, ἄλλως ...κήν τι κτ] φάρυγγα ...λῇ, ἤ τι τῶν ἐν πυ... ...ῷ κακοήθων ἐπι... ...ῃ σημεῖον.

Τὰ πρὸ τῶν τόκων ...νόμενα ὑδατώδεα, ...αῦρα.

Τῇσιν ἐπιφόροισι ...] φάρυγγα ἁλμυρώ...ς ῥύσιες, πονηρόν.

Τὸ πρὸ τῶν τόκων ...ιῤῥιγοῦν, καὶ τὰ ἀνω...ύως τικτόμενα, κιν...νώδεα.

Τῇσιν ἐπιφόροισι ... ἀφθώδεα ῥεύμα..., πονηρόν· σπασθεῖ..., ἐκλυθεῖσαι, μετὰ ...ταψυχθεῖσαι, ἐκ...ρμαίνονται ὀξέως. ...αὶ μέντοι καὶ δύσκο... ἀποβαίνει τῇσιν ἐ...πιφόροισι τὰ περὶ τὸ ...πλὸν οἰδήματα.

sursum ac deorsum erumpentis, doluerunt, facilè quidem pariunt: verũ si febricitent, malignè habent: tum aliàs, tum si circa fauces quid vexet, aut aliquod signum in febre malignum appareat.

529 Aquosa ante partus erumpẽtia mala.

530 Vterum gestãtibus salsuginosę iuxta fauces fluxiones, malũ.

574 Ante partũ rigorẽ habere, & part⁹ citra dolorẽ, periculosa.

575 Vterum gerẽtibus ex feruido vlcere fluxiones, malũ: conuulsæ, exolutæ, & postea perfrigeratæ, excalescunt acuté. sed & difficiles fiũt prægnantibus tumores circa tenue ĩtestinũ,

quales circa eminentias osculi vteri fiũt, erectæ ceruicis spirationem inducentes. num tales tumores gemellorum partum significãt? num & cõuulsionem tales tumores faciunt?

539 Quę suspiriosum efferunt spiritum in febribus, abortiunt.

540 Horrorẽ habentibus, lassitudine affectis, capite grauatis, menses erumpunt.

541 Ad manum torpidæ, obaridæ, sitis exortes, mẽses multos emittentes, suppuratæ fiunt.

542 Alba derepentè ex abortu decurrentia, si aliquantum riguerit, & ad femur impetus, in his tremor difficilis est.

οἷα τὰ περὶ τὰς ὀ...
γίνεται, ἀπολαμ...
μῆμα ὀρθοπνοίησι...
ἆρα τὰ τοιαῦτα οἷο...
τα διδυμοτοκεῖ...
ἆρα καὶ σπασμώδ...
τοιαῦτα οἰδήμ...
ποιέει;

Τὰ μυχθώδεα ...
ναφέροντα πν...
ἐν πυρετοῖσιν, ...
τρώσκονται.

Φρικώδεσι, κ...
δεσι, καρηβαρικ...
γυναικεῖα κατα...
γνυται.

Αἱ πρὸς χεῖρα...
θραὶ, κατάξηροι, ...
ψοι, γυναικεῖα ...
λὰ χαλῶσαι, ἐκ...
πικραί.

Τὰ ἐξαίφνης ...
κὰ καταρρέοντ...
τρωσμῷ, ἢν τι ῥ...
καὶ ἐς μηρὸν ὀρ...
τρόμος δύσκολον...

ὰ ἀφθώδεα ςόμα-
τῆσιν ἐπιφόροισι
ίας κα[ὶ] θυγραίνει.

543 Ora feruido aphtha appellato vlcere affecta, vterũ geſtãtibus aluos humectãt.

ι δὲ τῶν κυουσέων
νοσέουσαι πρὸ τ[οῦ]
ων, ἐπιῤῥιγοῦσι.

544 Prægnantes præægrotantes ante partus, inſuper rigent.

ι ναρκώδεες ἐκλύ
, δύσκολοι μὲν ἐκ
τόκων ἀποβαίνου
ι, παραφρονεῦσι καὶ,
μέντοι ὀλέθριοι. ἀ-
ὶ, πλῆθος γυναι
ν προσημαίνουσιν.

545 Torpefactoriæ exolutiones, difficiles quidem ex partubus contingunt & mentem euomentes, non tamen pernicioſæ. ſed & menſium copiam præſignificant.

ι ἐν τόκῳ, καρδίην
αλγήσασαι, ὀλίγῳ
ρον ἀποβάλλουσι.

546 Quæ in partu os ventriculi prædoluere, paulo poſt eijciunt.

ὰ φρικώδεα, κο-
δεα, καρηβαρικά.
χήλου ὀδυνώδεα,
αικεῖα καταῤῥή-
σι. περὶ κρίσιν τὸ
ῦτον γινόμενον
βηχίου ἐπιῤῥι-

547 Horrores, laſsitudines, capitis grauitates, colli dolores, menſes extrudũt. circa iudicationem tale ſi fiat cum tuſſicula, rigorem inſuper inducit.

548 Quib⁹ puellis erectæ ceruicis spiratio contingit vterum gestantibus, his mãmæ suppurantur. & menses apparere in principio, malum est.

549 Insaniæ febres acutas turbulentas non bilioso os ventriculi dolenti soluunt.

550 In sterilibus & non parientibus sanguinis vomitus ad conceptionem prodest.

551 Caligines mensibus multis comparentibus soluuntur.

552 Quibus mulieribus ex febribus dolor mammarum fit, sputatio cruenta nõ feculenta oborta, soluit dolores.

553 Conuulsiones ex vtero affecto sine febre faciles sunt, ve-

Ἧσι κυρτῆσιν ὀ
πνοϊκὰ συμβαίνε
τῆσιν ἐπιφέρουσι,
θοὺς ἐκπυοῦνται
ναικεῖα ἐπιφαίνε
ἀρχῇ, κακόν.

Τὰ μανικὰ πυ
ὀξέας ταραχώδεα
χόλῳ καρδιαλγ
λύουσι.

Τῇσιν ἀτόκοισι
ματος ἔμετος πρὸ
συλλαβεῖν ὠφελέ

Τὰ ἀχλυώδεα
ναικείων συχνῶν
φανέντων λύεται

Οσῃσι γυναιξ
πυρετῶν ἀλγήμα
θῶν γίνεται, π
αἱμάλωπος οὐ τρ
δης γινομένη, λύε
πόνους.

Οἱ ἐν ὑστερ
σιν ἀπύροισι
σμοὶ εὐχερέες,

ᾳ Δορκάδι.

ησιν ἐκ ῥίγεος τῶν
ὸς κοπιώδης, γυ-
μῆνα κατατρέχει.
χηλος ἐν τούτοις
νώδης αἱμοῤῥαγι
.

μετος δὲ ἀλυπότα
φλέγματος καὶ χολῆς
μεμιγμένος. μὴ πο
ὲ κάρτα ἐμείσθω.
ἀκρητέστερα τῶν
μένων κακίω. πρα
δης δὲ ἔμετος, καὶ
ας, καὶ πέλιος, πο
ν. εἰ δὲ καὶ πάντα
χρώματα ὁ αὐτὸς
οι, ὀλέθριον. τάχι
ὲ θάνατον σημαί-
ὁ πελιὸς καὶ κα-
δης. ἔστι δὲ θανά-
ος ὁ ἐρυθρὸς ἔμε-
καὶ μάλιστα εἰ μετ᾽
γκης ἐμέοιτο ὑπο
ου.

lut etiam Dorcadi.

554 Quibus ex rigore febris lassatoria, mẽses decurrũt. collum in his dolorosum sanguinis eruptioné inducit.

555 Vomitus minimè molestus est ex pituita ac bile permixtꝰ: verùm ne valde multus vomatur. at meraciores vomitiones deteriores sunt. prasinus autem vomitus, & niger, & liuidus, malus est. si verò etiam omnes colores idem vomuerit, perniciosum est. celerrimam autem mortem significat liuidus, & male olens. est etiam letalis ruber vomitus, & maximè si cũ necessitate dolorosa vomatur.

556 Qui anxiè ſe iactãtes, citra vomitũ exacerbantur, male habent, itémq; qui lancinantur citra vomitum.

Οἱ ἀσώδεες αὐη τως παροξυνόμενοι κακὸν, καὶ οἱ σπαρασσώμενοι αὐη μέτω

557 Parui vomitus, bilioſi ſunt, tum alias, tum ſi vigilauerint.

Τὰ μικρὰ ἐμέσμα τα, χολώδεα, ἄλλα κῆν ἀγρυπνέωσιν.

558 In nigris vomitib⁹ ſurditas non nocet.

Ἐπὶ μελαίνων ἐ των κώφωσις οὐ βλάβα.

559 Pauci celeres, bilioſi, meraci vomitus, mali ſunt in alui ſubductione vberiore & pertinaci lũborum dolore.

Οἱ κατὰ μικρὰ χέες, χολώδεες, ἄ τοι ἔμετοι, κακὸ ἀποφορῇ πλείονι ὀσφύος ἀλγήματι τόνῳ.

560 Ex vomitibus anxietates, clangores oculi, concretionem lanuginoſam habentes, furioſa.

Τὰ ἐξ ἐμέτων ἀ δεα, κλαγγώδεα ματα, ἐπιχνοῦν τα, μανικά.

561 Acutè inſania correpti, voce intercepta, moriuntur.

Ὀξέως μαινόντε σκουσιν ἄφωνοι.

562 In vomitu ſi quis ſiticuloſus ſit, & ſi-

Ἐν ἐμέτῳ διψώ

-τα, ἄδιψον γενέσθαι,
-ὸν ἐν ἀσώδεσιν
ὕπνοις.

tis exors fiat, malum
est anxiosis vigilan-
tibus.

563 Τὰ παρ' οὖς μά-
-α τοῖς ἀσώδεσι.
-λίης ταραχώδης
-στασις, διὰ ταχέων
-ωθεῖ οἷα κωνώπων
-τήματα, καὶ ἐς ὄμ-
-τα δακρυώδης ἀπό-
-σις ἔρχεται.]

Abscessus iuxta aurem, maximè fiunt anxiosis: aluo turbata suppressa, breui velut culicum pũcturæ erumpunt, & ad oculos lachrymosus abscessus deuenit.

564 Ἐπὶ ἀκρήτοις ἐμέ-
-ς λυγμὸς, κακόν·
-ὸν δὲ καὶ σπα-
-ός. ὁμοίως δὲ καὶ
-τῇσιν ὑπερκαθάρ-
-σι τῇσιν ἐκ τῶν φαρ-
-κείων.

In meracis vomitibus singultus malus: mala etiam conuulsio. similiter etiã in nimijs purgationibus ex medicamentis.

565 Οἱ μέλλοντες ἐμεῖν,
-αλίζουσιν ἔμπροσ-
-ν.

Qui vomituri sũt, antea sputationes faciunt.

566 Ἐπὶ ἐλλεβόρῳ σπα-
-ὸς, ὀλέθριον.

Ex veratro cõuulsio perniciosa.

567 Ἐπὶ πάσῃ καθάρ-
-πλεοναζούσῃ ψύ-
-μεθ' ἱδρῶτος,

In omni purgatione redundante, frigiditas cũ sudore,

perniciosa est: & qui insuper vomunt, siticulosi in his, malum. at anxiosi, lũbos dolentes, aluo humectantur.

566 Purgationes valde rubicundorũ, nigrorũ, à veratro, malæ sunt: & cum talib⁹ exolutio, mala.

567 A veratro vomere rubicunda, spumosa, pauca, prodest: facit tamẽ duritias, & suppurationes magnas abducit: sunt autem qui talia vomunt aliàs & pectus dolorosi, & in rigorib⁹ exudantes, & testes intumescunt: quod si cõtigerit, insuper rigẽt, & gracilescunt.

570 Frequẽtes per eadem recidiuæ vomi

ὀλέθριον· καὶ οἱ ἐπι
μέοντες διψώδεες
τούτοισι κακόν. οἱ
ἀσώδεες ὀσφυαλγέ
κοιλίην καθυγραίν
ται.

Αἱ ἐξ ἐρυθρῶν, μ
λαίνων, ἀπὸ ἐλλεβό
καθάρσιες, πονηρ
καὶ ἔκλυσις δὲ
τοιούτων, κακόν.

Ἀπὸ ἐλλεβόρου ἐ
σαι ἐρυθρὰ, ἀφρώδ
ὀλίγα, ὠφέλεια· πο
μέντοι σκληρύσμ
τα, καὶ ἐμπυήσιας
γάλας ἀφίστησιν. ε
δὲ οἱ τοιαῦτα ἐμέ
τες ἄλλως τε καὶ στή
ἐπώδυνοι, καὶ ἐν τ
ῥίγεσιν ἐφιδροῦ
καὶ ὄρχιας ἐπαίρ
ται· τούτου προσγ
μένου, ἐπιῤῥιγοῦσι
ἰσχναίνονται.

Αἱ πυκναὶ διὰ τ
αὐτῶν ἀποστροφαὶ

...ρεες περὶ κρίσιν μέ...να ἔμετον ποιέουσι. ...ονται δὲ καὶ τρο...δέες.

toriæ, circa iudicationem nigrorũ vomitum faciunt. fiunt item tremulæ.

...δρὼς, ἄριστος μὲν ...ύων τὸν πυρετὸν ἐν ...έρῃ κρισίμῳ· χρήσι...ς δὲ καὶ ὁ κουφίζων. ...ψυχρὸς καὶ μοῦ...περὶ κεφαλὴν καὶ ...χηλον γινόμενος, ...αῦρος· καὶ γὰρ χρό...καὶ κίνδυνον ση...ίνει. ἱδρὼς δὲ ψυ...ὸς, ἐν ὀξεῖ μὲν πυρε...τῷ, θανάσιμος· ἐν ...ηπιτέρῳ δὲ, χρόνον ...μαίνει.

Sudor optim⁹ quidem est, qui febrem in die iudicatorio soluit. cómodus autem est & qui leuat. frigidus verò, & circa caput solũ ac collum oriés, malus est: nam & temporis diuturnitatem, & periculum significat. at frigidus, in febre quidẽ acuta, letalis est: in mitiore verò, diuturnitatem significat.

Ἱδρὼς ἅμα πυρε...ῷ γινόμενος ἐν ὀξεῖ, ...λαῦρον.

Sudor vnà cum febre in acuto morbo, malus est.

Οὖρον ἐν πυρε...ῷ λευκὴν ἔχον καὶ ...είην ὑπόστασιν ἱδρυ...μένην, ταχεῖαν ἄφε...σιν σημαίνει· τα-

Vrina in febre albam habens & læuẽ subsidentiam firmatam, celerem dimissionem significat: ce

lerem & quæ exindi screta, pinguedinem quádá habés exaque scit. at subrubra & subrubrã subsidentiá habens & leuẽ, si quidẽ ante septimum diem prodeat, septima die liberat: post septimũ verò, tardius, aut omnino post tempus aliquod diuturnius: & quę in quarto die nubeculam subrubram habet, septimo liberat, si reliqua iuxta rationem habeãt. cæterùm tenuis & biliosa, & vix tenuem ac exiguam subsidentiam habens, & quæ ad melius, ac deterius mutatur, diuturna est. hæc autem diutius consequens, ut temporis diuturnitate quæ circa iudicationem fit, p

χεῖαν δὲ καὶ τὸ ἐξ ἀ
τον λίπος ἴσχον τι ἐ
διαζεύμενον. τὸ δ'
ὑπέρυθρον καὶ τὴν ὑ
στασιν ἔχον ὑπέρυθρ
τε καὶ λείην, πρὸ μ
τῆς ἑβδόμης γινόμ
νον, ἑβδομαῖον ἀπ
λύει· μετὰ δὲ τὴν ἑβ
μην, χρονιώτερον ἢ π
τως χρόνιον· τό, τε
τε τετάρτῃ λαβὸν ἐπ
νεφέλιον ὑπέρυθρον,
δομαῖον ἀπολύει, τ
λοιπῶν κατὰ λόγον
χόντων. τὸ δὲ λεπτ
καὶ χολῶδες, καὶ
μόλις γλίσχρον, ἔ
χον ὑπόστασιν, κα
τὸ μεταβάλλον ἐ
τὸ βέλτιον, καὶ χε
ρον, χρόνιον. ἐπι
πλεῖον δὲ τούτου ἐπα
κολουθοῦν, ἢ περὶ
κρίσιν χρόνων γινό

νον, οὐκ ἀκίνδυνον.
Ὑδατῶδες δὲ καὶ
κὸν διατελέως ἐν
ονίοισι, δύσκριτον
νεται, καὶ οὐκ ἀ-
φαλές.
Νεφέλαι δὲ ἐν οὔ-
οισι, λευκαὶ μὲν καὶ
ἄτω, λυσιτελέες· ἐ-
θραὶ δὲ, καὶ μέ-
λαιναι, καὶ πελιαὶ, δύ-
σκολοι.

576 Κινδυνῶδες τῶν
ούρων ἐστὶ τὸ χο-
λῶδες, μὴ ὑπόξανθον,
τοῖσιν ὀξέσι, καὶ
τὸ κριμνῶδες λευ-
κὰς ἔχον ὑποστά-
σιας, καὶ τὸ ποικί-
λον χροιῇ καὶ ὑπο-
στάσει, καὶ μάλιστα
τοῖσιν ἀπὸ τῆς κε-
φαλῆς ῥευματισμοῖ-
σι. κινδυνῶδες δὲ καὶ τὸ
ἐκ μέλανος μεθιστά-

riculo non vacat.
Aquoſa verò & al-
ba perpetuò in diu-
turnis morbis, dif-
ficulter iudicat, & ſe-
cura non eſt.
Nubeculæ in vri-
nis, albæ quidem &
infernè, commo-
dæ ſunt: rubicun-
dæ verò, & nigræ,
ac liuidæ, difficiles
ſunt.

576 Periculoſa vri-
na eſt bilioſa, non
ſubrubra, in acutis:
& quæ craſsiores fa-
rinæ partes refert,
albas habens ſubſi-
dentias, & quæ va-
ria eſt colore ac ſub-
ſidentia, & maximè
in fluxionibus de ca-
pite. periculoſa eſt &
quæ ex nigra in te-
nué bilioſam tranſ-

mutatur: & quæ ex subsidentia diuelluntur: & quæ ex compactis innatãtibus, subsidentiam habet subliuidã, limosam. nũ ex talibus præcordium dolent? dextrũ arbitror, aut etiam cum virore pallidi fiunt, & abscessus circa aurem dolentes. his paululum erumpens aluus perniciosa est,

517 Vrinæ quæ derepẽte citra rationem paulatim cócoquuntur, malæ sunt: & in summa, quæ citra rationẽ matura est in morbo acuto, mala est. mala est etiã valde rubicunda ex his florulẽtiã æruginosam continens. alba

μθύον ἐς λεπτὸν χο…
δες· καὶ τὸ ἐξ ἀπο σ…
σιος διασπώμενον· …
τὸ ἐν ζοφώδεος, …
στασιν ἴσχον ἀπο…
λιον ἰλυώδεα. ἆρα …
τοιούτων ἀπο χόνδρ…
ὀδυνῶνται; δοκέω …
ξιὸν, ἢ καὶ χλοώδ…
γίνονται, καὶ τὰ παρ…
ὀδυνώδεες. τούτοι…
τῶν βραχὺ κοιλίη κα…
ταῤῥαγεῖσα, ὀλέθριο…

Οὖρα ἐξαίφνης π…
ραλόγως ἐπ' ὀλίγο…
πεπαινόμενα, φλαῦ…
ρα· καὶ ὅλως, τὸ παρ…
λόγως πέπον ἐν ὀξε…
φλαῦρον· φλαῦρον δ…
καὶ τὸ ἐξέρυθρον ἐ…
τούτων ἐπανθισμ…
ἰῶδες κατεχόμενον …
λευκὸν δὲ καὶ κατα-
χεόμενον, διαφανὲς …
οὖρον, πονηρόν· μάλι-

verò & diffusa, pellucida vrina, mala est: ma…

ἐν φρενιτικοῖσιν ἐμφαίνεται. πονηρὸν καὶ τὸ μετ' ποτὸν ταχέως διουρούμενον, καὶ μάλιστα πλευριτικοῖσι, καὶ περιπλευμονικοῖσι. πονηρὸν δὲ τὸ πρὸ ῥίγους ἐλαιῶδες οὐρούμενον. πονηρὸν δ' ἐν τοῖσιν ὀξέσι καὶ τὰ χλοιώδεα μὴ ἐν χροιῇ ἐόντα.

Ὀλέθριον δ' ἐστὶν τῶν οὔρων τό, τε μέλαιναν τὴν ὑπόστασιν ἔχον, καὶ τὸ μέλαν· μᾶλλον δ' ἐν τοῖσι παισὶ τὸ λεπτὸν τοῦ παχέος· τοῖσι δὲ λεπτοῖσι τὸ ἔμπαλιν τοῖσι συνεσταμμένοις, καὶ τὸ χαλαζῶδες γονοειδὲς διακεχυμένον, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπίπονον. ὀλέθριον δ' ἐστὶ καὶ πᾶν τὸ λαθραίως οὐρούμενον. περιπλευμονικοῖσι

ximè in phreniticis comparet. mala est quoque quæ post potum cito meitur, & præsertim pleuriticis ac peripneumonicis. mala est & quæ ante rigorem oleosa meitur. malæ sunt & in acutis viridantis palloris, non existentes in colore.

517 Perniciosa est vrina nigram subsidentiam habens, & nigra. in pueris verò tenuis, magis q̃ crassa. verùm in tenuibus vice versa quàm in crassis, & grandinosa geniture similis diffusa, eadémque dolorosa. perniciosa etiam est omnis quæ latéter meitur. at peripneumonicis

perniciosa est quę in principio quidem cocta est, post quartum verò diem attenuatur.

δ' ὀξὺ ὀλέθριον κ, ἐν ἀρχῇ μὲν πέπ μετὰ δὲ τὴν τετάρ λεπτυνόμενον.

Pleuriticis vrina cruenta, caliginosa, cum subsidentia varia, indiscreta, letalis est plerũque in quatuordecim diebus. letalis est itẽ in pleuriticis breui, prasina, nigram subsidentiã habens, aut furfuraceam: verùm in febre ardenti stupefactorio modo detentis, pessima est vrina valde alba.

Πλευριτικοῖσιν ο ρον αἱματῶδες, ζο δὲς, μεθ' ὑποστάσ ποικίλης, ἀδιακρίτ θανάσιμον ἐν δ. κ ι. ἡμέρῃσιν ὡς ἐπὶ πολύ. θανάσιμον καὶ ἐν τοῖσι πλευ τικοῖσι συντόμως, τὸ πρασοειδὲς μέλ ναν ἔχον ὑπόστασιν πιτυρώδεα· καυσώ σι δὲ κατόχως, κάκ στον οὖρον ἐστὶ τὸ λευκόν.

Vrina cruda multo tempore manens, alijs signis salutaribus, abscessum & dolorem significat, & magis in partib⁹ sub

Οὖρον δὲ ὠμὸν πλ ον χρόνον γινόμενο τῶν ἄλλων σωτηρί ἐόντων, ἀποστασιν κα πόνον σημαίνει, κα μᾶλλον ἐν τοῖσιν ὑπο

ῖνα. ἀλγημάτων δὲ
όσφυϊ πλανομέ-
ἐς ἰσχίον, καὶ ἐν
ρετῷ, καὶ ἄνευ
ρετοῦ. τὸ δὲ ἐκ-
κουπώμενον λίπος ἴ-
ν οὖρον ὑπόστα-
, σημαίνει πυρε-
. τὸ δὲ αἱματῶ-
ἐν ἀρχῇ οὐρηθὲν,
όνιον· τὸ δ᾽ ἀνα-
ταραγμένον με-
ἱδρῶτος, ὑποτρο-
. τὸ δὲ λευκὸν
ν τῶν ὑποζυγί-
, κεφαλαλγίην· τὸ
ὑμενῶδες, σπα-
όν. τὸ δὲ πτυαλώ-
κς ἔχον ὑποστάσιας
ν, ἢ ἰλυώδεας, ῥί-
ς δηλωτικόν. τὸ δὲ
χνιῶδες, συντή-
ς. τὰ δ᾽ ἐν πλα-
δεσι πυρετοῖσι μέ-
να νεφέλια, τεταρ-
ίου. τὰ δ᾽ ἄχροα
λασιν ἐνεωρεύμενα

ſepto trãſuerſo. ſi verò dolores in lũbis oberrarint ad coxã, & in febre. & ſine febre, at quę emittitur vrina pinguedinẽ habens in ſubſidentia, febrẽ ſignificat. cruenta verò in principio micta, diuturnam: turbata, cum ſudore, recidiuam: alba velut iumentorum, capitis dolorem: pelliculoſa, conuulſionem. quæ ſputo ſimiles ſubſidentias, aut limoſas habet, rigorem indicat: quæ aranei telis ſimiles, colliquationem. at in febribus erroneis nigræ nubeculæ, quartanã indicant. decolores autẽ, nigra innatantia in medio habẽtes

cum vigilijs & turbatione phrenitidẽ: puluerulentæ cũ spirandi difficultate, aquã inter cutem.

585 Vrina aquosa aut turbata friabili asperitate, aluum liquidam fore significat. verùm tenuis valde vrina, si densa fiat, num sudorem futurum indicat? iam verò factũ, spumosa in seipsam considens.

586 In tertianis cũ horrore velut nubeculæ nigræ, horroris incõstantis indicia sunt. & pelliculosę vrinæ, & cum horrore subsidentes, conuulsoriæ.

587 Vrina bonam habens subsidentiã, derepente non habens, dolorem & mutationẽ significat. at subsi

μετὰ ἀγρυπνίης καὶ ταραχῆς, φρενιτικά· δὲ κονιώδεα μετὰ δ πνοίης, ὑδατώδεα.

Οὖρον ὑδατῶδ πεπαραγμένον φαρῇ τρηχύτητι, λίην ὑγρὴν ἐσομ σημαίνει. τὸ δὲ ἀ πλον οὖρον δασυνό νον, ἆρα ἱδρῶτα λοντα δηλοῖ; γεγ νημένον δὲ, τὸ ἀφρ ἐφ' αὐτὸ ἐφιστάμ

Τὰ δ' ἐν τριτα μετὰ φρίκης οἷα ν λια μέλανα, φρ ἀκαταστάτου δηλ κά. καὶ ὑμενώδεε ρήσιες, καὶ αἱ μετὰ κης ὑφιστάμεναι, σμώδεες.

Οὖρον χρηστὴν ἐγ πόστασιν, ἐξαπίνης χον, πόνον καὶ μετ λὴν σημαίνει· τῆς δὲ

s

ν ἔχον, ἐπιταρα-
ν, καὶ διϊστάμενον, ῥῖ
περὶ κρίσιν. τάχα
, ἐς τριταῖον ἢ τε-
ταρταῖον μετάστασιν.
πλευριτικοῖσιν οὖ
ὑπέρυθρον ἔχον
ν ὑπόστασιν, ἀσφα
κρίσιν σημαίνει. τὸ
ὑπόχλωρον ἐπαν-
λευκὴν ἔχον ὑπό-
ιν, καὶ ταχεῖαν.
ὲ ἐρυθρὸν σφόδρα
ἐπανθὲς ὑπόστασιν
ρὴν ἔχον λείην, εἰ-
ινέα, πολυχρόνι-
σφόδρα ταραχώ-
νοῦσον μεταβάλ-
ται ἐς ἄλλην, οὐ μὴν
θριον. τὸ δὲ λευκὸν
τῶδες κριμνώδεα
ρὴν ἔχον ὑπόστα-
, πόνον καὶ κίνδυ-
σημαίνει. καὶ τὸ χλω
πυῤῥὴν ἔχον ὑπό-

dentiam habens, turbata, desinens, rigorem circa iudicationem. fortaſsis autem & in tertianam aut quartanā trāſitionē. In pleuriticis vrina ſubrubra, habēs lęuē ſubſidētiā, ſecurā iudicationē ſignificat. cū leui virore ac pallore florulenta, albā ſubſidētiā habēs, etiā celerem. at rubicūda valde & florulenta, ſubſidētiā cū virore pallidā, lęuē, ſyncerā habens, diuturnū, valde turbulētū morbū qui in alium trāſmutatur, nō tamen perniciosum. alba verò aquoſa, ſubſidētiam craſſas polentæ partes referētē, fuluā, ha

ns, dolorē & periculū ſignificat. & quæ cū
ore pallida eſt, fuluā, craſſas polentæ par

tes referentem ſubſidentiam habẽs, tempus & periculum ſignificat.

585 Vrinæ quæ in his qui iuxta aures abſceſſus habẽt, cito & modicè concoquuntur, malæ ſunt. & perfrigerari hoc modo, malum eſt.

586 Veſica intercepta, tum aliàs, tum cum capitis dolore, habet quid conuulſorium. quæ in his cum torpore exoluuntur, difficilia ſunt: non tamẽ pernicioſa. num & aliquantum mente mouentur?

587 Renum dolor repentinus, cum vrinę ſuppreſsione, calculorum aut vrinarum craſſarum mictionẽ ſignificat.

ϛασιν κριμνώδεα, … νον καὶ κίνδυνον … μαίνει.

Οὖρα τοῖσι παρ… τα, ταχὺ καὶ ἐπ… λίγον πεπαινόμ… φλαῦρον. καὶ τὸ … πεψύχθαι ὧδε, πο… ρόν.

Κύϛις ἀποληφ… σα, ἄλλως τε καὶ … τὰ κεφαλαλγίης … χει τι σπασμῶ… τὰ ναρκώδεα ἐν … οὕτοισιν ἐκλυόμ… δύσκολα οὐκ ὀλέθρ… ρά τι καὶ παρακ… ουσι;

Νεφρῶν ἐξα… ναῖον ἄλγημα, … οὔρου ἐπισχέσιος … θιδίων οὔρησιν … χέων οὔρων σημ… νει.

ρομώδεα πρεσβυ-
σιν ἐν πυρετῷ, καὶ
ος ἐπιφαινόμενα
διά που διουρεῖ.

Tremores seniori bus in febre fiunt, atque sic comparētes, fortaſsis calculos p vrinam ægris eijciunt.

οὔρου ἀπόληψις
βάρος ἐν νειαίρῃ
κίνει ὡς τὰ πολλὰ
γγουρίην ἐσομένην·
μὴ, ἄλλην ἀῤῥω-
ἣν εἴωθεν ἀῤῥω-

Vrinæ ſuppreſsio & grauitas in imo ventre plerunq; ſtillicidium vrinæ ſignificat futurum: ſin minus, alium morbum ex quo ægrotare ſolet.

ν χολώδεσιν οὔ-
ἀπόληψις κτείνει
όμως.

In bilioſis vrinæ interceptio breui occidit.

οὖρον ἐν πυρετῷ
ος ἔχον διασπώ-
ον, ὑποστροφικὸν, ἢ
ώδες.

Vrina in febre denſitatem habens diuulſam, recidiuam, aut ſudorem ſignificat.

ν μακροῖσι πυρε-
ι λεπτοῖσι, πλανώ-
, λεπτῶν οὔρων οὐ-
ες, σπληνώδεες.

In febribus longis, tenuibus, erroneis, vrinarū tenuium mictiones, ſplenicę sūt.

ἐν πυρετῷ ἄλλοτε

In febre aliàs

aliarum vrinarū mictiones, morbū producunt.

594 Vrinę quę minguntur à non recordantibus nec commone factis, perniciosę sūt. num his minguntur, velut si subsidētiam conturbasses?

595 Quibus vrinę paucæ, grumosæ, nō sine febre, copia ex his ꝓgressa tenuis ꝓdest. prodit autem talib⁹ ab initio, aut breui subsidentiam habet.

596 Quibus vrinæ cito subsidentiam habent, hi cito iudicantur.

597 Comitiali morbo laborantibus vrinæ tenues & crudæ, præter morē, sine repletione, morbi inuasionem significant, tum aliàs, tū si quis do

ἀλλοίων οὐρήσιες, κινέουσι.

Τὰ οὐρεύμενα μνησαμένων, ἄλλω ὀλέθρια. ἆρα το σιν οὐρεῖται, οἷο τὴν ὑπόστασιν τα ξειας;

Οἷσιν οὖρα ὀλ θρομβώδεα οὐκ ἀ τοις, πλῆθος ἐκ το ἐλθὸν λεπτὸν, ὠφ ἔρχεται δὲ τοιοῦτ ἀρχῆς, ἢ διὰ τα ὑπόστασιν ἴσχει.

Οἷσιν οὖρα τα ὑπόστασιν ἴσχει, τ ὡς ἐπὶ κρίνονται.

Ἐπιληπτικοῖς λεπτὰ καὶ ἄπεπτ παρὰ τὸ ἔθος ἄνευ σμονῆς, ἐπιληψί μαίνει, ἄλλως τ τις.

ἀκρώμιον, ἢ ῥάχη-
ν, ἢ μετάφρενον πρὸ
, ἢ σπασμὸς ἐμπε-
κη, ἢ νάρκη περι-
γίνηται τοῦ σώματος.
ταραχῶδες ἐνύπνιον
ἀκῃ.

Τὸ μικρὰ ἐπιφαίνε
οιον στάξιας, καὶ ὀ-
ρὸν, καὶ ἔμετον, καὶ δια
ήματα, κακὸν μὲν
τως· κάκιστον δὲ, ἐγ-
ἀλλήλων ἰόντα.

Διαχώρημα κοι-
βέλτιστον, μαλθα
συνεστηκὸς, ὑπό-
ῤὸν, μὴ σφόδρα
ῶδες, διαχωρέον
εἰθισμένην ὥρην·
θος δὲ πρὸς λόγον
εἰσιόντων, παχυ-
νέσθω δὲ πρὸς τὴν κρί
χρήσιμον δὲ καὶ
νθας στρογγύλας
ιέναι πρὸς κρίσιν
τάγον.

aut cõuulſio, in ſummum humerum, aut collum, aut dorſum incidat, aut torpor corporis fiat, aut turbulentum inſomniũ viderit.

597 Parua cõparere, veluti ſanguinis ſtillas, & vrinam, & vomitũ, & alui egeſtiones, penitus quidem malũ eſt. peſsimum verò ſi propinquè inter ſe prodeant.

598 Alui egeſtio optima eſt mollis, cohærens ac cõpacta, ſubfulua, non valde graueolens, prodiens hora cõſueta, copia pro ratione ciborum ingeſtorum. ſpiſſa autẽ fiat ad iudicationem. cõmodum eſt & lumbricos rotun- exire ſimul, vbi ad iudicationẽ tendit.

600 In acutis ſpumoſa, circũbilioſa alui egeſtio, mala eſt. mala item valde alba. adhuc verò peior eſt, quæ farinæ ac ſterquilinij ſpeciem refert. ſopor in his malus eſt, & cruẽta egeſtio, & vaſorũ vacuatio pręter rationem.

Ἐν ὀξέσι τὸ ἀφρ
δες, περίχολον δια
ρημα, κακόν. κα
δὲ καὶ τὸ ἔκλευκ
ἔτι δὲ καὶ κάκιον
ἀλητοειδὲς, κοπρ
δες. κάρος ἐπὶ τού
σι κακὸν, καὶ αἱμ
δης διαχώρησις,
κενεαγγίη παρὰ λό

601 Alui interceptio parua, nigra velut caprarum ſtercora, ad neceſsitatem coacta emittens: naſus his erumpens, malum.

Κοιλίης ἀπόλ
μικρὴ, μέλανα αι
γώδεα, πρὸς ἀνάγ
χαλῶσα· μυκτὴρ
τοῖσι ῥηγνύμενος
κόν.

602 Viſcoſa meraca, aut alba alui egeſtio, mala eſt. mala eſt & abũde multũ fermẽtata, ſubpituitoſa. praua item ex cõpactis quibuſdã innatantibus ſubſidentia ſubliuida, purulenta cum bilioſa.

Γλίσχρον ἄκρ
ἢ λευκὸν διαχώρ
φλαῦρον· φλαῦρ
καὶ τὸ ἅλις ἐζυ
μωμένον, ὑποφλεγ
δες. πονηρὸν δ
ἐκ τροφιωδέων
στασις ὑποπέλιος
ώδης μετὰ χο
δεος.

Αἷμα λαμπρὸν δι-
αχωρέειν, κακὸν, ἄλ-
λοτε κἢν τις ὀδύ-
νη παρῇ.

Τὸ ἀφρῶδες πε-
ρίχολον διαχώρημα,
πονηρόν. καὶ ἰκτε-
ριοῦται δὲ ἐκ τοι-
ούτων.

Ἐπὶ τοῖσι χολώδε-
σι τὸ ἀφρῶδες ἐπαν-
θισμα, κακόν· μάλι-
στα δὲ ὀσφύων πεπονη-
κότι, καὶ παρενεχθέν-
τι. ἆρα δὲ τούτοισι
ἀλγήματα;

Λεπτὸν ἔπαφρον δι-
αχώρημα, ὑδατόχλο-
ον ὕπωχρον ὑπόστασιν, πο-
νηρόν. πονηρὸν δὲ καὶ τὸ
πυῶδες, καὶ τὸ μέλαν αἱ-
ματῶδες πονηρὸν σὺν
πυρετῷ· καὶ ἄλλως,
καὶ τὸ ποικίλον κα-
τακορὲς διαχώρημα,

Sanguinem splendidum egerere, malū est, tum aliàs, tūsi quis dolor affuerit.

Spumosa circumbiliosa alui egestio, mala est. sed & morbum regium ex talibus incurrunt.

In biliosis alui egestionibus spumosa florulentia, mala est, maximè ei cui lumbi doluerint, & mente motus fuerit. num autem his dolores?

Tenuis spumosa alui egestio, aquosam cum virore pallidam habens subsidentiam, mala est. mala etiã purulēta, & nigra cruenta mala cum febre: & aliàs & varia, abundè bile colorata egestio,

mala est: tantóq; deterior quãtum colore magis horrenda est prçterquã in medicamentorum vsu. in hoc enim periculo vacat, si non copia excedat. & tenuis mollis egestio, in febre mala est. mala quoque sicca, friabilis, decolor, tũ aliàs, tum si aluum humectet. nigris verò antea egressis, occidit.

600 Liquida alui egestio, & aceruatim, & paulatim oriens, mala est. altera enim vigilias, altera exolutionẽ facere poterit.

601 Liquida, subtenuis alui egestio perfrigescens, non sine febre, mala est. rigores in his vesicam & ventrẽ corripiunt.

φλαῦρον· καὶ χε
ὅσῳ φοβερώτερον
χροιῇ, πλὴν ἐν φαρ
μάκοισιν. ἐν δὲ ταύτῃ
ἀκίνδυνον μὴ πλὴν
ὑπερβάλλον. καὶ τὸ λ
ρὸν μαλθακὸν ἐν π
τῷ διαχώρημα, φ
ρον. φλαῦρον δὲ καὶ
ρὸν, ψαθαρὸν, ἄχλ
καὶ ἄλλως καὶ ἢν
λίην καθυγραίνῃ.
λαίνων δὲ προδιελ
των, κτείνει.

Ὑγρὸν διαχώ
μα, καὶ ἀθρόον κ
κρὸν, κακόν· τὸ μ
κακὸν, καὶ ἀγρυπ
τὸ δὲ ἔκλυσιν τάχ
ποιήσῃ.

Ἔνυγρον ὑπόψ
ρον διαχώρημα π
ψυχόμενον μὴ ἀ
ρῳ, φλαῦρον. τὰ
τούτοισιν ῥίγεα κύ
κοιλίην ἐπιλαμβα

...τώδεις δὲ σφόδρα
...χώρημα μὴ παυό-
...μενον ἐν ὀξέσι, κακόν·
...μᾶλλον εἰ καὶ ἄδιψή
... ἐξέρυθρον ἐν περι-
...ύσει, διαχώρημα,
...αῦρον. φλαῦρον δὲ
...ὶ τὸ σφόδρα χλω-
..., ἢ λευκὸν, ἢ ἀφρῶ-
..., ἢ ὑδαρὲς καὶ τὸ μι-
...όν τε, καὶ γλίσχρον,
...ὶ λεῖον, καὶ ὑπόχλω
...ν, κακόν. καὶ τὸ κω-
...κτώδεσι νενωθρευ-
...ώοισιν ὑγρὸν διαχώ
...μα, κάκιστον. θανα-
...ῶδες δὲ καὶ αἱμοῤῥοεῖν
...ματῶδες πολὺ θρομ
...ῶδες, λευκόν τε καὶ
...ρὸν μετὰ κοιλίης με-
...εώρου.

Διαχώρημα μέλαν
...ον αἷμα, καὶ σὺν πυ-
...ρετῷ, καὶ ἄνευ πυρε-
...οῦ, πονηρόν. πονηρὸν

aquoſa verò valde non deſinens in acutis, mala: & magis ſi etiam ſitim non habuerit. valde rubicũda egeſtio in alui profluuio, mala eſt. mala quoq; valde cum virore pallida, aut alba, aut ſpumoſa, aut aquoſa, & parua, & viſcoſa, & lęuis, & cũ virore ſubpallida: mala eſt & ſoporoſis torpefactis liquida egeſtio, peſsima eſt. letale eſt autem & aluum ſanguine manare, multa grumoſa egeſtione, itémq; alba ac liquida, cum ventre in tumorem eleuato.

Egeſtio alui nigra velut ſanguis, & cum febre, & ſine febre, mala eſt. malæ item

omnes varię, abundè ex bile coloratæ.

649 Egestiones desinẽtes in spumosas meracas, omnes quidẽ exacerbant: conuulsos autem etiam valde ex talibus abscessus iuxta aurẽ emergunt. at quæ valde liquidæ fiunt, & rursus compactæ, meracæ, stercoraceæ egestiones, longitudinem morbi significãt. valde rubicunda in febre, delirium.

650 Alba stercoracea, morbo regio difficilis est, itémque liquida, quæ seposita ruborem capit.

651 In sãguinis eruptionibus viscosa egestio nigris variegata, maligna est: maximè autẽ valde albidis.

δὲ καὶ πάντα τὰ ποι[…]κίλα, καὶ τὰ κατακ[…]ρέα πονηρά.

Τὰ ἐς ἀφρώδεα ἀ[…]κρητα τελευτῶντα […]αχωρήματα, παροξ[…]τικὰ μὲν πᾶσι, τοῖ[…] δὲ σπασμώδεσι κ[…] πάνυ ἐκ τοιούτων […] παρ' οὖς ἀφίσταται. τ[…] δὲ ἐξυγραινόμενα, κ[…] πάλιν συνιστάμενα […] ἄκρητα, κοπρώδεα, μ[…]κος νούσου σημαίνει. τ[…] δὲ ἐξέρυθρον ἐν πυρ[…]τῷ, παρακοπήν.

Τὸ δὲ λευκὸν κοπρ[…]δες, ἰκτέρῳ δύσκολ[…] τὸ δὲ ὑγρὸν ἐν τῷ τ[…]θεῖναι, λαβὸν ἔρευθος.

Αἱμορραγέσι γλί[…]σχρον διαχώρημα μ[…]λασι διαποίκιλον, κα[…]κόηθες· μάλιστα δ' ἐν λευκοῖς.

...ικλευκον διαχώρη[μα] ἐν πυρετῷ οὐκ εὐ-[κρι]νές.

613 Valde alba egestio in febre, non bene iudicat.

...κοιλίη ταραχώδης [σ]μικρῇσι πυκνῇσιν [ἐπ]αναστάσεσι, σιαγόνας [ἐν]τείνει· λύει δὲ καὶ [τὰ ἐν] προσώπῳ γινόμε[να] ἐρυθήματα.

614 Aluus turbulenta paruis frequētib⁹ ad egerendũ progressibus, maxillas intendit: soluit etiã rubores qui in facie fiũt.

Κοπρώδης μετὰ τό-[νου] διαχώρησις, κοι-[λ]ίης πονηρίην σημαί-[νει]. φλεγματώδης δὲ [ὀξ]έως μετὰ καρδι γ-[μ]οῦ, δυσεντερίην· τά-[χ]α δὲ καὶ ὀσφυαλ-[γ]ίην. τοῖσι τοιούτοι-[σ]ι κοιλίης περίτασις [π]ρὸς ἀνάγκην ὑγρὰ [δι]αλῶσα, τάχιον κυλ-[λ]ομένη, ἔχει τι σπα-[σ]μῶδες. τὸ ἐπιῤῥι-[γ]οῦν τούτοισιν, ὀλέ-[θ]ριον.

615 Stercoracea cum cōtentione egestio, alui afflictionẽ significat. pituitosa verò acutè cũ oris ventriculi dolore, dysenteriã: fortassis autẽ & lumborũ dolorem. talibus alui circũtensio ad necessitatem liquida demittens, citiùs restitans, habet quid conuulsorium. insuper rigere his, p̄niciosum est.

Οἷσι μέλανα διαχω-[ρ]έει, ἱδρῶσι ψυχροῖς.

616 Quib⁹ nigra per aluũ prodeunt, frigidũ sudorem excludunt,

610 Quibus aluus ab initio turbatur, vrinæ verò paucæ sunt, & progressu temporis aluus quidem siccatur, vrina verò tenuis redūdat, his abscessus ad articulos fiunt.

Οἷσι κοιλίη κατ'
χὰς ταράσσεται, τ
ρα μικρὰ προσαγ
των, κοιλίη μὲν ξηρ
νεται, τὸ δ' οὖρον π
θύει λεπτὸν, τούτοι
ἀποστάσιες ἐς ἄρθρα

611 Progressus ad egerendū paulatim oriētes, horrorem ac rigorem inducunt, & quibus larga fit egestio difficillimū est quartanis incipientibus

Αἱ κατὰ μικρὰ ἀν
στάσιες, ῥιγώδεες, ἢ
φλαῦρον διαχώρημ
δυσκολώτατον τετα
ταίοισιν ἀρχομένο

612 Frequentes ad egerendū progressus qui paulatim fiunt pauca stercoracea subuiscosa habentes, cum præcordij & lateris dolore, morbū regiū denotant nū his suppressis hi cū virore pallidi fiūt? arbitror aūt & hoc sanguinē effundere. at dolores in lū-

Αἱ πυκναὶ κατὰ μι
κρὰ ἀναστάσιες ὑπο
χλίσχροι ἔχουσαι μι
κρὰ κοπρώδεα μεθ' ὑ
ποχονδρίου καὶ πλευ
ροῦ ἀλγήματος, ἰκτε
ρώδεες. ἆρα ἐπισαν
των οὗτοι ἐκχλοιοῦ
ται; οἶμαι δὲ καὶ αἱμο
ῥοέειν τούτους. τὰ δ' ἰ
ὀσφύων ἀλγήματα

τούτοισιν αἱμοῤῥοοῖ αἷμα διαχωρέει λαμπρόν. μετὰ κάρου καὶ κεφαλαλγίης τὸ χλιαίνεσθαι, ὀλέθριον.

bis, in his sanguinē fundentibus, sanguinem egerūt splendidum. cùm sopore & capitis dolore calescere insuper, perniciosum est.

Τὰ γλίσχρα, χολώδεα μᾶλλόν τι τὰς ἀποστάσιας παρ᾽ οὖς ποιέει.

Viscosæ, biliosæ magis abscessus iuxta aurem faciunt.

Ὅσα κοιλίης καθυγραινομένης οἰδήματα μετεωρίζεται, μετὰ πόνων ἀλγημάτων, κακόν· κοιλίης δ᾽ ἐπιστάσης, ἄλλου τινος μὴ νεωτερισθέντος, ταχέως καταῤῥήγνυται, καὶ κακοηθέστερον. τὰ ἐμούμενα ἐν τούτοισι πονηρὰ καὶ θηριώδεα.

Quicunque tumores aluo humecta eleuantur cum doloribus, malum: aluo verò suppressa, & nulla alia re nouata, cito rumpuntur, & malignius est. vomitiones in his malę & ferinę.

Οἷσιν ὑπὸ φλογώδεσι καὶ ἐξερύθροις λυομένοις δυσώδες, λάπαρον, ὑπέρυθρον, ἐλπὶς ἐκμανῆναι.

Quibus & flāmeis & valde rubicundis solutis, graueolens, larga, subrubra fit, hi ne insaniant timor est.

Ὁ αὐχμώδης χρὼς σημαίνει κοιλίην πονη

Corpus squallidū aluum malè affectā

significat. in his valde rubicundæ, instar purulentę caruunculæ, egestiones maximè prodeunt.

Ad aluum biliosam mollem stercoracea egerentem, ardores comparentes, tumorem iuxta aurem faciunt.

Biliosas egestiones surditas sedat: & surditatem sedat biliosa alui egestio.

Pustulę serpiginosæ supra inguina, ad laterum mollitudinem ac pubem oriẽtes, aluum malè affectam significant.

Exolutio dolorem soluens, aluum maximè humectat.

Iuxta sedem dolorosæ suppurationes aluum turbant.

ρευομένην. τῶν δὲ
ἐξέρυθρα σαρκό
μάλιστα διέασιν.

Ἐπὶ κοιλίην χο
δη μαλθακὴν κο
δη, καύματα ἐπιφ
νέντα, παρ' οὖς ἔπ
μα ποιέει.

Χολώδεα διαχ
ματα κώφωσις πα
κώφωσιν δὲ παύει
λῶδες διαχώρημα.

Τὰ ἑρπυσικὰ ὑπὸ
νω βουβῶνες, πρὸς
νεῶνα καὶ ἥβην γι
μενα, σημαίνει κοιλ
πονηρευομένην.

Ἔκλυσις ὀδύνην
ουσα, κοιλίην μάλα
ὑγραίνει.

Τὰ καθ' ἕδρην
δυνώδεα ἐκπυήμ
τα κοιλίην ἐπιτα
ράσσει.

Θανατώδεα δὲ
διαχωρημάτων τὸ
παρὸν, καὶ τὸ μέ-
, καὶ τὸ πέλιον
ὸ δυσωδὲς, καὶ τὸ
ῶδες ἔχον ἐν ἑωυ
φακῶν ἢ ἐρεβίν-
ἐρίγμασι παρα-
πλήσια, ἢ οἷον θρόμ-
ς αἵματος ἐν αν-
, κατὰ τὴν ὀδμὴν
οιον τῷ τῶν νηπί-
καὶ τὸ ποικίλον, τὸ
αὐτὸ καὶ χρόνιον.
οιτο δ' ἂν τοιοῦ-
αἱματῶδες, ξυσμα
δες, χολῶδες, μέ-
, πρασοειδὲς καὶ
οῦ, καὶ ἐναλλάξ. Θα
ῶδες δὲ καὶ πᾶν ὅτι,
ἀναισθήτως διεξιόν.

622 Letales egestiones sunt, pinguis, nigra, liuida cum graueolentia & biliosa, habens in se simile quiddam ciceri aut fabis fresis, aut veluti floridos sanguinis grumos, & quæ odore similis est egestioni infantium: & varia eadémque diuturna. talis autē fuerit cruenta, ramentosa, biliosa, nigra, prasina, & simul, & permutatis vicibus. letalis quoq; omnis est, quæ sensum ægri fugiens exit.

οτὸν χαλεπῶς κα
βρογχίζοντι πνεύ
τι βηχώδει, ἐρυγ-
ς ἀποσπώμενος, εἴ-
κατειλούμενος, ση
ίνει πόνον κοιλίης.

623 Qui potum difficulter deglutiunt spiritu tussiente, eructatio subtracta, intro reuoluta, dolorem vētris significat.

malæ ſunt etiã egeſtiones valde rubræ æruginoſæ in quarta nis. & tales ſanguinis fluxiones ſoporoſæ ſunt. ex his cõuulſione moriuntur, nigris anteà egreſsis.

πονηρὸν δὲ καὶ ἐξί- θρα ἰώδεα τεταρ- οισι· καὶ αἱ τοιαῦ- αἱμόῤῥοιαι κωμα- δέες. ἐκ τούτων σ- σμῷ τελευτῶσι, με- νων προδιελθόντω-

630 Quibus nigra ſecedunt, frigidis ſudoribus inſuper corripiuntur.

Οἷσι μέλαινα δ- χωρέει, ἐφιδροῦσι ψυχροῖς.

631 Exolutiones alui repentinæ præter rationem, in diuturnitate temporis cõſumptis, vnà cũ vocis tremula interceptione, perniciosè habent.

Αἱ ἐξαίφνης π- λογοι ἐκλύσιες κοιλ- ἐν τοῖσι τετηκόσι- νοισιν ἅμα ἀφωνί- μώδει, ὀλέθριοι.

632 Tenues nigrorum egeſtiones horrificę, meliores talib⁹ ſunt. tales proſunt maximè in ætate ante vigorem.

Αἱ λεπταὶ μελα- διαχωρήσιες αἱ φ- κώδεες, βελτίους - σι τοιούτοισιν. αἱ - αὗται ὠφελοῦσι μ- στα κατὰ τὴν ἡλικί- προακμάζουσι.

633 Pruriginoſæ affectiones omnibus ni-

Πᾶσι τὰ κνησμ- δεα μελαίνων διαχ-

ρ'

ιν σημαίνει, καὶ ἔμε-
θρομβώδεα, καὶ
μώδεα, σὺν δη-
ῶν μετὰ κεφαλαλ-
ς, τὰ μέλανα δια-
ρήματα. πρὸ τῶν
ούτων ἔμετος διέρ-
εται, καὶ ἐμέσασι, συ-
τοιαῦτα προσκα-
ταται. οἷσι δὲ τῆς
ραχῆς κοιλίης πα-
ξύνεται περὶ κρίσιν, 634
τω μέλανα διέρχε-
ται.
περὶ κοιλίη μακρῇ ἐ-
μετώδεσι, χολώδεσιν,
ἀποσίτοις, ἱδρὼς πο- 635
ς μετὰ ἀδυναμίης
ταπίνης, κτείνει.

Ἐν φαρμακείῃσιν ἐν
ρεύματι λεπτὸν συν-
τως αἷμα ἐκτηκόμε- 636
νον, φλαῦρον.
Τὰ κατὰ κοιλίην σκλη-
ρύσματα μετὰ πόνου,

grorum egeſtionem ſignificant, & vomitum grumoſum, & tremulę affectiones, cum morſu ac capitis dolore, nigras egeſtiones ſignificãt. ante tales, vomitus prodit. & vbi vomuerunt, multę tales inſuper detrahuntur.

634 Quibus in alui turbatione exacerbatur morbus circa iudicationẽ, nigra infernè prodeunt.

635 Ex aluo diutinè affecta, vomentib⁹, bilioſis, cibum faſtidiẽtibus, ſudor multus cum impotentia repentina, occidit.

636 In medicamẽtorũ vſu in defluxione tenuis abũdè ſanguis eliqueſcẽs, malũ eſt.

Durities circa ventrem cum dolore, in

febribus cum horrore, cibos auerſantibus, aluo parum ad purgationem humectata, nõ ſuppurãtur.

Vnà cũ febre aluus turbata ſalſuginoſo modo, ſoporoſos, torpidos non valde comitatur.

Ex aluo liquida, laſſatos, caput dolẽtes, ſiticuloſos, vigilãtes, valde rubicunda egeſtione ſolutos, timor eſt ad inſaniam deuenturos eſſe, ſi difficulter ſpirauerint.

Ad hoc vbi quis cũ virore palleſcit, bene ſpirare noxiũ non eſt, aluo inſuper probè egerente.

πυρεταίνουσιν ἅμα φρι[...] δέουσιν, ἀποσίτοις, σμ[...] κρὰ ἐφυγραινομέ[...] ἐς κάθαρσιν κοιλί[...] οὐ τὰ ἐς ἐμπυήσιν[...]

Αμα πυρετῷ [...] λίη ταραχώδης [...] πον ἁλμυρώδεα [...] ματώδεσι, νωθροῖς [...] πάνυ παρέπεται.

Επὶ κοιλίῃ ὑγρ[...] πώδεις, κεφαλαλ[...] κοὺς, διψώδεις, ἀ[...] πνους, ἐξ ὀφύθρῳ [...] ματι λυομένους, [...] ἐκμανῆναι, ἢν [...] πνοοι ἔωσι.

Πρὸς τῷ ἐκχλωι[...] εὔπνοον οὐ σινόν, κ[...] ης ἐπεισελθούσης.

Τὰ καυματώδεα [...] χωρήματα πόνον [...] τα, κοιλίην πονηρ[...] μένην σημαίνει.

Aduſtæ egeſtiones contentionem ha[...]tes, aluum malè affectam ſignificant.

...οἷσι χολώδεσι
...ἡ ταραχώδης, μι-
...πυκνὰ διαδιδοῦ-
...τονώδεα μικροῖσι
...ώδεσι, πόνον περὶ
...λεπτὸν ποιέουσι, καὶ
...οὐκ εὐλύτως ἰὸν,
...δρωπα ἐκ τοιού-
...ἀποτελευτᾷ.
...ρομώδεες γλῶσσ-
...σημεῖον ἐνίοισι κοι-
...καταῤῥαγησο-
...ης.
...ισι καῦμα γίνεται·
...δροῦσι δὲ ἐλθόντων,
...ετὸς παροξύνεται.
...περὶ κοιλίῃσιν ὑγρῇ-
...τὰ ψύξις μεθ' ἱ-
...ῶτος, φλαῦρον.
...περὶ κοιλίῃσιν ὑγρῇ-
...τὰ ἀπὸ οὔλων αἷμα
...ἐπιῤῥυέντα, θανα-
...δες.
...διαχώρημα καθα-
...ἐπιγινόμενον, λύει
...ρετὸν ὀξὺν μεθ' ἱ-
...ῶτος.

641 Biliosis aluus turbata, parua frequẽter egerens, distendẽtia cũ paucis mucosis, dolorẽ circa tenue intestinũ hęc faciũt, & vrinã nõ facilè pdeuntẽ, ex talib⁹ ad hydropem desinunt.

642 Linguæ tremulæ quibusdam alui eruptionis futurę signũ.

643 Quibus ardor fit, & ad egressas egestiones alui insuper exsudant, his febris exacerbatur.

644 Ex aluis liquidis perfrigeratio cũ sudore, mala.

645 Ex aluis liquidis, sanguis de gingiuis defluẽs, lethalis est.

646 Alui egestio pura superueniens, soluit febrem acutam cum sudore.

... ΠΟΚΡΑ- ...ΥΣ ΠΡΟΡ- ...ΤΙΚΟΝ Α.

Οἱ κωματώδεες ἐν ἀρχῇσι γινόμενοι ...κεφαλῆς, ὀσφύος, ...χονδρίου, τραχή-...ὀδυνῃς, ἀγρυπνέον... ἆρά γε φρενιτι-...ἴσιν; μυκτὴρ ἐν τοῦ...σιν ἀποστάζων ὀ-...ριον, ἄλλως τε καὶ τεταρταίοισιν ἀρ-...μένοισι.

...οιλίης περίπλυσις ...υθρος, κακὸν μὲν ...ᾶσι τοῖσι νοσήμα-...οὐχ ἥκιστα δὲ ἐπὶ τοῖς ...ειρημένοις.

...ἱ δασεῖαι γλῶσσαι ...κατάξηροι, φρενι-...ί.

...ἐν τοῖσι ταραχώδε-...ἀγρύπνοισιν οὖρα ...οα, μέλανα, ἐναιωρεύμενα ἐφ' ἱδρῶσι, φρε-

HIPPOCRATIS PRAEDICTIONUM Lib. I.

1 SOporosi in principijs qui fiunt, cum capitis, lũborũ, præcordij, colli dolore, vigilantes, num phrenitici sũt? nasus in his destillãs perniciosus, tũ aliàs, tum quarto ab initio die.

2 Alui proluuiũ valde rubicundum, malum quidẽ est in omnibus morbis, nõ minimè verò in prædictis.

3 Linguæ asperæ & resiccatę, phreniticę.

In turbatis vigilantibus vrinæ decolores, nigræ, innatãtes, in sudoribus, phreni

ticæ.

νιτικά.

4 Insomnia etiam in phreniticis manifesta sunt.

Ενύπνιά τε ἐν φρε- τικοῖσιν ἐναργῆ.

5 Screatio frequens, si sanè & aliud quoddam signũ affuerit, phrenitica sunt.

Ανάχρεμψις πυ- κνὴ, ἢν δή τι καὶ ἄλ- σημεῖον προσῇ, φρε- τικά.

6 Qui relinquuntur in præcordio ardores, febre perfrigerata, mali sunt, tum aliàs, tum in sudoribus.

Τὰ ἐγκαταλιμπα- νόμενα καύματα ὑποχονδρίῳ, πυρετ- περιψυχθέντος, κα- κὸν, ἄλλως τε καὶ ἐ- δρῶσιν.

7 Prędebilitatorum desipientiæ pessimę. velut etiam Thrasynonti.

Αἱ προεξαδυνατ- σάντων παραφροσ- ναι κάκισαι, οἷον κ- Θρασυνόντι.

8 Phreniticæ vehementer affectiones, tremulæ desinunt.

Τὰ φρενιτικὰ ν- ανικῶς, τρομώδεα λοῦντα.

9 Vomitus in capitis doloribus æruginosi cum surditate & vigilijs, cito insaniam affore denunciant.

Τὰ ἐν κεφαλαλ- γίῃσιν ἰώδεα ἐμέσμ- τα μετὰ κωφώσιος ἀγρυπνώδεα, ταχὺ ο- μαίνει.

Τὰ ἐν ὀξέσι κατὰ φά-
ρυγγα ὀδυνώδεα, ἰ-
σχνὰ, σμικρὰ, πνιγώ-
δεα, ὅτε χαίνοι, μὴ εὐκι-
νητος ἀνοίγειν τε καὶ
κλείειν τὸ στόμα, παρα-
κρουστικά· ἐκ τουτέων
φρενιτικοὶ καὶ ὀλέ-
θριοι.

Ἐν τοῖσι φρενιτικοῖ-
σιν ἀρχῇ τὸ ἐπιει-
κὲς, πυκνὰ δὲ μεταπί-
πτειν, κακὸν τοιοῦτον.
πτυελισμὸς, κακόν.

Ἐν φρενιτικοῖσι λευ-
κὴ διαχώρησις, κα-
κὸν, ὡς καὶ Ἀρχεκρά-
τει. ἆρά γε ἐπὶ τού-
τοισι καὶ νωθρότης
γίνεται; ῥῖγος ἐπὶ τού-
τοισι κάκιστον.

Τοῖσιν ἐξισταμένοι-
σι μελαγχολικῶς,
οἷσι τρόμοι ἐπιγίνον-
ται, κακοήθες.

10 Loci circa fauces in acutis morbis dolorosi, graciles, parui, suffocatorij, quando hiarit æger, vt os claudere & aperire nõ facilè posſit, mentis emotioné portendunt. ex talib⁹ phrenitici fiunt, & perniciosè affecti.

11 In phreniticis in principio mansuetudo, verùm frequẽter transmutari, malum id est. & sputatio mala est.

12 In phreniticis alba alui egestio, malum: quemadmodũ & Archecrati. num & in his torpor fit? rigor in his pessim⁹.

13 Quibus melancholico modo mente motis, tremores accedunt, malignum hoc est.

14 Mente moti acutè, vbi insuper febrierint cũ sudore, phrenitici fiunt.

Οἱ ἐκςάντες ὀξέω
ἐπιπυρέξαντες σὺν
δρῶτι, φρενιτικοὶ
νονται.

15 Phrenitici paucibibi, strepitũ valde percipientes, tremuli.

Οἱ φρενιτικοὶ βρ
χυπόται, ψόφου κα
θαπτόμενοι, τρομώ
δεες.

16 Ex vomitu nauseabundo oborta, clãgosa vox, oculi puluillum incumbẽtem habentes, insaniam portendunt: quemadmodum etiam Hermozygæ vxor insania acutè correpta, voce destituta mortua est.

Τὰ ἐξ ἐμέτου ἀσώ
δεος, κλαγγώδης φω
νὴ, ὄμματα ἐπίχνου
ἔχοντα, μανικά· οἷ
καὶ ἡ Ἑρμοζύγου ἐκ
μανεῖσα ὀξέως, ἄφω
νος ἀπέθανεν.

17 In febre ardẽti sonitibus aurium accedentibus cum visus hebetudine, & grauitate in naribus accedente, melancholico modo mente mouentur.

Ἐν πυρετῷ καυσώ
δει ἤχων προσγινο
μένων μετ' ἀμβλυω
μοῦ, καὶ κατὰ τὰς ῥῖ
νας προσελθόντος βα
ρέος, ἐξίσανται μελα
χολικῶς.

18 Mentis perculsio-

Αἱ παρακρούσιες συ

…ωνῇ κλαγγώδει,
…λώσσης σπασμοὶ τρο-
…ώδεες, καὶ αὗται τρο-
…ώδεες γενόμεναι, ἐξί-
…ωται. σκληρυσμὸς
…υτέοισιν ὀλέθριον.
Αἱ βομώδεες γλῶσ-
…α σημεῖον οὐχ ἱδρυ-
…ένης γνώμης.
Ἐπὶ τοῖσι χολώδε-
…ν ἀκρήτοισι διαχω-
…μασι, τὸ ἀφρῶδες
…ανθισμα κακὸν, ἄλ-
…ως τε καὶ ὀσφὺν προηλ-
…ηκότι, καὶ παρενε-
…θέντι.
Τὰ ἀραιὰ κατὰ πλευ-
…ν ἐν τουτέοισιν ἀλγή-
…ματα, παραφροσύνην
…μαίνει.
Αἱ μετὰ λυγγὸς ἀφω-
…αι, κάκιστον.
Αἱ μετ᾽ ἐκλύσιος
…φωνίαι, κάκιστον.
Ἐν ἀφωνίῃ πνεῦμα
…ν τοῖσι πνιγομένοισι

nes cum voce clãgo-
rosa, linguæ conuul-
siones tremulæ: eæ-
que tremulæ factæ,
mentem alienãt. du-
rities his perniciosa.

19 Linguæ tremulæ
signum est mentis
non firmæ.

20 In biliosis mera-
cis alui egestionib⁹,
spumosa florulentia
mala, tum aliàs, tum
si cui lũbi antea do-
luerint, & mens mo-
ta fuerit.

21 Rari circa latus in
his dolores, desipien-
tiam significant.

22 Vocis interceptio-
nes cum singultu
pessimæ.

23 Vocis interceptio-
nes cum exolutione
pessimæ.

24 In vocis interce-
ptione, spiritus veluti his qui stragulantur

præ manibus expositus, malus eſt. num & talis mentē emouet?

πρόχειρον, πονηρόν. ἆρά γε καὶ παρακρουστικὸν τὸ τοιοῦτον;

24 Modicè feroces mentis emotiones, ferinæ ſunt.

Αἱ ἐπ' ὀλίγον θ σεῖαι παρακρούσιες, ριώδεές εἰσιν.

25 Moleſtè ferre morbum cum perfrigeratione, ſi non ſine febre exſudent partes ſupernæ, phrenitim portendit: quemadmodum etiam Ariſtagoræ. ſed & perniciosum hoc eſt.

Αἱ μετὰ καταψύξι οὐκ ἀπυρέτῳ ἱδρο οντι τὰ ἄνω, δυσ ρίαι, φρενιτικαὶ, ὥ Ἀρισταγόρῃ. καὶ τοι καὶ ὀλέθριαι.

26 Frequētes in phreniticis permutationes, conuulſoriæ.

Τὰ ἐν φρενίτι πυκνὰ μεταπίπτ τα, σπασμώδεα.

27 Vrinæ quæ meiuntur à non recordantibus nec commonefactis, perniciosæ. num his meiuntur velut ſi ſubſidentiam conturbaſſes?

Τὰ οὐρούμενα ἀπομνησαίτων, ὀ θρια. ἆρά γε τ τέοισιν οὐρέεται, εἰ τὴν ἀπόστασιν α παράξειας;

28 Palpitantes per totum, num voce deſti

Οἱ παλμώδεες ὅλον, ἆρά γε ἀφ

...ως τελευτῶσι.

Τὰ ἐν τοῖσι φρενιτι-...ικοῖσι μετὰ καταψύ-...ξεως πτυελίζοντα μέλα-...να ἀνεμεῖται.

Κώφωσις, καὶ οὖρα ...ἐναπιστάμενα, ἐξέρυ-...θρα, ἐναιωρεύμενα, πα-...ρακρουστικά. τοῖσι τοι-...ούτοισιν ἰκτεροῦσθαι, ...κακόν. κακὴ δὲ καὶ ἡ ...ἐπὶ ἰκτέρῳ μώρωσις. ...τούτους, ἀφώνους μὲν, ...αἰσθανομένους δὲ συμ-...βαίνει γίνεσθαι οἶμαι ...δὲ καὶ κοιλίαι καταρ-...ρήγνυνται τουτέοι-...σιν, οἷον ἐγένετο Ἑρ-...μίππῳ, καὶ ἀπέ-...θανε.

Κώφωσις ἐν ὀξέσι καὶ ταραχώδεσι πα-...ρακολουθοῦσα, κα-...κόν.

tuti moriuntur?

29 Sputatiões in phreniticis cum perfrigeratione, nigræ reuomuntur.

30 Surditas, & vrinæ non confidentes, valde rubicundæ, innatantes, mentis emotionem portendũt. his morbo regio corripi, malum est. mala est & ex morbo regio fatuitas. hos voce quidem destitui, verùm sentientes esse contingit. arbitror autem & aluos his perumpere, velut contingit Hermippo, & mortuus est.

31 Surditas in morbis acutis & turbulentis consequens, mala est.

32 Mentis emotiones tremulæ, obſcuræ, palpatoriæ, valde phreniticæ ſunt, velut & Didymarcho in Co.

Αἱ τρομώδεες, ἀσαφέες, ψηλαφώδεες παραφρονήσιες, πάνυ φρενιτικαὶ, ὡς καὶ τῷ Διδυμάρχῳ, ἐν Κῷ.

33 Torpores ex rigore, non valde apud ſeipſos ſunt.

Αἱ ἐκ ῥίγεος νωθρότητες, οὐ πάνυ παρ' ἑωυτοῖσιν.

34 Dolores circũ vmbilicum palpitantes, habent quidem aliquid quod mentem emouet: verùm circa iudicationem his ſpiritus aceruatus cum prompta tenſione penetrat. & dolores circa ſuram, in his mentis emotioné faciũt.

Οἱ περὶ ὀμφαλὸν πόνοι παλμώδεες, ἔχουσι μέν τι καὶ γνώμης παράφορον· περὶ κρίσιν δὲ τουτέοισι πνεῦμα ἄλις ξὺν τόνῳ διέρχεται· καὶ οἱ κατὰ γαστροκνημίην πόνοι, οἱ τούτοισι γνώμης παράφοροι.

35 Si innatarit quid in vrina, dolore circa femur diſsipato, mentis emotionem & qualia circa auriũ ſonitus contingunt, talia exiſtunt.

Ἢν ἐναιωρηθῇ τι τῷ οὔρῳ, τοῦ κατὰ τὸν μηρὸν ἀλγήματος ἀφανισθέντος, παρακρουσικὸν, καὶ οἷα περὶ ἤχους τοιαῦτα.

Ἐπὶ κοιλίῃ ὑγρῇ, κοπώδει, κεφαλαλγικῷ, διψώδει, ἀγρύπνῳ, ἀσαφεῖ, ἀδυνάτῳ· οἷσι τὰ τοιαῦτα, ἐλπὶς ἐκμῆναι.

36 In aluo liquida, laſſato, caput dolenti, ſiticuloſo, vigilanti, obſcure loquenti, impotenti: quibus talia, his timor eſt ne mente moueantur.

Οἱ ἐξιδροῦντες καὶ μάλιστα κεφαλὴν, ἐν ὀξέσιν ἀποδύσφοροι, κακόν· ἄλλως τε καὶ ἐπ' οὔροισι μέλασι. καὶ τὸ θολερὸν πνεῦμα τούτοισι κακόν.

37 Exudantes & maximè circa caput, in morbis acutis ſubmoleſtè ferentes, malũ, tũ aliàs, tũ in vrinis nigris. & turbidus ſpiritus in his malus.

Αἱ παρὰ λόγον κενεαγγικὸν ἀδυναμίαι, οὐκ ἐούσης κενεαγγείης, κακόν.

38 Impotentiæ prętervacuatorum vaſorum rationem contingentes, nõ exiſtente vaſorum vacuatione, malum.

Κοιλίαι ἀπολελαμμέναι, σμικρὰ δὲ μέλανα σπυραθώδεα πρὸς ἀνάγκην χαλῶσαι, μυκτὴρ τούτοισι ῥηγνύμενος, κακόν.

39 Alui interceptæ, ſed parua nigra velut caprarum ſtercora ad neceſsitatẽ coactè emittentes: naſus in his erumpens, malum.

40 Quibus lumborũ dolor diutinus, cum ardore faſtidioſo ac nauſeabundo, hi ſi exudent, malum eſt. num his tremores fiunt? ſed & vox velut in rigore conſpicua.

41 Extremitates ſi in vtranque partem cito trãſmutentur, malum eſt. & ſitis huiuſmodi, mala eſt.

42 Ex moderato habitu ferox reſpõſio, malum.

43 Vox acuta, his præcordia intra trahuntur.

44 Oculus hebes, malus: & fixus ac caliginoſus, malus.

45 Vox acuta clangoroſa, mala.

46 Dentiũ ſtridor pnicioſus eſt, quibus nõ

Οἷσιν ὀσφύος ἄλγ μα ὑπὸ πολὺ, μετὰ καυ ματος ἀσώδεος, ἐπ δρῶντες οὗτοι, κακόν ἆρά γε τουτέοισι τρο μώδεα γίγνεται; καὶ φωνὴ δὲ ὥς ἐν ῥίγει αὖ ἐπιλικη.

Ἄκρεα ἐπ' ἀμφότ ρα ταχὺ μεταπίπτο τα, κακόν. καὶ δίψ τοιαύτη πονηρόν.

Ἐκ κοσμίου θρα σεῖα ἀπόκρισις, κακόν.

Φωνὴ ὀξεῖα, ὑπο χόνδρια τουτέοισιν ἔ σω εἰρύαται.

Ὄμμα ἀμαυρούμ νον, φλαῦρον· καὶ π πεπηγὸς καὶ ἀχλυῶ δες, κακόν.

Ὀξυφωνίη κλαγ γώδης, πονηρόν.

Ὀδόντων πρίσις ὀλέθριον, οἷσι μὴ

τιώνηθες καὶ ὑγιαίνουσιν. πνιγμὸς ἐν τούτοισι πάνυ κακόν.

& sanis familiaris est. suffocatio in his valde mala.

Προσώπου εὔχροια καὶ τὸ λίην σκυθρωπὸν, πονηρόν.

47 Faciei bonus color, & vehemens toruitas, malum.

Τὰ τελευτῶντα ὑποχωρήματα εἰς ἀφρόδεα, ἄκρητα, παροξυντικά.

48 Egestiones alui desinentes in spumosas meracas, exacerbatoriæ sunt.

Αἱ ἐκ καταψύξιος ἐν ὀξέσι οὔρων ἀπολήψιες, κάκισται.

49 Vrinarum in morbis acutis ex perfrigeratione interceptiones, pessimæ.

Τὰ ὀλέθρια ἀσήμως ῥαστωνήσαντα, θάνατον σημαίνει.

50 Perniciosa si citra signa, leuia facta fuerint, mortem significant.

Τὰ ἐν ὀξέσι χολώδεσιν ἔκλευκα, ἀφρώδεα, περίχολα διαχωρήματα, κακόν. κακὸν δὲ καὶ οὖρα τοιαῦτα. ἆρα τουτέοισιν ἧπαρ ἐπώδυνον;

51 In morbis acutis biliosis valde albæ, spumosæ, circumbiliosæ egestiones, malæ. malæ item & vrinæ eiusmodi. num his hepar dolorosum est?

52 Si vocis ĩterceptiones in febribus conuulſorio modo oriẽtes, ad mentis emotionẽ cũ ſilentio deueniunt, pnicioſum.

Εἰ ἐν πυρετοῖσιν αἱ ἀφωνίαι σπασμώδεα τρόπον ἐξίστανται σιγῇ, ὀλέθριον.

53 Vocis ex dolore interceptiones, doloroſam mortem inducunt.

Αἱ ἐκ πόνου ἀφωνίαι, δυσθάνατοι.

54 Febres ex præcordiorũ doloribus malignæ.

Οἱ ἐξ ὑποχονδρίων ἀλγημάτων πυρετοὶ, κακοήθεες.

55 Sitis præter rationem ſoluta in acutis morbis, mala eſt.

Δίψα παραλόγως λυθεῖσα ἐν ὀξέσι, κακόν.

56 Sudor multus cum febribus acutis oriens, malus eſt.

Ἱδρὼς πολὺς ἅμα πυρετοῖσιν ὀξέσι γινόμενος, φλαῦρος.

57 Et vrinę doloroſę, malæ ſunt.

Καὶ οὖρα δ᾽ ἐπίπονα, πονηρόν.

58 Et rubicũdæ ex his florulentiæ detentę, itémque æruginoſę, malæ ſunt. & paruas apparere veluti ſtillas.

Καὶ τὰ ἐρυθρὰ ἐκ τουτέων ἐπανθίσματα κατεχόμενα, καὶ τὰ ἰώδεα, πονηρά. καὶ τὸ μικρὰ ἐπιφαίνεσθαι, οἷον στίξιας.

Καὶ ἔμετοι μετὰ ποι...λίας, κακὸν, ἄλλως τε καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων ...ιόντων.

59 Et vomitus cũ varietate, mali sunt, tũ aliàs, tum si propius inter se prodeant.

Ὁκόσα ἐν κρισίμοισιν ...λυσμῷ ἀνιδρωτὶ πε...ψύχεται, κακόν· καὶ ...τὰ ἐπερριγώσαντα ἐκ ...τουτέων, κακά.

60 Quæcunq; in diebus iudicatorijs cum anxietudine, absque sudore perfrigerantur, malũ est: & quæ ex his insuper riguerint, mala sunt.

Ἐμέσματα ἄκρητα, ...σώδεα, πονηρά.

61 Vomitus meraci, anxiosi, mali.

Τὸ καρῶδες, ἆρά ...ε πανταχοῦ κακόν;

62 Sopor, num vbiq; malus est?

Μετὰ ῥίγεος ἄγνοια ...κακόν· κακὸν δὲ καὶ ...λήθη.

63 Ignorantia cum rigore, malum. malũ item obliuio.

Αἱ ἐκ ῥίγεος κατα...ψύξιες, μὴ ἀναθερμαι...όμεναι, κακαί.

64 Perfrigerationes ex rigore non recalescentes, malæ sunt.

Οἱ ἐκ καταψύξιος ...δρώδεες ἀναθερμαι...όμενοι, κακόν. ὑπὸ τοῦ ...τοις ἐν πλευροῖς καῦ...μα ὀδυνῶδες, καὶ τὸ ...ἐπερριγῶσαι, κακόν.

65 Sudantes ex perfrigeratione recalescentes, malum. in his ardor dolorosus in lateribus, & insuper rigere, malũ est.

66 AEstuosi rigores aliquatenus perniciosi: & flãmea facies cũ sudore in his mala est. in his posteriorum partium frigiditas, cõuulsionem accersit.

Τὰ καυματώδεα ῥίγεα, ἀπό τι ὀλέθρια, καὶ τὸ φλογῶδες ἐν προσώπῳ μεθ' ἱδρῶτος ἐν τούτοις κακόν. ἐπὶ τούτοισι ψῦξις τῶν ὄπισθεν, σπασμὸν ἐπικαλέεται.

67 Exudantes vigiles recalescentes, malũ.

Οἱ ἐξιδροῦντες ἄγρυπνοι, ἀναθερμαινόμενοι, κακόν.

68 Ex lumborum recursu, oculi distortio malum.

Ἐξ ὀσφύος ἀναδρομῆς, ὀφθαλμοῦ ἴλλωσις, κακόν.

69 Dolor in pectus firmatus cum torpore, malus. hi si insuper febriant, acutè ardentes, moriũtur.

Ὀδύνη ἐς στῆθος ἱδρυνθεῖσα σὺν νωθρότητι, κακόν. ἐπιπυρετήναντες οὗτοι καυσικοὶ, ὀξέως ἀποθνήσκουσιν.

70 Qui nigra reuomunt, cibos auersantur, deliri sunt, iuxta pubem parum dolorosi, oculum ferocem aut clausum habent, eos medicamentis purgare non oportet: perni-

Οἱ ἐπανεμέοντες μέλανα, ἀπόσιτοι, παράφοροι, καθ' ἥβην μικρὰ ὀδυνώδεες, ὄμμα θρασὺ, κεκλεισμένον, τούτους μὴ φαρμακεύειν. ὁ

ὀλέθριον γάρ. μηδὲ τοὺς ἐξοιδέοντας, σκοτώδεας, ἐν τῷ πλανᾶσθαι ἐκλείποντας, ἀσίτους, ἀχρόους. μηδὲ τοὺς ἐν πυρετῷ, εἰ κωματώδεες, κατακεκλασμένους· ὀλέθριον γάρ.

ciosum enim est. neque intumescentes, vertiginosos, in leui ter vagando deficiẽtes, cibos auersantes, decolores. neque in febre fractos, si soporosi fuerint: perniciosum enim est.

71 Καρδίης πόνος ἅμα ὑποχονδρίῳ συντόνῳ, καὶ κεφαλαλγίη, κακόηθες, καί τι ἀσθματῶδες. ἆρά γε ἐξαίφνης οὗτοι τελευτῶσιν; ὡς ἐν Δυσώδει· τούτῳ καὶ οὖρα ἐζυμωμένα, ἐγίνετο βιαίως ἐξέρυθρα.

Oris ventriculi dolor cum præcordio distento, & capitis dolor, malignum, & quidpiam anhelorum. num hi repente moriuntur? velut in Dysode. huic etiam vrinæ vehementer fermentatæ, fiebant valde rubicundæ.

72 Τραχήλου πόνος, κακὸν μὲν ἐν παντὶ πυρετῷ· κάκιστον δὲ οἷσιν ἐκμανῆναι ἐλπίς.

Colli dolor, malum quidem in omni febre: pessimum his quibus timor est ne insaniant.

73 Febres ſoporoſæ, laſſatoriæ, caliginoſæ, vigilias inducentes, exudantes, malignæ.

Κωματώδεες, κοπ ώδεες, ἀχλυώδεες, ἀ γρυπνοι, ἐφιδρωῦντ πυρετοὶ, κακοήθεες.

74 Horrores frequentes ex dorſo, celeriter trãslabentes, moleſti, vrinæ interceptionem doloroſam ſignificant.

Ἐκ νώτου φρῖκαι τ κναὶ, ὀξέως μεταπ πτουσαι, δύσφοροι, ὀ ρου ἀπόληψιν ἐπώδ νον σημαίνουσι.

75 Qui anxiè ſe iactantes citra vomitum exacerbantur, male habent.

Καὶ οἱ ἀσώδεες ἀ μέτως παροξυνόμε νοι, κακόν.

76 Perfrigeratio cũ duritia, ſignũ malũ.

Κατάψυξις μετ σκληρυσμοῦ, σημεῖο ὀλέθριον.

77 A ventre tenuia non ſentienti prodire, ei qui eſt apud ſeipſum, pernicioſum: velut Hepatico.

Ἀπὸ κοιλίης λεπτ μὴ αἰσθανομένῳ δι ιέναι ἐόντι παρ' ἑωυτ κακὸν, οἷον τῷ Ἡπα τικῷ.

78 Vomitiones exiguæglilioſæ, malæ, tum aliàs, tũ ſi inſuper vigilauerint ægri. naſus in his de-

Τὰ σμικρὰ ἐμέσμ τα χολώδεα, κακὸν ἄλλως τε καὶ ἢν ἐπα γρυπνήσωσι. μυκτὴ ἐν τουτέοισι ἀποστά

ζω

ὀλέθριον.

...ῖς ἐκ τόκου γε λευ-
...ἐπιστάντα δ' ἅμα
...ετῷ, κώφωσις, καὶ
...πλευρὸν ὀδύνη ὀ-
...η, ἐξίστανται ὀλε-
...ίως.

stillās, perniciosum.

79 Quibus ex partu alba detinētur cum febre, surditásq; adest, & in latere dolor acutus, hæ perniciosè mente mouentur.

...ὲν πυρετοῖσι καυ-
...δεσιν ἀποπεριψύ-
...ουσι, διαχωρήμασιν
...λεπτοχόλοις συχνοῖ-
...σι, ὀφθαλμῶν ἰλλω-
...ις, σημεῖον κακὸν, ἄλ-
...ως τε καὶ ἢν κάτοχοι
...γίνωνται.

80 In febribus ardentibus subperfrigerantibus, egestionibúsq; alui biliosis aquosis frequentibus, oculorum distortio, signū malū est, tum aliàs, tum si stupore prehēsi detineantur.

Τὰ ἐξαίφνης ἀπο-
...πληκτικὰ λελυμένως,
...ἐπιπυρετήναντι χρο-
...νίως ὀλέθρια· οἷόν τι
...πεπόνθη ὁ καὶ Νουμη-
...ου υἱός.

81 Siderationes repētinæ ei qui exolutè ac diutinè insuper febrijt, pniciosæ sunt: quale quiddā passus est & Numenij filius.

Ἐξ ὀσφύος ἀλγή-
...ματος ἀναδρομαὶ εἰς
...καρδίην, πυρετώδεες,
...φρικώδεες, ἀνεμοῦ-
...σαι ὑδατώδεα λε-

82 Ex lumborum dolore ad os ventriculi recursiones, febriculosæ, horridæ, reuomētes aquosa te-

nuia multa, mente motæ, voce destitutæ, nigrorum vomitu facto, moriuntur.

πολλὰ πλέονα, παρεν
χθεῖσαι, ἄφωνοι, ἐμ
σασαι μέλανα, τελ
τῶσιν.

83 Oculi confractio, in morbo acuto, mala. num anxiè se iactantibus citra vomitum, lumbos dolentibus, si ferociter mẽte moti fuerint, spes est vt nigra per aluũ prodeant?

Ὄμματος κατάκλ
σις, ἐν ὀξέσι, κακόν.
ἐάν γε τοῖς ἀσώδ
σιν ἀνεμέτοισιν, ὀσφ
ἀλγέσιν, ἢν θρασί
ως παρακρούσωσι
ἐλπὶς μέλανα διελ
θεῖν;

84 Fauces dolorosæ, graciles, cum ægrè tolerabili molestia, strangulatoriæ, perniciosæ acuté.

Φάρυγξ ἐπώδυνο
ἰσχνὴ, μετὰ δυσφορίη
πνιγώδης, ὀλεθρίη ὀ
ξέως.

85 Quibus spiritus retrahitur, vox autem strangulatoria est, & vertebra intro considet, his in fine, velut contrahente quodam spiritus fit.

Οἷς πνεῦμα ἀνέλ
κεται, φωνὴ δὲ πνι
γώδης, ὁ σπόνδυλο
ἐγκάθηται, τουτέοι
σιν ἐπὶ τῶν τελευ
τῶν, ὡς συσπῶντος π
νὸς τὸ πνεῦμα γίνε
ται.

Οἱ κεφαλαλγικοὶ κώχως παρακρούον κοιλίης ἀπολελαμ ϕης, ὄμμα θρασύ- ντες, αἰθηροὶ, ὀπι- στονώδεες γίνον-.

86 Caput dolentes, & stupore detenti deli- rantes, aluo interce pta, oculum ferocem præ se ferentes, flore scentes, posteriorum partium conuulso- ria distentione cor- ripiuntur.

Τῶν ὀμμάτων δια- στροφῇ, πυρετώδει, κο- πώδει, ῥῖγος ὀλέ- θριον· καὶ οἱ κωμα- τώδεες ἐν τούτοισι, πο- νηρόν.

87 In oculorum di- stortione, febriculo- so, lassato, rigor per- niciosus: & soporosi in his, malum.

Αἱ ἐν πυρετοῖσι πρὸς ὑποχόνδριον ὀδύναι, ἀναύδως, ἱδρῶτι μὴ λυόμεναι, κακοήθεες. τούτοισιν ἐς ἰσχία ἀλ- γήματα ἅμα καυσώ- δει πυρετῷ, καὶ ἢν κοιλίη καταῤῥαγῇ, ὀλέθριον.

88 In febribus ad præ cordium dolores, si- ne voce, si sudore non soluantur, mali- gni sunt. his dolo- res ad coxas vna cum febre ardente, & si aluus acerua- tim eruperit, perni- ciosum.

Οἷσι φωναὶ ἅμα πυρετοῖσιν ἐκλεί- πουσαι μετὰ κρίσιν,

89 Quibus voces cũ febribus deficientes post iudicationem,

hi trementes ac ſoporoſi moriuntur.

ζομώδεες καὶ κωμ[...] τώδεες τελευτῶσι.

90 Quibus affectiones ardentes, fatuitatem inducentes, ſtuporis detentionẽ inferẽtes, præcordia variãtia, & ventris tumor, cibis ĩterceptis in ſudoribus, nũ his turbidus ſpiritus, & genituræ ſimile quid ſuperueniens, ſingultum indicat? ſed & aluus ſpumoſa, bilioſa inſuper egerit. ſplendidum in his mictũ prodeſt. vẽter autem his inſuper turbatur.

Οἷσι καυσικὰ, μ[...] μωρωμένα, κάτοχ[...] ποικίλλοντα ὑποχ[...] δρια, καὶ κοιλίην ἐπη[...] μένοι, σίτων ἀπολ[...] λαμμένων ἐφ' ἱδρῶ[...] σι, ἆρα τούτοισι τὸ [...] λερὸν πνεῦμα, καὶ τὸ γ[...] νοειδὲς ἐπελθὸν, λύγ[...] διασημαίνει; καὶ κο[...] λίη δὲ ἔπαφρα χολ[...] δεα προσδιέρχεται [...] τὸ λαμπῶδες ἐν το[...] τοισιν ὠφελέει οὐρ[...] θέν. κοιλίη δὲ τούτο[...] σιν ἐπιταράσσεται.

91 Quibus ſopor fit ſpumoſis prodeuntibus, his febris exacerbatur acuta.

Οἷς κῶμα γίνετ[...] ἐπ' ἀφρῶν περιελθό[...] των, πυρετὸς παροξ[...] νεται ὀξύς.

92 Ex capitis dolore vocis interceptiones ſi ſint, cum ſudorib⁹ febriculoſi laxantur

Αἱ ἐκ κεφαλαλγί[...] ἀφωνίαι, ἅμα ἱδρῶ[...] πυρετώδεες χαλῶν[...]

ἑαυτοὺς, ἐπανιέντα
χρονιώτερον. ἐπιῤῥι-
γῶσαι τούτοισιν οὐ πο-
νηρόν.
Χεῖρες τρομώδεες,
κεφαλαλγέες, τραχή-
λου ὀδυνώδεες, ὑπό-
κωφοι, οὐρέοντες μέ-
λανα διδασυσμένα, οἷ-
σι ταῦτα ᾖ, μέλανα
προσδέχεσθαι ἥξειν, ὀ-
λέθριον.
Αἱ μετ' ἐκλύσεως
κατόχως ἀφωνίαι, ὀλέ-
θριαι.
Πλευροῦ ἄλγημα
ἐν πτύσεσι χολώδε-
σιν, ἀλόγως ἀφανι-
σθὲν, ἐξίσανται.

Ἐπὶ τραχήλου ἀλγή-
ματι κωματώδει, ἱδρῶ-
τι, κοιλίη φυσηθεῖ-
σα, εἰ δέ τι πρὸς ἀ-
νάγκην ὑγρὰ χαλῶ-
σα, ὑποπεπλασθεῖ-
σα, ἐκ τουτέων ἄχολα

in ſeipſos, fiúntque morbi reuertẽtes diutius durantes. his inſuper rigere, non malum eſt.

93 Manus tremulæ, caput dolentes, collum dolentes, ſubſurdi, meientes nigra denſata: quib⁹ hæc ſunt, his nigra vẽtura eſſe expectare oportet, perniciosum.

94 Vocis interceptiones cum exolutione, ſtupore detinente, perniciosæ.

95 Lateris dolor, ex ſputis biliosis, citra rationem ſi euanuerit, mente mouẽtur.

96 Ex colli dolore ſoporoſo, ſudãti, aluus inflata, ſi ſanè ad neceſsitatẽ liquida demiſerit, infuſo immiſſo ſubluta, ex his

ea quæ biliosa non sunt supprimuntur. talia verò si seruentur retenta, longius ægrotat. num itaque proluuia quæ biliosa non sunt, meliora sunt, & flatuoso tumori profuerint?

94 Alui circuntensio, ad necessitatem liquida demittens, cito intumescens, habet quid conuulsorium, velut etiam Aspasij filio. superrigere his perniciosum. ex his conuulsus factus ac inflatus, vbi diutius ægrotasset, ori putrefactio viridis superuenit.

95 Quibus circa lumbos tenues diuturni dolores, ad præcordium se reuoluētes,

ἐξίσανται, τὰ δὲ αὐ
τα διασωζόμενα μα
κροτέρως διανοσεῖ
ἄρα γε εἰσὶν ἀχο
λοι περιπλύσιες ὠ
ηθέστεραι, καὶ τὸ φ
σῶδες ὄγκῳ προσω
φελέοι;

Κοιλίης περίτασι
πρὸς ἀνάγκην ὑγ
χαλῶσα, ταχὺ ὀγ
κουμένη, ἔχει τι σ
σμῶδες, οἷον καὶ
Ἀσπασίου υἱῷ. τὸ
περιρρίγεειν τούτοις
λέθριον. ἐκ τούτ
σπασμώδης γενηθ
καὶ ἐμφυσηθεὶς,
κρότερον διανοσήσ
στόματι σῆψις χλω
ἐπεγένετο.

Τὰ κατ' ὀσφὺ
τὰ λεπτὸν χρόνια
γήματα, πρὸς τὸ
χόνδριον γειφόμε

...ποσιτικὰ ἅμα πυρε..., ζύζισιν εἰς κεφα...ν ἄλγημα σιώτο...ν ἐλθὸν κτείνει ὁ...ως τρόπω, σπασμώ...

Τὰ ἐπιῤῥιγοῦντα ...ὶ ἐς νύκτα μᾶλλόν ...παροξυνόμενα, ἄ...πνα, φλεβοδονώ...α ὄντα ἐν τοῖς ὕ...νοις, ἔστιν ὅτε οὖρα ...' ἑαυτοὺς χαλῶν..., ἐς σπασμοὺς ἀπο...ουται κωματώδεας.

Οἱ ἐξ ἀρχῆς ἐφι...ῶντες οὔροισι πέπο...καυσικοὶ, ἀκρίτως ...ψύχοντες, διατα...ως ποικιλέες, νω...οὶ, κωματώδεες, σπα...ώδεες, ὀλέθριοι.

Γῆσιν ἐπιφόροι...κεφαλαλγικὰ κα...δεα μετὰ βάρεος ...όμενα, φλαῦρα.

& ciborum faſtidiũ inducentes vnà cum febre, his ad caput dolor intentus progreſſus repẽte cõuulſorio modo occidit.

99 Affectiones inſup rigẽtes, & quæ ad noctem aliquanto magis exacerbantur, cũ vigilijs, & delirio in ſomnis, aliquãdo vrinas inuoluntariè emittentes, in conuulſiones ſoporoſas deſinunt.

100 A principio exudãtes vrinis concoctis, ardẽtes, qui citra iudicationem perfrigerãtur, breui circũcirca ardentes, torpidi itẽ, ſoporoſi, cõuulſi, pniciosè affecti sũt.

102 Vterum gerentibus capitis dolores ...poroſi cũ grauitate orientes, mali ſunt.

fortaſsis autem his etiam cõuulſorium quid pati contingit.

ἴσως δὲ ταύτῃσι καὶ σπασμῶδές τι παθεῖν ὀφείλει.

102 In faucibus gracilibus dolores ſtrangulatorij, habẽt quid conuulſorium, tum aliàs, tũ à capite oborti, velut etiã Thraſynontis cõſobrinæ.

Τὰ ἐν φάρυγγι ἰσχνῷ ἀλγήματα πνιγώδεα, ἔχει τι σπασμώ-δες, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ κεφαλῆς ὁρμῶντα, οἷον καὶ τῇ Θρασύνοντος ἀνεψιῇ.

103 Tremores conuulſorij orientes in ſudoribus, reuerti ſolent. iudicatio his fit vbi ſuperriguerint. Superrigent hi ardore circa ventrem prouocati.

Τὰ βομώδεα σπασμώδεα γινόμενα ἐφ' ἱδρῶσι, ἐπανόστρο-φα. τούτοις ἡ κρίσις ἐπερριγώσασιν. οὗτοι ἐπερριγέουσι περὶ κοιλίην καύματι προκληθέντες.

104 Lumborum dolor, & capitis dolor, & oris vẽtriculi dolor, cũ exſcreatione violenta, conuulſorium quid habet.

Ὀσφύος πόνος, καὶ κεφαλαλγικὸς, καὶ καρδιαλγικὸς μετ' ἀναχρέμψιος βιαίης, ἔχει τι σπασμῶδες.

105 A ventre ſubliuida turbulenta, & lotia tenuia ac aquoſa,

Ἀπὸ κοιλίης ὑπόπελια ταραχώδεα, καὶ ... λεπτὰ, καὶ ὑδατώδεα

...ποπῆα. — suſpecta.

...Φάρυγξ βηχώδει... ...ἐπ᾽ ὀλίγον, καὶ κοι... ...η διαβορβορίζουσα ...ναῖς ἐξαναστάσεσι, ...καὶ μετώπου ἀλγήματα, ψηλαφώδεες, κο-...πιώδεες, ἐν στρώμασι καὶ ...ματίοισιν ὀδυνώδεες. ...ἐκ τούτων αὐξανό-...μενα, δύσκολα. ὕπνος ...πολὺς ἐν τούτοισι σπα-...σμώδης, καὶ τὰ εἰς μέ-...τωπον ἀλγήματα βα-...ρέα, καὶ οὔρησις δυ-...σκολαίνουσα.

106 Fauces exaſperatæ parum, & venter murmurans inanibus ad egerendum ſurrectionibus, & frontis dolores, & palpantes, delaſſati, in ſtragulis ac veſtimentis doloroſi. quæ ex his augentur, difficilia ſunt. ſomnus multus in his cõuulſorius, & dolores in frontem graues, & mictio difficilis.

...Οὔρου ἐπίστασις καὶ ...οἷσι ῥίγεα ἐν τοῦσι ...σπασμώδεσι, οἷον καὶ ...αὐτὴ φρίξασα ἐφι-...δρωσεν.

107 Vrinæ ſuppreſsio & quibus rigores, in cõuulſorijs affectionibus: velut & ipſa vbi inhorruit, ſudauit.

...Αἱ ἄκριτοι πλαν-...ῶσαι καθάρσιες, ἐν ...πᾶσι μὲν παροξυντι-...καί· τούτοισι δὲ καὶ

108 Meracę deſinentes purgationes, omnibus exacerbatoriæ ſunt, his verò etiam

valde. ex talibus etiã circa aurem abſceſſus exurgunt.

109 Turbulentæ ferociſsimæ è ſomno excitationes, conuulſoriæ ſunt, tum aliàs, tũ cum ſudore.

110 Et colli & dorſi perfrigerationes apparẽtes, ſed & per totum corpus, in his etiam ſpumoſæ mictiones, vnà cum animi deliquio, & oculorũ obſcuratio, conuulſionem propè adeſſe ſignificant.

111 Cubiti ac colli dolores, conuulſorij: à facie autem hi: in faucibus ſonitus frequentes cum ſaliuæ ſputatione. in his in ſomnis ſudores, boni. num & ſudore leuari, pluri-

πτύν. ἐν τοιούτων καὶ τὰ παρ' οὖς ἀνίσανται.

Αἱ ταραχώδεες θρασύταται ἐπεγέρσιες, σπασμώδεες, ἄλλως τε καὶ μεθ' ἱδρῶτος.

Καὶ αἱ τραχήλου καὶ αἱ μεταφρένου καταψύξιες δοκέουσαι, καὶ ὅλου δὲ τοῦ σώματος, ἐν τούτοισι καὶ ἀφρώδεες οὐρήσιες ἅμα ἀψυχίῃ, καὶ ὀμμάτων ἀμαύρωσις, σπασμὸν ἐγγὺς σημαίνει.

Πήχεος ἀλγήματα μετὰ τραχήλου, σπασμώδεα· ἀπὸ προσώπου δὲ ταῦτα· καὶ κατὰ φάρυγγα ἦχοι συχνοὶ σιελίζοντες. ἐν τούτοισιν ἐν ὕπνοις ἱδρῶτες, ἀγαθοί. ἆραί γε καὶ τῷ ἱδρῶτι κουφίζεσθαι τοῖς

λείσοις οὐ πονηρόν; …ι εἰς τὰ κάτω μέρη πόνοι, τούτοισιν εὔφοροι.

Οἱ ἐν πυρετοῖσιν ἐκιδρουῦντες, κεφαλαλγέες, κοιλίης ἀπολελαμμένης, σπασμώδεες.

Τὰ ὑποψάθυρα ὑγρὰ διαχωρήματα περιψύχοντα, οὐκ ἀπυρέως, φλαῦρα. τὰ ἐκ τούτοισι ῥίγεα, κύστιν καὶ κοιλίην ἐπιλαμβάνοντα ὀδυνώδεα. ἆρα τὸ κωματῶδες τούτοισιν ἔχει τι σπασμῶδες; οὐκ ἂν θαυμάσαιμι.

Τὰ ἐν ὀξέσιν ἐμετωδῶς ἑλκόμενα, φλαῦρα, καὶ αἱ λευκαὶ διαχωρήσιες, δύσκολοι.

mis non malum eſt? dolores ad infernas partes, his toleratu faciles.

112 In febribus exudantes, caput dolentes, aluo intercepta, conuulſi fiunt.

113 Subfriabiles liquidæ alui egeſtiones, perfrigerantes, non ſine febre, malæ ſunt. rigores ex his veſicam & ventrem occupantes, doloroſi. proinde ſoporem his habere aliquid conuulſorij, non ſanè mirum apud me fuerit.

114 Quæ in acutis vomitorio modo trahũtur, mala ſunt. & albæ alui egeſtiones, difficiles.

non viscosa ex his progressa, cum multo ardore ad mentis emotionem perueniũt. ex his soporosi torpidi fiunt. morbi ex talibus diutius durant. num circa iudicationẽ hi arescẽtes difficulter spirant?

ἄγλισχρα ἐκ τούτων διεξελθόντα, ἐξίσαντ καύματι πολλῷ. οἱ ἐκ τούτων κωματώδεες νω θροὶ ἀπογίνονται. τὰ ἐκ τούτων μακροτέρως ἐπινοσέει. ἆρα π ρὶ κρίσιν οὗτοι ξηρώδεες δύσπνοοι;

115 Quę ex lumbis ad collum ac caput progressa sunt, & læuis syderationis modo resoluerunt, conuulsoria fiunt & mẽtem emouentia. num & soluuntur talia cõuulsione? ex talibus variè ægrotant, & per eadem progressi.

Τὰ ἐξ ὀσφύος εἰς τρά χηλον καὶ κεφαλὴν ἀνα διδόντα, καὶ παραλύ σαντα παραπληκτικὸν τρόπον, σπασμώδεα, παρακρουστικά. ἆρά γε καὶ λύεται τὰ τοιαῦτα σπασμῷ; ἐκ τ τούτων ποικίλως διο νοσέουσι, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἰόντες.

116 Conuulsiones in his quę ab vtero strãgulantur sine febre, faciles sunt, velut etiam Dorcadi.

Οἱ ἐν ὑστερικοῖσι ἀπύρως σπασμοὶ, εὐ χερέες, οἷον καὶ Δορκάδι.

117 Vesica intercepta

Κύσις ἀποληφθεῖσ

ἄλλως τε καὶ μετ̃ κε-
φαλαλγίης, ἔχει τι
σπασμῶδες. τὰ ναρκώ-
δεως ἐν τούτοισιν ἐκ-
λυόμενα, δύσκολα, οὐ
μὴν ὀλέθρια. ἆρά γε
καὶ παρακρουστικὸν τὸ
τοιοῦτον;

118 Ἆρά γε καὶ περὶ
τὸν τάφον ὀστέων δια-
κοπαὶ σπασμὸν ἐπάγ-
οντι; ἢ τὸ μεθύοντα
πληγῆναι; ἢ τὸ ῥυῆ-
ναι πολὺ, ἐν ἀρχῇσι, εἰ
... ποιεῖ σπασμώ-
δεα;

119 Ἐν ἱδρῶτι πτύελα
καταῤῥέοντα πυρεταί-
νοντι, ἀήθεα. ἆρά γε
ἐν τούτοισιν ἐπὶ τι-
νὰς ἡμέρας κοιλίαι κα-
ταξηραίνονται; οἶμαι.
ἆρά γε τούτοισιν ἐς ἄρ-
θρον ἀπόστημα ἔσεται;

120 Τὰ ἐπ' ὀλίγον θρα-
σέως παρακρούοντα,
μελαγχολικά. ἦν δὲ

tum aliàs, tum cũ capitis dolore, habet quid conuulſorium. quæ in his cum torpore exoluuntur, difficilia ſunt, non tamẽ perniciosa. num id quod tale eſt, etiã mentem emouet?

118 Nũ & oſsiũ circa tẽpora diſſectiones, cõuulſionẽ accerſunt? aut ſi quis ebrius verberetur, aut ſanguis mult⁹ effluat in principijs, num hoc facit conuulſionem?

119 In ſudore ſputa defluentia febricitãti, leuia ſunt. num ad dies aliquot alui humectantur? arbitror. num his ad articulos abſceſſus fiet?

120 Quæ modicè ferociter mentẽ emouẽt, atrabiliaria sũt.

si verò à muliebriũ purgationum retentione fuerint, ferina. hæc verò sæpius accidunt. num & cõuulsoriæ fiunt hæ? num & vocis interceptiones cũ sopore conuulsoriæ sunt? velut coriarij filiæ, quę muliebribus purgationibus præsentibus affici cœpit.

ἀπὸ γυναικείων ἢ, θηριώδεα. τῶν πλείω δὲ ταῦτα συμπίπτει. ἆρά γε καὶ σπασμώδεες αὗται; ἆρά γε καὶ αἱ μετὰ κάρου ἀφωνίαι, σπασμώδεες αὗται; οἷον τῇ τοῦ σκυτέως θυγατρὶ, ἤρξατο γυναικείων παρεόντων.

121 Quibus conuulsis oculi intentè relucent, neque apud seipsos sunt, & diutius ægrotant.

Οἷσιν σπασμώδεσιν ὀφθαλμοὶ ἐκλάμπουσιν ἀτενέως, οὔτε παρ' ἑωυτοῖσιν εἰσὶν διανοσέουσί τε μακροτέρως.

122 Sanguinis eruptiones ex contrario, malæ sunt: velut in splene magno si ex dextra nare fluat. & circa precordia eodem modo res se habet. verùm cũ sudore hoc peius est.

Τὰ ἀνάπαλιν αἱμοῤῥαγέοντα, κακὸν οἷον τῷ σπληνὶ μεγάλῳ ἐκ δεξιοῦ ῥέειν καὶ τὰ καθ' ὑποχόνδριον ὡσαύτως· ἐφιδροῦντι δὲ, κάκιον.

Ἐκ ῥινῶν μικροῖς
ἱδρῶσιν περιψυχό-
…να, κακοήθεα, μο-
…θηρά.

123 Ex naribus erumpente ſanguine, cum exiguis ſudoribus perfrigeſcentia, maligna ac praua.

Μεθ' αἱμοῤῥαγίαν
…ελάνων διόδος, κα-
…όν· πονηρὰ δὲ καὶ
…α ἐξέρυθρα. εἰ δὲ, ἆ-
…α γε τεταρταίοισι
…χῦτα αἱμοῤῥαγίη;
…ωματώδεες ἐκ τοι-
…των σπασμῷ τε-
…ντῶσιν. ἆρα μελά-
…ν προδιελθόντων,
…ὶ κοιλίης ἐπαρθεί-
…ς;

124 Poſt ſanguinis eruptionem, nigrorum per aluum tranſitus, malus: praua ſunt etiam valde rubra. num verò quarto die hæc ſanguinis eruptio contingit? ſoporoſi ex his conuulſione moriuntur. num nigris præegreſsis, & ventre tumefacto?

Τὰ αἱμοῤῥαγέον
…, ἐξιδροῦντα βώ
…στα, κακοήθεα. οὗ
…διαλεγόμενοι λα-
…ίως τελευτῶσιν.

125 Vulnera ſanguinem fundentia, exudantia, maligna. ſic affecti loquentes latenter moriuntur.

…μεθ' αἱμοῤῥαγίαν
…χεῖαν, καὶ μελάνων

126 Poſt modicam ſanguinis eruptionem, & nigrorum

egestionem, in acutis surditas, malum. sanguinis egestio in his perniciosa. verũ surditatem soluit.

127 Lumbis dolẽtibus oris ventriculi dolores accedentes, signa hæmorrhoidum fluxionis futuræ sunt. arbitror autẽ & hos prægressæ hæmorrhoidum eruptionis signum esse.

128 Sãguinis eruptiones statis temporib⁹ orientes, siticulosæ, difficiles, ac exoluentes, si sanguinem nõ effuderint, in comitialẽ morbũ finiunt.

129 Morbi qui statim turbulenti sunt, insomnes, sanguinẽ de naribus stillãtes, sexta die alleuati, noctu flixerunt postridie exudarunt, in somnúm delati mentem emouerunt, hi largè sang

διαχώρησιν, ἐν ὀξέσι κώφωσις, κακόν. αἵματος διαχώρησις ἐν τούτοισι, ὀλέθριον· κώφωσιν δὲ λύει.

Ὀσφύϊ ἐπωδύνῳ καὶ διαλγικὰ προσιόντα σημεῖα αἱμοῤῥαγώδεα· οἴομαι δὲ καὶ προγεγενημένον σημεῖον.

Τὰ τεταγμένοις χρόνοισιν αἱμοῤῥαγ οντα, διψώδεα, δύσκ λα, ἐκλυόμενα, μὴ αἱ μοῤῥαγήσαντα, ἐπιλ πτικὰ τελευτᾷ.

Τὰ εὐθὺ ταραχώ δεα, ἄγρυπνα, ἀποσ ξαντα, ἐνταῦθα κουφ σθέντα, νύκτα πον σαντα, ἐς τὴν αὔρ ἐφιδρώσαντα, καὶ τ χθέντα, παρακρούσ τα, αἱμοῤῥαγήσει λ

n

...ως. ἆρά γε τὸ ὑδα-
...δες οὖρον τοιοῦτόν τι
...μαίνει;

nem fundent. num & aquosa vrina tale qd significat?

130 Οἷσιν αἱμοῤῥαγίαι
...λείους, προεληλυθό-
... χρόνου κοιλίαι πο-
...ρεύονται, ἢν μὴ τὰ
...ρα πεπανθῇ.

130 Quibus sanguinis eruptiões plures, his temporis progressu alui male afficiũtur, nisi vrinæ concoctæ fuerint.

131 Ἐν κρισίμοις περι-
...ξεσι, τῶν αἱμοῤῥα-
...ῶν αἱ νεανικαὶ κά-
...σαι.

131 In iudicatorijs perfrigerationibus, sanguinis eruptiões fortes pessimæ sunt.

132 Οἱ καρηβαρικοί, κα-
... βρέγμα ὀδυνώ-
...ς, ἄγρυπνοι, αἱμοῤ-
...γικοί, ἄλλως τε καὶ
...ν τι ἐν τραχήλῳ ἐν-
...νῃ.

132 Capite grauati, iuxta sinciput dolentes, insomnes, sanguinẽ profundunt, tũ aliàs, tum si quid ad collũ contendat.

133 Τὰ ἀγρυπνήσαντα
...ίφνης ἀλυσμῷ αἱ-
...ῤῥαγεῖ, ἄλλως τε καὶ
...ήν τι προεῤῥύῃ. ἆ-
...γε φρίξαντα;

133 Vigilijs infestati, derepente cũ inquieta iactatione sanguinem fundunt, tum aliàs, tum si quid anteà perfluxerit. num vbi inhorruerunt?

134 ...ραχήλου ὀδυνώ-

134 Colli dolores,

oculi valde rubicundi, sanguinis eruptionem significant.

δεα, ὄμματα ἐξέρυθρα αἱμοῤῥαγικά.

135 Quibus aluo suppressa sanguinis eruptio fit, & insuper rigent, num aluus intestinorum læuitate corripitur, & obdura fit, aut ascarides insunt, aut vtrunque?

Οἷσι κοιλίης ἐπιστάσης αἱμοῤῥαγέει καὶ ἐπιῤῥιγέει, ἆρ[a] κοιλίη λειεντεριώδη[s] καὶ ἐπίσκληρος, ἢ ὀ[ι] σκαρίδες, ἢ ἀμφότερον;

136 Quibus ex lumbis reursus fit ad caput, & manus, hi stupidi, os ventriculi dolentes, saniosis ac serosis humoribus pleni, largè sanguinem profundunt. sed & aluus his turbulentis erumpit.

Οἷσιν ἐξ ὀσφύος ὀ[π]ισθοδρομὴ ἐς κεφαλὴ[ν] ἢ χεῖρας, ναρκώδει[ς], καρδιαλγικοὶ, ἰχωρ[ώ]δεες, αἱμοῤῥαγέου[σι] λάβρως. καὶ κοιλίη [τού]καταῤῥήγνυται τούτοισι ταραχώδεσιν.

137 Quibus ex sanguinis eruptione larga ac frequenti, nigrorum multorū fit egestio, hi suppressa aluo dolorosi sanguinem profundu[nt]

Οἷς ἐφ᾽ αἱμοῤῥ[α]γίῃ λάβρως πυκνῇ, [μέ]λαινων συχνῶν δι[α]χώρησις, ἐπιστάσης [αἱ]μοῤῥαγοῦσιν οὗτ[οι] κοιλίης, ὀδυνώδε[ες]

ἵμα δέ τινι ῥύσει ἀν-
φοροι. ἆρα οὗτοι ψυ-
ροῖς ἱδρῶσι πολ-
οῖς; τὸ ἀναπεταραγ-
μένον ἐν τούτοισιν οὖ-
ον οὐ πονηρὸν, οὐδὲ
ὸ ὑφιστάμενον γονο-
ειδές· ἐπίσυχνον δὲ οὗ-
τοι ὑδατώδεα οὐρέ-
ουσιν.

cum quadã verò fluxione, facilè ferunt. num hi multos frigidos sudores excludunt? conturbata in his vrina non mala, neque id quod geniturae simile in ipsa residet. verùm frequenter hi aquosa meiunt.

Οἷς αὖ ἀπὸ ῥινῶν ἀποκωφώσει, καὶ νωθρίῃ, μικρὰ ἡ ἀπόσταξις, ἔχει τι δύσκολον. ἔμετος τούτοις συμφέρει, καὶ κοιλίης ταραχή.

138 Quibus in surditate & torpore, parua est à naribus destillatio, ea habet quid difficultatis. vomitus his confert, & alui perturbatio.

Οἷσιν ἐκ ῥίγεος πυρετοὶ κοπιώδεες, γυναικεῖα καταῤῥήγνυται. τράχηλος δ' ἐν τούτοισιν ὀδυνώδης, αἱμοῤῥαγικόν.

139 Quibus ex rigore febres cum lassitudine, his menses muliebres decurrunt. at collum in his dolorosum, sanguinis eruptionis è naribus signum est.

140 Et per nares sanguiné effundere spes est ea quę caput concutiunt: & quę auriũ sonitum faciunt, sanguinem profundũt, aut menses deducũt, tum aliàs, tũ si iuxta spinam ardor consequetur. fortassis autẽ & dysenteriã faciũt.

Καὶ διὰ ῥινῶν αἱμορραγῆσαι ἐλπίζειν τὰ σείοντα κεφαλὴν, καὶ τὰ ἠχώδεα αἱμοῤῥαγέειν ἢ γυναικεῖα καταβιβάζειν, ἄλλως τε καὶ ἢν κατὰ ῥάχιν καῦμα παρακολουθήσῃ. ἴσως δὲ καὶ δυσεντερικόν.

141 Et circa ventrem palpitationes cũ præcordij intẽtione sub lõga ac tumente, sanguinis eruptionem significant. inhorrescunt autem hi.

Καὶ οἱ κατὰ κοιλίη παλμοὶ, ὑποχονδρίου ἐντάσει ὑπομάκρῳ, ὀ κώδει, αἱμοῤῥαγικοὶ φρικώδεες οὗτοι.

142 Quæ larga violenta multa ex naribus fluxerint, aliquando ad conuulsiones adducunt. venæ sectio soluit.

Ἐκ ῥινῶν λάβρ βιαῖα πολλὰ ῥυέντα ἕτοιμον εἰς σπασμοὺ προσάγεται. φλεβοτομία λύει.

143 Frequentes & quæ paulatim fiũt ad egerẽdũ surrectiones, sub flauæ, viscosæ, modica stercoracea habẽte

Αἱ πυκναὶ καὶ κατὰ μ κρὰ ἐπαναστάσιες, ὑπ ξανθοι, γλίσχραι, ἔχ σαι μικρὰ κοπρώδεα

μεθ' ὑποχονδρίου ἀλ
γήματος καὶ πλευρῦ,
ικτεριώδεες. ἆρα γε ἐπι
σαύτων αὐτῶν οὗτοι
κλύονται; οἶμαί τε, καὶ
ιμοῤῥαγέει. τούτοις
τάσις ὀσφύος, ἀλγή-
ματα ἐν τούτοισιν αἱ-
μοῤῥαγικά.

Υποχονδρίου τά-
σις μετὰ καρηβαρίης καὶ
ωφώσεως, καὶ τὰ πρὸς
ταύτας ὀχλέοντα, αἱ-
μοῤῥαγικά.

Ενδεκαταίοισι στά-
ξιες δύσκολαι, ἄλλως
καὶ ἢν ἐπίσταξις.
Τὰ ἐν φρίκησιν ἀ-
ιδρώσαντα κρισί-
μως, εἰς δὲ τὴν αὔριον
ρίξαντα παραλόγως
ρυπνέοντα, τὰ πε-
κινόμενα αἱμοῤῥα-
γήσειν οἴομαι.

cum præcordij ac la
teris dolore, morbo
regio participant. nũ
autem his suppressis
hi exoluuntur? arbi-
tror sanè, & sangui-
nem profundunt. his
tensio lumborum, &
dolores in his, san-
guinis eruptioné si-
gnificant.

144 Præcordij tensio
cum capitis grauita-
te ac surditate, & quę
ad hęc consequenter
diuexant, sanguinis
eruptionem indicãt.

145 Vndecimo die san
guinis stillicidia dif-
ficilia, tum aliàs, tum
si superstillauerint.

146 Qui in horroribꝰ
simul iudicatoriè ex
udarũt, postridie ve-
rò postquã inhorrue
rũt præter rationem
gilãt, eos sãguinẽ effusuros esse arbitror.

147 Quibus ab initio largæ ſanguinis eruptiones, rigor fluxionem ſiſtit.

Οἷσιν ἐξ ἀρχῆς αἱμοῤῥαγίαι λάβραι, ῥῖγος ἵστησι ῥύσιν.

148 Ex ſanguinis eruptione, rigores longi.

Ἐξ αἱμοῤῥαγίας, ῥίγεα μακρά.

149 Quibus capitis dolores, ac colli labores, & totius corporis impotentia quædam tremula, ſanguinis eruptiones ſoluunt. ſed è tempore ſic ſoluuntur.

Οἷσι κεφαλαλγίαι, καὶ τραχήλου πόνοι, καὶ ὅλου δέ τις ἀκράτεια τοῦ σώματος τρομώδης, αἱμοῤῥαγικὰ λύουσιν· ἀτὰρ καὶ χρόνῳ οὕτω λύονται.

150 Vrinæ quæ in his qui iuxta aures abſceſſus habent, citò & modicè cõcoquuntur, malæ ſunt. & perfrigerari hoc modo malum eſt.

Οὖρα τοῖσι παρ' ὦτα, ταχὺ καὶ ἐπ' ὀλίγον πεπαινόμενα φλαῦρα. καὶ τὸ καταψύχεσθαι ὧδε πονηρόν.

151 Subſoporati, morbo regio affecti, non valde ſentiẽtes, quibus ſingultus, his aluus erũpit, fortaſsis &

Τὰ ἀποκαρώδεα, ἰκτερώδεα, οὐ πάνυ αἰσθανόμενα, οἷσι λύγγες, κοιλίη καταῤῥήγνυται, ἴσως καὶ

...ἀπόστασις. οὗτοι ἐκ-
...λύονται. ἆρα τούτοι-
...ι καὶ τὰ παρὰ τὰ
...ωτα;

Τὰ ἐπισχημένα με-
τὰ ῥίγεος οὖρα, πονη-
ρὰ, ἄλλως τε καὶ προ
...καρωθέντα. τὰ πα-
ρ' οὖς, ἆρα τῶν τούτοισιν
...πίς;

Ἐκ στροφώδους ὑ-
πόστασις ἰλυώδης, ὑ-
πέλιος, κακή. ἆρα
...ἐκ τῶν ὑποχονδρίων
...ὀδυνᾶται; δοκέω δὲ, δε-
ξιόν. ἐκλύονται. ἆρα
...παρ' ὦτα τοιούτοι-
σιν ὀδυνώδεα ἐπ' ὀλί
γον; κοιλίη καταῤῥα-
γεῖσα τούτοισιν ἐν ἅπα
σιν ὀλέθριον.

Ἐν τοῖσιν ἀσώδεσιν
ἀγρυπνίῃσι, τὰ παρ' οὖς
μάλιστα.

ſuppreſſa eſt. hi ex-
oluuntur. num his
etiam abſceſſus iux-
ta aures fiunt?

152 Suppreſſæ cum ri
gore vrinæ, malæ,
tum alias, tum ſi an-
tea ſopor apprehen
derit. num iuxta au
res abſceſſus paroti-
des dictos, in his fo-
re ſpes eſt?

153 Ex torminoſo ſub
ſidentia limoſa, ſub-
liuida, mala eſt. num
ex præcordijs dolet?
puto dexterum. & ex
oluitur. num abſceſ-
ſus iuxta aures tali-
bus parum doloroſi?
aluus erumpens his
in omnib9 pernicio-
ſa eſt.

154 In anxioſis qui-
buſdam vigilijs, ab-
ſceſſus circa aures
maximé.

Ex voluulis graueolentibus, in febre acuta, pręcordijs sublimibus diutius pmanentibus, abscessus circa aures oborti occidũt.

Ἐπὶ εἰλεοῖσι δυσώ-δεσι, πυρετῷ ὀξεῖ, ὑπο-χονδρίῳ μετεώρῳ χρο-νιωτέρῳ, τὰ παρ' οὖς ἐπαρθέντα κτείνει.

Ex surditate leniter abscessus circa aures fiunt, tum aliàs, tũ si anxiosum quippiam succedat, & soporosis inter hos adhuc magis.

Ἐκ κωφώσιος ἐπιε-κῶς τὰ παρ' ὦτα, ἄλ-λως τε καὶ ἢν ἀσῶδέ τι ἐπιγίνηται, καὶ τοῖ-σι κωματώδεσιν ὑπο-τύφοισι μᾶλλον.

Abscessus iuxta aures leuiter sideratis mali sunt.

Τὰ παρ' ὦτα, φλα-ῦρα τοῖσι παραπληγι-κοῖσι.

Quæ cõuulsorio modo exacerbãtur, cum stuporis detentione, abscess⁹ iuxta aures producunt.

Τὰ σπασμώδη τρό-πον παροξυνόμενα κ-τόχως, τὰ παρ' οὖς αι-σθησι.

Cóuulsio, tremor, anxietas, cum stuporis detentione, paruos circa aures abscessus exacerbant.

Τὸ σπασμῶδες, τ-μῶδες, ἀσῶδες, κα-χως, μικρὰ παρ' οὖς ἐπ-παροξυνόμενα.

Ἆρά γε εἰσὶ τὰ πα-ρ' ὦτα κεφαλαλγικο

Num quibus abscessu sunt iuxta aures, capitis dolore affecti sunt

ἆρά γε καὶ ἐφιδρῶσι τὰ ἄνω, εἶτα καὶ κοιλίη καταῤῥήγνυται, καὶ ... κωματώδεες; ἆρά γε ... ὑδατώδεα οὖρα εἶναι ...μένα λευκοῖς, καὶ ποικίλως ἔκλευκα, δυσώδεα ποιέει τὰ πα... ὦς; ἆρά γε εἰσὶ τὰ τοιαῦτα οὖρα, στάσιες πυ...ναί; ἆρά γε καὶ γλῶσσα τούτοις λείη;

Οἷσι πνευματουμένοισιν ἐοῦσιν ἰκτεροὶ, ἢ πυρετοὶ ὀξέες μεθ' ὑποχονδρίων σκληρῶν κατέψυχθαι, εἰ τὰ παρ' ὦτα μεγάλα ἵστανται;

Τὰ κωματώδεα, ἀσώδεα, ἀπὸ χόνδρια ὀδυνώδεα, ἐμετώδεα σμικρὰ, ἐν τούτοισι τὰ

num & supernis partibus exudant? num insuper rigent quoq; aliquomodo, deinde & aluus erũpit, & soporosum quippiã habent? num & aquosę vrinę alba innatãtia habẽtes, & quę variè exalbidæ sunt, ac fœtidæ, abscessus iuxta aures faciunt? num quib⁹ tales vrinę, frequentes sanguinis è naribus stillæ profluũt? num & lingua his lęuis est?

165 Quibus magnum & frequentem spiritum habẽtibus, morbus regius, & febres acutæ cum præcordijs duris perfrigeratæ sunt, num his abscessus magni ad aures consistunt?

166 Soporosa, anxiosa, præcordia dolentia, vomitoria parua symptomata, in his absces

ſus iuxta aures oboriuntur: antea verò & ea quæ circa faciẽ fiunt.

παρ' οὖς ἐπανίστανται· πρόσθεν δὲ καὶ τὰ περὶ πρόσωπον.

161 Aluo nigra ſtercorea egerente, ſopor inſuper apparens, abſceſſum iuxta aures producit.

Κοιλίης μέλαινα κοπρώδεα διεῖσης, κῶμα ἐπιφανὲν τὸ παρ' οὖς ἀνίστησι.

162 Tuſsiculę quę ſunt cum ſputatione, abſceſſum circa aurem ſubmouent.

Βήχια μετὰ πτυελισμοῦ ὄντα, τὸ παρ' οὖς ἀπαλλάσσει.

163 In capitis dolore ſopor & ſurditas circa aurem abſceſſum aliquem eructat.

Ἐν κεφαλαλγίῃ κῶμα καὶ κώφωσις παρ' οὖς τι ἐξεργάζεται.

164 Præcordij diſtẽtio cum ſopore anxioſo ac capitis dolore abſceſſus circa aurem attollit.

Ὑποχονδρίου σύντασις μετὰ κώματος ἀσώδους καὶ κεφαλαλγίης, τὰ παρ' οὖς ἐπαίρει.

Τὰ ἐπώδυνα παρ' οὖς ἀκρίτως καταμωλυνθέντα, φλαῦρα.

165 Doloroſi auriũ abſceſſus, citra iudicationem diſsipati, mali ſunt.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΡΡΗΤΙΚΟΝ Β.

Τῶν ἰητρῶν προρρήσιες ἀπαγγέλλονται συχναί τε καὶ καλαί, καὶ θαυμασταί· οἵας ἐγὼ μὲν οὔτ᾽ αὐτὸς προεῖπον, οὔτ᾽ ἄλλου τευ ἤκουσα προλέγοντος. εἰσὶ δ᾽ αὐτέων, αἱ μὲν τοιαίδε· ἄνθρωπον δοκέειν ὀλέθριον εἶναι καὶ τῷ ἰητρῷ τῷ μελεδαίνοντι αὐτέου, καὶ τοῖσιν ἄλλοισιν· ἐπεισιόντα δὲ ἰητρὸν ἕτερον εἰπεῖν, ὅτι ὁ μὲν ἄνθρωπος οὐκ ἀπολεῖται, ὀφθαλμῶν δὲ τυφλὸς ἔσται. καὶ παρ᾽ ἕτερον δοκέοντα παγκάκως ἔχειν, ἐσελθόντα προειπεῖν, τὸν μὲν ἄνθρωπον

HIPPOCRATIS PRAEDICTION. Lib. II.

Medicorum prædictiones narrantur multæ & variæ, & admirãdæ, quales ego quidẽ neq; ipse prædixi, neq; alium aliquẽ prædicere audiui. Sunt autem aliquæ ex ipsis huiuscemodi: Hominẽ perniciosè affectũ esse, & medico ipsum curanti, & alijs videri: verùm medicum alterum superuenisse ac dixisse, Non peribit hic homo, verùm cæcus euadet. Item ad aliũ qui omnino malè habere videbatur, ingressum prædixisse, hominem quidem

euasurum esse, verũ manum claudam habiturum. & ad alium quendam qui similiter superstes fore nõ putabatur, dixisse, ipsum quidem sanũ fore, verùm pedum digitos nigrefactos putrefactione corrumpendos esse. Et aliæ huiuscemod prædictiones in tali prædictionis specie dicuntur.

ἀναστήσεσθαι, χεῖρα δὲ χωλὴν ἕξειν. καὶ ἄλλῳ τῷ δοκέοντι οὐ περιέσεσθαι, εἰπεῖν, αὐτὸν μὲν ὑγιέα ἔσεσθαι, τῶν δὲ πο-δῶν τοὺς δακτύλους με-λανθέντας, ἀποσαπή-σεσθαι. καὶ τἄλλα τοιου-τότροπα προῤῥήματα λέγεται ἐν τοιουτέῳ τῷ εἴδει.

2 Alius autem prædictionis modus est, ementibus ac negociationes tractantibus prædicere, alijs mortem, alijs insaniam, alijs alios morbos: & ad hęc omnia etiam ea quę prioribus temporibus facta sunt prædicere, ac omnia vera narrare.

Ετερος δὲ τρόπος προῤῥήσιος ὠνεομένοισί τε καὶ διαπρηγματο-μένοισι προειπεῖν· τοῖσι μὲν θανάτους, τοῖσι δὲ μανίας, τοῖσι δὲ ἄλλας νόσους. ἐπὶ πᾶσι τούτοισί τε καὶ τοῖσι προτέροισι χρόνοισι, προφητίζειν, καὶ πάντα ἀληθεύειν.

Ἄλλο δὲ σχῆμα προῤῥήσεων ὧδε λέγεται, τῶν

3 Aliaporrò adhuc forma prædictionũ est,

λητὰς γινώσκειν, καὶ
τῶν νούσων εἵνεκα γυ
ναζομένους τε καὶ
ταλαιπωρέοντας, ἢν
ἢ τοῦ σιτίου ἀπολί-
πωσιν, ἢ ἑτεροῖόν τι
φάγωσιν, ἢ ποτῷ πλέ
ονι χρήσωνται, ἢ τοῦ πε
ριπάτου ἀπολίπωσιν,
ἀφροδισίων τι προσή-
ψωσι. τούτων πάντων οὐ
λανθάνει, οὐδ' εἰ
μικρόν τι εἴη ἀπειθή
σας ὥνθρωπος, οὕτως
ἀκριβοῦσθαι.

Οὗτοι πάντες οἱ τρό
ποι λέγονται τῶν προρ
ρησίων. ἐγὼ δὲ τοιαῦτα
μὲν οὐ μαντεύσομαι· 4
σημεῖα δὲ γράψω, οἷσι
χρὴ τεκμαίρεσθαι τούς
ὑγιέας ἐσομένους
τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοὺς
ἀποθανουμένους· τοὺς
ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἢ ἐν
πολλῷ ὑγιέας ἐσομέ-

athletas & eos q̃ mor
borũ cauſa exercẽtur
ac ſe fatigant cogno
ſcere, ſi quid aut cir-
ca cibũ deliquerint,
aut alteratum quip-
piam ederint, aut po
tu vberiore vſi fue-
rint, aut deambula-
tionem intermiſe-
rint, aut res venere-
as quaſdam exercue
rint. Horum omniũ
nihil illos latet, adeò
vt etiã minima quę-
que, in quibus nõ pa
ruerit homo, exactè
cognoſcant.

4 Hi omnes prædi-
ctionũ modi eſſe fe-
runtur. Ego verò ta-
lia quidem non vati
cinabor, verũ ſigna
ſcribam ex quibus &
ſanos futuros homi-
nes, & morituros cõ
ctare oportet: & tum breui tẽpore, tũ lon-

giore, sanos futuros, aut perituros. Scriptũ est autem à me & de abscessibus, quomodo singulos considerare conueniat. Arbitror autem & eos qui de claudicationibus prædixerunt, aliísque eiusmodi, confirmato iam morbo prædixisse, & quum iam manifestũ esset, quòd abscessus non esset recursurus, si modo intelligentiam habuerunt: multò sanè magis quàm priusquam abscessus fieri inciperet.

Spero item & alia prædixisse magis humano more q̃ refertur, quæ videlicet ementibus & negociatione tractantibus prædixisse dicũtur mortes, & morbos, & insanias.

νους, ἢ ἀπολλυμένους. γέγραπται δέ μοι καὶ περὶ ἀποστασίων, ὡς χρὴ ἐπισκέπτεσθαι ἑκά στας. δοκέω δὲ καὶ τοὺ προειπόντας περὶ τ τῶν χωλωσίων, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιουτέων ἤδη ἀποστηριζομένου τοῦ νοσήματος προειπεῖν, καὶ δήλου ἐόντος, ὅτι οὐ παλινδρομήσει ἡ ἀπόστασις, εἴπερ νόον εἶχον· πολ μᾶλλον ἢ πρὶν ἄρχεσθαι τὴν ἀπόστασιν γ νομένην.

Ἐλπίζω δὲ καὶ τἆλ λα προερρηθῆναι, θανάτους τε καὶ νοσήματα καὶ μανίας

ταῦτα δέ μοι δοκέει τοιαῦτα γίνεσθαι, καὶ οὐδέν τι δοκέει χαλεπὰ εἶναι προειπεῖν τῷ βουλομένῳ τὰ τοιάδε διαγωνίζεσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ὑδέρους τε καὶ φθινώδεας τίς οὐκ ἂν γνοίη· ἔπειτα τοὺς παραφρονήσαντας ἐστὶ μὴ πολὺ λανθάνειν, εἴ τις εἰδείη οἷσι τὸ νόσημα τοῦτο ἢ ξυγγενές ἐστιν, ἢ πρόσθεν ποτ' ἐμάνησαν. εἰ γὰρ οὗτοι οἱ ἄνθρωποι οἰνόφλυγές εἰσιν, ἢ κρεωφαγέουσιν, ἢ ἀγρυπνέουσιν, ἢ τῷ ψύχει ἢ τῷ θάλπει ἀλογίστως ὁμιλοῦσιν, πολλαὶ ἐλπίδες ἐκ τουτέων τῶν διαιτημάτων παραφρονῆσαι αὐτούς.

atque hæc mihi videntur talia facta esse, & nulla mihi videtur esse difficultas prędicendi, si quis circa talia studium ac curam adhibere velit. Primùm etenim aqua inter cutem laborantes & tabidos quis non cognouerit? Deinde delìraturi non diu latere possunt, si quis nouerit quibus his morb⁹ cognatus est, aut prius aliquando insaniuerunt. Si enim hi homines ebriosi fuerint, aut carnes vorauerint, aut vigilauerint, aut in frigore aut calore incõsideratè versati fuerint, mult⁹ timor est ex tali victus ratione, ipsos deliraturos esse.

Et eos qui hæmorrhoidas habent, si quis hyeme multo potu vti viderit, & bono colore præditos, de his prædicere licet: quòd ad ver multa spes sit sanguinis eruptionis, vt & decolores & aquatici sub æstatem fiāt. verùm omnia hæc addiscere ac prędicere oportet, si quis in talibus studijs palmā ferre expetat. Licet enim ex scriptis prædicere & mortem, & insaniam, & bonam habitudinem. Possem autem referre & alia multa huiusmodi, sed quæ facillima cōgnitu sunt visum est mihi scribere. Consulo autem vt quàm prudentissimè agant, tum in reliqua arte,

τούς τε τὰς αἱμοῤῥοΐδας ἔχοντας, εἴ τις ὁρώη τοῦ χειμῶνος πολυποτέοντάς τε καὶ εὐχρόους ἐόντας, ἔστι προειπεῖν ἀμφὶ τούτων· ἐς τὸ ἔαρ καταῤῥαγῆναι τὸ αἷμα πολλαὶ ἐλπίδες, ὥστε ἀχρόους τε καὶ ὑδαλέους ἀπὸ τὴν θερείην τούτους εἶναι. ἀλλὰ χρὴ προλέγειν καταμανθάνοντα πάντα ταῦτα, ὅστις τῶν τοιουτέων ἐπιθυμέει ἀγωνισμάτων· ἔστι γὰρ ἐκ τῶν γεγραμμένων προειπεῖν καὶ θάνατον, καὶ μανίην, καὶ εὐεξίην. εἴποιμι δ᾽ αὖ καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τὰ εὐγνωστότατα ἔδοξέ μοι γράψαι. συμβουλεύω δὲ ὡς σωφρονεστάτους εἶναι, καὶ ἐν τῇ ἄλ-

ἡ τέχνη, καὶ ἐν τοῖσι
οιούτοισι προῤῥήμα-
, γνόντας ὅτι ἐπιτυ-
ὼν μὲν ἄν τις τοῦ
ορῤῥήματος, θαυμα-
ίη ὑπὸ τοῦ ξυνεόντος
λγέοντος· ἁμαρτὼν
ἄν τις, πρὸς τῷ μι-
εῖσθαι, τάχ' ἂν καὶ με-
μηνέναι δόξειεν.

tum in huiuſmodi prædictionib⁹, illius ꝓbè memores, quòd ſi cui ſucceſſerit prædictio, is apud ægrotum intelligétia præditum in admiratione fuerit: ſi verò quis aberrarit, ſupra hoc quòd odio habetur, fortaſſe etiam inſanire videbitur.

Ων δὴ ἕνεκα κελεύω,
φρόνως τὰ προῤῥή-
ματα ποιέεσθαι, καὶ τἄλ-
λα πάντα, καὶ ταῦτα·
ὕτε ἀκούω καὶ ὁρῶ,
τε κρίνοντας ὀρθῶς
ἀνθρώπους τὰ λε-
μενά τε καὶ ποιού-
μενα ἐν τῇ τέχνῃ, οὔ-
ἀπαγγέλλοντας.

7 Quapropter iubeo, vt tum alias omnes, tũ has prædictiones prudéter faciãt: quanquam ſanè & audiã & videam, neq; iudicare rectè homines ea quæ dicuntur ac fiunt in arte, neque narrare.

Ἀμφὶ δὲ τῶν γυμνα-
μένων καὶ ταλαι-
ρεόντων, τὰς μὲν ἀ-
κείας τὰς λεγομένας
λέγουσιν οἱ λέγον-

8 Cæterũ de his quę exercentur ac laboribus ſe fatigãt, eas aſſeuerationes quas afferũt hi qui ipſas aſſe

runt, neque esse puto, neq; si quis putat, ꝓhibeo. à nullo enim signo, neque bono, neq; malo, læduntur suspiciones, cui signo fide habita quis sciat, an rectè pronunciatũ sit, aut secus: alioqui per me licet, vt si quis velit credat: nõ enim ego impedimento sum. arbitror autem si quid veri ab ipsis dicitur, aut his qui de his qui exercétur, asseuerant, aut illis cui prius scripti sunt, primùm quidem hunc qui cognouit, ex signis con iectasse. Deinde verò ambiguè & humano more prædixisse: & simul eos qui id narrant, monstrosius quàm factum fuit re

τες. οὔτε δοκέω εἶναι, οὔτ' εἴτις δοκέει, κωλύω δοκέειν. ἀπὸ σημείου μὲν γὰρ οὐδενὸς βλάπτεται τὰ ὑπονοήματα, οὔτε καλοῦ, οὔτε κακοῦ, ᾧ χρὴ πιστεύσαντα εἰδέναι, εἴτε ὀρθῶς ἀπήγγελται, εἴτε οὔ. ἄλλως δὲ ἐκποιέει τῷ βουλομένῳ πιστεύειν· οὐ γὰρ ἐμποδὼν ἵσταμαι. δοκέω δὲ αὐτῶν εἴτι ἀληθὲς λέγεται, ἢ τῶν δὲ τῶν περὶ τοὺς γυμναζομένους, ἢ ἐκείνων τῶν πρότερον γεγραμμένων, πρῶτον μὲν τῶν σημείων τεκμήρασθαι τοῦτον γνόντα. ἔπειτα ἐνδοιαστά τε καὶ ἀνθρωπίνως προειπεῖν. ἅμα δὲ καὶ τοὺς ἀπαγγέλλοντας τερατωδεστέρους διηγεῖσθαι ἢ ὡς ἐγένοντο

αὶ οὐδ᾽ ἐν τῇσι νού-
σιν εὐπετὲς γινώ-
ειν τὰ ἁμαρτήματα·
ται κατάκεινταί γε
ἄνθρωποι, καὶ διαι-
μασιν ὀλιγοτρόφοι-
χρῶνται· ὥστε μὴ
μπολλὰ δεῖ ὁρᾶν
τὸ σκεπτόμενον τὸν
λεδαίνοντα. οἱ μὲν
πίνουσι μόνον, οἱ
πρὸς τῷ πίνειν, ἢ
ρόφημα, ἢ σιτίον βέλ-
τιον ἐπιφέρονται. ἀ-
νάγκη οὖν ἐν τῷ τοιού-
τῳ μὲν τῷ ποτῷ
πλεόνι χρησαμένους,
πνοωτέρους γίνε-
καὶ οὐρέοντας πλέον
γίνεσθαι· τοὺς δὲ τῷ
ροφήματι ἢ τῷ σιτίῳ
λεονάσαντας, διψᾶν
μᾶλλον, καὶ πυρεταί-
νειν. εἰ δέ τις ἀμφοτέ-
καὶ τῷ ποτῷ, καὶ τοῖ
τὰ σιτία ἀμέ-
ς χρήσαιτο, πρὸς

censere. Nam neque in morbis facilè est peccata cognoscere: etiam si decumbant homines, & victu parum nutriente vtantur. vt nō adeò multa intueri opus sit eū qui hæc cōsiderandi curā suscepit. Alij enim bibunt solùm, alij ad hoc quòd bibunt, aut sorbitionem, aut cibum paucissimum assumunt. necesse igitur est eos qui vberiore potu vsi sunt, magis difficulter spirare, & plus vrinæ eijcere: eos verò qui sorbitionem aut cibum auxerunt, magis & sitire, & febrire. Si verò quis vtrisque, & potu & cibo, immodicè vsus fuerit, ad hoc quòd

febrit, & difficulter spirat, etiam ventrẽ circuntentum & maiorem habebit.

Licet porrò & hęc, & alia omnia experimẽtis optimè explorare, quæ & habem⁹, & omnibus rectè vtimur. Primùm equidem & intelligẽtia, & oculis cognoscere facilè est hominem in eodem loco decũbentẽ, & exacta vict⁹ ratione vtẽtem, si nõ paruerit, aut obambulando, aut multa edendo. Deinde qui manibus contrectauit vẽtrem ac venas, minùs falli potest, q̃ qui non contrectauit. Et nares, in febrientibus quidem, & multa & bene significant: odores enim

τῷ πυρεταίνειν, καὶ
πνοεῖν, καὶ τὴν γαστ
έρα περιτεταμένην
καὶ μείζω ἔχειν.

Ἔξεστι δὲ καὶ ταῦ
πάντα καταβάσαι
ζειν κάλλιστα, καὶ τὰ ἄλ
τοῖσι δοκιμίοισι, εἰ
ἔχομέν τε καὶ χρέομ
θα οὖν πάντα. πρῶτ
μὲν γὰρ τῇ γνώμῃ
καὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσ
ἄνθρωπον κατακεί
νον ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ ἀ
κέως διαιτώμενον, ἐ
ὸν ἐστὶ γνῶναι, ἤν τι
παθήσῃ, ἢ περιοδοι
ρέοντα, καὶ πάμπολ
λα ἐσθίοντα. ἔπει
τῇσι χερσὶ ψαύσα
τα τῆς γαστρός τε καὶ
φλεβῶν, ἧσσόν ἐστιν ἐ
απατᾶσθαι, ἢ μὴ ψα
σαντα. αἵ τε ῥῖνες,
μὲν τοῖσι πυρεταίνο
σι, πολλά τε καὶ καλ
σημαίνουσιν· αἱ γὰρ ὀ

ι, μέγα διαφερουσιν.
δὲ τοῖσιν ἰσχύουσί τε
ὀρθῶς διαιτωμένοι
, οὐκ οἶδα τί ἂν χρὴ
μην οὐδ' ἐν τούτῳ
δοκιμίῳ. ἔπειτα
ὠσί, τῆς φωνῆς ἀ-
ύσαντα καὶ τοῦ πνεύ-
ατος, ἔστι διαγινώ-
εν, ἃ ἐν τοῖσιν ἰσχύου
οὐχ ὁμοίως ἐστὶ δῆ
, ἀλλ' οἵως πρόσθεν.
Ἢν τὰ ἤθεα τῶν νο
ημάτων τε καὶ τῶν
γεόντων ἐκμάθῃ ὁ
ρὸς, οὐ χρὴ προλέ-
ν οὐδέν· οὐ γὰρ ἂν
πνούστερος ἄνθρω-
γένοιτο, ἔτι πλανω
νης τῆς νόσου, καὶ πυ
ειεν ὀξυτέρῳ πυ-
καὶ ἡ γαστὴρ ἔπειτα
η. ὥστε διὰ ταῦτα,
κ ἀσφαλὲς προλέγειν
όσθεν, πρὶν ἂν κατά-
τιν λαβεῖν τὸ νόση

multum inter se differunt. At verò in sanis & recto victu vtētibus, haud scio quare vel in hoc experimento faciendo vti possim. Posteà audiē do, vocem & spiritū auribus cognoscere datur, quæ in sanis nō similiter sunt manifesta, sed qualiter etiam anteá.

Quòd si etiam mores morborum ac ægrotorū didicerit medicus, nō tamen quicquā prædicere oportet. Non enim difficiliùs spirabit homo, morbo adhuc errante, & febriet acutiore febre, & venter intentus erit. Quare propter hæc, non tutum est prædicere, priusquam statum accipiat morbus.

Verùm post hoc tempus, quicquid prẹter rationem acciderit, dicere oportet. manifesta verò sunt mala, quæ propter ægri inobediẽtiam fiunt. Nam & spirandi difficultates, & alia huiusmodi postridie se dabuntur, si ob peccatum fiât. Si igitur quis hanc iudicationem considerans dixerit, non delinquet.

Atque ego quidem hũc considerãdi modum nunc consulo, tum de his qui domi manent, tum de his qui exercẽtur, itémque de alijs omnibus qualia peccata committãt. at exactã illã narrantes rationem & audio, & derideo.

μα. μετὰ δὲ τοῦτον τὸν χρό-
νον, ὅ,τι ἂν παράλογον
γένηται, λέγειν χρή. δῆ-
λα δὲ τὰ διὰ τὴν ἀπει-
θείην γινόμενα κακά·
αἵ τε γὰρ δύσπνοιαι, κ
τἆλλα τοιαῦτα, τῇ ὑ-
στεραίῃ παύσεται, ἢ
δι' ἁμαρτάδα γένηται
ἣν οὖν τις ταύτην τὴ
κρίσιν προειδὼν λέγῃ
οὐχ ἁμαρτήσεται.

Ἐγὼ μὲν νῦν τόνδ
τὸν τρόπον ἐσηγέομ
τῶν ἐπισκεψίων, κα
περὶ τῶν οἴκοι μενόν
των, οἷα ἐξαμαρτάνο
σι, καὶ περὶ τῶν γ
μναζομένων τε κα
τῶν ἄλλων πάντων. τ
δ' ἀκριβείας κείνας
κλύω τε καὶ καταγελ
τῶν ἀπαγγελλόντων. σ
κρὰ μὲν γὰρ ἀπειθο
των τῶν ἀνθρώπων,

Quũ enim parũ inobediẽtes fuerint hom

...ὅπως ἂν ἐλέγ-
...μι.
...ἢ δ' ἐὰν μέζονα τὰ
...αρτήματα, ὅν τινα
...ρον ὑποσκέπτεσθαι
...ὶ, γράφω. χρὴ δὲ πρῶ
...μὲν τὸν ἄνθρωπον
...ὃ μέλλει τις γνῶσε-
...ι τὰ ἀπειθευμένα,
...σαι ἡμέρην ὅλην,
...ῳ, αὐτῷ τε χωρίῳ,
...ὶ τὴν αὐτὴν ὥρην,
...άλιστα τ' ἤμος ἥλιος
...σὶ καταλάμπει· τὸ-
...ν γὰρ τὸν χρόνον ὑ-
...κεκενωμένος ἂν εἴη.
...ὶ νῆστις ἂν ἔτι ὢν, καὶ
...ταλαιπωρικῶς οὐ-
...ν, πλὴν τῶν ὀρθρι-
...ν περιπάτων, ἐν οἷς
...ιστα ἀπειθεῖ, ἤν γε
...ανεγερθεὶς ὥνθρω-
...ος ἐς τὴν περίοδον καὶ
...ρεσῇ. ὥστε ἀνάγκη τὸν
...καίως διαιτώμενον

nes, haud ſcio quomodo id deprehēdere poſsim.

13 Si verò maiora fuerint pecata, quē in modū cōſiderare oporteat, ſcribā. Oportet autē primùm hominem, in quo quis per inobedientiā admiſſa cognoſcere volet, per totū diem intueri, & in eodem loco, & eadem hora, ſole præſertim recens orto. hoc enim tēpore ſubeuacuatus fuerit, & adhuc ieiunus eſt, & nullo labore fatigat⁹ eſt, præterquā matutinis deambulationibus, in quib⁹ minimè inobediens eſt, ſi ſanè vbi de sōno ſurrexit homo, ad deambulandum prodierit. Quare neceſſe eſt eum qui iuſta victus ratione vtitur,

hac hora maximè æqualiter habere, & colorís, & totius corporis constitutionem. Quapropter & is qui huius considerationis curam gerit, acutissimus fuerit, & mẽte, & oculis, eo tempore.

14 Contemplari prætereà oportet hominis mẽtem, & mores, & corporis vires. alij enim alia facili⁹ aut difficiliùs imperata faciunt. Primùm igitur is cui inedia imperata est, si plura comederit & biberit, ꝑ hæc manifest⁹ fiet, & tumidius corpus ipsius apparebit, & plenius ac coloratius erit, si non excrementa alui malè ipsi processerint. Erit itẽ ani

μάλιστα ταύτην τὴν
ὥρην, ὁ μαλῶς ἔχειν τὴν
κατάστασιν τοῦ χρώμα
τός τε, καὶ τοῦ ξύμπαντος
σώματος. διὸ καὶ ὁ ἐπι-
μελούμενος, ὀξύτατος
τ' ἂν εἴη, καὶ τὸν νόον
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὑπὲ
ῥ τοῦτον τὸν χρόνον.

Ενθυμέεσθαι δὲ χρὴ κ
τοῦ ἀνθρώπου τὴν γνώ
μην, καὶ τοὺς τρόπους, τοῦ σώ
ματος τὴν δύναμιν· ἄλ
λοι γὰρ ἄλλα ῥηΐδίως
ἐπιτελοῦσι τῶν προσ
ταττομένων, καὶ χαλ
επῶς. πρῶτον μὲν οὖ
ὁ λιμαγχεόμενος, ἐ
πλείονα φάγῃ τε καὶ
πίῃ, τούτοισι δῆλος ἔ
σται, καὶ ὀγκηρότερο
αὐτοῦ τὸ σῶμα φαν
ῇ, καὶ λιπαρώτερον, κ
εὐχρούστερον ἔσται, ἢ μ
κακῶς διακεχωρήκ
τὰ ἀπὸ τῆς γαστρὸς α
τῷ. ἔσται δὲ καὶ ἐνθυμ

...ρος ἐν τῇ, ταλαιπω-
...η. σκεπτέον δὲ καὶ ἢν
... ὀρυγγαίνῃ, ἢ ὑπὸ φύ
...ης ἔχηται· ταῦτα γὰρ
...οσήκει γίνεσθαι τοῖ-
...ιν ὧδε διακειμένοισιν,
... ταύτῃ τῇ ἁμαρτά-
.... ἢν δὲ ἐσθίειν τε ἤδη
...αγκαζόμενος συ-
...χὰ, καὶ ταλαιπωρέειν
...χυρῶς, ἢ τὸ σιτίον μὴ
...αταφάγῃ, ἢ θωρη-
...χθῇ, ἢ μὴ περιελθῇ ἀ-
πὸ τοῦ δείπνου συχνοῦ.
... δ᾽ ὑποσκέπτεσθαι. τὸ
...ὲν δεῖπνον εἰ μὴ κα-
ταφάγοι, περιπατῆσαι
δὲ τὰ μεμαθηκότα, ἥ-
διόν τε ἂν προσιδεῖν,
ὀξυτροφός τε καὶ ὀργα-
στικώτερος ἐν τοῖσι γυ-
μνασίοισιν. ὁ δ᾽ ἀπὸ τού-
του, σμικρότροφός τε καὶ
ξυνεστηκὼς μάλιστ᾽ ἂν
τούτῳ, χώροιτο. ἢν δὲ τὸ δεῖ-
πνον καταφαγὼν μὴ

mosior ad ferendum
laborem. Cõsideran
dum etiam an ructũ
edat, aut à flatib⁹ vr
geatur. hæc enim fie
ri solẽt his qui ita af-
fecti sunt ꝓpter hoc
peccatum. Si verò dũ
edere multa cogitur,
& fortiter laborare,
aut cibum imperatũ
nõ ederit, aut ebrius
fact⁹ fuerit, aut à cœ
na larga non obam-
bulauerit, hoc modo
explorare oportet. Si
quidem cœnam non
ederit, solito autem
more deambulaue-
rit, iucũdiorem aspe
ctum præ se feret, &
vegetior ac opero-
sior in exercitijs erit.
Verũ alui egestio mo
dica & compacta ma
ximè in hoc fuerit.

Si verò cœna sumpta non deambulauerit,

ructum vtique edet, & flatuosus fuerit, & plenitudo nõ minor apparebit, & inter laborandum magis q̃ anteà sudabit, & difficulter spirabit, ac grauis erit: & transitus alui, maiores, ac minus viscosi his fuerint. quòd si neq; cibum cõsumpserit, neque deambulauerit, pigrior vtique fuerit ac tumidior. Si verò ebrius factus fuerit, sudabit magis quàm anteà, & difficulter spirabit, & ipse seipso grauior erit ac humidior. Sed & lętior erit, si non caput ipsi affligatur. Quòd si vxore semel vsus fuerit, vegetior vtique erit, & magis solutus. Si verò sæpius

περιπατήσῃ, ἐρυγγάνοιτ' ἄν, καὶ φυσώδης εἴη, καὶ πλῆθος οὐκ ἔλασσον φαίνοιτο, καὶ ἱδρώσοι ἂν μᾶλλον ἢ πρόσθεν ἐν τῇ ταλαιπωρίῃ, καὶ δύσπνοος ἂν εἴη, καὶ βαρύς· αἵ τε διέξοδοι τῆς κοιλίης, μέζονές τε καὶ ἧσσον γλίσχραι τουτέων γίνοιντ' ἄν. εἰ δὲ μήτε τὸ σιτίον καταναλώσειε, μήτε περιπατήσειε, νωθρότερος ἂν εἴη καὶ ὀγκωδέστερος. εἰ δὲ μεθυσθείη, ἱδρώῃ τ' ἂν μᾶλλον ἢ πρόσθεν, καὶ δύσπνοος ἂν εἴη, καὶ βαρύτερος αὐτὸς ἑωυτοῦ, καὶ ὑγρότερος. εἴη δ' ἂν καὶ εὐθυμότερος, ἢν μή τι αὐτῷ ἡ κεφαλὴ αἰτιῷτο. Γυναικὶ δὲ χρησάμενος ἅπαξ, ὀξύτερος τ' ἂν εἴη καὶ λελυμένος μᾶλλον. εἰ δὲ πλειστάκις διαπρύ-

…κυτο, σκληρότερος ἂν γένοιτο, καὶ αὐχμηρόν τι ἔχων, καὶ ἀχρούστερός τε καὶ κοπιώδης μᾶλλον.

Ἀποπάτους δὲ χρὴ διαχωρέειν τοῖσι ταλαιπωρέουσιν, ἐς ἂν ὀλιγοσιτέωσί τε καὶ ὀλιγοποτέωσι, σμικρούς τε καὶ σκληρούς· ἢν ἢ πᾶσαν ἡμέρην. ἢν δὲ καὶ διὰ τρίτης, ἢ τετάρτης, ἢ διὰ πλέονος χρόνου διαχωρέῃ, κίνδυνος ἢ πυρετὸν, ἢ διάῤῥοιην ἐπιλαβεῖν. ὅσα δὲ ὑγρότερά ἐστι τῶν διαχωρημάτων, ἢ ὥστε ἐκτυποῦσθαι ἐν τῇ διεξόδῳ, ταῦτα δὴ πάντα τοῖσι κακίω. τοῖσι δὲ συχνὰ ἐσθίουσιν ἤδη,

rẽ peregerit, durior euadet, & squallorẽ quendam habebit, & decoloratior ac magis lassatus erit.

16 Porrò egestiones alui procedere oportet his qui laboribus exercentur, quandiu parum ederint, ac parum potauerint, modicas & duras, atque hoc quotidie. Si verò tertio quoq; die, aut quarto, aut ex longiore interuallo prodierint, periculum est aut febri, aut alui profluuio corripiendos esse. Quæcũque verò egestiones liquidiores sunt, quàm vt in transitu conformentur, hæ sanè omnes peiores sunt. At verò his qui multum edunt,

&multum laborant, egeſtionis tranſitum mollem oportet eſſe ſiccum, & copiam ci borum ingeſtorum pro ratione laboris. Procedunt autem ab æquali ciborũ copia, his quidem qui mini mum laborant, pluri mę egeſtiones: hisve rò qui plurimũ labo rant, modicæ, ſi ſani fuerint, & iuſta vict⁹ ratione vtantur. Nã ad hæc coniecturam facere oportet. Liqui diores autẽ egeſtio- nes, & ſine febribus orientes, & quæ ſepti ma die aut citi⁹ iudi cãtur, cõmodæ ſunt, ſi ſemel vna vice om nes fiant & nõ reuer tantur. Si verò inſup febrierint homines, aut alui ꝓfluuia redierint, ſi lõga fuerint, pe

καὶ πολλὰ ταλαιπω- ρέουσι, τὴν διέξοδον χρὴ μαλθακὴν ἐοῦσαν, ξηρὴν εἶναι, πλῆθος τῶν τε εἰσιόντων κατὰ λόγον τῆς ταλαιπωρίης. δια χωρέει δὲ ἀπὸ τῶν ἴσων σιτίων, τοῖσι μὲν ἐλά- χιστα ταλαιπωρέουσι, πλεῖστα· τοῖσι δὲ ταλαι πωρέουσι πλεῖστα, σμι κρὸν, ἢν ὑγιαίνωσί τε καὶ δικαίως διαιτῶνται. ἀλλὰ πρός ταῦτα συμ βάλλεσθαι. αἱ δὲ ὑγρότε ραι τῶν διαχωρήσεων καὶ ἄτερ πυρετῶν γι νόμεναι, καὶ ἑβδομαῖαι, καὶ θᾶσσον κρινόμεναι, λυσιτελέες ἐς ἅπαξ πᾶ σαι γινόμεναι, καὶ μὴ ὑποστρέφουσαι. εἰ δ' ἐπι πυρεταίνοιεν οἱ ἄν- θρωποι, ἢ ὑποστρέφοιεν αἱ διάῤῥοιαι εἰ μακραὶ γίγνοιντο, πάντως πο

ηραὶ, εἴτε χολώδεες ἔωσιν, εἴτε φλεγματώδεες, εἴτε ὠμαὶ· καὶ διαιτημάτων τε ἰδίων προσδέονται ἕκασται, καὶ φαρμακευσίων ἄλλαι ἄλλων.

nitus mala sunt, siue biliosa fuerint, siue pituitosa, siue cruda: & victus ratione propria, singula opus habent, itémque medicamentis alia alijs.

Οὖρον δὲ χρὴ κατά γε τὸ τοῦ πινομένου πλῆθος διουρέεσθαι, καὶ ἴσον αἰεὶ, καὶ ἀθρόον ὡς μάλιστα, καὶ ῥοπῇ, ὀλίγον παχύτερον, ἢ οἷον ἐπόθη. εἰ δὲ εἴη ὑδατῶδές τε, καὶ πλεῖον τοῦ προστασσομένου πίνεσθαι, σημαίνει μὴ πείθεσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πλείονι ποτῷ χρῆσθαι, ἢ οὐ δύνασθαι ἀνατραφῆναι, ἔστ' ἂν τὰ τοιαῦτα ποιέῃ τὸ οὖρον. εἰ δὲ κατ' ὀλίγον στύξοι τὸ οὖρον, σημαίνει ἢ φαρμακευσίος δεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον,

Cæterùm vrinam iuxta potionis copiã meiere oportet, & semper æqualem, & quam maximè aceruatim, & momento paulo crassiorem, q̃ id quod in potu acceptũ fuit. Si verò fuerit aquosa, & copiosior q̃ pro eo quòd bibi imperatum est, significat hominem non obedire, sed copiosiore potu vti, aut non posse renutriri, quàm diu talia vrinam faciunt. Si verò paulatim stridat vrina, aut medicamẽtis hominẽ opus habere si

gnificat, aut qd morbi in vesica habere.

ἢ νόσημά τι τῆς περὶ κύστιν ἔχειν.

18 At sanguinē meiere, rarò quidem & sine febre ac dolore, nihil mali significat, sed lassitudinū solutio fit. Si verò sæpius meiat, & aliquid ex his accesserit, malū est. Verùm prędicere oportet, siue cum dolore meiatur, siue cū febre, fore vt insuper pus meiat, atque ita dolores quiescant.

Αἷμα δὲ οὐρῆσαι, ὀλιγάκις μὲν καὶ ἄτερ πυρετοῦ καὶ ὀδύνης, οὐδὲν κακὸν σημαίνει, ἀλλὰ κόπων λύσις γίνεται. εἰ δὲ πολλάκις οὐρέοι, ἤ τι τούτων προσγίνοιτο, δεινόν. ἀλλὰ προλέγειν ἤν τε ξὺν ὀδύνης οὐρέηται, ἤν τε ξὺν πυρετῷ, πύον ἐπιδιουρήσειν, καὶ οὕτω παύεσθαι τῶν ἀλγεόντων.

19 Crassa verò vrina albam subsidentiam habens, aut circa articulos dolorem aliquem, aut tumorem significat. Aliæ verò omnes subsidentiæ in vrinis eorum qui exercentur, à morbis circa vesicā fiunt: id quod ipsi manife-

Παχὺ δὲ οὖρον λευκὴν ὑπόστασιν ἔχον, σημαίνει ἢ περὶ τὰ ἄρθρα τινὰ ὀδύνην καὶ ἔπαρσιν. αἱ δ' ἄλλαι ὑποστάσεις αἱ ἐν τοῖσιν οὔροισι τῶν γυμναζομένων πᾶσαι ἀπὸ τῶν νοσημάτων γίνονται τῶν περὶ τὴν κύστιν. δῆλον δὲ ποιήσουσι.

...ὑω̃ ὀδωύνῃσί τε γὰρ
...οτονται, καὶ δυσα-
...πάλλακτοι. καὶ ταῦ-
...α γράφω περὶ τούτων,
...καὶ λέγω τοιαῦτα ἕτε
...ρα. ὧν δὲ δι' ἀκρίβειαν
...κατηγορέονται τῆς προρ
...ρήσεων, τοῖσι μὲν αὐ-
...τῶν αὐτὸς ξυνεγενό-
...μην, τῶν δὲ παισί τε
... μαθητῇσιν ἐλεσχη-
...νευσάμην, τῶν δὲ ξυγ
...γράμματα ἔλαβον. ὥς
... οὐ εἰδὼς οἷα ἕκα-
...ος αὐτῶν ἐφρόνει, καὶ
...τὰς ἀκριβείας οὐδα-
...μοῦ εὑρὼν, ἐπεχείρη-
...σα τάδε γράφειν.

Περὶ δὲ ὑδρώπων
...τε καὶ φθισίων, καὶ τῶν
...ποδαγρῶν, τῶν τε λαμ
...βανομένων ὑπὸ τῆς ἱε-
...ρῆς νόσου καλεομένης,
...τάδε λέγω, κατὰ μέν τι
...περὶ πάντων, τὸ αὐτό·
...τοὺς γὰρ ξυγγενέα σου-

stũ facient. Cũ doloribus enim erũt, & tales vt difficulter quis ab ipsis liberari possit. Atq; hæc quidem de his scribo, & huiusmodi alia dico. Cęterũ ex his qui exactã ac certã prædictionũ rationẽ prædicãt, cũ aliquibus ipse cõuersatus sum, cũ aliquorũ verò filijs ac discipulis rem cõtuli, quorũdã verò scripta accepi. quare quũ ꝓbè sciã qualiter quisque ipsorũ sentiat, & exactas certitudines nusquam cõpererim, hęc scribere aggressꝰ sũ.

20 Atverò de aqua inter cutẽ, & tabidis, & podagris, & his qui à morbo sacro appellato corripiuntur, hæc dico, ex aliqua quidem parte de omnibus idem. Nam qui hos morbos congeni-

tos habet, is ægrè ab ipſis liberari poteſt. Reliqua verò ſingulatim ſcribam de ſingulis.

21 Eum qui ab hydrope, ſiue aqua intercutem correptus eſt, & ſuperſtes eſſe volet, bonis viſceribus præditum eſſe oportet, ita vt natura ſe exerat, ſimúlq; facile cõcoquat, & bene ſpiret, ſitque ſine dolore, & totum corpus æqualiter tepidũ habeat, & non circa extremas partes colliquatum. Melius eſt auté vt tumores potius habeat in extremis partibus. Optimum verò eſt neutrum horum habere.

22 Nam molles ac graciles eſſe cõuenit extremas partes, itẽq; vẽtrẽ ad cõtactũ mollẽ. tu-
ſin-

τίων τῶν νοσημάτων ἐστιν εἰδέναι δυσαπάλλακτον ἐόντα. τὰ δὲ ἄλλα καθ' ἕκαστον γράψω.

Χρὴ δὲ τὸν ὑπὸ τοῦ ὕδρωπος ἐχόμενον, καὶ μέλλοντα περιέσεσθαι, εὔσπλαγχνόν τε εἶναι, καὶ ἀνατείνεσθαι καὶ φύσιν, ἅμα πέπτεσθαί τε εὐπετέως. εὔπνοόν τε ὄντα, ἀνώδυνον εἶναι καὶ χλιαρὸν ὁμαλῶς πάν τὸ σῶμα ἔχειν, καὶ μὴ περιτετηκὸς περὶ τὰ ἔσχατα. κρέσσον δὲ ἐπάρματα μᾶλλον ἔχειν ἐν τοῖσιν ἀκρωτηρίοισιν ἄριστον δὲ μηδὲ ἑτέρου τούτων· ἀλλὰ μαλακά τε χρὴ καὶ ἰσχνὰ εἶναι τὰ ἀκρωτήρια, καὶ τὴν γαστέρα μαλθακὴν εἶναι, ψαυομένην. εὐχ-

μὴ προσεῖναι, μη-
δίψαν, μηδὲ τὴν
ῶσσαν ἐπιξηραίνε
αι, ἔν τε τῷ ἄλλῳ
όνῳ, καὶ μετὰ τοὺς
νους· γίνεται γὰρ ταῦ
κάρτα. τὰ δὲ σι-
α ἡδέως δέχεσθαι, καὶ
θίοντα ἱκανὰ μὴ
νεῖσθαι. τὴν δὲ κοι-
ην, πρὸς μὲν τὰ φάρ
κα ὀξέην εἶναι· τὸν
ἄλλον χρόνον δια
ωρέειν μαλθακὸν
τετυπωμένον. τὸ δὲ
ρον φαίνεσθαι παρὰ
ὸν πρὸς τὰ ἐπιτη
ύματα, καὶ τῶν οἴ
ων τὰς μεταβολάς.
ὴν δὲ ταλαιπωρίην
πετῶς φέρειν, καὶ
κοπον εἶναι. ἄριστον
οὕτω πάντα διακεῖ
θαι τὸν ἄνθρωπον, καὶ
σφαλέστατ' ἂν γίνοι

ſim verò adeſſe non oportet, neque ſitim, neque linguam reſiccari, tum reliquo tẽpore, tum poſt ſomnos, quando hæc valde fieri ſolent. At cibos libẽter accipere oportet, & vbi multũ ſatis comedit, non affligi. Aluum verò ad medicamenta quidẽ celerem habere: reliquo autem tempore egerere recrementũ molle efformatum. Vrinam autem apparere cõuenit pro ſtudiorum ratione, & vinorũ mutatione trãſeuntem. Laborem verò ferre oportet facile, & laſsitudinis expertem eſſe. at optimum quidem eſt hominem ita per omnia diſpoſitum eſſe, & ſic ſecuriſsimè ſanus fieri poterit. Sin

minus, plurima ex
his habeat: nam ſpes
erit vt superſtes eua-
dat. Qui verò nihil
horum habuerit, ſed
contraria, eum deſpe
ratum eſſe ſcito: qui
autem pauca horum
habuerit, quæ bona
eſſe dixi, ſi hydrope
laborãti adſint, huic
exiguæ ſpes reſtant.
23) Cui verò multũ ſan
guinis ſurſum ac de-
orſum eruperit, & fe
bris inſuper acceſſe-
rit, eum multa aqua
repletũ iri timor eſt,
atque hic hydrops
breuiſsimi temporis
eſt, & ex quo pauciſsi
mi euadunt. Verùm
de hoc alteri prius ſi-
gnificare oportet. at
quibus magni tumo
res facti emarceſcũt,
ac rurſus attollũtur, hi magis conualeſcũ

τὸ ὑγιής. εἰ δὲ μή, ὡς
πλεῖσα τούτων ἐχέτω·
ἐν ἐλπίσι γὰρ ἔσαι περι
γενέσθαι. ὃς δ' αὖ μηδὲ
τούτων ἔχῃ, ἀλλὰ τὰ
ἐναντία, ἀνέλπισον
ἐόντα εἰδέναι. ὃς δ' αὖ
τούτων ὀλίγα ἔχῃ, ἃ
φημὶ χρηστὰ εἶναι, τῷ
ὑδρωπιῶντι προσόν
τα, ὀλίγαι αἱ ἐλπίδες αὐ
τῷ. ᾧ δ' αὖ αἱμοῤῥαγ
γίῃ πολλὸν ἄνω καὶ κά
τω, πυρετὸς ἐπιγίνηται
ὕδατος ἐμπλησθῆναι
πολλαὶ αἱ ἐλπίδες τῶν
καὶ τῶν ὑδρώπων οὗτος ὀ
λιγοχρονιώτατός ἐστι κα
ἐν τοῖσιν ἀφυκτοτάτοι
σιν. ἄλλῳ δὲ προσημα
νέειν περὶ τούτου. οἷσι δ
οἰδήματα μεγάλα γ
νόμενα καταμαραίν
ται, καὶ αὖθις ἐπαί
ρεται, οὗτοι δὲ μᾶλ
λον περιγίνονται τῶν

ῖ τῶν αἱμάτων τῆς ἀ-
κεῤῥήξιος ἐμπιπλα-
μένων. ἐξαπατέουσι δὲ
ὧν ἀλγέοντας οὗτοι
οἱ ὕδρωπες, ὥστε ποι-
οῦσιν αὐτοὺς ἀπιόντας
τοῖσιν ἰητροῖσιν ἀπόλ
λυσθαι.

Περὶ δὲ τῶν φθινόν
των, κατὰ μὲν τὸ πτύε-
σον καὶ τὴν βῆχα, ταῦ-
τα λέγω, ἅπερ περὶ τῶν
ἐμπυων ἔγραφον. χρὴ
γὰρ τὸ πτύελον τῷ μέλ
λοντι καλῶς ἀπαλλάσ-
σειν, εὐπετέως τε ἀνα
βήσσεσθαι, καὶ εἶναι λευ-
κὸν, καὶ ὁμαλὸν, καὶ ὁμό-
χροον, καὶ ἀφλέγμαν
τον. τὸ δ' ἀπὸ τῆς κε-
φαλῆς καταῤῥέον, εἰς
τὰς ῥῖνας τρέπεσθαι. πυ
ρετὸν δὲ μὴ λαμβάνειν,
ὥστε τῶν δείπνων μὴ
κωλύεσθαι, μηδὲ διψῆν.
ἡ δὲ γαστὴρ ὑποχωρεί-
τω πᾶσαν ἡμέρην,

quàm illi qui ex sanguinis eruptione implentur. Verùm fallũt hi hydropes ipsos ægrotos, faciúntque vt ipsi à medicis discedant ac pereant.

24 De tabescentibus, quod ad sputũ ac tussim attinet, eadem dico quę de pectore suppuratis scripsi. Oportet enim eum qui probè liberari volet, facilè sputum per tussim reijcere, & id esse album, & æquale, & eiusdem coloris, & ab inflammatione alienum. Quod verò à capite deffluit, ad nares conuerti. febrem autem non inuadere, vt ne à cœnis prohibeatur, neque sitiat. Venter autem egerat quotidie

& id quod egerit sit durum: copia pro ratione ciborũ ingestorum. hominem verò quàm minimè tenuẽ esse oportet. Pectus autem laudare conuenit quadrangulum, & hirsutum. & os ipsius paruum sit, & robuste carnosum. Quicunque enim hæc omnia habuerit, maximè superstes erit: qui verò nihil horum habet, interitui proximus.

25 Quicunque verò pectore suppurati facti fuerint, dum iuuenes sunt, ex humorum illapsu, aut fistula, aut alio quopiam huiuscemodi, aut ex abscessus recursu, hi non euadunt, nisi valde multa boni signa ipsis accesserint. Pereunt autem homines hi

καὶ τὸ ὑποχωρέον ἔσω σκληρόν· πλῆθος δὲ κατὰ τὰ εἰσιόντα. τὸν δὲ ἄνθρωπον ὡς ἥκιστα λεπτὸν εἶναι. τὸ δὲ στῆθος ἐπαινεῖν χρὴ τετράγωνόν τε ἐόν, καὶ λάσιον. καὶ ὁ χόνδρος αὐτοῦ μικρὸς ἔσω, καὶ σεσαρκωμένος ἰσχυρῶς. ὅς τις μὲν γὰρ ταῦτα πάντα ἔχει, περιεστηκότατος γίνεται· ὃς δ' αὖ μηδὲν τούτων ἔχῃ, ὀλεθριώτατος. ὅσοι δ' αὖ ἔμπυοι γίνονται, νέοι ἐόντες ἐξ ἀποσκήψιος, ἢ σύριγγος, ἢ ἀπ' ἄλλου τινὸς τῶν τοιούτων, ἢ ἐκ παλινδρομίης ἀποστάσιος, οὐ περιγίνονται, ἢν μὴ πολλὰ κάρτα αὐτοῖσιν ἐπιγένηται τῶν ἀγαθῶν σημείων. ἀπόλλυνται δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι

ς τὸ φθινόπωρον. ἰσχυρῶς δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων νοσημάτων μακρῶν, ἐς τὴν ὥραν ταύτην τελευτῶσιν οἱ πλεῖστοι. τῶν δ' ἄλλων ἥκιστα περιγίνονται, αἵ τε παρθένοι, καὶ αἱ γυναῖκες, ᾗσιν ἀπολήψει ἐπιμηνίων ἡ φθίσις γένηται. εἰ δὲ μέλλοι τις περιέσεσθαι τῶν παρθένων, ἢ τῶν γυναικῶν, τῶν τε ἄλλων σημείων τῶν τε ἀγαθῶν δεῖ πολλὰ ἐπιγίνεσθαι, καὶ τὰ ἐπιμήνια λαμπρῶς τε καὶ καθαρῶς ἐπιφαίνεσθαι, ἢ οὐδεμία ἐλπίς.

ad autumnum. Sed & ex alijs morbis longis plerique ad hoc tempus maximè moriuntur. Cæterùm ex alijs minimè ſupſtites manent & virgines, & mulieres, quibus ex ſuppreſsis menſibus tabes oborta eſt. Si verò aliqua virgo, aut mulier euaſura eſt, & aliorũ ſignorum bonorum multa accedere oportet, & menſes ſplendidè ac purè apparere, aut nulla ſpes eſt.

26 Οἱ δὲ ἐκ τῶν αἱμάτων τῆς ἀναῤῥήξιος ἔμπυοι γινόμενοι τῶν τε ἀνδρῶν, καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ τῶν παρθένων, περιγίνονται μὲν οὐχ ἧσσον. τὰ δὲ σημεῖα χρὴ πάντα ἀναλογισάμενον τά τε περὶ τῶν ἐμ-

Qui verò ex ſanguinis eruptione, pectore ſuppurati fiunt, & viri, & mulieres, & virgines, non minus euadũt. verùm ſignis omnibus tum ſuppuratorum, tum tabeſcentiũ

collectis, & superstité futurum, & peritur ũ prædicere oportet. maximè verò euadũt ex sanguinis eruptione, hi quibus dolores sunt atrabiliarij, & in dorso & in pectore, & qui post eruptionem minus dolent. Nam & tusses non valde insuper accedunt, & febres pleræque perseuerant, sitim facilè ferentes. At reuersiones eruptionis sanguinis maximè fiunt his, si non abscessus succedant.

21 Optimi verò sunt abscessus sanguinolétissimi. Quibus auté in pectorib9 dolores insunt, & per tempus attenuantur, & tussiunt, ac difficulter spirant,

πύων καὶ τῶν φθινόντων, προλέγειν τόν τε περιεσόμενον καὶ τὸν ἀπολλύμενον. μάλιστα δὲ περιγίνονται ἐκ τῶν τοῦ αἵματος ἀναρρήξεων, οἷσιν αἱ ἀλγήματα ὑπάρχῃ μελαγχολικὰ, ἔν τε τῷ νώτῳ καὶ ἐν τῷ στήθει, καὶ μετὰ τὴν ἀναρρῆξιν ἀνωδυνώτεροι γίνονται· βῆχές τε οὐ κάρτα ἐπιγίνονται, καὶ πυρετοὶ οἱ πλεῖστοι διατελέουσιν ἐόντες, δίψαν εὐπετέως φέροντες. ὑποστροφαὶ δὲ τῆς ἀναρρήξιος μάλιστα γίνονται τούτοισιν, εἰ μὴ ἀποστάσιες ἐπιγένωνται.

Ἄρισται δὲ τῶν ἀποστασίων αἱ αἱματηρόταται. ὁκόσοισι δὲ ἐν τοῖσι στήθεσιν ἀλγήματα ἔνεσι, καὶ διὰ χρόνου λεπτύνονταί τε καὶ βήσσουσι, καὶ δύσπνοιαι γίνονται, οὐ-

πυρετῶν ἐπιλαμβα-
όντων, οὔτε ἐκπυημά-
ων ἐπιγινομένων, τοὺ-
ους ἐπανέρεσθαι, ὁκό-
χν βήσσωσί τε καὶ δύ-
σνοοι ἔωσι, εἰ καὶ ξυνε-
αμμένον τι, καὶ μικρὰν
δμὴν ἔχον ἐκβήσσωσι.
Περὶ δὲ ποδαγριῶν
ων τάδε. ὅσοι μὲν ἢ γέ-
οντες, ἢ περὶ τοῖσιν ἄρ-
θροισιν ἐπιπωρώμα-
α ἔχουσιν, ἢ ζόπον τα-
λαίπωρον ζῶσι, κοιλίας
ηρὰς ἔχοντες, οὗτοι μὲν
πάντες ἀδύνατοι ὑγιέες
ίνεσθαι ἀνθρωπίνῃ τέ-
χνῃ, ὅσον ἐγὼ οἶδα. ἰῶν-
ται μὲν τούτους, ἄριστα
μὲν δυσεντερίαι, ἢν ἐ-
πιγένωνται. ἀτὰρ καὶ ἄλ-
λαι ἐκτήσιες ὠφελέου-
τι κάρτα, αἱ ἐς τὰ κά-
τω χωρία ῥέπουσαι. ὅς
τις δὲ νέος ἐστὶ, καὶ ἀμ-
φὶ τοῖσιν ἄρθροισιν οὔ-
πω ἐπιπωρώματα ἔχει,

neq; febribus insuper corripiētibus, neq; suppurationibus succedētibus, eos interrogare oportet, quū tussiāt, & difficulter spirēt, an & cōpactū quiddā, & modicū odorē habēs tussiendo reijciāt.

De podagricis hæc dico: qui aut senes sunt, aut circa articulos callos tofaceos cōcretos habēt, aut ærūnose viuunt, aut siccā aluū habēt, hi omnes sani fieri nō possunt humana arte, quātū ego noui. Sanāt quidē hos optimè dysenteriæ, si successerint. Sed & aliæ eliquationes valde ꝓsunt, quæ ad infernos locos repunt. qui verò iuuenis est, & circa articulos nōdū tofaceos callos cōcretos habet,

& accuratè viuit, & laboris amans est, & aluum bonam habet ad obediendum pro studiorum ratione, hic sanè medicũ intelligentiam habẽtem nactus, sanus fieri poterit.

29 Ex his porrò qui à sacro morbo corripiũtur, difficillimè quidẽ liberantur hi quibus à puero contigit morbus, & simul ad virilem ætatem peruenit. Deinde hi quibus corpore in vigore ætatis constituto factus est, & fuerit à vigintiquinque annis, vsq; ad annum quadragesimum quintum. Post hos autem, quibus factus fuerit morbus, nullam significationẽ præbens ex qua corporis parte initium sumat. At quibus ex capite initiũ ca-

καὶ τὸν βίοτον ἐστὶν ἐπιμελής τε καὶ φιλόπονος, καὶ κοιλίας ἀγαθὰς ἔχων ὑπακούειν πρὸς τὰ ἐπιτηδεύματα, οὗτος δὴ ἰητροῦ γνώμην ἔχοντος ἐπιτυχών, ὑγιὴς ἂν γένοιτο.

Τῶν δ᾽ ἀπὸ τῆς ἱερῆς νόσου λαμβανομένων, χαλεπώτατοι μὲν ἐξίστασθαι, ὁκόσοισι δ᾽ ἂν ἀπὸ παιδὸς ξυμβήσηται, καὶ συνανδρωθῇ τὸ νόσημα. ἔπειτα δὲ ὅσοισιν ἂν γένηται ἐν ἀκμάζοντι τῷ σώματι τῆς ἡλικίης. εἴη δ᾽ ἂν ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτέων, ἐς πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἔτεα. μετὰ δὲ τούτους, ὅσοις ἂν γένηται τὸ νόσημα μηδὲν προσημαῖνον ὁκόθεν ἄρχεται τοῦ σώματος. οἷσι γὰρ ἀπὸ τῆς

κεφαλῆς δοκέει ἄρχεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ πλευροῦ, ἢ ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἢ ἀπὸ ποδὸς, εὐπετέστερα γίνεται. διαφέρει γὰρ καὶ ταῦτα· τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, τούτων χαλεπώτατα· ἔπειτα τὰ ἀπὸ τοῦ πλευροῦ. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν τε καὶ τῶν ποδῶν, μάλιστα οἷά τε ἐξυγιαίνεσθαι. ἐπιχειρέειν δὲ χρὴ τουτέοισι τὸν ἰητρὸν, εἰδότα τὸν τρόπον τῆς ἰήσιος, ἢν ἔωσιν οἱ ἄνθρωποι νέοι τε καὶ φιλόπονοι· πλὴν ὅσον αἱ φρένες τι κακὸν ἔχουσιν, ἢ εἴτις ἀπόπληκτος γένηται· αἱ μὲν γὰρ μελαγχολικαὶ αὗται ἐκστάσιες, οὐ λυσιτελέες. αἱ δὲ ἄλλαι, αἱ εἰς τὰ κάτω τετραμμέναι, πᾶσαι ἀγαθαί. ἄρισται δὲ καὶ ἐν-

pere videtur,aut à latere, aut à manu, aut pede,facilius curatur. Verùm differũt etiam hęc morbi genera. qui enim à capite initium ſumunt,ex his grauiſſimi ſunt: deinde qui à latere. Qui verò à manibus ac pedibus, maximè ſanari poſſunt. Cęterùm horum curam aggredi oportet medicum,qui medendi modum nouit, ſi homines fuerint iuuenes,& laboris amãtes,niſi mens mali aliqd habuerit,aut quis ſtupore attonito ſideratus fuerit. Nam hæ atrabiliariæ mentis emotiones, non ſunt conducibiles.Alij verò qui ad infernas partes conuertuntur abſceſſus,boni ſunt.Lõgè verò optimi &hîc sũt

qui ſunt ſanguinolentiſsimi. Quicunq; verò ſenes apprehẽdi incipiunt, maximè moriũtur. & ſi nõ pereãt, ſtatim celerriméq; , ꝑ ſe liberantur à medicis autem minimè opem ferunt.

ταῦθα πολλῷ, αἱ αἱματηρότατοι. ὁπόσοι δὲ γέροντες ἤρξαντο λαμβάνεσθαι, ἀποθνήσκουσί τε μάλιστα· καὶ ἢν μὴ ἀπόλωνται, τάχιστα ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. ὑπὸ δὲ τῶν ἰητρῶν ἥκιστ' ὠφελέονται.

70 At quibu ſpueris oculi repentè diſtorti fuerunt, aut maius quoddam malum perpeſsi sũt, aut tubercula ſub ceruicem obortaſunt, aut vocẽ graciliorem adepti ſunt, aut tuſſes ſiccæ diuturnę adhęrent, aut maioribus factis dolor ꝓcedit ad ventrem, & non exturbatur, aut in lateribus diſtortiones habent, aut venas craſsas circa vẽtrem varicoſas, aut omentum deſcendit, aut teſtis magnus fa-

Οἷσι δὴ τῶν παιδίων ἐξαπίνης οἱ ὀφθαλμοὶ διεστράφησαν, ἢ μεῖζόν τι κακὸν ἔπαθον, ἢ φύματα ὑπὸ τὸν αὐχένα ἐφύη, ἢ ἰσχνοφωνότεροι ἐγένοντο, ἢ βῆχες ξηραὶ χρόνιαι προσέχουσιν, ἢ ἐς τὴν γαστέρα μείζοσι γενομένοισιν ὀδύνη φοιτᾷ, καὶ οὐκ ἐκταράσσεται, ἢ ἐν τοῖσι πλευροῖσι διαστρέμματα ἔχουσιν, ἢ φλέβας παχέας περὶ τὴν γαστέρα κιρσώδεας, ἢ ἐπίπλοον καταβαίνει. ἢ ὄρχις μέγας γενο-

ν, ἢ χεὶρ λεπτὴ καὶ ρατὴς, ἢ ποὺς, ἢ ήμη ξύμπασα ἐχω-λώθη, ἄτερ προφά-σιος ἄλλης, τούτοισι πᾶσιν εἰδέναι ὅτι ἡ νόσος προεγένετο πρὸ τούτων ἁπάντων. καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι τῶν τρεφόντων τὰ παιδία, ρωτώμενοι ὁμολογή-ουσι· τοὺς δὲ καὶ λαν-θάνει, καὶ οὔ φασιν εἰδέναι τοιοῦτον οὐ-δὲν γενόμενον.

Τὸν δὲ περὶ τῶν ἑλ-κέων μέλλοντα γνώ-σεσθαι, ὅκως ἕκαστα τε-λευτήσει, πρῶτον μὲν χρὴ τὰ εἴδεα τῶν ἀνθρώ-πων ἐξεπίστασθαι, τά-τε ἀμείνω πρὸς τὰ ἕλ-κεα, καὶ τὰ κακίω. ἔπειτα τὰς ἡλικίας εἰ-δέναι, ὁποῖ ἧσιν ἕκα-στα τῶν ἑλκέων δυ-σαπάλλακτα γίνεται·

ctus eſt, aut manus tenuis & impotens, aut pes aut tibia tota clauda facta eſt, citra aliã cauſam: his omnibus morbum antea factum fuiſſe, ſcire oportet, præ his vniuerſis. Et plurimi qui pueros educant, ſi interrogentur, confitebuntur: quoſdam verò etiam res latet, negántque ſe ſcire quicquam tale factum eſſe.

31 Qui porrò de vlceribus cognoſcere volet, quomodo ſingula finient, eũ primùm hominum ſpecies perſcrutari oportet, tum eas quæ meliores ſunt ad vlcera, tum quæ deteriores. Deinde ætates noſſe, in quibus ſingula vlcera curatu difficilia exiſtũt.

Locos item in corporibus perſpectos habere, quantum alij ab alijs differunt. Sed & alia qualia in ſingulis accedunt, tum bona, tum mala, noſſe oportet. Si quis enim omnia hæc nouerit, is ſanè ſciet etiam quomodo ſingulorum euentus continget: qui verò non nouerit hæc, nõ noſſe poterit quales fines vlcerũ erunt. Species equidem bonę ſunt hæ, Leues, & commoderatæ, & bonis viſcerib⁹ præditę, & neq; valde carnoſę, neq; durę. iuxta colorẽ verò ſit species alba aut nigra, aut rubens: hæ enim omnes bonę ſunt, ſi puræ ſunt. Si verò pallidus color ammixt⁹ fuerit, aut color ipſe pallidus, aut liuidus fuerit,

τά τε χωρία ἐπεσκέ-
φθαι τὰ ἐν τοῖσι σώμα
σιν, ὅσον διαφέρει θά
τερα θατέρων· τά τ
ἄλλα ὁκοῖά τε ἐφ' ἑκά
στοισιν ἐπιγίνεται, ἀγ
θά τε καὶ κακὰ, εἰδέναι
εἰδὼς μὲν γὰρ ἄν τις
ταῦτα πάντα, εἰδείη ἂν
καὶ ὅκως ἕκαστα ἀπο-
βήσεται· μὴ εἰδὼς δ
ταῦτα, οὐκ ἂν εἰδείη ὅ-
κως αἱ τελευταὶ ἔσον
ται ἀμφὶ τῶν ἑλκέων.
εἴδεα μὲν γὰρ ἀγαθὰ
ἐστὶ τὰ τοιάδε, ἐλαφρὰ
καὶ ξύμμετρα, καὶ εὔ-
σπλαγχνα, καὶ μήτε
σαρκώδεα ἰσχυρῶς, μή
τε σκληρά· χρῶμα δὲ χρῶ
μα ἔστω λευκὸν, ἢ μέ-
λαν, ἢ ἐρυθρόν· ταῦτα
γὰρ πάντα ἀγαθὰ, ἄ-
κρητα ἐόντα. εἰ δ' εἴη
μιξόχλωρον, ἢ χλωρὸν
ἢ πελιδνὸν τὸ χρῶμα,

...κιον γίνεται. τὰ δὲ
...δεα ὅσα αὖ τοῖσι προ
...γεγραμμένοισι ταῦαν
...α πεφύκῃ, εἰδέναι
...ρῇ κακίω ἐόντα.
Περὶ δὲ ἡλικιῶν, φύ
...ματα μὲν ἔμπυα γίνε
...ται, καὶ τὰ χοιρώδεα
...ταῦτα πλεῖστα τῶν παι
...δίων ἴσχουσι, καὶ ῥᾷστα ἐξ
...αὐτέων ἀπαλλάσσει·
...τοῖσι δὲ γεραιτέροισι
...τε τῶν παιδίων, καὶ
...νεηνίσκοισι, φύεται μὲν
...ἐλάσσω, χαλεπώτερον
...δὲ ἐξ αὐτέων ἀπαλλάσ
...σουσι. τοῖσι δὲ ἀνδρά
...σι, τὰ μὲν τοιαῦτα φύ
...ματα οὐ κάρτα ἐπι-
...γίνεται· τὰ δὲ κηρία,
...δεινὰ, καὶ οἱ κρυπτοὶ καρ
...κίνοι οἱ ὑποβρύχιοι, καὶ
...οἱ ἐκ τῶν ἐπινυκτίδων
...ἕρπητες, ἐς ἂν ἑξήκον
...τα ἔτεα συχνῷ ὑποβ-
...βάλλωσι. τοῖσι δὲ γέ-
...ρουσι, τῶν μὲν τοιου-

peius est. Species verò quæ præscriptis contrariæ sunt, eas deteriores esse scito.

32 At verò quod ad ætates attinet, tubercula quidem suppurata fiunt, & strumosa hæc plurimos pueros occupāt, & facillimè ex ipsis liberantur: senioribus verò pueris & adolescentibus, minus quidem oriuntur, verùm difficilius ab ipsis liberantur. Viris autem talia quidem tubercula nō valde fiūt, verum ceria Græcis dicta, ad modum faui concreta, horrenda: & cancri occulti submersi, & ex pustulis nocturnis herpetes, donec sexaginta annos transmiserint. Senibus autē nihil talium

tuberculorũ accedit, verùm cancri & occulti, & summas partes occupantes, & commoriuntur.

33 Cæterũ ex locis, subalares difficiliores curatu sunt, & laterum mollitudines, ac femora. Nam & moræ in ipsis fiunt, & recidiuæ.

Ex articulis periculosissimi sunt magni digiti, & præsertim pedũ.

34 Quibus autem in obliqua linguæ parte vlcus fit diuturnum, in his dentes cõsiderare oportet, an quis iuxta illam vlceris partem acutior sit.

35 Vulnera magis letalia sunt, quæ in venas crassas, in collo ac inguinibus infligũtur: deinde quæ in cerebrum, & in hepar:

τοτρόπων φυμάτων οὐδὲν ἐπιγίνεται· οἱ δὲ καρκίνοι οἱ κρυπτοὶ, καὶ οἱ ἀκρόπαθοι γίνονται, καὶ ξυναποθνήσκουσι.

Τῶν δὲ χωρίων, μασχάλαι δυσιηκέστεραι, καὶ κενεῶνές τε καὶ μηροί· ἀποστάσιές τε γὰρ ἐν αὐτοῖσι γίνονται, καὶ ἀποστροφαί.

Τῶν δὲ περὶ ἄρθρα, ἐπικινδυνώτατοι οἱ μεγάλοι δάκτυλοι, καὶ μᾶλλον οἱ τῶν ποδῶν.

Οἷσι δὲ τῆς γλώττης ἐν τῷ πλαγίῳ ἕλκος γίνεται πολυχρόνιον, καταμαθεῖν τῶν ὀδόντων, ἤν τις ὀξὺς κατ' αὐτό.

Τὰ δὲ τρώματα, θανατωδέστερα μὲν τὰ ἐς τὰς φλέβας τὰς παχείας, τὰς ἐν τῷ τραχήλῳ τε καὶ τοῖς βουβῶσιν· ἔπειτα ἐς τὸν ἐγκέφαλον, καὶ ἐς τὸ ἧπαρ· ἔπει-

τα τὰ ἐς ἔντερον καὶ κύστιν. ἔστι δὲ ταῦτα πάντα ὀλέθρια ἐόντα ἰσχυρῶς, οὐχ οὕτως ἄφυκτα ὡς δοκέει· τά τε γὰρ χωρία ὀνόματα ἔχοντα ταῦτα, μέγα διαφόρει, καὶ οἱ αὐτοὶ τρόποι. πολὺ δὲ διαφέρει τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου τοῦ σώματος ἡ παρασκευή· ἔστι μὲν γὰρ ὅτε οὔτ' ἂν πυρετήνειεν, οὔτε φλεγμήνειεν τρωθείς· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἄνευ προφάσιος ἐπυρέτηνεν ἄν, καὶ φλεγμανθείη τι τοῦ σώματος πάντως. ἀλλ' ἢν ὅτε ἕλκος ἔχων παραφρονέει, εὐπετέως τε φέρει τὸ τρῶμα, ἐγχειρέειν χρὴ τῷ τρώματι ὡς ἀποβησομένῳ κατὰ λόγον τῆς ἰητρείης τε, καὶ τῶν ἐπιγινομένων·

postea quæ in intestinum & vesicam. Sunt autem hęc omnia perniciosa valde, non tamen ita vt nemo ex his euadat. velut putatur. Nam & loci qui hæc nomina habent, multum inter se differunt, & ijdem modi. multum etiam differt corporis ipsius hominis structura. Aliquando enim neque febricitat, neque inflammatur sauciatus: aliquando etiam citra causam febricitat, & aliqua corporis pars omnino inflammatur. At quando is qui vlcus habet, delirat, & facile fert vulnus, tunc vulnus aggredi oportet, velut iuxta medicinæ & accedentium rationem, euentum habiturum:

moriuntur enim homines ab omnis generis vulneribus: multæ enim venæ sunt, & tenues, & crassę, quę sanguinem fundentes occidūt, si gliscere ac eo ferri ipsas contigerit, quas alia temporis occasione si quis pertundat, corporibus prodesse sentiat.

ἀποθνήσκουσι μὲν γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τρωμάτων παντοίων· πολλαὶ μὲν γὰρ φλέβες εἰσὶ, καὶ λεπταὶ, καὶ παχεῖαι, αἵτινες αἱμοῤῥαγοῦσαι ἀποκτείνουσιν, ἢν αὐτοῦ τύχωσιν ὀργῶσιν· ἃς ἐν ἑτέρῳ καιρῷ διακόπτοντες, ὠφελέουσι τὰ σώματα.

37 Multa verò vulnera in locis vilibus ac non malis esse, & nulla re grauia videntur, & tamen sic dolore affligit plaga, vt respirare non posit. Alij verò præ vulneris dolore, quod sanè graue nulla re erat, spiritum quidem duxerunt, verùm delirarunt, & febrientes mortui sunt.

Πολλὰ δὲ τῶν τρωμάτων ἐν χωρίοισί τε εὐηθέσι, καὶ οὐδέν τι δεινὰ φαινόμενα, οὕτως ὠδυνήσεν ἡ πληγὴ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀναπνεῦσαι. ἄλλοι δὲ ὑπὸ τῆς ὀδύνης τοῦ τρώματος, οὐδὲν δή τι δεινοῦ ἐόντος, τὸ μὲν πνεῦμα ἀνήνεγκαν· παρεφρόνησαν δὲ, καὶ πυρετήναντες ἀπέθανον.

38 Quicunque enim aut corpus febricitans ha-

ὅσοι γὰρ ἂν ἢ τὸ σῶμα πυρετῶδες ἔχωσι

σι

ν, ἢ τὰς γνώμας θο
βώδεας, τὰ τοιαῦ-
τα πάσχουσιν. ἀλλὰ
χρὴ μήτε ταῦτα θαυ-
μάζειν, μήτε ὀῤῥω-
δέειν, κεῖνα εἰδότα,
τι αἱ ψυχαί τε καὶ
τὰ σώματα πλεῖστον
διαφέρουσιν αἱ τῶν ἀν-
θρώπων, καὶ δύναμιν
ἔχουσι μεγίστην. ὅσα
οὖν τῶν τρωμάτων καὶ
οῦ ἔτυχεν, ἢ σώμα-
τός τε καὶ γνώμης τοι-
ύτης, ἢ ὀργῶντος οὕ-
τω τοῦ αἵματος, ἢ μέ-
γεθος τοσαῦτα ᾖ, ὥς
τε μὴ δύνασθαι κατα-
ῆναι τὸν ἄνθρωπον
ἐς τὴν ἴησιν καταφρο-
νέοντα, τοῖσι μὲν ἐξί-
στασθαι χρὴ ὁποῖα ἂν
, πλὴν τῶν ἐφημέρων
λειποθυμιῶν· τοῖσι
δ' ἄλλοισι πᾶσιν ἐπι-
χειρέειν, νεοτρώτοισιν
ἐοῦσιν, ὡς ἂν τοῦ τε πυ

bent, aut mentem tur-
batam, talia patiun-
tur. Sed neq; hæc ad-
mirari oportet, neq;
formidare, illud ex-
pendēdo, quòd & ani-
mæ & corpora homi-
num plurimum diffe-
runt, & vim maximā
habent. Quæcunque
igitur vulnera tēpus
nanciſcūtur, aut cor-
pus & mētem huiuſ-
modi, aut ita gliſcen-
tem ſanguinem, aut
magnitudine tanta
fuerint, vt homo ad
curationē adduci ab
eius contemptu non
poſsit, ab his qui dē di-
ſcedere oportet, qua-
liacunq; tandem fue-
rint, diarijs animi de-
liquijs exceptis: alia
verò omnia aggre-
di, quæ recens ſunt
incuſſa, quo & fe-

bres effugiant homines, & sanguinis eruptiones, & nomas vlcerum proserpẽtes, hi qui euadent. Exactissimè verò & ad plurimum tempus, eorum quæ grauissima sunt custodiã facere oportet: nam ita facere iustum est.

39 At verò nomæ letalissimæ sunt, quarum putredines profundissimę, & nigerrimę, ac siccissimæ existunt. Prauæ etiã sunt ac periculosę, quæ nigram saniem remittunt. Albæ verò ac mucosæ putredines, min⁹ quidem occidunt, magis autem reuertũtur, & diuturniores sunt.

40 Herpetẽs autẽ minimè omniũ vlcerum quæ depascendo proserpũt, periculosi sun

ῥετοὺς διαφεύγωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰς αἱμοῤῥαγίας τε καὶ τὰς νομὰς περιεσομ νων. ἀτρεκέστατα δὲ κ ἐπὶ πλεῖστον χρόνο τὰς φυλακὰς αἰεὶ δεινοτάτων ποιέεσθ καὶ τὸ δίκαιον οὕτως

Αἱ δὲ νομαὶ, θανα τωδέσταται μὲν, ὧν α σηπεδόνες βαθύτα ται, καὶ μελάντατα καὶ ξηρόταται. πον ραὶ δὲ καὶ ἐπικίνδυνο ὅσαι μέλανα ἰχῶρ ἀναδιδοῦσιν. αἱ δὲ λ καὶ καὶ μυξώδεες τῶ σηπεδόνων, ἀποκτε νουσι μὲν ἧσσον, ἐπι στρέφουσι δὲ μᾶλλο καὶ χρονιώτεραι γ νονται.

Οἱ δ' ἕρπητες ἀκι δυνότατοι πάντων ἑ κέων ὅσα νέμεται

σαπάλλακτοι δὲ
κλιστα, κατά γε τῶν
υπτοὺς καρκίνους.
ὸ πᾶσι δὲ τοῖσι τοι-
τέοισι, πυρετόν τε
πιγίνεσθαι ξυμφέρει
ὴν ἡμέρην, καὶ πῦον
λευκότατον καὶ
αχύτατον. λυσιτελεῖ
καὶ σφακελισμὸς
ύρου, ἢ καὶ ὀστέου, ἢ
ἀμφοῖν, ἐπί τε τῇ-
βαθείῃσι σηπεδόσι
καὶ μελαίνῃσι· πῦον
ὰρ ἐν τοῖσι σφακελι-
μοῖσι ῥεῖ πουλὺ, καὶ
ύει τὰς σηπεδόνας.
Τῶν δὲ ἐν κεφαλῇ
ρωμάτων, θανατω-
έστατα μὲν τὰ ἐς
ὸν ἐγκέφαλον, ὡς
καὶ προγέγραπται·
εινὰ δὲ καὶ τὰ τοι-
ῦτα πάντα· ὀστέον
ιλὸν μέγα, ὀστέον
γκεκλασμένον, ὀ-
έον κατεῤῥωγός.

verùm maximè difficulter ſubmoueri poſſunt, quemadmodum cācri occulti. In omnibus autem talibus febrem ſuperuenire vna die cōfert, & pus quàm albiſsimum ac craſsiſimū. Commodat & corruptio nerui, aut etiam oſsis, aut etiam amborum, tum in profundis, tū in nigris putredinibus. nam in corruptionibus pus multū fluit, & putredines ſoluit.

41 Porrò ex capitis vulneribus letaliſsima ſunt quæ ad cerebrū pertingunt, velut etiam antea ſcriptum eſt. Grauia ſunt & huiuſmodi omnia: os nudum magnū, os infractum, os diffractū.

42 Si verò etiam osculũ vlceris paruum fuerit, fissura verò ossis aliquandiu permanserit, periculosius est. Hæc autẽ omnia grauiora fiunt, si & iuxta suturam sunt, & ex locis semper periculosiores summi in capite existunt. Cæterùm in omnibus memorabilibus vulnerib⁹ interrogare oportet, si adhuc recentes fuerint plagæ, aut etiam iactus fuerint, an conciderit homo, aut an in soporẽ altiorẽ collapsus sit. Si enim ho rum quippiã factũ fuerit, ãpliore custodia opus habet, nimirum quum cerebrũ vulnus tũc perceperit. Si verò non recens sauciatus fuerit, ad alia signa respicere oportet, ac consilium capere

εἰ δὲ καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἕλκεος σμικρὸν εἴη, δὲ ῥωγμὴ τοῦ ὀστέου ἐπὶ πολὺ παραμένοι, ἐπι κινδυνωδέστερόν ἐστι. ταῦ τα δὲ πάντα δεινότ ερα γίνεται, καὶ κ ῥαφήν τε ὄντα, καὶ χωρίων αἰεὶ τὰ ἐν τ σιν ἀνωτάτω τῆς κεφ λῆς. πυνθάνεσθαι δ χρὴ ἐπὶ πᾶσι τοῖσ ἀξίοις λόγου τρώμα σιν, ἢν ἔτι νεότρωτοι πληγαὶ ἔωσιν, ἢ βλ ματα εἴη, εἰ κατέπ σεν ὥνθρωπος, ἢ εἰ καρώθη. ἢν γάρ τι τ των ᾖ γεγονὸς, φυλ κῆς πλείονος δεῖται ὡς τοῦ ἐγκεφάλου ἐσα σαντος τοῦ τρώματος εἰ δὲ μὴ νεότρωτος εἴ ἐς τὰ ἄλλα σημεῖα σκ πτεσθαι καὶ βουλεύεσ

σον μὲν οὖν μήτε
ρετῆναι τὸν τὸ ἕλ-
ς ἔχοντα ἐν τῇ κε-
λῇ, μήθ' αἷμα ἐπα-
ξέραγῆναι αὐτῷ, μη
φλεγμονὴν, μήθ' ἄ-
μηδεμίην ὀδύνην
γγνέσθαι. εἰ δέ τι
των ἐπιφαίνοιτο, ἐν
χῇσί τε γίνεσθαι ἀ-
αλέστατον, καὶ ὀλίγον
όνον παραμένειν.
μφέρει δὲ ἐν τῇσιν ὀ-
ύνῃσι καὶ τὰς φλεγμο
ς τὰς ἀπὸ τοῖσιν ἕλ
σιν ἐπιγίνεσθαι. τῇ-
δ' αἱμοῤῥαγίῃσι,
ον ἀπὸ τῇσι φλεψὶ
κίνεσθαι. ὅσοι δὲ πυ
ετοῖσιν ἃ ἐν τοῖσιν ὀ-
σι νοσήμασιν ἔγραψα-
α, ξυμφέρει ἀπὸ τού
οισι γίνεσθαι ταῦτα.
καὶ ἐνθάδε λέγω ἀγα
ὰ εἶναι· τὰ δ' ἐναν-
ία, κακά. ἄρξασθαι δὲ

Optimũ quidem igitur eſt, neque febrire eum qui vlcus in capite habet, neq; ſanguinem inſuper ipſi erupiſſe, neq; inflammationem, neque ſimul vllum aliquem dolorem acceſsiſſe. Si verò quid horum apparuerit, ſecuriſsimum eſt vt in prĩcipio fiat, & modico tempore permaneat. Cõducit autem in doloribus, etiam inflammationes ex vlceribus accedere: in ſanguinis autem eruptionibus, pus invenis apparere. quę verò in acutis morbis conferre febribus ſcripſi, ea etiam in his fieri conducit, & eadem hic quoq; bona eſſe aſſero, contraria verò mala. At incipere febrem incapitis

vulnere quarta die, aut ſeptima, aut vndecima, valde letale eſt. Iudicatur autem pleriſq;, ſi quidem quarta vulneris die febris inceperit ad vndecimam. Si verò ſeptima die febris inchoarit, ad decimam quartam, aut decimam ſeptimam. Si verò vndecimo febrire inceperit, ad vigeſimam, quemadmodum in febribus deſcriptum eſt, quæ abſque manifeſtis cauſis fiunt. Cæterùm in principijs febrium, ſiue delirium acceſſerit, ſiue alicuius membri ſideratio, periturum hominem ſciendũ eſt, ſi nõ omnino aut ex optimis ſignis aliquod ac-

πυρετὸν ὑπὸ κεφαλῆς τρώσει τεταρταίῳ, ἢ ἑβδομαίῳ, ἢ ἑνδεκαταίῳ, θανατῶδες μάλα. κρίνεται δὲ τοῖσι πλείστοισιν, ἢν μὲν τεταρταίου ἐόντος τοῦ ἕλκεος, πυρετὸς ἄρξηται, ἐς τὴν ἑνδεκάτην· ἢν δ' ἑβδομαῖος ἐὼν πυρετήνῃ, ἐς τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην ἢ ἑπτακαιδεκάτην ἢν δὲ τῇ ἑνδεκάτῃ ἄρξηται πυρεταίνειν, ἐ τὴν εἰκοστήν, ὡς ἐν το σι πυρετοῖσι διαγέ γραπται, τοῖς ἄνευ πρ φάσεων ἐμφανέων γ νομένοισι. τῇσι δ' ἀ χῇσι τῶν πυρετῶν, ἢν π παραφροσύνη ἐπιγ νηται, ἤν τε ἀπόπληξ τῶν μελέων τινὸς, εἰδέ τὸν ἄνθρωπον ἀπολ λύμενον, ἢν μὴ παντ πασιν, ἢ τῶν καλλίστων

μεῖον ἐπιγένηται, ἢ
μα τὸς ἀρετὴ ὑποκέη
ἀλλ' ἀποσκεπτέσθω
ν τρόπον. τῷ αὐθρώ
ἔτι αὐτὴ ἐλπὶς
νεται σωτηρίας· χω-
ν δὲ γενέσθαι τὸ ἄρ-
ον ἐς ὃ ἀπεστήριξεν,
ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἢν ἀ-
καὶ περιγένηται ὁ
ἄνθρωπος.
Τὰ δὲ τρώματα τὰ ἐν
σιν ἄρθροισι, μεγά-
μὲν ὄντα καὶ τελέως ἀ-
ποκόπτοντα τὰ νεῦρα
συνέχοντα, ἄδηλον
τι χωλοὺς ἀποδείξει.
δὲ ἐνδοιαστὸν εἴη ἀμ-
τῶν νεύρων, ὅπως ἔ-
οι, ὀξέος μὲν ἐόντος τοῦ
βέλεος τοῦ ποιήσαν-
ος ὀρθὸν τὸ τρῶμα
ον ἄμεινον ἐπικαρ-
ίου. εἰ δ' εἴη βαρὺ τὸ καὶ
μβὺ τὸ τρῶσαν, οὐδὲν
διαφέρει. ἀλλ' ἔσαι
βάθος τε τῆς πληγῆς

cedat, aut corporis vires adſint. Verũ conſiderabis modũ. Nam homini adhuc ſpes ſalutis: ſed claudum fieri articulum in quem incubuit neceſſe eſt, etiamſi ſuperſtes maneat homo.

44 Porrò vulnera in articulis, quæ quidẽ magna ſunt, & neruos coniungentes penitus preſecant, clarum eſt quòd claudos efficient. Si verò ambiguum fuerit de neruis, quomodo ſe habeant, ſi quidem acutum telum quod rectum vulnus fecit, melius eſt obliquo. Si verò graue & obtuſum fuerit id quod vulnerauit, nihil refert. Sed plagę profunditatem & alia ſigna

conſiderare licebit. Sunt autem hæc: pus ſi inſuper accedat ad articulum, duriorem fieri neceſſe eſt. Si verò etiam tumores ſimul permãſerint, hũc locum ad multũ tempus durum eſſe neceſſe eſt: & quum ſanum iam eſt vlcus, tumorẽ permanere neceſſarium eſt, ſimúlque flecti ac extendi, quę-cunque dum articulus incuruus eſt, curantur. Quibus verò etiam neruus elapſurus eſſe videtur, ſecurius de claudicatione prædicere licet, tum aliàs, tum ſi inferiorũ neruorũ aliquis fuerit exolutus. Ex hís autem cognoſces neruum qui excidet: pus albũ & craſſũ, multo

σκέπτεσθαι καὶ τἄλλα σημεῖα. ἔστι δὲ τάδε· πῦον ἢν ἐπιγίνηται ἐπὶ τὸ ἄρθρον, σκληρότε-ρον ἀνάγκη γίνεσθαι. ἢν δὲ καὶ οἰδήματα συμ-παραμείνῃ, σκληρὸν ἀνάγκη πουλὺν χρό-νον ἅπαν τὸ χωρίον γί-νεσθαι· καὶ τὸ οἴδημα ὑγιέος ἐόντος τοῦ ἕλ-κεος, παραμένειν ἀνάγ-κη, συγκάμπτεσθαί τε καὶ ἐκτείνεσθαι, ὁκόσα ἂν τοῦ ἄρθρου καμπύ-λου ἐόντος θεραπεύ-ηται. οἷσι δ' ἂν καὶ νεῦ-ρον δοκέῃ ἐκπεσεῖ-σθαι, ἀσφαλεστέρως τα περὶ τῆς χωλώσιος προλέγειν· ἄλλως τ καὶ ἢν τῶν κάτωθε νεύρων ᾖ τὸ ἐκλυόμ νον. γνώσῃ δὲ τοῖσι νε ρον μᾶλλον ἐκπίπτειν πῦον λευκόν τε καὶ παχὺ, καὶ πουλὺ

ρόνον ἀποῤῥέει, ὀδύ-
ναι τε καὶ φλεγμοναὶ
ίνονται περὶ τὸ ἄρ-
θρον ἐν ἀρχῇσι. τὰ
δ᾽ αὐτὰ ταῦτα γίνε-
ται καὶ ὀστέου μέλ-
λοντος ἐκπεσεῖσθαι.

Τὰ δὲ ἐν τοῖσι ἀγ-
κῶσι διακόμματα, ἐν
φλεγμονῇ μάλιστα
ἐόντα, ἐς διαπύησιν
ἀφικέεται, καὶ τομάς
τε καὶ καύσιας.

Ὁ δὲ νωτιαῖος μυε-
λὸς ἢν νοσέῃ, ἤν τε ἐκ
πτώματος, ἤν τε ἐξ ἄλ
λης τινὸς προφάσιος,
ἤν τε ἀπὸ αὐτομάτου,
τῶν τε σκελέων ἀκρα-
τὴς γίνεται ὁ ἄνθρω
πος, ὥστε μηδὲ θιγγα
νόμενος ἐπαΐειν, καὶ
τῆς γαστρὸς καὶ τῆς κύ-
στιος, ὥστε τοὺς μὲν πρώ
τους χρόνους, μήτε κό
προν, μήτε οὖρον δια-
χωρέειν, ἢν μὴ πρὸς ἀνάγκην. ὅταν δὲ πα-

tempore defluit, doloréſque ac inflãmationes circa articulũ in principijs fiũt. Eadem fiunt etiam ſi os elabetur.

45 At verò diſſectiones in cubiti gibbis, pręſertim quę ſunt cũ inflãmatione, ad ſuppurationem perueniunt, ſectionéſq; ac vſtiones.

46 Medulla verò ſpinæ ſi ægrotarit; ſiue ex lapſu, ſiue ex alia aliqua cauſa, ſiue ſua ſponte, homo & cruribus impotens fit, vt neq; ſi tangatur percipiat, & ventre ac veſica, vt circa prima tẽpora, neque ſtercus, neque vrinam egerat, niſi ad neceſsitatem. quum autem ve

tustior factus fuerit morbus, non vrgente homine, & stercus prodit, & vrina. Moritur autem postea, nõ multo interposito tẽpore.

λαιότερον γένηται τὸ νόσημα, οὐκ ἐπιόντι τῷ ἀνθρώπῳ, ἥ τε κόπρος διαχωρέει, καὶ τὸ οὖρον. ἀποθνήσκει δὲ μετὰ ταῦτα, οὐ πολλῷ ὕστερον χρόνῳ.

47 Quòd si verò cuipiam fauces implentur sanguine sæpe singulis diebus ac noctibus, neque caput antea doluit, & qui neq; tussim habuit, neque vomuit, neque febre correptus fuit, neque dolorem habuit, nec pectoris, nec dorsi, huius considerandę sunt nares, & fauces, an vlcus aliquod habere compareat in hoc loco, aut hirudinem.

Ὧν δὲ ἐμπίπλαται αἵματος ἡ φάρυγξ πολλάκις τῆς ἡμέρης τε καὶ τῆς νυκτὸς ἑκάστης, οὔτε κεφαλὴν προαλγήσαντι, οὔτε βηχὸς ἐχούσης, οὔτε ἐμέοντι, οὔτε πυρετοῦ λαμβάνοντος, οὔτε ὀδύνης ἐχούσης, οὔτε τοῦ στήθεος, οὔτε τοῦ μεταφρένου, τούτου κατιδεῖν ἐς τὰς ῥῖνας καὶ τὴν φάρυγγα, ἢν ἕλκος τι ἔχων φαίνηται ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ, ἢ βδέλλαν.

48 Oculi porrò lippientes optime permutantur, si & lachryma,

Ὀφθαλμοὶ δὲ λημῶντες ἄριστα ἐπαλλάττουσιν, ἢν τό, τε,

δάκρυον, καὶ ἡ λήμη,
καὶ τὸ οἴδημα, ἄρξη-
ται ὁμοῦ γινόμενα· ἢν
δὲ τὸ μὲν δάκρυον τῇ
λήμῃ μεμιγμένον ᾖ,
καὶ μὴ θερμὸν ἰσχυ-
ρῶς· ἡ δὲ λήμη λευκή τε
ᾖ καὶ μαλθακή, τό, τε
οἴδημα ἐλαφρόν τε καὶ
λελυμένον· εἰ γὰρ οὕ-
τω ταῦτ' ἔχοι, ξυμ-
πλάσοιτ' ἂν ὀφθαλ
μὸς ἐς τὰς νύκτας, ὥς
τε ἀνώδυνος εἶν, καὶ
ἀκινδυνότατον οὕτως
ἂν εἴη, καὶ ὀλιγοχρο-
νιώτατον. εἰ δὲ τὸ δά-
κρυον χωρέει πουλὺ καὶ
θερμὸν ξὺν ὀλιγίστῃ λή-
μῃ καὶ σμικρῷ οἰδήμα-
τι, εἰ μὲν ἐκ τοῦ ἑτέρου τῶν
ὀφθαλμῶν, χρόνιον
μὲν κάρτα γίνεται, ἀκίν-
δυνον δὲ, καὶ ἀνώδυνος
οὗτος ὁ τρόπος· ἐν τοῖ-
σι μάλιστα τὴν δὲ κρί-
σιν ἀποσκέπτεσθαι,

& ſordes, & tumor, ſi-
mul fieri inceperint.
Si verò lachryma ſor
di fuerit permixta, &
non valde calida: ſor
des autem alba fuerit
& mollis, & tumor lę
uis ſolutus: ſi ita hæc
ſe habuerint, oculus
cõglutinabitur ad no
ctes, vt doloris exors
ſit, atque hoc modo
res minimè periculo
ſa fuerit, ac minimè
diuturna. Si verò la-
chryma procedit mul
ta & calida cum pau
ciſsima ſorde ac par-
uo tumore, atque hoc
ex altero oculo tan-
tum, tunc diuturnum
valde fit malum, ve-
rùm non periculo-
ſum, & doloris exors
eſt hic modus. Et iu-
dicationẽ in his maxi
mè expectare oportet

primam quidẽ, ad vigeſimam diem. Si verò hoc tempus tranſmittat, ad quadrageſimã expectanda eſt. Si verò neque in his diebus ſedetur, in ſexaginta iudicatur. ꝑ totum autem tempus hoc, ſordem conſiderare oportet, an in digito miſceatur, & alba ac mollis fiat, maximè ſub iudicationis tẽpus. Si enim deſinet, hæc faciet. At ſi vtriq; oculi hæc perpetiantur, in maiori periculo ſunt ne vlcerentur. Verùm iudicatio breuioris temporis erit. Sordes autem ſiccæ valde doloroſę ſunt, ſed cito iudicantur, ſi non vulnus acceperit oculus. Si ve-

τὴν μὲν πρώτην, ἐς τὰς εἴκοσιν ἡμέρας. ἢν δ' ὑπερβάλλῃ τοῦτον τὸν χρόνον, ἐς τὰς τεσσαράκοντα προσδέχεσθαι. ἢν δὲ μηδ' ἐν ταύτῃσι παύηται, ἐν τῇσιν ἑξήκοντα κρίνεται. παρὰ πάντα δὲ τὸν χρόνον τοῦτον, ἐνθυμεῖσθαι τὴν λήμην, ἢν ἐν τῷ δακτύλῳ τε μίσγηται, καὶ λευκή τε καὶ μαλθακὴ γίνηται, μάλιστα δ' ὑπὸ τοὺς χρόνους τοὺς κρισίμους. ἢν γὰρ μέλλῃ παύεσθαι, ταῦτα ποιήσει. εἰ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἀμφότεροι ταῦτα πάθοιεν, ἐπικινδυνότεροι γίνονται ἑλκωθῆναι. ἡ δὲ κρίσις ἐλάσσονος χρόνου ἔσται. λῆμαι δὲ ξηραὶ, ἐπώδυνοι κάρτα. κρίνονται δὲ ταχέως, ἢν μὴ τρῶμα λάβῃ ὁ ὀφθαλ

μός. οἴδημα δὲ ἢν μέγα ᾖ, ἀνώδυνόν τε καὶ ξηρὸν, ἀκίνδυνον. εἰ δὲ εἴη ξὺν ὀδύνῃ, κακὸν μὲν ξηρὸν ἐὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἑλκῶσαί τε τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ξυμφῦσαι. δεινὸν δὲ καὶ ξὺν δακρύῳ τε ὂν καὶ ὀδύνῃ. εἰ γὰρ δάκρυον χωρέει θερμὸν καὶ ἁλμυρὸν, κίνδυνος τῇ τε κόρῃ ἑλκωθῆναι, καὶ τοῖσι βλεφάροισιν. εἰ δὲ τὸ μὲν οἴδημα καταστάιη, δάκρυον δὲ πολὺ ἐπιχέεται πολὺν χρόνον, καὶ λῆμαι ἔωσι, τοῖσι μὲν ἀνδράσι βλεφάρων ἐκτροπὴν προλέγειν· τῇσι δὲ γυναιξὶ καὶ τοῖσι παιδίοισιν, ἕλκωσιν καὶ τῶν βλεφάρων ἐκστροπήν. ἢν δὲ λῆμαι χλωραὶ ἢ πελιδναὶ ἔωσι, καὶ δάκρυον

rò tumor magn⁹ fuerit, dolorísque exors & ſiccus, periculo vacat. Si verò cum dolore fuerit, malus eſt, ſi ſiccus ſit, & periculũ eſt ne vlceretur oculus ac concreſcat. Sed & grauis eſt tumor, ſi lachrymam cõiunctam habeat, itémq; dolorem. Si enim lachryma procedit calida ac ſalſa, periculũ eſt & pupillam exulcerari, & palpebras. ſi verò tumor conſederit, ſed lachryma multa multo tempore effundatur, & ſordes fuerint, viris quidem palpebrarum euerſionem prædicere oportet: mulieribus autẽ & pueris exulcerationẽ ac euerſionem palpebrarũ. At ſi ſordes pallidȩ aut liuidȩ fuerĩt,

&lachryma multa ac calida, & in capite ardor fuerit,& de tempore dolores in oculum decubuerint, & vigilię his accesserit, necesse est vlcus in oculo factum esse,& timor est quoque vt talis rumpatur. Prodest autem febris accedēs aut dolor ad lumbos innixus. Prædicere verò his futura oportet, ita vt respect⁹ & ad tempus habeatur,&ad ea quę ex oculo fluūt, & ad dolores itémque vigilias. Postquā verò & oculum contueri datum fuerit, si quidem compertus fuerit ruptus, & per fissuram prominuerit oculus, malum est & difficile vt sedetur. Si verò

πουλὺ καὶ θερμὸν, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ, καῦμα ᾖ, καὶ διὰ τοῦ κροτάφου ὀδύναι ἐς τὸν ὀφθαλμὸν κατασκηρίξωσι, καὶ ἀγρυπνίη τουτέοισιν ἐπιγίνηται, ἕλκος ἀνάγκη γενέσθαι ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. δέος ἐστὶ καὶ ῥαγῆναι τὸ τοιοῦτον. ὠφελέει δὲ καὶ πυρετὸς ἐπιγινόμενος ἢ ὀδύνη ἐς τὴν ὀσφῦν στηρίξασα. προλέγειν δὲ δεῖ τούτοισι τὰ ἐσόμενα, ἔς τε τὸν χρόνον σκεπτόμενον ἔς τε τὰ ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ ῥέοντα, ἐς τὰς περιωδυνίας τε καὶ ἀγρυπνίας. ἐπὴν δὲ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν οἷόν τε ᾖ καθιδεῖν, ἢν μὲν εὑρεθῇ ἐρρωγώς τε καὶ διὰ τῆς ῥωγμῆς ὑπερέχουσα ἡ ὄψις, πονηρὸν καὶ χαλεπὸν καθιδρῦσαι.

ἢν δὲ καὶ σηπεδὼν ὑποπέσῃ τῷ τοιούτῳ, τελέως ἄχρηστος ὁ ὀφθαλμὸς γίνεται. τοὺς δ᾽ ἄλλους τρόπους τῶν ἑλκέων ἔς τὰ χωρία σκεπτομένους προλέγειν, καὶ τάς τε σηπεδόνας καὶ βαθύτητας. ἀναγκαῖον κατὰ τὴν ἰσχὺν τῶν ἑλκέων τὰς οὐλὰς γίνεσθαι. οἷσι μὲν οὖν ἐκρήγνυνται οἱ ὀφθαλμοί, καὶ μετὰ ὑπερίσχουσιν, ὥστε ἔξω τὴν ὄψιν τῆς χώρης εἶναι, ἀδύνατοι ὠφελέεσθαι καὶ χρόνῳ καὶ τέχνῃ εἰς τὸ βλέπειν. τὰ δὲ σμικρὰ μετακινήματα τῶν ὄψεων οἷά τε καθιδρύεσθαι, ἢν μήτε κακὸν ἐπιγένηται μηδὲν ὅ, τε ἄνθρωπος νέος ᾖ. αἱ δὲ ἐκ τῶν ἑλκέων οὐλαί, οἷσιν ἂν μὴ κακόν τι ἄλλο προσῇ,

& putredo tali ſuberit, penitus inutilis oculus redditur. At verò alios vlcerum modos prædicere oportet, locos conſiderando, & putredines, & profunditates. Neceſſarium enim eſt iuxta vlcerum vehementiam cicatrices fieri. Quibus igitur rumpuntur oculi, & poſteà prominent, vt extra locum oculus ſit, his & tempore, & arte, opem ferre non datur, ad hoc vt videant. Paruæ verò oculorum tranſmotiones ſedari poſſunt, ſi nihil mali acceſſerit, & homo iuuenis fuerit. At vlcerum cicatrices, quibus nihil aliud mali affuerit,

omnes, & à temporibus & ab arte, opem ferre posse putãdum est: maximè recentissimas, & in iuuenum corporib⁹. Cæterùm ex locis maximè oculi læduntur, si exulcerantur: deinde pars quæ est supra supercilia: posteà quicquid vicinissimum his locis fuerit. Pupillæ verò flauescentes, aut argẽti speciem referentes, aut cæruleæ, non bonæ sunt. His autẽ paulò meliores sunt, quæ aut minores apparẽt, aut ampliores, aut angulos habẽtes, siue ex causis tales factæ fuerint, siue sua spõte. Caligines, & nubeculæ, & cicatrices subalbicantes, leuigãtur ac delẽtur, nisi

πᾶσαι οἷαί τε ὠφελέεσθαι, καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων καὶ ἀπὸ τῆς τέχνης· μάλιστα δὲ αἱ νεώταταί τε, καὶ ἐν τοῖσι νεωτάτοισι τῶν σωμάτων. τῶν δὲ χωρίων, μάλιστα μὲν αἱ ὄψιες βλάπτονται ἑλκούμεναι· ἔπειτα τὸ ὑπεράνω τῶν ὀφρύων· ἔπειτα δὲ καὶ ὅ,τι ἂν ἄγχιστα ᾖ τούτων τῶν τόπων. αἱ δὲ κόραι γλαυκούμεναι ἢ ἀργυροειδέες γινόμεναι, ἢ κυάνεαι, οὐδὲν χρηστόν. τουτέων δὲ ὀλίγον ἀμείνους, ὁκόσαι ἢ σμικρότεραι φαίνονται ἢ εὐρύτεραι, ἢ γωνίας ἔχουσαι, εἴτ' ἐκ προφασίων τοιαῦται γινοίατο, εἴτ' αὐτόμαται. ἀχλύες, καὶ νεφέλαι, καὶ αἰγίδες ἐκλεαίνονταί τε καὶ ἀφανίζονται, ἢν μὴ

τρῶμα

...μά τι ἐπιγένηται
...τούτῳ τῷ χωρίῳ, ἢ
...όσθεν τύχῃ οὐλὴν
...ων ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ
..., ἢ πτερύγιον. ἢν δὲ
...ρέαλυψις γένηται, ἀ-
...λου καὶ τοῦ μέλανος
...ριόν τι, ὡς ἐν πολυ-
...ν χρόνον παραμένῃ
...ὶ τρηχείη τε καὶ πα-
...χείη, καὶ μνημόσυνον
...πολλὰ καταλιπεῖν. αἱ δὲ
...ρίσιες ὡς ἐν τοῖσι πυ-
...ρετοῖσιν ἔγραψα, οὕτω
...καὶ ἐνθάδε ἔχουσιν.
...λλὰ χρὴ τὰ σημεῖα
...μαθόντα προλέγειν,
...τὰς μὲν διαφορὰς τῶν
...φθαλμιῶν, ὅταν τὰ
...άκιστα τῶν σημείων
...επιγένηται, τὰς πο-
...υχρονίους τῶν ὀφθαλ-
...μιῶν, ὡς διαγέγραπται
...φ' ἑκάστοισι· τὰς δὲ ὀλι-
...οχρονίους, ὅταν τὰ ση-
...μεῖα προφαίνηται τὰ ἄρι-

vulnus aliquod in eo loco accesserit, aut priùs cicatricem habuerit in hoc loco, aut vnguẽ pterygion dictum. Si verò splendicans cicatrix in nigra oculorum parte fiat, partem aliquam nigredinis dealbat, adeò vt si multò tempore permaneat & aspera & crassa, etiam memoriam sui relinquat. Porrò iudicationes quemadmodũ in febribus scripsi, ita & hîc se habent. Verũ signa edoctum, iuxta differentias lippitudinum prædictionẽ facere oportet, quum pessima signa accesserint, diuturnarũ lippitudinum, velut de singulis perscriptum est: quum verò apparuerint optima signa, bre-

uium: tūc enim septima die desituras esse prædicendum est, aut propè hoc tēpus, & alioqui securas esse putādum est. Recidiuas autē expectare oportet his, quibus melius habere contingit, neque in diebus iudicatorijs, neq; signis bonis cōspectis. Omniū verò maximè vrinæ statum in oculorū affectionibus considerare oportet. Nā temporum occasiones repentinæ sunt.

49 Dysenteriæ siquidē cum febre inuaserint, aut varijs alui egestionibus, aut cū hepatis inflāmatione, aut pręcordij, aut vētris: aut quę dolorosę fuerint, aut cibos intercipiūt, sitímque inducunt:

στα, τό, τε προλέγει
ἑβδομαίας παύσα-
σθαι, ἢ ἐγγὺς τουτέω
καὶ ἄλλως ἀσφαλῶ
νομίζειν ἔχειν. τὰς δ
ἀποστροφὰς προσδέ-
χεσθαι, οἷσιν ἂν ῥασῶ-
ναι γίνωνται, μήτ' ἐ
ἡμέρῃσι κρισίμοισι
μήτε σημείων ἀγα-
θῶν ἐπιφανέντων
πάντων δὲ χρὴ μάλι-
στα τὴν κατάστασιν τ
οὔρου, ἐν τοῖσι περὶ τοὺ
ὀφθαλμοὺς ἐνθυμεῖ-
σθαι· οἱ γὰρ καιροὶ ὀ-
ξέες.

Αἱ δὲ δυσεντερίαι
ξὺν πυρετῷ μὲν ἢν ἐ-
πιῶσιν, ἢ ποικίλοισι
τε διαχωρήμασιν,
ξὺν φλεγμονῇ ἥπα-
τος, ἢ ὑποχονδρίου,
γαστρός· ἢ ὅσαι ἐπώδ-
νοι, ἢ ὅσαι τὰ σιτία
ἀπολαμβάνουσι, δί-
ψαν τε παρέχουσιν,

...ται μὲν πᾶσαι πονη-
...· καὶ ὅς ἂν πλεῖστα
...ῃ τούτων τῶν κακῶν,
...χιστα ἀπολεῖται. ᾧ
...κὺ ἐλάχιστα τῶν τοι-
...ων προσῇ, πλεῖσται
...τῷ ἐλπίδες. ἀποθνή-
...ουσι δὲ ὑπὸ ταύτης
...ς νόσου μάλιστα παι-
...α τὰ πενταετέα, καὶ
...ραίτερα ἔς τε τὰ
...καετέα· αἱ δ' ἄλλαι
...ικίαι ἧσσον. ὅσαι δὲ
...δυσεντεριῶν λυσι-
...λέες, τὰ μὲν κακὰ
...αῦτα οὐκ ἐμποιέουσιν·
...μα δὲ καὶ ξύσματα
...αχωρήσαντα, ἐπαύ-
...κὺ ἑβδομαῖα, ἢ τεσ-
...αρεσκαιδεκαταῖα, ἢ
...κοσταῖα, ἢ τεσσαρα-
...κονθήμερα, ἢ ἐντὸς
...ούτων τῶν χρόνων. τὰ
...οιαῦτα γὰρ διαχωρή-
...ματα, καὶ ὑπάρχοντα
...ρόσθεν ἐν τοῖσι σώμα-
...ι νοσήματα ὑγιάζει·

hæ omnes malę ſunt. Et qui ſanè plurima horum malorum habuerit, citiſsimè peribit. Cui verò pauciſſima talium affuerint, huic plurimæ ſpes ſunt. Moriuntur autem ex hoc morbo maximè pueri quinquennes, & ſeniores adhuc, ad decennes: reliquæ verò ætates minus. At quæ dyſenteriæ commodæ ſunt, hæ mala hæc non inducunt: verùm ſanguine & ramentis egeſtis, deſiuerunt ſeptima die, aut decimaquarta, aut vigeſima, aut quadrageſima, aut intra hęc tẽpora. Huiuſmodi enim egeſtiones, etiã eos q prius sũt in corporib⁹ morbos ſanãt:

antiquiores quidem diutiore tempore: recentiores autẽ in paucis diebus submoueri possunt. Nã & quæ vterum gestãt, etiam ipsæ euadunt superstites magis ad partum, & ex partu, & fœtus conseruant, sanguine & ramentis egestis, etiam per multos menses: nisi dolor ipsis affuerit, aut aliud quoddam malum signũ ex his quę in dysenterijs fieri scripsi, accesserit. Si verò aliquod illorum apparuerit, & fœtui perniciem significat, & prægnanti periculum, si non post fœtus effugiũ, & secundæ exolutionem, ipsa dysenteria eadẽ die, aut post modicũ tem

τὰ μὲν παλαιότερα
ἐν πλέονι χρόνῳ· τὰ
δὲ νεώτερα δυνατὰ
καὶ ἐν ὀλίγῃσιν ἡμέ
ρῃσιν ἀπαλλάσσειν·
περὶ καὶ ἐν γαστρὶ ἔχο
σαι καὶ αὐταὶ περιγί
νονται μᾶλλον ἐς τ
τόκους τε καὶ ἐκ τῶ
τόκων, καὶ τὰ ἔμβρυ
διασώζουσιν, αἵματ
τε καὶ ξύσματος δι
χωρεόντων, καὶ πολ
λοὺς μῆνας· ἢν μὴ τ
ὀδύνη αὐτῇσι προσ
ἢ ἄλλο τι τῶν πονη
ρῶν ὧν ἔγραψα ση
μείων εἶναι ἐν τῇσι δυ
σεντερίῃσι, ἐπιγένοι
το. εἰ δέ τι κείνων ἐπ
φαίνοιτο, τοῦτο ἐμ
βρύῳ ὄλεθρον σημαί
νει, καὶ τῇ ἐχούσῃ κίν
δυνον, ἢν μὴ μετὰ το
ἐμβρύου τὴν ἀποφθ
ξιν, καὶ τῆς ὑστέρου τὴ
ἀπόλυσιν, ἡ δυσεντερίη παύσηται αὐθημερὸν

μετ' ὀλίγον χρόνον.
αἱ δὲ λειεντερίαι,
εχέες μὲν καὶ πο
χρόνιοι, καὶ πᾶσαν
ην, ξὺν ψόφοισί τε
αι ἄνευ ψόφων ἐκτα
ασσόμεναι, καὶ ὁμοί-
νυκτός τε καὶ ἡμέ
ἐπικείμεναι, καὶ
διαχωρήματος ὑ-
όντος, ἢ ὠμοῦ ἰσχυ-
ς, ἢ μέλανός τε καὶ
ίου καὶ δυσώδεος,
ται μὲν πᾶσαι πο
ραί· καὶ γὰρ δίψαν
αρέχουσι, καὶ τὸ πο
ν οὐκ ἐς τὴν κύστιν βρέ
ουσιν, ὥστε διουρέε-
· καὶ τὸ στόμα ἐξελκοῦ
, καὶ ἔρευθος ἐξηρ-
ιον ὑπὸ τῷ προσώ
ω ποιέουσι, καὶ ἐφή
δας παντοῖα χρώ-
ατα ἐχούσας. ἅμα δὲ
ὰ τὰς γαστέρας, ἀ-
οξύμους τε καὶ ῥυ-
ηρὰς ἀποδεικνύ-

pus desinat.

Leuitates porrò intestinorum, lienteriæ Græcis appellatæ, hæ quidē sunt continuæ & diuturnę, & per omnem horam, & cū strepitibus & sine strepitibus exturbantur, & similiter noctu ac interdiu incumbentes, & egestione subeunte, aut valde cruda, aut nigra & læui ac graueolente: hæ omnes malæ sunt. nam & sitim inducunt, & potum non ad vesicā promouent, vt per vrinam eijciatur: & os exulcerant, & rubore eleuatum in facie efficiunt, & maculas solares varios colores habentes. Simul autē & ventres emollitos, & sordidos ac rugo-

ſos reddunt. Ex talibus autem homines impotentes fiũt ad cibum capiẽdum, & ad deambulandum, & ad faciendum alia quæ facere debent. Eſtque morbus hic grauiſsimus ſenioribus: vehemens eſt etiam viris: reliquis autem ætatibus, multo minor. Quiſquis autem neque in ætatibus his eſt, quas malè tractari ab hoc morbo dixi, & paucifsima ex ſignis habet quæ mala eſſe ſcripſi, hic ſecuriſsimè diſpoſitus eſt. Indiget autẽ curatione hic morbus, donec & vrina ꝓ ratione eius quod in potu acceptum eſt, ꝓcedat, & corpus ab ingeſtis cibis augmẽ

ουσι, καὶ ἐυπιδώδεας. ἐκ δὲ τῶν τοιούτων, ἐσθί-ειν τε ἀδυνάτοι γίνονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ τῇσι περιόδοισι χρῆσθαι, καὶ τἄλλα τὰ πρασσόμενα ποιέειν. τὸ δὲ νόσημα τοῦτο, δεινότατον μὲν τοῖσι πρεσβυτέροισιν, ἰσχυρὸν δὲ γίνεται καὶ τοῖσιν ἀνδράσι· τῇσι δ ἄλλῃσιν ἡλικίῃσι, πολλῷ ἧσσον. ὅστις δὲ μή ἐν τῇσιν ἡλικίῃσιν ἐσ ταύτῃσιν ᾗσι φημὶ πὸ τοῦ νοσήματος τού κακῶς πιέζεσθαι, ἥ χιστά τε τῶν σημείων ἔ χει τῶν πονηρῶν ἃ ἔγρ ψα εἶναι, ἀσφαλέστατ διάκειται οὗτος. θεραπ ης δὲ προσδεῖται ἡ νοῦ σος αὕτη, ἐς αὐτό, τ οὖρον χωρέηται τοῦ νομένου κατὰ λόγο καὶ τὸ σῶμα τῶν σι τίων εἰσιόντων αὔξ

καὶ τῶν χροιῶν τῶν πο-
νηρῶν ἀπαλλαχθῇ.
Αἱ δὲ ἄλλαι διάῤ-
ῥοιαι ὅσαι ἄνευ πυρε-
τοῦ, καὶ ὀλιγοχρόνιοί εἰσι
καὶ εὐηθέες· ἢ γὰρ κα-
ταφθεῖσαι πεπαύ-
ονται, ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτο-
μάτου. προσαγορεύειν
δὲ χρὴ παύεσθαι τὴν ὑ-
πέξοδον, ὅταν τῇ τε
χειρὶ ψαύοντι τῆς γα-
στρός, μηδεμία κίνησις
ἐνῇ, καὶ φῦσα διέλθῃ
τελευτῇ τοῦ δια-
χωρήματος.
Ἕδραι δὲ ἐκστρέφον-
ται, ἀνδράσι μὲν, οὓς
ἂν διάῤῥοια λάβῃ ἔ-
χοντας αἱμοῤῥοΐδας·
παιδίοισι δὲ λιθιῶσι
καὶ ἐν τῇσι δυσεντε-
ρίῃσι τῇσι μακρῇσί τε
καὶ ἀκρήτοισι· πρεσβύ-
τῃσι δὲ, οἷς ἂν πρόσ-
πηγματα μύξης ἐνῇ.

tum capiat, & à malis coloribus liberatum fuerit.

51 At verò alia profluuia alui quæ sine febre sunt, & breui tempore durant & mitia existũt. Aut enim eluta sedabũtur, aut sua spõte. Prædicere autẽ oportet exscreationẽ subtus erũpentem desituram esse, quũ tangenti ventrem manu nullus motus occurrerit, & in fine egestionis flatus penetrarit.

52 Sedes autẽ euertuntur ac procidũt, viris quidem, quos vbi hæmorrhoidas habent, alui profluuium corripit: pueris autẽ calculo laborantibus, & in dysenterijs longis ac meracis: senibus verò quibus muci agglutinati insunt.

53 Porrò ex mulieribus, quę magis aut minus in vtero concipere solent, ita considerationem facere conuenit: primùm quidẽ specierũ: paruæ enim ad cõceptionem præstantiores sunt maioribus, tenues crassis, albæ rubicundis, nigræ liuidis. Quæ itẽ venas conspicuas habent, meliores sunt q̃ quibus nõ apparent, carnem autem vberiorem habere, anicu læ malũ est. mammas autem tumidas ac magnas, bonũ. Atq; hæc quidem ad visum exposita sunt. Verùm interogare oportet etiã de mẽstruis purgationibus, an omnib⁹ mensibus cõpareant, & an copia satis magna, & an boni coloris sint

Τῶν δὲ γυναικῶν ὅσαι μᾶλλον ἢ ἧσσον ἐν γαστρὶ λαμβάνειν π[...] φύκασιν, ὧδε ἀποσκέ[...] πτεσθαι· πρῶτον μὲν τὰ εἴδεα· σμικραί τε καὶ μεζόνων ἀμείνονες ξυλλαμβάνειν, λεπταὶ παχειῶν, λευκαὶ ἐρυ[...] θρῶν, μέλαιναι πε[...] λιδνῶν. φλέβας ὅσαι ἐμφανέας ἔχουσιν ἀμείνονες ἢ ὅσῃσιν μὴ καταφαίνονται σάρκα δὲ ἐπίτρεπτον ἔχειν πρεσβυτικὴν [...] νηρόν. μάζους δὲ ὀγ[...] κηρούς τε καὶ μεγα[...] λους, ἀγαθόν. ταῦ[...] τα μὲν πρὸς τὴν ὄψ[...] δῆλά ἐστι. πυνθάνε[...] σθαι χρὴ καὶ περὶ τῶν καταμηνίων, [...] πάντας μῆνας φα[...] νωνται, καὶ ἢν πλῆ[...] θος ἱκανὸν, καὶ [...]

αἱ χροιά τε καὶ ἴσα ἐν ἑκάστοισι τῶν χρόνων, καὶ ἐν τῇσιν αὐτῇσιν ἡμέρῃσι τῶν μηνῶν· οὕτω γὰρ ταῦτα γίνεσθαι ἄριστον.

Τὸ δὲ χωρίον ἐν ᾧ ἡ σύλληψίς ἐστιν, ὃ δὴ μήτρην ὀνομάζομεν, ὑγιές τε χρὴ εἶναι, καὶ ξηρὸν, καὶ μαλθακὸν, καὶ μήτ᾽ ἀνεσπασμένον ἔσω, μήτε προπετὲς, μήτε τὸ στόμα αὐτοῦ ἀπεστράφθω, μήτε ξυμμεμυκέτω, μήτ᾽ ἐκπεπλήχθω· ἀμήχανον γὰρ ὅ, τι ἂν ᾖ τουτέων κωλυμάτων σύλληψιν γενέσθαι.

Ὁκόσαι μὲν οὖν τῶν γυναικῶν μὴ δύνανται ἐν γαστρὶ λαμβάνειν, φαίνονται δὲ χλωραὶ, μήτε πυρετοῦ, μήτε τῶν σπλάγχνων αἰτίων ἐόντων, αὗται φήσουσι κεφαλὴν ἀλγέειν, καὶ τὰ

æquales in singulis temporibus, & in iisdem mésium diebus. Sic enim has fieri optimum est.

Locũ verò in quo conceptio fit, quem sanè vterũ nominam⁹, sanum esse oportet, & siccum, ac mollem. Sit item neque retractus, neque pronus, neq; os ipsius sit auersum, neq; conclusum, neq; euersum. fieri enim nõ potest vt cõceptio fiat, quodcunque tandem talium impedimentorum affuerit.

Quęcunque igitur mulieres in vtero cõcipere nõ possunt, verùm pallidæ apparẽt, neque febre, neque visceribus in causa existentibus, hæ capite se dolere dicẽt, &

menses sibi malè ac meracos prodire. Siue autem breui, siue longo tempore, ipsis sic affectis menses nō cōparuerūt, aut vteri in his purgatione opus habent. Quæcunque verò bene colorat æ sunt, & carnem multam ac pinguem habent, & venulas occultatas, & dolore carent, & mēses his aut omnino non apparent, aut modici & meraci prodeunt. Hic modus difficillimus est adcogendum vt concipiant. Si verò mensibus comparentibus inculpatè, & mulier sic corpore disposita fuerit, & non conceperit, locus in quo est vter⁹ in causa est,

καταμήνια πονηρῶς τε σφίσι καὶ ἀκρίτως γίνεσθαι. καὶ ὀλίγως δὲ καὶ πουλὺν χρόνον ἐν τῇσιν οὕτω διακειμένῃσιν ἀφανέα, ἢ αἱ μῆτραι καθάρσιος ταύτῃσι προσχρήζουσιν. ὁκόσαι τε εὔχροοί τέ εἰσι, καὶ σάρκα πολλήν τε καὶ πίειραν ἔχουσι, καὶ φλέβια κεκρυμμένα, ἀνώδυνοί τέ εἰσι, καὶ τὰ καταμήνια ταύτῃσιν ἢ παντάπασιν οὐ φαίνεται, ἢ ὀλίγα τε καὶ ἀκρίτως γίνεται. τῶν τρόπων οὗτος ἐν τοῖσι χαλεπωτάτοισίν ἐστι καταναγκάσαι ὡς ἐν γαστρὶ λαμβάνειν. ἢν δὲ ἐπιφαινομένων τῶν καταμηνίων ἀπροφασίστως, τό, τε σῶμα ὧδε διάκειται ἡ γυνὴ, καὶ μὴ συλλαμβάνῃ, τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἡ μήτρη, αἴτιον,

ὥστε μὴ δύνασθαι γίνεσθαι ἔγκυα· ἢ γὰρ ἀνεσπασμένον ἐστὶν, ἢ ἀπεπληγμένον· τὰ γὰρ ἄλλα καταγινόμενα ἐνταῦθα, ξὺν ὀδύνῃσί τε γίνεται, καὶ ἀχροίῃσί τε καὶ τήξει.

Ἧσι δ' αὖ ἕλκος γένηται ἐν τῇσι μήτρῃσιν, εἴτε ἐκ τόκου, εἴτε ἐκ φύματος, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς προφάσιος, πυρετούς τε καὶ βουβῶνας ταύτῃσιν ἀνάγκη ἐπιγίνεσθαι, καὶ ὀδύνας ἐν τοῖσι χωρίοισι τούτοισιν. εἰ δὲ καὶ τὰ λοχεῖα συναπολειφθείη, ταῦτα ὑπάρχοντα κακὰ, πάντη ἀκριτότερά τε καὶ χρονιώτερα. καὶ πρὸς τούτοισιν ὑποχονδρίων τε καὶ κεφαλῆς ὀδύναι.

Ἕλκεος δὲ γινο-

vt fœcunda fœtu fieri non posſit: aut enim reuulſus eſt, aut euerſus: nam & alia quæ iſthic fiunt, cum doloribus decolorationéque ac colliquatione fiunt.

56 Quibus porrò vlcus factum fuerit in vtero, ſiue ex partu, ſiue ex tuberculo, ſiue ex alia quadã cauſa, his febres & inguinum tumores ſuccedere neceſſe eſt, & dolores in his locis. Siverò etiam puerperij purgamenta ſimul fuerint intercepta, hæc mala ſi fuerint, omnino & meraciora ſunt & diuturniora. Et ad hæc præcordiorum ac capitis dolores.

57 Vlcere autem fa-

cto & ſanato, locum
hunc leuiorem ac du
riorē fieri neceſſe eſt,
&minus cõcipere poſ
ſe. Si verò ſolũ in ſini
ſtra parte fiat vlcus,
& mulier in vtero cõ
cipiat, ſiue dũ adhuc
habet vlcus, ſiue vbi
iam ſana eſt, maſculũ
magis enixuram eſſe
ſpes eſt. ſi verò in dex
tra parte vlcus fiat, &
mulier concipiat, fœ-
mineũ magis fore fœ
tum expectandũ eſt.
At ſi febres corripiãt
concipere non poten
tem, & attenuata ſit
muliercula, interro-
gare oportet, an vteri
vlcus aliquod habeãt,
aut aliud quippam ex
malis de quibus ſcri-
pſi. Si enim in hoc lo-
co nihil mali ſubeſſe
apparuerit, quod cau

μένου, καὶ ἐξυγιασθέν-
τος, τὸ χωρίον τοῦτο
ἀνάγκη λειότερον καὶ
σκληρότερον γίνεσθαι,
καὶ ἧσσον δύνασθαι ἐν
γαστρὶ λαμβάνειν. εἰ δὲ
μοῦνον ἐν τοῖσιν ἐπ' ἀρι-
στερὰ γένοιτο ἕλκος, ἡ δὲ
γυνὴ ἐν γαστρὶ λάβοι,
εἴτε τὸ ἕλκος ἔτι ἐχοῦ-
σα, εἴτε λοιπὸν ἤδη
ὑγιὴς ἐοῦσα, ἄρσεν μᾶλ-
λον τεκεῖν αὐτὴν ἐλπὶς
ἐστιν. εἰ δὲ ἐν τοῖσιν ἐπὶ
δεξιὰ τὸ ἕλκος γένοιτο,
ἡ δὲ γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχοι,
θῆλυ μᾶλλον τὸ ἔκγο-
νον χρὴ δοκέειν ἔσεσθαι.
ἢν δὲ πυρετοὶ γένωνται
οὐ δυναμένῃ ἐν γαστρὶ
λαβεῖν, καὶ λεπτῆς βη-
χὸς ἐχούσης, πυνθάνε-
σθαι χρὴ, μήτι αἱ μῆτραι
ἕλκος ἔχουσιν, ἢ ἄλλό
τι τῶν πονηρῶν ὧν ἔγρα-
ψα. εἰ δὲ ἐν τῷ χωρίῳ
τούτῳ μηδὲν ὑπεὸν κα-

κόθεν φαίνοιτο αἴτιον τῆς λεπτυνώσιός τε καὶ τοῦ μὴ συλλαμβάνειν δύνασθαι, αἷμα ἐμέσαι τὴν γυναῖκα προσδόκιμον. τὰ δὲ καταμήνια τῇ τοιαύτῃ ἠφανίσθαι ἀνάγκη. ἢν δὲ ὁ πυρετὸς λυθῇ ὑπὸ τῆς ῥήξιος τοῦ αἵματος, καὶ τὰ καταμήνια φανῇ, ἐν γαστρὶ λήψεται. ἢν δὲ τὰ τῆς γαστρὸς πρὶν ἢ τὸ αἷμα ἀναρραγῆναι, ὑγρὰ γένηται πονηρὸν τρόπον, κίνδυνος ἀπολέσθαι τὴν γυναῖκα ἔμπροσθεν, ἢ τὸ αἷμα ἐμέσαι.

Ὁκόσαι δὲ ἐν γαστρὶ δοκέουσιν ἔχειν, οὐκ ἔχουσαι, καὶ πολλοὺς μῆνας ἐξαπατῶνται, τῶν καταμηνίων οὐ φαινομένων, καὶ τὰς γαστέρας ὁρῶσιν αὐξανομένας τε καὶ κινεομένας,

ſa ſit attenuationis, & quòd concipere nõ poſsit, ſanguinem vomiturã eſſe mulierẽ expectar dũ eſt. menſes autem tali neceſſariò euanuerunt. Si verò febris ſoluta fuerit à ſanguinis eruptione, & menſes cõparuerint, in vtero cõcipiet. Si verò priuſquam ſanguis erumpat, alui excrementa liquida facta fuerint prauo modo, periculum eſt periturã eſſe mulierẽ antea quàm ſanguinem vomat.

53 Quæcunque in vtero ſe concepiſſe putant, & non conceperunt, & per multos menſes fallũtur, mẽſtruis purgationibus nõ apparẽtibus, & vẽtres augeri ac moueri vidẽt,

hæ & caput dolent, & collū, & pręcordia, & in mammis lac ipsis nō est, nisi modicum quiddam atque id aquosum. Postquam verò ventris tumiditas exoluta fuerit, ac molles factæ fuerint, in vtero concipient, si non aliud quoddam impedimentum ipsis fiat. Nam hæc affectio bona est ad mutationem in vtero faciendam, vt post hoc tempus in vtero concipiant. At his quæ conceperunt, dolores hi non fiunt, nisi familiares his fuerint, capitis dolores, & lac in mammis gignitur.

αὗται κεφαλήν τε ἀλγέουσι, καὶ τράχηλον, καὶ ὑποχόνδρια, καὶ ἐν τοῖσι τιτθοῖσι γάλα οὐκ ἐγγίνεται σφίσιν, εἰ μὴ ὀλίγον τι καὶ ὑδαρές. ἐπὴν δὲ τὸ κύρτωμα τὸ τῆς γαστρὸς ἀπολυθῇ, καὶ λαπαραὶ γένωνται, αὗται ἐν γαστρὶ λήψονται, ἢν μή τι ἄλλο κώλυμα γένηται σφίσιν· ἐπεὶ τὸ πάθος γε τοῦτο ἀγαθόν ἐστι μεταβολὴν ποιῆσαι ἐν τῇ ὑστέρῃ, ὥστε μετὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἐν γαστρὶ λαμβάνειν. τῇσι δ' ἐχούσῃσιν ἐν γαστρὶ τὰ ἀλγήματα ταῦτα οὐ γίνεται, ἢν μὴ ξυνήθεα ἔωσι ταύτῃσιν αἱ κεφαλαλγίαι, καὶ γάλα ἐν τοῖσι τιτθοῖσιν ἐγγίνεται.

59 At verò eas quæ à diuturnis fluxionib⁹ -

Τὰς δὲ ἀπὸ τῶν ῥόων τῶν πολυχρονίων

χομένας, ἐρωτᾷν εἰ κεφαλὴν ἀλγέουσι, καὶ ὀσφύν, καὶ τὸ κάτω τῆς γαστρός. ἐρέσθαι δὲ καὶ περὶ αἱμωδίας, καὶ ἀμβλυωσμοῦ, καὶ ἤχων. ὁκόσαι δὲ νήστιες ἐοῦσαι, ὑπόχολα ἐμέουσι πολλὰς ἡμέρας, μήτε ἐν γαστρὶ ἔχουσαι, μήτε πυρεταίνουσαι, πυνθάνεσθαι ἕλμινθας στρογγύλας εἰ ξυνεμέουσιν· ἢν γὰρ μὴ ὁμολογέωσι, προλέγειν αὐτῇσι τοῦτο ἔσεσθαι. γίνεται δὲ μάλιστα μὲν τῇσι γυναιξὶ τὸ νόσημα τοῦτο· ἔπειτα δὲ καὶ παρθένοις, τοῖσι δ᾽ ἄλλοισιν ἀνθρώποισιν ἧσσον.

Ὅσοις δὲ ἄνευ πυρετῶν ὀδύναι γίνονται, θανάτους μὲν οὐκ

vexatur, interrogare oportet an caput doleant, & lũbos, & infernam ventris partem. Interrogãdę sunt etiã de dentiũ stupore, & visus hebetudine, & aurium sonitu. Quęcunq; autem dum ieiunæ sunt, subbiliosa vomũt ꝑ multos dies, quum neq; vterum gestent, neq; febricitẽt, eas interrogare oportet an lumbricos rotundos simul vomãt. Si enim hoc non confitentur, prædicendũ est ipsis futurum esse. Fit autem hic morbus maximè quidem mulieribus: deinde verò etiam virginibus, alijs autem hominibus minus.

❧ Quibuscũq; verò sine febribus dolores fiũt, mortem quidẽ non

inducunt. verùm pleriq; diuturni ſunt, & multas mutatiões ac recidiuas habēt. Modi autem hi ſunt: primùm quidem ex capitis doloribus, aliqui ſunt leues, aliqui multo grauiores. Vtroſq; verò hoc modo conſiderare oportet.

64 Quicunq; hebetem viſum habēt, & rubor quidā ipſis fit in oculis, & pruritus frontē vexat, his ſanguis ſua ſponte manās opitulatur. Atq; hic mod⁹ neceſſariò ſimplex eſt.

62 Quibus verò dolores circa caput & frōtem, ex magnis vētis fiunt, & ex frigorib⁹ cùm vehementer cal facti fuerint, eos gra-

ἐξεργάζονται. πολυχρόνιοι δὲ αἱ πλείους εἰσὶ, καὶ πολλὰς μεταστάσιας ἔχουσι καὶ ἀποστροφάς. οἱ δὲ τρόποι, πρῶτον μὲν τῶν περὶ τὴν κεφαλὴν ἀλγημάτων, τὰ μὲν εὐήθεα, τὰ δὲ χαλεπώτερα πολλῷ. χρὴ δὲ ἀποσκέπτεσθαι ἑκάτερα αὐτῶν, ὧδε.

Ὁκόσοι δὲ αὐτῶν ἀμβλυώσσουσι, καὶ ἐρευθός τι ἔχουσιν, ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῖσι γίνεται, καὶ κνησμὸς ἔχει τὸ μέτωπον, τούτοισιν ἀρήγει αἷμα ῥυὲν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. καὶ ἐξ ἀνάγκης ἁπλοῦς οὗτος ὁ τρόπος.

Οἷσι δὲ ὀδύναι περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ μέτωπον, ἔκ τε τῶν ἀνέμων τῶν μεγάλων γίνονται, καὶ ἐκ τῶν ψυχέων ὅταν θαλφθῶσιν ἰσχυρῶς, τούτους δὲ κορύζαι

αι μὲν τελέως μάλιστα
παλλάσσουσιν. ὠφε-
λέουσί τε καὶ πταρμοὶ,
βλένναι ἐν τῇσι ῥισὶ
γινόμεναι, μᾶλλον μὲν
ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου· εἰ δὲ
μὴ, ἐξ ἀνάγκης. κο-
ρυζαι γίνονται τελέως,
ὥστε καὶ βῆχας ἐπιγε-
νέσθαι· οἵ τε πταρμοὶ ἐπι-
γινόμενοι, τὰς ὀδύνας
ἢν μὴ παύωσι, φύμα-
τα ἀνάγκη ἐπιγίνεσθαι
καὶ ἀχροίας τουτοισιν.
Ὁκόσοισι δὲ ὀδύναι
ἄνευ προφασίων τῆς γι-
νονται, καὶ πολυχρόνιοι,
καὶ ἐν πάσῃ τῇ κεφαλῇ,
ἰσχνοῖσί τε ἐοῦσι καὶ ἀμε-
νηνοῖσι, προσδέχεσθαι τού-
τοισι τὸ νόσημα πολ-
λῷ χαλεπώτερον τοῦ
πρόσθεν. ἢν δὲ καὶ ἐς τὸν
τράχηλόν τε καὶ ἐς τὸν
νῶτον ἡ ὀδύνη κατα-
βαίνῃ τὴν κεφαλὴν ἀ-
πολιποῦσα, καὶ αὖθις

uedines quidẽ maximè perfectè liberant. prosunt autem & sternutationes, & quæ muci in naribus fiũt, magis quidem sua spõte: sin minus, coacte. Grauedines autẽ fiũt pfectè, adeò vt & tusses succedãt: & sternutationes succedentes, si dolores non sedauerint, necesse est tubercula & decolorationes his succedere.

Quibus autẽ dolores sine manifestis causis fiũt, & diuturni, & in toto capite, súntq; ipsi & graciles & debiles, his prædicendũ est morbũ longè grauiorem priore esse. Si verò etiam ad collum, & ad dorsum dolor descendat, caput relinquens, & rur-

ſus ad caput recurrat,
adhuc grauior fit. Ve-
rùm omniũ horũ gra
uiſsimus eſt, ſi ex capi
te ad collũ ac dorſum
tendat. Vtilitates au-
tem his ex abſceſsibꝰ
fore expectãdum eſt:
aut vbi pus ꝑ tuſsim
reiecerũt, aut hæmor
rhoidas habẽt, aut pu
ſtulas in corporibus
enatas. Cõfert etiã ca
put furfures habens.

Torpores & pũctu-
ræ purginoſæ velut
ab vrtica, quibus per
caput diſcurrunt, ali
quãdo ꝑ totũ, aliquã-
do per aliquã partem:
ſæpe verò & frigidi-
tas aliqua ab ipſis ſen
tiri putatur, velut ꝑ ca
put diſcurrere, hos in
terrogare oportet, an
etiã ad ſũmã linguã
punctura illa ꝓcedat.

πάλιν παλινδρομέει
εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἔτι
χαλεπώτερον γίνεται.
τούτων δὲ πάντων δεινό-
τατον, εἰ ξυντείνοι ἐκ
τῆς κεφαλῆς ἐς τὸν τρά-
χηλόν τε καὶ τὸν νῶτον.
τὰς δὲ ὠφελείας τουτέ-
οισι προσδέχεσθαι ἐξ
ἀποστασίων ἔσεσθαι· ἢ
πῦον βήξασιν, ἢ αἱμορ-
ῥοΐδας ἔχουσιν, ἢ ἐξαν-
θήματα ἐν τοῖς σώμα-
σι. λυσιτελέει δὲ καὶ πι-
τυρωθεῖσα ἡ κεφαλή.

Νάρκαι δὲ καὶ κνι-
δώσιες οἷσι διὰ τῆς κε-
φαλῆς διαΐσσουσι, τό-
τε μὲν διὰ πάσης, τό-
τε δὲ διὰ μέρους τι-
νός· πολλάκις δὲ καὶ
ψυχρόν τι δοκέει αὐ-
τοῖσιν, εἰ διαχωρέει διὰ
τῆς κεφαλῆς, τούτους
ἐπανέρεσθαι, εἰ καὶ ἐς τὴν
γλῶσσαν ἄκρην ἀφι-
κνεῖται ἡ κνίδωσις· εἰ

ἢν δὲ τοῦτο ποιέοι, τέλεον τὸ νόσημα γίνεται, καὶ χαλεπώτερον ἀπαλλάξαι. εὐπετὲς δὲ αἰὲν τούτου. οἱ δὲ τρόποι τῶν ὠφελειῶν ἐξ ἀποστασίων οἷς περὶ προγέγραπται. ἧσσον μέντοι ἐπιγίνονται ἀποστάσιες τοῖσι τούτοισιν ἢ ἐκείνοισιν.

Ὁκόσους δὲ ξὺν τῇσιν ὀδύνῃσιν σκοτόδινοι λαμβάνουσι, δυσαπάλλακτον καὶ μανικόν. γέρουσι δὲ ὁ τρόπος οὗτος μάλιστα γίνεται. αἱ δὲ ἄλλαι νόσοι αἱ ἀμφὶ κεφαλὰς, ἀνδράσι τε καὶ γυναιξὶν, ἀσφαλῶς ἰσχυρόταται, καὶ πολὺ χρονιώτεραι. γίνονται δὲ καὶ νεανίσκοισί τε καὶ παρθένοισι τῇσιν ἐν ἡλικίῃ, καὶ μάλιστα τῶν καταμηνίων ἐς τὴν πρόοδον.

Si enim hoc fecerit, perfectius morbus fit, & qui difficilius submoueri posſit. Verũ absq; hoc facilis est. Modi verò vtilitatũ cõsequendarũ ex abscesſibus contingent, veluti antea ſcriptum est. Sed tamẽ abſceſſus minus in his ſuccedunt, quàm in illis.

Quoſcunque verò vnà cũ doloribus vertigines corripiũt, malum ægrè exolubile ac furioſum exiſtit. ſenibus autẽ maximè hic modus fit. At alij morbi circa caput, & viris, & mulieribus, cum ſecuritate vehemẽtisſimi ſunt, & diuturniores: fiunt autẽ & adoleſcentibus, & virginib⁹ in ea pubertatis ætate, & maximè circa mẽſiũ ꝓgreſſũ.

Mulierib⁹ verò in capitis doloribus, alia quidē omnia fiūt, quę & viris. Verùm pūcturæ illæ pruriginosę & affectiones atrabilariæ, his minus quàm viris, si nō menses penitus aboliti fuerint.

Τῇσι δὲ γυναιξὶν ἐν τῇσι κεφαλαλγίῃσι, τὰ μὲν ἄλλα πάντα γίνεται, ἃ καὶ τοῖσιν ἀνδράσιν. αἱ κνιδώσιες δὲ καὶ τὰ μελαγχολικὰ, ταύτῃσιν ἧσσον, ἢ τοῖσιν ἀνδράσιν, ἢν μὴ τὰ καταμήνια τελέως ἠφανισμένα ᾖ.

66 Quib⁹ colores dū iuuenes sunt, praui sunt ad multū tēpus, & cōtinēter, nō tamē morbi regij modo: hi siue viri sint, siue fœminę, caput dolēt, & lapides ac terrā comedunt, & hęmorrhoidas habēt.

Οἷσι δὲ τὰ χρώματα νέοις ἐοῦσι πονηρά ἐστι πουλὺν χρόνον, ξυνεχέως δὲ, μὴ ἰκτεριώδεα τρόπον, οὗτοι καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, κεφαλὴν ἀλγέουσι, καὶ λίθους τε καὶ γῆν τρώγουσι, καὶ αἱμοῤῥοΐδας ἔχουσι.

67 Pallidi verò cū viro re colores qui diuturni sunt, & morbus regius vehemēs nō est, alia quidē eadē facere solent, verùm pro lapidum ac terræ esu,

Τὰ δὲ χλωρὰ χρώματα ὅσα χρόνιά εἰσι, καὶ μὴ ἰσχυροὶ ἴκτεροι εἰσι, τὰ μὲν ἄλλα τὰ αὐτὰ ποιέειν αὐτοῖσι ξυμβαίνει. αὐτὶ δὲ τῶν λίθων τούτους καὶ τῆς γῆς τρώξιος τὰ ὑποχόνδρια λυπέει μᾶλλον

ἢ τοὺς ἑτέρους.

Ὁκόσοι δὲ πουλὺν χρόνον ὠχροὶ φαίνονται, καὶ τὰ πρόσωπα ἐπηρμένα ἔχοντες, εἰδέναι χρὴ τούτους τὴν κεφαλὴν ὀδυνωμένους περὶ τὰ σπλάγχνα ἀλγήματα ἔχοντας, ἢ ἐν τῇ ἕδρῃ κακόν τι ἐν ἑωυτοῖσι. τοῖσι δὲ πλείστοισι τῶν τοιούτων φαινομένων, οὐχ ἕν τι τούτων τῶν κακῶν φαίνεται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε πολλὰ, ἢ καὶ ἅπαντα.

Οἱ δὲ τῆς νυκτὸς ὁρῶντες, οὓς δὴ νυκτάλωπας καλέομεν, οὗτοι ἁλίσκονται ὑπὸ τοῦ νοσήματος νέοι, ἢ παῖδες ἢ καὶ νεανίσκοι· καὶ ἀπαλλάσσονται ὑπὸ τοῦ αὐτομάτου, οἱ μὲν τεσσαρακονθήμεροι, οἱ δὲ ἑπτάμηνοι· τισὶ δὲ καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον παρέ-

præcordia hos magis affligunt q̃ alteros.

68 Quicũq; verò multo tẽpore pallidi apparẽt,& facies in tumorẽ eleuatas habẽt, eos caput dolere sciẽdum est,aut circa viscera dolorẽ habere, aut in sede malũ aliquod in seipsis.Ex his autẽ apparẽtibus plerisq;,non vnũ aliquod horum malorum apparet,sed plerũq; multa, aut etiam omnia.

69 Qui nocte vident, quos sanè nyctalopas vocamus, hi morbo corripiũtur iuuenes, aut pueri, aut etiam adolescentes:& liberãtur sua spõte,aliqui in quadragĩta dieb⁹, aliqui septimo mense:quibusdã verò & ꝑ totũ annum perman.

sit. Quapropter de tempore coniectare oportet, ita vt & ad morbi robur, & ad ægri ætatem respicias. Abscessus autem his prosunt insuper apparentes, & ad infernas partes fluentes. Verùm nõ valde accedũt, propter iuuentutẽ. At mulieres non corripiuntur ab hoc morbo, neq; virgines quibus menses cõparent. Quibus autem lachrymarũ fluxiones diuturnæ fuerint, & hi nyctalopes fiunt, eos interrogare oportet, an caput doluerint anteà, quàm hæc reuelarunt.

Quicunq; dum neque febricitãt, neque decolores sunt, sæpe & verticem & tempo

μαίνει. σημαίνεσθαι χρὴ περὶ τοῦ χρόνου, ἔς τε τὴν ἰσχὺν τοῦ νοσήματος ὁρῶντα, ἔς τε τὴν ἡλικίην τῶν νοσεόντων. αἱ δὲ ἀποστάσιες, ὠφελέουσι μὲν τούτους ἐπιφαινόμεναί τε καὶ ἐς τὰ κάτω ῥεόμεναι. ἐπιγίνονται δὲ οὐ κάρτα, διὰ τὴν νεότητα. αἱ δὲ γυναῖκες οὐχ ἁλίσκονται ὑπὸ τοῦ νοσήματος τούτου, οὐδὲ παρθένοι ᾗσι τὰ ἐπιμήνια φαίνονται. οἷσι δὲ ῥεύματα δακρύων πολυχρόνια, ἢ νυκτάλωπες γίνονται, τούτους ἐπανερωτᾶν, ἢν τὴν κεφαλὴν ἐπιπροηλγηκότες ἔωσι, πρὸ τῶν ἀποκηρυγμάτων τουτέων.

Ὁκόσοι δὲ μήτε πυρετήναντες, μήτε ἄχροοι ἐόντες, ἀλγέουσι πολλάκις τήν τε κορυφὴν, καὶ τοὺς κροτά

ους, ἢν μὴ τὴν ἄλλην ανερὴν ἔχωσιν ἀπὸ χσιν ἐν τῷ προσώ-ῳ, ἢ βαρὺ φθέγγων ι, ἢ ὀδόντας ἀλγέω-ι, τούτοισιν αἷμα ῥαγῆν αι διὰ τῶν ῥινῶν προσ-δέχεσθαι. οἷσι δὲ ἐκ τῶν ῥι-νῶν αἷμα ῥεῖ, δοκέου-σιν οἵδ᾽ ὑγιαίνειν τἄλ-λα· τούτους δὲ ἢ σπλῆνα εὑρήσεις ἐπηρμένον ἔ-χοντας, ἢ τὴν κεφαλὴν ἀλγέοντάς τε καὶ μαρ-μαρυγῶδές τι πρὸ τῶν ὀ-φθαλμῶν φαινόμε-νον σφίσι. τοῖσι δὲ πλεί-στοισι τῶν τούτων ἅμα καὶ τὰ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς οὕ-τως ἔχοντα φαίνεται, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ σπληνός.

Οὖλα δὲ πονηρὰ καὶ στόματα δυσώ-δεα, οἷσι σπλῆνες με-γάλοι· ὁκόσοι δὲ ἔχουσι σπλῆνας μεγά-λους, μήτε αἱμοῤῥαγίαι

ra dolent, ſi nõ alium manifeſtũ habuerint abſceſſum in facie, aut grauiter loquantur, aut dẽtes doleãt, his ſanguinem per nares erupturũ eſſe expectandũ eſt. Quibus verò ex naribus ſanguis fluit, hi alioqui ſani eſſe vidẽtur: hos autem vel ſplenem in tumorem eleuatum habere comperies, vel caput dolere, & ſplendicans quiddam ipſis ob oculos obuerſari. Pleriſque verò horum ſimul & caput & ſplen, hoc modo ſe habere apparent.

71 Gingiuæ vitiatæ, & ora graueolentia his ſunt, quib⁹ ſplenes magni. Qui verò habent ſplenes magnos, nec ſanguinis eruptiones

fiũt, nec os fœtidũ, horũ tibiæ praua vlcera habẽt, & cicatrices nigras. ſin aliũ patẽtem habeãt abſceſsũ in facie, aut graue loquãtur, aut dẽtib⁹ doleãt, ijs sanguinis eruptio per nares expectãda. at quib⁹ partes ſub oculis valde attollũtur ijs eſſe magnos lienes cóperies. Sin & in pedibus tumores accedãt, aquã etiam habere videbuntur. verùm vẽter, & lũbi ſpectãdi. Diſtortiones verò in facie, nulli alij corporis parti cõmunes, citò ſedãtur aut ſua ſpõte, aut neceſsitate: reliqui verò ſiderantur. Quibus pręter motus impotẽtiã attenuatur

γίνονται, μήτε στόμα δυσῶδες, τουτέων αἱ κνῆμαι ἕλκεα πονηρὰ ἴσχουσι, καὶ οὐλὰς μελαίνας. ἣν δ' ἄλλην φανερὴν ἔχωσιν ἀπόστασιν ἐν τῷ προσώπῳ, ἢ βαρὺ φθέγγωνται, ἢ ὀδόντας ἀλγέωσι, τουτέοισιν αἱμοῤῥαγίην διὰ ῥινῶν προσδέχεσθαι. οἷσι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπαίρεται ἰσχυρῶς, τούτους σπλῆνας μεγάλους εὑρήσεις ἔχοντας. εἰ δὲ καὶ ἐν τοῖσι ποσὶν οἰδήματα προσγίνονται, καὶ ὕδωρ φανήσονται ἔχοντες· ἀλλὰ καὶ τὴν γαστέρα, καὶ τὴν ὀσφὺν ἐπικατιδεῖν.

Τὰ δὲ ἐν τοῖσι προσώποισι παραστρέμματα, ἢν μηδενὶ ἄλλῳ τοῦ σώματος ἐπικοινωνέῃ, ταχέως παύεται, καὶ αὐτόματα καὶ πρὸς ἀνάγκας. οἱ δ' ἄλλοι ἀπόπληκτοι. οἷσι μετὰ τοῦ μὴ δύνασθαι κινέειν, λεπτύνεται τὸ

νενοσηκὸς τοῦ σώματος, οὗτοι ἀδύνατοι εἰς τοῦ τὸ καθίστασθαι. οἷσι δὲ ἔξω τήξιες μὴ ἐπιγίνονται, οὗτοι δὴ ἔσονται ὑγιέες. περὶ δὲ τοῦ χρόνου ὁπότε ἔσονται, προλέγειν ἔς τε τὴν ἰσχὺν τοῦ νοσήματος ὁρῶντα, καὶ ἐς τὸν χρόνον, καὶ ἐς τὴν ἡλικίην τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἰς τὴν ὥρην, εἰδὼς ὅτι τὰ παλαιότατα τῶν νοσημάτων, καὶ τὰ κάκιστα, καὶ κυλινδούμενα, βαρύτατα ὑπακούει· καὶ τὰ ἐν τοῖσι γεραιτάτοισι τῶν σωμάτων. ἔστι δὲ καὶ τὸ φθινόπωρόν τε καὶ ὁ χειμὼν τοῦ ἦρός τε καὶ τοῦ θέρεος ἀνεπιτηδειότερος ταῦτα τὰ νοσήματα ἀφιέναι.

Αἱ δὲ ἐν τοῖσιν ὤμοισι γενόμεναι ὀδύναι, ὁκόσαι μὲν ἐς τὰς χεῖρας ἐπικαταβαίνουσαι, νάρκας τε καὶ ὀδύνας πα-

morbida pars corporis, hi ſanari nequeũt. at quib⁹ colliquationes nõ accedunt, hi ſani euadẽt. Cæterũ de tempore quãdo ſani erũt, prædicẽdũ eſt, reſpectu habito ad vim morbi, ad tẽpus, & ad ætatẽ hominis, & ad anni tẽpus, ita vt eius rei memor ſis, quod vetuſtiſsimi morbi, & peſsimi, & qui reuoluuntur, grauiſsimè obediunt: itémque hi qui ſunt in vetuſtiſsimis corporib⁹. Sed & autũnus & hyems, ad tales morbos ſubmouẽdos minorem commoditatem exhibent quàm ver & æſtas.

Dolores porrò in humeris orientes, qui quidem ad manus deſcendunt, torporéſque ac dolores indu-

cunt, his abſceſſus nõ ſuccedũt, verũ nigrã bilẽ vomẽtes ſanãtur.

¶ Qui verò iſthic in humeris manent, aut etiã ad dorſum ꝓgrediũtur, eos puris, aut atræ bilis vomitu effugiũt. Verùm de his ita cõſiderationẽ facere oportet. Si quidem enim facilè ſpirauerint ac graciles fuerint, atrã bilem ipſos vomituros eſſe ſpes eſt. Si verò difficiliùs ſpirauerint, & in faciem ipſis color incurrit qui prius nõ erat, ſiue rubicundus, ſiue niger, eos magis pus ſputuros eſſe ſperandum eſt. Ad hæc verò conſiderandum eſt etiã, an in pedibus tumores ſint: nam & hoc ſignum in his cõſentit. Atque hic mor

ῥέχουσιν, ταύτῃσιν ἀποστάσιες μὲν οὐκ ἐπιγίνονται· ὑγιάζονται δὲ, μελαίνας χολὰς ἐμέοντες. ὁκόσαι δὲ αὐτοῦ μένουσιν ἐν τοῖσιν ὤμοισιν, ἢ καὶ ἐς τὸν νῶτον ἀφικνέονται, ταύτας πύον ἐμέσαντες ἐκφυγγάνουσιν, ἢ μέλαιναν χολήν. καταμανθάνειν δὲ περὶ τουτέων ὧδε· ἢν μὲν εὔπνοοι ἔωσι καὶ ἰσχνοὶ, μέλαιναν χολὴν αὐτοὺς μᾶλλον ἐλπὶς ἐμέσαι. εἰ δ' αὖ δυσπνοώτεροι, καὶ ὑπὸ τοῦ προσώπου ἐπιτρέχει τι αὐτοῖσι χρῶμα, ὃ πρόσθεν οὐκ ἐπεγίνετο, ὑπέρυθρον, εἴτε μέλαν, τούτους πύον ἐλπὶς μᾶλλον πτύσειν. σκέπτεσθαι δὲ πρὸς τούτοισι, καὶ εἰ ἐν τοῖσι ποσὶν οἰδήματα ἔνεστι· καὶ γὰρ τὸ σημεῖον τούτοισιν ὁμολογέον ἐστί. τὸ δὲ νόση-

μα ὅτι, τοῖσιν ἀνδράσι τι προσγίνεται ἰσχυρότατον, τοῖσιν ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτέων ἐς τὰ ἑξήκοντα. τὴν ἡλικίην ταύτην μάλιστα ἰσχιάδες βιάζονται.

bus, viris vehemẽtissimus esse solet, à quadragesimo anno vsq; ad sexagesimũ. Qua ætate etiam coxendicum morbus maximè affligit.

Σκέπτεσθαι δὲ δεῖ ὧδε περὶ ἰσχιάδων. ὁκόσοισι γὰρ τῶν γεραιτέρων αἵ τε νάρκαι ἰσχυρόταται καὶ καταψύξιες τῆς ὀσφύος τε καὶ τῶν σκελέων, καὶ τὸ αἰδοῖον ἐπαίρειν ἀδυνατέουσι, καὶ ἡ γαστὴρ οὐ διαχωρέει, εἰ μὴ πρὸς ἀνάγκην, καὶ κοπρώδης μύξα πολλὴ διεξέρχεται, τουτέοισι χρονιώτατον τὸ νόσημα ἔσται· καὶ προλέγειν ἐνιαυτὸν τὸ ἐλάχιστον, ἀφ' οὗ χρόνου ἤρξατο τὸ νόσημα γίνεσθαι. καὶ τὰς ὠφελείας ἐς τὸ ἔαρ τε

Porrò de coxendicũ morbo sic considerationẽ facere oportet. Quibuscunq; senioribus torpores vehementissimi sunt, & perfrigerationes tum lũborum, tum crurũ, & qui pudendũ arrigere nõ possunt, & q bus aluus nõ egerit, nisi ad necessitatem coacta, & prodit ipsis multus stercoraceus muc⁹, his maximè diuturnus morbus erit: prædicendúmque est annum vt minimum duraturum esse morbũ, ab eo tẽpore quo incepit, & opẽ ad ver,

& æstatē expectandā esse. At verò iuuenibus nō quidē min⁹ doloris inducit coxēdicū morbus, verū breuior est. nā xl. die liberātur. Sed neq; torpores vehemētes accedunt, neq; perfrigerationes crurū ac lūborū. Quibus autem hic morbus est quidē in lūbis ac cruribus, nō autē affligit adeo vt decūbant, considerare oportet an alicubi sint collectiōes in coxa, & interrogare an ad inguē dolor ꝓgrediatur. Si enim ambo hæc habet, diuturnus fit morbus. Interrogādū insuper est, an infe more torpores insint, & ad poplitē ꝓgrediātur, & si hoc fateatur, rursus rogandū, an & ꝑ tibiā ad summū pe-

καὶ τὸ θέρος προσδέχεσθαι. τοῖσι δὲ νεανίσκοισιν, ἐπώδυνοι μὲν οὐχ ἧσσον αἱ ἰσχιάδες, βραχυχρονιώτεραι δέ· καὶ γὰρ τεσσαρακονθήμεροι ἀπαλλάσσονται. ἀλλ' οὐδὲ αἱ νάρκαι ἐπιγίνονται ἰσχυραὶ, οὔτε αἱ καταψύξιες τῶν σκελέων καὶ τῆς ὀσφύος. οἷσι δὲ τὸ νόσημα τοῦτό ἐστι μὲν ἐν τῇ ὀσφύϊ καὶ τοῖσι σκέλεσι, βιάζεται δὲ οὐχ οὕτως ὥστε κατακέεσθαι, ξυστρέμματα σκέπτεσθαι μή που ἐν τῷ ἰσχίῳ, καὶ ἐπανερέσθαι, εἰ εἰς τὸν βουβῶνα ἡ ὀδύνη ἀφικνεῖται. ἢν γὰρ ταῦτ' ἔχῃ ἄμφω, χρόνιον τὸ νόσημα γίνεται. ἐπανερέσθαι δὲ καὶ εἰ ἐν τῷ μηρῷ νάρκαι ἐγγίνονται, καὶ ἐς τὴν ἰγνύην ἀφικνοῦνται· καὶ ἢν φῇ, αὖθις ἐρέσθαι, καὶ ἢν διὰ τῆς κνήμης, ἕως τὸν ταρσὸν τοῦ

ποδός. ὁκόσοι δ᾽ αὖ τού-
τέων τὰ πλεῖστα ὁμολο-
γέωσιν, εἰπεῖν αὐτοῖσιν, ὅ-
τι τὸ σκέλος σφιν, ὅτε μὲν
θερμὸν γίνεται, ὅτε δὲ ψυ-
χρόν. ἢν δὲ νοῦσος αὕτη, ὁκό-
σοισι μὲν ἀνὰ τὴν ὀσφὺν
ἐκλείπουσα ἐς τὰ κάτω
τρέπεται, θαρσύνειν. ὁκό-
σοισι δὲ τά τε ἰσχία καὶ τὴν
ὀσφὺν μὴ ἐκλείπουσα
εἰς τὰ ἄνω τρέπεται, προ-
λέγειν δεινὰ εἶναι. οἷσι δὲ
περὶ τὰ ἄρθρα, ὀδύναι
τε γίνονται καὶ ἐπάρσιες,
καὶ καταπαύονται, οὐκ ἐν
τῷ ποδαγρικῷ τρόπῳ,
εὑρήσεις τά τε σπλάγ-
χνα μεγάλα, καὶ ἐν τῷ οὔ-
ρῳ λευκὴν ὑπόστασιν. καὶ
τοὺς κροτάφους ἢν ἐπαί-
ρῃ, φήσει πολλάκις ἀλ-
γέειν, φήσει δὲ καὶ ἱδρῶ-
τας αὐτῷ γίνεσθαι νυκτε-
ρινούς. ἢν δὲ μήτε ἀπὸ
τῷ οὔρῳ ὑφίσταται ἡ ὑπό-
στασις αὕτη, μήτε οἱ ἱ-
δρῶτες γίνονται, κίνδυ-

dē ꝑcedāt. Qui enim
pleraq; horū confeſsi
fuerint, his dicēdum
crura nūc calida, nūc
frigida fieri. Quòd
ſi morbus hic lumbos
relinqués, aliquibus
ad infernas partes ver
tatur, eos confidentes
eſſe iube. Quibuſcūq;
verò coxas & lūbos
nō relinqués, ad ſup-
nas partes cōuertitur,
malū id eſſe prædicē-
dū eſt. At quib⁹ circa
articulos dolores fiūt
& tumores, & ſedan-
tur, nō podagrico mo
do, in his cōperies vi-
ſcera magna, & in vri
na ſubſidētiam albā.
Et talis ſi tēpora ele-
uauerit, dicet ſe ſæpe
dolere, dicet etiā ſu-
dores ſibi nocturnos
oboriri. Si verò neque
in vrina ſubſidet talis
ſubſidētia, nec ſudores

fiunt, periculũ eſt ne aut claudi fiãt articuli, aut affectio abſceſſus humore melli ſimilis, ſub ipſis naſcatur. Fit autẽ hic morbus his quibus in pueritia & iuuentute ſanguis ex narib⁹ fluere ſolitus deſijt. Proinde interrogãdũ eſt de sãguinis eruptione, an ĩ iuuentute facta fuerit: & an pruriginoſæ puncturæ, & in pectore, & in dorſo inſint: & quibus alui dolores fortes inducãt citra exturbationes, & quibus hæmorrhoides fiãt. hoc enim horum morborũ principium eſt. Si verò malo colore ſint hi homines, interrogandũ eſt an caput doleant. Hoc enim fatebuntur. Quibus verò ex his alui dolores in dextris fuerint, dolores

νος ἢ χωλωθῆναι τὰ ἄρθρα, ἢ ὃ δὴ μελικηρίδα καλέουσι γίνεσθαι ὑπ' αὐτοῖσι. γίνεται δὲ τὸ νόσημα τοῦτο, οἷσιν ἐν τῇ παιδίῃ τε καὶ νεότητι ξυνήθες ἐὸν αἱμαῤῥεῖν ἐκ τῶν ῥινῶν, ἀπέπαυσαι. ἐπανέρεσθαι οὖν περὶ τοῦ τοῦ αἵματος ῥήξιος, εἰ ἐγένετο ἐν τῇ νεότητι· καὶ αἱ κνιδώσιες ἐν τῷ στήθει καὶ τῷ μεταφρένῳ, εἰ ἐνεῖσι. καὶ ὁκόσοις αἱ κοιλίαι ἰσχυρὰς ὀδύνας παρέχουσιν αἰὲν ἐκ ταραξίων, καὶ ὁκόσοισιν αἱμοῤῥοΐδες γίνονται· αὕτη γὰρ ἡ ἀρχὴ τῶν νοσημάτων τούτων. ἢν δὲ κακόχροοι οἱ ἄνθρωποι τουτέῳ φαίνωνται, ἐπανέρεσθαι καὶ κεφαλὴν εἰ ὀδυνῶνται· φήσουσι γάρ. τουτέων δὲ ὁκόσοισιν αἱ κοιλίαι ἐπώδυνοι ἐν τοῖς δεξιοῖς, ἐὰν τὰ ἀλ-

γήματα ἰσχυρότερα γί-
νεται· καὶ μάλιστα ὅταν
πρὸς τῷ ὑποχονδρίῳ
κατὰ τὸ ἧπαρ τὸ ὑπόλειμ-
μα τῆς ὀδύνης ᾖ. ὠφελέει
δὲ ταύτας τὰς ὀδύνας
τὸ παραυτίκα ψόφος ἐν
τῇ γαστρὶ γινόμενος. ἐκό-
ταν δὲ ἡ ὀδύνη παύση-
ται, τὸ οὖρον παχὺ καὶ χλω-
ρὸν οὐρέουσιν. ἔστι δὲ θανα-
τώδης μὲν οὐδαμῶς ὁ τρό-
πος οὗτος, χρόνιος δὲ κάρ-
τα. ὁκόταν δὲ παλαιὸν
ἤδη ᾖ τὸ νόσημα, ἀμβλυ-
ώσσουσιν οἱ ἄνθρωποι
ὑπ' αὐτοῦ. ἀλλ' ἐπανέρε-
σθαι περὶ τοῦ αἵματος, εἰ
νέῳ ἐόντι ἐρρύη, καὶ περὶ τῆς
ἀμβλυώσμου, καὶ περὶ τοῦ
οὔρου τῆς κενώσιος χλωρό-
τητος, καὶ ἀμφὶ τῶν ψόφων
εἰ ἐγγίνονταί τε καὶ ὠφε-
λέουσιν ἐπιγινόμενοι. φή-
σουσι γὰρ πάντα ταῦτα. * εἴτε ἐρυθρόν ἐστιν, εἴτε με-
λαν, πυτίουσι τοῦτον ἐλπίζειν μᾶλλον πίνειν.
σκέπτεσθαι δὲ τοὺς τοιούτοις καὶ ἐν τοῖσι ποσὶν οἰδήμα-
τα. τοῦτο γὰρ σημεῖον τοῖς τοιούτοισιν ὁμόλογόν ἐστιν.

his acriores fiunt, & præsertim quũ ad præcordium iuxta hepar reliquiæ doloris fuerint. His autem doloribus prodest strepitus statim in aluo obortus. Postq̃ autẽ dolor quieuerit, vrinam crassã ac pallidã meiũt. Atq; hic mod⁹ letalis nõ est, verũ valde diuturn⁹. quũ autẽ iã vetust⁹ fuerit morbus, homines ab ipso cæcutiũt. At de sãguine interrogare oportet, an in iuuẽtute fluxerit, & de visus hebetudine, & de vrinæ euacuatiõis pallore, & de strepitib⁹ an insint & succedẽtes prosint. hæc enĩ oĩa fatebũtur.

77 Impetigines & lepræ, & vitiligines albæ quibus quidẽ iuuenibus aut pueris aliquid horũ factũ est, aut paulatim conspectum in multo tempore augescit: his non putare oportet abscessum esse, eã papularũ eruptionẽ, sed morbũ. Quib⁹ verò horũ quid factũ est multũ & derepente, hoc sanè fuerit abscessus. Fiũt autẽ leucæ quidẽ ex letalissimis morbis, qualis est & morbus tabidus appellatus. Lepræ verò & impetigines, ex morbis ab atra bile. Ex his autem facilius sanãtur ea quæ in maximè iuuenibus fiũt, & quæ recentissima sũt, & in mollissimis ac carnosissimis corporis partib⁹ producũtur.

Λειχῆνες δὲ καὶ λέπραι, καὶ λεῦκαι, οἷσι μὲν νέοισιν, ἢ παισὶν ἐοῦσιν ἐγένετό τι τούτων, ἢ κατὰ μικρὸν φανὲν, αὔξεται ἐν πολλῷ χρόνῳ, τούτοισι μὲν οὐ χρὴ ἀπόστασιν νομίζειν τὸ ἐξάνθημα, ἀλλὰ νόσημα· οἷσι δὲ ἐγένετο τούτων τι πολύ τε καὶ ἐξαπίνης, τοῦτο ἂν εἴη ἀπόστασις. γίνονται δὲ, λεῦκαι ἐκ μὲν τῶν θανατωδεστάτων νοσημάτων, οἷον καὶ ἡ νοῦσος ἡ φθινικὴ καλεομένη· αἱ δὲ λέπραι καὶ οἱ λειχῆνες, ἐκ τῶν μελαγχολικῶν. ἰῆσθαι δὲ τουτέων εὐπετέστερά ἐστιν, ὅσα νεωτάτοισί τι γίνεται, καὶ νεώτατά ἐστι, καὶ τοῦ σώματος ἐν τοῖσι μαλθακωτάτοισι, καὶ σαρκωδεστάτοισι φύεται.

HIPPO-

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΝΥΠΝΙΩΝ.

Περὶ δὲ τῶν τεκμηρίων τῶν ἐν τοῖσιν ὕπνοισιν, ὅστις ὀρθῶς γινώσκει, μεγάλην ἔχοντα δύναμιν εὑρήσει πρὸς ἅπαντα· ἡ γὰρ ψυχὴ ἐγρήγορεν. ὅταν μὲν σώματι ὑπηρετοῦσα ᾖ, ἐπὶ πολλὰ μεριζομένη, οὐ γίνεται αὐτὴ ἑωυτῆς, ἀλλ᾽ ἀποδίδωσί τι μέρος ἑκάστῳ τοῦ σώματος, ἤγουν τοῖσιν αἰσθητηρίοισιν, ἀκοῇ, ὄψει, ψαύσει, ὁδοιπορίῃ, πρήξεσι, καὶ πάσῃ τῇ τοῦ σώματος διανοίῃ· αὐτὴ δ᾽ ἑωυτῆς ἡ διάνοια οὐ γίνεται. ὁκόταν δὲ τὸ σῶμα ἡσυχάσῃ, ἡ ψυχὴ κινευμένη, καὶ ἐπεξέρπουσα τὰ μέρη τοῦ σώματος,

HIPPOCRATIS DE INSOMNIIS.

Quiſquis de his quæ in ſomnis obueniunt, rectè coniectat, is magnā habere vim ad omnia, ipſa reperiet: anima enim vigilat. & quū quidē corpori inſeruit], in multas partes diſtributa, nō ſui iuris eſt, ſed partē alī quā ſingulis corporis partibus, ſiue ſenſibus diſtribuit, auditui, viſui, tactui, greſſui, actioni, ac omni corporis facultati: ipſa autē cogitatio ſui iuris nō eſt. Quum autē corpꝰ quieſcit, anima in motu eſt, & corporis partes p-

reptans, domũ suam gubernat, & omnes corporis actiones ipsa perficit. Nã corpus dormiens nõ sentit, ipsa verò vigilãs cognoscit, ac visibilia videt, & audibilia audit, vadit, tangit, tristatur, animaduertit: in sũma, quęcũq; corporis aut animę munia, ea omnia anima ipsa in sõno obit. Quicũq; igitur hæc rectè iudicare nouit, magnam sapientiæ partẽ nouit.

διοικεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, καὶ τὰς τοῦ σώματος πρήξιας ἁπάσας αὐτὴ διαπρήσσεται. τὸ μὲν γὰρ σῶμα καθεῦδον οὐκ αἰσθάνεται, ἡ δὲ ἐγρηγορέουσα γινώσκει, καθορῇ τε τὰ ὁρατὰ, καὶ διακούει τὰ ἀκουστὰ, βαδίζει, ψαύει, λυπεῖται, ἐνθυμέεται· ἐν ὀλίγῳ, ὁκόσαι τοῦ σώματος ὑπηρεσίαι ἢ τῆς ψυχῆς, ταῦτα πάντα ἡ ψυχὴ ἐν τῷ ὕπνῳ διαπρήσσεται. ὅστις οὖν ἐπίσταται κρίνειν ταῦτα ὀρθῶς, μέγα μέρος ἐπίσταται σοφίης.

2 Quęcũque igitur sõnia diuina sunt, & quædã euẽtura significãt, aut vrbib⁹, aut populo priuato, siue bona, siue mala, non ob ipsorũ delictũ, de huiusmodi sũt q iudicãt certã artẽ habẽtes.

Ὁκόσα μὲν οὖν τῶν ἐνυπνίων θεῖά ἐστι, καὶ προσημαίνει τινὰ συμβησόμενα, ἢ πόλεσιν, ἢ τῷ ἰδιώτῃ λαῷ, ἢ κακὰ, ἢ ἀγαθὰ, μὴ δι' αὐτῶν ἁμαρτίην, εἰσὶν οἱ κρίνουσι περὶ τῶν τοιούτων ἀκριβῆ τέχνην ἔχοντες.

3 Quæcũq; autẽ corporis affectiones sunt,

Ὁκόσα δὲ ἡ ψυχὴ τῶν

σώματος παθήματα
προσημαίνει πλησμο-
νῆς ἢ κενώσιος ὑπερβο-
λὴν τῶν ξυμφύτων, ἢ με-
ταβολὴν τῶν ἀηθέων, κρί-
νουσι μὲν καὶ ταῦτα· καὶ τὰ
μὲν τυγχάνουσι, τὰ δὲ ἁ-
μαρτάνουσι, καὶ οὐδέτερα
τούτων γινώσκουσι, δι᾽ ὅ,
τι οὖν γίνεται, οὔθ᾽ ὅ, τι ἂν
ἐπιτύχωσιν, οὔθ᾽ ὅ, τι ἂν
ἁμάρτωσι· φυλάσσεσθαι
δὲ παραινέοντες μή τι
κακὸν λάβῃ, οὐ διδά-
σκουσιν ὡς χρὴ φυλά-
ξασθαι, ἀλλὰ θεοῖσιν εὔ-
ξασθαι κελεύουσι. καὶ τὸ μὲν
εὔχεσθαι πρέπον, καὶ λίην
ἐστὶν ἀγαθόν. δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν
τὸν ξυλλαμβάνοντα τοὺς
θεοὺς ἐπικαλέεσθαι. ἔχει
οὖν περὶ τούτων ταῦτα ὧδε.

4 Ὁκόσα τῶν ἐνυπνίων
τὰς ἡμερινὰς πρήξι-
ας τοῦ ἀνθρώπου ἢ
διάνοια ἐς τὴν εὐ-
φρόνην ἐνυπνιάζεται ἐπέξην, καὶ ἀποδίδωσι

& anima per ipſas re-
pletionis aut euacua-
tionis exceſſum, aut
cõſuetorũ mutatio-
nẽ prẽmõſtrat, de his
itidẽ iudicãt, & partĩ
aſſequũtur partĩ ab-
errãt, & de neutris re-
ctè ſentiũt, cur nam
fiat neq; ſciũt q̃n aſ-
ſequunt̃, neq; q̃n ab-
errãt: cauere admo-
nẽtes ne qd mali ac-
cidat, nõ docẽt quõ
cauẽdũ, verũ diis ſup-
plicare iubẽt. Et ſup-
plicare quidẽ decorũ
ac valde bonũ eſt: o-
portet autẽ etiã ipsũ
opitulari, & deos in-
uocare. De his igitur
res hoc mõ ſe habet.

Quę ĩſomnia mẽs
hoĩs in noctẽ p̱ ſom-
nũ offert de diurnis
actionibus, & reddit

quomodo facta sũt, ea quæ ſeria ac iuſta in re per diem facta ſunt, aut de quib⁹ cõſilium initũ eſt, hæc homini bona ſunt. ſanitatem enim ſignificãt: propterea quod anima in diurnis cõſilijs pſeuerat, neq; repletione, neq; euacuatione, neque aliqua alia forinſecus allapſa re, victa. quũ autẽ inſomnia diurnis actionib⁹ aduerſantur, & de ipſis pugna oboritur, quum ſanè hoc contigerit, turbationem in corpore ſignificat. Et ſi quidẽ fortis fuerit, forte eſt malũ: ſi verò leuis, debilius.

5 De actione quidẽ igitur, an auertenda ſit, ſiue nõ, nihil de-

κατὰ τρόπον γινόμενα, ἅπερ τῇσιν ἡμέρῃσιν ἐπράχθη, ἢ ἐβουλεύθη ἐν δικαίῳ πρήγματι, ταῦτα τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθά· ὑγείην γὰρ σημαίνει. διότι ἡ ψυχὴ παραμένει ἐν τοῖσιν ἡμερινοῖσι βουλεύμασιν, οὔτε πλησμονῇ τινὶ κρατηθεῖσα, οὔτε κενώσει, οὔτε ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξωθεν προσπεσόντι. ὅταν δὲ πρὸς τὰς ἡμερινὰς πράξιας ὑπεναντιῶται τὰ ἐνύπνια, καὶ ἐγγίνηται περὶ αὐτέων ἡ μάχη, ἢ νίκῃ αὖ ὅπερ συμβαίνῃ, ταραχὴν σημαίνει ἐν τῷ σώματι· καὶ ἢν μὲν ἰσχυρὴ ᾖ, ἰσχυρὸν τὸ κακόν· ἢν δὲ φαύλη, ἀσθενέστερον.

Περὶ μὲν οὖν τῆς πράξιος, εἴτε δεῖ ἀποτρέπειν, εἴτε μὴ δεῖ, οὐ

κρίνω. τὸ δὲ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου θεραπεύεσθαι ξυμβουλεύω· πλησμονῆς γὰρ τινὸς ἐγγινομένης, ἀπόκρισις ἐγένετό τις, ἥτις ἐτάραξε τὴν ψυχήν. ἢν μὲν οὖν ἰσχυρὸν ᾖ τὸ ἐναντιωθὲν, ἔμετόν τε ξυμφέρει ποιήσασθαι, καὶ τοῖσι σιτίοισι κούφοισι προσάγειν ἐς ἡμέρας πέντε, καὶ τοῖσι περιπάτοισι πολλοῖσι καὶ ὀξέσιν ἐκ προσαγωγῆς χρέεσθαι, καὶ τοῖσι γυμνασίοισιν ἐπιγυμνάζεσθαι συμμέτροισι πρὸς τὴν προσαγωγὴν τῶν σιτίων. ἢν δὲ ἀσθενέστερον τὸ ἐναντιωθὲν γένηται, ἀφελὼν τὸν ἔμετον, τὸ τρίτον μέρος ἄφελε τοῦ σιτίου, καὶ τοῦτο ἡσυχῇ προσάγου πάλιν ἐς τὰς πέντε ἡμέρας, καὶ τοῖσι περιπάτοισι πι-

cerno: verùm corpus hominis curari conſulo. Repletione enĩ aliqua intus facta, ſecretio quædã contigit, quæ animam perturbauit. Si igitur fortis fuerit contrarietas, vomitum facere cõducit, & cibos leues exhibere ſenſim adiiciẽdo aliquid ad dies quinq;, & deambulationib⁹ multis ac velocibus ſenſim augeſcentib⁹ vti, & exercitiis exerceri moderatis, pro ciborum aſſumptorum ratione. Si verò debilior fuerit contrarietas, detracto vomitu, tertiam cibi partẽ adime, atque hãc ſenſim rurſus ad dies quinq; adiice, & deãbulationib⁹ pre

me. Sed & vocis exercitiis vtatur, & diis supplicet, & turbatio ipsi sedabitur.

At verò solẽ & lunam, & cœlũ ac stellas, pura atq; agilia solito more videre, singula bona sunt. sanitatẽ enĩ corpori significant ab omnibus presentibus. Verùm talem habitum præsenti diæta cõseruare oportet. Si verò quid contrarium his fiat, morbũ quẽdam corpori significat: à fortibus quidem, fortiorem: à debilioribus verò, leuiorẽ. Et astrorũ quidem exterior est in corpore circuitus, solis vero medi⁹, lunæ autẽ ad cauitates. quodcũq; igitur horũ astrorũ

ξειν, καὶ τοῖσι τῆς φωνῆς πόνοισι χρεέσθω, καὶ τοῖσι θεοῖσιν εὐχέσθω, καὶ καταστήσεται αὐτῷ ἡ ταραχή.

Ἥλιον δὲ καὶ σελήνην, καὶ οὐρανὸν καὶ ἀστέρας καθαρὰ καὶ εὐαγέα κατὰ τρόπον ὁρώμενα ἕκαστα, ἀγαθά· ὑγείην γὰρ τῷ σώματι σημαίνει ἀπὸ πάντων τῶν ὑπαρχόντων· ἀλλὰ χρὴ διαφυλάσσειν ταύτην τὴν ἕξιν τῇ παρούσῃ διαίτῃ. εἰ δέ τι τούτων ὑπεναντίον γένοιτο, νοῦσόν τινα τῷ σώματι σημαίνει· ἀπὸ μὲν τῶν ἰσχυρῶν, ἰσχυροτέρην· ἀπὸ δὲ τῶν ἀσθενεστέρων, κουφοτέρην. καὶ ἀστέρων μὲν οὖν ἡ ἔξω περίοδος· ἡλίου δὲ, ἡ μέση· σελήνης δὲ, ἡ πρὸς τὰ κοῖλα. ὅ, τι μὲν οὖν δοκοίη τούτων τῶν ἄστρων

...βεννυσθαι, ἢ βλάπτεσθαι, ἢ ἀφανίζεσθαι, ἢ ...πέχεσθαι τῆς περιόδου, κατ' αὐτὸ τὸ μέρος καὶ τὴν νοῦσον προσδίνεσθαι.

Καὶ ἢν μὲν ὑπὸ ἀέρος ὁρᾷ, ἢ νεφέλης τι τῶν ἄστρων τούτων πάσχον, ἀσθενέστερον· ἢν δὲ ὑπὸ ὕδατος ἢ χαλάζης, ἰσχυρότερον. σημαίνει δὲ ἀπόκρισιν ἐν τῷ σώματι ὑγρὰν καὶ φλεγματώδεα γινομένην, ἐς τὴν ἔσω περιφορὴν ἐμπεπτωκέναι. ξυμφέρει τοιγαροῦν τούτῳ, τοῖσί τε δρόμοισιν ἐν τοῖσιν ἱματίοισι κεχρῆσθαι πολλοῖσιν ἐξ ὀλίγου προσάγοντα, ὅκως ἐξιδρώσῃ ὡς μάλιστα· καὶ τοῖσι περιπάτοισιν ἀπὸ τοῦ γυμνασίου, πολλοῖσι καὶ ἀναρίστοισι χρῆσθαι· τῶν τε σιτίων

extingui, aut lædi, aut disparere, aut sisti à circuitu suo videtur, iuxta illã ipsã partem morbum redundare significat.

7 Et si quidẽ ab aere, aut nebula, aliquod ex ipsis astris pati qd horũ videt, debiliorem: si verò ab aqua, aut grãdine, fortiorem. Significat autẽ secretionẽ in corpore humidã ac pituitosam factam esse, & in externã circunferentiã illapsam esse. Conducit itaq; huic & cursib⁹ in omni vestitu vti multis, sensim augescẽtibus, vt quàm maximè exudet. Item deambulationib⁹ ab exercitio multis citra prandiũ vti, & detracta cibo-

rum tertiã parte, ad dies quinque sensim adiiciẽdo rursus exhibere. Sin fortius videatur esse, etiã fouẽdũ. nã per cuticulã purgare expedit, ꝙ in externa circũferẽtia offensa sit. Cibis verò vtendũ est siccis, acribus, austeris, meracis, & laboribus maximè siccãtibus.

¶ Si verò quid horũ luna patiatur, reuulsionem intro facere cõducit, vtiq; vomitu ab acribus & salsuginosis, ac mollibꝰ cibis: cursibꝰ autẽ circularibꝰ celeribꝰ, & deambulationibꝰ velocibus. Vtendũ & vocis exercitiis & prãdiũ auferẽdũ, cibiq; detractione, ac rursꝰ appositione itidẽ v-

ἀφῃρόμενος τὸ τρίτον μέρος, προσάγειν ἐς πέντε ἡμέρας· εἰ δὲ δοκίῃ ἰσχυρὸν εἶναι, καὶ πυριῆσαι· τὴν γὰρ κάθαρσιν διὰ τοῦ χρωτὸς ξυμφέρει ποιέεσθαι, διότι ἐν τῇ ἔξω περιφορῇ ἐστὶ τὸ βλάβος. τοῖσι δὲ σιτίοισι χρῆσθαι ξηροῖσι, δριμέσιν, αὐστηροῖσιν, ἀκρήτοισι, καὶ τοῖσι πόνοισι τοῖσι ξηραίνουσι μάλιστα.

Εἴ τι δὲ τούτων ἡ σελήνη πάσχοι, ἔσω τὴν ἀντίσπασιν ποιεῖσθαι ξυμφέρει, ἐμέτῳ χρησάμενον ἀπὸ τῶν δριμέων καὶ ἁλμυρῶν, καὶ μαλακῶν σιτίων· τοῖσι δὲ τρόχοισιν ὀξέσι, καὶ τοῖσι περιπάτοισιν ὀξέσι· τοῖσι δὲ τῆς φωνῆς πόνοισι καὶ ἀναριστίῃσι, καὶ τῶν σίτων τῇ ἀφαιρέσει καὶ προσαγωγῇ ὡ-

σαύτως. διὰ τοῦτο δὲ ἄ-
σω ἀντισπαστέον· διότι
πρὸς τὰ κοῖλα τοῦ σώμα-
τος βλαβερὸν ἐφάνη.

Εἰ δὲ ὁ ἥλιος τοιοῦτό τι
πάσχει, ἰσχυρότερον τὸ
τὸ ἤδη καὶ δυσεξαγωγό-
τερον. δεῖ δὲ ἀμφοτέ-
ρως τὰς ἀντισπάσιας
ποιεῖσθαι, καὶ τοῖσι δρό-
μοισι τοῖσι τε καμπτοῖ-
σι τροχοῖσι χρῆσθαι, καὶ
τοῖσι περιπάτοισι, καὶ
τοῖσιν ἄλλοισι πόνοισι
πᾶσι. τῶν δὲ σίτων τῇ ἀ-
φαιρέσει, καὶ τῇ προσα-
γωγῇ ὡσαύτως. ἔπειτα ἐξ-
εμέσαντα, αὖθις πέντε.
προσάγειν, πρὸς τὰς

Εἰ δὲ αἰθρίης οὔσης
θλίβεται καὶ ἀσθενέα δο-
κοίη εἶναι ὑπὸ τῆς ξηρα-
σίης τῆς περιόδου κρατέ-
εσθαι, σημαίνει κίνδυ-
νον ἐς νοῦσον πεσεῖν.
ἀλλὰ χρὴ τῶν πόνων ἀ-

tendũ eſt. Ob id autẽ
intro reuellẽdũ eſt,
qa ad cauitates cor-
poris offẽſa apparet.

Si autẽ ſol tale qd
patiat, fortius iã ma
lum eſt, & tenacius.
Oportet autẽ in vtrã
que partẽ reuulſio-
nes facere, & rectis
curſibus, & curuis, &
circularib⁹ vti, & deã
bulationibus, & aliis
laborib⁹ omnib⁹. Ci-
borũ autẽ detractio-
ne, ac rurſus appoſi-
tione, eodem modo.
deĩde vomere, & rur
ſus ſenſim cibos au-
gere ad dies quinq;.

Si verò ſerenitate
exiſtente premãtur
hęc, & debilia eſſe vi
deantur, & præ ſic-
citate à circuitu ſuo
impediri, periculũ ſi-
gnificãt delabẽdi in morbũ: verũ labor de-

trahēdus,& dięta humectiore ac mollivti,& balneis,ac ocio āpliori, & sōno multo,dū malū sedetur.

// Si autē igneū accalidū esse videatur qđ se illis opponat,bilis secretionē significat. Sin superata hęc euanescāt, piculū est ad mortē pueniendi ex morbo.Si versa hæc esse videātur,pręsentē statū in fugā verti significāt.Fugere autē ipsa celeriter , esseq; qui ea persequātur,periculū denunciāt futuræ insaniæ hominis, si nō curatus fuerit. Omnibus autē his conducit,vt veratro purgati optimā vict⁹ rationē instituāt:sin min⁹ vt victu ad aquā tendēte vtātur. vinum verò ne bibant aut omnino

φαιρέειν, τῇ δὲ διαίτῃ ὑγροτέρῃ καὶ μαλακῇ χρέεσθαι, καὶ λουτροῖσι, καὶ ῥᾳθυμίῃ πλείονι, καὶ ὕπνῳ πολλῷ, μέχρις ἂν καταστήσῃ.

Εἰ δὲ πυροειδὲς δοκοίη εἶναι τὸ ἐναντιούμενον καὶ θερμὸν, χολῆς ἀπόκρισιν σημαίνει· εἰ δὲ καὶ ἀφανίζοιτο τὰ κρατεόμενα, κίνδυνος ἐς θάνατον ἐκ τῆς νόσου ἐλθεῖν· εἰ δὲ στρεφθῆναι δοκοίη, τραπῆναι ἐς φυγὴν τὸ ὑπάρχον. φεύγειν δὲ ταχέως, τοὺς δὲ διώκειν, κίνδυνος μανῆναι τὸν ἄνθρωπον, ἢν μὴ θεραπευθῇ. ξυμφέρει δὲ τούτοισι πᾶσι, κάλλιστα μὲν ἐλλεβόρῳ κρατηθέντας διαιτῆσθαι. ἢν δὲ μὴ, τῇ πρὸς ὕδατος διαίτῃ χρέεσθαι ξυμφέρει. οἶνον δὲ μὴ πίνειν· εἰ δ' οὖν, λευκὸν,

λεπτὸν, μαλακὸν, ὑδαρῆ. ἀπέχεσθαι δὲ δριμέων, ξηραντικῶν, θερμαντικῶν, ἁλμυρῶν. πόνοισι δὲ τοῖσι κατὰ φύσιν πλείστοισι χρέεσθαι, καὶ δρόμοισιν ἐν ἱματίῳ πλείστοισι. τρῖψις δὲ μὴ ἔστω, μηδὲ πάλη, μηδὲ ἀλίνδησις. ὕπνοισι μαλακοῖσιν εὑδέτω, καὶ ῥαθυμείτω, πλὴν τῶν κατὰ φύσιν πόνων. ἀπὸ δὲ τοῦ δείπνου περιπατείτω. ἀγαθὸν δὲ καὶ πυριῆσθαι· ἐμέειν δ' ἐκ τῆς πυριῆς. τριήκοντα δὲ ἡμερέων μὴ πληρωθῇ· ὅταν δὲ πληρωθῇ, δὶς ἐν τῷ μηνὶ ἐμεσάτω ἀπὸ τῶν γλυκέων, καὶ ὑδαρῶν, καὶ κούφων.

Ὁκόσα δὲ τούτων πλανᾶται ἄλλοτε ἄλλῃ μὴ ὑπ' ἀνάγκης, ψυχῆς τινὰ ταραξιν σημαίνει ὑπὸ μερίμνης.

albũ, tenue, molle & aquoſum. Abſtineant autẽ ab acribus, reſiccãtibus, calfaciẽtib⁹, ac ſalſuginoſis. Laboribus ſecundũ naturã plurimis vtãtur, & curſibus in veſtitu plurimis. Frictio verò ne fiat, neq; lucta, neq; volutatio in puluere. Sõnis vtatur mollib⁹, & ĩ ocio degat, exceptis laboribus naturalib⁹: à cœna deãbulet. Bonũ eſt & fomẽtis vti: à fomẽtis verò vomere. p xxx. verò dies nõ repleatur. Quũ autẽ repletus fuerit, bis in mẽſe vomat à dulcib⁹, aquoſis, ac leuib⁹.

12 Quæcũq; autem ex his aliâs aliò præ nulla neceſsitate errãt, animæ turbationẽ quãdã pręcura ſignificãt.

13 Confert autem huic ociũ,&animũ conuerti ad ſpectacula,maximè riſum mouentia: quod ſi fieri non poſſit,ad id ex quo ad biduũ aut triduũ maximè voluptatẽ capiat, & ſedabitur . Sin minus, periculum eſt de labendi in morbum.

14 Quæcunq; aſtra ex circunferẽtia excidere videntur,ſuntq; pura & ſplendida,& vltrà ac prorſum ferri videntur , ſanitatẽ ſignificant . Quicquid enim in corpore parũ ex circuitu excernitur ſecundum naturã à veſpera in aurorã, id ipſum recte habet. Nã & quæ in vẽtre ſecernũtur,& quę in carnẽ eructantur, omnia ex circuitu ac circũfe

ξυμφέρει δὲ τούτῳ ῥᾳθυμῆσαι τε καὶ τὴν ψυχὴν τραπῆναι πρὸς θεωρίας· μάλιστα μὲν πρὸς τὰς φερούσας γέλωτας· εἰ δὲ μὴ, ὅ,τι μάλιστα ἡσθήσεται θεασάμενος, ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς, καὶ καταστήσεται. εἰ δὲ μὴ, κίνδυνος ἐς νοῦσον πίπτειν.

Ὅ,τι δ' ἂν ἐκ τῆς περιφορῆς ἐκπίπτειν δοκέῃ τῶν ἄστρων, ὁκόσα μὲν καθαρὰ καὶ λαμπρὰ, καὶ πρόσω δοκεῖ φέρεσθαι, ὑγείην σημαίνει· ὅ,τι δὲ ἐν τῷ σώματι καθαρὸν ἐὸν, ἐκκρίνεται ἐκ τῆς περιόδου κατὰ φύσιν ἀφ' ἑσπέρας πρὸς ἠῶ, ὀρθῶς ἔχει· καὶ γὰρ τὰ ἐν τῇ κοιλίῃ ἀποκρινόμενα, καὶ τὰ ἐς τὴν σάρκα ἀπερευγόμενα, ἅπαντα ἐκ τῆς

…ϑαι ὁδοῦ ἐκπίπτει.

Ὁ,τι δ' αὖ τούτων μέλαν καὶ ἀμυδρὸν, καὶ πρὸς ἑσπέρην δοκέῃ φέρεσθαι, ἢ ἐς τὴν θάλασσαν, ἢ ἐς τὴν γῆν, ἢ ἄνω, μᾶλλον ταῦτα σημαίνει τὰς νούσους· τὰ μὲν ἄνω φερόμενα, ῥεῦμα κεφαλῆς ἐστὶ δηλοῦντα· ὁκόσα δὲ ἐς θάλασσαν, κοιλίης νοσήματα· ὁκόσα δὲ ἐς γῆν, ἐκφύματα μάλιστα σημαίνει, τὰ ἐν τῇ σαρκὶ φυόμενα. τούτοισι ξυμφέρει, τὸ τρίτον μέρος τοῦ σίτου ἀφελέεσθαι· ἐμέσαντα δὲ προσάγειν ἐς ἡμέρας πέντε. ἐν ἄλλῃσι δὲ πέντε κομίσασθαι τὰ σιτία πάντα· καὶ ἐμέσαντα πάλιν προσαγέσθω κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

rentia excidunt.

35 Quæcũq; verò nigra & obſcura ſunt, & ad veſperã ac occasũ ferri vidẽtur, aut in mare, aut in terrã, aut ſurſum, ea magis morbos ſignificãt. Et quæ quidẽ ſurſum ferũtur, fluxum capitis ſignificãt. Quæ verò in mare, ventris morbos. quæ in terram, tubercula maximè ſignificant ex carne enaſcentia. His conducit tertiã cibi partem detrahere: & à vomitu ad dies quinq; eandẽ rurſus ſenſim adiiciẽdo exhibere, in aliis autẽ quinq; dieb⁹ cibos omnes aſſumere, & vomitu facto, rurſus eodẽ modo cibus ſenſim auctus exhibeatur.

16 Quæcunq; verò ex his pura & candida in cœlo exhærere videbũtur, sanũ esse significãt, quia quod in homine descendit, ex æthere est. Tale autẽ videt anima, quale sanè descenderit.

17 Quæ autem nigra fuerint, & nõ pura, neque cõspicua, morbũ significãt, nõ propter repletionẽ, neq; euacuationẽ, sed forinsecus inductã. Huic cõfert cursibus circularibꝰ velocibꝰ vti, quo quàm minima corporis colliquatio fiat, & spiritu quàm densissimo vtens, id quod inductũ est excernat. à cursibus autẽ, deambulationibꝰ celeribus vtendũ est. Victus autẽ mollis & leuis ad dies

O, τι δ' ἂν τούτων οὐρανίοισιν ἐφέξεσθαι δόξῃσι καθαρὸν καὶ ὑγρὸν ἐὸν, ὑγιαίνειν σημαίνει, διότι ἐκ τοῦ αἰθέρος ἐς τὸν ἄνθρωπον κατελθόν ἐστι. τοιοῦτον δὲ καὶ ἡ ψυχὴ ὁρᾷ, οἷόν περ ἐσέλθῃ.

O, τι δ' ἂν μέλαν, ἢ καὶ μὴ καθαρὸν, μηδὲ ἀφανὲς, νοῦσον σημαίνει, οὔτε διὰ πλησμονὴν, οὔτε διὰ κένωσιν, ἀλλ' ἔξωθεν ἐπαγωγῆς. ξυμφέρει δὲ τούτῳ τροχοῖσιν ὀξέσι κεχρῆσθαι, ὅκως συντήξις ὡς ἐλαχίστη τοῦ σώματος γένηται· πνεύματι δὲ ὡς πυκνοτάτῳ χρησάμενος, ἐκκρίνῃ τὸ παρελθόν, ἀπὸ δὲ τῶν τροχῶν, περιπάτοισιν ὀξέσιν. ἡ δὲ δίαιτα, μαλακὴ καὶ κούφη προσαχθήτω

ἐς ἡμέρας τέσσαρας.

Ὅ,τι δ' ἂν λαμβάνειν παρὰ θεοῦ δοκῇ καθαρὸν, ἀγαθὸν πρὸς ὑγείην σημαίνει γὰρ τὰ ἐσιόντα ἐς τὸ σῶμα, εἶναι καθαρά. ὅ,τι δ' ἂν τούτου τὸ ἐναντίον δοκῇ ὁρᾶν, οὐκ ἀγαθόν· νοῦσον γὰρ ἐς τὸ σῶμα σημαίνει ἐληλυθέναι. χρὴ οὖν ὡς τὸν πρότερον, θεραπευθῆναι καὶ τοῦτον.

Εἰ δὲ δοκοίη ὕεσθαι ὕδατι μαλθακῷ ἐν εὐδίῃ, καὶ μὴ σφόδρα βρέχεσθαι, μηδὲ δεινῶς χειμάζειν, ἀγαθόν· σημαίνει γὰρ σύμμετρον καὶ καθαρὸν τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ ἠέρος εἰσεληλυθέναι.

Εἰ δὲ τούτων τἀναντία, σφόδρα ὕεσθαι, καὶ χειμῶνα καὶ ζάλην εἶναι, ὕδατί τε μὴ καθαρῷ,

quatuor offeratur.

18 Quicquid porrò à deo accipere quis sibi videtur purũ, bonum est ad sanitatẽ: significat enim ea quæ in corp⁹ ingesta sunt, pura esse. Quicquid verò huic contrariũ videre quis putat, nõ est bonum: morbũ enim in corpus venisse significat. Oportet igitur velut priorem etiam hunc curari.

19 Si quis se cõplui putet clementi cœlo, aqua molli, & non valde madefieri, neq; vehemẽtem tempestatẽ ingruere, bonũ est. significat enim moderatum ac purũ spiritũ ex aere ingressũ esse.

20 Si verò vice versa, valde complui quis sibi videatur, & tempestatẽ ac turbinem esse, idque aqua nõ pura

morbũ designat à spiritu, qui in ipso est. Verũ oportet etiã hũc simili diæta vti, & omnes hos pauco cibo alí.

21 De significationib⁹ quidẽ igitur astrorũ sic iudicare oportet, prouidereq; ac diætã statuere, & diis supplicare, in secũdis rebus, Soli, Ioui cœlesti, Ioui possessori, Mineruæ opulentæ, Mercurio, Apollini. In cõtrariis, diis malorum auersorib⁹, & terræ, & heroib⁹, quo mala ac grauia oĩa auertant.

22 Cæterũ & hęc sanitatẽ pręsignant. Nimirum ea quæ in terra fiunt, acutè videre, & audire, & securè iter facere, & securè ac citra timorem currere, & videre terram

νοῦσον σημαίνει ἀπὸ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτοῦ. ἀλλὰ χρὴ καὶ τοῦτον ὡσαύτως διαιτηθῆναι σιτίοισί τε ὀλίγοισι πάντας τούτους.

Περὶ μὲν τῶν οὐρανίων σημείων ἄστρων, οὕτω χρὴ γινώσκοντα προμηθέεσθαι, καὶ ἐκδιαιτῆσθαι, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι. ἐπὶ μὲν τοῖσιν ἀγαθοῖσιν, ἡλίῳ, Διὶ οὐρανίῳ, Διὶ κτησίῳ, Ἀθηνῇ κτησίῃ, Ἑρμῇ, Ἀπόλλωνι· ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἐναντίοισι, τοῖσιν ἀποτροπαίοισι, καὶ γῇ, καὶ ἥρωσιν ἀποτρόπαια γενέσθαι τὰ χαλεπὰ πάντα.

Προσημαίνει δὲ καὶ τάδε πρὸς ὑγείην· τῶν ἐπὶ γῆς ὀξὺ ὁρῆν, καὶ ἀκούειν, ὁδοιπορέειν τε ἀσφαλῶς, καὶ τρέχειν ἀσφαλῶς καὶ ἄτερ φόβου, καὶ τὴν γῆν ὁρῆν

λείην

λείην καὶ καλῶς εἰργασμένην, καὶ τὰ δένδρεα θαλέοντα, καὶ πολύκαρπα, καὶ ἥμερα, καὶ ποταμοὺς ῥέοντας κατὰ τρόπον, καὶ ὕδατι καθαρῷ, μήτε πλείονι, μήτε ἐλάττονι τοῦ προσήκοντος· τάς τε κρήνας, καὶ τὰ φρέατα ὡσαύτως. ταῦτα πάντα οὕτως ὁρώμενα, σημαίνει ὑγείαν τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ τὸ σῶμα κατὰ τρόπον, πάσας τε τὰς περιόδους καὶ τὰς προσαγωγὰς, καὶ τὰς ἀποκρίσεις εἶναι.

Εἰ δέ τι τούτων ὑπεναντίον ὁρῷτο, βλάβος σημαίνεται ἐν τῷ σώματι· ὄψεως μὲν καὶ ἀκοῆς βλαπτομένων, περὶ τὴν κεφαλὴν νόσον σημαίνει. τοῖσιν οὖν ὀρθρίοισι περιπάτοισι, καὶ τοῖσιν ἀπὸ δείπνου

leuem ac probè cultam, & arbores florentes, fructuosasque, ac satiuas, & flumina solito more fluentia, & aqua pura, neque copiosiore, neque pauciore quàm cõueniẽs est: item fontes, & puteos eodẽ modo. Hæc omnia sic visa, sanitatem homini designãt, & corpus rectè habere, omnesq; circuitus, & exhibitiones ciborũ, ac secretiones, integras esse.

23 Si verò quid his cõtrarium videatur, detrimẽtum aliquod in corpore significat: & visus quidẽ ac auditus læsus, morbũ circa caput significat. Itaque matutinis deambulationibus, itemq; à cœna pluribus vtẽdũ est,

ad superiorem diætã. Crurib⁹ verò læsis, vomitib⁹ reuellendũ est & lucta ampliore vtẽdũ, vltra superiorẽ diętã. Terra autẽ aspera, carnẽ nõ purã significat, quare deambulationibus ab exercitiis pluribus vtẽdum est.

24 Arborum verò sterilitas, seminis humani corruptionẽ indicat. Si igitᵉ folia arborib⁹ decidant, ab humidis ac frigidis corpus læditur. Si verò floridæ sint arbores, verũ infructuosæ, à calidis & siccis. hæc igitᵉ p diętã frigefacere ac humectare oportet, illa verò siccare ac calfacere.

25 Flumina autem nõ solito more fluentia, sanguinis circuitũ si-

πλέοσι χρηστέον πρὸς τῇ προτέρῃ διαίτῃ. τῶν δὲ σκελέων βλαπτομένων, ἐμέτοισιν ἀντισπαστέον, καὶ τῇ πάλῃ πλείονι χρηστέον πρὸς τῇ προτέρῃ διαίτῃ. γῆ δὲ τραχεῖη, οὐ καθαρὰν τὴν σάρκα σημαίνει. τοῖσιν οὖν ἀπὸ γυμνασίων περιπάτοισι πλείοσι ποιητέον.

Δενδρέων δὲ ἡ ἀκαρπία, σπέρματος τοῦ ἀνθρωπίνου διαφθορὴν δηλοῖ. ἢν μὲν οὖν φυλλοῤῥοοῦντα ᾖ τὰ δένδρα, ἀπὸ τῶν ὑγρῶν καὶ ψυχρῶν βλάπτεται. ἢν δὲ τεθηλημένα, ἄκαρπα δὲ ᾖ, ὑπὸ τῶν θερμῶν καὶ ξηρῶν. τὰ μὲν οὖν τοῖσι διαιτήμασι χρὴ ξηραίνειν καὶ θερμαίνειν, τὰ δὲ ψύχειν καὶ ὑγραίνειν.

Ποταμοὶ δὲ μὴ κατὰ τρόπον γινόμενοι, αἱ-

ματος περίοδον σημαίνουσι· πλέον μὲν ῥέοντες, ὑπερβολήν· ἧσσον δὲ ῥέοντες, ἔλλειψιν. δεῖ δὲ τῇ διαίτῃ, τὸ μὲν αὐξῆσαι, τὸ δὲ μειῶσαι. μὴ καθαροὶ δὲ ῥέοντες, ταραχὴν σημαίνουσι. καθαίρονται δὲ ὑπὸ τῶν τροχῶν, καὶ τῶν περιπάτων, πνεύματι πυκνῷ ἀνακινεύμενα.

Κρῆναι δὲ καὶ φρέατα θεώμενα, πνεύματα περὶ τὴν κύστιν σημαίνει. ἀλλὰ χρὴ τοῖσιν οὐρητικοῖσιν ἐκκαθαίρειν.

Θάλασσα ταρασσομένη, κοιλίης νοῦσον σημαίνει. ἀλλὰ χρὴ τοῖσι διαχωρητικοῖσι, καὶ κούφοισι καὶ μαλακοῖσιν ἐκκαθαίρειν.

Γῆ κινευμένη θεωμένη, ἢ οἰκίη, ὑγιαίνοντι μὲν ἀνδρὶ, ἀσθένειαν

gnificant: & auctiora quidẽ fluentia, exceſſum: imminuta verò, defectũ. Oportet itaque per diætam, hunc quidem augere, illũ verò imminuere. Nõ pura autem fluentia, turbationem ſignificãt, quę à curſibus circularibus, & deambutionibus, corpore per denſum ſpiritum moto, purgatur.

16 Fontes verò & putei cõmoti conſpecti, flatus circa veſicã ſignificant, quos medicamẽtis vrinã cientib⁹ expurgare oportet.

17 Mare perturbatũ, vẽtris morbũ ſignificat, ſed oportet aluũ mouentibus, leuibúſq; ac mollibus expurgare.

18 Terram aut domũ moueri videre, ſano quidem viro debilita-

tem significat, ægrotanti verò, sanitatem & ex præsenti statu transmotionem. Sano itaq; trāsmutare diætam conducit: itaque primū vomat, & rursus, vbi paulatim cibū assumpsit: à præsenti enim diæta totū corpus mouetur. Debili verò eadem diæta vti conducit. nam corpus ex p̄senti statu transit.

29 Terram ab aqua aliqua aut mari inundatam videre, morbum significat, humiditate multa in corpore existēte. Verū oportet vomitibus, & prādij detractione, & laborib⁹ & sicco victu vti: dein de sensim adiiciendo, ac modico cibo renutrire.

30 Sed neque nigram,

σημαίνει· νοσέουσι δὲ, ὑγείην καὶ μετακίνησιν τοῦ ὑπάρχοντος. τῷ μὲν οὖν ὑγιαίνοντι μεταστῆσαι τὴν δίαιταν ξυμφέρει. ἐμεσάτω πρῶτον, εἰ προσδέξηται αὖθις κατὰ μικρόν· ἀπὸ γὰρ τῆς ὑπαρχούσης κινέεται ἅπαν τὸ σῶμα. τῷ δὲ ἀσθενοῦντι ξυμφέρον χρῆσθαι τῇ αὐτῇ διαίτῃ· μεθίσταται γὰρ δὴ τὸ σῶμα, ἐκ τοῦ παρεόντος.

Κατακλυζομένην γῆν ἀπὸ τινὸς ὕδατος ἢ θαλάσσης ὁρῆν, νοῦσον σημαίνει, ὑγρασίης πολλῆς ἐνεούσης ἐν τῷ σώματι. ἀλλὰ χρὴ τοῖσιν ἐμέτοισι, καὶ ἀναριστήσει, καὶ τοῖσι πόνοισι καὶ ξηροῖσι διαιτήμασι χρῆσθαι· ἔπειτα προσάγειν ἐξ ὀλίγων, καὶ ὀλίγοισιν.

Ἀλλ' οὐδὲ μέλαιναν

ὁρᾷν γῆν, οὐδὲ κατακεκαυμένην δοκεῖ ἀγαθὸν, ἀλλὰ κίνδυνος ἰσχυροῦ νοσήματος ἀντιτυχεῖν καὶ θανασίμου· ξηρασίην γὰρ ὑπερβολὴν σημαίνει εἶναι ἐν τῇ σαρκί. ἀλλὰ χρὴ τούς τε πόνους ἀφελεῖν, τῶν τε σίτων ὁκόσα ξηρά τε καὶ θερμὰ, καὶ δριμέα καὶ οὐρητικά· διαιτῆσθαί τε τῷ τε πτισάνης καθεφθῷ τῷ χυλῷ, καὶ πᾶσι τοῖς μαλακοῖσι καὶ κούφοισιν ὀλίγοισι· ποτῷ χρέοντι ὑδαρεῖ, λευκῷ, πλείονι, λουτροῖσι πολλοῖσι θερμοῖσιν. ἀλλὰ μὴ ἄσιτος λουέσθω, μαλακευνείτω, ῥᾳθυμεέτω, ψῦχος καὶ ἥλιον φυλασσέσθω. εὔχεσθαι δὲ γῇ, καὶ Ἑρμῇ, καὶ τοῖσιν ἥρωσιν.

Εἰ δὲ κολυμβᾶν ἐν

neque cõbustam terram videre bonũ est, sed periculum est delabendi in fortem ac lethalem morbũ. Siccitatis enim excessum in carne esse significat. Verùm oportet & labores detrahere, & cibos qui sicci & calidi, & acres ac vrinam cientes sunt: nutrireq; ptisanæ succo decocto, & omnibus mollibus ac leuibus modicis: & potu vti aquoso, albo, copiosiore: & balneis multis calidis: sed ieiunus ne lauet, molliter cubet ac dormiat, & in ocio degat, frigus & solem vitet. Supplicet autẽ terræ, & Mercurio, & Heroibus.

51 Si verò in stagno, aut in mari, aut in flu

minibus natare quis sibi videatur, non est bonũ: humiditatis enĩ excessũ significat. Cõfert autẽ huic, & diæta sicca, & laboribus vti: febricitãti verò id bonum est: extinguitur enim caliditas ab humoribus.

32 Quicquid porrò qs circa seipsum videt solito more fieri, ad naturam suipsius, neque maius, neq; minus, bonum est ad sanitatem. Et vestitũ albũ indutum esse, & calciamẽtum pulcherrimũ, bonũ est. Quicquid verò mẽbris maius fuerit, bonum nõ est: sed neq; quodcunq; tandẽ fuerit minus: & oportet hoc quidẽ per diętam augere, illud verò minuere. Nigra autem morbosiora sunt,

λίμνῃ, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν ποταμοῖσι δοκέει, οὐκ ἀγαθόν· ὑπερβολὴν γὰρ ὑγρασίης σημαίνει. ξυμφέρει δὲ τούτῳ, τῇ διαίτῃ τοῖσί τε πόνοισι χρῆσθαι. πυρέττοντι δὲ ἀγαθόν· σβέννυται γὰρ τὸ θερμὸν ὑπὸ τῶν ὑγρῶν.

Ὅ, τι δ' αὖτις περὶ αὐτὸν ὁρᾷ κατὰ τρόπον γινόμενον, πρὸς τὴν φύσιν τὴν ἑωυτοῦ, μήτε μείζω, μήτε ἐλάσσω, ἀγαθὸν πρὸς ὑγείην ἐστί. καὶ ἐσθῆτα λευκὴν ἐνδεδύσθαι, καὶ ὑπόδεσιν τὴν καλλίστην, ἀγαθόν. ὅ, τι δ' ἂν εἴη μεῖζον τῶν μελῶν, οὐκ ἀγαθόν· ἀλλ' οὐδ' ὅπερ ἂν εἴη ἔλασσον. καὶ χρὴ τὸ μὲν αὔξειν τῇ διαίτῃ, τὸ δὲ μειοῦν. τὰ δὲ μέλανα νοσερώτερά τε καὶ ἐπι-

κίνδυνα. ἀλλὰ χρὴ μαλάσσειν καὶ ὑγραίνειν. καὶ τὰ καινὰ μεταλλαγὴν σημαίνει.

Τοὺς ἀποθανόντας ὁρῆν καθαροὺς ἐν ἱματίοισι λευκοῖσιν, ἀγαθόν· καὶ λαμβάνειν τι παρὰ αὐτῶν καθαρὸν, ἀγαθόν· ὑγιείην γὰρ σημαίνει καὶ τῶν σωμάτων, καὶ τῶν ἐσιόντων· ἀπὸ γὰρ τῶν ἀποθανόντων αἱ τροφαὶ καὶ αὐξήσιες, καὶ σπέρματα γίνονται. ταῦτα δὲ καθαρὰ εἰσέρπειν ἐς τὸ σῶμα, ὑγιείην σημαίνει. ἢν δὲ τοὐναντίον τις ὁρῴη γυμνοὺς ἢ μελανοειμονας, ἢ μὴ καθαροὺς, ἢ λαμβάνοντας τι, ἢ φέροντας ἐκ τῆς οἰκίας, οὐκ ἐπιτήδειον· σημαίνει γὰρ νοῦσον· τὰ γὰρ ἐσιόντα ἐς τὸ σῶμα βλαβερά. ἀλλὰ

& periculoſa. mollire itaq; oportet & humectare. Noua quoq; trãſmutationẽ ſignificãt.

Mortuos videre puros in veſtib⁹ albis, bonũ eſt, & accipere aliquid ab ipſis purũ, bonũ eſt. Sanitatẽ enim ſignificat corporũ, & ſalubritatẽ ingeſtorũ: à mortuis enim nutrimenta, & incremẽta, ac ſemina fiunt. Hæc autẽ pura in corpus irrepere, ſanitatẽ ſignificãt. Si verò contra quis videat ipſos nudos, aut nigris veſtib⁹ indutos, aut nõ puros, aut aliquid accipientes, aut ex domo portantes, non eſt cõmodum: morbũ enim ſignificat. quæ enim in corp⁹ ingerũtur, nociua ſunt. Verũ oportet

cursibus circularibus
& deambulationibus
depurgari, & alimen-
to molli ac leui à vo
mitu sensim nutriri.

34 Quęcunq; verò for
mæ peregrinę corpo-
ra in somnis apparẽt,
& hominẽ perterrent,
ciborũ incõsuetorum
repletionẽ, & secretio
nem, & bilis supernè
ac infernè eruptionẽ,
& morbum periculo-
sum significant. Verũ
oportet vomitũ face-
re, & ad dies quinque
cibos quamleuissmos
nõ multos, neq; acres,
neq; siccos, neq; cali-
dos sensim adiiciẽdo
accipere, & laboribus
naturalibus maximè
vti, exceptis deãbula-
tionibus à cœna. Vtẽ-
dum etiam balneis &
calidis lauacris, & o-

χρὴ τοῖσι τροχοῖσι καὶ
τοῖσι περιπάτοισιν ἀ-
ποκαθαίρεσθαι, καὶ τῇ
τροφῇ τῇ μαλακῇ τε
καὶ κούφῃ προσάγειν
ἐμέσαντα.

Ὁκόσα δὲ ἀλλόμορ
φα σώματα φαίνεται
ἐν τοῖσιν ὕπνοισι, καὶ φο
βέει τὸν ἄνθρωπον, σι
τίων ἀσυνήθων σημαί
νει πλησμονὴν, καὶ ἀπό
κρισιν, καὶ χολέραν, καὶ
νοῦσον κινδυνώδη. ἀλ
λὰ χρὴ ἔμετον ποιή-
σασθαι, καὶ προσαγα-
γεῖν, ἐς ἡμέρας πέν-
τε σιτίοισιν ὡς κουφο
τάτοισι μὴ πολλοῖσι,
μηδὲ δριμέσι, μήτε τοῖ
σι ξηροῖσι, μήτε τοῖσι
θερμοῖσι, καὶ τῶν πόνων
τοῖσι κατὰ φύσιν μάλι-
στα, πλὴν τῶν ἀπὸ δεί
πνου περιπάτων. χρῆ-
σθαι δὲ καὶ λουτροῖσι καὶ
θερμολουτίῃσι, καὶ ῥα-

θυμήσιν. ἥλιον δὲ καὶ ψῦχος φυλαττέσθω.

Ἢν δὲ ἐν τῷ ὕπνῳ ἐσθίειν δοκῇ, ἢ πίνειν τῶν συνήθων σιτίων ἢ πομάτων, ἔνδειαν σημαίνει τροφῆς, καὶ ψυχῆς ἀθυμίην. κρέα δὲ τὰ μὲν ἰσχυρότατα, μεγίστης ὑπερβολῆς· τὰ δὲ ἀσθενέστατα, ἧσσω· ὥσπερ τὸ ἐσθιόμενον ἀγαθὸν, οὕτω καὶ ὁρώμενον. ἀφαιρέειν οὖν τῶν σιτίων ξυμφέρει· τροφῆς τὴν ὑπερβολὴν τοῦτο σημαίνει. ἀλλὰ καὶ ἄρτοι τυρῷ καὶ μέλιτι πεποιημένοι καθ᾽ ὕπνους ἐσθιόμενοι, ὡσαύτως σημαίνουσιν. ὕδωρ δὲ καθαρὸν πινόμενον, ἀγαθόν· τὰ δὲ ἄλλα πάντα, βλάπτει.

Ὁκόσα δὲ δοκέει ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖν τ

cio. Solem verò & frigus vitet.

35 Si verò quis per ſomnum edere aut bibere conſuetos cibos ac potus ſibi videatur, inopiam alimenti ſignificat, & animę triſtitiã. Et ſi carnes robuſtiſsimas quis edere ſe putet, maximũ alimenti exceſſum deſignat: ſi verò debiliſsimas, vt minorẽ. nam vt id qđ editur bonũ eſt, ſic etiam id quod videtur. Cibi igitur detrahendi: nã alimẽti exceſsũ hoc ſignificat. Sed & panes ex caſeo ac melle facti per ſomnũ comeſti, ſimiliter ſignificant. Aquam autẽ puram bibere bonũ eſt, reliqua omnia noxia.

36 Quæcunque homo ex conſuetis ac familiaribus ſe videre

putat ea animæ concupiſcentiam ſignificant. Quæcunq; verò fugit perterrefactus, ſanguinem ſiſti ac pre ſiccitate coerceri ſignificant. Cõfert itaque frigefacere corpus ac humectare.

37 Quũ verò quis pugnat, aut pũgitur, aut ab alio ligatur, ſecretionem circuitui contrariam corpori cõtigiſſe ſignificat. Cõducit igit' vomere, & attenuare ac deãbulare, & cibis leuibus vti, & â vomitu ad dies quinque ſenſim renutrire.

38 Quin & oberrationes & aſcenſus in ſomnis viſi, grauia ſignificant. Fluminum trãſitiones, & hoſtes, armati, mõſtra formę peregrinæ, morbũ aut

συνήθων, ψυχῆς ἐπιθυμίην σημαίνει. ὁκόσα δὲ φεύγει περιφοβημένος, ἐπίστασιν τοῦ αἵματος σημαίνει ὑπὸ ξηρασίης. ξυμφέρει δὲ ψύξαι καὶ ὑγρῆναι τὸ σῶμα.

Ὁκόσα δὲ ἢ μάχεται, ἢ κεντέεται, ἢ ξυνδεῖται ὑπ' ἄλλου, ἀπόκρισιν σημαίνει ὑπεναντίην τῇ περιόδῳ γεγενῆσθαι τῷ σώματι. συμφέρει οὖν ἐμέειν καὶ ἰσχναίνειν καὶ περιπατεῖν, καὶ σιτίοισι κούφοισι χρῆσθαι, καὶ προσάγειν ἐκ τοῦ ἐμέτου, ἐς ἡμέρας πέντε.

Ἀλλὰ καὶ πλάνοι καὶ ἀναβάσιες ἐν φαντασμάτων, χαλεπὰ ταῦτα σημαίνουσι. ποταμῶν διαβάσιες καὶ ὁπλῖται, καὶ πολέμιοι, καὶ τέρατα ἀλλόμορφ

φα, νοῦσον σημαίνει, ἢ μανίην. ξυμφέρει οὖν τοῖς ἐν τοιούτοισιν ἀλωμένοισι, σιτίοισιν ὀλίγοισι, κούφοισί τε καὶ μαλακοῖσι χρέεσθαι, καὶ ἐμέτοισι· προσάγειν ἡσυχῇ ἐπὶ ἡμέρας πέντε· καὶ τοῖσι πόνοισι τοῖσι κατὰ φύσιν πολλοῖσι χρέεσθαι, πλὴν ἀπὸ δείπνου. θερμολουσίην δὲ, ῥαθυμίην, ψῦχος, ἥλιον, φυλάσσεσθαι.

Τούτοισι χρώμενος, ὡς γέγραπται, ὑγιαίνει τὸν βίον. καὶ εὕρηταί μοι δίαιτα, ὡς δυνατὸν εὑρεῖν ἄνθρωπον ὄντα, ξὺν τοῖσι θεοῖσιν.

inſaniam ſignificant. Confert itaq; his qui talibus in ſomnis vexantur, cibis modicis vti, leuibusq; ac mollibus, itemq; vomitib⁹, atq; ſic ſenſim rurſus ad dies quinque cibũ exhibere. Vtendum & laboribus naturalibus multis, præterquam à cœna, Calida lauacra, & ocium, friguſq; ac ſolem vitent.

Qui igitur his quẽadmodum conſcripta ſunt vtetur, vitã ſanus deget. & inuẽta eſt ſanè à me hæc ipſa diȩta, quantum poſsibile eſt humano ingenio excogitare, diis auxiliantibus.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΟΡΚΟΣ.

IVSIVRANDVM HIPPOCRATIS.

Ὄμνυμι Ἀπόλλωνα ἰητρὸν, καὶ Ἀσκληπιὸν, καὶ Ὑγείαν, καὶ Πανάκειαν, καὶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας ἵστορας ποιεύμενος, ἐπιτελέα ποιήσειν κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν, ὅρκον τόνδε καὶ ξυγγραφὴν τήνδε.

Ἡγήσεσθαι μὲν τὸν διδάξαντά με τὴν τέχνην ταύτην, ἴσα γενέτῃσιν ἐμοῖσιν· καὶ βίου κοινώσεσθαι· καὶ χρεῶν χρηΐζοντι μετάδοσιν ποιήσεσθαι· καὶ γένος τὸ ἐξ ἑωυτέου, ἀδελφοῖς ἴσον ἐπικρινέειν ἄρρεσι.

TEſtor Apollinem medicũ, & AEſculapiũ, Hygiénque, & Panaceam, & deos & deas omnes, me quantum in me erit & quãtum ingenium meum valebit, hæc omnia obſeruaturum, quæ hoc iureiurãdo atque his tabulis continentur.

2 Tributurũ me prçceptori meo à quo hãc artẽ ſum edoctus, nõ minus q̃ parenti à quo ſum genitus. Vitã cũ eo cõmunicaturũ: res omnes quas illi neceſſarias eſſe intelligam, pro viribus meis ſubminiſtraturũ: progeniem eius fratrem loco habiturum.

Καὶ διδάξειν τὴν τέχνην ταύτην, ἢν χρηΐζωσι μανθάνειν, ἄνευ μισθοῦ καὶ ξυγγραφῆς. παραγγελίης τε καὶ ἀκροήσιος, καὶ τῆς λοιπῆς ἁπάσης μαθήσιος μετάδοσιν ποιήσεσθαι υἱοῖσί τε ἐμοῖσι, καὶ τοῖσι τοῦ ἐμὲ διδάξαντος, καὶ μαθηταῖσι συγγεγραμμένοις τε, καὶ ὡρκισμένοις νόμῳ ἰητρικῷ, ἄλλῳ δὲ οὐδενί.

3 Hanc artẽ sine mercede & sine pactionibus edocturum: præcepta omnia libenter & fideliter traditurũ meis & præceptoris mei liberis, cęterisque discipulis, qui se legibus medicine astrinxerint, atque iurati fuerint, alij præterea nemini.

Διαιτήμασί τε χρήσομαι, ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμήν· ἐπὶ δηλήσει δὲ καὶ ἀδικίῃ εἴρξειν.

4 In curandis ægrotis pro viribus. & pro ingenio meo necessariis rebus vsurũ. Nemini ægritudinem dilaturum, nihil per iniuriam facturum.

Οὐ δώσω δὲ οὐδὲ φάρμακον οὐδενὶ αἰτηθεὶς, θανάσιμον, οὐδὲ ὑφηγήσομαι ξυμβουλίην τοιήνδε·

5 Rogatum nemini venenum daturũ, neque id cuiquam consulturum.

Ὁμοίως δὲ οὐδὲ γυναικὶ πεσσὸν φθόριον

6 Neque prægnãti mulieri ad interficiendũ conceptum fœtum po

tionem porrectũrum.

δώσω.

7 Vitam meam atque artem meam puram atque integram ſeruaturum.

Ἁγνῶς δὲ καὶ ὁσίως διατηρήσω βίον τὸν ἐμὸν, καὶ τέχνην τὴν ἐμήν.

8 Laboranti lapillo haud quenquam exciſurũ, ſed expertis eius artis hoc negocium permiſſurum.

Οὐ τεμέω δὲ οὐδὲ μὴν λιθιῶντας· ἐκχωρήσω δὲ ἐργάτῃσιν ἀνδράσι πρήξιος τῆσδε.

9 Quamcunque domum ingreſſus fuero, duntaxat liberãdis ægrotis operam daturum. Omnẽ iniuriã, omnem corruptelam, omne genus turpitudinis, res etiam venereas ſponte mea euitaturum: ſiue muliebria corpora curauero, ſiue virilia, ſiue hominis liberi, ſiue ſerui.

Εἰς οἰκίας δὲ ὁκόσας ἂν ἐσίω, ἐσελεύσομαι ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων, ἐκτὸς ἐὼν πάσης ἀδικίης ἑκουσίης, καὶ φθορίης τῆς τε ἄλλης, καὶ ἀφροδισίων ἔργων, ἐπί τε γυναικείων σωμάτων καὶ ἀνδρώων, ἐλευθέρων τε καὶ δούλων.

10 Quæ inter curandum vel videro, vel audiero, vel etiam extra curam in vita hominum cognouero, quæ reticenda eſſe in-

Ἃ δ' ἂν ἐν θεραπείῃ ἢ ἴδω ἢ ἀκούσω, ἢ καὶ ἄνευ θεραπείης κατὰ βίον ἀνθρώπων, ἃ μὴ χρή ποτε ἐκλα-

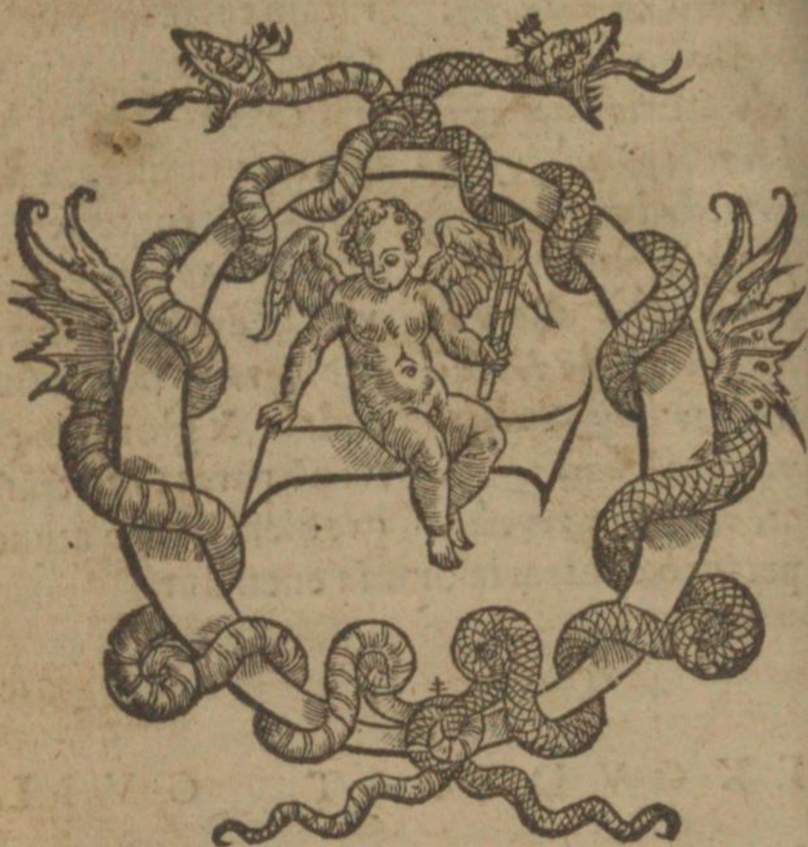
λέεσθαι ἔξω, σιγήσομαι, ἄῤῥητα ἡγεύμενος εἶναι τὰ τοιαῦτα.

Ὅρκον μὲν οὖν μοι τόνδε ἐπιτελέα ποιέοντι, καὶ μὴ ξυγχέοντι, εἴη ἐπαύρεσθαι καὶ βίου καὶ τέχνης δοξαζομένῳ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον· παραβαίνοντι δὲ καὶ ἐπιορκοῦντι, τἀναντία τουτέων.

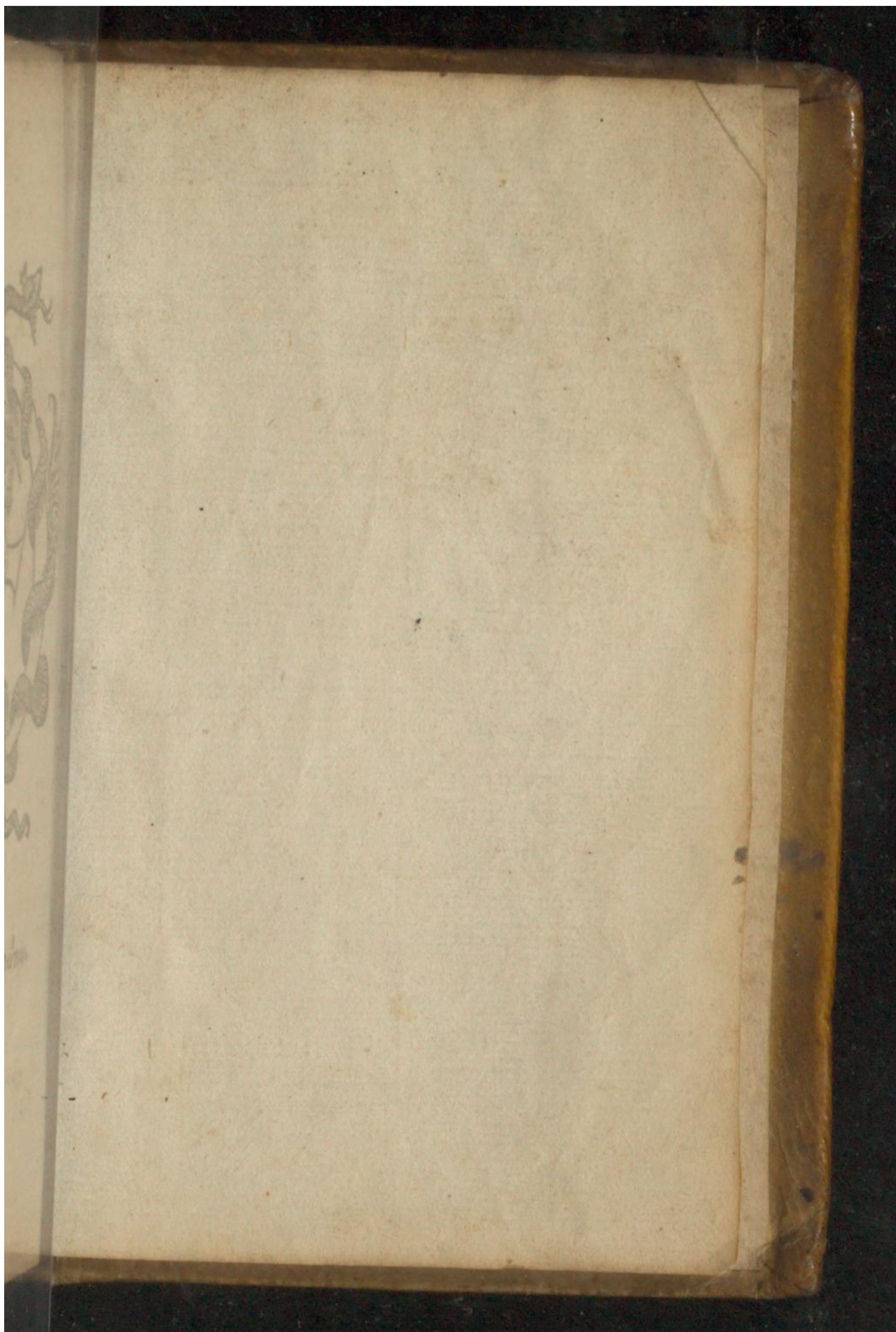
telligam, nemini aperiturum, ſed intemeratam taciturnitatem ſeruaturum.

❡ Præſens igitur iuſiurandum integre atque incorrupte ſeruãti mihi omnia tam in vita quàm ĩ arte mea proſpera feliciaq; ſuccedant, & gloria in eternũ parata ſit: trãſgredienti vero atque periuro contraria omnia eueniant.

EXCVDEBAT GVIL. MORELIVS, IN GRAECIS TYPOGRAPHVS REGIVS, LVTETIAE PARISIORVM M. D. LVII. CAL. DECEMBR.

Δεύτεραι φροντίδες σοφώτεραι.

1705